CORPUS
HISTORIÆ GENEALOGICÆ
ITALIÆ
ET
HISPANIÆ

in quo
STIRPIUM UTRIUSQUE REGNI PRIMARIARUM
GENEALOGIÆ
EXEGESI HISTORICA PERPETUA
illustratæ
Ordine Alphabetico
exhibentur
Cum
INSIGNIUM ICONIBUS
&
Indicibus necessariis.

Recensente
JACOBO WILHELMO IMHOF.

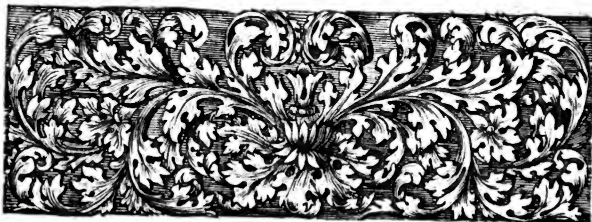
NORIMBERGÆ,
Sumptibus JOHANNIS HOFFMANNI Vid. & ENGELBERTI STRECKII, Bibliopol.
Typis JOHANNIS ERNESTI ADELBULNERI. An. 1702.

ELENCHUS FAMILIARUM,

quæ in hoc opere exhibentur
&
Tabularum, quas singulæ implent, numerus.

I. STIRPS REGIA ARAGONICA. Tabb. 7.

❊ ❊ ❊

AD LECTOREM.

PRodromum Historiæ Genealogicæ Italiæ & Hispaniæ, quem anno superiore in lucem emisimus publicam, ipsum jam corpus sequitur, & prodeunt hac vice, primæ instar cohortis, XX familiæ, quibus reliquæ, maximam partem elaboratæ, tempore opportuno, si Deus permiserit, succedent. In eis, quas nunc producimus, Hispanicarum numerus longè minor esse videtur, quàm Italicarum; sed observabit Lector, plures illarum sub uno frequenter latere nomine, eò quod cognominum mutatio inter Hispanos usu recepta est; ita Acuniana stirps multas alias complectitur familias diversarum appellationum, cùm ad eam genus etiam referant Duces Escaloniæ, Osunæ & Uzedæ aliique, qui abdicato dudum Acuniano nomine Paciecorum, Gironum aliaque adsciverunt cognomenta. Pari modo Aragonica quoque stirps præter alias familiam Ixariensium Ducum, qui inter Grandes Hispaniæ primæ classis numerantur, continet; in Benavidensi verò Basanensis, è qua primi Marchiones de Sancta Cruce & Viso orti sunt, mentio injecta est. Ordine uti visum fuit Alphabetico, tanquam simplicissimo & nemini damnoso, à quo, dum stirpi Regiæ Aragonicæ primus datus est locus, discessum esse haud fore spero, qui criminetur; nec per me stetit, quo minus hoc in volumine omnes ad tertiam Alphabeti literam pertinentes stirpes prodirent; sed quia cùm alias ob causas, tùm ob instantes nundinas abrumpendum fuit, remanent ad partem secuturam duæ Italicæ, totidemque Hispanicæ, videlicet *Cybonia* & *Columnensis*, *Cordubensisque* & *Cuevana*. Multo labore nec nullis sumptibus hunc mihi constitisse recensum peritus quisque facilè intelliget; & quamvis non omnes, quæ hic recensentur, stirpes omni vacent defectu, data tamen est opera pro virili, ne linearum capitalium deductio, & personarum, quibus familiæ illæ maximè illustratæ sunt, genesis alicubi desiderari possit; eò quoque collimatum est, ut virorum Italorum pariter ac Hispanorum, qui hac tempestate clarent, quorumque nomina per ora hominum incedunt, origines & cognationes orbi curioso innotescerent: quamquam ita sunt nostri homines, ut plerique superficiaria, sicut aliarum rerum, ita etiam genealogicarum notitia, velut

rore

❋ ❋ ❋

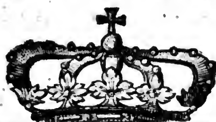
rore cicadæ, paſcantur, pauciores ſolidam ſectentur, hinc epitomarum & nomenclaturarum genealogicarum proventus & quæſtus jam eſt multò uberrimus. Cœterum quia hiſtoriæ ac genealogiæ ſtudium non tam ingenio quàm induſtria perficitur, hæcque maximè multa lectione & jugi cum peritis inter populares pariter ac exteros commercio literario exercenda eſt, utrique me haud ſegniter incubuiſſe teſtimonio eſſe queunt tum Auctores, quos paſſim in Exegeſi Hiſtorica citavi, tum viri genere ac doctrina illuſtres, quorum benevolentiam operamque mihi navatam prædicavi in loco, quibus etiam grates ac laudes, quas debeo, iterum iterumque perſolvo, communi præcipuè rei literariæ promotori, fama per omnem orbem cultiorem noto, *ANTONIO MAGLIABECHIO*; quippe qui inter primos mihi adjumento, aliisque præclaris in Italia viris, ut ſymbolas ſuas conferrent, incitamento fuit. Sed nec tacendus & laude poſthuma defraudandus eſt *ANDREAS JOSEPHUS BARO DE GITTIO*, Neapolitanus, vir rerum civilium apprimè gnarus, ſcriptisque, quæ edidit, haud incelebris: is ſponte ſua, & primus ex nobiliſſima illa urbe, unde poſteà Principum quoque Virorum favor mihi adſpiravit, literarum commercium mecum inſtituit, idque coluit, donec medio anno ſeculari è vivis exceſſit. Circa Hiſpanicas familias cùm aqua mihi hæreret, deſtituto à nonnemine in Auſtrali plaga degente, in quo ſpem meam collocaveram, apparuit ex Boreali, tanquam ex machina, egregius & ſtrenuus adjutor, videlicet *GERARDUS ERNESTUS DE FRANCKENAU*, Secretarius Regius Danicus, redux haud ita pridem factus ex Hiſpania, ubi cum Legato Potentiſſimi Daniæ Regis moratus erat, & ingenio induſtriaque pollens elegantem rerum Hiſpanicarum omnium notitiam ſibi comparaverat, cujus eximium ſpecimen viſurus eſt propediem Orbis eruditus in *Hiſtoria Legum Hiſpaniæ*, ſive *Bibliotheca ejus Juridica*, quam elucubravit, quæque ſub Amſtelodamenſibus ſudat prelis. Poſt eam inſignia, ſive *Las armas*, omnium Hiſpaniæ Nobilium Magnatumque, peculiari opere collecta, publici facere juris in animo idem Vir Nobiliſſimus habet. Nequeo quin corollarii loco ſubjungam verſus Hiſpanicos, quibus pro naturali, qua præditus eſt, facilitate pangendi carmina, conatibus noſtris, ex affectu quidem magis quàm ex merito, applauſit:

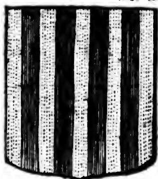
Feliz Eſpaña! cuyo heroico lucimiento
nos deja ver por los iluſtres hechos
de tus hijos ſus generoſos pechos,
Elevandolos a igual merecimiento
de ſus virtudes, colocando ſu memoria
entre los Heroes de la Hiſtoria.
A qui te ves por IAI HOF iluſtrada,
Hijo tan digno de mi patria amada,
El publica en medio de las Alemañas
De tus hijos las heroicas hazañas.
Corona pues con cedro, laureoles y flores
Las doctas ſienes deſte peregrino,
Que curioſo tan de lexos vino
Para llevar al cielo tus loores.
Aſſi tendra contigo eterna memoria
Pues el repite los ecos de tu Gloria.

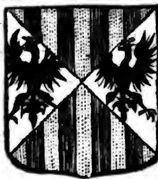
STIRPS

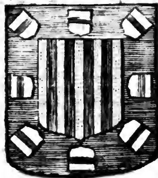
STIRPS REGIA ARAGONICA
COMITUM BARCINONENSIUM, BISULDUNENSIUM, Cæritanorum, Urgellensium, Ruscinonis & Provinciæ REGUM ARAGONIÆ, VALENTIÆ, BALEARIUM & SICILIÆ,

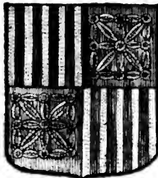
nec non Dominorum de Exerica, Ayerbe, Hixar & Castro.

INsignium loco Comites Barcinonenses, & Reges Aragonici, ex eis orti, ab omni memoria usi sunt *scuto* simplici *aurato*, *palis quatuor minio tinctis distincto*. Qui Siciliæ ex ea gente imperitarunt, cum avitis insignibus tesseram Imperatorum Romanorum, *aquilam* nempè *nigram*, in perpetuam maternæ originis memoriam, eo,qui superius videre est,modo,conjunxerunt, primo autore Friderico Rege, Petri, qui Constantiam, Manfredi ab Imperatoribus Romanis oriundi gnatam, in matrimonio habuit, filio. Scuto tertio uti consueverunt,qui ex *Ajerbiensi* familia oriundi in regno Neapolitano supersunt, titulis Principum Cassani, Marchionum Grotteriæ & Comitum Simerii eminentes, denotantque *pali* paternam ab Aragoniæ Regibus manantem originem, maternam verò *parmulæ limbum implentes*, *& fascia distinctæ*, quæ insignia erant *Vidauriæ* gentis, è qua Exericæ & Ayerbii Domini maternum duxere genus. Postremum scutum *Ixariense* erat, cum Aragonicis insignibus Navarrensia conjuncta continens, ob uxorem primi Ixaritani Baronis, regio Navarrensi sanguine cretam, & communem universæ istius gentis matrem.

TABU

COMITES BARCINOVIS, BISULDUNI,

1. WIFREDUS, cogn. Pilosus, COMES BARCINONEN

2. Radulfus, *monachus* Rivipullanus, dein *Episcopus* Urgellensis. — Wifredus † improlis an. 911. Uxor, *Garsenda*.

3. Seniofredus, Comes Barcinon. † cælebs 967. — Wifredus Comes Bisuldunensis, occ. 957. — Oliba Cabreta Comes Ceritan. & Bisuldunensis, † 990. *Ermengardis*. — Miro, Comes & *Episcopus* Gerundensis † 984.

4. Bernardus, cogn. *Taliaferrus*, Comes Bisuldunens. suffoc. in Rhodano 1020. *Tota*. — Oliba, *Episcopus* Ausonens. & Abbas Cuxaneus. † 1047. — Wifredus Com. Ceritaneus. tandem *monachus*, † 1050. Ux. 1. *Guisla*. 2. *Elisabeth*.

5. Willelmus, cogn. *Crassus*, Comes Bisuldun. † 1052. *Adalaus*. — 1. Raimundus Comes Ceritan. † 1068. — Guifredus *Archiepisc.* Narbonensis. — Ardoinus. — Willelmus *Episcopus* Urgellensis 1042. — Berengarius, *Episc.* Gerundensis. — 2. Bernardus Comes Bergitani.

6. Willelmus, cogn. *Trunnus*, Comes Bisuldunens. occ. — Bernardus Comes Bisuldun. † 1111. improlis *Ermengardis*. — Willelmus Raimundi Comes Ceritan. † 1095. Ux. 1. *Adalais, Petri Raimundi Com. Biterrei Carcass. fil.* 2. *Sancia*. — Henricus, miles. — Fides nupta *Gaufredo Com. Ruscinonensi*.

7. Willelmus Jordani Comes Ceritan. & Confluentis, occ. ap. Trypolim in Syria 1103. — Bernardus Comes Bergitani, dein Ceritan. † 1117. improlis. — N. nupta *Comiti Paliarensi*. — N. Uxor *Vice-Comitis de Landres*.

8. Raimundus Berengarii III. dictus Arnoldus Comes Barcinon. & Provinciæ natus an. 1082. 11. Novemb. †. mense Jul. 1131. Uxor 1. *Maria Ruderici fil.* 2. *Dulcia, Gilberti & Gerbergæ Comitum Provinciæ fil. ac hæres, ducta an. 1112.*

9. 1. Filia, desponsata in ætate tenera *Bernardo Willelmi Com. Bisuldun.* an. 1107, sed non nupta. — 2. Raimundus Berengarii IV. Comes Barcinon. Marchio Ilerdæ, Tertosæ ac Provinciæ, Princeps in Aragonia Suprarbia & Ripacurcia. † 6. Aug. 1162. *Petronilla, Ramiri Regis Aragon. fil. ac hæres* 1137. † 5. Oct. 1173. — Berengaria, ux. prima *Alphonsi VII. Regis Castellæ & Leg. Imperat. Hisp.* † m. Febr. 1149.

10. ALFONSUS REX Aragoniæ, Comes Barcinon. *Vid. Tab. seq.* — Petrus Comes Ceritan. & Carcasson † circa an. 1167. — Sancius Comes Ruscinonis † 1221. *Santtia Nunnii Larensis Comitis in Castella fil.* — Raimundus Berengarii VI. Comes Provinciæ, occ. 1181. — Dulcia nup. *Sanctio I. Regi Lusitaniæ* 1181. † 1198. — Eleonora ux. *Ermengaudi VII. Com. Urgellis.*

11. Nuno Sancii s. Nunnius Comes Ruscinonis s. Rossilionis, Vallis Asperi, Confluentis & Ceritaniæ, † improlis an. 1236. & circiter. *Petronilla Com. de Bigorre, Gastonis de Bearnia vidua*, quam duxit an. 1216, nec ita multò post ab ea absque cognitione Ecclesiæ ob cognationem desertus est.

LA I.

CERITANIÆ, URGELLÆ ET PRÓVINCIÆ.

SIS, mortuus anno 912, vel 913. Vxor ei fuit *Widinildis*, sive *Guinildis*. 1.

2.

Miro Comes Barcinon. † 929. Uxor, *Ava/a* † 962.

Suniarius Comes Urgellensis † 950. Uxor, *Richildis*.

3.

Borellus Comes Urgellens. dein etiam Barcinonensis, dictus etiam Marchio & Dux, † 993. Ux. I. *Letgardis*, *filia forte Raimundi Com. Arvernorum.* 2. *Aimerudis s. Emerugh.*

Ermengaudus.

Miro

4.

1. Raimundus Borelli Com. Barcinon. † 1017. *Ermessindis.*

Ermengaudus Comes Urgellensis, occ. ap. Cordubam in bello contra Mauros, 1. Sept. 1010.

2. Bonifilia *Abbat.* monast. S. Petri.

Ermengardis nup. *Gerberto Vicecomiti Barcinon.*

5.

Berengarius, cogn. Curvus, Comes Barcinonens † 1035. Ux. I. *Sancia, Sancionis Comitis fil.* 2. *Guisla.*

Ermengaudus II. Comes Urgellens. cogn. *Peregrinus*, quia Hierosolymis peregrinus obiit an. 1038. *Constantia.*

6.

1. Raimundus Berengarii dictus *Vetulus*, Comes Barcinon. Gerundens. & Carcasson. † 27. Maji 1076. Ux. I. *Elisabetha.* 2. *Adalmodis.*

Sancius, *Monachus*, dein *Prior* S. Benedicti de Bagiis.

2. Willelmus Comes Minorissensis s. Menresæ.

Ermengaudus III. Comes Urgellens. natus an. 1032. † 1065. in obsid. Barbastrensis castri, ideoque dictus est *de Barbastre.* Ux I. *Santlia Aragonia*, *Ramiri I. Regis f.* 2. *Clementia.*

7.

1. Petrus Raimundi, † sine prole.

2. Berengarius Raimundi Comes Barcin. † Hierosolymis.

Raimundus Berengarii II. dictus *Caput stupa*, Comes Barcinon. occ. à fratre 6. Dec. 1082. *Mathildis Roberti Guiscardi Ducis Apul. ac Messina* fil.

1. Ermengaudus IV. Comes Urgell. cogn. *de Gerbo*, à castro hujus nominis quod muniebat, & diu incolebat, ut facilius Balagarium à Saracenis possessum expugnaret. † 1092. Ux. I. *Lucia.* 2. *Adalais.*

8.

Almodis uxor *Bernardi Amati Folch*, *Vice-Com. Cardona.*

Ermengaudus V. Comes Urgell. occ. à Saracenis in pugna ad Moyerucam 13. Sept. 1102. *Maria, Petri Ansurii Comitis, qui Vallisoleti in Vacais dominabatur, fil.*

9.

Examena nup. *Rogerio II. Comiti Fuxensi.*

Berengarius Raimundi Comes Provinciæ, occ. à piratis an. 1144.

Ermengaudus VI. Comes Urgellens. Dominus Ilerdæ, cogn. *Castellensis*, qui cum matrem inde haberet, illic quoque magnam vitæ suæ partem transegit, † 28. Jun. 1154. Ux. I. *Dulcia.* 2. *Arsendis de Ager.*

Major ux. *Petri Fernandez de Trava.*

10.

Raimundus Berengarii V. Comes Provinciæ, occ. an. 1166. *Richsa s. Richildis Boleslai Polonorum Ducis fil. Alfonsi VII. R. Castell.* vid. 1161.

2. Ermengaudus VII. Comes Urgell. interfectus cum fratre suo Gaucerando de Sales apud Valentiam à Christianis an. 1184. *Eleonora, Raimundi Bereng. Com. Barcinon. & Princ. Aragon. fil.* neptim fuisse in gestis Com. Barcinon. Cap. 18. legitur.

Stephania ux. *Arnaldi Myronis. Com. Palliariensis.*

Isabella, nup. *Raimundo Folch Vicecom. Cardona.*

Elvira ux. *Ferdinandi Perez de Trava.*

11.

Filia.

Ermengaudus VIII. Comes Urgellensis, obiit absque liberis an. 1208. *Alvira Sobrarensis Com.*

Miraglis, ux. *Pontii de Capraria*, mater Geraldi, qui post avunculum usurpavit Comit. Urgellensem.

Aurembiaxis hæres Comit. Urgell. nup. *Petro de Lusitania*, † 1231.

TABU
REGES ARAGONIÆ VALENTIÆQUE

10. ALFONSUS f. ILDEFONSUS REX Aragonum hujus nom. II. cog. Castus, Comes Barcinonæ, Marchio Provinciæ, Raimundi Berengarii IV. Comitis Barcinon. & Petronillæ regni Aragonici hæredis filius, natus an. 1152. † 25. April. 1196.

11.

PETRUS REX Aragon. hujus nominis II. Comes Barcinon. n. an. 1176. occ. 13. Sept. 1213. *Maria, Guillelmi III. Dom. Montispessulani fil. ac hæres* 1206. † 1219.

Constantia nupta 1. *Emerico Regi Hungaror.* 2. *Friderico II. Imperat. Roman. Regi Sicil. Duci Suevia* 1208. † Catanæ in Sicil. 1220.

Eleonora ux. postrema *Raimundi VI. Comitis Tolosani*, nupta 1200.

Sanctia nup. *Raimundo VII. Comiti Tolosano.*

12.

JACOBUS I. cogn. *Expugnator*, Rex Aragon. Valentiæ & Majoricarum, Comes Barcinon. & Dom. Montispessulani, natus 1. Febr. 1208. † 26. Jul. 1276. Ux. 1. *Leonora, Alphonsi VIII. R. Castell. fil. ducta* 1221. *separata* 1229. 2. *Violanta f. Jolanta, Andreæ R. Hungariæ fil.* 1235. † d. 9. Oct. 1251.

Constantia *notha*, nup. *Wilhelmo Raimundo Moncada, Cataloniæ Senescallo* 1520.

13.

1. Alfonsus † an. 1260. ducta paulo ante *Constantia Moncada, Gastonis Vicec. Bearniæ fil.*

PETRUS III. cogn. *Magnus* Rex Aragon. Valentiæ & Siciliæ, Com. Barcinon. † 10. Nov. 1285. *Constantia, Manfredi Siciliæ Regis fil. duc.* 16. *Jun.* 1262. † 1302. Concub. 1. *Maria Nicolai.* 2. *Agnes Zapata.*

JACOBUS REX MAJORICARUM *Vid. Tab. seq.* B.

Sanctius *Archi-Episcopus* Toletanus, occ. à Mauris an. 1275.

14.

ALFONSUS III. Rex Aragon. cogn. *Beneficus*, † 18. Jun. 1291. sponsus *Leonora, Eduardi R. Angliæ fil.* æt. 27.

JACOBUS II. Rex Siciliæ, dein Aragon. Valent. & Sardiniæ, Com. Barc. † 5. Nov. 1327. Ux. 1. *Blanca, Caroli II. Reg. Neapol.* f. 1295. † 14. Oct. 1310. 2. *Maria Lusignana, Hugonis III. R. Cypri* f. 1315. † 1321. 3. *Elisenda, Moncada, Petri f.* 25. Dec. 1321.

15.

1. Jacobus, regni hæreditate abdicata militiæ Montesanæ nomen dedit anno 1319. † 1334.

ALFONSUS IV. Rex Aragon. cogn. *Benignus*, n. sub init. an. 1299. † 24. Jan. 1336. Ux. 1. *Teresia Entenza, Com. Urgelli*, 10. Nov. 1314. † 28. Octob. 1327. 2. *Leonora, Ferdinandi IV. R. Castell. f.* 1329.

Johannes *Archiepisc.* Toletanus, dein Episc. Tarracon. denique *Patriarcha.* † 17. Aug. 1334.

Maria nup. *Petro Infanti Castellæ Dom. Camerorum.*

Constantia ux. prima *Johannis Emanuelis, Dn. Villenæ.*

16.

1. PETRUS IV. cogn. *Ceremoniosus*, Rex Aragon. nat. 5. Sept. 1319. † 13. Jan. 1388. Ux. 1. *Maria, Philippi Ebroicensis R. Navar. f.* 1337. † 1346. 2. *Leonora, Alphonsi IV. R. Lusit. f.* 1347. † 1348. 3. *Leonora, Aragon. Petri R. Sicil. f.* 1349. † 1377. 4. *Sibylla Fortiana, Bernardi f. Artali Focii vid.* 1379. † 23. Nov. 1406.

Constantia ux. *Jacobi Reg. Majoric.*

Isabella † 1327.

Jacobus Com. Urgellæ & Vicec. Agerens. † 1347. *Cæcilia Bernardi Com. de Cominges f.* 1336.

C

17.

1. Constantia n. 1344. nup. *Friderico III. R. Sicil.* 1361. † m. Jul. 1363.

Johanna Ux. *Johannis Aragonii C. Emporiarum.*

Maria † inf.

2. Petrus n. & † 1348.

3. JOHANNES I. Rex Aragon. n. 27. Dec. 1350. † 10. Maji 1395. Ux. 1. *Martha Johannis I. Com. Armaniac. f.* 1372. † 1379. 2. *Jolans f. Violanta Roberti D. Barens. f.* 1384. † 1431.

18.

1. Johanna ux. *Matth. Com. Fuxensis* 1392 † 1407.

2. Jacobus Dux Gerundæ, † parvulus.

Jolans f. Violanta, nup. *Ludovico Andino R. Neap.* 1400 † 1431.

Ferdinandus, † inf. 1389.

MARTINUS Rex Siciliæ, † 28. Jul. 1409. Ux. 1. *Maria, Friderici III. Reg. Sicil. fil. & hær.* 1390. † 1401. 2. *Blanca Caroli III. R. Nav. fil.* 1402.

19.

1. Petrus, al. Fridericus, n. 17. Nov. 1398. † 1401.

2. Martinus † m. Aug. 1407.

Fridericus, *nothus è Theresia Sicula*, Comes Lunæ, † improlis 29. Maji 1438.

Violanta, *notha ex Agatha de Pesce*, nup. 1. *Henrico de Guzman Com. de Niebla*, & ab hoc repudiata *Martino de Guzman & Silva.*

L A II.

COMITES BARCINON. PROVINCIÆ ET URGELLÆ.

Uxor: *Sanctia de Castella*, *Alfonsi VII. Regis Castellæ & Legionis, Imperatoris Hispan. fil.* 1174. † in Xixenensi virginum cœnobio mense Nov. 1208. 10.

11.

Alphonsus Comes Provinciæ & Forcalquerii, † an. circ. 1209. *Garsenda, Renaldi de Sabran Dom. du Castellar filia ex Garsenda Comitissa de Forcalquier.*

Ferdinandus monachus Cistertiens. dein *Abbas* Montis Aragonum.

12.

Raimundus Berengarius V. Comes Provinciæ & Forcalquerii, † *Beatrix, Thomæ Comitis Sabaudiæ fil. ducta m. Dec.* 1220. † 1266.

13.

Margarita, uxor *Ludovici IX. Sancti Regis Galliæ, ducta 1234.* † 20. Dec. 1295.

Leonora nup. *Henrico III. Regi Angliæ* 1236. † 25. Jun. 1291.

Sanctia uxor secunda *Richardi de Anglia Com. Pictav. & Cornub. electi Imperat. Rom. ducta* 1243. † 1261.

Beatrix Comitissa Provinciæ & Forcalqu. uxor prima *Caroli I. de Francia Ducis Andium, Regis Neapol. & Sicil.* 1245. † 1267.

13.

Isabella nup. *Philippo III. R. Gall. 1262* † 1271.

Violanta Ux. *Alphonsi X. R. Castell.*

Constantia nup. *Emanueli Infanti Castellæ.*

Maria † *puella* 1268.

Leonora † puella.

Sanctia *religiosa* † in Palæstina.

Quatuor filii *extrajustum matrimonium geniti*, quos *Vid. Tab. V.*

14.

FRIDERICUS REX SICILIÆ *Vid. Tab. IV.*

Petrus de Aragonia † improl. 30. Aug. 1296. *Wilhelmina de Moncada, Gastonis Vicecom. Bearn. f. ducta 1290.*

Isabella *sancta*, ux. *Dionysii R. Lusitan.* 1281. † 2. Jul. 1332.

Jolanta, al. Constantia, nup. *Roberto R. Neapol.* 1297. † 1302.

Septem liberi *naturales* quos *Vid. Tab. V.*

15.

PETRUS Comes Ripagurt. & Emporitanus *Vid. Tab. seq. A.*

Blanca, *Abbatissa.*

Jolanta nup. 1. *Petro Despota Romaniæ, 2. Lupo Luna Dom. Segorb. 1339.*

Isabella ux. *Friderici Pulchri Duc Austriæ & Imperat.* 1315. † 1334.

Raimundus Berengarius Comes Pratensis. Ux. I. *Blanca Philippi Andini Pr. Tarenti f.* 2. *Maria, Jacobi I. Dom. Xericæ f.*

Bonifacius Aragonius *nothus.*

Jacobus *nothus.*

16.

Fridericus, Alfonsus, Sanctius, mortui in pueritia.

2. Ferdinandus Marchio Dertosæ, n. 1329 occ. 1363. *Maria, Petri R. Lusitan. f.* 1354.

Johannes, n. 1334. occ. 1358. *Isabella, Johannis Cerdæ de Lara, Dom. Biscaiæ f.*

1. Johanna ux. *Ferdinandi Emanuelis 1345.*

Blanca ux. *Hugonis Vicec. Cardona.*

2. Johannes Com. Emporiarum. Ux. I. *Blanca Arag. Petri R. Sicil. fil. 2. Johanna, Petri IV. Reg. Aragon. f.*

17.

MARTINUS Rex Aragon. antea Dux Monblanci, † 31. Maji 1410. Ux. I. *Maria, Lupi Lunæ Com. & Segorb. Dom. fil. & hær.* 1372. † 30. Dec. 1406. 2. *Margarita Aragonia Petri Com. Pratensis f.* 1409.

Leonora nup. *Johanni I. R. Castell.* 1375. † 1382.

Alfonsus, n. 1362. † puer.

4. Isabella ux. *Jacobi Arag. C. Urgell.* 1407.

Petrus Com. Urgell. † m. Jun. 1408. *Margarita*, Johannis *March. Montisferr. f.*

2. Leonora.

18.

Jacobus & Johannes, obiere in infantia.

Margarita † parvula.

Jacobus Aragonius Com. Urgell. *Isabella, Petri IV. Reg. Aragon. f.* 1407.

Thadæus † ante patrem.

Johannes Dn. Entenzæ Barbastr.

Leonora.

Johanna ux. *Johannis Com. Cardonæ.*

Isabella, *monialis.*

19.

Isabella ux. *Petri Infantis Lusitan.* 1428.

Eleonora nup. *Raimundo Ursino Com. Nolæ.*

Johanna, nup. I. *Johanni Com. de Foix*, 1438. 2. *Joh. Raimundo Folch. IV. Com. Cardonæ.*

TABU

A

DUCES GANDIÆ, COMITES

15. Petrus de Aragonia, Jacobi II. Regis Aragoniæ & Blancæ Neapolitanæ F. Comes de Ribagorza & Ampurias, ad extremum Monachus, †

16. Alfonſus Comes de Denia & Ribagorza, March. de Villena, Comeſtab. Caſtellæ, Dux de Gandia, † 3. Mart. 1412. *Violanta de Arenos Dom. Vallis Guadaleſta, Gonſalvi Diaz de Arenos filia & hæres.*

Leonora, uxor *Petri Luſiniani R. Cypri.*

17. Jacobus Com. de Ribagorza, † ante patrem, ſponſus *Leonora, Henrici II. R. Caſtell. fil.*

Alfonſus, dictus Junior, Comes de Denia & Ribag. Dux Gandiæ † improl. 29. Nov. 1425. *Maria d'Evreux, Caroli II. R. Navarra fil.*

Petrus Aragonius occ. in pugna Aljubarott. contra Luſitan. 14. Aug. 1385. *Johanna, Henrici II. R. Caſtell. f.* 1378.

Johanna, ux. *Johannis II. Com. Cardona* 1377.

18. Jacobus Aragonius, occ. Barcinonæ.

Henricus de Villena, Comes de Cangas & Tinço, Magiſter Ord. Calatrav. † 15. Dec. 1434. improl. *Maria de Albornoz, Johannis Dom. de Albornoz, Alcozer, Salmeron &c. & Conſtantia de Caſtella fil.*

Alfonſus.

Leonora nup. *Antonio de Cardona Hugonis Com. fil.*

B

REGES MA

13. JACOBUS de Aragonia, Jacobi I. Regis Aragoniæ & Jolantæ de Ungaria filius ſecundogenitus, REX MAJORICÆ ſ. Balearium, Comes Ruſcinonis & Cerdaniæ, Dom. Mompellerii, † an. 1312.

14. Jacobus, *monachus* Ordin. Franciſcan.

SANCTIUS Rex Balearium &c. † improl. 4. Sept. 1324. *Maria Andina, Caroli II. R. Neapol. f.* 1309.

Ferdinandus Balearicus Princ. Peloponeſi, an. 1316.

15. 1. JACOBUS Rex Balearium, Comes Ruſcin. & Cerdaniæ, Dn. Mompeller. natus 1. April. 1315. occ. in pugna pro recuperando regno in Majotica inita d. 25. Octob. 1349. *Conſtantia Alphonſi IV. Reg. Aragon.* f.

16. Jacobus Balearicus Rex Neapolitanus ducta *Johanna Regina Neapolis, Lodovici Tarentini vidua* an. 1362. † an. 1375.

Iſabella nupta *Johanni Palaeologo March. Monferrati* 1358.

DE RIBAGORZA ET PRADES.

Uxor: *Johanna, Gastonis I. Comitis de Foix fil.* 15.

Johannes Comes de Prades Baro de Entenza. *Sanctia Ximenez de Arenos.*

Jacobus *Episcop.* Dertosa. 16.

Petrus Comes de Prades, Bar. de Entenza. *Johanna de Cabrera.*

Timbor uxor *Bernardi de Cabrera I. Com. de Modica.*

Jacobus de Prades, Connestab. & Admiral. Sicil. *Johanna de Moncada, Matthai Com. de Agosta f.* 17.

Johanna Com. de Prades nup. *Johan. Raimundo Folch, III. Com. Cardona.*

Margarita ux. 2da. *Martini Regis Aragon. & Sicil.*

Violanta ux. *Bernardi de Cabrera II. Com. de Modica.*

Isabella nup. *Francisco Ventimiglia Com. de Collesano.* 18.

JORICÆ.

Uxor: *Sclarmonda, Rogeri IV. Comitis Fuxensis filia, ducta an. 1270.* 13.

Ux. I. *Isabella, Ludovici Princ. Peloponesi fil.* † 1315. 2. N. *sobrina Regis Cypri.*

Philippus de Majoricis.

Sanctia, uxor 2da. *Roberti R. Neapol.* 1309. † 28. Jul. 1345. 14.

2. Ferdinandus Balearius f. de Majorica, † circa an. 1341. *Eschiva f. Cilla Lusignana Hugonis IV. Reg. Cypri fil.* 15.

TABU

REGES

14. **FRIDERICUS** Aragonius, Petri III. Regis Aragoniæ & Siciliæ F. REX SICILIÆ illius nominis Secundus cr. 1296. † 20. Jun. 1337.

15. PETRUS II. Rex Siciliæ, † 8. Aug. 1342. *Elisabetha, Ottonis Com. Tyrolensis. fil.* — Rogerius. — Manfredus, † 1317. — Constantia, nupt. 1. *Henrico II. Regi Cypri 1317.* 2. *Hugoni Lusiniano Regi Armeniæ 1331.*

16. LUDOVICUS Rex Sicil. n. 4. Febr. 1337. † 16. Octob. 1355. — Johannes † 22. Jun. 1352. — FRIDERICUS, cogn. *Simplex.* Rex Sicil. n. 1. Sept. 1342. † 27. Jul. 1377. Ux. I. *Constantia, Petri IV. R. Arag. f. 1361. † 1363. 2. Antonia Baucia, Francisci Duc. Andriæ f. 1372.* † 1374. — N. *Abbatissa* D. Claræ Messanensis *regni* sub Ludovico fratre *Vicaria.* — Leonora, uxor tertia *Petri IV. R. Aragon.* 1349. † 1374.

17. Antonius Aragonius *nothus. Beatrix, Petri Dom. Exerica f.* — Ludovicus, *nothus.* — 1. MARIA Regina Siciliæ, uxor *Martini Aragonii Regis Sicil.* 1390. † 25. Maji 1401. — Wilhelmus Aragonius, *nothus*, Comes Melitæ. *Beatrix Aragonia, Johannutii Dom. Bucherii f.*

18. Johanna uxor *Perronis de Gioeni Bar. de Aidone.*

PROPAGO FRIDERICI II.

15. Filia ex *Sibylla Sormella* ante matrimonium genita, & nupta *Rogerio Lauria* Admirali Siciliæ, cum dote Gerbensis insulæ. — Sancius Aragonius Baro de Militello Valdemona. — Alphonsus Fridericus Aragonius, Ux. N. *filia Bonifacii Veronensis in Eubœa.*

16. Fridericus Aragonius Baro de Militello. *Johanna de Aurea.*

17. Sanciolus Aragonius Baro de Militello Valdemona. *Lucia Palicia.* — Vinciguerra Aragonius Comes Cammaratæ, Dn. civitatis Terminæ & Nohara 1364. & post mortem nepotis Baro de Militello.

18. Matthiolus B. de Militello, † improlis. — Fredericus Aragonius Dn. de Mirto de Crapa, Militello, S. Marco. — Johannes Aragonius, *Episcopus* Pactensis. — Bartholomæus Aragonius. Dn. Ficarræ.

19. Bartholomæa uxor *Henrici Vintimilli Com. de Girace.*

LA IV.

SICILIÆ.

Uxor, *Leonora Andina, Caroli II. Reg. Neapol. fil.* ducta an. 1302. † 9. Aug. 1341. 14.

15.

Margarita.	Elisabetha ux. 2da *Stephani Duc. Bavariæ*, 1328.	Wilhelmus Dux Caltafimi, Athenarum & Neopatriæ, † 1338. *Maria Alvarez, Jacobi II. Dom. Exericæ f.* 1335.	Johannes March. Randatii, Dux. Athen. & Neopatr. † m. Apr. 1348. *Cæsarea Lanza, Petri Com. de Caltanassettæ f.*	Catharina, *Abbat.* ad S. Claræ Messin.

16.

Euphemia, *regni Vicaria*, sub Friderico fratre, † 23. Febr. 1359.	Blanca, ux *Joannis Aragonii Com. Empuriarum.*	Jolanta.	Stephanus Aragonius *nothus.*	Fridericus Dux Athen. & Neopatr. † 1355.	Leonora nup. *Wilhelmo Peralta, Com. Calatabellotæ.*	Constantia.

17.

Ludovicus Aragonius, Comes Solensis, † circa an. 1386.
Helena Cantacuzena.

18.

Filia nupta *Xuro Simeonis Walachiæ Dynastæ filio.*

REGIS ILLEGITIMA.

15.

Rolandus f. Orlandus Aragonius Dominus Bucherii, Avolæ & Cassibilii.	N. Uxor *Johannis Claromontii Com. Modicæ.*	Isabella nup. *Raimundo Com. Peraltæ.*

16.

Alfonsus Aragonius, † improl.	Fridericus Aragonius, † improl.	Johannutius Aragonius Do. Bucherii &c. Ux. *Johanna.*

17.

Johannes Aragonius Dn. Bucherii. *Leonora, Concubina.*	Beatrix, nup. 1. *Wilhelmo Aragonio Com. Melitæ.* 2. *Rogerio Passanete Comiti.* 3. *Nicolao Cæsareo.*

18.

Petrus Aragonius.	Fridericus Aragonius.	Johannes Aragonius.	Wilhelmus.	Beatrix.	Clara.	Alfonsa.

19.

Johannes Aragonius Baro Avilæ 1451. *Beatrix de Guilles, bares Terra nova.*	Clara Aragonia Uxor *Caspari Aragonii Bar. Avilæ & Terræ novæ.*

20.

Caspar de Aragonia & Guilles, Baro Avilæ & Terræ novæ 1471.
Clara Aragonia Johannis f.

21.

Carolus de Aragonia & Guilles Baro Avilæ & Terræ novæ. *Julia, Caroli de Luna & Peralta vidua.*	Beatrix nup. *Joanni Vincentio Tagliavia Com. de Castelveterano.*

22.

Antonia nup. 1. *Francisco Tagliavia*, Jo. Vincentii filio. 2. *Johanni Tagliavia* Francisci fratri, à quo *Duces de Terranova & Principes de Castelveterano.*

B TABU-

PETRI III. MAGNI, REGIS ARAGON.

Ex *Maria Nicolai.*

Jacobus Perez, Dominus Segorbii. *Sancia Ferdinandi Diaz f.*

Johannes.

Beatrix uxor *Raimondi de Cardona.*

Constantia Domina Segorbii nupta *Artallo Luna, Lupi Ferrencii F.*

JACOBI I. REGIS ARA

Ex *Theresia Vidauria*, Ægidii f.

13. Jacobus Infans Aragoniæ, Dominus EXERICÆ. *Elisa, Alvari Perez de Azagra f.*

Petrus Infans Aragoniæ Dominus de ATERBE. Vid. Tab. seq. VI.

14. Jacobus III. Dom. Exericæ. *Beatrix de Lauria, Rogerii Admiralis Magni f. 1296.*

Maria, uxor 2da *Raimundi Berengarii Aragonii Com. Pratensis.*

15. Jacobus III. Dom. Exericæ, † 1335. improl. *Maria, Caroli II. R. Neapol. fil. Sanctii R. Majoric. vidua 1326.*

Petrus Dom. Exericæ post fratrem. † 1362. *Bonaventura Hugonis Judicis Arborensis f. 1331.*

Alfonsus Rogerius de Lauria, Cocentaynæ Præfectus 1339.

Maria Alvarez nup. *Wilhelmo Aragon. Duc. Athen. 1335.*

Beatrix ux. *Petri Poncii de Leon.*

16. Beatrix, uxor *Antonii Aragonii*, Ludovici R. Sicil. filii natur.

Sanctius de Exerica, *nothus.*

Johannes Alfonsus de Exerica, *nothus*, † postremus Exericarum an. 1369.

Henricus de Exerica, *nothus.*

LA V.

ET SICILIÆ LIBERI NATURALES.

Ex *Agnese Zapata.*

Petrus Aragonius *Constantia Mendez de Silva, Suerii f.*	Ferdinandus Do. de *Albarrazin.*	Sancius Præfectus Ampostæ † circa an. 1341.	Theresia uxor *Artalli Alagon.*

Alfonsus Aragonius.	Petrus Aragonius.	Ferdinandus Aragonius.	Constantia ux. *Gonsalvi Anez Pimentel.*	Theresia nup. *Gonsalvo Mendez de Vasconcelos, Dom. de Penela.*

GONIÆ LIBERI SUSCEPTI.

Ex *Berengaria Fernandia.*

Petrus Fernandez Dominus de HIXAR, Vid. Tab. VII.	Berengaria, uxor *Petri Amarici de Reberter Dom. de Villa franca.*

Ex *Aldoncia Antillonia.*

13. Ferdinandus Sanchez, Dominus de CASTRO & Pomar, † 1125. *Aldoncia Ximenez de Urrea Chimeni Dom. de Aranda f.*

14. Philippus Fernandez Dom. de Castro. *Aldoncia, Raimundi Dom. Peralta fil. ac hæres*

15. Aldoncia Fernandez de Castro & Peralta, hæres paternæ maternæque ditionis, nupta *Philippo Salutiensi, Thomæ Marchionis F.*

FAMILIA AIERBI

13. **PETRUS DE ARAGONIA**, Jacobi I. Regis Aragon. ex Theresia Vidauria F. Dom. de AIERBE.

14. 1. Petrus Dom. de Aierbe, ditione exutus à Petro III. Rege. Ux. 1. *Maria de Luna.* 2. *Violanta Lascara Vintimilia*, *Wilhelmi C. de Vintimilia f.*

15. 2. Constantia. — 1. Maria uxor *Petri Cornel.*

16. Garsias d'Aierbe, Do. de Paternoi. *Marquesia Martini de Benis f.*

17. Sancius Do. de Paternoi. *Maria Petri Jordani de Urrias f.*

18. Garsias d' Aierbe † *sacerdos* Romæ. — Johannes Dom. de Paterno. Ux. *Leonora de Caballeria*, *Petri f.*

19. Johannes † infans. — Sancius, † inf. — Petrus de Aierbe, Cæsaraugustæ habit. *Isabella de Gontena; à quibus progeniei.* — Johannes de Aierbe, † Neapoli. — Philippus, † inf. — Ferdinandus † ante patrem. *Laura Siscara*, *Pauli Com. de Aiell f.* ☽

20. Johanna nup. 1. *Onufrio Cantelmo*, 2. *Petro Antonio Crespano.* — Victoria, nup. 1. *Hieronymo Columnæ.* 2. *Carolo Mormile.* — Michael Comes II. de Simari. ux. 1. *Camilla Spinella*, *Caroli Com. Seminara f.* 2. *Julia Siscara Antonii C. Aiell. f.* 3. *Marina Borgia*, *Godefredi Pr. de Squillace f.*

21. 3. Alfonsus III. Comes de Simari, March. de Grotteria 1583. *Dianora de Guevara*, *Caroli C. de Potenza f.* — Ferdinandus † in bello Ostiensi. — Franciscus. — Cæsar de Aierbe. ☾

22. Michael, † ante patrem. — Indicus II. March. de Grotteria, † improl. *Isabella Concublitta Jo. Francisci M. Arena f.* — Petrus III. March. de Grotteria. *Johanna Joppolo*, *Messanensis.* — Hippolyta, nup. 1. *Andreæ Staiti*, *Messanensi*, 2. *Francesco de Spes Dom. bovini.*

23. Vincentius, M. IV. de Grotter, † improl. — Franciscus M.V. Grotter. † improl. — Cæsar VI. March. Grotter. Princeps I. Cassani. *Hieronyma de Curte*, *Camilli f.* — Dianora ux. *Marii de Aierbe & Aragon.* — Francisca, nup. 1. *Jacobo Gisoni M. de Cinquefrondi*, 2. *Francisco Pescara D. de Saracina.* — Veneranda, *monialis.*

24. Petrus † ante patr. — Filibertus de Aierbe & Aragon. II. Princ. de Cassano, Dux de Alessano, Dn. de Aquara. *Laura Guarino*, *Ducissa d' Alessano*, *Emilii f.* — Carolus. — Joffredus. — Catharina, ux. *Jacobi de Aquino*, *Pr. de Cruceli.*

25. Josephus de Aierbe & Aragon. III. Pr. de Cassano, Dux de Alessano &c. † 1698. *Catharina Trivultia*, *Herculis Theodori Pr. Misocci f. ducta 1673.*

Nicolaus Michael de Aierbe & Arag. IV. Pr. de Cassano, Dux de Alessano. — Felix. *Eq. Melit.* — Hercules. — Filibertus. — Emilius. — Sanctia ux. *Marini Caracciolo M. de S. Eramo.*

ENSIS DE ARAGONIA.

Uxor 1. *Aldoncia de Cervera.* 13.
2. *Philippa Accrociamuro, N. Com. de Celano, f.*

1. Jacobus, Dom. de Lifo, Brancavilla, Valderaffa & Paternoi. 14.
Ux. N. *Moncada.*

Michael de Aierbe Dom. de Paternoi. 15.
Maria Sancta.

Violanta nup. *Majorasco ex domo Pomar.* 16.

Sancius d'Aierbo, Dom. de Simari in Calabria. — Violanta. 18.
Diana al. Blanca, Sanz.

Alfonsus Dn. dein Comes de Simari an. 1519. *Johanna Ruffa.* — Michael. — Camillus. — Marius. — Sancius *Episcop.* Terminens. — Maria ux. *Andrea de Capua D. Termoli.* — Diana nup. *Hectori Pappacoda Dom. de Larino.* 19.

Johannes de Aierbo. — Petrus de Aierbo. — Sancius de Aierbo. *Zenobia Dentice.* 20.

Hieronymus de Aierbo & Aragonia. 21.

1. Hieronyma ux. *Joh. Bapt. Carafa Com. de Montecalvo.* — 2. Andreas de Aierbo & Aragon. — Hippolyta, *monialis.* — Marius de Aierbo & Aragon. *Dianora de Aierbo & Aragon. Petri M. de Grotteria f.* 22.

Franciscus de Aierbo & Aragonia. *Johanna de Aierbe & Arag. Casparis I. Princ. Cassani f.* — Jacobus de Aierbe. & Aragonia. 23.

Johanna, nup. 1. *Francisco de Aierbe & Aragonia,* 24.
2. . . . . .
Brancia Pr. Casalis majoris & March. de Larino.

TABU

DOMINI ET DU

13. PETRUS FERNANDEZ de Aragonia, Jacobi I. Regis ex Berengaria Fernandia F. Dominus de HIJAR ſ. IXAR.

14. Petrus Fernandez II. Dominus de Hijar. *2. Conſtantia Maza de Vergua.*

15. Alfonſus Fernandez III. Dom. de Hijar. *Tereſia de Alagon, Artali Dom. de Saſtago fil. Blaſconis ſoror, 1329.*

16. Petrus Fernandez IV. Dom. de Hijar. Ux. 1. *Violanta Cornel & Luna, Ludovici, Dom. de Aljaraſin. f.* 2. *Iſabella de Caſtro & Saluces.*

17. 1. Alphonſus Fernandez V. Dom. de Hijar † 3. Jun. 1400. *Toda de Centelles.* — Tereſia, Uxor quarta *Petri Ximenez de Urrea, Dom. de Rueda.*

18. Johannes Fernandez VI. Dom. de Hijar. Ux. 1. *Maria de Luna.* *2. Timbor de Cabrera, Bernardi I. Com. de Modica in Sicil. f.*

19. Johannes Fernandez VII. Dom. de Hijar, Comes de Aliaga cr. 1474. primus DUX de Hijar cr. 1483.

20. Ludovicus Fernandez I. Comes de Belchit cr. 1498. Dux de Hijar, † 25. April. 1517. æt. 89. *Guiomara Enriquez, Henrici I. Com. de Alva de Aliſte. f.* † *1519.* — Jacobus de Hijar, † in pr. Sant Alban. in Gall. 1488.

21. Johannes Fernandez de Hijar, † ante patrem. *Iſabella de Arellano, Alfonſi Ramirez I. Com. de Aguilar. f.*

22. Ludovicus Fernandez, III. Comes de Belchit, Dom. de Hijar. Ux. 1 *Beatrix de Alagon, Blaſconis Com. I. de Saſtago f.* *2. Hypolita Fernandez de Heredia, Joh. III. Com. de Fuentes f.* — Alfonſus Fernandez de Hijar, Eq. Ord. S. Jac. à quo poſteritas. — Petrus de Hijar. *Maria Coſcòn.* à quibus propago.

23. 1 Helena, uxor *Johan. Fernandez de Heredia, IV. Com. de Fuentes,* Hypolitæ fratris. — 2. Johannes Fernandez de Hijar, † ante patrem. *Iſabella Deſpés.* — Ludovicus Fernandez de Hijar, mentis inops.

24. Rafaela uxor *Petri Aragonii.* — 1. Martin Fernandez de Hijar & Cerda, III. Comes de Galve, † ante patr. improl. *Franciſca de Luna, Michaelis Martinez de Luna, II. C. de Morata f.* — 2. Hieronyma, IV. Com. de Galve poſt fratrem, ux. *Roderici Gomez de Silva, I. March. Eliſeda.*

LA VII.

CES DE HIXAR.

Uxor I. *Teresia Gombal. de Entenza.* 13.
2. *Marchesia de Navarra, Theobaldi I. R. Navar. è Marchesia Lopez de Rada fil. nat.*

Ux. I *Maria Fernandez de Luna, Lupi Ferencii f.* 14.
3. *Catilia de Anglesola.*

Marchesia, Uxor *Blasci III. de Alagon, Dom. de Sastago & Pina.* 15.

16.

2. Petrus Fernandez de Hijar, Comendator Major de Montalvan, sator *Ixarienfis familia in Valentia* ex *Isabella Mesia.* 17.

Johanna Fernandez de Hijar ux. *Artali VIII. de Alagon, Dom. de Sastago.* 18.

Uxor, *Catharina de Beaumont, Caroli de Nabarra dicti de Beaumont f.* 19.

20.

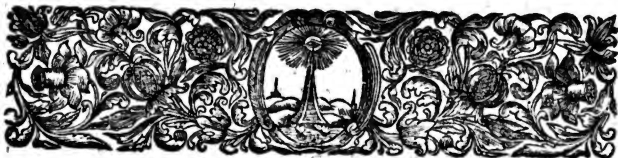
Margarita, ux. *Philippi de Eril, Dom. de Salba.*	Timbor, u.xprima *Philippi Galzeran de Castro, Dom. de Estadilla.*	Blanca nup. *Blasconi IV. de Alagon, X, Dom. de Sastago.*	Catalina, ux. *Lupi Ximenez de Urrea I. C. de Aranda.*

Guiomar de Hijar, nupta *Blasconi de Alagon.* 21.

Carolus de Hijar, *Decanus* Calahorræ.	Guiomar uxor *Johannis de Moncada C. de Aytona.*	Isabella, nup. *Michaeli Sanchez.*	Leonora, *Prior* monast. Gigenens.	Helena.	22.

Jo. Franciscus Christophorus Ludovicus Fernandez de Hijar IV. Comes de Belchite, Dux de Hijar, † 13. April 1614. 23.
Ux. I. *Anna de Cerda & Mendoza II Com. de Galbe, Balthasaris de Mendoza I. Com. de Galbe f. 1566.* 2. *Francisca de Castro & Pinos C. de Wolfogona, vidua Michaelis Martinez de Luna, IIC. de Morata.*

1. Maria Stephana Fernandez de Hijar Com. de Belchit. innupta.	Isabella Margarita Ducissa & Domina de Hijar, Lezara & Aliaga, Com. de Belchit, Wolfogona &c. Uxor *Roderici Sarmiento de Silva Villandrado, VIII. Com. de Salinas & Ribada, II. March. de Alenquer. 1622.*	24.

EXEGESIS HISTORICA.

RAGONICÆ Familiæ, quam tabulis superioribus recensuimus, principia à Comitibus Barcinocensibus manarunt, nomen ab urbe *Barcinone* sortitis, ea *præcipuum Laletaniæ, & totius Cataloniæ hodie ornamentum*, (α) jam illo tempore, quo adhuc à Saracenis incolebatur, Francorum Reges coluisse traditur, initio hujus reverentiæ facto à *Solinaan*, Duce Barcinonæ & Gerundæ, qui anno 752. Pipino Regi se dediderit. Sub præfecti Saraceni administratione aliquandiu habita, postquam an. 801. á ditione Maurorum omninò erepta fuisset, liberiorque Francorum autoritas facta esset, Comites accepit, ab illis pro arbitrio impositos. (β) Primus, qui hoc titulo Barcinonem rexit, *Bera* appellatur, à Ludovico Pio, Caroli Magni filio, in secunda Hispanica expeditione constitutus. Comitis honori adjunctam quoque fuisse Ducis autoritatem Petrus de Marca (γ) censuit, tum ob dignitatem civitatis, tum quia in ipso limine Hispanico sita pondus belli tolerabat adversus Saracenos, eaque propter Comiti validiores copiæ parandæ erant in subitis irruptionibus, quod assequi facilè non potuisset, nisi cœteros Comites, saltem in bellico tumultu, dicto audientes habuisset. Perpetuò autem Comites Barcinonenses antiqui se *Marchiones* indigitare solebant, i. e. *Custodes Hispanici limitis*. Beræ perduellionis reo suffectus est *Bernardus*, Guillelmi Comitis Narbonensis filius, an. 820; hunc Carolus Calvus, cum regno ejus in divisione paterni imperii Marca Hispanica adscripta fuisset, læsæ Majestatis delatum Comitatu Barcinonensi multavit, eumque *Aledranno* strenuo viro dedit, quem *Willelmus*, Bernardi filius, Barcinone per dolum capta, inde ejecit an 841. at vicissim dolosius captus pœnam capitis subiit, an 850. A Mauris interjecto biennio urbem, prodentibus Judæis, occupatam fuisse Scriptores referunt. (δ)

WIFREDI, cognomento *pilosi*, ex castro Arriano, quod in Comitatu Ruscinonensi situm est, orti, fortitudo illa tempestate enituit, inclaruitque, qua multa egregiè adversus Saracenos gessit, eisque sæpè à se victis & fugatis partem provinciæ eripuit. Is in meritorum mercedem COMES BARCINONENSIS circa an 880. constitutus stirpem amplissimam ac splendidissimam ad regale fastigium provectam, quam tabulis præcedentibus recensuimus, condidit. Quibus majoribus ortus sit, non est exploratum, summo autem genere prognatum fuisse acta consecrationis Ecclesiæ Gerundensis an. 1038. peractæ testimonium perhibent, in his enim Oliba Episcopus Ausonensis, Wifredi pilosi Comitis pronepos, qui ei interfuit, dicitur regali stirpe satus. (ε) Cùm religionem Christianam in plerisque locis marcæ Hispanicæ restituisset, *incessit illum*, uti verba habent, Viri Clarissimi Stephani Baluzii, (ζ) *sancta ambitio condendi habitaculi monachorum in loco vocato Rivopullo in diœcesi Ausonensi, cujus*

(α) Petrus de Marca Archiepisc. Tolosan. in Marca Hispan: à Steph. Baluzio edita Lib. II. Cap. 4.

(β) opere citato Lib. III, Cap. 16. (γ) ibid. Cap. 17. (δ) Cap. 27.

(ε) Marc. Hisp. Lib. IV. p. 445. & in Append. p. 1066. (ζ) Op. cit. p. 372.

cujus Ecclesiam Sanctæ Mariæ dicatam anno 888. fuisse consecratam legitur in Chronico veteri Comitum Barcinonensium. Eodem Tempore Wifredus & uxor ejus filium suum *Radulfum Deo obtulerunt in eodem Monasterio ut ibi habitaturus sit omnibus diebus vitæ suæ.* Sepultus ibidem est Wifredus pilosus, postquàm vitam cum morte commutasset; habuit, ut scribitur in gestis Comitum Barcinonensium, (η) filios quatuor, *Radulfum* videlicet, monasticæ à genitore, ceu dictum est, destinatum, quem tamen dein Episcopum Urgellensem factum esse ferunt, *Wifredum*, ante patrem an. 911. si rectè Baluzius rationem subduxit, veneno interfectum; *Mironem* in Comitatu Barcinonensi successorem, & *Suniarium* Comitem Urgellensem. A Mironis natis orti sunt Comites *Bisulaunenses & Cerritanenses*; Barcinonensem enim Comitatum post mortem *Seniofredi*, filii Mironis natu maximi, quem *virum religiosissimum & cælibatus cultorem* fuisse testamentum ejus an. 966. Kal. Oct. scriptum testatur, *Borellus* filius Suniarii Comitis Urgellensis, occupavit.

Bisuldunensis & Cerritanensis Comitatus in numero undecim comitatuum recensentur, in quos, regnante familia Carolingorum divisa fuit administratio Marcæ Hispanicæ: autorem hujus divisionis Carolum Magnum fuisse Petrus de Marca detexit: *cum enim*, uti refert, *veteres Principes suum unicuique civitati Comitem præficere soliti essent, ille studio rei militaris accuratè constituendæ, limitis Hispanici custodiam in plures partitus, tres comitatus instituit in pagu singularum civitatum.* (θ) Bisuldunensis comitatus pars erat Gerundensis pagi, cui jam tum adjuncta erat Emporitana diœcesis, ita dictus ab oppido Bisulduno, quod idem fuisse cum Sebelduno laudatus paulò ante Præsul censuit, vulgò *Besalu* appellatum, situm ad Clodianum fluvium. (ι) Cerritania sive Cerdania, quæ cum Urgellensi pago conjuncta erat, duplici montium seriæ circumscribitur, & comprehendit convalles fertilissimas, vicisque quam plurimis & incolis frequentatas: præcipua urbium ejus Podium Ceritanum, vulgò *Puig Cerda* audit, è veteris Liviæ, quam Caput Ceretanorum prisci indigitarunt scriptores, ruinis excitata. (κ) Uterque Comitatus Bisuldunensis nempè & Cerdanensis stirpe Comitum suorum extinctâ in Barcinonensium Comitum ditionem concessit; Bisuldunenses defecere in Comite *Bernardo* Willelmi Crassi filio, Bernardi, quem quia armis acerrimus atque fortissimus extitit, *Taliaferrum* sive scindentem ferrum vulgò appellarunt, nepote, Willelmi, qui eò quod nasum fictitium haberet, *Trunnus* cognominatus, & quia vir iracundus atque iræ impatientissimus esset, interfectus fuit, fratre, *viro benignissimo & patientissimo*, ut legitur in gestis Comitum Barcinonensium; (λ) Is eam ditionem sexaginta annis tenuerat, obiitque senectute confectus, & sepultus est in monasterio Rivipullensi, & quoniam nullos liberos reliquerat, omnis ejus ditio ad Raimundum Berengarii Comitem Barcinonensem ex pactis inter eos ante quadriennium initis, & cessione facta à Bernardo Willelmi Comite Ceritaniæ, qui illi sanguine multo proximior fuit, & post sex annos eandem ac ille fati legem subiit, sua quoque ditione ad Raimundum Comitem Barcinonensem transmissâ. Dictus iste est initio Comes Bergitanus à Comitatu hujus nominis, in diœcesi Ausonensi, à Carolo M. instituto, in quo olim Vergium oppidum clarum erat, cujus hodieq; nomen superest in *Berga* oppido non ignobili, ad radices montium sito. (μ) Cerritanensis Comitis nomen assumsit post excessum fratris sui natu majoris Willelmi Jordani, qui Hierosolyma profectus, cum in sacro bello fortem & strenuam operam navasset, prope Tripolim urbem Syriæ sagittâ ictus occubuit. (ν)

Urgellensis Comitatus in provincia Tarraconensi situs, atque hinc & inde vicecomitatu Castriboni cinctus est, in cujus extrema parte siti sunt montium trajectus in Catalonium; civitas ejus dicta olim fuit Orgelis, in Episcopatum jam temporibus Constantini Magni, evecta, hodiè Urgellitana sedes vulgò *La Seu de Urgel* nominari solet. (ξ) Tenuit hunc Comitatum SUNIARIUS, natu minimus Wifredi Pilosi filius, qui etiam tutorio nomine comitatum Barcinonensem cæterasque Mironis fratris ditiones administravit, sed eas anno 950. filiis ejus remisit, neque ita multò post fatis concessit, tribus relictis filiis. Eorum natu maximus BORRELLUS Comes Urgellensis fuit nec non Barcinonensis: namque post obitum Seniofredi patruelis sui, *ut erat manu promtus & bellandi peritus, statim invasit in*

C *nomen*

(η) Recensuit ea Baluzius in dicto opere à pag. 538. ad 579.
(θ) Op. cit. Lib. III. Cap. 7. (ι) Ib. Lib. II. Cap. 21.
(κ) Lib. I. Cap. 2. & 12. (λ) Cap. 13.
(μ) Op. cit. Lib. I', Cap. 2;. (ν) Gest. Com. Barcinon. cap. 14.
(ξ) Marc. Hisp. Lib. I, cap. 2. & 12.

nomen potestatemque Comitis Barcinonensis, ut habent verba Baluzii, (ο) *tradito illius fratribus comitatu Bisulduni & Ceritaniæ.* Eminuisse exinde legitur titulis *Comitis & Marchionis idemque Ducis Gothicæ.* Barcinonem pugna à Saracenis haud procul Moncada castello an. 984. victus, & magna clade affectus, amisit; at anno sequenti recuperavit, & *monasterium puellare S. Petri, à patre suo fundatum, atque à Barbaris exustum reparavit, inque eo constituit ancillas Dei velatas regularis habitus gnaras, quibus Abbatissam præfecit filiam suam dictam Bonifiliam.* Uxores duas habuit, quarum priorem *Ledgardin* gnatam fuisse Raymundi, qui Comes Arvernorum fuit in initiis regni Lotharii Regis Francorum, atque per eam in familiam Comitum Barcinonensium intrasse nomen Raymundi, inter Aquitanos tunc vulgatissimum, at in Marca Hispanica rarum, Baluzius censet. (π) Ex ea Borrellus genuit *Raymundum*, qui ei successit in Comitatu Barcinonensi, & Ermengaudum, à quo stirps Comitum Urgellensium defluxit, qui omnes Ermengaudi nomen gesserunt.

Raymundo natus BERENGARIUS cogn. *Curvus, tenuit Comitatum Barcinonæ per annos XVIII. nihilque ibi boni gessit, immò in omni vita sua parentela probitate fuit inferior,* ut legitur in gestis Comitum Barcinonensium. ( ) Mortem obiit in bello apud Baltargam locum Ceritaniæ, sepultusque est in monasterio Rivipullensi. Successit ei RAIMUNDUS filiorum natu maximus; huic, referente Baluzio, an. 1057. prid. Non. Jun. Ermesindis Comitissa Barcinonensis, avia sua, vendidit pretio mille unciarum auri comitatus Barcinonensem, Gerundensem, Minorissensem & Ausonensem, tum etiam castrum Cardonæ: ea enim omnia in potestate sua habebat jam inde à temporibus Raymundi Borelli viri sui, sive per testationem, sive per sponsalitium, sive per quasdam definitiones, quas fecerat cum filio suo Berengario Comite, patre Raymundi. Inhians deinde Raymundus comitatibus Carcassonensi & Redensi ad se trahere curavit jura Willelmi Raymundi Comitis Ceritaniæ uxorisque ejus Adalaidis, quæ filia erat Rangardis Comitissæ Biterrensis & Carcassonensis, & aliorum, illaque partim emtione in se transtulit, partim donatione accepit. Idem & Adalmodis ejus uxor secunda an. 1068. cum consilio procerum & judicum provinciæ condiderunt codicem legum, quem vulgò vocant *Usaticos Barcinonenses*, quo etiamnum utuntur Catalani; Fuisse prædicatur *Adalmodis* fœmina ingentis animi, ex familia Comitum Marchiæ Lemovicensis Baluzio censente, orta, filia Bernardi & Ameliæ Comitum Marchiæ, atque antea Hugoni Liziniacensi & Poncio Comiti Tolosano successivè nupta, sed ab utroque non morte, sed divortio ex causa consanguinitatis vel affinitatis separata. ( ) Occisam illam fuisse à privigno Petro in gestis Com. Barcinon. legitur verbis sequentibus: *Nobilissimus Comes Raimundus tres genuit filios, Petrum scilicet Raimundi, & Berengarium Raimundi & Raimundum Berengarii. Illi verò duo primi fuerunt quasi duo genimina viperarum, quæ naturaliter ruptis visceribus interficiunt suas matres. Prior enim, id est, PETRUS RAIMUNDI, madriastram suam Adalmoym interfecit; unde & in Hispania sub pœnitentia obiit sine prole.* (τ) *Secundus,* nempè *BERENGARIUS RAIMUNDI,* sicut ibidem paulò post refertur, *fratri suo RAIMUNDO BERENGARII invidens, quod se præ isto à patre despectum putaret, eum, quum Gerundam contenderet, in loco, qui vocatur Pertica des Ostor inter Gerundam & Sanctum Celidonium vulgò San Saloni occidit valde adhuc juvenem,* sed splendido jam matrimonio à patre auctum. Hunc, eadem gesta tradunt, fuisse *virum armis strenuissimum, benignum, dulcem, pium, hilarem atque probum, corpore & forma pulcherrimum, vocatumque caput de stopes s. stupæ, eò quod haberet capitis cæsariem maximam atque grossam.* (υ) Gaufredus Prior Vosiensis ait, hoc nomen ei inditum *propter multiplices plagas, quas accepit,* in capite nimirum; unde manifestum esse arbitratur Baluzius, eum non expirasse inter manus inimicorum suorum, sed aliquando tempore superstitem fuisse post accepta vulnera, ut stupa iis adhiberi possit. (φ) Reliquit filium sibi *cognominem*, admodum puerum, quippe natum viginti sex aut circiter diebus ante mortem patris, in festo nempè S. Martini. Hunc per undecim annos fuisse sub tutela patrui sui Berengarii & Bernardi Guillelmi Queralti, intereaque patruum partim suo jure, partim tutorio nomine se Comitem Barcinonensem dixisse Baluzius refert; (χ) at in gestis Comitum istorum legitur Berengarium comitatum procurare & nomen sibi Comitis impo-

(ο) Op. cit. Lib. IV. p. 399.
(π) Ib. p. 402. (ρ) Cap. IX.
( ) Marc. Hisp. Lib. IV. pag. 449. & seqq. (τ) Cap. XI.
(υ) Cap. XV. (φ) Marc. Hisp. Lib. IV. p. 464. (χ) ibid. p. 465.

imponere volentem à magnatibus ac nobilibus Cataloniæ ob fratricidium à Comitatu & toto dominio ejectum fuisse, posteaque sub pœnitentia Hierosolymis obiisse peregrinum (t.)

RAIMUNDUS, Raimundi Berengarii F. Comes Barcinonensis fuisse dicitur in gestis sæpè citatis *vir dilectissimus, largissimus & armis opinatissimus, idemque mente pius, militia strenuus, pacis amator, in bellis inclytissimus triumphator.* Cum uxore *Dulcia* comitatum Provinciæ acquisivit; Præterea comitatus Bisulduni & Cerritaniæ Barcinonensi penitus adjunxit; cumque in Cerritanensem actionem movisset quidam Guillelmus de Salsa, finem accepit controversia an. 1134. & comitatus adjudicatus est Comiti Barcinonensi. Civitatem Majoricarum cum classe Pisanorum obsedit, vastavit & cepit an. 1114. plures etiam conflictus cum Saracenis habuit, & semper in omnibus victoriam obtinuit, & plurima ac munitissima oppida illis abstulit; tributa deinde ab eorum Principibus, Valentiæ scilicet, Tortosæ & Ilerdæ accepit. Anno 1 17. dedit, referente Baluzio, Ecclesiæ Tarraconensi civitatem Tarraconensem simul cum agro adjacenti, sibi reservans dominicaturam & palatium; illa verò deinde, anno nempe 1128. cum autoritate Raimundi ab Oldegario Archiepiscopo concessa fuit jure hæreditario Roberto Bordeto de Culeio, qui Princeps Tarraconæ exinde dictus est. Duas habuisse legitur uxores primam *Mariam Ruderici* cujusdam filiam, cum qua an. 1103. prid. Non. Aug. dedit Canonicis monasterii S. Adriani juxta fluvium Bisuncium decimam omnium rerum, quæ ad eos pertinebant in navibus, quæ in ditionem eorum appellerent; ex ista filiam genuit, quam in tenera admodum ætate adhuc constitutam in matrimonium condixit Bernardo Comiti Bisuldunensi an. 11 7. cum dote Comitatus Ausonensis, sed ille decessit, antequam ea nubilis & viro apta esse potuit. Post Mariam Raimundus Comes Barcinon. *Dulciam* duxit, cujus originem Baluzio vix alius accuratius exploravit; ita autem ille: (u) *Richardus Vicecomes Carladensis in Arvernis, sed finitimus pago Ruthenico, duos habuit filios, Richardum nimirum, qui Comitatum Ruthenensem emit à Comite Tolosano, & Petrum Vicecomitem Carladensem. Iste uxorem duxit Comitissam Amiliani, ex qua unicum filium habuit belli artibus clarum, qui comitatum Provinciæ adjecit comitatui Carladensi. Is fuit Gilbertus maritus Gerbergæ Comitissæ Provinciæ; ex iis orta est Dulcia, quæ diu post mortem patris, utpote jam an. 1090. extincti, nupsit Raimundo Berengarii Comiti Barcinonensi. Huic Gerberga dedit comitatum Provinciæ, Gavaldensem & Carladensem, & quicquid ad eandem pertinebat in comitatu Ruthenensi. Anno igitur 1112. initio mensis Februarii Gerberga Comitissa Provinciæ filiam suam Dulciam, quam vetus charta Niciensis & veteres memoriæ Massilienses ab Antonio Ruffio commemoratæ vocant unicam illius filiam, in matrimonium dedit Raimundo Comiti Barcinon. simulque cum eâ dedit amplas illas possessiones; tum in Hispaniam ducta uxor:* Lapsos esse ostendit eodem loco vir laudatus illos, qui Stephaniam, uxorem Raimundi de Baucio, filiam ejusdem Gilberti & Gerbergæ, Dulciæque sororem consanguineam fuisse tradiderunt, & rationes affert insinuantes, Stephaniam uterinam tantum Dulciæ sororem fuisse, patremque habuisse Gilbertum Comitem Aretalensem, cui Gerberga secundis nuptiis in manum convenerit. In numero illorum, qui Stephaniam sororem Dulciæ germanam fuisse putarunt, *Buchetus* erat; is majores etiam ejus aliter enumerat, avum ei tribuens Berengarium Vicecomitem Ruthenensem & Emilanensem (*de Rhodes & Millan*) Richardi I. Vicecomitis, qui an. 1049. & circiter vixerit, filium, eundemque maritum Alisæ, filiæ ac hæredis Gilberti Vicecomitis Carlatensis. Berengarium patrem constituit Richardi II. (illius nempè, qui Comitatum Ruthenicum ab Alfonso I. Comite Tolosano in Palæstinam abeunte an. 1112. emit, & Hugonem Comitem Ruthen. genuit,) & Gilberti, quo natæ Dulcia & Stephania. Sed ab istius æque ac à Baluzii sententia longè discrepant quæ de origine Richardi Com. Ruthenensis & Vicecom. Carlatensis in Godefridi *de Vigeois* Chronico, quod Tomo II. Bibliothecæ *Patris Labbè* extat leguntur ubi ille Raimundi, qui *Caput stupæ* appellatus est, & Comes Barcinonis fuit, filius fraterque Raimundi Berengarii, cui hæres regni Aragonici uxor erat, dicitur errore haud simplici, & pellucente, si diligenter res consideretur. Materna Dulciæ genesis ita se habet:

(t) Cap. XVI. (u) Op. cit. pag. 482. & seqq.

Guillielmus I. Comes Provinciæ, filius ex *Ruffii* sententia Bosonis Com. Provinciæ & Folcaræ, Nepos Rotboldi, ex opinione vero *Chesnai & Labbai* Raimundi Principis Gothiæ ac Aquitaniæ & Berthæ Marchionissæ Etruriæ.

Guilielmus II. natus an. 978. *Gerberga, Ottonis Wilhelmi Com. Burgund. f.*	Constantia *uxor Roberti Regis Galliæ 998. † 1032.*
Guilielmus III. Comes Provinciæ, † *1054. improlis.*	Godefridus Comes Provinciæ post fratrem † 1063. *Stephania cogn. Dulcia.*
Bertrandus Comes Provinc. † 1090. *improlis.*	Gerberga, hæres Provinciæ, *nupta 1. Gilberto Com. de Millan* 1090. *2. Gilberto Com. Arelat.*

Cæterum *Raimundus Berengarius Comes Barcinon.* Dulciæ Comitissæ Provinciæ maritus, extremo vitæ tempore, anno nempè 1131. pridie Idus Julii, *habitum suscepit Templariorum è manibus Hugonis Rigaldi militis Templi, & circa finem ejusdem mensis excessisse creditur è vivis, apud Barcinonem in domo pauperum*, sicut gesta Com. Barc. tradunt, *sepultusq; est in Monasterio Rivipullensi.* Duos filios reliquit, quorum unus vocatus fuit RAIMUNDUS *Berengarii*, alter BERENGARIUS *Raimundi*: Priori dedit Comitatum Barcinonensem & cæteros in marca Hispanica constitutos, tum etiam Carcassonensem & Redensem. Alterum habere sibi jussit comitatum Provinciæ, & quicquid juris patri competebat in Comitatu Ruthenensi, in Gabalitam & in Carladensi.

RAIMUNDUS *Berengarii* IV. patris in Comitatu Barcinonensi successor, *mira probitate, scientia, ingenio ac consilio pollens, toto orbe famosissimus claruit*, sicuti in gestis Com. Barcin. prædicatur. (α) *Fuit nempè naturaliter magnanimus, audax, probus, facilis & subtilis, in proposito constans & providus, gestu & habitu approbandi viribus prapollens, statura arduus ac procerus, manu promtus, corpore validus, membris aptus, dispositione compositus, colore pulcherrimus, sic quod nihil, ut ferebatur communiter, defuit ei boni, immò sapientier ac abundantior omnibus suis temporibus extitit.* An. 1137. pridie Idus Augusti in matrimonium accepit *Petronillam* filiam Ranimiri Regis Aragonensis admodum puellam *cum totius regni integritate*, cujus curam & administrationem tum abdicavit Ranimirus, titulum tamen Regis non assumsit, sed solo Principis Aragonensis contentus fuit; eique deinde cum Dertosam an. 1148. & an. 1149. Ilerdam ac Fragam ad deditionem compulsis in suam potestatem redegisset, titulum *Marchionis Ilerdæ ac Dertosæ* adjunxit. An. 1143. V. Kal. Decembr. in celebri apud Gerundam conventu *novam constituit militiam ad defendendam occidentalem Ecclesiam, quæ erat in Hispaniis adversum Mauros & Saracenos, ita ut ea semper esset in subjectione & obedientia militiæ Templi Hierosolymitani.* Propterea *ad honorem Dei & ad salutem animæ patris sui, qui fuit miles ac frater jam dictæ militiæ, in cujus regula & habitu gloriose vitam finivit, Roberto Magistro militiæ templi & successoribus ejus tradidit castrum Montisgaudii ab iis perpetuò possidendum, tum etiam castrum Chalomeram & Barbaranum.* Supremum diem in Italia obiit, quò una cum Raimundo, fratris filio, Provinciæ Comite, classe profectus erat, cum Frederico Imperatore Taurini congressurus; morbo enim in itinere correptus haud procul Genua *in burgo Sancti Dalmatii* extinctus est. Corpus ejus relatum in Cataloniam, sepultum est in monasterio Rivipullensi. Ei successit filius natu major, qui vivente patre Raimundus vocatus fuit; post ejus verò obitum à Regina superstite *Ildefonsus* f. *Alfonsus* nominatus est. (β) Idem *Rex* quoque fuit *Aragonensis*. Petronilla regina tutelam filii admodum juvenis, & regni administrationem suscepit. *Petro* secundo filio Princeps Raimundus Cæretaniæ Comitatum nec non Carcasonensem ditionem attribui jussit, substituto in demortui locum filio tertio *Sanctio*. Hunc posteà Petrus Aragoniæ Rex Ruscinonensi Comitatu auxit, quem Alphonsus Rex, ejus Pater ex testamento Gerardi Comitis Ruscinonensis, sine prole an 1178. mortui, acceperat; *Nunnius*, Sanctii filius ac Successor, prole destitutus eundem per pactionem Jacobo Regi Aragoniæ restituit; de qua, ejusque causis nec non rebus tum à Sanctio tum à Nunnio for-

(α) Cap. XVII. (β) Lib. I.

nio fortiter gestis, deque procuratione regni Aragonici à priore post acerbam Petri Regis mortem obita, *Joh. Samblancatus* in *Indice Comitum Ruscinonensium* disseruit; de matrimonio verò Nunnii cum Comitissâ Bigorritana ejusque dissolutione egit *Petrus de Marca* in *Historia Bearniæ* Lib. IX. Cap. 10. Soboli de cætero Raimundi Principis ab Hieronymo Blanca in Commentario rerum Aragon. additur filius illegitimus *Berengarius*, qui *Abbas Montis Aragonum* primùm, *Turionensis* deinde, *ac Ilerdensis Episcopus* creatus decessit. (γ)

BERENGARIUS *Raimundi* Provinciæ Comes vigore dispositionis paternæ factus, bellò petitus est à Raimundo Baucio, qui Stephaniam Dulciæ sororem, in matrimonium duxerat, partemque Comitatus Provinciæ ratione uxoris suæ ad se pertinere debere ajebat. Illi Princeps Raimundus frater cum exercitu subsidio accurrit & Monpellerium expugnavit. Berengarius deinde à prædonibus in portu Melguriensi occisus est, quemadmodum in *gestis Com. Barcinon.* (δ) & *Suritæ Indice Rer. Aragon.* legitur, (ε) reliquitque hæredem Filium Raimundum Berengarii, ex matre incomperta genitum: *hunc patruus Princeps, assumto Marchionis Provinciæ titulo, summis affectum difficultatibus, defendit ac sustinuit, Bauciosque armis in ordinem cöegit, ita ut an. 1150. pacem acceperint, & majori cedentes Arelatensis urbis dominatione contenti fuerint.* (ζ) Nuptias deinde Raimundo Provinciæ Comiti patruus conciliavit Richæ, viduæ Alphonsi VII. Regis Castellæ, quarum ergò à Friderico Imperatore, cujus amita Richam natam fuisse tradunt; legatos ad Principem Raimundum missos fuisse Surita memoravit, atque utrique dominatum & ditionem Provinciæ *honorario fidelitatis jure* ab Imperatore attributum, uti ea obtinerent conditione, qua majores à Druentia flumine ad Hispanici maris oras, & alpium jugis ad Rhodanum possederant, ad hæc adjecisse cis Druentiam arces, & quæ Avenione obtinuerant; Arelatem præterea urbem; Forcalquerii denique comitatum Provinciæ Comitatui subjecisse; ea tamen lege addita, *ut Provincia & regnum Arelatense in ditione Romani Imperii essent, & tributum XV. Marcharum auri ponderis Coloniensis singulis annis Imperatori penderent.* Id anno 1161. actum, & anno sequenti ampliore forma confirmatum fuisse autor dictus refert; id porrò ad an. 1165. memorans: *Octobri mense Raimundus Provinciæ Comes & Raimundus Tolosas & S. Egidii Comes Belicardi congressi Comitatum Forcalquerii partiuntur & paciscuntur, uti filia Comitis Provinciæ Tolosatis filio nubat; mediaque Forcalqueriæ & Melgoriensis ditionis pars dotis nomine assignantur, cum ea portione, quæ in Avenionensi urbe Forcalqueriæ ditioni contributa erat.* Post hæc ad an. 1166. *Raimundus Provinciæ Comes moritur.* Vetus rerum Arragonensium autor tradit, *prœlio cum Nicensibus commisso ex acie saucium elatum, accepti vulneris plaga fuisse confectum.* Rex Alphonsus illicò Marchionis Provinciæ cognomentum procerum consilio suscipit, & in provinciam proficiscitur. Proceres Provinciæ se Regi addicunt, quod Raimundus Tolosas ditiones eas omnes invadere, & uti sponsalia filiæ Comitis Provinciæ ex pacto convento filio tradantur, summoperè adnititur. Nuptias præterea Richæ Reginæ ambit. Ea spe commotus, magnâ belli contentione cum Rege dimicat. Hoc inter Regem & Tolosatem bellum duravit usque ad an. 1176. quo demum transactio & amicabilis compositio inter eos facta & confirmata est in Insula *de Gernica* inter Tarasconem & Bellicadrum d. XIV. Kal. Maji; ea *Comes Tolosæ remisit Regi Alfonso in perpetuum, quicquid juris vel rationis ob promissam ejus filio gnatam Raimundi Berengarii Comitis Provinciæ, Consanguinei Regis, habebat in dicto Comitatu Provinciæ, aliisque terris, sicut inter Ildefonsum Comitem Tolosæ & Raimundum Berengarii Comitem Barcinonæ divisum fuit; receperuntque Tolosas Gabaldanam terram & Rex Comitatum Melgoriensem,* (η) *at filia Comitis Provinciæ non ivit in matrimonium Tolosatis gnati;* num ex alio viro mulier sit facta aut innupta decesserit, inexploratum habemus.

Haud supervacuo huc transcripturi videmur, quæ *in gestis Comitum Barcinon.* de Raimundo Berengario Comite Provinciæ ejusque morte & proximis in comitatu successoribus leguntur: (θ) *Ildefonsus post mortem patris, remansit aliquantulum puerulus, & Raimundus Berengarii Comes Provinciæ consobrinus suus veneratione & gratia sui avunculi Raimundi Berengarii Comitis Barchinonæ ad visitandum & consulendum dictum Ildefonsum Regem Aragoniæ suum consobrinum pervenit Barchinonam, & ipsum educavit,*

(γ) Facit ejusdem mentionem Surita Ind. Rer. Arag. ad an. 1179.
(δ) Cap. XVII. (ε) Lib. I. (ζ) Marc. Hisp. IV. p. 502.
(η) Instrumentum pacificationis recensuit Baluzius in Appendice Marcæ Hispan. pag. 1368. & seqq. Conf. Suritæ Indic. Rer. Aragon, Lib. I. ad an. 1176. (θ) Cap. XXII.

vit, & omnem suam curiam honorificè & liberalissimè rexit tenuitque potenter. Transactis denique duobus annis in Provinciam remeavit, & conflictum habuit cum hominibus civitatis Nicaanæ, ibique vulneratus ad mortem obiit in Domino anno Christi MCLXVI. Post mortem cujus Ildefonsus supra dictus puerulus remanens per Raimundum Comitem Tolosanum plurimas sustinuit injurias; de quo posteà satis dignè talionem habuit. Ildefonsus autem post mortem Comitis Provinciæ supradicti comitatum habuit, eò quia dictus Comes obiit sine filio. Plures seditiones cum Tolosano Comite habuit, ipso tamen Comite ei primò injuriante. Nam dictus comes castrum d'Albarro dolo illi abstulit, dum ipse Ildefonsus ibi cum Ugone Terragonensi Archiepiscopo hospitatus esset, & vellet primùm Provinciam ingredi. Divinà igitur gratia ordinante Bertrandus de Baucio cum Ildefonso puero equum ascendit, & Rhodani fluvium transmeans Arelatum illum devexit & honorificè susceptus est, & sic totum Provinciæ Ducatum suscepit & tenuit potenter. Posteà verò Raimundo Berengarii fratri suo inclyto juveni Provinciæ Ducatum pro ratione tribuit; qui liberalissimè tenuit dum vixit; sed à quibusdam proditoribus fuit occisus die sancto Pascha & deportatus ac tumulatus in Magalonensi sede anno Christi MCLXXXI. Post cujus necem Ildefonsus Rex Aragonum castrum illorum proditorum, quod dicitur Murus vetus obsedit, cepit ad destruxit, & omnem Provinciam recuperavit, ac dum vixit potenter tenuit. Gemina quoad cædem Comitis modo dicti ex *chronico sancti Victoris Massiliensis* Baluzius retulit: (1) *Anno MCLXXXI. Non. Apr. Raimundus Berengarii Comes & Marchio Provinciæ frater Ildefonsi Aragonensis Regis & Comitis Barchinonensis, vir nobilis ac strenuus, & omnibus amabilis, à proditoribus in die festo Paschæ interjectus est.*

AD TAB. II. STIRP. ARAGON.

ARAGONIÆ, sive ab *Aragone* fluvio, qui per ea loca decurrit, seseque Egæ junctus Ibero miscet, sive à Tarracona corrupto vocabulo appellationem nactæ, atque è Saracenorum potestate ereptæ, initio Comites præfuerunt; postquam verò Regum Navarræ ditioni adjecta atque à Rege Sanctio, qui *Major* cognominatus est, & Navarram, Suprarbiam, Ripacurciam, Aragoniam & Castellam in unam potentiæ molem cöegerat, imperium inter quatuor filios divisum fuit, Arragoniam *Ramirus*, sive *Ranimirus nothus* regni titulo accepit, & *Rex Aragoniæ* dictus est. Ramiro successit *Sanctius*, eo natus, hunc tres exceperunt successivè filii, *Petrus*, *Alphonsus & Ramirus II.* pater *Petronillæ*, cujus cum Raimundo Berengarii Comitis Barcinonensis matrimonio Aragonia cum Catalonia conjuncta est.(2) ALFONSUS itaque Raimundi & Petronillæ filius, secundus hujus nominis inter Reges Aragoniæ fuit, eamque aliquot amplificavit oppidis, quibus hostes exuit, prætereaque Ruscinonensem Comitatum, ab ultimo Comite Gerardo per testamentum, quod is an. 1173. IV. Non. Jul. condidit, sibi donatum post ipsius mortem imperio suo adjunxit, neque ejus titulum deposuit, licet comitatum in fratrem Sanctium, ceu jam dictum est, transtulisset. *Casti* cognomen inditum illi fuisse tum ob animi modestiam ac integritatem, tum præcipuè quod jus-matrimonii castum semper atque integrum servarit, tradunt: supremum diem Perpiniani explevit, VIII. Kal. Maji MCXCVI. quo curiam sive conventum generalem indixerat, & sepultus est in monasterio Popaleti, quod à patre inchoatum ipse perfecerat.

PETRUS II. regno Aragonum post Alfonsum patrem præfuit, *donatus*, sicut *in gestis Comitum Barcinon.* memoratur, *& honoratus super alios Reges omnes pulchritudine, probitate, militia & breviter omni laude.* Romam an. 1204. cum magnifico comitatu ad salutanda, ut loqui amant, Apostolorum limina profectus, à Papa Innocentio III. cum summa lætitia exceptus, & in æde sancti Pancratii multa pompa unctus & coronatus est in Regem; quem honorem cumulatè Rex est remuneratus, namque *ex mera liberalitate & voluntate ob honorem Dei ac Romanæ Ecclesiæ & Domini Papæ Innocentii dedit & fecit libertatem omnibus Ecclesiis, & monasteriis regni sui, quod sine suo consilio & suorum possent*

(1) Op. cit. Lib. IV.
(2) Origo & stirps omnis Regum Navarræ, è qua Ramiri Reges Aragoniæ prodiere, in Exegesi Tabulæ VII. Stemmatis Desideriani videri potest.

possent liberè, eligere in suis Ecclesiis, cùm vacarent ; (β) præterea regnum Aragonicum tributarium Ecclesiæ constituit, & CCL. *Mabozemutinorum* aureorum nummorum tributum in singulos annos ab Aragoniæ Regibus conferendum indixit ; ægrè ferentibus & graviter post ejus reditum proceribus populoque Aragoniæ conquerendibus, quod ex libero regno, & ab omni munere soluto Rex stipendiarium fecerit. (γ) Fratris deinde rebus in Provincia restitutis & firmatis, Geraldum de Capraria, qui post avunculi sui Ermengaudi Comitis Urgellensis excessum hunc comitatum occupaverat, in castro Balagario obsedit, captumque cum uxore & liberis in Aragoniam duxit, ubi usque ad ipsius mortem manserunt. Anno 1212. expeditionem adversus Mauros, inita cum Rege Castellæ societate, suscepit, qua istis exitiabilem penè cladem in pugna d. XXVII. Kal. Aug. prope Ubedam commissa intulit, sibi verò maximam gloriam peperit. Ad extremum cum Comiti Tolosano sororio suo à Simone Comite Montfortio, cruce signatorum ductore, oppresso suppetias laturus in Pagum Tolosanum profectus esset, illic in obsidione Murelli occubuit Idibus Septembris. Duxerat in matrimonium Mariam Montispessulani dominii hæredem, à Bernardo III. Comite Convenarum, cui prius nupta fuerat, & duas pepererat gnatas, ob consanguinitatem separatam ; sed tædio ejus & vagæ econtra Veneris cupidine correptus, cum connubii divortium fieri contendens sanctissimam fœminam exturbare niteretur; clam quasi cum alia concubiturus, ancillam dolo, furtim Reginæ admissus, eoque ex concubitu *Jacobus* filius & in regno successor procreatus est, sicut *Surita* memoriæ prodidit. Persequente nihilominus Petro Rege divortii consilium, Maria Romam se contulit, & Papæ Innocentii fidem ac opem imploravit, qui *innocentiam Reginæ attendens de jure matrimonium confirmavit ;* subjungere placet dyatiposin prosapiæ ejus :

Guillelmus Dominus Montispessulani, Guillelmi an. 1121. mortui & Ermesindæ F.
Sibylla, è Regibus Hierosolym. censerunt, orta.

I.

Guillelmus Dom. Montispessulani, † an. 1179.
Mathildis, Hugonis II. Ducis Burgund. fil. ducta 1172.

Guillelmus III. Dom. Montispessul. Ux. *Eudoxia Imperat. Constantinop. fil. Agnes pellex.*	Guillelmus dictus junior.	Guidus *Eq. Templ.*	Raimundus, *monachus.*	Sibylla, uxor *Raimundi Gocelin, Dom. de Lunel.*

Maria Domina Montispessulani, nup. *1. Bernardo III. Com. Convenarum, 2. Petro II. Reg. Aragon.*	Guillelmus & septem alii liberi ex *Agnete* geniti, ab Innocentio Papa pro illegitimis declarati.

ALFONSUS, Alfonsi II. Regis Arag. filius secundus, *habuit Ducatum Provinciæ*, ut habent verba in gestis Com. Barcinon. *fuitque armis strenuus, ac etiam multùm largus.* Cùm an. 1209. Constantiam, Regis Hungariæ viduam, sororem suam, ad Fridericum Siciliæ Regem, cui desponsa erat, magno provincialium & Catalanorum procerum comitatu deducens, in Siciliam Februario mense appulisset, *funesta ea nuptia fuere morte Alfonsi, & plurium procerum ; qui magna vi morbi ingravescente Panhormi decesserunt ;* sicut *Surita* refert. Successit Alfonso in Comitatum filius RAIMUNDUS BERENGARIUS, qui cum gnatas tantùm haberet, easque quatuor, natu minimam ex eis *Beatricem* hæredem Comitatuum Provinciæ & Forcalquerii instituit, ab ipso quidem Raimundo Comiti Tolosano destinatam, sed post patris obitum Carolo Comiti Andium, Regis Ludovici Sancti, qui sororem ejus natu maximam in matrimonio habebat, fratri, nuptiis adjunctam, ad quem hac via dicti Comitatus pervenerunt.

JACO-

(β) Gest. Com. Barcinon. Cap. XXIV.
(γ) Surita Ind. R. Arag.

JACOBO I. vix quisquam inter Reges Aragonum gloria rerum gestarum illustrior fuit; tricies cum Mauris acie prosperè congressus esse prædicatur, Balearibus insulis & Valentiæ toto regno eos exuit, suam autem ditionem iisdem amplificavit, *Expugnatoris* cognomine ea propter insignitus; Ruscinonensi præterea comitatu post excessum Nunnii, Sanctii F. potitus est, eoque imperitante *Ruscino Catalonia nomine comprehensa fuit, quam omnem & quicquid cis Pyrenæum est veteri Gallorum imperio, cujus tunc tantum umbra restabat, prorsus exemit, abdicatione ejus à Ludovico Sancto Galliæ Rege an. 1258. facta Corbelii ad Sequanam, ubi Jacobus illum convenerat.* (δ) Eidem tamen multa adversa domi forisque acciderunt, duroque cum primis initio usus est adolescentiæ. Ex furtivo, ceu dictum fuit, in matrimonio justo concubitu Miravalli conceptus & Mompellerii natus est, convocatis ad fidem partus faciendam cunctis civitatis optimatibus, eorumque uxoribus, ipsa nocte Kalend. Februarii. Jacobi nomen puello impositum, cujus causam *Bernard. Gomesius*, qui de vita ejus rebusque gestis scripsit, hanc retulit: *ut ipso Purificationis festo die, pridie cujus in lucem editus fuerat, Christo nomen daret puer, dubitante Regina, cui nam ex Apostolis Domini illius nomen imponendum commendaret, duodecim candelas cereas, æqualis ponderis atque magnitudinis ex voto offerri Apostolis curavit, unicuique illarum proprium cujusque Apostoli nomen adscribens, ut quibus simul succensis candela, quæ diutius præluceret, designatum huic Apostoli nomen puero imponeretur: unde aliis omnibus consumtis ac extinctis prælucente Jacobea dicta, protinus in templum remeatum est atq; Jacobi nomen puero tanquam à Deo impositum, ut scilicet Apostoli Hispaniarum Patroni nomine potiretur puer, qui Hispaniense imperium atque Christi nomen, tam longè lateque erat propagaturus.* (ε) Post rudes annos severa Simonis Comitis Montfordensis disciplina eductus est, sub qua adhuc egit, cum genitor in bello adversus illum in gratiam Comitum Tolosatium suscepto, occubit; igitur, ut à Montfortio puer, in regnum successor, dimitteretur, Pontificis Romani Innocentii III. autoritas & imperium exorandum erat. Ilerdam, quo generalia regni comitia ad eum excipiendum convocata erant, delato, quamvis septenni, juramentum fidelitatis ab omnibus præstitum est, antehac in Aragonia inusitatum: procuratio regni Sanctio Comiti Ruscinonensi, Regis propatruo, demandata, quam Ferdinandus etiam, patruus Regis, appetebat: ambobus nova molientibus & turbas cientibus Rex, ante annos animum curamque virilem gerens, ex arce Montionis, ubi à Gulielmo Monredonio educabatur, egressus & Cæsaraugustam profectus regni habenas decennis capessivit, propatruum patruumque, futuram Regis virtutem animique magnitudinem præsentientes, in ordinem coëgit, pacatumque regnum reddidit, & tranquillum. Ducta deinde in uxorem *Leonora Castellana*, filioque ex ea suscepto, præposterus ambos incessit scrupulus consanguinitatis, ita ut divortium ex decreto Rom. Pontificis facerent an. 1229. filio tamen ex hoc matrimonio nato de jure natalium & successione in regnum caverent. Leonora, *nimia sanctitatis fœmina*, ut habent verba *Hier. Blanca*, protinus ad celebre se contulit Burgense monasterium, *de las Huelgas* vocatum, quod ipsa construxerat, ibique abdita piam ac religiosam superstitem duxit ætatem. Post quinquennium Jacobus *Violantam Hungaram* penatibus induxit, quamvis amoribus *Teresiæ Vidauræ* implicitus, cum qua spe matrimonii ab ipso lactata duos genuerat filios, quos testamento legitimos declaravit, & arcibus oppidisque donavit, sed de iis, liberisque Jacobi Regis illegitimis inferius peculialiter dicetur. Violanta decem natorum mater facta est; filii uti Blanca refert, quatuor fuere, *Petrus, Jacobus, Ferdinandus & Sanctius*; inter hos nec non Alfonsum, è priore conjugio prognatum, cum pater regna dividere, & singulis, solo Sanctio, Ecclesiæ mancipato, excepto, partem ditionis assignare statuisset, gravis & perpetui dissidii semina sparsa sunt, Alphonsusque apertè cum genitore dissidere cœpit, ad arma ivit & turbas frequenter effecit. Fratres quoque ipsi non consiliis solum & studiis, sed etiam armis discordarunt, ac varias utrinque perditorum hominum factiones ad se allicientes, magnas adversus remp. procellas, ac civiles tempestates excitarunt, cum Alfonso in robore ætatis post contractum cum Constantia Bearnensi matrimonium, sed ante generatam prolem, morte intercepto, neutiquam extinctas. In laudibus & virtutibus Jacobi I. Regis id ceterùm commemoratur haud sicco pede prætereundum, quod *regios commentarios* ipse scripserit, quibus *nulla extare rerum Aragonensium clariora, magisve insignia monumenta* Su-

(δ) Samblanc Ind. Com. Ruscin. p. 49. Marc. Hisp. p. 536.
(ε) Lib. I. Extat Hisp. Illustr. Tomo IV. p. 395.

ta Surita testatur, (ζ) quodque inter armorum strepitum legibus scriptis judiciisque constitutis Aragonenses devincire curaverit; cùm antea patriis moribus, institutisque civilibus majorum facinorumque usitatis exemplis, de manu in manum traditis, uterentur. ( ) Tandem profectus ad Montesanorum rebellionem puniendam, adversa valetudine correptus est Setabi; *antequam verò admoveretur ultimus personam Regis posuit, regnumque filio Petro tradidit, eò consilio, ut Populetensi cœnobio D. Bernardi instituto initiaretur, verùm Valentiam morbo ingravescente delatus spiritum ibi efflavit d. VI Kal. Aug. ætatis anno sexagesimo octavo* Ex ejus filiabus *Sanctia* cum se totam divino cultui addixisset, mutata veste ad sacra loca invisenda profecta, *multa* ibi *in pauperes Christi præclara gessisse, & post obitum miraculis eluxisse* proditur. Inter filios SANCTIUS Toletanus Antistes, quem nothis *Bern. Gomesius* accenset, cum adversus Mauros copias educere sustinuisset, ab iis interceptus & tragula transfixus cecidit; mortuo caput & manus pontificiis annulis præfulgens præcisa (θ)

PETRO III. Aragoniæ Valentiæque Regi post Jacobum *Magni* cognomentum inditum fuit, *quod, tametsi Romanorum Pontificum, ac omnium ferè Christianorum Principum potentiæ aliquandiu in ejus ruinam, tanquam in communem hostem, Ecclesiæque inimicum conspirarunt, sui prætereà subditi, antiqua jura patriasque leges in quàm plurimis rebus frangi dolentes, ab eo dissidere, pristinæ libertatis retinendi causa, coacti fuere, sola animi sui magnitudine omnes has, graves quidem ac per se magnas, difficultates concoxit, neque non imminutam solùm, sed ingenti potius incremento adauctam sibi & posteris ditionis suæ majestatem reliquit.* ( ) Siculi Regni occupatione grandem contraxit invidiam, Gallorumque arma passim nec non Pontificis Romani Martini, qui illis studebat, fulmen in caput suum concitavit. Ut illam susciperet expeditionem tum jure uxoris suæ, extrema Conradini, legitimi Siciliæ regni hæredis, nuncupatione stabilito, tum precibus Siculorum, qui hostilia indignaque sub Gallorum imperio passi opem ejus enixè implorarant, permotus est. Incidit illa in annum 1282. cujus d. II. Kal Sept. classis Aragonica Drepanum appulsa, indeque Panormum transvecta est, ubi die tertio à Siculis *Rex Siciliæ Dominusque, Rex Petrus* constitutus, atque illi regnum sacramento delatum. ( ) A Carolo Andino, Siculi & Neapolitani regni usurpatore, læsæ ac proditæ fidei, quasi externum regnum dolo ac fraude, sub prætexto belli sacri, invasisset, accusatus, atque ad singularem pugnam, in quam uterque centenis stipatus equitibus descenderet, provocatus est. Acceptâ à Petro conditione, locus utrinque Burdegala, Vasconiæ urbs, Regi Angliæ tum subdita, jure jurando firmatus, diesque certaminis ipsis Junii Kalendis an. 1283. dictus fuit; sed cùm is illuxisset, ingentem permultorum hominum undique spectandi gratia eò confluxorum expectationem incertum quæ frustratio ludificatioque excepit. (λ) Id certum, Petrum Mense Majo anni modò dicti è Sicilia, relictis ibi uxore regina, filioque Jacobo, in Hispaniam renavigasse, Valentiamque delatum centum equitum, qui in Burdigalensi certamine cum Rege consociarentur, delectum fecisse, quorum nomina maximam partem Surita memoriæ mandavit: at in Aragonia animos procerum populique tumentes reperit, moxque intellexit, Philippum Francorum Regem cum Jacobo Majoricarum Rege fratre suo, quem durius habitum à se abalienaverat, & magno exercitu adversus Aragoniam movere. His jam Perpiniano aliisque locis potitis, cùm Petrus contracta, quantum poterat, militum manu se objecisset, acerrime haud procul Gerunda, à Gallis tunc obsessa, pugnatum est Marte ancipiti d. XVIII. Kal. Sept. an. 1285. Gerunda equidem exinde Gallis dedita, sed paulò post eis pestilentia & morte Philippi Regis sui fractis atq; afflictis à Petro recuperata est. Hic, cum ad extremum circa bellum in Balearem majorem adversus fratrem Jacobum transferendum satageret, iterq; Tarraconem faceret, morbo æstu febrique jactatus media via ita repentino concidit, ut humeris Villam francam reportaretur, ubi d. IV. Id. Non. animam reddidit, nondum quinquagenarius.

ALFONSUS III. Petri II. Regis F. in Baleari majori insula, quam Majoricam vocant, cum militaribus copiis agebat, ejusque occupatione, expulso patruo, quod Gallis in patrem irruentibus opem tulisset, defunctus erat, cum nuncium de morte genitoris accepit. Sumtó sta-

D

(ζ) Ind. rer. Arag. ad an. 1213. (ι) Id ad an. 1247.
(θ) Surita ad an. 1275. (ι) Hier. Blanca Comment. Arag. Rer.
(λ) Literæ tum à Petro Arag. tum à Carolo Rege Neap. de duello indicto apud Burdegalam scriptæ & evulgatæ legi possunt in Marca Hispan. sub finem Gestorum Com. Barcinon. p. 581. & seqq.

to statim Regis Aragonum titulo correptum fuisse à primoribus *Blanca* refert, & monitum, ut ante Regale diadema majorum more susceptum eo abstineret; benignè tamen ab illo responsum esse, *se minimè quidem id fecisse, ut antiquis patrum moribus deductio fieret; sed quia indecorum fore judicaverat, se, qui jam Majoricæ regno occupato, Regale inde sumptum nomen adsciverat, Regio nomini Infantis Aragonum nomen anteferre.* Ergò postquam Ebusum quoque Insulam in potestatem suam redegisset, in Aragoniam rediit, & ipso Paschatis festo an. 1286. Cæsaraugustæ in templo primario summi imperii insignibus ornatus & sacro oleo perunctus est. In Menorcam deinde insulam expeditione suscepta Mauris eam eripuit, & Christianis ritibus imbuit. Carolum Salernitanum Principem, in bello Siculo captum, & in custodia habitum in libertatem restituit; civiles discordias *privilegiis unionis, quibus Fori Suprarbiensis series, justitiæque Aragonum potestas continetur, concessis* sedavit. In flore ætatis & nuptiarum cum Eleonora Angla depactarum apparatu pestilenti morbo oppressus atque extinctus, libertatis & mansuetudinis suæ, unde cognomen ei inditum, triste omnibus desiderium reliquit.

JACOBUS, Petri F. in Siciliam cum matre Constantia & fratre Friderico an. 1283. profectus, Panormi à Siculis uti Siculi regni hæres atque successor jurisjurandi religione confestim adscitus fuit, proindeque audita deinde patris morte nomen & potestatem *Regis Siciliæ Ducatus Apuliæ & Principatus Capuæ* sibi sumere, & d. IV. Non. Febr. an. 1286. festa ac solemni cærimonia regium diadema suscipere nullus dubitavit. At an. 1290. nuncio ad ipsum, in Calabria belli negotiis districtum de fratris Alfonsi Regis Aragonum immatura morte perlato, iter in Aragoniam adornavit, fratremque Fridericum Vicarium in Sicilia reliquit. Die VIII. Kal. Octob. an. 1291. Cæsar augustæ regni Aragonici corona, iisdem cærimoniis, quibus pater & frater eam susceperant, redimitus, eodemque adhuc anno congressus Montacuti cum Sanctio Castellæ Rege nuptias Isabellæ, ejus filiæ, sibi pactus est; quas post triennium nondum consummatas pontifices Romani Cœlestinus & Bonifacius resciderunt, atque irritas reddiderunt. Secretò eadem tempestate inter Papam, Carolum Regem Neapol. & Jacobum Regem Arag. conventum fuisse *Surita* literis prodidit, uti Jacobus de jure regni Siciliæ decedat, & Sardinia Corsicaque Insulæ Aragonum regno contribuantur, quas Pont. Max. Ecclesiæ nomine condonaturus erat. Atrox inde bellum inter Jacobum & Fridericum fratres, Aragoniosque & Siculos, qui se à Jacobo deseri perindignè ferebant, surrexit; aliudque haud minus acre ac funestum cum Pisanis ob Sardiniam insulam, quæ in illorum tunc potestate erat, à Papa Regi Jacobo perliberaliter, ceu dictum est, donata; subacta hæc est, & ipsa Pisanorum civitas Regis imperio subjecta an. 1324. Domi Jacobus ita regimen instituisse prædicatur, *ut apud omnes nobile ac illustre Justi Principis cognomentum obtinuerit: fuit enim æquitatis studiosissimus cultor, acerrimusque injustitiæ inimicus.* (μ) Supremum diem Barcinone explevit cum sextum & sexagesimum annum ageret, & in cœnobio Sanctarum Crucium regia funebri pompa sepultus est. Post dissoluta cum Isabella Castellensi sponsalia, tres successivè uxores penatibus induxit; sed ex prima tantùm liberos suscepit, in tabula nominatos; filium quoque habuit *illegitimum Jacobum*, quem amplissimo patrimonio in Sardinia donavit, (ν) aliumque cui *Bonifacio* nomen, in Sicilia fortassis cum ageret, genitum; hunc enim *Fazellus* rerum Sicularum scriptor *Petri II. Regis consobrinum* disertè vocat, & arcis urbisque Pactarum ac Tyndaridis præfectum fuisse refert. (ξ)

PETRUS Aragonius, Regum Alfonsi & Jacobi frater natu minimus, multis fortibus factis & gloria militari illustris, cùm belli, quod Alfonsus Cerda Juri suo in regnum Castellæ vindicando adversus Ferdinandum, Sanctii Regis filium, ope Alfonsi Regis Aragonii an. 1296. suscepit, Dux esset constitutus, destinatis ei in operæ præstandæ mercedem, *Conchis, & Alarcone, Moja & Canneto* oppido, & Majorgæ obsidionem magno conatu urgeret, æstu febrique jactatus *Oterdesumis*, quò secedere necesse habuit, mortuus est, acerbissimo omnium mœrore. Corpus ejus Cæsaraugustam unà cum Simonis Urreæ & Raimundi Angielolæ, qui intimus illi amicus fuerat, cadaveribus delatum, & in cœnobio fratrum Minorum terræ mandatum est. (ο)

De

(μ) Blanca Rer. Aragon. Comment. (ν) Ibid.
(ξ) Lib. IX, Cap. 6. (ο) Indic. Rer. à R. Arag. gest. Lib II.

De JACOBO; Jacobi II. Regis filio natu maximo, hæc Surita. (π) *Cum Jacobus Regis F. in procuratione regni rempublicam non comiter, sed horridius & plerumque formidatus administrasset, & natura non moderata & miti, sed asperior & durior haberetur, severissimi imperii juvenis, paucis ante diebus factis sponsalibus cum Leonora Ferdinandi Castellæ R. Filia, non præceptis solùm patris, sed precibus contumaciter resistens, tametsi nuptiarum fœdera sancirentur, patri denunciat, se voti reum esse, ne rempublicam gerat, regnumve administret. Religione etiam obstringi confirmat, ne uxorem adjungat. Abhorrente & tergiversante patre tandem cum d. X. Cal Jan. an 1319. emancipatus esset, Tarratone in cœnobio fratrum Minorum, Rege conventibus assidente, hæreditariam regni successionem abrogat, & Ordines regni juris jurandi sanctione ac vinculo, quo illi, ut primigenio regnorum hæredi devincti erant, solvit. Eodem temporis momento vestitus societatis Hierosolymitanæ mutatione, regalem ornatum deponens, coram Bernardo Solerio, qui eum vestitu Hierosolymitano cinxit, eius ordinis sacram militiam sollemnibus cærimoniis profitetur: Post aliquot menses ex Hierosolymitano habitu atque vestitu in Montesona societatis sacrâ desciscit, atque deflectit, cujus instituto, reliquo vitæ tempore inservivit, & regia dignitate & capite deminutus,* libidini cœterum & ignaviæ prorsus deditus.

ALFONSUS IV. abdicatione fratris natu majoris hæres avitorum regnorum constitutus, in omni vita summa insitæ clementiæ, mansuetudinis, pietatisque & humanitatis specimina edidit, quibus *Pii ac Benigni* cognomentum sibi peperit. Adhuc adolescens bello Sardico à patre præfectus prosperè & egregiè id confecit, insulamque Aragonum imperio subdidit. Genitore vivis exempto regale diadema Cæsar Augustæ III. Non. Apr. Resurrectionis Dominico die an. 1328. suscepit, solemni more, sed majori quàm unquam antea pompa & festivitate. Primas nuptias XIV. agens annum celebravit Ilerdæ cum virgine nobilissima ac ditissima *Teresia Entenza*, gnata Gombaldi Entenzæ & Constantiæ Antilloniæ, Urgellitani Comitatus, plurimarumq; aliarum ditionum hærede, sicut *Blanca* refert. Quo pacto Urgellensem Comitatum nacta sit, *Surita* memoriæ prodidit; ita enim ille ad an. 1314 *Ermengardus Caprera Urgellitanus Comes Julio mense decedit, testamento Teresiam Entenzam sororis filiam hæredem scribit, modò Alfonso Regis filio nubat.* Ermengardus ille nepos, ni fallor, fuit Alvari Capreræ Comitis Urgell. ex filia Leonora, quam ex Constantia Moncada legitima uxore susceperat, & unà cum duobus filiis, ex Cæcilia Fuxensi non justo connubio natis, an. 1268. mortuus post se reliquit; sicut idem autor memoriæ prodidit. Leonoram Sancio Antillonio nupsisse in Gestis Comitum Barcinonensium legitur; hinc constantiæ Teresiæ matri Antillonium cognomen, cum frater ejus Ermengaudus materno usus esset. Alvarus satus erat Pontio Caprera Comite, filio Geraldi de Capraria, quem Ermengaudo VIII. Comiti Urgellitano, è Barcinonensium Comitum stirpe orto, avunculo suo successisse Tabula I. notatum fuit. Teresia post partum Sanctii filii mortua Rex Alfonsus II. ad secunda transiit vota, duxitque *Leonoram Castellanam*, fratri suo natu majori antehac desponsatam, è qua cum filium suscepisset Ferdinandum, eiq; Dertosanam ditionem statim addixisset, aliaque præterea loca è patrimonio regio divellere, uxorio arbitrio devinctus, conaretur, atque adeò contrarium legi à se ipso latæ de non alienando seperandove aut effundendo regio patrimonio viam iniret, maximæ à Petro Regis filio primogenito & futuro regnorum hærede, toto à paternis moribus diverso; turbæ concitatæ sunt; quibus Rex morbo gravi & diuturno affectus immortuus est Barcinone, & Ilerdæ in monasterio Sancti Ordinis Minorum sepultus. (ρ)

RAIMUNDUS BERENGARIUS, quartus Jacobi II. Regis F. à genitore Comitatu Pratensi Montanorumque ditione, & eorum oppidorum, quæ Guilielmo Entenzæ paruerant, donatus est d. II. Non. Maji an. 1324. dictum verò Comitatum cum Emporitano, quem Petro fratri ipsius natu majori pater dederat, posteà permutasse videtur; frequenter enim *Emporiarum Comes* in Annalibus appellatur, quo etiam titulo *Johannes*, ejus filius usus est, cum è contra Pratensis Comitis nomine Johannes, Petri filius patruelis, appellaretur. Rexit Raimundus Berengarius an. 1356. Valentiam vicaria potestate, at imperatoria dignitate, anno 1361. verò summæ Ruscinonensium rerum præfectus fuit. Eundem filiumque ejus Johannem fuisse referunt *Indices Rerum ab Aragon Reg. gestarum* in numero insignium ac strenuorum virorum, qui regno Aragonico in maximas difficultates per bellum à Petro Crudeli

(π) Ibid. (ρ) Blanca Op. cit.

deli Castellæ Rege Valentiæ illatum conjecto & *panè occidenti, præclaram atque omni laude dignam operam tulerunt.* (σ)

JOHANNES quintus Jacobi II. Regis F. vulgò, tertius *in Hieronymi Blancæ Commentario* dicitur; is ex Montis Aragonum Abbatia ad Archiepiscopatum Toletanum provectus fuit, sed cum inter ipsum & Johannem Emmanuelem ejus affinem graves essent inimicitiæ ortæ, & Alfonsus Castellæ Rex Toletano regia signa, quibus tabulæ publicæ, literæque obsignantur, quæq; Toletanis Archiepiscopis tradi moris vetusti fuit, & ejus muneris functione Cancellarios se Castellæ nominant, ademisset; Antistes ea indignitate vehementer commotus Archiepiscopatum Toletanum resignavit, & administrationem Tarraconensis Ecclesiæ ejusque provinciæ cum dignatione *Patriarchæ Alexandrini* suscepit anno 1326. obiitque octennii spatio, quo elapso ad Populum vicum mortuus & Tarracone sepultus est: *vir insigni pietate, sanctitate, summaque sacrorum librorum litteratura præditus.* (τ)

PETRO IV. Aragonum Regi *Cærimoniosi* cognomen idcirco inditum fuisse Blanca refert, *quod in cærimoniis regiæ dignitatis servandis diligens admodum fuerit & curiosus.* Eo regnante, atque adeò dimidii spatio seculi, nulla pax, nulla quies in omni ejus ditione fuit, sed continuis seditionum bellorumque tumultibus cuncta erant infesta, summa imis permixta, ita ut de summa imperii plus simplici vice periclitatus fuerit. Nimirum congruebant cum ejus moribus tempora: erat enim durus, suspiciosus ac turbulentus, singularique immanitate, ac sui sanguinis crudelitate præditus; hinc perpetuas cum fratribus exercuit simultates, nec unquam sincera inter eos intercessit reconciliatio; *Ferdinandum* ejus jussù post datas epulas obtruncatum esse liquidò compertum fuit, *Johannem* & utriusque matrem *Leonoram*, novercam suam, in Castellam se proripere coëgit, ut ab isto Rege, nomine & natura ipsi simili, mactarentur; germano quoque fratri suo *Jacobo* necem maturasse, suspicionem haud vanam movit. Balearium Regem Jacobum, agnatum & sororium suum regno & vita exuit, nec liberos ejus persequi fortunisque multare destitit, dum spirarent. *Bernardinum Capreram* Comitem Ausonensem, virum, *Suritæ* judicio, *optimum, militiæ domique præclarissimum, sine quo Rex nihil magnæ rei opere aut consilio aggredi ausus erat, cujusque neque consilium umquam, neque virtus frustra fuerat*, post summam rerum gestarum gloriam partam, exacta ætate invidia & obtrectatione malevolorum circumventum, & nullius flagitii convictum præcipiti in iram ingenio capite truncari imperavit. (υ) Verum uti vitiis obrutus erat, sic etiam virtutibus quibusdam eluxit: fuit enim *Blancæ* testimonio, *ad excogitandum acutus, ad audendum callidus, ad efficiendum acer & promptus, rei militaris peritissimus, summi consilii, maximi animi.* Clementiam etiam vi naturæ suæ facta aliquando in consilium adhibuisse memoratur, post victoriam scilicet Epilensi prœlio an. 1348 partam de seditiosis in Aragonia civibus, unionis privilegiis, quæ Alfonsus III. olim concesserat, abusis; quamquam enim in nonnullos procerum severè animadverterit, *haud* tamen *acerbè*, *nec pro ingenio*, ut Suritæ interpretis verbo utar, *victoriam in plebem exercuit*; ansam verò inde arripuit in conventu Cæsaraugustæ acto, nomen unionis & coitionis privilegiis illis rescissis, penitus abolendi, ejusque vim maximam in Magistratum *Justitiæ* Aragonum transferendi, decernens, ut universum regnum ac regni jus non amplius coitioni & armis, sed istius Magistratus censoriæ virgulæ in posterum subjaceret. Cum Sardis rebellibus acerrimum & diuturnum ei bellum fuit; maximæ autem molis atque anceps illud erat, quod cum Castellanis ipsi exortum est. Ad extremum cum nuptiis quartis *Sibyllam Fortianam*, Catalani Equitis gnatam, spreta Johanna Regina Neapolitana matrimonium ipsius per legatos procata, in torum adscivisset, (cum qua jam antea stupri consuetudinem ipsi fuisse & *Isabellam* filiam, quam ex ea suscepit ante nuptiarum solemnia genitam esse *Laurent. Valla* literis prodidit) eidemque, maxima pompa coronatæ, ditiones oppidaque donasset, pares inter ipsum filiumque Johannem contentiones exarserunt, atque olim ei cum patre geminam ob causam intercesserunt, cumque Johannes Comes Emporiarum filii partibus se addixisset, bello eum persecutus est, quod postremum ipsi fuit. Decessit senecta ætate *mirabili quodam*, sicut *Blanca* refert, *casu*: *proditur enim*, ait, *eum proscripta & edicta die sexagesima, à Sancta Tecla, Tarraconensis Ecclesiæ Diva tutelari, quod in ipsius patrimonium violenter irrupisset, obiisse citatum, ut miser ipse Rex usque ad extremum vitæ spatium*

(σ) Ad an. 1363. (τ) Indic. Rer. ab Aragon. R. gest.
(υ) Ind. Rer. Aragon. Lib. III.

tium nullum visus sit otiosum spiritum duxisse nec tranquillum. Dum Rex gravi & desperato morbo decumbebat, Fortianam reginam veneficii postulatam servilem in modum habitam & tormentorum cruciatibus à privigno subjectam, severasque in eam & ejus propinquos ac clientes sententias latas fuisse *Surita* refert.

JOHANNES, Petri IV Regis F. altero, à quo natus erat, mense, nempe d. XII Kal. Febr. an. 1351, à genitore in Perpinianensi arce residente *Gerundensis* civitatis ditione & dominatu donatus, & *Ducis* nomine ac titulo decoratus est, cujus cognomine inposterum Regum Aragonicorum liberi primigenii regnique hæredes nuncupentur. Eidem Non. Sept. an. 1352. Cæsaraugustæ in æde maxima Salvatoris legitima regnorum successio sacramenti fide sancita. Deinde an. 1363, V. Kal. Febr. à patre dominationis omnium regnorum & ditionum regiarum vicarius constitutus, & ætatis lege liberatus, eodemque adhuc anno d. XVII. Kal. Aug. cum XIII. annum ageret universæ gubernationi regnorum præfectus est. Cum Blancam, Philippi Valesii Francorum Regis filiam ipsi desponsam, in itinere Bitteris mors intercepisset an. 1370. sequenti Armeniacensis Comitis Sororem cum dote C L M Francorum in matrimonium duxit, hacque viduatus, Jolantem Barensis Ducis gnatam sibi sociavit, patre invito & refutante, qui Mariam Siciliæ Reginam neptem in matrimonium ei collocare statuerat. Quale patre rebus humanis exempto regimen ejus fuerit, in pauca redegit Surita, *is*, inquiens, *Rex summæ rerum parùm consulens desidiæ, atque ignaviæ, immò & voluptatibus. deditus, & uxorio imperio addictus, inglorius vixit, & acerbissimo casu morte est affectus: cum enim in Foxano nemore pomeridiana lustratione agrorum ante Urriclium castellum in luporum venationem animum intenderet, & immani excitata & agitata lupa, cum eam insequitur, cohorruisset, equo deturbatus mortuus est inventus sepultusque ad Populeti.*

MARTINUS à Petro IV. Rege patre suo primò *Besalunensi* ditione cum titulo *Comitis* an. 1368 donatus, an. 1369. *Senescalli Cataloniæ* munere honestatus, cum deinde Mariam, Lupi Comitis Lunæ & Domini Segorbii filiam natu majorem & hæredem, uxorem accepisset, insuperque à genitore Exericensi ditione auctus esset, *Comes Exericæ & Lunæ & civitatis Segorbii Dominus* appellatus est. Siculo quoque regno à patre donatum fuisse an. 1380. *Surita* refert, quod ejus regni jus Friderici Regis senioris testamento ad ipsum pervenisset; sed ille nec jure nec titulo illo tunc usus est. A Johanne fratre simul ac is regnum obtinuit, *Momblancum* oppidum cum *Ducis* honore ditionibus ejus adjectum fuit. Conciliatis gnato suo homonymo nuptiis Mariæ Reginæ Siciliæ, an. 1392. unà cum illo & nuru in Siciliam trajecit, reprimendæ factiosorum hominum insolentiæ & sedandis, quas effecerant, turbis. Circa id negotium pulchrè & prosperè satagentem nuncius ex Aragonia missus domum revocavit ad capessenda paterna avitaque regna, morte fratris, qui nullam virilem prolem post se reliquerat, ad ipsum delata; non prius tamen ex Sicilia discessit, quam filio pacatum reddidisset regnum. Redux medio anno 1397. in Cataloniam factus, id primum ei datum est negotium, ut Matthæum Fuxensem Comitem & Johannam Aragoniam ejus uxorem fratris filiam, regnum affectare & bellum movere ausos publica sententia, Barcinone pronunciata, majestatis condemnaret. Indictis deinde ad Cæsaraugustam comitiis generalibus, d. III. Kal Maji an. 1398. in solio sedens ante aram templi maximam concionem habuisse celebratur *gravissimam & uberem, multis*, ut Blancæ verbis utamur, *floribus ex veteri Aragonum & Catalanorum historia desumtis conspersam*, tum jusjurandum exegit, coronam verò regiam secuti demum anni Idibus April. pompa solemni suscepit. Reducta sensim, ipsius consilio, industria ac fortitudine, in Aragoniam, provinciasque cum ea conjunctas, æquitate, justitia & tranquilitate, cum florens & felix regnum ad gnatum transmissurus sibi videretur, spes omnes tristis de præmaturo ejus de vita discessu nuncius evertit. Susceperat iste expeditionem in Sardiniam ad restinguendam turbulentorum quorundam nefarias conspirationes, præclaramq; de eis victoriã consecutus erat, cum ad Callaris civitatem ex diuturno labore & cæli aërisque intemperie in febrim incidit & extinctus est, omni genere virtutis & rerum gestarum gloria florens, legitimis nullis superstitibus liberis. Ita qui patris hæres futurus putabatur, patrem testamento amplissimæ Siciliensis ditionis hæredem nuncupavit; tuncque Martinus pater *Aragonum & Siciliæ Rex* vocari cœpit, *ac Athenarum & Neopatriæ Dux*. Confectus non tam senio, quàm corporis infirmitate, fatalem tamen stirpis periodum prorogare conatus est, ducta ob amissam Mariam Lunam conjugem suam, secundis nuptiis *Margarita Pratensi*, formosissima fœmina & regia stirpe sata, sed eo ipso conatu

natu fatalem sibi horam acceleravit, & nondum elapso anno Barcinone naturæ concessit, ultimus Aragoniæ Regum ex virili Barcinonensium Comitum prosapia; Conflatam illi fuisse mortem *vel malitia vel stultitia mulierum, quæ quotidiè citra medicorum conscientiam cibariis ad Venerem quàm ad salutem aptioribus infarciebant virum, unguentisque oblinebant*, Laur. Valla (φ) memorat; id quoque *non omnibus*, uti ait, *notum, sed à domesticis regis viris bonis & gravibus acceptum*, referens; *cum rescivisset Comes Urgellensis, spe successionis in regnum anxius, constitutum esse Regi Fridericum, è filio nepotem legitimare, ut successionis capax esset, uxorem ejus ac matrem die Jovis ante diem dominicum solennibus legitimationis destinatum, anserem saginatum, quem opiparè concinnarant, assum regiis ministris porrexisse per speciem demerendæ reginæ, ut regem & adipibus & quartana torpidum ad Venerem procreationis gratia excitarent; de quo ansere ubi comedit rex, statim vehementi dolore stomachi conflictari cœpisse ac lamentari, moxque ardentissima febri insecuta secunda defunctum esse.* Extrema curarum Martini Regis revera erat, ut *Friderico Aragonio* jam dicto, quem Martinus Rex Siciliæ, ejus gnatus, ex *Tarsia* concubina sustulerat; quemque ipse insigni Lunensi Comitatu donaverat, successionem, saltem in regnum Siciliæ, assereret, sed voti damnatus non est; nec FRIDERICUS *Lunæ Comes*, cum inter competitores amplissimæ ditionis ab avo relictæ, nomen professus esset, electoque in Regem Aragoniæ Ferdinando Castellano, è Johanna sorore postremorum Regum prognato, imperata facere detrectasset, se fatigando aliud, quàm exilium quæsivit: fuga enim in Castellam adornata, licet initio benignè habitus & Cuellario, Villalonio atque Ariona cum Ducis honore à Rege Castellano Johanne II. donatus fuisset, posteà tamen cum eidem in suspicionem incidisset regni appetendi, *tam repentè fuit ejus memoria, mira quadam oblivione, contrita, ut idem tumulus, qui illius corpus contexerat, visus sit etiam ipsius simul nomen obruisse. Vix enim*, ut habent verba Blancæ, *de eo certi quid proditur, nec quisnam finis fuerit miseram ejus vitam consequutus.* Ad arcem *Braçuleas*, ab Olmedi oppidò non longè dissito, proditionis crimine notatum occubuisse perhibent. *Lupus Haro* in *Nobiliario* (χ) refert, interceptum sub initium anni 1434. apud Medinam campi & perpetuo carceri addictum in castro *Brazuelas* supra nominato, post quadriennium elapsum ibidem mortem obiisse. De *Violantæ*, sororis ejus, *divortio* cum Nieblæ Comite hæc Mariana ad an. 1426. retulit: *A Joanne Gusmannio Nieblæ Comite uxor Violantes Martini Regis Siculi filia, post diuturna dissidia repudiata est, magno dolore Friderici Lunæ Comitis, sororem regio sanguine prognatam, nulla sua culpa vasanos tantum ob mariti amores ludibrio haberi non ferentis; inde simultates graves exortæ sunt inter utramque familiam.* (ψ)

Alfonso IV. Aragonum Regi è primo cum Teresia Comitissa Urgellensi matrimonio præter Petrum, in regno successorem filius quoque erat, nomine JACOBUS, huic genitor d. XVII. Kal. Jun. an. 1328. *Urgellitano* comitatu, & vicecomitatu *Agerensi* à se donato, paucis ante obitum suum diebus nuptias Cæciliæ gnatæ Comitis Convenarum, misso ea propter in Galliam Raimundo Peralta, regiarum classium præfecto, conciliavit. Actionem deinde hæreditariam Jacobus in comitatum Convenatensem movit, cum Johannes Comes, Cæciliæ frater, sine prole an. 1340. decessisset; verum Philippus Valesius Rex Galliæ Petrum Raimundum Convenatem in possessionem comitatus, exclusa Cæcilia, misit. Posteà in spem erectus successionis in Regnum Aragonicum, Petro Rege ipsius fratre prole mascula destituto, procurationem regni affectavit, utque ea sibi demandaretur pervicit, in gratiis Regis, dissimulationem tamen in consilium adhibentis; nam *perceleri morte, qua paulò post oppressus fuit, & quod vinculis frater eum attineri constituerat, veneno necatum omnibus est persuasum.* (ω) PETRUS, Jacobi F. *Urgelli Comes* militaria imperia, auspiciis patrui & patruelium Aragoniæ Regum, egregia fama, obiit; De eo *Libro III. Laur. Vallæ de rebus à Ferdinando R. Arag. gestis legitur*, quod habuerit *scrinia aureis argenteisque pro regionum diversitate numismatis referta, & malleo cuneata, idque non avaritiæ modo, sed lusus & contumeliæ gratia. Hospites enim, qui permulti ad eum familiariter divertebant, sciscitabatur, cujusnam generis pecunia indigerent; respondentes ejus generis, ut in quam quisque provinciam iter haberet, adducebat ad scrinia, & quantum vellent capere jubebat, frustraque conantes capere deridebat, & hos sibi de amicis jocos comparabat, novo genere dissimulandæ avaritiæ jactandarumque opum.* Præter sequioris sexus liberos, gnatos duos post se reliquit, *Jacobum & Johannem*, inter quos posterio-

(φ) De Ferdin. Arag. Rege Lib. II. (χ) Lib. IX. cap. 25. (ψ) Lib. XX. cap. 14.
(ω) Surita l. c. & Mariana de reb. Hisp. Lib. XVI, cap. 13.

ſtetiorem ditionis *Entenziæ Barbaſtrenſis*, & aliorum oppidorum hæredem ſcripſit, ſicut in *Indice Rerum à Regibus Aragon. geſtarum* (α) legitur; at *Blanca* Johannem æque ac Thadæum, qui tertius Petri fuit filius, ante patrem deceſſiſſe, & ambos natu grandiores Jacobo fuiſſe, refert, famamque percrebuiſſe memorat, eorum alteri à Jacobo, injuſta ac inſana dominandi cupidine elato, occultè & clam ſuis manibus necem illatam fuiſſe. (β) JACOBUS vivente adhuc patre Iſabellam, Martini Regis ſororem, uxorem accepit; cumque Martinus Rex Siciliæ unicus Aragonici filius, vivis exceſſiſſet, haud dubius regni hæres ſibi viſus, non equidem uxorio, ſed avito jure ad procurationem regni, quæ primogenitis conferri conſueverat, aſpiravit; eo munere à Rege tunc delinitus, prætereaque *Conneſtabuli* poteſtate auctus, mox occultis ejusdem artibus concita ad ripam Cæſaraugustana plebe, cui ob ſuperbiam inſolentiamque non minus ac Regi inviſus erat, turpi fuga expulſus eſt. Refert *Laur. Valla* (γ) matrem Jacobi Urgellenſis atque uxorem Regem, jam animam agentem, adiiſſe, & rogaſſe, ut nunc ſaltem in extremo vitæ tempore Comitem declararet regni ſucceſſorem; non reſpondenti, atque ut ſolebat alto ſomno ſubdormitanti, apprehendiſſe, matronam veſtem à pectore, atque inquiiſſe, *filii mei eſt regni ſucceſſio, filii mei, quem tu ſuccedere vetas contra fas jusque*; ad quam illum inſpicientem, *ego*, inquiiſſe, *ignoro iſtud & ita eſſe non credo*, ſimulque Guilielmum Moncadam & unum legatorum retracta manu & brachio fœminæ admonuiſſe, ut reverentius tangeret regem. Vacante mox regno, cum Jacobus ob propinquam cum defuncto rege agnationem potior multorum opinione in cauſa ſucceſſionis habitus eſſet, ea inflatus multa arroganter egiſſe memoratur, Antonii Lunæ, Aragonenſis *Rici hominis*, qui tam amplo patrimonio in Aragonia potiebatur, ut per ſua fermè oppida è Caſtellæ finibus ad Galliam usque iter facere potuerit, opibus conſiliisque adjutus; nec poſtquàm regno excidiſſet, flagrantem ambitione animum cœrcuit, ſed novo Regi Ferdinando obſiſtere non dubitavit, *eodem*, ut habent verba Blancæ, *prorſus vultu & confidentia, ac ſi jam ſibi explorata & domi condita victoria eſſet*. Tandem in urbe Balagueri, quæ comitatus Urgellitani caput eſt, diu obſeſſus, Regi ſe permittere coactus fuit, à quo lege majeſtatis poſtulatus, bonis publicatis, Xativæ, quæ olim *Setalis* appellabatur, Conteſtanorum urbs in Hiſpania Tarraconenſi, in cuſtodiam traditus, diu vixit & obiit, nulla virili prole poſt ſe relicta. (δ) Cœterum de ratione, qua Ferdinandus, è Caſtellanis Regibus ortus, in Regem Aragonum, poſt triennale fermè interregnum, electus fuit, modoque circa electionem adhibito, dictum à nobis eſt ad Tabulam XI. Stemmatis Deſideriani.

AD TAB. III. STIRP. ARAG.

DE PETRO Aragonio, Jacobi II. Regis filio, vel tertio vel quarto, in *Indicibus rerum ab Aragonicis Regibus geſtarum* hæc leguntur: A. D. XIII. *Kal. Jun. ſacro Aſcenſionis Domini die, an. 1322, Rex Ilerdæ Petro F. Comitatum Ripacurciæ condonat. Dignitatis ſupremæ jura & ſummam ditionis poteſtatem ſibi poſterisque Regibus cavens, recipit: ſolemnique cærimonia, in ſacra maxima æde veſtitu, inſignibusque Comitis exornat. Emporitano etiam Comitatu, quod Malgaulinus nullis ſuperſtitibus liberis è vita exceſſerat Petrum F. donat.* Erat Petrus vir bonus ac prudens patriæque ſub turbulento Petri IV. regno apprimè utilis, pietate quoque ac religione inſignis; hac percitus Johanna uxore mortua, cum filiis ex ea procreatis ampla ſua bona partitus in Valentina urbe ſacra Franciſcanorum inſtituta profeſſus eſt, ac *in ea mira & ſingularis paupertatis patientia ornatus, vixit & obiit* (ε) poſt annum 1368.

ALPHONSUS, Petri filius natu major, à Petro IV. Rege, patruele ſuo, donatus eſt *Dianio, Conteſtanorum oppido, vetuſtate antiquiſſimo ac portu inſigni, Comitatus honore tituloque decorato* ſub exitum anni 1356. Egregiè de Rege regnoque merendi occaſionem deinde nactus, cum an. 1363. Valentiæ, opulentiſſimæ & pulcherrimæ urbi à Petro Crudeli Rege Caſtellæ obſeſſæ, præfectus eſſet, *hoſtium conatus omnes, & acerrimos impetus, inſigni animi virtute & robore propulit, & exſultantis hoſtis audaciam contudit*, ſicut in *Indic.*

(α) Lib. III. (β) Op. cit. Lib. II.
(γ) Commentar. rer. Arag. pag. 682. Tom. III. Rer. Hiſp.
(δ) Blanca l. cit. & Mariana Lib. XX. Cap. 5.
(ε) Hier. Blanca Rer. Arag. Comment.

Indic Rer. Arag. memoratur. Posteà ab Henrico Comite Trastamarensi, cum is primum Rex Castellæ adversus Petrum Crudelem, fratrem suum, proclamatus fuisset, ob navatam sibi fortem operam *Villenæ Marchio* an. 1366. renunciatus, atque an. 1381. pridie Nonas Julii *primus Castellæ Connestabilis* creatus est. (ζ) Martinus denique Rex Aragoniæ ipso inaugurationis suæ festo nempe Id. Apr. 1399. *vexillum suapte manu Alfonso Marchioni Villenæ, insignibus regiæ familiæ Ripacurciæ decoratum tradidit; & pileo ipsius capiti imposito, Gandiæ Ducem creavit, ejusque decoris cognomine atque dignitate rerum gestarum gloria præstantem cohonestavit.* (η) Post excessum Martini Regis inter competitores regni nomen professus est, sed obfuisse ei refert Blanca tum uxoris immoderatam licentiam libertatemque vivendi, quæ haud illi comparaverint eam, quæ tantum virum decuisset, claram ac stabilem authoritatem, tum summam senectutem, qua confectus pæne jam desipere censebatur, morte quoque in ipsâ meditatione Regii muneris obeundi, & antequàm electio novi Regis peracta esset, interceptum fuisse idem autor memorat. Filiorum ejus natu maximo JACOBO nomen fuisse *Jo. Bapt. Lavania in Notis ad Nobiliarium Petri Infantis Lusitaniæ* (θ) refert, & uxorem destinatam Leonoram, Henrici II. R. Castellæ gnatam, cum qua licet matrimonium non consummasset ex causâ incomperta, filium tamen post se reliquit *cognominem*, quem Johannes II. Rex Aragoniæ cum Francisca Rosa, à se extrema ætate adamata, matrimonio jungere instituit, sicut *Mariana* memorat, (ι) deinde verò Barcinone è medio tollere jussit, de qua re ita idem autor: (κ) *Ripagorsam atque Villasformosam Rex Johanni Aragonio, Alfonsi F. addixerat, vendicato Jacobo Aragonio & occiso Barcinone, qui patris Jacobi Alfonsique avi Gandiæ Ducis jura, & secundum ea duo illa oppida repetebat, ferox conatu, audacia exitiali.* Tetigit ejusdem Jacobi necem *Luc. Marineus Siculus*, de clementia & severitate Johannis II. R. Arag. verba faciens, & *Gothalanorum*, inquiens, *qui ab eo defecerunt, multos ad eum revertentes & veniam supplices deprecantes, impunè quidem benigneque recepit; Jacobum autem Aragonium & Johannem Monticatinum, nec non & complures alios in defectione pertinaces belloque victos, ultimo supplicio, sed lata prius sententia tamen, affecit.* (λ)

ALFONSUM Dianiensem Comitem, Alfonsi Gandiæ Ducis filium secundogenitum Martinus Rex Aragoniæ an. 1402. Valentiæ, ubi tunc commorabatur, *procuratorem, regno Aragonico, dissidiis factionibusque Lunarum & Urrearum Gurrearumque scisso & afflicto, præposuit, & vicarium, ut, quoad Valentino in regno demoratur imperatorio ducis munere defungi posset,* quemadmodum in *Indice Rerum ab Aragon. Reg. gestarum* legitur. *Mariana* de eodem ejusque fratre Petro sequentia refert: (μ) *Duobus Alfonsi Villenæ Marchionis filiis Alfonso Petroque duæ Henrici Regis Castellæ amitæ connubio junctæ fuerant, dos dicta XXX. aureorum millia singulis: ea Anglis data paternæ libertatis pretium, pro quo Alfonsus filius erat obses.* PETRUS *ad Aliabarrottam ceciderat, ejus Henrici pater cui à Villena cognomentum fuit, eruditionis tantum studium, ut magica etiam sacra carminaque coluisse fama sit: extant ingenii monumenta, in quibus multa reconditaque eruditio est, elegantiæ parùm quippe affectatæ, sed horridæ & cum Hispana lingua Latinam miscentis. Alfonsi conjugium diremtum ob malè tectas uxoris libidines. Henricus Rex earum fœminarum patrocinio suscepto, cum dos non restitueretur, in ditionem involavit, & præter Villenam & Almansam quæ in fide perstiterunt, Aragonio præsidio & locorum firmitate defensæ, cætera omnia ejus principatus oppida regiis præsidiis occupata.* Cæterum Alfonsus, qui solus inter fratres patri superstes mansit, post ejus mortem in numerum candidatorum regni Aragonici relatus, patruoque Johanni Comiti Pratensi antehabitus est, sicut *Blanca* memoriæ prodidit. Postquam vivis excessisset, nulla prole relicta Ripagorsæ Comitatus Johanni Aragonio Regi Navarræ datus est. (ν)

HENRICUS de Villena, Petri Aragonii F. cujus jam mentio injecta fuit, ab Henrico III. Rege Castellæ matrueli suo, pro actione, quam in Marchionatum Villenæ movit, *Comes de Cangas & Tineo* creatus est uxoremque eodem pronubo accepit locupletem *Mariam Albornoziam*, quæ maternum genus à Tellio, Regis Henrici II. fratre, ducebat. Novorum

(ζ) Mariana Rer. Hisp. Lib. XVII, Cap. 7. & Lib. XVIII, Cap. 5.
(η) Ind. Rer. Arag. (θ) p. 420.
(ι) Rer. Hisp. Lib. XXIV, Cap. 18. (κ) Ibid. Cap. 12.
(λ) De Reb. Hisp. Lib. XII. (μ) Lib. XIX, Cap. 8.
(ν) Mariana Lib. XX, Cap. 14.

vorum deinde titulorum & honorum cupidine percitus Calatravensis ordinis Magisterium, morte Gonsalvi Nunnii Gusmannii an. 1404. vacuefactum, petiit, & quia uxoratum leges Ordinis ab eo arcebant, uxori persuasit, ut in religiosam secederet domum, quasi divortium cum marito, tanquam impotente, factura; cumque ea revera monasterium regium S. Claræ in urbe Guadalaxara ingressa esset, & ille Comitatus Cangas & Tineo Regi restituisset, electus est pervincente Regis autoritate in *Magistrum Calatravensem*; verum mortuo intra biennii spatium Rege Henrico III. equites Calatravenses fraudem divortio illi subesse rati, instauratis comitiis Henrico Villeno amoto Ludovicum Gusmannium cooptarunt, qui etiam post sexennia dissidia in Cisterciensi conventu à Pontifice Romano in eo munere confirmatus est. (ξ) *Henricus*, ut Marianæ epicrisin subjungamus, *in tantu literis tantaque eruditione parum sibi sapuisse visus est, & magisterio ablato deformis, repetitoque conjugio egenus vitæ reliquum exegit; injuriam tamen fortunæ honestis solatiis ad extremam senectutem toleravit, tanto eruditionis studio, ut ne à magicis quidem sacris abstinuisse feratur. Libri, quos à se collectos reliquit, jussu Regis Lupo Barriento, Dominicano, examinandi sunt traditi, quorum parte combusta multorum vituperationem incurrit, libros existimantium magno comparatos, eruditorum usibus sine periculo noxaque servari debuisse.* (ο)

DE REG. MAJORIC.

B.

JAcobus I. Rex Aragonum cum avitam ditionem regno Valentino & insulis Balearibus sub suam potestatem redactis dilatasset, Balearem majorem & Ebusum cum nomine regio JACOBO filio suo secundo legavit, prætereaq; Ceretaniam, Ruscinonem & Monpellerium, optimo & supremo jure possidenda. Cum iniquè id ferret Petrus, Jacobi I. Regis filius natu major & hæres regni Aragonici, infensum erga fratrem animum post excessum genitoris protinus exseruit, eumque vi intentata compulit, ut necessitate in rationem versa, anno 1279. Aragonio supremam regni Balearium potestatem & adjacentium insularum Ruscinonensis, Ceretaniæ, Confluentiæ, Vallespiriæ & Iliberitanæ ditionis, adhæc Vicecomitatum Omeladesii & Carladesii, & arcium omnium potestates Mompelleriensis ditionis tradiderit & addixerit, seque ac posteros Balearium Reges in fide & obsequio Regum Aragonicorum fore juraverit. Graves hinc & longæ ortæ sunt inimicitiæ inter Reges Aragonicos & Baleares, Jacobo Baleari fratris iniquitatem & conditionis suæ indignitatem haud concoquente, & quavis occasione ultum eunte, sed improspero plerumque successu, factumque est, ut Jacobus ab Alfonso, Petri F. regno exueretur an. 1285. & demum an. 1298 à Jacobo II. Alfonsi fratre ac successore, post Argiliense colloquium in id restitueretur, potestate deminuta, sed ditione aucta: *ut* enim *donum esset suæ benignitatis Aragonius patrui imperium protulit minore Baleari adjecta, summum vero jus retinuit.* In matrimonio Jacobus Balearicus habuit *Sclaramundam*, Rogerii Bernardi Fuxensis Comitis filiam, prius frustrà pactus nuptias filiæ Comitis Nivernensis, sicuti *Joan. Samblancatus in Indice Comitum Ruscinonens.* memorat: quatuor filii, ex illo provenere conjugio quos inter natu maximus & minimus, JACOBUS nempe & PHILIPPUS, divino cultui sacrisque se addixere, hic quidem ex more jam tum recepto, quo postgenitis ista tiaræ aut cuculli gloria relicta erat, ille verò, quem paterni regni hæreditas manebat, quod esset vel superstitione captus, vel indole rerum civilium parum capaci. *Vidit illa ætas*, ut habent verba autoris Indic. rerum ab Aragonicis regibus gestarum, (π) *quòd ex omnium Seculorum memoria aliquando commemorari mirificum esset: tres regios adolescentes religioni deditos hæreditaria regna abjecisse, videlicet Jacobum Balearium*, de quo dictum est, *Ludovicum, Caroli Regis Neapolitani, & Jacobum, Jacobi II. Regis Aragonum filium; sed priores ex instituto D. Francisci se perpetuò acerbæ atque austeræ vitæ addixere, postremus voluptatibus.*

SANCTIUS Jacobo patri in regnum Balearicum omnemque ditionem successit, & statim

E

(ξ) Alph. Lupi de Haro. Nobiliar. Lib. III. Cap. 2.
(ο) Lib. XX. Cap. 6. & Lib. XXI. Cap. 7.
(π) ad annum 1319.

statim se in fide Aragonii futurum juratus promisit, qua ratione *tutior ei & tranquillior dominatio contigit manenti in potentioris fide, quàm si ad libertatem & spes incertas respexisset.* (ρ) Regiminis sui spatium non ultra duodecimum produxit annum, obiitque supremum diem *Formicariis* Cæretaniæ oppido sine liberis. Alfonsus Jacobi II. Regis Aragon. F. Ruscinonensem & Cæretanam ditionem exercitu protinus immisso vi occupavit; sed Philippo, Sanctii fratre, qui Cæsaraugustæ Regem convenerat, adnitente atque deprecante Rex de sententia destitit, & Jacobo puero, Ferdinandi filio, agnationis jure, regno Balearico & reliquis ditionibus illi contributis, suprema potestate recepta, cessit. (σ) Erat FERDINANDUS modò nominatus *excelso & invicto animo adhuc adolescens,* (τ) *qui quum ex patriis facultatibus perparum delibasset, fratris Sanctii Regis opes animo æquavit, atque à virtute imperium petivit.* (υ) Jacobo II. Regi Aragoniæ in expeditione Almeriensi strenuam & utilem maximè operam navavit, in castris ad urbem obsessam relictus, dum ille Granatensi Regi in subsidium obsessorum adventanti, obviam ivit; præsidiarios enim magna vi erumpentes exscindendis obsidentium munitionibus repressit, & intra muros ad sua tutanda rejecit; Gesta hæc sunt an. 1309. posteà an. 1313. Catalanorum, qui Andronico Imperatori Byzantino in bello Turcico stipendia fecerant, & Callipolim, ad ipsas Hellesponti fauces, præsidiis armisque munierant, imperium, autore Friderico Siciliæ Rege, patrueli suo, suscepit, conclamatis jam propè eorum rebus; neque tamen istos ducis primò, neque illum militiæ pœnituit: mox cum orta inter Entenzam & Roccafortium discordia cædem Entenzæ & graviora facinora peperisset, Ferdinandus talem militiam detestatus navim conscendit, & retrò in Siciliam vela fecit; sed in Eubœa, quæ Caroli Valesii imperio tùm parebat, interceptus, Gaulterio Brennæ, Athenarum Duci, traditus, & in Atheniensem arcem, quam Santomerium vocant, inclusus est, posteà ad Robertum Regem Neapol. perductus & in vinculis diu maceratus libertatem pretio redemit, & Messanæ uxorem duxit *Isabellam Principatus Peloponnesi hæredem, Ludovici neptim, ejus qui Gallicæ stirpis postremus Peloponnensi Princeps sine virili prole ante aliquos annos decesserat;* (φ) ea unius filii mater facta tricesimo à partu die mortua est; ille dotalem defunctæ conjugis Principatum vindicaturus instructa classe in Græciam trajecit, ususque opera Catalanorum brevi omnem in suam potestatem redegit; sed parum diuturnus ejus victoriæ fructus fuit, victore in medio rerum cursu vivis exempto, postquam secundis nuptiis Cypri Regis sobrinam sibi adjunxisset; ea Ferdinandum filium genuit, factum adulta ætate generum Hugonis IV, Regis Cypri; (χ) à quo ad extremum odio habitum & bello impetitum, cumque interventu sequestrium concordia inter eos reconciliata fuisset, adeò brevi Ferdinandum vita defunctum esse, ut ferro aut veneno è medio sublatum plures suspicati fuerint, *Indices rer. Aragon.* memorant. (ψ)

JACOBUS, Ferdinandi F. expleta pueritia, quam sub tutela Philippi, patrui sui viri sacrati, exegit, an. 1327. jus supremum in regnum Balearicum omnemque ditionem, à Sanctio rege ad se devolutam, Regi Aragonico sacramento secundum veterem formulam sanxit, fassus in tabula de hac re scripta, *se tenere regnum Majoricæ, cum insulis Minoricæ & Evicæ, nec non Comitatibus Ceritaniæ, Confluentiæ & Montispessulani à Rege Aragonum in feudum honoratum, sine servitio.* (ω) Initio regiminis sui bono & felici usus est, tranquillaque ei omnia fuere, dum prosocer & socer imperarunt. At ubi Petrus IV, affinis rerum potitus est, mutata est facies, ita ut non tantum adversam haberet fortunam, sed denique funditus eversam. Regno & omni prope ditione à Petro spoliatus, *desertus relictusque suo gladio fuit, nihilque restabat, quàm ut in eum incumberet,* ut habent verba *Samblancati.* (a) Maluit tamen gladium stringere, nullamque occasionem injurias vindicandi, & ablata recuperandi intentatam relinquere; sed quocunque vela dabat, reflabant venti. Ad extremum Petro intestino bello occupato Ruscinonem & Mompellerium, aliamque circum ditionem CXX. aureorum millibus Philippo Valesio Regi Galliæ addixit, atque ex ea pecunia classem, aut potius ultimum discrimen sibi instruxit: navigatione enim in Balearem majorem instituta, cum oram insulæ impetu cepisset

(ρ) Samblancatus op. cit. pag. 64.
(σ) Indic. Rer. Arag. ad an. 1324. (τ) Ibid. ad an. 1309.
(υ) Samblanc. l. c. p. 67. (φ) Mariana Lib. XV, Cap. 14.
(χ) Indic. Rer. Aragon. & Com. Ruscinon. (ψ) ad an. 1341.
(ω) Recensuit tabulam illam Leibnizius in Codice Juris diplom. pag. 122.
(a) pag. 80.

pisset, copiasque exposuisset, ad urbem pergens obvio Gilberto Cruillia, ejus Prætore, pugnam inivit, & *fortiter dimicans occubuit; neque aliam laudem ei defuisse, præterquam fortis successum apparuit, cui à veterano milite cervicibus caput est abscissum Jacobus filius pugnans, ne spes reliqua afflictæ miserabiliter genti superesset, saucius in hostium venit potestatem. Ærumnosi Principes, & misera afflictaque fortuna ad perniciem & exitium semper jactati.* Pugnata est ea pugna Dominica die IIX. Kal. Nov. an. 1349. (δ)

JACOBUS Balearicus, Jacobi Exregis F. in fatali patri pugna, ceu dictum, captus, cum abavunculo custodia durissima in arce nova Barcinonensi habitus, & usque ad an. 1362. detentus fuisset, de capite jam periclitans, Kalendis Maji carceri & supplicio intentato se exemit claustris adulterinis clavibus refractis, excubiis necatis, & Nic. Rovira arcis præfecto jugulato; mira exinde fortunæ vicissitudine Johannam Reginam Neapolitanam, tertium viduam, uxorem anno nondum circumacto accepit: *non tamen*, ut verba habent Samblancati, *consuluit prius deliciis, quàm decori, quin ne uxori regium nomen deberet, resumsit arma majoribus animis, quàm auspicatu ominibus; cumque partes facere non posset, & auspiciis propriis Aragonios invadere, Petro Crudeli Castellæ Regi Aragoniorum hosti, se adjunxit*, & pugnæ ad Najoram d. III. Non. Apr. an 1367. adversus Henricum nothum, qui se Castellæ Regem ferebat, favore popularium, atque opibus Francorum & Aragoniorum sublevatus, commissæ interfuit. Post eam à Petro, Castellæ Rege, Burgensi arci vel præfectus vel inclusus, cum paulò post Henricus superior factus esset, huic unà cum arce traditus, à Johanna uxore autem lytro LXX. millium aureorum redemtus fuit. Contractis deinde in Gallia copiis cùm aliquandiu impressionem ostendisset in Ruscinonenses agros, tandem an. 1374. ingenti & infesto agmine è Cæretano saltu in Urgellitanam regionem, indeque in Cataloniam irrupit, & cuncta terrore replevit; conatus autem cum Henrico Castellæ Rege copias suas conjungere, iis per continuas & repentinas Aragoniorum incursiones, frugumque & victualium inopiam accisis, Jacobus ipse tædio affectus & consumtus Soriæ fato concessit, scripta hærede sorore sua *Isabella*, jam vidua, quæ fratri in ea expeditione comitem se adjunxerat. Eadem ope ac provisione Regis Castellæ in Aquitaniam reducta, quod sese imparem vindicandæ avitæ ditioni adverteret, successionem paternam & fraternam Ludovico Andegavensi detulit, quamvis, cum à Petro IV, Aragoniæ Rege Marchioni Monferrati an. 1358. cum dote L. millium florenorum nuptui data esset, regno Balearico, reliquisque facultatibus paternis cessisset, sicut *Samblancatus* refert; (γ) id etiam memorans desponsam eam prius fuisse Joanni Comitis Armeniacensis filio.

AD TAB. IV. STIRP. ARAGON.

FRIDERICUS, Petri III. Regis Aragoniæ filius tertius, à matre Constantia in Siciliam unà cum fratre natu majore Jacobo, Siciliæ deinde Rege, an 1283. deportatus, ab isto ad regnum Aragonicum capessendum an. 1291. abituriente gubernaculis regni, summæque rerum Sicularum admotus, à Siculis verò, cum fama de Sicilia à Jacobo in Carolum Regem Neapolitanum, instinctu Pontificis Romani, translata percrebuisset, in Regem Catanæ electus, & d. VII. Kal. April. an. 1296. Panormi ab Archiepiscopo ritu solemni regio diademate coronatus est. Bella duo cum Jacobo, non tam sui quàm hostis gratia fratris excidio totis viribus imminente, gessit ancipiti Marte, atque in secundo, pugna navali Non. Jul. an. 1299. victus, ingentem cladem passus est; Visa suorum inclinatione cum suos ad resistendum magnis vocibus frustrâ hortatus esset sive animi sive aëris æstu oppressum quasi exanimem concidisse, vixque remorum beneficio navem, qua vehebatur, extra periculum deductam esse, *Fazellus*, rerum Sicularum scriptor, memoriæ prodidit. Restauratis post Aragonii abitum pro virili rebus suis Fridericus, bellum cum ejus præfectis in Sicilia relictis, & Carolo Neapolitano, impigrè necimprosperè gessit, donec an. 1302. pax hisce conditionibus sancita fuit, *ut Fridericus Leonoram Caroli filiam uxorem duceret, Siciliam cum adjacentibus insulis, dum vivit, possideret, Calabriam omnem Appuliam & Campaniam Carolo liberè cederet.* Post Caroli mortem bellum recruduit inter Fridericum & Robertum, Caroli filium ac successorem; id diu præmeditatum erupit, cum Henricus VII. Imperator

E 2 Roma-

(β) Ind. Rer. Aragon. (γ) Op. cit.

statim se in fide Aragonii futurum juratus promisit, qua ratione *tutior ei & tranquillior dominatio contigit manenti in potentioris fide, quàm si ad libertatem & spes incertas respexisset.* (ρ) Regiminis sui spatium non ultra duodecimum produxit annum, obiitque supremum diem *Formicarius* Cæretaniæ oppido sine liberis. Alfonsus Jacobi II. Regis Aragon. F. Ruscinonensem & Cæretanam ditionem exercitu protinus immisso vi occupavit; sed Philippo, Sanctii fratre, qui Cæsaraugustæ Regem convenerat, adnitente atque deprecante Rex de sententia destitit, & Jacobo puero, Ferdinandi filio, agnationis jure, regno Balearico & reliquis ditionibus illi contributis, suprema potestate recepta, cessit. (σ) Erat FERDINANDUS modò nominatus *excelso & invicto animo adhuc adolescens*, (τ) *qui quum ex patriis facultatibus perparum delibasset, fratris Sanctii Regis opes animo æquavit, atque à virtute imperium petivit.* (υ) Jacobo II. Regi Aragoniæ in expeditione Almeriensi strenuam & utilem maximè operam navavit, in castris ad urbem obsessam relictus, dum ille Granatensi Regi in subsidium obsessorum adventanti, obviam ivit; præsidiarios enim magna vi erumpentes exscindendis obsidentium munitionibus repressit, & intra muros ad sua tutanda rejecit; Gesta hæc sunt an. 1309. posteà an. 1313. Catalanorum, qui Andronico Imperatori Byzantino in bello Turcico stipendia fecerant, & Callipolim, ad ipsas Hellesponti fauces, præsidiis armisque munierant, imperium, autore Friderico Siciliæ Rege, patrueli suo, suscepit, conclamatis jam propè eorum rebus; neque tamen istos ducis primò, neque illum militiæ pœnituit: mox cum orta inter Entenzam & Roccafortium discordia cædem Entenzæ & graviora facinora peperisset, Ferdinandus talem militiam detestatus navim conscendit, & retrò in Siciliam vela fecit; sed in Eubœa, quæ Caroli Valesii imperio tùm parebat, interceptus, Gaulterio Brennæ, Athenarum Duci, traditus, & in Atheniensem arcem, quam Santomerium vocant, inclusus est, posteà ad Robertum Regem Neapol. perductus & in vinculis diu maceratus libertatem pretio redemit, & Messanæ uxorem duxit *Isabellam Principatus Peloponnesi hæredem, Ludovici neptim, ejus qui Gallicæ stirpis postremus Peloponnensi Princeps sine virili prole ante aliquos annos decesserat;* (φ) ea unius filii mater facta tricesimo à partu die mortua est; ille dotalem defunctæ conjugis Principatum vindicaturus instructa classe in Græciam trajecit, ususque opera Catalanorum brevi omnem in suam potestatem redegit; sed parum diuturnus ejus victoriæ fructus fuit, victore in medio rerum cursu vivis exempto, postquam secundis nuptiis Cypri Regis sobrinam sibi adjunxisset; ea Ferdinandum filium genuit, factum adulta ætate generum Hugonis IV, Regis Cypri; (χ) à quo ad extremum odio habitum & bello impetitum, cumque interventu sequestrium concordia inter eos reconciliata fuisset, adeò brevi Ferdinandum vita defunctum esse, ut ferro aut veneno è medio sublatum plures suspicati fuerint, *Indices rer. Aragon.* memorant. (ψ)

JACOBUS, Ferdinandi F. expleta pueritia, quam sub tutela Philippi, patrui sui viri sacrati, exegit, an. 1327. jus supremum in regnum Balearicum omnemque ditionem, à Sanctio rege ad se devolutam, Regi Aragonico sacramento secundum veterem formulam sanxit, fassus in tabula de hac re scripta, *se tenere regnum Majoricæ, cum insulis Minoricæ & Evicæ, nec non Comitatibus Ceritaniæ, Confluentiæ & Montispessulani à Rege Aragonum in feudum honoratum, sine servitio.* (ω) Initio regiminis sui bono & felici usus est, tranquillaque ei omnia fuere, dum prosocer & socer imperarunt. At ubi Petrus IV, affinis rerum potitus est, mutata est facies, ita ut non tantum adversam haberet fortunam, sed denique funditus eversam. Regno & omni propè ditione à Petro spoliatus, *desertus relictusque suo gladio fuit, nihilque restabat, quàm ut in eum incumberet*, ut habent verba *Samblancati.* (α) Maluit tamen gladium stringere, nullamque occasionem injurias vindicandi, & ablata recuperandi intentatam relinquere; sed quocunque vela dabat, reflabant venti. Ad extremum Petro intestino bello occupato Ruscinonem & Mompellerium, aliamque circum ditionem CXX. aureorum millibus Philippo Valesio Regi Galliæ addixit, atque ex ea pecunia classem, aut potius ultimum discrimen sibi instruxit: navigatione enim in Balearem majorem instituta, cum oram insulæ impetu cepisset,

(ρ) Samblancatus op. cit. pag. 64.
(σ) Indic. Rer. Arag. ad an. 1324. (τ) Ibid. ad an. 1309.
(υ) Samblanc. l. c. p. 67. (φ) Mariana Lib. XV, Cap. 14.
(χ) Indic. Rer. Aragon. & Com. Ruscinon. (ψ) ad an. 1341.
(ω) Recensuit tabulam illam Leibnizius in Codice Juris diplom. pag. 122.
(α) pag. 80.

pisset, copiasque exposuisset, ad urbem pergens obvio Gilberto Cruillia, ejus Praetore, pugnam inivit, & *fortiter dimicans occubuit; neque aliam laudem ei defuisse, praterquam fortis successum apparuit, cum à veterano milite cervicibus caput est abscissum Jacobus filius pugnans, ne spes reliqua afflictæ miserabiliter genti superesset, saucius in hostium venit potestatem. Ærumnosi Principes, & misera afflictaque fortuna ad perniciem & exitium semper jactati.* Pugnata est ea pugna Dominica die IIX. Kal Nov. an. 1349. (6)

JACOBUS Balearicus, Jacobi Exregis F. in fatali patri pugna, ceu dictum, captus, cum abavunculo custodia durissima in arce nova Barcinonensi habitus, & usque ad an. 1362. detentus fuisset, de capite jam periclitans, Kalendis Maji carceri & supplicio intentato se exemit claustris adulterinis clavibus refractis, excubiis necatis, & Nic. Rovira arcis praefecto jugulato; mira exinde fortunæ vicissitudine Johannam Reginam Neapolitanam, tertium viduam, uxorem anno nondum circumacto accepit: *non tamen*, ut verba habent Samblancati, *consuluit prius deliciis, quàm decori, quin ne uxori regium nomen deberet, resumsit arma majoribus animis, quàm auspicatu ominibus; cumque partes facere non posset, & auspiciis propriis Aragonios invadere, Petro Crudeli Castellæ Regi Aragoniorum hosti, se adjunxit*, & pugnæ ad Najoram d. III. Non. Apr. an 1367. adversus Henricum nothum, qui se Castellæ Regem ferebat, favore popularium, atque opibus Francorum & Aragoniorum sublevatus, commissæ interfuit. Post eam à Petro, Castellæ Rege, Burgensi arci vel praefectus vel inclusus, cum paulò post Henricus superior factus esset, huic unà cum arce traditus, à Johanna uxore autem lytro LXX. millium aureorum redemtus fuit. Contractis deinde in Gallia copiis cùm aliquandiu impressionem ostendisset in Ruscinonenses agros, tandem an. 1374. ingenti & infesto agmine è Cæretano saltù in Urgellitanam regionem, indeque in Cataloniam irrupit, & cuncta terrore replevit; conatus autem cum Henrico Castellæ Rege copias suas conjungere, iis per continuas & repentinas Aragoniorum incursiones, frugumque & victualium inopiam accisis, Jacobus ipse taedio affectus & consumtus Soriæ fato concessit, scripta hærede sorore sua *Isabella*, jam vidua, quæ fratri in ea expeditione comitem se adjunxerat. Eadem ope ac provisione Regis Castellæ in Aquitaniam reducta, quod sese imparem vindicandæ avitæ ditioni adverteret, successionem paternam & fraternam Ludovico Andegavensi detulit, quamvis, cum à Petro IV, Aragoniæ Rege Marchioni Monferrati an. 1358. cum dote L. millium florenorum nuptui data esset, regno Balearico, reliquisque facultatibus paternis cessisset, sicut *Samblancatus* refert; (γ) id etiam memorans desponsam eam prius fuisse Joanni Comitis Armeniacensis filio.

AD TAB. IV. STIRP. ARAGON.

FRIDERICUS, Petri III. Regis Aragoniæ filius tertius, à matre Constantia in Siciliam unà cum fratre natu majore Jacobo, Siciliæ deinde Rege, an 1283. deportatus, ab isto ad regnum Aragonicum capessendum an. 1291. abituriente gubernaculis regni, summæque rerum Sicularum admotus, à Siculis verò, cum fama de Sicilia à Jacobo in Carolum Regem Neapolitanum, instinctu Pontificis Romani, translata percrebuisset, in Regem Catanæ electus, & d. VII. Kal. April. an. 1296. Panormi ab Archiepiscopo ritu solemni regio diademate coronatus est. Bella duo cum Jacobo, non tam sui quàm hostis gratia fratris excidio totis viribus imminente, gessit ancipiti Marte, atque in secundo, pugna navali Non. Jul. an. 1299. victus, ingentem cladem passus est; Visa suorum inclinatione cum suos ad resistendum magnis vocibus frustrà hortatus esset sive animi sive aëris æstu oppressum quasi exanimem concidisse, vixque remorum beneficio navem, qua vehebatur, extra periculum deductam esse, *Fazellus*, rerum Sicularum scriptor, memoriæ prodidit. Restauratis post Aragonii abitum pro virili rebus suis Fridericus, bellum cum ejus praefectis in Sicilia relictis, & Carolo Neapolitano, impigrè nec improsperè gessit, donec an. 1302. pax hisce conditionibus sancita fuit, *ut Fridericus Leonoram Caroli filiam uxorem duceret, Siciliam cum adjacentibus insulis, dum vivit, possideret, Calabriam omnem Appuliam & Campaniam Carolo liberè cederet.* Post Caroli mortem bellum recruduit inter Fridericum & Robertum, Caroli filium ac successorem; id diu praemeditatum erupit, cum Henricus VII. Imperator Roma-

(β) Ind. Rer. Aragon. (γ) Op. cit.

Romanorum an. 1313. in Italiam ad suscipiendam Romæ coronam venisset, & Robertum Neapoleos Regem, hostem Romani imperii, publica sententia declarasset & proscripsisset, Fridericum econtra Siciliæ Regem *Admiratum Imperii* creasset, eidemque bellum Roberto indicere atque terram, quam tenebat, invadere imperiali, qua fungebatur, autoritate mandasset, sicut legitur Libro VII. Cap. 1. *Rerum Sicularum Nic. Specialis*. Structa numerosa classe Rhegium, Calannam aliaque Calabriæ oppida jam expugnarat Fridericus, cum inopinata & repentina Henrici Imperat. mors destinatis ipsius obicem posuit, eumque in Siciliam ad sua tutanda se referre subegit. Sexagesimum quintum ætatis annum agens morbo articulari, labore, senioque confractus, Paternione decessit in vigilia nativitatis S. Johannis anno 1337. secundum supputationem Specialis, cui Surita suffragatur, Fazellus mortem ejus in an. 1336. d. 12. Kalend. Julii refert. Corpus ejus deportatum in templo maximo Agathæ sacro tumulatum, hocque Epitaphio ornatum est:

Quis tumulus caperet Friderici carmina Regis?
Murus erat Siculis longo certamine, legis
Divinæ cultor, humani juris amator
Occubuit, scandit cœlestia regna viator.
Sicaniæ populi mœrent, cœlestia gaudent
Numina, terra gemit, Rex Fridericus abit. (ſ)

PETRUS, hujus nominis inter Siciliæ Reges secundus, à genitore jam an. 1321. convenientibus Panormi Siciliæ proceribus, consors regni adscitus & diademate insignitus, illo vivis exempto, gubernacula capessivit, & *liberalitate atque humanitate Siculos ad sui amorem pellexit, ut regnum, quod pater multo labore tutatus fuerat, benignitate sibi conservaret*, uti habent verba Fazelli. (t) Haud tamen quieto ei regimine frui licuit, sed tum intestinis procerum quorundam dissidiis, tum Pontificis Romani Benedicti fulmine, quod is in Siciliam vibravit, tum bello cum Roberto Neapolitano Rege gesto, quo navali pugna victus est, exagitatus fuit. Sublatis utcunque civilibus discordiis cum Siciliam peragraret, ac oppida omnia lustraret, Calaxibettæ morbo oppressus & fato functus, Panormi verò in templo maximo sepultus est.

WILHELMUS, Petri II. Regis frater, à patre *Caltafimi* & oppidorum usque ad Julianam adjacentium *Dux creatus* est. Eidem ille *Athenarum* Principatum testamento legavit, quem Catalani Gualtero Brennæ ereptum ipsi detulerant. Matrimonii ejus cum *Maria Alvarez Exerica*, cum qua communem partiebatur proavum, dispensationem à Raimundo Berengario Aragonio nomine Alfonsi IV. Regis apud Papam Benedictum an. 1335. quæsitam fuisse *Surita* in Annalibus memoravit. (v) *Stephanum*, Wilhelmi filium nothum, Petrus IV. Rex Aragoniæ navibus, quas adversus Genuenses struxit, præfecisse memoratur in *Indicibus rerum Aragon.* ad annum 1352.

JOHANNES à Friderico R. patre suo *Marchio Randatii*, *Menai Comes*, *Vallis Castri Leonis*, *Francavillæ. Traynæque Dominus* constitutus, post excessum Wilhelmi fratris sui *Principatum Atheniensem & Neopatriensem* suscepit. Petro autem Rege, fratre natu maximo rebus humanis exempto, *cum Ludovici ætas imperii molem non sufferret, & Petri testamento & procerum consensu vicario nomine regnum maxima prudentia*, ut habet Fazelli elogium, *moderatus est.* (u) Pace deinde inter Johannam Neapolis Reginam & Ludovicum composita, cum pestis, quæ universum penè orbem & inprimis Italiam depasta, Messanam quoque primum & postmodum Catanam grassando pervasisset, ad *Mascalas*, regium oppidum, profugus, in æde Divo Andreæ sacra, quam ipse erexerat, resedit, ibique morbo correptus paulò post decessit, & Catanæ eodem sarcophago, quo Fridericus Rex pater, tumulatus est. Gnatum post se reliquit FRIDERICUM, quem statim à parentis morte Rex Ludovicus *Athenarum & Neopatriæ Ducem, & Randatii Marchionem* declaravit, & sæva pestis, omnem prope Siciliam anno 1355. mense Julio populata, abstulit. Ejus filius fuisse videtur *Ludovicus Aragonicus Comes Solensis*, de quo in *Indicibus Rer. Aragon* ad an. 1386. ista leguntur: *Philippo Dalmatio Roccabertinio classe Ara-*

(ſ) Special. Op. cit. Fazellus de reb. Sic. Dec. poster. Lib. IX.
(t) Lib. IX. Cap. 4. (v) Tom. II. Lib. VII. Cap. 22. (u) Ibid. Cap. 5.

Aragonia Siciliensibus & Sardois rebus implicito, Rogerius & Antonius Lau. ia fratres rebus Atticis & Neopatrensibus præficiuntur, ditionesque eas ab hostilibus incursionibus tuentur. Ludovico verò Friderici filio *Aragonio Solensi Comite vita functo. Helena Cantacuzina primaria & præpotens femina ejus uxor, quæ à vicinis jam Turcis bello premitur, à Rainero Acciaiolo urgetur, ut filiam Petro Saracino, is erat Rainerii affinis, & primarum in Eubœa partium, in matrimonium collocet. Sed Helena Raineri i audaciam atque arma vitatura filiam Xuro Simeoni Imperatoris Valachiæ filio, Græcis & Francis invitis, despondit. Ex eo lateratis intestino dissidio Atticis, Catalanorum stirpis natio in medium rerum omnium certamen atque discrimen decidit.*

LUDOVICUS Petro Regi patri suo annos natus quinque & menses septem in regno successit; cujus administrationem cùm *Johannes* patruus ex testamento Petri, & procerum consensu suscepisset, fuere, qui Elisabethæ Reginæ persuaserunt, ut Ludovicus tametsi impubes, regia corona cingeretur, jacientes non esse tutum principatum apud Johañem manere, quem ipse regio sanguine exortus, ambitionis stimulis agitatus, sibi aliquando posset præripere. Horum itaque consilio Elisabetha Regina Ludovicum anno 1342. d. 8. Dec. Panormi in Ecclesia majori à Siculis Regem salutatum, ab Joanne Tolono, Andravillæ Peloponnesiacæ civitatis Archiepiscopo, diademate more regio perungi & coronari fecit; Panormitano Archiepiscopo & cœteris Siciliæ Episcopis ob Pontificis Romani execrationes, quibus universa adhuc Sicilia tenebatur, id munus exercere recusantibus. Johannes nihilominus vicario regnum nomine moderatus est, & turbis, quas Johannes Magna Judex assessor conciverat, autoris supplicio compressis, pacem inter Siculos & Neapolitanos an. 1347. conciliavit, his pactis, *ut Siciliæ regnum perpetuò apud Ludovicum esset, qui pro annuo censu ad unciarum tria millia Romano Pontifici in festo Petri & Pauli Reginæ Johannæ nomine pendenda teneretur, Joanna verò jus si quod in Sicilia & Insulis subjacentibus habebat, Ludovico in perpetuum cederet;* Romanus quoque Pontifex Siculos & Regem à diris absolveret, pacemque probaret. Johanni paulò post mortuo Blascus Alagona in regni administratione surrogatus est; hancque spartam dum vixit ornavit, & superfuit Ludovico, sed quatridui tantum spatio: istum enim in flore, ætatis atra mors oppressit, cum mense Octobri an. 1355. recreandi animi gratia Acim petiisset. (b) Ex concubina *Antonium & Ludovicum* filios reliquit, & Antonius Beatricem, Petri Exericæ natu maximam filiam in matrimonium duxit, sed *successionis Exericiensium ditionum spes eum est frustrata.* (c)

FRIDERICUS à Ludovico Rege paulò antequàm in lethalem incidisset morbum, Athenarum & Neopatriæ Dux constitutus, ei fatofuncto in Siciliæ regnum hæreditario jure successit, tredecim tum natus annos. Habitis apud Messanam comitiis, EUFEMIA Regis soror regni Vicaria est instituta; Recrudescentibus mox seditionibus ac factionibus procerum, Messanaque Regi Neapolitano à Nicolao Cæsario prodita, Rex insita ingenii imbecillitate nullius consilii & solo nomine Regem agens, *simplicis ac Auriti* nomine traduci cœpit. Cùm *Constantiam* Regis Aragonum filiam duxisset uxorem, eaque Drepanum appulisset, Guido Vintimilius Drepani Præfectus, descensu in terram eam prohibere ausus est, eò quod Catalana esset; à Francisco autem Comite Vintimilio, Rex ipse, qui sub istius tutela erat, abaspectu sponsæ & nuptiis ejus inhibitus, & propè in custodia habitus fuit; suadente, ut repudiatis Constantiæ nuptiis Ducis Dyrrachii filiam peteret; cui consilio obsecuturus & in casses se inducturus erat Rex cum vecordi esset animo, nisi Constantia re cognita per monachum Dominicanum, confessionarium suum, Regem impulisset, ut Vintimilio verba daret, & clam Mistrettam consummando se cum matrimonio se proriperet. Mortua Constantia Fridericus firmandæ cum Neapolitanis paci *Antoniam Balciam,* Johannæ Reginæ cognatione junctam, matrimonio sibi junxit, quæ nuptiæ cum celebrarentur Johannes Salernitanus Præsul, à Gregorio Papa Legatus advenit, nuptias consecravit, juramentum Fidelitatis à Rege accepit, atque à diris Siciliam denique absolvit. Fridericus post hæc, sedatis jam Procerum seditionibus, Panormum cum regina adveniens, regia corona, quam hactenus Claromontanis obsistentibus non susceperat, insignitus est. Panormo deinde cum regina Messanam triremi vectus est, ubi Henricus Rubeus Comes contra Regis mandatum urbem ingressus, in triremem Regis hostiliter insiliit, cujus impetu Antonia Regina conster-

(b) Fazell. l. c. cap. 5.
(c) Indic. Rer. Aragon. an. 1355.

consternata corruit, atque in febrem incidit, qua septimo postquam correpta est die decessit. Postmodum Friderico Regi Bernabovis Vicecomitis Mediolanensis filia desponsa & CXXM. florenorum dos dicta est; verum ante nuptias morbo affectus, de vita discessit; (κ) circa annum mortis ejus mirè dissentiunt Scriptores: *Fazellus* enim *octavum suprasexagesimum* seculi decimi & quatti, *Surita* verò *& Mariana* majori verisimilitudine *septimũ supra septuagesimum* fuisse tradunt. In testamento Friderici MARIA filia Siciliæ regni & ditionum Athenarum & Neopatriæ & Insularum Siciliæ adjacentium hæres scripta erat, Melita & Gaulis exceptis, quas Comiti Guilielmo Aragonio filio & eas Germaniæ urbes, quæ materno Carinthiæ domus jure sibi obvenerant, reliquit. Guilielmum jam memoratum, quem *naturalem filium* vocat, Mariæ filiæ secundum hæredem instituit, & in ejus locum, nullis superstitibus liberis Aragonii Regis filios hæredes scripsit, quibus duas filias Guilielmi Peraltæ Caltabellotensis Comitis & Leonoræ ejus uxoris, quæ Johannis Athenarum Ducis patrui filia erat, substituit. Summæ rerum in procuratione regni Artallum Allagonem Mistretæ Comitem præfecit. (λ) Hic Mariam secum, ut tutior esset, statim in Catanensi arce detinuit, neque multò post Johanni Galeatio Vicecomiti, qui Comes Virtutum tunc appellabatur, despondit. Verum Guilielmus Raymundus Moncada Augustæ Comes ex Catanensi arce furtim extractam actuaria navi in Augustæ arcem, indeque ad arcem Alicatæ urbis, & denique triremi Barcinonem devexit, ubi Martino Aragonio, Martini Ducis Momblanci, postea Regis Aragoniæ, filio in matrimonium collocata fuit anno 1390. *cum ejus pactio diu ac multùm consulta fuerit, ut Martinus pater Siciliæ à tyrannis asserendæ expeditionem susciperet;* sicuti in *Indicibus rerum Aragon.* legitur, atque ex horum supputatione suscepta est ista expeditio anno 1392. secundum Fazelli rationem autem an. 1386. Successus ejus hic fuit, ut factiosis in ordinem redactis, & primario turbone Andrea Claramontio Modicæ Comite supplicio affecto, Martinus pater Hispaniam ad capessendum regnum Aragonicum an. 1397. repetens, Siciliam propemodum pacatam gnato & nurui relinqueret. Hæc triennio post mœrore & morbo, quem ex morte filii unici, dum annos natus septem regibus spectantibus hastiludio se exerceret, ærata cuspide transfixi, contraxerat, confecta mortem obiit. (μ)

A Friderico II. Siciliæ Rege *illegitima* quoque defluxit propago, quæ Aragonico cognomine usa est, & aliquandiu duravit: quemadmodum ex schemate ejus, Tabulæ IV. subtexto, videre est. Dabimus probationes liberorum dicti Regis naturalium, quos ibi recensuimus, à sequiore sexu initium facientes. Johannem Claromontium Modicæ Comitem, Imperii Germanici Marescallum cum sorore Petri Regis, Friderici II. F. matrimonio junctam fuisse *Indices Rer. Aragon.* ad an. 1339. memorant; Isabellæ uxoris Raimundi Comitis Peraltæ, mentio occurrit in *Historia familiæ de Benavides, à Diego Vincentio de Vidania edita,* pag. 453. Rogerii Lauriæ uxorem, à Friderico II. *ex Sibylla Sormella* antequam matrimonium inivisset susceptam fuisse, *Filadelfus de Mugnos in Theatro Genealogico familiarum Sicularum* notavit, (ν) è quo etiam virilis illegitimæ sobolis, atque ex ea prognatorum enumeratio hausta est. Ex illis ALFONSUM *FRIDERICUM* in Aragonia apud patruum Regem nutritum fuisse *Mugnius* tradit, at diversa in *Indicibus Rer. Aragon*, de illo leguntur, hæc scilicet: *Fredericus Rex Alfonsum Fredericum F. cum X. actuariis navibus & auxiliariis cohortibus in Atticum Catalanis submiserat, qui summæ rerum præficitur.* Et paulò post: *Alfonsus Frederici Regis F. cum Bonifacii Veronensis viri summa in Eubœa insula potentiæ filiam duxisset, multa stabilitatu suæ præsidia in ea ditione* (Attica innui videtur) *asserenda constituit.* (ξ) SANCIUS oppido S. Marci præfectus, Bonifacium Aragonium consobrinum suum (de quo ad Tab. 2. dictum) Pactarum commissa præfectura exuisse & Friderico III. Regi, à quo defecisse videtur, tradidisse, posteà tamen ad Aloisium Neapolitanum descivisse, Pactarum urbem ei prodidisse atque ad obsequium Friderici Regis reversam deprædasse & igne vastatam deseruisse apud *Fazellum* legitur. (ο) De VINCIGUERRA, Sancii nepote idem autor refert, quod an. 1359. Aloisii Regis, ad quem defecerat, pertæsus. ad Friderici Regis partes se receperit, eique oppida, quæ sui juris erant, tradiderit, ab eo vicissim Pactarum præfecturam accepe-

(κ) Fazellus Lib. IX. cap. 6. (λ) Ind. rer. Arag. ad an. 1377.
(μ) Fazell. l cit. (ν) Tomo I. fol. 74.
(ξ) ad an. 1314. (ο) Lib. IX. cap. 6.

acceperit; auctum ab eodem an. 1364. fuisse terra Cammaratensi cum Comitis titulo *Mugnos* refert. Hujus filii FREDERICUS & BARTHOLOMÆUS, cum ad rebellionem relapsi essent, atque in ea permanerent, Camaratæ Comitatu & plurium oppidorum ditione à Martino Rege an. 1395. multati sunt, (π) quorum tamen aliqua gnatæ Bartholomæi reddita fuisse *Mugnos* memorat.

ROLANDI, quem & *Orlandum* vocant, frequens apud *Fazellum* mentio occurrit, juvat ex multis sequentia recensere: *Robertus Rex. Neapol. classem contra Liparam misit: quo cognito Petrus Siciliæ Rex Rolandum Aragonium spurium fratrem cum 23. triremibus in auxilium misit; sed cum Liparenses suppetiis non indigerent, Rolandus Roberti classem adoritur, à qua superatus & captus est: cujus cladis indignatione commotus Petrus Rolandum fratrem redimere noluit. ita Rolandus carcere à Francis vexabatur. Erat eo tempore Messanæ mulier quædam Camiola Turringa nomine, ditissima, quæ Rolandi audita calamitate visa est videre viam à fortuna sibi paratam, ut regii sanguinis virum speraret. Itaq; missis nunciis, & per procuratores matrimonio inter eos firmato, ipsum duobus auri unciarum millibus Camiola redemit. Reversus Messanam Rolandus desponsationem abnegavit, utpote sanguine regio ortus humili ortam loco & genere despiciens. Mulier justo compulsa dolore Rolandum ad tribunal convincit. Coactus igitur in publico conventu totius urbis nuptias cum ea celebraturus advenit. At Camiola ubi honori satisfecit, in Rolandum conversa, commemoratis suis in eum meritis, illiusque in se, quod tam impudenter fidem violasset ingenti ingratitudine, palam se nuptiis tam ignavi hominis renuntiare dixit, atque pro nuptiis Deo se dicavit.* (ς) Alia deinde uxore ducta Rolandus tres genuit filios, quorum natu minimus JOHANNUTIUS majoribus superstes mansit, & universam patris hæreditatem crevit; hujus conjugem Johannam *Mugnius* viduam fuisse tradit Jacobi filii naturalis Regis Petri I. illo natus JOHANNES prolem ex toro non legitimo susceptam reliquit, quam omnem à Martino Rege an. 1408. jure natalium legitimorum donatam esse idem autor memorat. Inter mares PETRUS stirpem propagavit avus JOHANNIS, qui cum Baronatu *Avolæ* an. 1451. acquisito *Terranovanum* uxorio jure conjunxit, & utrumque ad posteros transmisit, quorum virili propagine deficiente ANTONIA familiæ hæres facta in Tagliaviensem domum avitam ditionem transtulit. Iohannes *Tagliavia*, cui Antonia post mortem prioris mariti, qui frater illius fuit, & prole caruit, dispensante Pontifice Romano nupsit, in restituram Avolæ & Terranovæ an. 1535. accepit, atque an. 1539. dignitate Magni Comestabilis & Admiralis Siciliæ auctus est. Eo & Antonia natus *Carolus* Aragonicum cognomen gentilitio suo addidit, atque an. 1561. *Dux Terranovæ*, an. 1565. *Princeps Castellivetrani*, prætereaque *Magnas Hispaniæ & Eques Aurei Velleris* creatus est, pater è *Margarita Vintimilia* XIII liberorum, quorum primogenitus *Johannes* patris fata antevertit, postquam ex *Maria de Marinis Favaræ Marchionissa* uxore sua genuisset *Margaritam* Johanni de Carretto *Com. de Ragalmuro* nuptam & *Carolum Tagliaviam de Aragonia Principem Castrivetrani & Ducem Terranovæ* post avum, & maritum *Johannæ Pignatellæ* ex Ducibus Montisleonis. Ex hoc matrimonio provenere *Johannes* patris successor, qui è duabus uxoribus *Zenobia Gonzaga & Johanna Mendoza* nullam suscepit prolem, *Petrus* Abbas ad S. Philippum, Messanæ *Archimandrita & Regens* in Supremo Senatu Indiæ & *Didacus Tagliavia de Aragonia.* Hic fratri natu maximo in avitas ditiones ac dignidates successit, easque tum meritis suis, tum matrimonio cum *Stefania Cortesia*, hærede Marchionatus Vallensis in India, ampliores reddidit, at pater unicæ extitit gnatæ *Johannæ Ducissæ Terranovæ*, quæ amplissimam hæreditatem Hectori Pignatello Duci Montisleonis, cui connubio juncta erat, attulit, & marito superstes in gynecæo Mariæ Aloisiæ Reginæ Hispaniæ, primæ Caroli II. Regis uxoris, supremum munus, *Camarera Major* dicta, obtinuit, Deo quidem Reginæ irato, si cum veritate conjuncta sunt, quæ de ejus mira austeritate in *Memoriis aulæ Hispanicæ*, Gallico idiomate editis, facetè referuntur.

AD

(π) Indic. Rer. Aragon. (ς) Lib. IX. Cap. 4.

AD TAB. V. STIRP. ARAGON.

PEtrus III. cogn. *Magnus* Rex Aragoniæ & Siciliæ præter liberos legitimos, Tabula II. enumeratos, alios etiam habuit, non justo matrimonio natos. Ex quadam enim *Maria Nicolai* suscepit tres: *Jacobum, Johannem & Beatricem.* Ex alia *Agnesia Zapata* quatuor, *Petrum, Ferdinandum, Sanctium ac Theresiam*; ex quibus varia soboles propagata est. Hæc *Blanca* (σ); De Jacobo speciatim *Surita*: D. XI. *Kal. Dec. an. 1279. Rex Jacobum Peresium filium, ex Maria Nicolosia concubina genitum Segorbiensi urbe ac ditione donat, & Sanctiam Ferdinandi Diazii filiam in matrimonium illi collocat*: Neque ita multò post memoratur, Jacobum Perezium Regis F. classi præfectum fuisse, qua in Siciliensi freto insignis de Carolo Andino Neapolis Rege victoria parta est d. II. Id. Oct. 1282. Anno 1296. idem pro Rege Jacobo II. Valentino regno præfuit. Prolem post se reliquit unicam sequioris sexus Artallo Lunæ, genere & virtute eximio viro, cum dote Segorbiensis ditionis nuptui datam & matrem ex eo factam cum aliorum liberorum, tum præcipuè Lupi Lunæ Principis Segorbiensis & Comitis Lunæ, quo & Brianda Agoutia nata est *Maria Martini Regis Aragoniæ conjux.*

PETRI *Aragonii* liberorum seriem ex *Lud. Salazari Historia Silvanæ familiæ* (τ) excerptam dedimus. De FERDINANDO, ejus fratre *in Indicibus Rer. Aragon.* ad an. 1284. hæc leguntur: *Rex Ferdinandum F. quem ex primaria fœmina, Agna Zapata concubina susceperat, Albarrazinienſi ditione donat.* SANCIUM eidem Indices *Jacobi II. Regis fratrem* disertè vocant (υ) atque an. 1341. adhuc in vivis fuisse, & de jure præfecturæ Ampostanæ cum Johanne Ferdinando Heredia armis decertasse, memorant.

Jacobus I. Rex Aragonum *Theresiam Viduariam, fœminam pernobilem venustissimamque ac prudentissimam,* quibus encomiis à Bernard. Gomesio ornatur, à prima juventa adamasse dicitur, propè jam ut pro uxore haberet; magnas illa Regi molestias exhibuit post factum ab eo cum Leonora Castellensi, prima uxore, divortium, suoque matrimonio id, quod cum Jolanta Ungara agitabatur, impedire conata est, nec ista regiis penatibus inducta ab incœpto destitit, sed Romanum Pontificem interpellare, causamque matrimonii sui ad eum deferre ausa est, nullo tamen suo commodo; at magno Episcopi Gerundensis malo, ab hoc enim, quem matrimonii à Rege secum initi conscium esse sciebat, cùm obtinuisset, ut clam per schedulam testimonium ad Pontificem mitteret, Rex ubi id rescivit Episcopum ad se vocavit, atque in conclave admissum in pœnam violati sacræ confessionis mysterii cubiculariis suis elinguandum tradidit, sicque mutilatum Gerundam remisit. Duos ex illa Jacobus Rex sustulit filios, quos testamento legitimos declaravit, quorum natu majorem *Exericano* oppido & arce cum universa ejus ditione ac territorio in Valentino regno; minorem verò *Ajerbio* oppido cum ejus quoque arce aliisque oppidis in Aragonum regno donavit, ea conditione ut alterutri sine liberis decedenti superstes succederet; *Jolantæ reginæ* autem, *filiis sine prole decedentibus, illos ad regna vocari atque omninò fœminis etiam ex Jolanta natis præferri voluit.* (φ)

Jacobus itaque Exericæ regulorum stirpem provexit, pater factus gnati cognominis, qui Rogerii Lauriæ clarissimi Architalassi filiam uxorem accepit, & ex ea aliquot tenuit liberos, quorum natu maximus JACOBUS III. improlis decessit, licet Mariam, Roberti Regis Neapol. sororem, quæ Sanctio Balearico Rege defuncto vidua manserat, uxorem duxisset. *Cum procax ea & temeraria mulier,* uti habent verba interpretis Indic. rer. Arag (χ) *non matrimonii consortione, sed sceleris societate alterius se contubernio adjungeret, Rex Alfonsus IV. impudentiam ejus cohibet, & ad fratrem deduci imperat.* Successit Jacobo III. PETRUS frater, varia regnante Petro IV. fortuna usus, de cujus obitu hæc in citatis modò Indicibus ad an. 1362. leguntur: *Petrus Exerica, regia cognatione & insigni virtutis laude vir præstantissimus, cum bello sacro adversus Granatenses Mauros expeditionem ador-*

(σ) Arag. Rer. Comment. pag. 661.
(τ) Lib. II. Cap. 14. (υ) ad an. 1325.
(φ) Bern. Gomes de vita Jacobi I R. Lib. X, XIV. & XX. (χ) ad an. 1335.

adornaret, ut Castellæ Regis honori inserviret, ad castrum Graciæ Munionis, id oppido nomen est, vita perfungitur, & in sacello regio Ecclesiæ Cordubensis post Alfonsum Regem se humari jubet. Exericæ illustris gloria magnorum in patriam meritorum constanti fama pervagata est. Sanctium & Jo. Alfonsum atque Henricum filios ex injusto connubio reliquit. Ex eo Exericarum regia familia deficere cœpit. Cœterum nec sequioris sexus prole, eaque è legitimo fortassis toro suscepta, Petrum caruisse, ex eodem liquet opere, ubi sequentia ad an. 1355. notata leguntur, jam equidem superius memorata: *Antonius Aragonius, Ludovici Siciliæ Regis filius nothus, Beatricem, Petri Exericæ natu maximam filiam in matrimonium duxit; sed successionis Exericensium ditionum spes eum frustrata est;* atque cum ea Exericensem stirpem emarcuisse *Jo. Bapt. Lavania in Notis ad Nobiliarium Petri Comitis refert.* (ℓ)

Præter Vidauriam alias quoque fœminas adamavit Jacobus I. Rex, earumque consuetudine usus est; eminebat inter eas *Berengaria,* Alfonsi Domini Molinæ filia, regio Castellensi sanguine creta, quam Rex *etsi habuit carissimam, nullos tamen ex ea filios procreavit,* sicut *Bern. Gomesius* (ω) testatur. Confundi ista solet ab aliis scriptoribus cum *Berengaria Fernandi* dicta, è qua Rex Petrum Fernandum Ixariensis stirpis satorem nec non Berengariam sustulit. *Aldoncia Antillonia* quoque in numero amicarum Jacobi I. Regis fuit, Sancii Divitis hominis in Aragonia gnata. Ex illa *Ferdinandus Sanctius* natus est, tum & *Sanctius,* Archiepiscopus Toletanus, uti *Gomesius* literis prodidit, quem ècontra *Blanca* legitimis è Jolanta regina liberis annumerat. FERDINANDUS SANCTIUS Castrensi ditione in Aragonia à genitore donatus atque an. 1261. unà cum Guilielmo Torellia in Siciliam missus est, ut iis arbitris nuptiæ Constantiæ, Manfredi Regis filiæ, sancirentur, & nurum ad se regio comitatu deducerent. (α) Mortem patre adhuc superstite obiit violentam, quam *Indices Rer. Aragon.* in hunc modum referunt: *Petrus Regis F. patris imperio adversus Ferdinandum fratrem & proceres tumultuantes bellum gerit. Cum Ferdinandus animo præruptus & præceps, earum seditionum præcipuus stimulator, & concitator esset, & mobilitate & levitate animi novis rebus studeret, neque induciarum, eis per scelus violatis, jura servarentur, à fratre in Pomarium castellum inclusus, cum commutata persona eripere se niteretur, ex insidiis capitur. Petrus in fratrem gravius statuens, pœna postrema desperationis atque amentiæ constituta, in Cingam amnem demergi imperat: Oppida atque arces omnes Ferdinandianæ Petro deduntur. Ferdinandus ex Aldoncia Urrea uxore Philippum Ferdinandum reliquit, qui paternam hæreditatem redditam atque restitutam posteà adiit.* Idem ditionem *Peraltensem,* Balbastro contiguam, ducta in matrimonium unica familiæ istius hærede, acquisivit, sed unicæ quoque tantum gnatæ pater factus est, quæ Castrensem & Peraltensem ditionem Philippo Saluciensi, cui nuptui data est, attulit. Hunc Thomæ Marchionis Saluciarum filium, fuisse *Filib. Mugnos* tradit, (β) nepotem verò Manfredi Marchionis, cujus uxor Beatrix Sabauda, illo viduata, Manfredo Siciliæ Regi secundis nuptiis juncta fuit, eique Constantiam, Petri III. R. Aragon. conjugem peperit. Philippo Saluciensi & Aldoncia de Castro & Peralta natus est, præter Constantiam, Petro Arboreæ nuptam, *Raimundus Peralta & Castri Dominus, idemque in Sicilia Calatabellotæ Comes,* pater Philippi & Guilielmi Raimundi; ex quibus posterior patri in Siculam ditionem successit, prior in Aragonicas. Hujus aut gnatus aut nepos fuit alius *Philippus Castri & Peraltæ Dominus,* qui an. 1366. Johannam Henrici II. Regis Castellæ sororem, tunc viduam, uxorem accepit, & Parietensi ditione à dicto Rege affine in Vacceis donatus an. 1371. ab oppidanis rusticanis hominibus, ejus imperium detrectantibus, interfectus est, Leonora filia relicta. (γ)

AD TAB. VI. STIRP. ARAGON.

AJerbiensis familiæ genealogiam scripsit *Johannes Sobrarius secundus Alcagnicensis,* ex qua insignem pericopen recensuit *Caspar Scioppius* in opusculo *de Aragoniæ Regum origine & posteritate,* Caspari Ajerbiensi de Aragonia Principi Cassani nuncupato. *Carolus de Lellis* deinde egregii de familiis Nobilibus Neapolitanis operis sui Tomo I. auctiorem dedit. PETRUS stirpis sator à Rege genitore *Ajerbio, Lusia, Ahuero, Liso, Artasso, Castellione, Siestico, Borota, Azuere, Cabatrajis & Binimiena* oppidis arcibusque donatus fuisse in Indicibus Rer. Aragon. legitur; ex ditiones auctæ illi sunt arcibus & villis in Catalonia ab *Aldoncia Cerveria* in dotem ipsi allatis. Natu major ejus filius in Ajerbiensem ditionem successit, & primò duxit *Mariam Ferdinandi de Luna,* quam mox pro-

F ... pter

(ω) De vita Jac. R. Lib. ult. (α) Ind. Rer. Arag. (ℓ) pag. 419.
(β) Theat. General, Sicil. Tom. III. p. 82. (γ) Ind. Rer. Arag. Lib. III.

pter teneram nimis ætatem repudiavit, ac secundis nuptiis junxit sibi *Violantam Lascarem*, filiam Guilelmi Comitis Vintimiliensis & Irenes gnatæ Theodori Lascaris Imperatoris Constantinopolitani; posteà verò Ecclesiæ autoritate cum hac secunda uxore divortium fecit, quod prior adhuc in vivis esset; filias tamen ex illa susceptas declaravit legitimas.

MICHAELEM, Jacobi F. à patrui sui Petri Ajerbii Domini successione arcuit Petrus IV. Rex Aragonum, Ajerbio in fiscum redacto, quod iste Infanti Ferdinando Dertosæ Marchioni in bello pro regni unione adversus ipsum Petrum Regem gesto adhæsisset; qui tamen dein Ajerbiensem Baronatum eidem Ferdinando donavit, isque eum mox vendidit Petro Jordano *de Urrias*, cujus postea filiam *Sancius*, Michaelis nepos in matrimonium duxit. Cæterùm Michael *quamvis oppidum Ajerbiense translatum fuerit in aliud genus, ipse tamen & ejus posteri semper in eodem habuerunt ædes, & possedit ille in illo districtu bona aliqua, quæ ex paterna hæreditate ad eum devenerunt & aliqua oppida, scilicet Liso Branlanvilla, Vanderassal & Paternos; atque hujus appellatus est Dominus ipse, & ejus successores.* Sancius, de quo jam dictum est, filios ex *Maria Urriasia* tres genuit, *Garciam*, Sacerdotio dedicatum & Romæ mortuum, *Johannem*, patrem aliquot liberorum, inter quos *Petrus* Cæsaraugustæ habitavit, propaginemque Carolo de Lellis referente illic profevit, & *Sancium*. Hic cum Rege Alfonso profectus est Neapolim, & Simerium Calabriæ oppidum acquisivit, idque ad posteros transmisit, qui novos subinde honores amplissimasque opes in regno Neapolitano sibi pepererunt: quippe gnatum ejus ALPHONSUM Comitis dignatione mactum fuisse legimus, hujusque nepos cognominis Marchio Grotteriæ factus est; quo satus *Petrus* genuit CASPAREM, Principis Cassani titulo auctum. Hujus filius PHILIBERTUS Alexanum, Ducatus axiomate insigne, jure uxorio obtinuit; illo avitisque honoribus in præsentia eminet NICOLAUS MICHAEL, cujus summa virtus, summum ingenium, summaque humanitas summam venerationem merentur.

AD TAB. VII. STIRP. ARAG.

PETRUM *Fernandez* Jacobus I. Rex Aragoniæ Baronia *Ixarensi* in Aragoniæ regno donavit, unde familiæ, quam condidit, cujusque primariam propaginem, ex *Lud. Salazari Historia genealogica domus Silvanæ* excerptam, Tab. VII. recensuimus, nomen perpetuum ortum est. Magna fuit illius dignatio, regnantibus Alfonso & Jacobo II. utpote in republica maximis gravissimisque caussis cogniti & imprimis probati. Uxor ejus posterior *Marchesia*, regio Navarrensi sanguine creta religioni dedita fuisse celebratur, *quæ perfusa cœnobium Cæsaraugustæ ad Iberi amnis ripas, S. Nicolai templo continens construendum, exædificandumque curavit, & sanctimonialibus Ordinis Hierosolymitani sepulcri dedicavit*, sicut in *Indic. Rer. Arag.* ad an. 1317. legitur. In ejusdem Marchesiæ honorem æque ac in ostentationem duplicis regiæ originis ejus filium *Navarrensia insignia* cum Aragonicis in uno eodemque scuto conjuncta gestare cœpisse, verisimile est. Is, gnatus nempe Marchesiæ patri cognominis, in Almariensi adversus Mauros bello, quod eis à Jacobo II. an. 1309. illatum est, & sacrum vocitatur, nomine Regis Aragonii *Ecclesiæ in exercitu signifer & Princeps* audiisse in citatis modò Indicibus notatus est. Hoc natus ALFONSUS in numero procerum fuit, quos Alfonsus IV. Rex Aragon. cùm in maxima celebritate Cæsaraugustæ d. III. Non. Apr. an. 1328. inauguraretur militari auctoramento, honoribusque præmiis & summo splendore decoravit. Alfonsi filius PETRUS cum initio in civili dissensione, quæ regnante Petro IV. exarsit, optimarum esset partium, & cum aliis proceribus adversus Jacobum Regis fratrem ad liberandam rempubl. in societatem coiisset, posteà in Valentina seditione Ferdinandi, alterius regii fratris, M. Dertusæ, partibus se applicuit, sed in pugna ad Epilam an. 1248. commissa captus est, & in Castellanorum manus lapsus LXXXM solidorum pecunia calamitatem redimere necesse habuit. De ALFONSO, Petri F. hæc referunt sæpè memorati Indices ad an. 1398 *Alfonsus Ferdinandus Ixeritanus & Johannes Martinus Luna Aragoni proceres facti onibus partium inter se dissidentes maximas turbas faciunt.* Eo natus JOHANNES legationem apud Sigismundum Imperatorem an. 1414. obiit, vir, Marianæ Judicio, *omnibus corporis & animi literarum, prudentiæque ornamentis ea tempestate clarissimus.* Filium ejus cognominem Rex Johannes II. *Comitem Aliagæ* creavit, Ferdinandus Catholicus autem *Ducis* titulo auxit, Ixariensi Baronatu in Ducatum evecto. Eidem Regi LUDOVICUS, Johannis F. Comitatum *Belchitensem* in acceptis tulit; atque hoc titulo posteri ejus frequentius usi sunt quam Ducali Ixeritano. quem Philippus II. Rex JOHANNI FRANCISCO CHRISTOPHORO renovavit, in quo virilis Dominorum & Ducum Ixeritanorum Aragonica stirps exaruit; transieruntque omnes ejus ditiones ac facultates avitæ pariter & adventitiæ matrimoniali via in Silvanam familiam.

❀ ❀ ❀

II.

ATESTINA STIRPS

quæ ESTENSIS vulgò appellatur,
& FERRARIÆ MUTINÆque ac REGII DUCES, ſuprema poteſtate ditionibus ſuis imperantes, produxit.

Entilitia Principum Ateſtinorum inſignia in meditullio ſcuti hic delineati repræſentantur, conſtant quippe *aquila argentea, corona, roſtro & cruribus auratis diſtincta, & in campo cæruleo explicata*; bicipite aquila nigra, quam *imperialem* vocant, uti cæpit Borſus Eſtenſis, à Friderico Imperatore facultatem ſcuto ſuo illam inſerendi nactus, cùm Dux Mutinæ & Regii creatus fuiſſet; idem *claves* quoque *Eccleſiæ* adſcivit, à Paulo II. Papa Ducis Ferrariæ dignatione mactus; iſtis *tiaram Pontificiam*, eo quo videre eſt modo, addidit Hercules Primus, poſt initam cum Alexandro VI. Papa affinitatem; *Lilia* vero *Gallica* à Carolo VI. Rege Nicolao III. Marchioni Ferrariæ anno 1414. conceſſa fuiſſe Anton. Libanorius in libro, quem *Ferrara d'Oro* inſcripſit, ſub finem Partis primæ refert.

TABU

MARCHIONES ESTEN

1. AZO, qui & Albertus Magnus Marchio in
rumque locorum usque in Liguriam, vixit
Uxor 1. *Cunigunda Guelfa, familia sua hæres.*

2. 1. Guelfus, hæres ditionum maternarum in Germania, DUX BAVARIÆ cr. an. 1071. † in Cypro insula ao. 1101. Ux. I. *Ethelina, Ottonis Saxonis Ducis Bavariæ filia, repudiata.* 2. *Judith, Balduini Pii Com. Flandriæ f. Tostonis Com. Northumbriæ in Anglia vidua.*

3. 2. Guelfus Dux Bavariæ, † 1119. improlis. *Mathilda Bonifacii prapotentis in Italia Principis fil.*

2. Henricus cogn. Niger, Dux Bavariæ, † 1125. *Wulfildis, Magni Ducis Saxoniæ filia.*

4. Henricus Dux. Bavariæ & Saxoniæ, pater ex *Gertrudi, Lotharii II. Imperat. filia*, Henrici Leonis, à quo stirps DUCUM BRUNSUICENSIUM ET LUNEBURGENSIUM oriunda est.

5. 1. Aldovrandinus Marchio Ferrariæ & Anconæ, † 1215. *Regina Alberici Scaligeri f.*

1. Beatrix, fundatrix & *Abbatissa monasterii ad montem Jemulæ* † 10. Maji 1262.

6. Beatrix, uxor 2.da *Andreæ II. Regis Hungariæ* 1235.

Rinaldus Estensis † ante patrem obses in Apulia an. 1250. Desponsa ei fuit *Aledeita, Alberici de Romano & Onora fil.* sed non nupta.

7. Obizo II. hujus nom. *è fœmina Apula genitus*, & ab avo hæres scriptus, Marchio Estensis & Ferrar. † 28. Febr. 1293.

8. 1. Azo IV. Marchio Estenſ. & Ferrar. † 30. Jan. 1308. *Beatrix, Caroli II. R. Neapol. f. ducta* 1305.

1. Aldovrandinus II. Marchio Estensis, † Bononiæ 1318. *Alda, Tobiæ Rangoni fil. ducta* 1289. † 1325.

9. Frescus *nothus*, † Venetiis 1309.

Rinaldus II. Marchio Estens & Ferrar. † 31. Dec. 1335.

Obizo III. Marchio. *Vid. Tab. seq.*

Nicolaus Estensis, M. † 1. Maji 1344. *Beatrix Guidonis Gonzagæ fil.* 21. Jan. 1335.

10. Aldovrandinus Estensis *Epis. Adriæ* 1348. *Mutinæ* 1352. *denique Ferrariæ* 1377. † 30. Oct. 1381.

Azo Estensis in *Beatorum* numerum cum fratre relatus.

Beatrix nup. *Jacobo de Sabaudia Pr. Achaiæ & Moreæ* 1339.

Rinaldus III. † post an. 1358.

L A I.

SES ET FERRARIENSES.

Lombardia , DOMINUS DE ESTE , Calaone alio- 1.
feculo decimo &undecimo , & deceffit pœnè centenarius.
2. *Ermengardis, Hugonis Com. du Maine in Gallia fil.*

2. Hugo Comes du Maine in Gallia,fed brevi tempore. Uxor ei fuit *filia Roberti, cogn. Guifcard. Com. Apulia.* 2. Fulco, Marchio, Dom. de Efte. 2.

Obizo five Opicius, Marchio, Dn. de Efte, Poteftas Patavii an. 1177. & 1178. Ferrariæ 1195. † 1196. *Sophia, f. Bonifacii Dni Verona* 3.

Azo II. Marchio Eftenfis & Ferrariæ an. 1196. Poteftas Paduæ 1199. Veronæ 1207. Marchio Anconitanus 1208. † 1212. Ux. I. *Leonora, Thoma I. Com. Sabaudia f.* 2. *Marchefella Adelardi, qui Guilielmi Poteftatis Ferraria frater erat, fil. desponfata 1196. fed ante confummatum matrimonium mortua.* 3. *Elifa, Ludovici Com. de S. Bonifacio f.* Agnes, uxor fecunda *Exelini II. de Romano, qui Monachus factus & dictus eft.* 4.

1. Conftantia, † puella 1213. 3. Azo III. Marchio Eftenfis & Ferrar. † 13. Febr. 1264. *Alifa, Rinaldi de Chatillon ex Conftantia Princip. Antiochia filia.* 5.

Beatrix *virgo religiofa in monafterio B. Antonii juxta Ferrariam.* Cubitofa nupta *Isnardo Malafpina, Marchioni de Lunigiana, Maffa & Carraria.* 6.

Uxor. I. *Jacobina Flifca Genuenfis ducta 1263.* † *1287.* m. Dec. 7.
2. *Conftantia Scaligera, Alberti Dom. Verona f. 1288.*

1. Beatrix nup. 1. *Nino Scotto Pifano Judici, Dom. Gallura in Sardin.* 2. *Actio Vicecomiti Princ. Mediol. 1301.* Francifcus Marchio Eftenfis occ. 23. Aug. 1312. *Thadaa, Johannis Barbiani f.* 8.

Elifa nup. *Rinaldo Paffarino Bonacolfo, Mantua Domino.* Jacobina ux. *Remei Pepoli, Bononienf. 1325.* Azo M. Eft. † 1318. Bertholdus M. Eft. & Ferrar. I. N. *Pandulfi Malatefta f.* 2. *Catharina, Richardi de Camino f.* N. uxor. N. de *Scrovegnis Arena Patavina Domini.* 9.

1. Francifcus II. Marchio Eftens † poft an. 1358. *Catharina, Luchini Vicecomitis Mediol. f.* 2. Jun. 1342. 10.

Azo V. Marchio Eftenfis, † in Creta. Ux. N. de *Collalto.* Sine prole 11.

Thadæus de Efte, Tribunus milit. ap. Venetos, † 1448. 12.

Bertholdus de Efte, Dux milit. Venet. in Græcia, occ. in Morea an. 1463. Helena. ux. *Ludovici Com. de Turre.* 13.

MARCHIONES ET

9. OBIZO III. Aldovrandini II. F. Marchio Estensis & Ferrariæ, Dominus Mutinæ & Parmæ, † 20. Mart. an. 1352.

10.
- 2. Aldovrandinus III. Marchio Est. & Ferrar. † 3. Sept. 1361. æt. 26. *Beatrix Richardi de Camino f.*
- Constantia ux. *Malatestæ Ungari.*
- Alda nup. *Ludovico Gonzagæ.*
- Nicolaus II. Claudus, Marchio Est. & Ferrar. † 26. Mart. 1388. *Viridis, Mastini Scaligeri II. Dom. Veron. f.*

11.
- Obizo mortuus paulò post patrem.
- Viridis *ux. Conradi Ducis Tecensis.* † 1400.
- Rinaldus Estensis, *Abbas Pomposæ.*
- Thadæa *ux. Francisci Carrarii Dom. Paduæ,* † 1404.
- Constantia nup. *Malatestæ Ungaro Juniori.*

12.
- Leonellus March. Est. & Ferrar. † 1. Oct. 1450. Ux. 1. *Margar. Gonzaga Jo. Francisci M. Mantuæ f. 1429.* † *1440. 2. Maria, Alfonsi Regis Aragon. f. 1444.* † *1449.*
- BORSIUS Marchio dein DUX Mutinæ & Regii, cr. à Frid. III. Imp. 18. Maji 1452. Dux Ferrariæ à Papa Paulo II. 14. April. 1470. † 20. August. 1471. *cælebs.*
- Isotta despons. *Antonio Montefeltrio, ipso die nuptiis dicto occiso* 7. Jul. *1444.*
- 2. Lucia ux. *Caroli Gonzaga.*
- Genefra ux. 2da *Sigismundi Malatestæ Princ. Ariminens.*
- 3. HERCULES Dux II. Ferrar. Mutin. & Reg. n. 1433. † Initio an. 1505. *Leonora Aragonia, Ferdinandi R. Neapol. f. 1473.*

13.
- Nicolaus, *decoll. à Ferrariensibus, 2.* Septemb. 1476.
- Isabella, ux. *Nicolai Pii Scaligeri.*
- ALFONSUS I. Dux Ferrariæ III. Mutinæ & Regii March. Estensis, Princeps Carpi, Comes de Rovigo, n. 21. Jul. 1476. † 31. Oct. 1534. Uxor. 1. *Anna Sfortia, Galeatii Mariæ Duc. Mediol. f. 1491. 2. Lucretia Borgia Alexandri VI. Papæ fil. Alfonsi Aragonii D. Bisceglia vid.* 1501. † 1520. *3. Laura Eustochia degli Dianti civis Ferrariensis f.* † 1573.
- Ferdinandus, *in carcere mortuus d. 22.* Febr. *1540.*
- Beatrix nup. *Ludovico Sfortiæ Duci Mediol.* 1491. † 2. Jan. 1499.

14.
- 2. Alexander † 1514.
- HERCULES II. Dux IV. Ferrar. Mut. & Reg. n. 4. April. 1508. † 3. Oct. 1558. *Renata de Francia, Ludovici XII. Regis Franc. f. 1527. d. 30. Jul.* † *12. Jun. 1575.*
- Hippolytus, n. 24. Aug. 1509. *Archiepisc. Mediolan. 1520. Card. cr. 5. Mart. 1538. Episc. Ferrar. 1550.* † *2. Dec. 1572.*
- Alexander, † *1519.*

15.
- Anna, n. 16. Nov. 1531. nup. 1. *Francisco Lotharingo Duc. Guisiæ 1548. 2. Jacobo Sabaudo Duci Nemorosii 1566.* † *7. Maji 1607.*
- ALFONSUS II. DUX V. Ferrariæ, Mutinæ & Regii, Princ. Carp. n. 19. Januar. 1533. † 27. Oct. 1597. *improlis.* Ux. 1. *Lucretia Medicea, Cosmi M. Duc. Hetrur. f. 1560. 2. Barbara Austriaca Ferdinandi I. Imperat. f. 1565.* 1. Dec. *3. Margarita Gonzaga, Wilhelmi March. Mantuæ f. 1579.*
- Lucretia, n. 16. Dec. 1534. ux. *Francisci Mariæ de Rovere Duc. Urbini 1570.* † *1598.*

DUCES FERRARIÆ.

Uxor 1. *Elisabetha Alberti II. Ducis Saxon. & S. R. Imp. Electoris fil.* † 1341. 2. *Maij* f. pr. 2. *Lippa Ariosta, Jacobi fil. in concubinæ loco aliquandiu habita, sed moritura in uxorem ducta* 1346. d. 27. Nov. 9.

Albertus Marchio Est. & Ferrar. † 31. Jul. 1393. Ux. 1. *Johanna, Gabrini de Robertis f.* 2. *Isotta Albaresana.*	Bonifacius.	Fulco.	Hugo.	Franciscus.	Elisa ux. *Guidonis de Polenta, Dom. Ravennæ.*	Beatrix uxor prima *Woldemari Princ. Anhaltini* ducta 1343.	10.

1. Gerhardus † *ante patrem.*	2. Nicolaus III. Marchio Estens. & Ferrar. Dn. Mutinæ, Regii, Forlini & Romandiolæ, † 10 Dec. 1441. Ux. 1. *Ziliola, Francisci de Carrara Jun. Pr. Patavini f. 1397.* 2. *Parisina, Malatestæ Cæsenatis fil. 1418.* 3 *Riccarda, Thomæ II March. Saluciarum f. 1429. † 1473.* * Concubina, *Stella de Ptolomæis.*	11.

3. Sigismundus Estensis Vid. Tab. IV.	Hugo, nothus *decollatus ob incestum cum noverca.*	Albertus Estensis, *nothus.*	Guro Estensis *nothus.*	Reginaldus Estens. *nothus, Protonot.*	Maladusius Estens. *nothus Episc. Comachiens.*	Margarita *notha* nup. *Galeoto Roberto Malatesta Ariminensi regulo 1427.*	12.

Nicolaus Maria Estensis, *Episc. Adriæ 1487. † 1507.*

Scipio Estensis, *nothus.*

Blanca Maria, ux. *Galeoti Pici Com. Mirandulæ.*

Hippolytus, n. 19. Mart. 1479. *Archiepisc. Strigoniensis in Hungar. Mediolanens. & & Capuanus, Episc. Narbon. & Ferrar. Cardinalis Rom. Eccl. cr. 10. Sept. 1493. † 3. Sept. 1520.*	Sigismundus, † an. *1524.*	Isabella ux. *Francisci Gonzaga Marchionis Mantuæ.*	Julius, *nothus,* n. 15. Jul. *1478.* in carcerem conjectus 1506. liberatus 1558. † 1561.	Lucretia *notha*, ux. *Hannibalis Bentivolii, Pr. Bononiæ.*	13.

Franciscus Estensis Marchio *della Massa* in Romaniola † 23. Feb. *1578.* *Maria de Cardona, Antonii M. de Padula f.*	3. Alfonsus Estensis *Vid. Tab. seq. III.*	Alfonsinus Estensis March. Castelli novi, † *1547.*	Leonora *monialis.*	14.

Leonora † innupta.	Ludovicus, n. 25. Dec. *1538. Episc. Ferrar. 1553. Archiepisc. Auscit. Cardinalis Diac. 1561. † 30.* Dec. *1586.*	Marfisia nup. 1. *Alfonsi March. Estensi,* 2. *Alderano Cibo March. Carrariæ 1580 † 1608.*	Bradamante, uxor *Herculis Comitis Bevilaqua qui obiit a 1600.*	1

TABU

DUCES MU

14. **ALFONSUS** Eſtenſis Marchio, Alfonſi I. Ducis Ferrariæ F. ex Laura Euſtochia, † 1582.

15.		
15.	Alfonſus Eſtenſis Marchio, † 1578. *Marfiſia de Eſte Franciſci March. Maſſæ f.*	CÆSAR Dux VI. Mutinæ & Regii, Princeps Carp. Marchio Eſtenſis, n. m. Oct. 1562. † 1628. *Virgina Medicæa Coſmi M. Duc. Hetrur.* f. 1586. † 1615.

16.				
16.	Julia, n. 1590. † 1645.	ALFONSUS Dux VII. Mutinæ & Regii, n. 1591. fit *monachus Capucin.* 1629. † 1644. d. 23. Maji. *Iſabella Caroli Emanuelis Duc. Sabaud. f.* 1608. † 1626.	Aloiſius Eſtenſis Marchio *de Montecchio & Scandiano* militiæ Venetorum Dux, nat. 1593. † 1664. — Hippolyta, uxor *Borſi Eſtenſis, patrui ſui.*	Laura, n. 1549. ux. *Alexandri Pici Duc Mirandulæ*, † 1630.

17.										
17.	Cæſar n. 1609. † 1613.	FRANCISCUS, Dux VII. Mut. & Regii Princ. Carp. & Coregii n. 5. Sept. 1610. † 13. Oct. 1658. Ux. 1. *Maria Farneſia Rainutii Duc. Parmæ f.* 1630. 2. *Victoria Farneſia, Mariæ ſoror* 1648. 3. *Lucretia Barberina, Thadæi Pr. Præneſt. f.* 1654. † 1699.	Opizius n. 1611. *Epiſc. Mutin* 1640. † 1644.	Catharina n. 1612. *monial. in Hiſp.* † 1635.	Cæſar Eſtens. n. 1614. † 1677.	Alexander n. & † 1615.	Carolus Alexander Eſt. n. 1616. † 1679.	Rinaldus, n. 1618. *Cardinalis.* cr. 1641. *Epiſ. Regii* 1651. † 30. Sept. 1672.	Margarita n. 1619. ux. *Ferdinandi Gonzagæ III Ducis Guaſtalæ* 1647. † 1692.

18.									
18.	1. Alfonſus, n. & † 1632.	ALFONSUS II. Dux IX. Mutin. & Reg. n. 13. Febr. 1634. † 16. Jul. 1662. *Laura Martinozza Hieronymi Martinozzi Fanenſis & Margaritæ Mazarinæ f.* 1655. † 19. *Jul.* 1687. *Romæ.*	Iſabella, nat. 1635. uxor. 2. *Rainutii Farneſii Duc Parmæ* 1664. † 1666.	Leonora, nat. 1639. mort. 1640.	Tedaldus, n. 1640 † 1643.	Almericus Eſt. n. 1641. † in Paroinſ. 5. Jul. 1660.	Leonora. n. 1643. *monial. S. Tereſ. Mutin.*	Maria, n. 1644. ux. 3. *Rainutii Duc. Parmæ* 1668. † 1684.	Tedaldus. n. & † 1646.

19.				
19.	Franciſcus n. 1657. † 1658.	Maria Beatrix, n. 1658. ux. 2. *Jacobi Stuarti Duc. Eboracenſis dein Regis M. Britann.* 167	FRANCISCUS II. Dux X Mutin. & Reg. n. 6. Mart. 1660. † 7. Sept. 1694. improl. *Margarita Maria Franciſca Farneſia, Rainutii II. Duc. Parm. fil. 14. Jul.* 16..	Benedicta Erneſta Maria n. 18. Aug. 1697.

TINÆ ET REGII

Ux. *Julia Roborea; Francisci Mariæ Duc. Urbini f. 1549. † 4. Apr. 1563.* 14.

Leonora nup. *Carolo Gesualdo Princ. Venosæ in regno Neapol.* m. Febr. 1594.	Hippolyta nup. *Friderico Pico Princ. Mirandulæ* 30. Jun. 1594.	Alexander Estensis *Cardinalis Diaconus, cr. 3. Mart 1598. Episc. Regii* 1621. † 22. Maji 1624.	15.

Angela Catharina, *monialis in monast. S. Geminiani Mutinæ*, nat. 1595. † 1618.	Hippolytus Estensis, *Eques & Commendator Melitens.* n. 1599. † 1643.	Nicolaus Estensis Marchio, n. 1601. † 1640. *Sueva d'Avalos ex Princ. Montesarch. Julii Cæsaris de Capua, Pr. Concha vidua.*	Borsus Estensis Marchio; Militiæ Equestr. in Ducatu Mediol. Præfectus, n. 1605. † 1657. Ux. *Hippolyta Estensis Aloisii fratris fil.*	Forestus Estensis March. n. 1606. † 1640.	16.

Beatrix, n. & † 1620.	Beatrix, n. 1622. † 1623.	Philibertus Estens. n. 1623. † 1645.	Bonifacius, n. & † 1624.	Anna Beatrix. n. 1626. nup. *Alexandro Pico II. Duci Mirandulæ 1656.*	Aloisius, f. Ludovicus Estensis Marchio *de Scandiano* n. 1648. † Jun. 1698.	Cæsar, n. 1649. † 1651.	Julia n. & † 1650.	Forestus Estensis, n. 1652. M. de *Scandiano.*	Cæsar Ignatius Estens. Marchio de *Montechio* militiæ eq. Venet. Præf. n. 1653.	Julia, n. 1654. † 1656.	Angela Catharina, n. 1656. ux. *[illegible] Philiberti Sabaudi Pr. de Carignano* 1684.	17.

2. Victoria, natà 1649. † 1656.	3. RINALDUS, nat. 1655. *Diaconus Cardinalis Rom. Eccl.* cr. 1686. dein Dux XI. Mutinæ & Regii, Pr. Carp. & Coreg. 1694. *Carlotta Felicitas, Jo. Friderici Ducis Brunsuic. & Luneburg. fil. ducta 1. Febr.* 1696.	18.

FRANCISCUS Maria, n. 2. Jul. 1698.	Amalia Josepha, n. 28. Jul. 1699.	Joannes Fridericus, n. 1. Sept. 1700.	19.

TABU

MARCHIONES ESTENSES DE

12. SIGISMUNDUS ESTENSIS, Nicolai III. March
Campogninano, Castelrano, S. Cassano &c.

13. Hercules Marchio de Este, Dn. de S. Martino &c. † *Angela Sfortia*, *Caroli Sfortiæ f.* 1491.

14. Sigismundus II. Marchio de Este Dn. de S. Martino, Cortelonæ & Vicariatus de Belgioioso, † 1517.
Justina Trivultia, Pauli Camilli Comitis Trivultii f.

15. Philippus Marchio Estensis de S. Martino, Borgomanero & Porlezza, Produx *Sabaudiæ*, † 1592.
Maria de Sabaudia, Emmanuelis Philiberti Ducis Sabaudiæ filia natural. † 1580.
— Sigismunda ux. *Pauli Sfondrati.*

16. Carolus Philibertus de Este, Marchio de S. Martino, Borgomanero & Lanzo &c. Eques Aur. Vell. S. R. Imperii Princeps, nat. 1571. † 1652. Uxor. *1. Luisa de Cardenas. Bernardini Dom de Colmenar fil. Comitis de Aguilar vidua. 2. Livia Marini, Jo. Hieronymi Marchionis fil.*
— Sigismundus de Este III. Marchio de S. Martino, Borgoman. Porlezza & Lanzo S. R. Imp. Princeps, nat. 1577. † 1627. *Francisca de Hotel.*

17. Philippus Franciscus de Este, March. Estensis de S. Martino & Lanzo &c nat. 1621. † 1651. *Margarita de Sabaudia, Ducis Caroli Emmanuelis fil. natural. 1645. ducta.*
— Christina, *monialis ad S. Pauli Mediolan. dicta Angelica Agatha.*

18. Sigismundus Franciscus de Este, Marchio de Lanzo & S. Martino, S. R. Imp. Princeps, nat. 1647. *Theresia Maria Grimaldi. Herculis March de Beaux f. Ludovici, Princ. Monaci soror ducta 1671.*
— Carolus Philibertus de Este, Marchio de Dronero, Comes de Ormea & Vicariatus Belgioiosi, nat. 1649. Uxor, *Theresia de Maroles.*

19.

Mathilda nat. 1673. nup. *Camillo Gonzagæ II Com. de Novellara 1695.*	Franciscus Philippus de Este Marchio, nat. 1675.	Conradus n. 1677. † 1680.	Carolus Philibertus, n. 1679.	Maria, n. 1680. *monial ad S. Pauli Mediol.*	Alfonsus n. 1681. † 1685.

LA IV.

S. MARTINO ET BORGOMANERO

Ferrariæ F. Marchio de Este, Dn. de S. Martino; 12.
Uxor, *Pizzacara, Nobilis Ferrariensis.*

Lucretia de Este, uxor *Alberici Malaspina, March. Massæ & Carraria.* 13.

14.

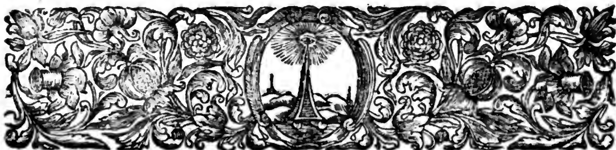
Barbara nup. *Francisco Comiti Trevultio.* | Renata, *monialis ad S. Mar. Magdal. Regii.* | Sigismunda *monialis in Albis Regii.* 15.

Alfonsus de Este, *Eques & Commendator Melitensis, n. 1579. † 1623.* | Beatrix de Este nup. *Ferdinando Bentivoglio.* 16.

Carolus Emmanuel de Este, March. de Borgomanero, Porlezza. & S. Christina, Eques Aur. Vell. Magnas Hispaniæ; Regisque Consiliarius Status & in aula Cæsar. Legatus, nat. 1622. † 24. Oct. 1695. Uxor. *Paula Marliana.* 17.

Carolus Philibertus de Este, Marchio de Porlezza & Borgomanero, Magnas Hispan. vivit improlis, nat. 1646. 18.
Bibiana Gonzaga, Ferdinandi Princ. de Castiglione f. 1671.

Aurelia, b. 1683. | Gabriel de Este Marchio de Ormea. | Maria Delphina, *monial. ad S. Paul. Mediol.* | Christina ux. ... *Doria, March. de Cirie* 1688. 19.

EXEGESIS HISTORICA.

TESTINORUM five ESTENSIUM Principum familia ab Ateste, quæ *Este* vulgò dicitur, antiquissimo Venetiæ oppido nomen nacta, cum vetustate, tum imperii diuturnitate cœteras omnes in Italia facilè superat: enimverò plerasque Italiæ stirpes antiquitate & dignitate eminentiores aut emarcuisse, aut amisso principatu defloruisse superior vidit ætas: *Montisferratis* enim *familia imperatorii*, Pauli Jovii verba refero, *sanguinis à stirpe interiit, quæ omnium nobilissima censebatur. Turriani bello pulsi, & Vicecomites demum Philippo mortuo Mediolani principatum amiserunt. Scaligeros & Carrarienses oblivio delevit. Aragoniorum regnum Neapolis ad pronepotes non pervenit. Sfortiani paucis annis ad unum fato functi externis regnum reliquerunt. Malatestarum soboles amisso principatu à virtute amplitudineque majorum degeneravit. Malespinæ antiquitus clari, divisa & valdè extenuata stirpe, infirmis opibus antiquum decus ægerrimè tuentur.* (a) Gonzagæ, Medicæi, Farnesii cœterique quil hodiè supersunt, & per Italiam imperitant, longè pauciores imperii sui annos numerant, quàm Estenses, qui soli longissima ac perpetua stirpis serie incolumem dignitatis titulum, hunceque auctum, quum ex Marchionibus Duces facti sint, ad hanc usque ætatem protulerunt. Sed tam alti vetustique stemmatis origo & propagatio prima dubia & incerta est, miraque circa utramque occurrit apud familiarum scriptores varietas & discrepantia, ita ut nemo unus ferè cum altero in enumeratione illorum, qui ante duodecimum vixére seculum, concordet, nisi illi, qui satis habuere Pigniam exscripsisse; quorum in numero Henningius fuit. At enim verò, sicut autor iste laude doctrinæ atque industriæ, quam ad scriptionem de Estensi familia, auspiciis Alfonsi II. Ducis Ferrariensis, cui ab epistolis erat, susceptam, attulit, haud est fraudandus, nec fides ei in rebus ævi, suo propioris, deroganda, ita ubi res remotioribus seculis ab illo, quo vixit, gestas enarrat, in multos eum lapsum esse errores, à viris peritis hujus ætatis, qua cuncta accuratius, quàm olim factum, expendi & examinari solent, observatum est. Sanè vel ipsa operis Pigniani initia, ubi prima Estensium origo inde ab *Actio* quodam, qui antiquissimo Tarquinii Prisci Romani Regis ævo vixerit, repetitur; continua verò gentis deductio inde ab alio Actio, qui seculo Christiano quarto claruerit, texitur, produnt, autorem, genio nationis & vulgari traditione occupatum, probationum debitam haud habuisse rationem. Diversam ab illo eamque rectam inire statuit viam Vir acutissimi & solertissimi ingenii *Godefr. Wilhelmus Leibnizius* Consiliarius Brunsuico-Luneburgicus, in illustranda Ducum suorum, quibus communis cum Estensibus est origo, historia; nempè, nihil in medium afferre, nisi quod fide veterum tabularum & monumentorum, aut scriptorum coævorum probari ac firmari queat; cujus præclari consilii specimen nuper dedit occasione matrimonii inter Ducem Mutinensem & Principissam Brunsuicensem ex Hanoverana domo contracti: in epistola enim, quam *de connexione Serenissimarum familiarum Brunsuicensis & Estensis* idio-

(a) Jovius de vita Alfonsi D. Ferrar.

idiomate Gallico & Italico scripsit, publicique juris fecit, in *Azone* substitit, qui in diplomatibus quibusdam *Albertus, qui & Azo*, atque in veteri monumento *Magnus Marchio* appellatur, regulorumque sui ævi in Lombardia nulli potentia & autoritate secundus, & *Mathildæ*, clarissimæ mulieri, quoad extremam vitæ suæ partem, *synchronus* fuit, seculi prope spatium, ex relatione autoris coævi, vivendo emensus, natusque ante annum Christi millesimum. Hunc utriusque familiæ satorem fuisse, & duas habuisse uxores evincit; primam *Cunigundam*, veterum Guelphorum, Principum in Germania superiore præpotentium, hæredem, ex quo matrimonio *Duces Bavariæ Saxoniaque & denique Brunsuici ac Luneburgi* provenere; secundam, explosis quæ alii perperam tradidere, hæredem Comitatus Meduanensis sive Cænomanensis (*du Maine* où *du Mans*) in Gallia; Hac nati sunt *Hugo* & *Fulco*, quibus nonnulli addunt *Conradum*, atque ab eo gentis *de Malaspina* cognomina ac stirpem deducunt. Matrimonii, inter Azonem & Meduaniam (quam Moretus *Ermengardin* appellat; & prioribus nuptiis Theobaldo III. Comiti Campaniæ junctam fuisse, sed ab eo repudiatam esse refert) contracti, testes veteres præstò sunt duo, videlicet *Oldericus Vitalis & Guilielmus Gemeticensis*. Non pigrabor adscribere, quæ Joh. Laburerius ex prioris Historia Ecclesiastica alicubi (α) recensuit; ea ita se habent: *Hugo filius Herberti Comes Cenomanensis postquàm Alanus Britannorum Comes à Normannis in Normannia impotionatus occubuit, Bertham ipsius relictam, Tedbaldi Blesensium Comitis sororem, in conjugium accepit, quæ filium nomine Herbertum & tres filias ei peperit: unà earum data est Azzoni Marchioni Liguriæ*. Hujus filios Cænomani, postquam Herberto mortuo à Normannis subjugati fuissent, missa in Liguriam legatione, ad vindicandum maternum Principatum evocarunt, venitque HUGO & cum magna omnium lætitia exceptus est; sed *imprudens ac ignavus erat*, dicente Olderico, *tantaque dignitatis habenas moderari nesciebat. Hic filiam Roberti Guiscardi conjugem habuit, sed generosæ conjugis magnanimitatem vir ignavus ferre non valens, ipsam repudiavit, pro qua re Papa Urbanus palàm eum excommunicavit*. Omnibus itaque invisus cùm fugam meditaretur, facilè se persuaderi passus est ab Elia *de la Fleche*, opportunitate hac uso, ut Comitatum ei venderet, id quod his Oldericus literis prodidit verbis: *Eliæ dictu annuit ignavus Allobrox, & pro Comitatu Cænomanensi decem millia solidorum recepit*.

FULCO, Azonis filius natu major, *patris honorem* (verba iterum Olderici refero) *in Italia possidebat*: hic *Obizonem* s. *Opitium* genuit, quem nec non *Fulconem Azonemque & Guelfos* à Pignia aliisque, ignaris longæ ætatis, ad quam Azo pertigit, perperàm *multiplicatos* esse Leibnizius asserit; atque ab hoc Obizone, quem itidem longævum fuisse oportet, siquidem sub finem demum seculi duodecimi decessisse plerisque memoratur scriptoribus, dilucidior, & certior series Estensium fluit Principum. Obizone natus est AZO II. Pigniæ VIII. Sardio aliisque IV. dictus: hunc Ferrariæ dominium sibi domuique suæ acquisivisse concinunt scriptores, narrabo rem occasionemque verbis *Tristani Calchi* Mediolanensis Historici: *Gulielmus Marchesella nuncupatus*, ait, *vir erat in ea urbe ditissimus: huic tùm nulla proles foret, moriens Marchesellam neptem ex Thedelgrado fratre hæredem ex asse nuncupavit. ea octavum ætatis annum agebat: interim apud Salinguerram virum ea tempestate inter Ferrarienses potentissimum educabatur. Ejus verò inimici tantam illi accessionem opum fieri invidentes, favente etiam Petro Traversario Ravennate, puellam furto subtraxere, atque Actio Estensi factionis suæ longè Principi obtulerunt. Ea receptâ, Actius hæreditatem aditurus Ferrariam se contulit, &, quò titulus ornamentum potentiæ prætenderet, Capitaneum se alterius factionis creari curavit; in qua plurimum poterat Gulielmus puellæ patruus; sed interceperunt fata virginem. Intestatæ hæreditas nobilibus Ferrariensibus, quibus Joculis cognomen erat, spectabat, sed hanc illi appetere non ausi, Actio cessere. Ita his opibus aucti, tum conjunctis tot amicorum studiis, potentissimi deinde Ferrariæ Estenses Marchiones fuere.* (β) Multa de eodem Actio, s. Azone, retulit *Rolandinus*, qui res sua ætate ab anno MCC. usque ad annum MCCLX. in Marchia Tarvisina gestas literis commendavit, eumque initio statim Libri primi Chronicorum primum vocat *Marchionem Estensem*, & *sororem* ait habuisse *Agnetem*, quæ Ecelini II. potentis & ferocis in eadem Marchia viri, secunda fuit uxor. Huic Pignia ejusque asseclæ alium Azonem,

G 3

(α) Histoire du voyage de la Reine de Pologne p. 282. & seq.
(β) Hist. Mediol. Lib. XII. Conf. Pigna Hist. Estens Lib. II. & Rubei Hist. Ravennat. Lib. VI. pag. 363.

Azonem, qui eis septimus & Rinaldi filius est, fratrem tribuunt; at duos iterum ex uno Azones finxisse arbitror, neque Rinaldi nomen, quod genitori Azonis VII. indunt, illo tempore in Estensi familia receptum, sed demùm cum gnata Rinaldi Castilionensis, Azoni III. qui ex illorum supputatione decimus est, nupta, in eam illatum esse videtur. Azonem de cætero nostrum Rolandinus *viri forma corporis speciosi, sed armis & virtute speciosioris* encomio mactat, refertque an. 1207. factum esse *Potestatem Veronæ*, & an. 1208. à Sede Apostolica dignitate *Anconitani Marchionis* auctum; obitum verò ejus his commemorat verbis: *anno* MCCXII. *prædictus vir nobilis & potens, apud Deum & homines gratiosus, omni sapientia plenus, Estensis Marchio post omnem altitudinem sui status, post multa servitia facta Romanæ Ecclesiæ, post imperium exaltatum per eum, & à manibus quorundam tyrannorum prudenter & sapienter ereptum, de hac vita migravit ad meliorem, sepultus honorabiliter de mense Novembris apud monasterium Albatiæ.—Remanserunt post ipsū duo filii, Aldevrandinus & qui tum Azo, dicebatur Azo Novellus.* ALDEVRANDINUS igitur *jam providus, & ad arma sufficiens quia major ætate tunc erat tenuit Marchexatum;* cumque ad vindicandam Marchiam Anconitanam, de qua pater ejus à Romana Ecclesia investitus erat, profectus esset, & *Comites de Celano, sibi quod Ottonis IV. Imperat. partes foverent, contrarios superasset, post multa facta ardua, post multa pericula & labores, in quibus prudenter & sapienter se gesserat, veneno in flore ætatis finivit vitam.* (γ) Unicam post se reliquit filiam, quemadmodum ex eodem liquet autore, & *Laurentius de Monacis* qui Veneto Senatui à secretis fuit, & primis seculi XV. lustris vixit, disertè scripsit, (δ) prætereaque *Caspar Sard*[illegible]s testantur. (ε) Eam Andreas Rex Hungariæ cùm amissa conjuge Hierosolymitanam peregrinationem suscepisset, eaque peracta in reditu per Italiam venisset Ferrariam, forma ipsius captus uxorem petiit & duxit. Abundant itaque *Bonifacius & Alessina*, quos præter Beatricem in numerum liberorum Aldovrandini Pignia retulit.

Post mortem Aldovrandini *solus*, ut habent verba Rolandini, *in Estensi domo remansit* AZO *Novellus, adhuc ætate juvenis, sed prudentia & probitate maturus.* (ζ) Hunc *Rectorem & Potestatem Vicentiæ* an. 1236. electum esse idem scriptor refert, à quo etiam sequentia memoriæ prodita sunt: *Imperator Fridericus II. reversus Paduam vocavit, & fiduciam dedit Marchioni Estensi, cujus acceptis castris in Imperii custodiam fecit eum venire Paduam. Tunc accepit Imperator Principem Rainaldum filium Marchionis, & ejus uxorem, sibi jam anteà deputatam, sed nondum datam, Aledeitam filiam Albrici de Romano, & eos pro obsidibus tenuit, & postmodum in Apuliam misit, dicens quod hoc erat bono pacis;* sed postquàm abiisset Imperator, AZO Estensem villam & roccam aliaque sua castra eodem adhuc anno, nempè 1239. recuperavit, prætereaque anno secuto Ferraria, qua à Salinguerra Torello an. 1222. pulsus erat, ope Venetorum iterum potitus est. (η) At vice versa ab Ecelino Tertio hujus nominis malè mulctatus fuit: is enim an. 1249. Estensem villam & Roccam cepit diripuitque & destruxit, alia quoque illius loca in suam potestatem redegit, quæ tamen AZO, Ecelino an. 1259. victo & ex vulnere mortuo, recuperavit. (θ) Intereà verò temporis Rainaldum filium amiserat, de cujus obitu & prole in *Chronico Monachi Paduani*, qui Rolandino synchronus fuit, hæc leguntur: *Per idem tempus*, nempe an. 1251. *mortuus est* RAINALDUS *in Apulia, filius Marchionis Estensis, quem pro obside acceperat Federicus. Reliquit autem filium & filias, quas habuit de quibusdam puellis nobilibus de Apulia, dum in carcere satis curialiter teneretur. Marchio autem naturali amore inductus fecit cautè filii sui dulcissimos fructus sibi de Apuliæ partibus apportari; & faciens ipsos fieri legitimos tàm per sedem Apostolicam, quàm per regem Alemanniæ Gulielmum: puerum; cui nomen erat* OBIZO, *qui patris imaginem tàm in colore, quàm in membrorum dispositione manifestissimè exhibebat, omnium suorum bonorum constituit & declaravit hæredem.* (ι) De filiabus Rainaldi quid factum sit, numque viris nupserint aut innuptæ ætatem exegerint incompertum est; de Obi-

(γ) Rolandin. Libro Chronicorum I. Cap. 1. 8. 9. 10. 11. 12. & 15.
(δ) In fragmento, quod ex ejus Historiarum Libris excerptum editumque est, juxta cum Rolandino, Mussato, aliisque scriptoribus.
(ε) Hist. Ferrar. Lib. III. (ζ) Lib. II. Cap. 4.
(η) Roland. Chron. Lib. IV. Cap. II, &. 14.
(θ) Ib. Lib. VI, Cap. 6. & Lib. X. Cap. 13. (ι) Lib. I.

Obizonis verò conjugio idem autor hæc literis mandavit; *Anno 1263. cùm Azo illustris Marchio Estensis dolorem amarissimum, qui ex morte sui unigeniti filii acciderat, temperasset, tenens pro illo dulcissimum nepotem, divino munere sibi collatum, Virginem nobilissimam, natione Januensem de progenie Magnifici Papæ Innocentii, prædicto suo nepoti tradidit in uxorem, cujus nuptias cum magna claritate Ferrariæ celebravit* (κ) Jacobinam Fliscam illam fuisse dubio caret: hæc enim omnium consensu scriptorum Obizoni Estensi matrimonio juncta, & genere Januensis sive Genuensis, & Innocentii IV. Rom. Pontificis gentilis fuit. Mortem Jacobinæ istius cum *Bern. Corius* ad exitum anni 1287. referat, sicut *Parte II. Historiæ Mediolanensis* ab eo scriptæ videre est, perperam traditum esse à Pignia apparet, liberos Obizonis, post Azonem primogenitum natos, è secundo ejus cum Constantia Scaligera matrimonio provenisse; cui asserto *Sardius* etiam refragatur, scribens, Obizoni è Jacobina Flisca liberos quatuor, *Azonem* nempè, *Aldobrandinum*, *Franciscum & Beatricem*, relictos, Constantiam verò Scaligeram quarto demum ante ipsius obitum anno ductam esse, (λ) Magdalenæ, Aldobrandino Turco nuptæ, quam etiam in numerum liberorum Obizonis Pignia retulit, nulla prorsus mentione facta. Cæterum *ampliavit Obizo Estensis Marchio fines ditionis suæ Regio Lepidi & Mutina potitus, neque multò post Faventia, & Foro Livii in potestatem suam redactis.* (μ)

Mortuo Obizone AZO filius ejus natu maximus *quæ Paterni juris & ditionis fuerant, statim occupavit*, fratresque Ferraria facessere jussit, adversus quos eorumque fautores & adjutores præsidia sibi comparaturus; affinitatem Caroli II. Regis Neapolitani quæsivit, filiamque ejus uxorem accepit, vagam antehac Venerem sectatus, filio utcunque genito, quem FRESCUM appellavit, & paulò ante obitum suum, cùm jam pax inter ipsum & fratres facta esset, *Dominum constituit in Ferraria*, sicut habent verba in *Historia Guilielmi & Albrigetti Cortusiorum*. (ν) At hic sibi timens genitore mortuo Ferrariam Venetis tradidit, à quibus vicissim cum filiis jure civitatis Venetæ donatus, & annua pensione auctus est; à Romano è contra Pontifice, qui Ferrariam directi titulo dominii in suam recepit protectionem, Venetis sacris interdictum fuit, donec capta à Legato Pontificio urbe imperata fecerunt; quo temporis tractu Frescus Venetiis fatis concessit.

ALDOBRANDINUS, medius Obizonis II. filius, quoniam animo erat languido, otiique & quietis amante, inter turbida belli, quod post excessum Azonis fratris ejus exarsit, Bononiam secessit, ibique ætatem peregit, cura recuperandæ Ferrariæ, qua à legatis vicariisque Papæ Estenses arcebantur, fratri natu minori filiisque suis relicta. Equidem FRANCISCUS Estensis, frater Aldovrandini, propè fuit ut Ferrariæ dominio potiretur; sed à Dalmasso Vicario Pontificio, cui ad pellendos urbe factiosos egregiam navaverat operam, cùm aliquando ab aucupio rediens urbem ingrederetur; in porta Leonis interfectus est, ideò quod, Sardio referente, tam gratus acceptusque esset civibus, quàm alter invisus & odiosus. (ξ) Gubernatione deinde Ferrariæ à Romano Pontifice in Robertum Regem Neapolitanum, qui Bononiæ tunc agebat, translata, cùm ministri ejus & milites Catalaunici, quos urbi imposuit, licentiâ ac ferociâ patientiam Ferrariensium consumsissent, usi ea opportunitate Estenses cum civibus conspirarunt, & Catalaunos pariter ac præsidiarios Papales urbe ejecerunt an. 1317. die Dominici, qui exinde quot annis festus agitari cæpit. Ita recepto avito Principatu Estenses, qui præter Aldovrandinum, Vacunæ litantem, quinque supererant, reditus in totidem partes æquales divisêre; regimen verò RINALDO, Aldovrandini filio natu maximo, tradiderunt. Ad quaternum mox numerum morte *Azonis* V. qui Francisci gnatus erat, redactis grave à Romano Pontifice ejusque sociis bellum incubuit; quod tamen Rinaldi virtute feliciter confectum est, exercitu Benedicti X. Papæ & Johannis Regis Bohemiæ ab obsidione Ferrariæ memorabili pugna & magna clade depulso d. XIV. April. anno 1333. Ea die *Raynaldus Marchio recepit honorem militiæ à Domino Advocato Tarv. sii, qui posteà milites fecit Obizonem & Bertoldum cum filio.* (ο) Biennio abhinc cum Mutinam Rinaldus & Obizo obsidione cinxissent, *infirmatus* prior *morbo cancri juxta oculum mense Decembri Ferrariæ expiravit.* (π) Filios post se reliquit duos studia

(κ) Lib. III. (λ) Hist. Ferrar. Lib. IV.
(μ) Merula Antiquit. Vicecom. Mediol. Lib. IV.
(ν) De Novitatibus Paduæ & Lomb. Lib. I. Cap. 9. & seq.
(ξ) Sard. Hist. Ferrar. Lib. V.
(ο) Guil. & Albr. Cortus. Hist. Lib. V, Cap. 3.
(π) Ibid. C. 10.

studia religionis secutos, & sanctimoniæ famam adeptos, ita ut à Guidone Baysio Episcopo Ferrariensi, Aldovrandini Estensis successore, in *Beatorum* numerum relati fuerint, sicut è Peregr. Prisciano *Antonius Libanorius* retulit. (ρ) Uxorem Rinaldi II. quam Johannam Barbianam Henningius appellat, *Macharussi de Macharussis* Patavini *neptem* fuisse è *Cortusiorum Historia* liquet (σ)

NICOLAUS Estensis, Aldovrandini II. filius natu minimus, cum in bello Papali captus ab hostibus fuisset, post victoriam à fratre ipsius Rinaldo apud Ferrariam reportatam, liberatus, & cum nepotibus Legati Pontificii, ista in pugna captis, permutatus est. In Mutinensi deinde obsidione cum fratribus operam suam sociavit, & vita defunctus RINALDUM III. post se reliquit; hunc, dominatu Aldovrandini patruelis sui Ferraria excussum, Mantuam ad Gonzagas avunculos suos se recepisse in *Cortusiorum Historia* (τ) refertur, reliqua vitæ ejus ratio incomperta est.

BERTHOLDUM Estensem Francisci I. filium, post pugnam Ferrariensem honore militari unà cum patruelibus mactum fuisse, dictum jam est ex *Historia Cortusiorum*, quorum fide etiam constat uxores illi fuisse duas, primam Ariminensi familia eaque potente ortam, qua natus est FRANCISCUS II. alteram *Rizardi de Camino*, cujus familia Tarvisii eminebat, gnatam, quæ priore conjugio cum filio naturali Alberti de Scala juncta fuit anno 1331 Franciscus cum Ferraria excessisset, eò quod ægrè ferret Aldovrandinum Obizoni genitori suo in dominium successisse, *habitavit aliquandiu in Arena Ugolini de Scrovegnis* amicitia sui, inde *Ariminū ad avum maternum virum nobilem & potentem* (quo sub encomio Cortusiorum Pandulphū Malatestam intelligi ex Pignia, Sansovino, Sardioq; liquet) *ivit*, ejusq; opera conatus est Ferraria potiri, sed successu frustratus abiit Mediolanum, *confidens de potentia Vicecomitum.* (υ) Quousque vixerit incompertum est, erravitque Henningius mortem ejus ad an: 1341. referens, cum certo certius sit Obizoni III. superstitem mansisse. Eodem natum esse AZONEM V. qui postquam Nicolaò III. Marchioni Ferrariæ graves subinde turbas dedisset & vitæ ejus insidias sæpè struxisset, in Cretam insulam ad extremum deportatus est, Pignia asseruit, adversus eos, quibus pro gnato Aldobrandini III. habitus est. (φ) Filius ejus ac Nepos THADÆUS & BERTHOLDUS Estenses Venetæ reipublicæ stipendia meruerunt, prior dignatione Cataphractorum Tribuni, nobilitatus inprimis strenua & constanti Brixiæ adversus Nic. Picininum defensione; posterior præfectus militiæ terrestri in Græcia; ubi quum Corinthum oppugnaret & *obiret naviter bellica opera, seduloque daret operam, ut plutei muris quàm propius possent admoverentur, saxo supernè dejecto grave circà temporà vulnus accepit, quo paucis diebus expiravit.* (χ)

AD TABULAM II.

OBIZO III. cum fratri suo natu majori, Rinaldo, in avito successisset Principatu, initia ejus recuperatione Mutinensis civitatis nobilitavit, quam Manfredus de Piis, Vicarius Johannis Regis Bohemiæ, quod omni commeatu & auxilio se privatum videret, Mastino Scaligero tradiderat, hic autem *habere permisit Marchionibus Estensibus jure feudi*, ut habent verba *Historiæ Cortusiorum* (α) Parma eidem ab Azone & Guidone fratribus de Corrigio, qui ibi dominabantur, an. 1344. tradita fuit, sed eam anno sequenti Luchino Vicecomiti dedere subactus fuit. Cum prolem legitimam non haberet *concubinam, nobilem Dominam* (verbis iterum Cortusiorum utor) *desponsavit, ut possent succedere filii Naturales. Ante mortem propalavit suum secretum. Viginti milites fecit, qui juraverunt filiis esse fideles. Obiit in MCCCLII. mense Martii. Successit in dominio ALDEVRANDINUS ejus filius. Franciscus Marchio & Raynaldus, quibus videbatur dominium dignis convenire, à suis confidelibus destituti fugierunt de Ferraria.* (β) Aldevrandinus licet vix ex ephebis egressus esset, impigrum tamen & fortem in Principatu,

quem

(ρ) Ferrara d'Oro, parte II. p. 87.
(σ) Lib. I. Cap. 2. (τ) Lib. X. Cap. 8.
(υ) Cortus. Hist. Lib. IV. Cap. 10. & LX. C. 8.
(φ) Lib. V. (χ) M. Ant. Sabellicus rer. Venet. Lib. XXVIII.
(α) Lib. V. Cap. X. (β) Lib. X. Cap. VIII.

quem à patre accepit, tuendo se præbuit, & Caroli IV. Imperatoris gratiam sibi conciliavit, cùm. an. 1354. in Italiam venienti occurrisset, & Imperatricem per districtum suum versus Mantuam deduxisset. (γ) Pace sibi & Gonzagis cum Vicecomitibus Mediol. parta in robore ætatis decessit.

NICOLAUS hujus nominis II. Estensis & Ferrariæ Marchio, *Claudus* cognominatus, Aldovrandini frater ac successor in bellum cum Bernabove Vicecomite descendit, ancipiti gestum Marte, Faventiam aliaque loca acquisivit, iterumque amisit. Ferrariam arce ad portam Leonis exstructa, turribusque & fossa firmata, munivit ac ornavit. Princeps cùm belli & pacis artibus, tum inprimis eloquentia summa præditus. Cursu vitæ peracto avitæ regimen ditionis ad Fratrem ALBERTUM transmisit. Hic à Johanne Galeatio Vicecomite qui patruum Principatu Mediolanensi & vita exuerat, Atesten, castrum gentilitium, postquàm eo ultra seculi spatium Marchiones caruissent, recepit in pignus pacis ac amicitiæ cum illo initæ, quæ tamen, Vicecomite libidinem proferendi imperii nimiùm apricante, diuturna esse nequivit. Idem *Academiam* Ferrariæ an. 1392. instituit ac dotavit, in qua primi Doctores fuisse memorantur *Barthol. Salicetus* Bononiensis & *Giglivolus* Cremonensis. Anno sequenti gravi correptus morbo cum vitæ finem sibi instare cerneret, ne filius, quem ex *Isotta Albaresana* nobili fœmina, amica sua, uxoris propè loco habita, sustulit, hæreditate defraudaretur, vigesimo tertio ante obitum suum die matrimonio eam sibi junxit, præsentibus *Philippo de Robertis, Thoma de Obizis & Bartholomao de Mela* JCto, Consiliariis suis, quos etiam moderatores juventæ filii, tunc decennis, esse jussit. (δ)

NICOLAUS III. difficili admodum tempore Ferrariensem rexit ditionem, sua tamen virtute atque industria è turbis bellisque, quibus jactatus fuit, sat feliciter eluctatus est, *Regiumque Lepidi*, victo & interfecto Ottobono Tertio, suæ potestatis fecit. Pace utcunque parta peregrè abiit, visitque Cyprum, Palæstinam, Hispaniam & Galliam, ubi à Rege Carolo VI. cùm aliis benevolentiæ signis, tùm concessione conjungendi *Lilia Francica* cum familiaribus insignibus honestatus est. Ad penates reversus, ita Principum Italiæ animos negotiaque bellica & civilia rexit & temperavit, ut *Arbiter Italiæ* haberetur. Ferraria tertio ante obitum ejus anno Concilio, à Papa Eugenio post Basileense ibi congregato, cui Imperator & Patriarcha Constantinopolitanus interfuere, nobilitata est. Extremo vitæ suæ anno à Philippo Maria Vicecomite evocatum & erogatum esse ad suscipiendam Ducatus Mediolanensis administrationem *Pignia* refert; supremum certè diem Mediolani obiit, unde corpus Ferrariam delatũ & magnifico funere in æde Angelorum, quam exstruxit & Dominicanis monachis donavit terræ mandatum est. Liberos genuit aliquàm multos, sed plures è concubinis, quàm è toro legitimo; namq; præter Herculem & Sigismundũ, è tertio susceptos matrimonio, duos supra viginti è variis sustulit mulieribus, sicut *Sardius* memoriæ prodidit. (ε) Eâ cum esset incontinentiâ, alienam tamen non tulit, sed gravissimas in adulteros adulterasque statuit pœnas. Primam ejus uxorem justo junctam conjugio, *Ziliolam Carrariam* antea Wenceslao Duci ac Electori Saxoni in Germania nuptam fuisse, *Henningius & Rittershusius* tradiderunt; verum licet in confesso sit, Wenceslaum conjugem istius nominis generisque habuisse, eandem tamen fuisse non est verisimile, tùm quia *Ern. Brotuffius* Germanicus Scriptor testatur, (ζ) conjugem Wenceslai Duc. Sax. in Germania decessisse, & juxta maritum Witenbergæ sepultam esse, tum quia ex iis, quæ *Pignia* de Nicolai Estensis cum Carraria nuptiis earumque pompa retulit, haud obscuris patet indiciis, eam tunc primùm è paterna dimissam fuisse domo. *Parisina Malatesta*, quæ secunda Nicolai conjux fuit, verum genitorem Hieron. Rubeus indicavit, ita in *Historia Ravennat.* (η) scribens: *cum accepisset Nicolaus Estensis Marchio novam nuptam, Malatestæ Cæsenatis filiam, Parisinam, quam alii Parosiniam vocant. & Caroli Malatestæ, Ariminensis reguli filiam falsò scribunt, eaque Ravennam venisset, eòdem se Nicolaus Marchio contulit, hîcque III. Kal. Mart. an. 1418. magno Opizonis Polentani studio, insigni pompa conjuncti sunt; cùm Elisabetha etiam Opizonis conjux sororis nuptias omni, qua potuit, celebritate decoraret.* Hanc Parisinam

H

(γ) Lib. XI. Cap. I. & III. (δ) Pignia Hist. Est. Lib. V.
(ε) Hist. Ferr. in fine Libri VII.
(ζ) Geneal. Anhaltin. Lib. IV. Cap. 13.
(η) Lib. VII. pag. 610.

finam *quatuor uno partu fœmellas*, è quibus duæ, in tabula notatæ, ad justam venerint ætatem, enixam esse *Pignia* memoravit; (θ) in adulterio deinde cum Hugone, privigno suo, deprehensam, eaque propter unà cum eo morte affectam esse *Sansovinus* refert; qui gnatam quoque ejus, *Genevram*, similem vitæ exitum sortitam, atque à marito, violati ab ea tori suspicione perstricto, veneno necatam esse memoriæ prodidit. (ι) *Richarda Salucienfis*, tertia Nicolai Conjux, viro superstes mansit, cumque Leonello, privigno, rerum potito patrios repetiisset lares, post excessum Borsi Ferrariam rediit, ibique ætate provecta decessit. Inter nothos Nicolai in schemate recensitos *Guronem & Reginaldum* Henningii adscripsi fide; *Alberti & Maladusii* mentio apud Italicos etiam occurrit scriptores; *Margaritam*, ejusque cum Galeoto Roberto Malatesta, Pandulfi filio, & Sigismundi fratre natu majore conjugium *Rubeus*, paulò ante dictus, memoravit. (κ)

LEONELLO, ex illegitimo nato toro, post obitum Nicolai III. genitoris sui Principatum Senatus detulit Ferrariensis, persuasus ab *Huguccione Contrario*, intimo defuncti consiliario, sic eum suprema statuisse voluntate dictitante. Ille potestati suæ ornandæ ac fulciendæ Alfonsi Regis Aragonici & Neapolitani gnatam in matrimonium petiit, eaque impetrata Herculem & Sigismundum fratres suos, è legitimo communis parentis matrimonio ortos, ad aulam soceri amandavit, ea in speciem fine, ut unà cum Ferdinando, filio regio, benè educarentur atque erudirentur. Cæterùm in id, dum vixit, totus incubuit, ut pace, optima rerum, non ipse tantum suaque ditio, sed omnis frueretur Italia; pacis quoque artes, earumque cultores, viros nempè liberali doctrina præditos, in pretio, atque eorum consuetudinem in delectamentis unicè habuit. Vita nono regiminis sui anno perfunctus BORSUM, fratrem suum germanum, nactus est successorem: is licet manu fortis & in armis exercitatus esset, pacem tamen non secus ac frater bello prætulit, atque ab illustri ingenio & suavissimis moribus publico præconio *Pacificatoris* nomen tulit, & *Patriæ decus* appellatus est; quo titulo monetam auream Ferrariæ signatam fuisse *Jovius* testatur. (λ) Ab Imperatore Friderico III. quem in itinere Romam facto bis Ferrariæ splendidè exceperat, *Ducis Mutinæ & Regii, Comitisque de Rovigo* titulis auctus est an. 1452. *Ferrariensis* verò Ducis dignationem anno demum 1470. à Pontifice Rom. Paulo II. obtinuit; scuto illa vice *aquila Imperiali*, hac *clavibus Romanæ Ecclesiæ* amplificato. Vixit perpetuò cælebs, *ne prolem imperii æmulam cum summa Herculis injuria susciperet*, sicut *Jovius* judicavit. Itaque Herculem, cùm jam adulta ætate multa strenuæ indolis & imperterriti animi signa Neapoli alibique edidisset, ad se accivit in non dubiam spem totius principatus, & Mutinæ rectorem constituit; nec multò post Borso rebus humanis exempto ille Ferrariæ Princeps est appellatus. Fuit HERCULES, ut Jovii iterum verbis utar, *domi & foris multa vi atque prudentia militari valdè inclytus: incumbentium enim Venetorum gravissima arma egregiè sustinuit: Gallicoque bello, quo Italia in summum amittendæ libertatis discrimen adducta est, Ludovicum Sfortiam generum suum procurata pace cum Rege Carolo, liberavit*; fatalem tamen ab ejus capite cladem, quæ posteà incubuit, averruncare non potis. Ferrariam urbem ornavit, dilatavit ac muris turribusq; munivit. Initia imperii ejus turbavit NICOLAUS, Leonelli filius, principatum appetens, quem Ferrarienses in suam redactum potestatem, è medio, Hercule irrequisito, sustulerunt; id quod eo ipso anno, quo isti filius primogenitus natus fuit, factum esse *Sardius* refert. (μ)

ALFONSUS defuncto patre Hercule imperii nomen atque insignia suscepit, statimque campum nactus est benignitatem & munificentiam, insitas sibi virtutes, exserendi, quum malignitate exustæ segetis dira in populo fames oborta esset, eamque sæva excepisset pestilentia: advectitio enim frumento non tantum annonam levavit, sed etiam magnam ejus partem per tribus atque familias liberaliter divisit; imò ipse egentes infimæ plebis officiosa & rara charitate crebro invisere & sublevare haud dedignatus est. Clementiæ quoque documentum dedit, quum conspiratione, quam in ipsius fratrisque Hippolyti necem, FERDINANDUS & JULIUS fratres inierunt, detecta, de sociis quidem nefarii consilii supplicium sumeret, fratrum verò vitæ parceret, satis habens custodia perpetua facultatem mala patrandi eis ademisse. Diuturno deinde & ancipiti bello implicitus est, cum fœderi, in quod

(θ) Lib. VII. (ι) De orig. & fact. fam. Ital. pag. 368. & 335.
(κ) Op. cit. pag. 615. (λ) De vita Alfonsi Duc. Ferarr.
(μ) Hist. Ferr. Lib. XI.

quod omnes ferè Europæ Reges, Julio Pontifice Rom. classicum canente, adversus Venetos Cameraci coivére, nomen dedisset, impulsus spe recuperandi peninsulam Rodiginam, quam Veneti bello, cum Hercule patre gesto, occuparant; neque spe illa frustratus est, sed in possessionem tum Rodiginæ, tum aliorum locorum, & in his Atestes, majorum suorum natalis soli, rediit; versa verò vice postquam Julius Papa è fœdere isto excessisset, Venetosque supplices in gratiam amicitiamque recepisset, & econtrà ergà Ferrariensem, quod is bellum adversus Venetos impigrè prosequeretur, arma expedivisset, magna ditionis suæ parte, Mutina nempè, Regio, Ruberia aliisque trans Padum locis exutus est, eisque longo temporis spatio caruit, nec Julio, nec ejus successore Leone X. demulceri & exorari se passis, ut illa restituerent, evertente etiam omnes, quas Alfonsus temporibus opportunis ad illos deliniendos adhibuit, machinas Alberto Pio, cujus summa erat in aula Romana autoritas, quique propter privatas simultates Alfonso plurimum infensus erat. Post Leonis demum excessum & interregni tempore Regium recepit; Mutinam verò sub Pontificatu Clementis VII. usus opportunitate captivitatis, quam is Româ à copiis Caroli V. Imperat. capta subiit. Cum posteà Carolus & Clemens Bononiæ convenissent, Alfonsus Cæsarem totius cum Papa controversiæ arbitrum appellavit, neque hic conditionem abnuit; sententiam tamen ab Imperatore post discessum latam, suæque expectationi non respondentem, ratam habere detrectavit, licet Alfonsus per Alvarotum legatum C M aureorum summam ad pedes Papæ deponi curaverit, sed Paulus III. qui Clementi non ità multò post successit, auri pondere accepto scita Cæsaris facilè comprobavit; eorum hæc erant capita: *ut Ferraria Pontificii imperii autoritatem perpetuò respiceret, & Alfonsus posterique ejus se Romani Pontificis beneficiarios fide atque obsequio profiterentur, certamque pecuniæ summam tributi nomine penderent; Mutina verò tanquam Imperatorii juris Alfonso Atestinæque domui permaneret; ab eo autem grave auri pondus Clementi solveretur, si hujus sententiæ beneficio uti vellet.* Alio quoque Cæsaris beneficio Alfonsus est auctus: nam *Carpum* oppidum, de quo diuturna lite cum Alberto Pio contenderat, ei cessit, legitimæque possessionis jura peramplis Cæsaris codicillis est consecutus, quoniam Albertus Gallicis addictus partibus, proptereaque Majestatis reus factus, de Jure totius feudi decidisset. Hanc benignitatem Alfonsus C M aureorum munere, Cæsaris ærario exhibito, rependit; *Novium* autem oppidulum, quod Carpensi ditioni erat attributum, de cujus possessione cum Alberti clientibus & copiis aliquando vario successu dimicatum fuerat, Alfonsus manu captum solo æquavit. Ita pace denique foris partà Alfonsus ne usquequaque quiete frueretur, domi conjurationibus iterum atque insidiis impetitus est, verùm eæ quoque non ipsi, sed architectis scelerum, funestæ fuerunt. Ad extremum Marte utcunque placato, cum Vulcani etiam iras sustinuisset, domum suam prætoriam depopulati, in morbum incidit, quo extinctus est octavo & quinquagesimo ætatis anno vix impleto. Prima uxore Sfortiana paulò post nuptias orbatus, *Lucretiam Borgiam* Alexandri VI. Papæ filiam, quæ jam duobus viris desponsata fuerat, uxorem accepit, *cum C. millibus aureorum nummûm in pecunia numerata dotis nomine, multuque maximi pretii muneribus: cui matrimonio Estensis familia, nobilissimis affinitatibus contrahendis assueta, indigno, Hercules & Alfonsus, quia Rex Galliæ Pontifici in omnibus obsequendi cupidus, id summoperè urgebat, consenserunt; sui etiam regni, à Valentini Ducis armis & ambitione muniendi desiderio ducti*, sicut Guicciardinus censuit. (Lib. V. Histor.) Lucretiam paulò ante id tempus, quo Clemens VII. ad Pontificatum pervenit, integra adhuc ætate defunctam esse, quum jam pridem *persanctè castigato vetere luxu abdicatisque deliciis Christianæ disciplinæ severitatem induisset*, Jovius tradit. Alfonsus deinde *Lauram* opificis filiam, patre haud invito, sibi copulavit, & denique legitimæ uxoris loco habuit, geminosque ex ea filios de nomine suo Alfonsos appellavit. (r)

HIPPOLYTUS Estensis, Alfonsi frater, septennis ab Hungaris ad Strigoniensem vocatus est Episcopatum, commendatus haud dubiè à Beatrice regina, matertera sua, Matthiæ Regis uxore. In Pannoniam ergò statim à patre missus, literarum armorumque rudimenta ibi posuit; à socero deinde fratris sui, Alexandro VI. Pontifice Romano, *Cardinalis Diaconus* creatus est, cum annum ætatis decimum quintum ageret, multasque rexit Ecclesias, Vicarii præterea Cæsaris honore mactus, à quo etiam *Montagnanum & castrum Baldi* in donum accepit. Fratri suo Ferrariæ Duci bellicis tempestatibus vehementer, ceu dictum

 est, ja-

(r) Jovius de vita Alfonsi Duc. Ferrar.

est, jactato, & tantùm non submerso, re, consilio & manu nunquam defuit, dum vixit, egregiaque anno 1509. victoria, in Pado fluvio, de Venetis sua imprimis arte & fortitudine parta, res ejus oppidò nutantes restituit. Ea propter maximum sui desiderium fratri reliquit, præmaturè vita defunctus. Ætate nondum firmata, cùm caleret ei sanguis, vehementi juvenculæ sibi sanguine conjunctæ arsisse amore fertur, quæ non minori ardore Julium, ejus ex concubina genitum fratrem, amârit; cumque ipsa se ad tantum amorem præcipuè Julii oculorum pulchritudine accendi Hippolyto fassa esset, hic cœco furore percitus, temporis opportunitate captatâ, cùm Julius in venatione esset, in agris eum cinxit, & equo descendere jusso, per aliquos suos servos oculos, velut rivales suos, erui jussit; qui tamen vel sua ipsius, sicut aliqui tradunt, vel celeri & diligenti medicorum cura, absque luminis jactura, in locum suum repositi fuerunt; sed ea ex re gravissima inter fratres odia orta, & denique conjurationes, de quibus dictum est, consecutæ sunt. (ξ)

HERCULES II. Alfonsi I. F. Dux Ferrariæ pace usus diuturnâ restaurandis amplificandisque & firmandis suæ ditionis civitatibus, Mutinæ inprimis, Regio, Carpis & Bersello, operam sumtusque haud exiguos impendit: Ferrariæ etiam magnifica palatia, hortosque amœnos exstruxit; *inclinata ætate, sive præpostera ambitione,* (Thuani hæc sunt verba) *incitatus, sive à Francisco Lotharingo Guisio, genero, persuasus, se bello, quod ruptis induciis in Italia Pauli IV. Pontificis & Carafarum instigatu Galli Hispanis intulerunt, implicuit ac ducem præbuit; verùm in eo patre felicior, quod cùm Philippum potentissimum Regem, nulla sibi injuria obnoxium, sponte lacessivisset, honorificis admodum conditionibus cum eo reconciliatus est, & bello, quod adeò Galliæ detrimentosum ac probrosum fuit, se salva existimatione ac sine dispendio, majore solertia an felicitate incertum, postremò expedivit.* (ο)

ALFONSI II. Herculis II. filii, Ducis Ferrariæ postremi, Principis clarissimi, & autoritate passim florentissimi, felicitati deerat soboles, quam nullam, conjugio bis licet repetito, procreavit; hærede itaque ex se nato destitutus, omnem in aula Romana movit lapidem, ut principatus beneficiarii, qui tam diu in sua familia fuerat, successionem in *Cæsarem* agnatum, Alfonsi Estensis alterius, qui Alfonsi I. Ducis Ferrar. ex contubernio Lauræ Eustochiæ filius, ante nuptias initas susceptus, erat, gnatum, Sanctæ Sedis concessione transferre posset, grandi oblata pecuniæ summa; sed operam lusit, cùm constitutionem Pii V. à Pontificibus successoribus solenni jurejurando statim in primis inaugurationis solennibus confirmari solitam, obstare dicerent. Quare aliam excussit quercum successu feliciore, & Maximilianum II. Rudolphumque II. Cæsares exoravit, ut de Regio, Mutina, Carporum oppido, aliisque ad imperialem jurisdictionem spectantibus ditionibus gratiam facerent, & potestatem in Cæsarem Estensem ea conferendi, quem insuper omnium aliorum bonorum mobilium, antiquissimo Italiæ Principatu congestorum, universalem hæredem testamento scripsit, *ea spe & consilio*, sicut *Thuanus* literis prodidit, *ut his opibus subnixus, injuriosè denegatum beneficium vi ac potentia tueretur, & aliquando temporis occasione uteretur.* (π)

Inter gnatos Alfonsi I. Ducis Ferrariæ HIPPOLYTUS quoque, hujus nominis secundus & FRANCISCUS clari facti sunt. Hic Marchionatum Massæ, qui *Faustino*, Sardii continuatori, *Massa di Romagna & Massa de Lombardi* appellatur (ρ) tenuit, & apud Carolum V. Cæsarem insignis gratiæ locum armorum peritia partum, supremam nempè Equitatus præfecturam, consecutus est. Anni, quo ex hac luce migravit, filiarumque, quas post se reliquit, indicinam Faustino, modò citato, debemus. *Hippolytus*, ejus frater, maximis negotiis à prima adolescentia apud Gallos innutritus, & propter arctam Herculis fratris cum Francisco I. Galliæ Rege affinitatem, etiam ad intima ejus consilia admissus, opimisque sacerdotiis donatus est; rexisse quippe memoratur Ecclesias *Arelatensem*, *Narbonensem*, *Æduensem*, *Lugdunensem*, *Trecorensem*, *Maurianensem*, atque in Italia *Mediolanensem & Ferrariensem*. Dicti commendatione Regis à Paulo III. in Cardinalium Collegium cooptatus fuit d. 20. Dec. 1538. sed demum 5. Non. Mart. 1539. publicatus, præfuitque mandante Pontifice Diaconiæ *S. Mariæ in Aquiro*, quam Ecclesiam etiam titulo Pres-

(ξ) Guicciard. Hist. Lib. VI. & VII.
(ο) Thuan. Hist. Lib. XXIII.
(π) Ibid. Lib. CXIX. (ρ) Lib. I. & II.

Presbyterali posteà tenuit, usque dum ad Ecclesiam *S. Mariæ Novæ* transiit, quam ad obitum usque retinuit. Varias deinde legationes Pontificum modò, modò Regum Galliæ nomine obiit, & inprimis sub Henrico II. Senas, quæ ad Regis protectionem confugerant, summa prudentiæ & æquitatis opinione moderatus est, & denique rerum Gallicarum patrocinium Romæ suscepit; *vir* Thuani judicio *elato & magnifico ingenio, quod ingentia ædificia, in Gallia ab eo fabricata, & horti, regali sumtu ab eo in monte Quirinali & Tibure exstructi ad posteritatem testantur. Tandem effœto laboribus potius, quàm annis, corpore vita excessit Romæ. Corpus in S. Catharinæ depositum, posteà Tibur translatum est, & in Franciscanorum templo conditum.* (s)

LUDOVICUS Estensis, Alfonsi II. Ducis Ferrariæ frater, adhuc, adolescens Ferrariensis Ecclesiæ, posteàque Auxitanæ in Gallia Episcopus electus, atque an. 1561. d. 26. Febr. à Pio IV. *Cardinalis Diaconus SS. Nerei & Achillei* creatus est. Hippolyto patruo vivis exemto rerum Gallicarum patrocinium Romæ suscepit, quo in munere *ut aurum igne sic fides ejus & animi magnitudo, calamitosissimis Galliæ temporibus explorata, maximè,* Thuano teste, *emicuit, dum Guisianis, Annæ sororis filiis, arma præter Regis voluntatem ad regni suamque ipsorum perniciem, ut eventus docuit, sumentibus, Romæ, ubi illi ob speciosum religionis prætextum nihil non poterant, se generosè opposuit, & Regis regnique, quod illi altera patria erat, causam adversus proprias caritates defendit*; Enimverò in omnibus vitæ partibus honestus integer ac moderatus, munificentia autem eximius fuit, *ita ut in ea urbe, in qua tanquam in publico Christiani orbis Theatro admirationi omnibus erat, thesaurus pauperum, sacri collegii splendor, aulæque Romanæ ornamentum dici meruerit. Igitur quod alii in vastis ædificiorum molibus & otiosis divitiis exstruendis insumunt, id ille totum demerendis hominum per liberalitatem voluntatibus ac tenuiorum fortunis sublevandis impendit, eas solas veras opes possidere se existimans, non quas servaret, aut ad splendorem & usus privatos seposuisset, sed quas amicorum necessitatibus non rogatus donasset. Vixit annos XLVIII. & ut vita tot beneficiis in omnes veluti dispersa fuit, sic & funus divisum. Nam cor in Gallia Augustæ Ausciorum, cujus civitatis Archiepiscopus erat, viscera Romæ ad B. Ludovici condita sunt, corpus Tybur portatum, & juxta Hippolyti Patrui in Franciscanorum templo tumulatum fuit.* (t)

AD TAB. III.

ALfonso II. Duce Ferrariæ, Mutinæ & Regii Quinto, rebus humanis exemto CÆSAR Estensis, ab illio hæres ex asse, ceu dictum est, institutus, Ducatus insignia nobilium, civium ac plebis consensu & plausu, maximaque pompa suscepit, speciemque extrema pro successione ea integra sibi asserenda tentaturi induit. Romam igitur Hieron. Ziliolum Comitem, dignitate ex suis præstantem, misit Oratorem, cum literis, qui Clementi Papæ & Alfonsi obitum, & suum in Apostolicam sedem obsequium significet, & enixè oret, vel à Jurisconsultis, vel ab aliis extra partium studia positis jura sua expendi permittat. At Pontifex ubi in literis titulum Ducis Ferrariensis legit, statim eas abjecit, & Ziliolum à conspectu suo facessere jussit, neque ad colloquium amplius admisit, quamquam Cæsarem omni ratione Pontifici satisfacere paratum ostenderet; cuncta deinde ad bellum paravit, conscriptis legionibus, & delecto equitatu, qui in agrum Bononiensem præmissus est; sacra quoq; arma expedivit, & Ducem citatum trinundina denunciatione, nec comparentem, fulmine excommunicationis percussit; quo nihil ille territus contrarias copias in agrum Bononiensem immisit, & Pontificios primo conflictu malè multavit; sed mox cum nulla à vicinis Principibus auxiliorum spes affulgeret, civiumque Ferrariensium, quos sacer ordo ductabat, adversus se voluntas refrigesceret, animum despondit, Ferrariaque d. 28. Jan. an. 1598. cum omni familia se amolitus, cum Pontifice transegit, iis præcipuè legibus, ut *Ferrariæ civitate arce atque omni agro, qui Pado objicitur cedat, præterea Plebem & Centum Romandiolæ oppidum, familiæ licet Estensis sint, Pontifici concedat, quatuor in Bononiensi agro vicos pro eis accepturus, ut cœtera familiæ bona in Ferrariensi ditione, aliusque*

(s) Ciaccon. Hist. Pont. & Card. T. III. p. 650. Thuan. Lib. LIV.
(t) Ciacc. op. cit. p. 930. Thuan. Lib. XXIV.

liisque locis sita (quæ allodialia vocantur) *ipsi permaneant, ut Romæ eadem ordinis prærogativa, quam Alfonsus Dux olim habuit, gaudeat, Mutinæ ac Regii Ducis titulos obtineat, utque sedes Pontificia ejus Patrocinium & omnes ditiones ipsius Imperiales contra quemlibet defendat*, denique ut Clemens Alexandrum Estensem, Ducis fratrem, galero insigniret Cardinalitio. (υ)

ALFONSUS hujus nominis Tertius, Cæsaris filius ac successor in Ducatu, ex desiderio defunctæ conjugis, religiosæ & piæ mulieris, primo statim regiminis sui anno curarum secularium tædio affectus, trabeam cum cilicio commutare constituit, delegitque Capucinorum sodalitatem, cui anno 1629. Monachii Bavariæ sub nomine *Fratris Johannis Baptistæ* initiatus est, sicut *Alf. Loschius* refert, (φ) gubernaculis Principatus FRANCISCO, filio suo natu maximo, traditis. Hic XXX. prope annorum spatio ea moderatus est, fortuna famaque varia, prout animo etiam ac studio varius erat, amicitiam Hispanorum & Gallorum de arbitrio rerum Italicarum tunc decertantium, non ex re sed ex commodo æstimans. Hinc licet studio Austriacæ domus, cui reliquias fortunarum suarum Estenses debebant, à puero innutritus esset, novasque eam perpetim colendi causas haberet, ut pote Principatu Corrigiensi à Ferdinando II. Imperat. investitus, atque ab Hispaniæ Rege, cùm eum an. 1638. viseret, eximiis mactus honoribus; subitò tamen, fortuna Hispanis reflante, partes mutavit an. 1647. & Gallicas amplexus est, simulque supremam militiæ Gallicæ in Italia præfecturam suscepit. Verùm successu in obsidione Cremonæ frustratus, & ab Hispanis vicissim domi suæ infestatus, pacem ab eis an 1649. accepit, eamque erga ipsos fiduciam præ se tulit, ut misso in Hispaniam Oratore filiam Ludovici de Haro, penes quem illa tempestate arbitrium rerum Hispanicarum erat, uxorem peteret, & Finalii emptionem, expeditionem in Alsatiam aliaque proponeret; at pauló post affinitate cum Barberinis, Galliæ studiosis, contracta nudavit animum, moxque imperio militari in Gallicas copias denuò suscepto Papiam urbem circumsedit, iterque in Galliam fecit, quo filii ipsius matrimonium cum nepte Mazarini Cardinalis stabilitum fuit; inde redux Valentiam obsedit, cepitque, atque ad extremum Mortara expugnata ex animi corporisque ægritudine *Santiaci* fatis concessit, supremis filium hortatus verbis, *ut quam primum cum Hispanis in gratiam rediret, Romanosque Pontifices sibi benevolos reddere studeret; ab eis enim maximum fortunis domus suæ periculum imminere* eundem monuit. (χ) Nimirum adversus Urbanum Papam arma etiam aliquando strinxerat Franciscus Dux, cum fœderi à Principibus Italicis adversus illum an. 1642. icto accessisset, vana avitum Ferrariæ dominum recuperandi spe inflatus. Sed ALFONSUM II. Ducem, Francisci filium, secum habitare & pace, quæ an. 1660. sancita est, frui maximè subegit adversa valetudo & podagra, qua quarto à patris obitu anno exstinctus est, filio unico bienni post se relicto, qui postquam sub matris propatruique tutela adolevisset, atque ad virilem pertigisset ætatem, ante susceptam ex uxore ducta prolem vita caruit.

Inter fratres Alfonsi I. Ducis Mutinæ militari floruit laude BORSUS, quam in Germanico, Pedemontano & Montisferratensi bello sibi peperit; in hoc dum Hispanis militavit, ipsius maximè consilio evenisse, ut Leganesius Produx Mediolanensis cum præcipua Hispanici exercitus parte salvus evaderet, cum Galli Casalio suppetias venirent *Petrus Gazzotti Libro IX. Historiæ bellorum Europ.* refert; ad Gallorum postea partes Ducis Mutinensis Francisci exemplo transgressus fortitudinem suam & prudentiam bellicam ita eis probavit, ut morbo post solutam ab eis Alexandriæ obsidionem abreptus, magnum sui desiderium & illis & nepoti relinqueret, sicut dictus autor memoriæ prodidit.

De ALMERICO Estensi, Francisci I. Ducis filio natu minore, refert *Nanius*, quòd annis juvenis, fortitudine verò & prudentia maturus, expeditionis Gallicæ in Cretam insulam dux à Cardinali Mazarino designatus fuerit, ea fine, ut parta sibi tam celebri occasione fama gloriaque *Hortensiæ Mancinæ*, nepti ipsius, matrimonio jungeretur, quippe quam in nomen genusque Mazarinianum ascitam suorum in Gallia bonorum hæredem destinabat; sed morte illum interceptum esse in insula *Paros*, ex febri, contracta ex clymatis inclementia, aut fortassis angore quodam, quod expeditione ista nec sibi nec expectationi orbis satisfecerit. Senatus tamen Venetus publicis in urbe exequiis & magnifico monumento in æde fratrum Minorum erecto gratitudinis suæ dolorisque specimen dedit. (ψ)

RINAL-

(υ) Thuan. Lib. CIX. Mauroc. Hist. Venet. Lib. XV. Libanor. Ferrara d' Oro, P. I. pag. 11.
(φ) Compend. Histor. pag. 422.
(χ) Bapt. Nani Hist. Venet. Lib. VI & in fine Libri VII. Parte II. (ψ) Ibid. Lib. VIII.

RINALDI Estensis, qui in numero filiorum natu minorum Ducis Alfonsi VIII. fuit, clarum factum est nomen: eum Urbanus VIII. Papa *Diaconum Cardinalem* ultimò anni 1641. mense creavit, Innocentius X. Mutinensi Ecclesiæ an. 1651. mense Novembri præfecit, Rex Galliæ fratre ejus ad partes suas transgresso, Episcopatu Monspeliensi donavit; qua tempestate patrocinium etiam rerum Gallicarum in aula Romana suscepit, atque hujus potius quam reverentiæ, Sancto Patri debitæ, rationem habuit, cùm inter Alexandrum VII. Papam & Ludovicum XIV. Regem Galliæ, ob facinus à militibus Corsicis Romæ adversus Crequium, hujus legatum, admissum, inimicitiæ ortæ essent; apertè enim à Gallorum partibus stetit, & urbe unà cum Crequio excessit, haud nullo familiæ suæ emolumento: pacis enim Papam inter & Gallos factæ legibus pactum quoque fuit, ut ille jura Estensium in Comaclum, quod allodiale bonum & injustè à Clemente VIII. sibi ereptum fuisse contenderant, magno pretio redimeret. (a) Sub Clementis IX. Pontificatu deinde Rinaldus ad Ordinem Presbyteralem, cum titulo *S. Pudentianæ* ascendit, primatumque in eo an. 1671. in gratiis Cardinalis Fachinetti adeptus, & ad extremum uno ante obitum suum mense Episcopatu Prænestino auctus est. Hæredem scripsit filium fratris è tertio matrimonio unicum, sibique cognominem; hic instituta etiam patrui secuturus, ad sacras aspiravit dignitates, atque à Pontifice Rom. Innocentio XI. an. 1686. d. 2. Sept. *Diaconus Cardinalis* renunciatus est; sed immatura Ducis Francisci II. nepotis sui ex fratre, morte ad capessendas Principatus aviti habenas vocatus, sacrum abdicavit munus, & galero Papæ Innocentio XII. restituto accessit ad gubernaculum reipublicæ multo jam rerum usu præditus, cumque non ita multò post ad conjugium animum appulisset, uxorem sibi ex Celsissima Ducum Brunsvicensium ac Luneburgensium domo delegit, ut Atestinæ stirpis ramos duos, in quos ea duduim, ceu dictum est, diducta fuerat, novo nexu conjungeret. Visa ea res digna est, quæ peculiari nummo majoris moduli signaretur, & perpetuæ memoriæ commendaretur auctore ingeniosissimo Leibnizio, jam superius laudato: exhibet ille amnem in duos se diffundentem alveos, qui disparibus profluentes gyris, campumque alluentes, sceptro, coronis & aliis ornamentis domesticis sparsum, post longum demùm intervallum rursum coëunt, cum lemmate: *Commercia reddit*: in aversa verò nummi facie sequens legitur inscriptio: *Matrimonio contracto inter Reginaldum I. Duc. Mutin. & Reg. & Carlotam Felicitatem Princ. Brunsvic. & Luneburg. reconjunctaque VII divergii seculo Atestina gente. Hanoveræ XVIII. Nov. M. DC. VC.*

Corrigiensis Principatus mentio quoniam facta est; quippe quo Franciscum Mutinæ Ducem ab Imperat. Ferdinando II. investitum esse diximus, pauca de eo subjungere lubet: *Corrigium*, nobile Lombardiæ oppidum vel Castrum, in confiniis Regii, Carporum & Novellariæ situm, per multorum spatium seculorum innatæ paruit familiæ; quæ nomen ab eo assumsit, cumque isto postmodum Austriacum conjunxit; ita ut eâ orti *Austriaci de Corrigio* dici amarent, ostentandæ cum Ducibus Austriæ gentilitati, quam ex insignium similitudine, *fascia* nempè *argentea in scuto rubeo*, affectarunt, agnitam, ceu ferunt, à Friderico III. & Carolo V. Imperatoribus, quorum ille Manfredum II. hic Johannem Franciscum Comites Corrigii consanguineos salutare haud sint dedignati. Medio seculo XVI. ad initium usque hujus labentis claruit *Camillus Comes Corrigii*, Manfredi III. filius; is post mortem uxoris suæ, Mariæ de Collalto, an. 1583. defunctæ, *Francisca Mellina* amica usus est, quam denique an. 1591. die 16. Aug. matrimonio sibi adjunxit, cùm jam anno abhinc, die nempè 20. Aug. 1590. gnatum ex ea suscepisset, *Johannem Syrum* dictum: hunc tanquam legitimum & naturalem per subsecutum matrimonium factum testamento, an. 1598. condito, hæredem instituit; qui etiam genitore rebus humanis exempto hæreditatem adiit, deindeque à Matthia Imperatore amplissimo diplomate, d. 13. Febr. 1616. dato, *Corrigii & S. Romani Imperii Princeps*, cum omnibus suis legitimis descendentibus, creatus est. Verùm Ferdinando II. imperante, anno nempè 1623. adulteratæ monetæ in aula Cæsarea postulatus, gravissimas dedit pœnas, quibus miles Cæsareus occasione belli Mantuani an. 1630. occupato Corrigio, direpta atque exinanita domo Principis, ipsoque & conjuge indignè habitis prælusit. Tam malè jam multato multa insuper CCCM. florenorum an. 1633. imperata, & secuto quidem anno LXXM. florenis diminuta est, sed cùm solvendo non esset, ditio & bona ejus omnia pro summa CCXXXM. florenorum Regi Hispaniæ loco hypothecæ tradita, ab hoc autem an. 1635. eodem pretio & titulo Francisco Mutinæ Duci concessa fuere, qui etiam Principatus Corrigiensis investituram in aula Cæsarea,

rea, ceu dictum, obtinuit. Ita fortunis omnibus exuto Johanni Syro cùm vix superesset unde se familiamque aleret, *Mauritius* ejus filius egestate subactus, quarto post excessum patris anno, qui 1649. erat, ad transactionem descendit, & acceptis prædiis, molendinis & quibusdam aliis rebus cœtera omnia Duci Mutinæ cessit ac renunciavit, cujus cessionis, tanquam de bonis fideicommissi inalienabilis lege devinctis factæ, rescisionem, eorumque restitutionem *Gibertus ab Austria de Corrigio*, Mauritii F. suo fratrumque nomine in aula Cæsarea maximo requirit studio.

AD TAB. IV.

SIGISMUNDUS Estensis, Herculis I. Ducis Ferrariensis frater germanus ramum Marchionum Estensium, in Pedemontio & Lombardia hodieque vigentem prosevit; is ex avito patrimonio *Fanum Martini, Castrum Arani*, *Fanum Cassiani* & fortassis alia sortitus est, quæ gnato suo HERCULI per matrimonium, quod cum Angela Sforciana contraxit, aucta sunt Comitatu Cortelonensi & Vicariatu Bellijocensi in Ducatu Mediolanensi. SIGISMUNDO II. Carolus V. Imperator *Borgomanerium & Porlezzum*, Trivultiana olim bona, & ad Cameram Cæsaream devoluta, contulit, compensandis damnis, quæ illi Austriacis addicto à Duce Ferrariensi Gallicas sectato partes, direptione castrorum S. Martini, Castellarani & Compogajæ, illata fuerant. Papiæ idem Cæsaris nomine præfuit, & denique Prorex Siciliæ designatus fatis concessit. PHILIPPO Sigismundi II. filio uxor Maria Sabauda domina *Crevecœur & Lans* sive *Lanzo* in Pedemontio dotis loco attulit, quorum posterius in Marchionatum ab Emmanuele Philiberto Duce Sabaudiæ erectum est. Inter illius gnatos major CAROLUS Philibertus Coronæ Hispanicæ operam suam addixit, probavitque, ita ut honore Equitis Aurei velleris & Consiliarii sanctioris Consilii auctus decesserit, septuaginta annorum Nestor, & improlis. SIGISMUNDUS III. ejus frater Sabaudiæ Duci inserviendo ætatem peregit, gnatosque duos post se reliquit, quorum major natu patris, minor patrui vestigia ingressus est: hic enim, cui nomen erat CAROLO EMMANUELI Marchioni de Borgomanero, Coronæ servivit Hispanicæ, ejusque nomine legationem in Aula Cæsarea multorum spatio annorum obiit, torque Aurei Velleris & dignatione Magnatis Hispaniæ mactus, nec brevior ei, quam patruo, vitæ usura contigit. PHILIPPUS FRANCISCUS, Marchio Lanzensis, illius frater in Pedemontio permansit, ibidemque filiam Caroli Emmanuelis Ducis Sabaudiæ naturalem, uxorem, dotisque loco Marchionatum *Dronerensem* accepit, quo nomine filius ejus, minor natu distinguitur, qui rei militari in urbe & Provincia Taurinensi præest, majore Mareschalli, & Supremi Camerarii munia in aula Ducali obeunte.

III. AQUI-

***

III.

AQUINENSIS FAMILIÆ

quæ longo Longobardorum ſanguine cenſetur & ampliſſimis in REGNO NEAPOLITANO ditionibus titulisque pollet Genealogia.

Cutum quadripertitum, quod hîc exhibetur, Aquinatibus familiare eſſe cœpit, poſtquam Franciſcus Aquinas, Loreti & Satriani Comes, Johannettam de Burgo, Cecci Comitis de Montederiſo & Marchionis de Peſcara, clariſſimi ſub Ladislao Rege Neapolitano armorum ducis, gnatam ac hæredem, uxorem accepit; *leone* enim, qui in ſecunda & tertia areola, *minio & argento* tranſverſè bipertitis, *alternis coloribus tinctus*, conſpicitur, *Ceccus Burgenſis* inſignium loco uſus eſt; *tæniæ* verò *rubeæ*, primo & quarto laterculo argenteo inductæ, *Aquinenſe* referunt digma. Margini inſcripta verba divinitus ad aures S. Thomæ de Aquino advolaſſe perhibentur, ſicut in Exegeſi Hiſtorica dicetur; Sol etiam, apici impoſitus, illud Eccleſiæ pariter & familiæ ſuæ ſidus deſignat.

TABU

COMITES DE AQUINO, ACERRA, ASCOLI, LORETO ET MONTE

1. ATENULPHUS cogn. Sommucula

2. Lando Comes Aquini — Atenulphus Comes Aquini

3. Lando Comes Aquini &

4. Pandulphus Comes Aquini. — Landulphus Comes Aquini.

5. Pandulphus Dominus de Aquino, † 1157.

6. Atenulphus Dominus de Aquino — LANDULPHUS, *Vid. Tab. seq. II.*

7. THOMAS, primus Comes de Aquino & Acerra. uxor, *Constantia*

8. Landulphus de Aquino,

9. Thomas, II. Comes de Aquino & Acerra. — Cubitosa, uxor *Landulphi Caraccioli Com. de Montemarand.*

10. Atenulphus, III. Comes Acerræ, occ. 1294. *1. N. de Brussonis, Jacobi Com. de Satriano fil. 2. Sibilotta, Ermigaldi Com. Ariani f.* — Cubitosa *nup. Galeotto Lanza.* — Isabella nup. *Guilielmo Stendardo, Dn. de Arpaja & Arienzo. M. Comestabili regni.* — Christophorus Comes de ASCOLI, cr. 1292. *Margarita de Sangro Todini Com. de Sangro fil. Berardi fratris hares.* — Arricus Dn. de Atina.

11. Thomas. *Margarita Sabrano, Ermignani Com. Ariani f.* — Margarita, nup. *Ugolino Scotto.* — Johanna, uxor *Petri Ruffo. Com de Catanzaro* — Christophorus, II. Comes de Ascoli. *Theodora Sanseverina, Comitis de Marsico f.*

12. Christophorus de Aquino III. Comes de Ascoli, obiit *calebs.* — Margarita, IV Com. de Ascoli, nup. *Riccardo do Marzano, 2. Friderico de Antiochia Com, de Capece, 3. Raimundo de Balzo, Com. de Soleto.*

13. Franciscus de Aquino, III. Comes de Loreto. *Cecca, filia Comitis de Celano.*

14. Elisabetha de Aquino, IV. Com de Loreto, nup. *1. Jacobo de Aquino, patrueli suo, 2. Antonio Cantelmo, Com. de Alvito.*

15. Franciscus de Aquino, V. Comes de Loreto, & III. de Satriano, Magnus regni Camerarius.

16. Berardus Caspar de Aquino. VI. Comes de Loreto, & Comes de Montederiso, MARCHIO de PESCARA.

17. Franciscus Antonius de Aquino, Comes de Loreto, Satriano & Montederiso, Marchio de Pescara, † sine liberis *Francisca Ursina, Com. de Alba & Tagliacozzo fil.*

LA I.

DERISO DUCES DE GAETA, MARCHIONES DE PESCARA.

Castaldus Aquinensis an. 996. 1.

& Dux Gaetæ † circa an. 1063. Sichinulphus Com. Aquin. 2.

Dux Gaetæ secundus. 3.

Atenulphus Comes Aquini. Lando Comes Aquini. 4.

RINALDUS Dom. de Aquino, *Vid. Tab. III.* 5.

Lando Dom. de Aquino. 6.

Friderici II. Imperat. & Reg. Sicil. filia. 7.

mortuus ante patrem. 8.

Jacobus de Aquino, Dominus de Montesarchio. 9.

Landulphus. *Agnes, Ottonis de Pollicene f.*	Philippa, *notha*, nup. 1. *Thomæ de Aquino, filio natur. Comitis Caserta 2. Rogerio Dom. de Pietra fesa.*	Thomas Dn. delli Luzzi. *Stephania de Agnone.* — Jacobus, Guilielmus, *obierunt sine prole.*	Beatrix nup. 1. *Nicolao de Somma, Dom. Castelli di Franci. 2. Oderisio ex Comit. de Sangro.*	10.
Cubitosa, ux. *Jacobi Aquaviva.*	Berardus Comes de LORETO cr. an. 1330. Uxor 1. *Thomasa de Molise Dom. de Campobasso, Riccardi de Montforte. Dom. de Gambutesa vid. 2. Maria Stendarda Guilielmi de Miliaco vid.*	Aloisia. *innupta.*	Atenulphus. Ux. 1. *Maria Pipina, Nicolai Com. de Minorbino soror. 2. Margarita de Corbano.*	11.
1. Catharina, ux. *Roberti de Leonessa, Dom. de Piedimonte.*	2. Thomas II. Comes Loreti. 1. *Thomasa de Sus. Petri Dom. de Ottajano f. 2. Elisabetha Sanseverina, fil. Com. de Tricarico.*	Christophorus.	Atenulphus, improlis. *Elisabetha Sanseverina, Comitis de Tricarico f.*	12.

Berardus de Aquino. *Ursulina Julia Com. de Satriano.* 13.

Jacobus de Aquino, Comes de *SATRIANO* & Loreto. *Elisabetha de Aquino, Francisci III. Com. de Loreto fil.* 14.

Uxor. *Johannetta de Burgo, Cecci Com. de Montederiso & Marchionis de Pescara fil.* 15.

Uxor. *Beatrix Cajetana, Honorati Duc. Sermoneta & Com. de Fondi soror.* 16.

Antonia de Aquino, Marchion. de Pescara, Com. de Loreto, Satriano & Montederisio, morte fratris, uxor *Inici D'Avalos.* 17.

TABU

DOMINI DE ALVITO ET DELLA GROTTA

6\. LANDULPHUS De Aquino, Pan

7\.

Atenulphus, obiit fine prole. *Ottolina de Insula.*

8\. Rogerius, Landulphus Dn. Grottæ & Alberi.

9\. Andreas Dn. Grottæ, † circa an. 1253. s. lib. | Thomas Dn. Grottæ menardæ & Alberi. | Atenulphus, improlis. | Stephania, nup. *Johanni de Balbano, Dom. de Rivello 1235.*

10\. Lucas de Aquino Dn. della Grotta menarda, uxor 1. *Nida di*

11\. 2. Landulphus Dn. Grottæ, † 1344. Ux. 1. *Maria de Gesualdo Dn. de Rocchetta. 2. Johanna de Brussone, Jacobi Com. de Satriano f.*

12\. Nicolaus Dn. della Grotta, de Melito & Bonito. *1. Catharina de Cabanis, Roberti Com. de Evoli f. 2. Rosella Crispana, Antonii f.* | Angela, uxor *Guilielmi Stendardi Dom. de Calvi.*

13\. 1. Cichellus, ob. ante patrem. | Antonius Dn. della Grotta, Cubicularius Regis Caroli III. *Roberta Cajetana ex Dom Sermonetæ.* | Landulphus, *Eques Hierosol. & Prior Barlettensis.*

14\. Matthæus Dn. della Grotta. *Francisca Sanfremondo, Nicolai Com de Cerreto f.*

15\. Ladislaus Dn. della Grotta. *Euphemia Francisca de Balzo, Raimundi Com. de Alessano fil.* | Antonius.

16\. Caspar Dn. della Grotta. *Maria Filomarina, Thomæ Dom. della Rocca dell Aspro f.* | Matthæus, *Episcopus Gravina 1481. Lecceii 1508.*

17\. Ladislaus Dn della Grotta menarda, Bonito, Melito, Rocchetta, & primus MARCHIO de QUARATA. DUX DE BISCEGLIE. Uxor 1. *Feliciana Carafa Antonii II. Com. de Ruvo soror. 2. Julia Carafa, Joh. Vincentii March. de Montesarchio f.* | Fumia Francisca nup. *Ludovico della Marra, Dom. de Capurso.*

18\. 1. Antonius de Aquino II. Marchio de Quarata f. Corato, † extorris. *Ysabella Caracciola, Johannis Pr. de Melfi fil.* | Eleonora, nup. *Galeotto Carafa, Com. de S. Severino.* | Laura, uxor *Marcelli Caraccioli Dom. de Casa d'albore.*

19\. Johannes Baptista, Dom. S. Nicolai *Lucretia Caracciola ex Com. S. Angeli.* | Ladislaus, *Episcopus Venafr. 1581.* R. E. *Cardinalis 1617.* † *11. Febr. 1621.*

20\. Franciscus de Aquino † cælebs. | Beatrix nupta *1. Johanni Serio de Somma. 2. Johan. Baptista della Marra, Duci de Macchia.*

21\. Josephus, obiit in juventa. | Johannes, dictus dein *Frater Thomas*, Magister Ordinis Prædicatorum. | Ladislaus, dictus dein *Thomas*, Monachus Benedict. | Franciscus, ex Cler. Regul. Theatino *Episcopus Sessa.*

MENARDA MARCHIONES DE QUARATA.

dulphi F. Dom. Alberi, & quartæ partis Aquini. 6.

Andreas, Dn. della Grotta menarda & Alvitö. 7.

Atenulphus. Pandulphus. 8.

Rinaldus, Prorex Hydrunt. & Barensis an. 1257. Angelus, *Episcopus Sarnensis.* 9.

Montefusculo , Thoma Dom. de Montesarchio f. 2. *Ægydia della Marra, Ritonii Dom. de Serino f.* 10.

Elisabetha nup. *Jacobo de Molino.* 11.

Hilaria nupta *Lancelloto Minutulo Dom. Clusani.* Elisabetha, ux. *Johannis Dom. de Diano.* 12.

Donatus, *Archiepiscopus Benevent.* 1385. † 1423. Johannetta, nup. *Nicolao Arnecio.* Hilaria, ux. *Roberti Guindazzo.* 13.

Nicolaus. Elisabetha, nup. *Antonio Giesualdo Dom. de Consa.* Catharina, ux. *Aloisii Restaini Dn. d'Angri.* 14.

Nicolaus. *Prior ad S. Nicolai Barensis.* Johannes Carolus. Franciscus. 15.

Bartholomæus. Antonius. Balthasara, nup. *Francisco de Guarino, Dom. de Bugiardo.* Laudomia. 16.

Chrysostoma, uxor. *Antonii Carafa, Com. de Ruvo.* Ginevta, nup. *Joh. Caspari de Loffredo, Dom. de Carovigni.* Landulphus Dn. de Mileto, Cornello & Cannero. *Covella della Marra.* 17.

Aurelia, nup. *Ferdinando Guevara.* 2. Franciscus de Aquino, Dn. S. Nicolai & Durazzani. *Beatrix de Guevara, Johannis Duc. de Bovino soror.* Caspar, † puer 13. ann. Laudomia, nup. *Hectori della Marra.* 18.

Fridericus. Jacobus, *Eques Hieros.* Antonius, *Episcop. Sarn. Archiepisc. Tarent.* 1618. † 1626. Octavius Dn. de Carifi & della Rocca Vasciarana. *Beatrix Adorna, Gabrielis fil.* Cæsar. Thomas, *Clericus Regular. Theat.* 19.

Thomas *Portia Carafa.* Johannes † juvenis. Isabella, uxor *Flaminii de Constanzo, filii Marchionis de Corleto.* 20.

. . . nupta *Andrea Capece Latro.* Catharina uxor *Principis de Pietra.* Christina nupta *Carolo Caracciolo, Dom. de Ataja.* 21.

TABU

COMITES DE BELCASTRO ET MARTORANO, PRINCIPES DE

5\. RINALDUS Dn. de Aquino,

6\. Landulphus Comes de Aquino. *Theodora.* | Pandulphus, † improlis. | Landulphus Sinibaldus, *dictus antea* Lando, *monachus Benedict. Casinensis, & tandem Abbas.*

7\. Rinaldus & Landulphus perierunt in bello Etrusco. | S. THOMAS, nat. 7. Mart. 1224. *Mon. Dominic.* † 7. Martii 1274. | Maria, Domina de Marcano | Theodora, nup. *Rogerio Sanseverino Com. de Marsico.* | Adelasia, ux. *Rogerii de Aquila Com. de Fondi.*

8\. 2. Thomas II. Comes de Belcastro. Ux. 1. *Hilaria de Sus, Benedicti Cajetani vid.* *2. Constantia de Sanguineto, Philippi Com. de Corigliano f.* | Landulphus. | Jacobus. | Isabella, ux. *Johannis Ferrerii.* | Johanna, nup. *Guilielmo Stendardo, Dom. de Calvi.*

9\. 1. Atenulphus, obiit ante patrem. *Isabella Apia.* | Christophorus, Dn. de Venamajore. *Philippa de Leonessa.* | Johanna, nup. *Henrico Sanseverino Com. Mileti.*

10\. Thomasellus de Aquino III. Comes de Belcastro, † improlis. N. *Sanseverina, Ugonis Com. Potentiæ filia.*

11\. Angelus IV. Dn. de Castiglione, † juv. | Rinaldus V. Dom. de Castiglione,

12\. Jacobus VI. Dn. de Castiglione. *Isabella Sanseverina, Ludovici f.*

13\. Ludovicus de Aquino VII. Dn. de Castiglione, obiit 1482. Uxor,

14\. Berardinus VIII. Dn. de Castiglione, † 5. lib. | Ludovicus, *posthumus*, IX. Dom. de

15\. Cæsar, X. Dn. de Castigl. & Crucculo. *Aurelia Torres, Dom. de Crucculo.* | Eleonora, nup. *Antonio de Trezzo Dom. de Roccafelluca.* | Ferdinandus de Aquino. *Isabella Severina, N. Dom. de Palmola f.*

16\. Julius XI. Dn. de Castiglione & Crucculo. *Eleonora Januaria (de Gennaro) Joh. Andreæ III. Comitis de Martorano fil.* | Hannibal, Dom. de S. Mango & Baranello. *Hyppolita Severina.* Δ

17\. Cæsar XII. Dn. de Castiglione & de Cruculo, COMES de MARTORANO. *Cornelia Spinella, Salvatoris March. de Fustaldo fil.* | Fabius de Aquino.

18\. Carolus XIII. Dominus & I PRINCEPS de Castiglione. *1. Eleonora Pignatella, Jacobi Dom. de Castellaneta f.* *2. Maria de Capua, soror Ducis de Termoli.* | Felicia, uxor *Thomæ de Aquino Pr. de S. Mango.* | Diana, nup. *Ferdinando de Capua.* | Johannes, PRINCEPS S. Rom. Imp. & de Petraelcina, cr. 1626. *Lucretia Centurione, Danielis Ducis Genuensis fil.* ☾ | Scipio, *Capucinus* sub nom. *Fratris Thomæ.*

19\. 1. Cæsar II Pr. de Castiglione, III de S. Mango VIII Com. de Martorano. † in terræmotu 1638. *Laura de Aquino, Thomæ Pr. de S. Mango fil. & Ludovici fratris hæres.* | Jacobus PRINCEPS de CRUCOLI. *Catharina d'Aierbe d'Aragonia, Casparis, Pr. de Cassano f.* ⊙ | Johannes PRINC. de FEROLETO, † cælebs. | 2. Franciscus Pr. de Feroleto, † cælebs.

20\. Cornelia Pr. de Castiglione, ux. *Philippi Cajetani Pr. de Caserta.* † improlis. | Johanna Baptista *posthuma*, Pr. de Castiglione nup. 1. *Cæsari de Aquino, Pr. de Petraelcina. 2. Ludovico de Aquino, de quo Tab. seq.* | ⊙ Hieronyma

LA III.

CASTIGLIONE, S. MANGO, PETRA ELCINA ET CRUCOLI.

Landonis Comitis Aquinensis F. 5.

Atenulphus, Comes de Aquino. *Flordiladra Felluca, Dom. de Barbaro.*	Aimon Comes de Aquino, Prorex Siciliæ 1269.	6.

Thomas, COMES de BELCASTRO 1. *Isabella, Matthæi Dom. de Cariati, f. 2. Philippa de Cariati f. 2. Philippa de Aquino.* ☽	Atenulphus	Elisabetha, ux. *Beamundi Dom de Cariati fratris Isabella.*	Thomas, Comes de Aquino. *Armengalda de Ceccano.* ⊙	Oddlinda, *nup. Ottoni Braida, Dom de Molitemo.*	Rinaldus.	7.

Atenulphus DN. de CaSTIGLIONE. *Stephania de Montefalcione. Andrea ex Comit. de Molise vidua.*	Robertus † juvenis.	Jacobus, obiit paulò post patrem, cum gnata sua Francisca.	Johannes, † cælebs.	Gemma, nup. *Olive* [illegible] *del Bosco.*	Maria.	8.

Thomas, Dn. de Castiglione, Marsico vetere & Monte S. Johannis. *Catharina de Montibus, Ludovici Dom. de Puzzoli f.*	Thomasa nup. *Petruccio Dom. de Cantellaria & Pietragalla.*	9.

Jacobus de Aquino, III. Dn. de Castiglione, de Marsico Vetere nec non de Cruculo per uxorem *Elisabetham Gentilem, ex antiquis Comitibus Lesina.* 10.

Ux. *Agnes Pepoli, Obizonis f.*	Christophorus.	Johannes	11.

Elisabetha, nup. *Philippo Sanseverino, Com. Matera.*	Galeatius, *nothus.*	12.

Alvina Ruffo. Nicolai Antonii Dom de Condejanni & Bagnara fil. 13.

Castiglione. Ux. *Francisca Pignatella, Cæsaris Dom. de Torito f.* 14.

ANTONIUS de Aquino. *Vid. Tab. seq. IV.*	Hector de Aquino. *Claudia Venata Hectoris f.*	Rinaldus, improlis.	Caspar, occ. in pugna ap. promontorium Minervæ. 1528.	15.

Horatius, *Eques Melit.* occ. in obsid. Melitæ.	Hannibal, *mon. Dominic* sub nomine *Ludovici.*	Hieronym. nup. *Jo. Baptista Venato.*	Johanna, uxor *Julii Cæsaris Spinelli.*	16.

Thomas, PRINCEPS de S. MANGO. Uxor, *Felicia de Aquino Cæsaris, XII. Dom. de Castiglione & Com. de Martorano fil.* 17.

Joh. Baptista, obiit in bello Palatino, in Germania.	Cæsar, *Sacerdos.*	Hannibal. *monachus Dominican.*	Ludovicus, II. Princeps de S. Mango, Eques S. Jac. † sine Lib. *Anna Strambone, Joh Vincentii Ducis Salsa & Dom. Vulturara f.*	Laura, fratris hæres, nup. *Cæsari de Aquino, Pr de Castiglione.*	18.

Cæsar Princeps de Petraelcina & de Castiglione per ux. *Johannam Baptistam de Aquino Cæsaris, II. Pr. de Castiglione fil.*	Franciscus, *Clericus.*	Hieronymus, III. Pr. de Petraelcina, † cælebs.	Lilla nup *Hieronymo Venato, Duci de S. Theodoro.*	19.

Antonia, nup. *Mario Carafa Duci de Jelsi.*	Franciscus II. Com. de Martorano † incunis.	Catharina, uxor *Marcelli Caraccioli M de Casadalbero, Pr. de Torrenova.*	Apollonia. *monialis.*	20

TAB. IV.

15. PRINCIPUM DE CASTIGLIONE STIRPS SUPERSTES.

ANTONIUS de Aquino, Ludovici Domini de Castiglione noni filius tertius, Uxor ei fuit *Barbara de Trezzo, Francisci Dom. de Castelmonardo fil.*

16.	Alexander de Aquino. *Beatrix Recca Hectoris Dom. de S. Bartholomaeo f.*	Horatius.	Tiberius, *Eques Hierosol.*	Johannes Andreas.	Caesar.

17.	Thomas de Aquino, Regens regiae Cancellariae, Neapol. † improlis. *Constantia Siscara, Caroli ex Com. Ajelli f.*	Landulphus, Dn. de S. Angelo. *Violanta Valignano, Alphonsi Com. de Foglia fil.*	Antonius, *Clericus Theat.* dictus *Thomas, Vicarius Generalis Ordinis* tandem *Episcopus Motola.*	Dianora, nup. *Ferdinando Monforte, Dom de Laurito.*

18.	Alexander.	Ludovicus de Aquino Princeps de Castiglione † 11. Febr. 1697. *Johanna Baptista, de Aquino, Pr. de Castiglione, Caesaris de Aquino, Pr. de Petra elcyna vidua.*	Antonius de Aquino. *Hippolyta Capece Ducis de Ruodi f.*	Jacobus, *Eques Melit.*

19.	Thomas Pr. de Castigl. Feroleto & S. Mango Dux Neocastri, Magnus Hispan. Comes de Martorano. *Fulvia Pica, Alexandri Ducis Mirandulae & Concord. f. 1686.*	Carolus.	Landulphus.	Thomas.	Johannes.	Violanta *monialis.*

20.	Alexander, XI. Comes de Martorano.	Rinaldus.

EXEGESIS HISTORICA.

AQUINATENSIS familiæ, quæ nulli præcipuarum in regno Neapolitano antiquitate & illustri splendore concedit, origo vetustior à Longobardis, posterior à Campanis manat. Enimverò Longobardos condito in Italia ad Padum Ticinumque regno ad Interiora Italiæ in Samnium & Rhegium usque, extremum ejus oppidum, auspiciis & ductu Regis Fl. Autharis, penetrasse, in principio Exegeseos Historicæ Stemmatis Desideriani dictum fuit. Ab ea expeditione cùm reverteretur Autharis Samnium in formulam Ducatus redegit, & Beneventi, quod caput provinciæ erat, Ducem instituit Zotonem, annò æræ Christianæ DXXCIX. Huic Ducatui etiam post eversum à Carolo Magno Francorum Rege Longobardorum regnum principes Longobardici sanguinis præfuisse constat; divisionem verò passus est occasione belli, quod Sicardo Principe Beneventano an. 840. à suis per tumultum occiso, inter Radelgisum, illius quæstorem, qui ditionem invaserat, & Siconolphum, Sicardi filium, quem Capuani Principem esse jusserant, exarsit: cùm enim uterque Sarracenos in auxilium accivisset, Ludovicus II. Rex, Lotharii Imperatoris F. ut belli materiam tolleret, inter duos prædictos viros *totam Provinciam Beneventanam æquitatis discrimine subjure jurando dispartivit*, ut habent verba *Erchemperti*, monachi Cassinensis, (a) & *Radelgisum* Beneventi, *Siconolphum* Salerni Principem constituit; id quod anno 851 factum esse Sigonius retulit. (b) Radelgiso paulò post mortuo successit in Beneventano principatu Radelgarius filius, isti an. 854. Adelchis frater. Hujus à propinquis suis an. 878. extincti in locum Gaideris, Radelgarii filius, electus est, quem excepit an. 881. Radelgis, gnatus Adelchisi. Is à Beneventanis post triennium ejectus Ajoni fratri suo, deindeque Urso, hujus filio, locum fecit; posteà verò Græcis, qui Beneventum occuparant, pulsis Principatum recepit, quo iterum exutus est ab Atenulpho, Capuæ primùm *Gastaldo*, dein Comite, ejusque filio Landulpho an. 899. Horum posteri Beneventi nec non Capuæ principatum tenuere per annos circiter CLXXVII nempè usque ad Landulphum VI. qui anno MLXXVII sine prole decessit, cùm jam Nortmanni omnem pœnè provinciam suæ ditionis fecissent.

Nec verò omnis Principum illorum familia cum Landulpho VI extincta est: cùm enim memoriæ proditum sit ab Erchemperto monacho, qui sub finem seculi noni vixit, filios nepotesque Capuæ Comitum avitæ ditionis urbem quemque suam iterata divisione obtinuisse, ex more nempè tunc recepto, posteà desueto, quo nullis è Longobardorum dynastarũ filiis carere propriis & peculiaribus feudis, modò adesset facultas solitum fuerit, arbitratus est *Camillus Peregrinus* Campanus, vir rerum patriarum scientissimus, plerosq; Comites urbium utriusq; Principatus ex Atenulphi Capuæ Comitis & demum Principis Beneventi genere existisse; ita nempè ejus se habent verba: *puto me non temerè suspicari ex præclarissimo hoc genere Atenulphi præter eos, qui per longa annorum spatia Principes Benevento & Capuæ præfuerunt, emersisse etiam Comites in utroque Principatu perplures.* *Quod planè* cum

K

(a) Historia Longobard. Benevent. à Camillo Peregrino edita. §. 19. (b) Histor. Ital. Libro V.

cum sentiam, minimè tamen adfirmaverim perpetuò illos coluisse, observasseque communis suæ genealogiæ conjunctionem, quandoquidem suam quisque peculiarem constituisse videtur familiam, quæ juxta connaturalem quandam imponendorum cognominum varietatem varias susceperunt denominationes, vel scilicet ab nomine progenitorum, vel ab defuncto magistratu, tam Ecclesiastico, quàm Laicali, vel ab vitio sive qualitate corporis, vel ab aliquo quocumque alio eventu, vel tandem, quod etiam frequentissimum, à possessis urbibus & oppidis, ita ut tractu temporis in multiplici adeò cognominum segete proclive satis fuerit ignorare, unum idemque ipsarum omnium gentium extitisse primitivum semen. (c)

Capuani Principatus partem haud minimam Aquinensis constituebat Comitatus, ab *Aquino*, vetustissimo Volscorum oppido, & *frequenti* Ciceronis ætate *municipio*, (d) nomen habens, atque intra Volturnum & Lirim situs; huic peculiares fuerunt Comites, quos stemmati Principum Longobardorum, qui ex genere Atenulphi, jam sæpius memorati, Comitis Capuæ Principisque Beneventi prodierunt, inserere non dubitavit Peregrinus. Primus inter istos tum ordine, tum gloria emicuit ATENULPHUS cognominatus SOMMUCULA, de cujus origine ita auctor laudatus. *Quidni Summuculam illum non reputabo Campanum, imò Campanorum Principum Langobardorum vel consanguineum, vel adfinem, qui & ipse Langobardus, ut ejus nomen declarat, urbis fuit Gastaldus, subjectæ eidem principatui?* & paulò post, *Comites Aquini*, inquit, *qui post Sommuculam Atenulfum eidem urbi præfuere, agnatos fuisse Langobardorum Principum Capuæ, quod initio astruebam, satis liquet ex tabulis archivii monasterii Cassinensis, quibus in refecto registro Petri Diaconi habetur: Principes Pandulfum patrem anno sui Principatus VI. & Pandulfum filium anno sui principatus 13. prid. Idus Aprilis indict. XV. Capuæ jurejurando firmasse Abbatiam Cassinensem Abbati Theobaldo ad preces, & interventu Adenulfi Comitis, filii quondam Atenulfi Comitis; Johannis Comitis, filii quondam Landulfi Comitis; — dilectis nostris parentibus,* (barbariem nil moveo) *& qui sunt Aquinensis Comitibus. Quæ producta annorum Principatuum, & Mensis, & Indictionis consignatio annum monstrat 1032.*

Haud longè ab Aquino aberat Cassinense monasterium, quod priscis illis temporibus supremo sui ipsius imperio gaudebat, suoq; subditos jure regebat; itaque cùm turbulenta illa tempestate, qua ista Italiæ pars inter Longobardos & Græcos divisa erat, finium custodiendorum ergò monachi arcem, in loco munitissimo extruxissent, Roccam siccam dictam, idque opus novum vicini aliquandiu tolerassent, tandem, Mansone Abbate Cassinensi à Capuanis capto & luminibus orbato, ATENULPHUS Comes Aquini ea opportunitate usus, arcemque aggressus est, & expugnatam diruit, anno 996. quo temporis tractu Otto III. Romam venit ad suscipiendam in Vaticano coronam Imperialem. Mentio hujus rei occurrit in Chronico Cassinensi Leonis Cardinalis Ostensis, his usi verbis: *Præerat eo tempore in Aquinensi Castaldatu Atenulphus, cognomento Sommucula, Atavus eorum, qui nunc dicuntur Aquinensium Comites; qui mox, ut Abbatem cæcatum cognovit, hilaris effectus, Roccam vocabulo siccam, quam idem Abbas paulò ante construxerat, funditus evertit,* (e) Abavi vocem impropriè ab Ostiensi in ista usurpatam fuisse pericope nec aliam, quàm avi significationem admittere, subducta ratione temporis, quod inter annum 996 & Ostiensis ætatem intercessit, ***Philibertus Campanilius*** observavit. (f)

Cum an. 1038. Conradus Imperator Principatum Capuanum, Pandulpho Principi ademptũ in Guaiamarum Principem transtulisset, bella inter eos exarsere, quibus vicini etiam Comites illigati sunt, alii alias foventes partes. Aquino tunc præerant LANDO, ATENULPHUS & SICHINULPHUS Comitum titulo, quippe quem Atenulphus Primus, eorum pater jam assumserat, abdicato Castaldi nomine; hi cum Pandulphi, agnati sui, partes amplexi essent, accidit ut Landulphus Comes Teanensis, adversam sectatus factionem, Atenulphum per insidias nec opinantem adortum caperet, captumque Guaimaro Principi Salernitano transmitteret; cognito cæteri Comites Aquinenses confestim copias ex vasallis, nec non Nortmannis, qui in Italam novissimè delati venalem trahebant animam, contraxerunt, cumque iis Teanum viam affectarunt; sed à Richerio Abbate Cassinensi amnis transitu exclusi, reperto vado copias

(c) Historia Princ. Longob. pag. 284. (d) Orat. Philipp. II.
(e) Libro II. cap. 16. (f) De famil. Neapol. p. 235.

ipsas ejus fugarunt, Abbatemque ipsum in suam potestatem redegerunt, nec nisi Atenulpho Comite in libertatem à Guaimaro Pr. Salernitano restituto dimiserunt. Ingravescente posteà potentia Guaimari, utpote non Capuano tantum principatu, ficuti dictum fuit, sed etiam Cajetano ducatu aucti, Cajetanos imperii ejus tædium cepit, ita ut ATENULPHUM Aquinensem Comitem multis fortibus factis illustratum, & auctoritate ac potestate præditum, acerserent, eidemque sese submitterent; inde cum bellum inter Guaimarum & Athenulphum recruduisset, post acrem pugnam hic iterum victus captusque fuit. Sed eodem pæne tempore in Pandulphi Exprincipis Capuani manus delapsa erat Comitis Teanensis filia, hæc ut cum Athenulpho commutaretur, cum Pandulphus consentire nollet, ita iste tum ea indignitate, tum sævitia, qua Pandulphus Cassinensium agros & colonos affligebat, commotus est, ut animo ab illo abalienato cum Guaimaro in gratiam redire contenderet, dexteraque ei data fidem futuræ amicitiæ sanciret. Ita libertate recuperata, & ducatû Cajetano cessione Guaimari sibi confirmato, Atenulphus Cassinatum tutelam suscepit, statimque in Fratenses & Miturnenses eorum hostes movit, & collatis signis magna clade debellavit, utque omnem discordiæ inter Cassinates & Aquinates materiam præcideret, perfecit, ut sui Pedemontium, Cassinatum ditioni contiguum, Castellis Cellarella & la Postadictis, locoque Aquinatibus propiore & commodiore sitis, permutarent; prætereaque Lacum Majorem cum iis, quæ eo pertinent, S Benedicto donarent & consecrarent; factum hoc esse traditur anno 1063. & sequentibus. In summam his actionibus gloriam Atenulphus venit, perpetuæque nomen suum commendavit memoriæ, quod etiam Alphanus Archiepiscopus Salernitanus ab oblivione vindicavit sequenti epitaphio:

Dormit, Aquine, tuus Comes hic, Cajeta tuus Dux,
Magnus Atenulfus, Capua quem genuit.
Magnanimus, sapiens, pius, fortis, impiger, acer;
Urnam nam mediam sole tenente ruit.
Ad patriam cœli lux est ubi vera diei
Dextra beata Dei tendere donet ei. (g)

LANDO, Atenulphi F. patri equidem in Cajetanensi Ducatu successit, sed posteà vel insolentia Cajetanorum, vel tædio rerum humanarum impulsus, eum repudiavit, id quod auctor Chronici Cassinensis memoriæ tradidit hisce verbis: *sed & Lando Dux olim Gaetanorum eodem tempore* (anno scilicet 1096.) *fecit & ipse chartam B. Benedicto de omnibus, quæ sibi paterno vel materno jure pertinebant, in toto Ducatu Gaetano, ac Principatu de civitatibus, castellis, villis, Ecclesiis sylvis, & aliis omnibus.* Inter Landonis gnatos & Cassinenses monachos inimicitiæ & hostilitates reciprocæ recaluerunt, duraruntque usque ad Imperatoris Lotharii adventum in Apuliam, cujus auctoritate sopitæ, & PANDULPHUS cæterique Comites Aquinenses ad pacem cum Cassinatibus colendam jure jurando adacti sunt, anno 1138. & circiter. A fratre Pandulphi Landone orti sunt PANDULPHUS & RINALDUS, qui stirpem Aquinensem in duos diduxerunt ramos: eorum ætas in illa incidit tempora, quibus Nortmanni in Apulia Calabriaque & Campania victricia circumtulerunt arma, & Rogerius II. Dux ad Regium grassatus est fastigium. Ea rerum conversione non potuit non regulorum etiam Campaniæ conditio aliquantum immutari; indéque forcassis est, quod in tabulis chartisque regii archivii, ab illo temporis tractu scriptis, Aquinates nostros rarius prisco comitum Aquini titulo usos, sed ab illa comitatus parte denominatos reperiamus, quam quisque ex lege à Longobardis introducta possidebat. Verùm postquam à Nortmannis ad Suevos summa rerum transiisset, Aquinatum familia pristinum recuperavit habitum virtute THOMÆ, qui Landonis ex Pandulpho nepos, & alterum ab Atenulpho primo gentis suæ decus fuit. Hunc Fridericus Imperator, idemque Siciliæ Rex, cùm *Acerrarum Comitem* creasset Apuliæque & Campaniæ *Justitiarii* dignatione præfecisset, sibi etiam generum adscivit, juncta illi in matrimonium filia Constantia; id verò se idcircò fecisse palàm professus, quod illius operæ tanti accessionem regni deberet, quod victis fugatisque Celani Comitibus, qui seditiosorum duces erant, summa fortitudinis prudentiæque laude

(g) Camil. Peregr. op. cit. pag. 195.

laude asséruerat, ut Viri Clarissimi, *Nicolai Parthenii Giannettasii*, Surrentini, verba mea faciam (h) In Syriam deinde summo cum imperio à Friderico præmissus, non semel cum Saracenis tantâ felicitate conflixit, ut illis acie victis, castrisque exutis, jam pœnè desperatas perditasque Christianorum partes in integrum restituerit. Horum eventuum, nec non mortis Sultani Damasceni nuncium cùm ad Honorium IV. Pont. Rom. misisset, hoc iste in responsoriis usus est exordio: *Nobilissimo Viro Thomæ de Aquino, Comiti Acerrarum: Prælia tua audivimus, quæ & prælia fidei sunt, ubique felicitatem consequuta &c.* Secunda posteà expeditione in Syriam defunctus Thomas noster Imperatorem in Lombardiam Germaniamque secutus, atque anno 1239. Legatus ad Pontificem Rom. pacis componendæ ergò missus est, inde verò in Lombardiam rediit, hoc tunc usus titulo: *Thomas Dei & Regis gratia Aquini & Acerræ Comes.* Filium è Constantia suscepit LANDULPHUM dictum, quem ætate ac virtute virentem mors fato propera in bello abstulit; hunc casum ipse Fridericus Imperator adeò acerbè tulit, ut dolorem suum parenti adolescentis literis, benevolentiæ plenissimis, testatus sit: exstant eæ in Volumine Epistolarum Petri de Vineis, qui Cancellarius Imperatoris fuit, estque sexta Libri quarti; ex iisdem aliqua non pigrabor àscribere. *Nos in tam subito filii tui casu compassionis paternæ consortio non caremus, utpote qui eundem ante naturaliter genitum, & vix adhuc matris uberibus ablactatum, in ulnas eductionis nostræ suscepimus, & quia susceptibilem ipsum invenimus disciplinæ, virtutum in eum rudimenta congessimus, ut sibi esset conspicuus, aliis utilis, & nobis existeret fructuosus. Nunc autem cùm de plantatione nostra vindemiam cuperemus decerpere generationis humanæ novacula vitæ telam in homine, quam nondum natura perfectè texuerat, intempestivè præcidit. Sed & affectum consolationis dominicæ gratum accipias, quem veluti de communi tristitia per nos, qui tibi miserabiliter condolemus, potes & debes assumere gratiorem. Justè dolere te novimus, quod morientis filii clauseris oculos: consolari te volumus, quod non inter molles delicias, & debiles curas defecerit languidus, sed inter nostrorum obsequiorum occupationes ceciderit strenuus, & vixerit gloriosus. Quid plura? justè dolere te novimus, quod unicum, quem habebas, amiseris filium: consolari te petimus in duorum propagatione nepotum: & nos gratiæ nostræ Zelum, quem ad patrem abavo produximus, tanto propagabimus libentius ad nepotes, quanto nostræ Serenitatis affectum & patris & avi servitia meruerunt.*

Verùm, quod præstare Landulpho præmatura mors vetuit, exequutus RINALDUS est, CASERTÆ COMES ex Aquinensi familia, sed parentibus haud satis compertis prognatus, & ipse Friderici Imperatoris gener, & sororis Manfredi Regis Vir, cui inclyta post facta regnique totius & pace & bello moderationem fato occumbere cùm ipsa Suevorum regnatrice domo obvenit, ut *Giannetasii* iterum verba habent. Cœterum ex duobus Thomæ Acerrani Comitis nepotibus natu major THOMAS II. in avitum comitatum successit, alter, cui nomen erat JACOBO, Montesarchium sortitus est, Utrumque horum officio suo erga Fridericum Imperat. aliquando defuisse, veniam tamen offensæ impetrasse, indicat privilegium, quod in citato Epistolarum P. de Vineis opere recensetur, ex quo etiam aliqua referre lubet: *Præsenti Privilegio notum facimus universis, quod licet dilectus consanguineus & fidelis noster Thomas de Aquino, Comes Acerrarum, olim æmulorum nostrorum suggestione seductus, visus tantisper fuerit à nostris beneplacitis deviasse: quia tamen errore deposito nunc ad fidem & Mandata nostra spontaneus se convertit, Nos, qui eundem Thomam conscientiæ puræ constantiam erga nos semper gessisse confidimus, omnes offensas & culpas, quas idem Comes & Jacobus frater ejus familiares & sequaces, eorum cum ipsis contra Majestatem nostram propterea incurrisse noscuntur, eis clementer duximus remittendas: recipientes ipsos de cætero in plenitudinem favoris & gratiæ nostræ sinum. Et ut in oculis nostris gratiam liberaliorem se gaudeant invenisse, Comitatum & feudum Acerrarum, cum Civitatibus, Castris, Casalibus, honoribus omnibus Juribus & pertinentiis eorundem eidem Thomæ & hæredibus suis in perpetuum damus & etiam confirmamus. Partem etiam terrarum, dictum Thomam & Jacobum fratrem ejus in patrimonialibus rationabiliter contingentem, cum vivant more Longobardo pro indiviso eisdem fratribus fidelibus nostris dandam & concedendam duximus, ac etiam confirmandam.* (i) JACOBUS deinde Manfredo Regi strenuam navavit operam, nec eo regno æque ac vita

(h) in Dedicat. Bellicorum ejus. (i Libro VI. Epist. 2.

vita exuto partes Suevicæ familiæ deseruit, sed hac funditus eversa, cùm cuncta victori se submitterent, voluntarium in agro Romano subiit exilium, ubi reliquum ætatis exegit. THOMAS ejus filius cùm patruo cognomini Comite Acerræ partes, quas in Albeto, Camplio, Fano Donati & Septifratio habebat, anno 1268. permutavit pro castello *delli Luzzi* in Calabria; idem, cùm audita Siculorum defectione novas spes subvertendi Gallorum potentiam etiam in Cispharana regione, & recuperandi avitas opes concepisset, in Siciliam trajecit; unde revertens, atque executionem consiliorum suorum animo volvens incidit in naves Caroli Regis, captusque morte ab eo affectus est, quasi veteri Principi fidem servando propriam violasset. Uxor ei fuit *Stephania de Agnone*, quæ genus ducebat à Guilielmo Domino de Agnone, Prorege utriusque Siciliæ, cujus gnato Burrello coronam regni Siculi à Pontifice Romano oblatam fuisse ferunt; eadem stirpe satus erat Bonifacius Montalbani Comes, Manfredi Regis avunculus. Ex illo Thomæ & Stephaniæ conjugio provenêre filii duo, sine prole defuncti, gnataque unica *Beatrix*: huic an. 1303. aditus patuit ad avitas in regno facultates, gratiamque Regis Caroli II. postquàm ei exposuisset, nullo patrem avumque se crimine obstrinxisse, sed pietatem ac fidelitatem erga veteres dominos huic exilio, illi morte expiandam fuisse.

THOMAS II. avi exemplo *Dei & Regis gratiâ Aquini & Acerræ Comitem* se dixit, sicuti constat ex literis, quibus an 1265. Johanni Episcopo Sarnensi decimas de molis dictæ Civitatis, in Acerrensi Comitatu sitæ, confirmavit. Strenuus idem erat bello, & fidus Manfredo Regi, dum is in vivis esset; postquam is verò in prœlio ad Beneventum cæsus victoriam regnumque Carolo Andegavensi Comiti reliquisset, ad hunc ille se convertit, parique fortitudine ac fide ei inservìit. Hanc orbitam cùm premeret gnatus ejus ATENULPHUS, atque an. 1284. post Siculorum defectionem pugnæ navali contra illos Aragoniosque interesset, captus est unà cùm Carolo Regis filio, & in Cataloniam deportatus. Illic in custodiâ habitus aliquam stropham invenit, fictoq; clandestino cum hostibus heri sui commercio imposuit Catalanis, ipsi omnia ut crederent, vicissimque consilia aperirent sua, quæ cùm Principe suo protinus communicavit; sed hæc calliditas parum abfuit, quin in suum ipsius caput redundasset; namque ante Principem dimissus, atque ad penates reversus à Roberto Comite Artesiæ, Caroli in regno Neapolitano Vicario, proditionis postulatus, & capitis damnatus est; à qua sententia cùm ad Pontificem Romanum appellasset, supplicioque moram interjecisset, evenit interea liberatio Caroli Principis; is simul ac in Italiam delatus rem cognovisset, astum Acerræ Comitis palàm fecit, eumque non modò insontem pronunciavit, sed etiam laudibus ac prœmiis extulit & cumulavit. Factum nihilominus postea est, ut turbido, quo erat, ingenio suspicione Regem perstringens in carcerem conjectus, & bonis primùm, deindeque etiam vita mulctatus fuerit; Acerra eo modò in fiscum redacta regii filii Principis Tarentini patrimonio accessit.

CHRISTOPHORUS Aquinas, Thomæ secundi Comitis Acerræ filius natu minor. Comitum Asculensium ramum prosevit, isto enim oppido, in Capitanata sito, donatus fuit à Corolo Principe Salerni, Caroli I. Regis filio, qui etiam, Rex morte genitoris factus, donationi illi an. MCCXCII. d. XV. Nov. perpetuitatem dedit, petente & accipiente investituram Atenulpho Aquinate fratris sui nomine. Comitis axioma eidem anno 1296. accessit; ab uxore quoque vasallis nec non quartâ parte castelli Sangrensis locupletato; ista enim fratri suo Bernardo, sine liberis vita defuncto, successit, eamque hæreditatem filio suo natu maximo CHRISTOPHORO II. reliquit, qui hanc paternamque gnato suo CHRISTOPHORO III. transmisit. Hic vitâ præmaturè destitutus sororem suam *Margaritam* hæredem habuit, ter splendidis auctam matrimoniis: namque Richardus Martianus, cui illa primò nupsit, Thoma Comite Scillacensi, Magno regni Thalasarcho, natus erat, ex eo gnatam suscepit unicam *Mariam*, quæ Asculensem comitatum Ludovico Sabrano, Guilielmi Comitis Ariancnsis & Apitiensis gnato, viro suo attulit. Secundum Margarita conjugium iniit cum Friderico de Antiochia, atavis edito regibus, utpote ad Fridericum II. Imperatorem genus suum referente; eo vivis exempto tertiis nuptiis Raimundo Baucio Comiti Soleti & Magno regni Camerario in manum convenit. (k)

Ab Aquinatibus Ascoli Comitibus Laurentinorum etiam Comitum propago defluxit, quo comitatu à Roberto Rege auctus est BERARDUS Aquinas, primi Comitis Asculani filius

(k) Ferdin. Marra de fam. Neap. pag. 47.

filius secundo genitus, postquàm anno 1326. Carolum Ducem Calabriæ, Regis gnatum, Florentiam à patre missum, comitatus fuisset: hoc in itinere ea solertiæ specimina dedit, ut majoribus negotiis par haberetur, itaque illo mactus titulo in sanctius consilium à Rege adscitus, & legatione ad Regem Hungariæ ob res gravissimas honestatus est; ea defuncto Rex triremem sub ductu Marini Cosciæ obviam misit, qua vectus ad penates suos rediit. Cum prima uxore Campobassum & Montorium accepit, quorum locorum posterius illi dono mariti prioris obvenerat; secunda nata erat Galeatio Stendardo, Magno regni Marescallo & Sanctia de Poggioriccardo, cujus pater Fulco Caroli Regis Vicarius & Capitaneus Generalis in Sicilia fuit. THOMAS secundus Laurenti Comes coronationi Johannæ primæ Reginæ annno 1345, interfuisse memoratur; pater idem factus est filiorum duorum, quorum natu major & in Comitatu Laurentano successor FRANCISCUS gnatam unicam reliquit, quæ JACOBO Aquinati patrueli suo nupta, Comitatum avitum ei attulit, Satrianensis etiam jure materno possessori. Haud ingloriam idem operam navavit Ladislao Regi, Annalibus illorum temporibus celebratam; cujus etiam gnati FRANCISCI Lauretani & Satrianensis Comitis res præclarè gestas monumentis historiarum suarum mandavit Barthol. Facius: nimirum Andegavensi ac Dyrrachina domo cum Johanna II. Regina extincta, ad Alphonsum Aragoniæ Regem adoptionis & antiquissimo hæreditatis jure cùm spectaret regnum Neapolitanum, sed pars procerum Renato Andegavensi, ex secunda hujus nominis familia stirpis regiæ Gallicæ oriundo, addicta esset, Franciscus Aquinius ad eorum societatem se applicavit, qui ab Aragonii partibus stabant, huncque Messana, misso illuc Rinaldo Aquinate, accersiverant; ab illis, Alphonso Sinvessam obvium profectis, Franciscum Aquinium, mole corporis gravem, urbis Capuæ custodiæ relictum fuisse *Facius* refert; (l) cumque paulò post infestus ille intervenisset casus, quo Aragonius à Genuensi classe captus, & Mediolanum abductus fuit, quoque Andinæ factionis principes multùm confirmabantur, & majorem ad spem accingebantur, non vacillavit ille, licet terrestri etiam pugna copiæ Alphonsi adversa usi essent fortuna, sed in Aprutio res ejus pro virili sustentavit, donec ille libertate recuperata reversus esset; id quod eo ipso evenit tempore, quo Eugenii Pontificis copiæ adversus Aquineum nostrum ad Strangulagallum (id ei oppido nomen est) profectæ erant; hujus rei certior factus Rex Aragonius maximis eò itineribus confestim contendit, ut hominem sibi amicum, cujus fidem & constantiam in omni bello expertus fuerat, periculo levaret: primoque suo adventu summotis hostibus obsidionem irritam fecit. (m) Metroplim regni deinde cum rege triumphante iniit, celebrique parlamento anno MCDXLIV, habito, non solum tanquam Laureti & Satriani Comes, sed etiam Magni Camerarii regni dignatione, interfuit. Hæreditate denique auctus Johannis Aquinatis, agnati sui, vitam cum morte commutavit, relicto gnato unico BERNARDO CASPARE. Hunc à laudato Rege illo ipso die, quo memoratum egit triumphum, sexto nempè & vicesimo Februarii an. 1443. Marchionem Piscariæ creatum, *Anton. Panormita* literis consignavit, hisce usus verbis: *Rex antequam currum conscenderet, aliquid se dignum dicere aut facere constituit: itaque vocato ad se Berardo Caspare de Aquino: Ego, inquit, adolescens ob merita & servitia patris te Marchionem Piscariæ constituo, creoque, simulque te hortor ad fidem, constantiam & integritatem ejus, in cujus honorem nos hodiè te tam sublimi dignitate honestamus, quam patris beneficio partam, posthac tua propria virtute conserves & amplifices.* (n) Erat illi nonnihil juris in Marchionatum Piscariensem nomine materno: Johannetta enim ejus genitrix gnata fuit Cecci *de Burgo*, qui dum Ladislaus Rex ætate parvus, molique regiminis impar esset, curam regni & reipublicæ, Proregis & Capitanei Generalis dignatione, gessit tanta fide ac fortitudine, ut magnam regni partem, à factiosis hostibus Regis occupatam, sub ejus potestatem redigeret, & reliquam in fide ac fortitudine, obsequioque retineret; itaque cùm ille justa ætate auctus, & Cajetæ anno 1390, coronatus imperii habenas capessivisse, Ceccum regimen, quo perfunctus erat, in manus suas deponentem, non tantum vultu alloquioque benigno patrem appellavit, sed etiam Marchionis Piscariæ nec non Comitis Montisderisii dignitatibus extulit, his tamen ad ipsius personam restrictis; quoniam ergo hæreditariæ non erant singulare omninò beneficium & summæ benevolen-

(l) Libro IV. (m) Facius Libro VII.
(n) de dictis & factis Alph. R. Lib. IV.

volentiæ signum illius nepoti Berardo Caspari Aquinati Alphonsus Rex earundem restauratione exhibuit. Berardus deinde ut vicissim cultu atque observantia Regem demereretur gnatam suam Indico Avalo, nobilissima stirpe Castellensi sato, quem ille eximio complectebatur affectu, opibusq; ac honoribus ibat ornatum, cōnubio junxit, & dotis loco Comitatum Montederisianū dedit; Piscariensem verò Marchionatum avitosq; comitatus filio suo FRANCISCO ANTONIO transmisit. Hic, patris aviq; vestigia ingressus, Ferdinandi I. Regis, Alphonsi filii, partes suscepit adversus Johannem Andinum regulosque eum sectatos, nec eas deseruit nisi coactus rerum suarum necessitate, cui parere & cedere semper, Ciceronis effato, sapientis est habitum. Literis hunc consignavit eventum *Jo. Jovianus Pontanus* Historiæ suæ Libro primo, Laurentum, scribens, cum esset profectus Picininus (is copiis Andini ejusque asseclarum præerat) & jam quassatis ac dirutis muris sustineri diutius obsidio nequiret, tum Franciscus Aquinas Marchio deditionem his conditionibus fecit, ut ipse cum omnibus oppidis, quibus plurimis dominabatur, ad Joannem transiret, Laurentani multæ nomine aureûm quatuor millia penderent. Haud verò diu adversitati isti superstes ille mansit, sed præmaturo fato rebus humanis exemptus est, nec sobolem post se reliquit, ut adeò omnes ejus possessiones ac opes ad Sororem Antoniam atque ab ea ad Avalensem familiam, in quam elocatam fuisse dictum est, devolverentur, in qua etiam hucusque perennarunt, sicut in genealogia Avalorum, suo exhibenda loco, videre licebit.

Cæterum ad Aquinatum, Tabula prima enumeratorum, stirpem quoque pertinere, & vel à Comitibus Acerranis vel à Lauretanis oriundus fuisse videtur *Rinaldus Aquinas*, pater *Johannis*, cujus mentio an. 1295. reperitur, cuique uxor fuit *Philippa de Fossis* Marini Jevoli vidua; ex ea pater factus est *Johannis*, cujus tutelam Berardo Aquinati Comiti Lauretano consanguineo suo in tabulis supremis, an. 1325. conditis, demandavit, *Cecci & Johannis II.* dicti perblanditias *Johannuccii*. Ex horum numero Johanne & Cecco præmatura morte abreptis *Johannuccius* superstes mansit, & Crispanensi castello, nec non matrimoniis *Sigilaita Pandonea & Margarita Galgana* auctus *Johannem Ceccum* sive *Franciscum & Salvatorem* genuit. Cecco in uxorem ductam esse *Marrellam Salvacosciam*, Petri Comitis de Bellante gnatam, dotemque in castello Trojæ Johannæ Reginæ annuente assignatam fuisse, ex chartis anno 1387. scriptis constat. Salvator ex *Ritola Caracciola* suscepit *Antonium Johannem*, aliumque gnatum, qui fortassis *Rinaldus* ille fuit, permittente hanc conjecturam temporum ratione, quem memoravit Facius Messinam ad Alphonsum Aragonium missum fuisse, qui moneat, uti ad paratam sibi fortunam & exoptati regni possessionem advolet. (o) Gnatæ præterea duæ Salvatori fuerunt, *Pippa & Maria*. ex quibus Pippa nupsit Julio Cæsari de Capua, qui regnante Ladislao regni Marescallus fuit. Antonius Johannes ex concessione Francisci Aquinatis Comitis Laureti & Satriani, Magni Senescalli regni feudum in Teanensi districtu, Regis Alphonsi verò beneficio Vitinianum in Territorio Aversano, & Vicisguardum in Capuano obtinuit; eidem Scipio Admiratus uxorem tribuit *Mariam Giraldam*, è qua quoniam unicam sequioris sexus prolem suscepit, nempè *Belisandram*, Fabritio Leonessæ, Domino de Montemarano, nuptam, hæredem an. 1449. scripsit Franciscum Aquinatem Laureti Comitem paulò ante dictum, gnatumque ejus Berardum Casparem Piscariæ Marchionem.

AD TAB. II.

LANDULPHUS Aquinas, à quo initium secundæ Tabulæ ductum est, frater fuit natu minor Atenulphi, progenitoris Comitum Acerræ, Ascoli, Laureti & Satriani, superiore tabula enumeratorum; illius memoria veteri eaque avthentica charta servata est, quam Scipio Admiratus in Opere suo de familiis Neapolitanis eo loco, quo de nostra agitur, citavit, quamque in scriniis Antonii Aquinatis Archiepiscopi Tarentini reconditam fuisse Ferdin. Matranus Dux Guardiæ testatus est. (p) Ita verò exordium scripturæ istius se habet: *Ego Landulphus Filius Domini Pandulphi inclytæ recordationis, habitator & Dominus castri Albeti.* Præter hoc castrum in Landulphi peculio, quoque fuit pars quarta Aquini, Campoli, Montis S. Johannis, cæterorumque locorum, quæ ex veteri

(o) Histor. Libro IV. (p) Discorsi delle Famiglie, pag. 47.

veteri familiæ splendidissiæ ditione reliqua, & secundum leges Longobardicas divisa erant. Filiorum Landulphi natu major ATENULPHUS prole destitutus LANDULPHUM, ex Fratre suo natum, hæredem instituit; hujus genitor ANDREAS Grottam Menardam, incomperta acquisitam via, tenuit. Fidem præter Landulphum jam dictum tres adhuc fuere filii, videlicet *Rogerius Atenulphus & Pandulphus*. ROGERIUS, vir strenuus magnisque ausis promptus, bellum Campanilio referente, gerere sustinuit cum Roberto Bossonio, potente regulo, multorumque castellorum domino, sed pugna superatus, posteaque perfidia Roberti Forgiæ, vasalli sui, quem ademtione castelli Miletensis offenderat, in manus inimici sui delapsus est; ab eo cum grandi æstimaretur pecunia, nec eam fratres in numerato haberent, PANDULPHUS se pignori, donec contrahi posset, opposuit. Idem isto deinde vinculo solutus in alio cum hostibus domus suæ conflictu mortem oppetiit, nulla prole post se relicta; qua etiam Rogerius caruit, cœteri sobolem procrearunt: namque ATENULPHUS pater factus est RINALDI, quem Hydruntinæ & Bariensi regioni Proregis titulo præfuisse annales Matthæi Spinelli de Jovenatio memorant, nec non ANGELI, Episcopi Sarnensis, cujus in Italia sacra Ferdin. Ugelli mentio occurrit. LANDULPHUS omnium domus suæ possessionum hæres relictus à Friderico II. Imperatore privilegium insigne, Barlettæ datum, impetravit, quo Grottensis Baronatus à Jesualdensi Comitatu separatus est, ita ut Curiæ Regiæ immediatè subesset. (q)

De THOMA, Landulphi filio, tertio Grottæ Menardæ Domino, refert Campanilius, (r) quod unà cum nonnullis aliis regni Baronibus consilium ceperit conscribendi proprio ære exercitum pro Rege Carolo I. ad recuperationem Siciliæ; unde apparet, illum tum studio erga Regem, tum opibus abundasse. Vitam idem ad summam produxit senectutem, & quamvis pedibus æger esset, sanus tamen animo ac vigens in castris permansit, usque dum Carolus II. Rex sua sponte militiæ vacationem ei daret, LUCAM filium ejus ècontra militari cingulo, equestris honoris symbolo, ornans, ut ad paternæ virtutis imitationem inflammaretur. Hoc natus LANDULPHUS avitas auxit ditiones empto Corsano in provincia Hydruntina, & ducta in matrimonium Maria Jesualda, quæ Rocchetam ei attulit, in Principatu ulteriore sitam. Filio ejusdem NICOLAO Johanna I. Regina in præmium operæ strenuæ, quam ipsi in bello cum Ludovico Hungariæ Rege navaverat, castellum S. Angeli in Scala & Capriliam, nec non medietatem Grottæ Castanariensis largita est. Ei ut obsequium vicissim probaret suum gnatam Roberti de Camanis Comitis Ebulensis & Magni Senescalli, quem tunc regina eximio favore complectebatur, & illustribus affinitatibus ornatum ibat, connubio sibi junxit, è quo natus est juxta cum aliis DONATUS Archiepiscopus Beneventanus, non ingenii minus, quàm sanguinis claritate illustris, ut habet elogium Abbatis Ugelli in Italia Sacra: ei, senecta jam ætate defuncto, & in majore Beneventanæ civitatis æde sepulto, hoc conditum est epitaphium:

Præsulis egregii requiescunt ossa DONATI
Hic tumulata mei: querar heu te Samnis in ævum,
Alta domos genuit regni domus inter AQUINA
Hunc, sed eum melius genuerunt Stemmata morum.
Quid queror, o mortale genus! quid plasma caducum,
Cum mens æternâ melior pars gaudeat aurâ,
Cursus & annorum placeat: dic versibus illum,
Mille quadringentosque decem jugendo duobus.
Inter quos annos Indictio quinta notetur.

ANTONIUS Aquinas, Donati Archiepiscopi frater, gratia plurimùm valuit apud Regem Carolum III. qui eum an. 1384. inter Cubicularios suos cooptavit, & deinde munere Proregis ac Capitanei generalis in provincia Principatus auxit, facultatemque ei dedit Succe-

(q) Campanil. delle insegne nob. e familie Napol. & Amirat. op. cit.
(r) Loco cit.

succedendi in bona *Sigilaitæ Filomarinæ*, aviæ suæ maternæ; verùm cùm ille posteà à dicto Rege, ejusque gnato Ladislao, desciviſſet, ſeque ad Ludovici Andium Ducis partes applicuiſſet, à Ladislao Rege tum ditione avita, tum bonis illis multatus est, hæcque in Antonium de Caſtilione translata ſunt. Sed MATTHÆUS, Antonii F. ad officium reversus, in gratiam quoque Regis rediit, ditionemque avitam recuperavit, in qua ei ſucceſſit LADISLAUS filius, qui comitiis ab Alphonſo Rege an. 1443. habitis memoratur interfuiſſe. Hoc natus CASPAR, decimus Grottæ dominus, Ladislaum, hujus nominis ſecundum, & Landulphum genuit: poſterior Milletenſe caſtellum apanagii, inſtar ſortitus eſt, atque à Comite Aliſani feuda Cornelii & Canniti emit: pater idem fuit gnati unici, cui *Caſpari* nomen fuit, qui intra adoleſcentiæ annos infauſto caſu & fortuito vitam amiſit, à puero quodam lapide, funda temerè excuſſo, in capite, dum ad feneſtram ſtaret, ita ictus, ut animam efflaret: quod infortunium anſam præbuit edicto poenali, adverſus fundas, quarum uſus invaluerat, promulgato; adoleſcentis autem ſepulchro hæc inſcripta fuerunt: *Gaſpari de Aquino Puero rariſſimæ indolis, qui vixit an. XIII. Landulphus de Aquino pater infelix præter votum an. Sal. MDXXX.*

LADISLAUS Aquinas, hujus nominis ſecundus, in omnem ditionem avitam ſucceſſit, eique Quaratam, in Barienſi territorio ſitam, emtione adjunxit, & ejus reſpectu titulum *Marchionis* obtinuit. Idem ſimulac per ætatem belli patiens fuit, ad caſtra Caroli V. Imperatoris, ad quem regnum Neapolitanum devolutum erat, ſe contulit, militiæque tyrocinio ibi poſito duas equitum levioris armaturæ turmas ſuis ſumptibus conſcripſit, conjunxitque cum Imperatoris exercitu, cui tunc cum Valdemontio. qui Gallicis copiis regno incumbentibus præerat, res fuit: iſtis in expeditionibus ita enituit Ladiſlai Marchionis virtus ac opera, ut ab imperatore Biſceliæ oppidum, Ducisque axioma laborum ac fidei decoramentum tulerit. Poſteà cùm Galli denuò regnum invaſiſſent, Odeto Fuxio Lautreccio duce, noſterque defenſioni arcis Tranenſis invigilare ſecum conſtituiſſet, ſed ab Inico Davalo Vaſti Marchione ex auctoritate Imperatoris juſſus eſſet inde diſcedere, & ad exercitum ſe conferre, accidit, ut eo in itinere à copiis Venetis, qui in maritimis Apuliæ oris Gallorum commodis velificabantur, interciperetur, & ad Lautreccium mitteretur. Ab hoc, quod lues tunc in caſtris Gallicis graſſaretur, facultatem ad lares ſuos revertendi pecunia facile redemit, ea tantum conditione ſibi lata, ut ex colonis ſuis aliquos ad caſtra Gallica mitteret, foſſorum vicem expleturos; id quod ſe facturum recepit, nec tamen effectum reddidit, arbitratus in re ſibi patriæque ac hero ſuo damnum allatura hoſti fidem non eſſe ſervandam. Nihilominus, quia eadem tempeſtate ſocer ejus, Jo. Vincentius Carafa, Marchio de Monteſarchio, vir ſummæ exiſtimationis, ad Gallos deſciverat, venit & ipſe in ſuſpicionem ambiguæ fidei, adeò ut Philibertus Arauſionenſis, Prorex Neapolitanus, tanquam proditionis convicti bona in fiſcum redigeret; hæc executio malignis rumoribus fomentum præbuit, quibus in errorem conjecti annalium ſcriptores adhuc gravius aliquid in illum ſtatutum fuiſſe tradiderunt, quemadmodùm vel in Jovii Hiſtoriarum Libro XXV. legere eſt, cui quidem etiam in nomine Marchionis noſtri error obrepſit, Franciſcum quippe pro Ladislao appellavit. Sed ille bonis ita ceu dictum eſt exutus, non veritus eſt Bononiam ad ſolemnia coronationis Caroli V. Imperatoris proficiſci, ejusque ſolio ſe advolvere, & juſtitiam magis ab eo, quam veniam flagitare, utpote nullius ſibi Criminis conſcius. At Cæſar eum Neapolim reverti, & Proregi innocentiam ſuam probare juſſit, cui mandato confeſtim paruit, ſed nullum obſequii fructum tulit, haud æquiorem ſibi Arauſionenſem hac vice expertus, quàm prius, maximè eò quod res non amplius eſſet integra, diſtractis jam ipſius bonis, ex quibus ille Quaratenſem Marchionatum in familiarem ac popularem ſuum, Franciſcum Ruth, titulo donationis tranſtulerat; eam quia revocare nolebat, hanc pronunciavit ſententiam, ut Ladislao Aquinati bonis multato fama ac vita ſalva incolumisque eſſet. Ab ea ſententia cùm is ad Imperatorem denuò appellaſſet, morte, qua paulò poſt oppreſſus eſt, filiique ſui natu maximi ANTONII abitione in Galliam, minoris verò, cui FRANCISCO nomen erat imbecilli ætate hæſit negotium, maximo familiæ detrimento. Iſte tamen quàm primum in ætatem venit; in id incubuit, ut ad fortunam pinguiorem & conditionem genere ſuo dignam emergeret, nec operam luſit: aliquot enim caſtella acquiſivit, videlicet *Fanum Nicolai*, *Durazzanum*, *Fanum Bartholomæi in Galdo*, *Rupem Vaſciranam*, *Manconſium & Lenticem*, hæcque filio ſuo primogenito JOHANNI BAPTISTÆ tranſmiſit,

cujus gnato nataq; sine prole mortuis OCTAVIUS, filius Francisci quintus, Carifii Dominus, in possessiones paternas successit: genitorque fuit THOMÆ, in cujus liberis hæc Aquinatensis familiæ linea defecit, eò quod tres ex illius filiis Ecclesiasticum & cælibe vitæ genus seculo conjugioque prætulissent.

Sed LADISLAUS & ANTONIUS, qui etiam in numero filiorum Francisci Aquinatis Domini Fani Nicolai dictorumque locorum, & sacris dignitatibus decorati fuerunt, silentio prætereundi non sunt. Posterior initio Sarnensi præfectus est Ecclesiæ, quam XXIII annorum spatio rexit, usque dum à Paulo V. Pontifice Romano ad Archiepiscopatum Tarentinum provectus fuit, in quo mortalitatem explevit; Præsul exempli recti domi & in Ecclesia, bonis etiam studiis atque artibus expolitus, & diligens inprimis indagator & vindex veterum monumentorum membranarumque, quo studio pulchrè ad illustrandam familiæ suæ historiam usus est, cùm eam Ferdin. Marranus Dux Guardiæ, jam sæpius nobis laudatus, conscriberet; cum eo enim cognatio pariter & literarium commercium illi intercessit. LADISLAUS non tantùm nativitate, sed dignitate quoque potior Antonio fuit: à Pio V. Papa Romam accitus aliqua Ecclesiastica beneficia accepit, posteà à Gregorio XIII. Venafrensi Episcopatu auctus, à Paulo V. Nuncii dignatione ad Helvetios inde ad Perusinos, Prætoris titulo, missus, mox S. R. E. *Presbyter Cardinalis* absens electus est die XIX. Septembr. an 1616. Romam reversus titulum *S. Mariæ super Minervam* obtinuit, & Patrocinium ordinis S. Basilii suscepit. Vir, Ciacconii elogio *integer in omni vita, & summæ humanitatis, & quia legalis scientiæ insignis erat, pluribus Cardinalium congregationibus ab eodem Paulo V. adscriptus est, præcipuè Concilii Tridentini interpretum, in qua magna pollebat ob doctrinæ præstantiam auctoritate. Post obitum dicti Pontificis eo arridentis aulæ favore Comitium est ingressus, ut communis omnium persuasio, ac judicia summum illi Pontificatum deferrent, & planè, ut fama evulgavit, instantis infulæ monitum prona Patrum suffragia inaugurassent, si lecto surgere permisisset imbecillitas; sed fracto etiam ante ætatem ob nimias lucubrationes literariosque labores jamque senio exhausto colligenda tunc fuere vasa, non vota: In eodem enim conclavi spiritum posuit, summæ dignitatis candidatus, sepultusque est in æde S. Mariæ supra Minervam, hoc elogio ad tumulum exsculpto:* D. O. M.

LADISLAO S. R. E. CARDINALI

Excellenti & Illustri Nobilitate D. Thomæ Aquinatis domus, magnis virtutibus claro in Comitiis non ad summum terrarum, sed ad cœlestia divino Numine & beneficio evocato. Obiit Anno Dom. MDCXXI. Ætatis suæ LXXV. Johannes Riccius de Piscia Patrono carissimo grati animi ergò monumentum P.

Johannes Baptista Ursus è Societate Jesu sequentem eidem posuit inscriptionem:

LADISLAO.
Expetente magis purpura, quàm expetita
CARDINALI DE AQUINO
D. THOMÆ.
Cognatione Sanguinis, affinitate Virtutum
Gentili,
Episcopo Venefrano
Multis infra se functo muneribus
Pontificiis in Comitiis
Votis omnium
Studio patrum
Ecclesiæ gestientis humero
Summum ad fastigium vecto,
evectoque,
Ni ipso in articulo
Depluentis in sinum imperii
Sublimius in solium Astra repetiissent
Acerbo fato quamquam Ann. sup. LXX.

AD

AD TAB. III.

AQuinensem stirpem per Pandulphum & Rinaldum, Landonis filios, in ramos duos diductum fuisse superius dictum est; quoniam igitur priorem enumerando percensuimus, posterioris etiam propaginem, maximis æq; ac illa fuit decoribus insignem, hodieque florentissimam, læto prosequemur stylo. RINALDI memoria exstat in literis, quibus contractus permutationis, inter Adrianum VI. Papam & Rinaldum Pandulphumque Aquinates anno 1157. initus, quo hi fundos suos in Sabinis cum Monte S. Johannis commutarunt, confirmatus & corroboratior redditus est: quia verò eo temporis spatio, quod inter contractum illum ejusque literalem confirmationem intercessit, Pandulphus viventium numero exemtus fuit, filii ejus juxtà cum Rinaldo patruo ultimam negotio illi manum imposuerunt. Huic gnati quinque fuerunt in Tabula dicti; tres ex eis uxoribus ductis sobolem procrearunt, videlicet *Landulphus, Athenulphus & Aimon.* LANDULPHUS post excessum Friderici II. Imperatoris partes Pontificis Romani adversus Conradum Regem, illius filium ac successorem, amplexus est magno suo malo; arma enim Conradi sibi attraxit, quibus Aquinum post arcem obsidionem ex pugnatum, incendio deletum omnisq; Comitum Aquinensium ditio ferro & flamma pervastata est. Landulpho uxor fuit THEODORA nomine, sed generis haud satis liquidè comperti, licet id indagare atque è monumentis eruere scriptores eò magis fategerint, quod ex illa S. THOMAS natus fuerit: hoc communi ferè consensu statuunt, Comite Theatino (*de Chieti*) oriundam fuisse; istum *Carmineus Nicolaus Caracciolus*, Princeps in tantum laudandus, in quantum intelligi erudita nobilitas potest, genti vindicavit suæ, & scripto publici juris facto exquisitis rationibus probavit Theodoræ patrem *Landulphum Caracciolum Comitem Theatinum* dicendum esse; cui sententiæ adstipulatur, nec leve pondus addit Breviarium Patrum Dominicanorum anno 1694 Romæ editum, in quo pag 563. sequentia leguntur: *Illustrissimum Christiani Orbis decus, & Ecclesiæ lumen Beatissimus vir Thomas Aquinas Landulpho Comite Aquinate, & Theodora Theatini Comitis filia è gente Caracciola nobilibus parentibus natus est.*

THOMAS primam ætatem in monasterio Casinensi sub disciplina patrui Landulphi Sinibaldi, qui Abbas ejus loci erat exegit, totumque se ad studia doctrinæ contulit; Neapoli deinde Dominicanorum sive Prædicatorum Ordinem amplexus Coloniam abiit, atque ibi Alberto Magno magistro usus est; posteà docendi munus ipsemet suscepit, eoque Lutetiæ Parisiorum egregia fama maximoque applausu functus est, ita ut *Doctoris Angelici* encomio mactaretur. Theologiam quoque novam instituit, cujus sectatores *Thomistæ* appellari consueverunt; illam divino miraculo confirmatam fuisse Bzovius perhibet, voce scilicet à crucifixi imagine edita: *Benè de me scripsisti Thoma: quam ergo recipies pro tanto labore mercedem.* (s) Neapolim denique reversus, cum ad Lugdunense concilium jussu Pontificis Romani iter faceret, in Volscis ad Amasenum amnem, in Abbatia Fossanova, morte interceptus est; quumque à defuncto multa miracula edita renunciarentur Johannes XXII. Pontifex eum anno 1323. solemni ceremonia inter divos retulit, Pius V an. 1567. Doctorem Ecclesiæ pronunciavit. Corpus ejus Tolosam an. 1368, sub Pontificatu Urbani VI, translatum est.

Ab ATENULPHO Comites Bellicastrenses prognati sunt, quo axiomate THOMAS, ejus filius natu major insignitus fuit; hic in pugna navali, inter Carolum Salerni Principem & Rogerium Lauriam commissa, qua Carolus victus captusque est, parem cum isto sortem subiit; cumque is posteà parentis morte Rex factus esset, Geneocastrum, elegans Calabriæ oppidum & fructuosum, ad litus maris Jonii situm, Thomæ Aquinati in præmium fidei suæ, secundis adversisque rebus spectatæ, donavit anno MCCXCVII. Comitis deinde titulum Robertus Rex adjecit, & quia Genecastri nomen durum auribus & absonum ei visum fuit, jussit ut *Bellicastrum* imposterum appellaretur: tanta scilicet tunc erant tituli dignationis, ut ne quidem sonus asperitatem eis inesse paterentur. Liberos, quos idem post se reliquit, è secunda uxore, *Philippa de Aquino*, parentibus incompertis nata, omnes suscepit; ex eis THOMAS jure primogenituræ in Comitatum Bellicastrensem successit, quem aliis castellis auxit, ab uxore *Hilaria de Sus* sibi allatis, nomina eorum in promptu sunt, *Ca-*

L 2 *salnovo*

salnovo, Sicarolo, Venifro, Montelongo, Santa Croce, Civitella, Sant Elia, Pietracatella, Montelione, Cantalupo, Pulcarno & San Giulano; horum postremum Hilaria à patre acceperat, cœtera omnia ex materna hæreditate ei obvenerant; cœterum Gallico creta erat sanguine, tresq; ante Thomam Aquinatem viros passa, videlicet primò *Eustachium Sabranum*, Comitis Ariani filium, dein *Benedictum Cajetanum*, Petri Comitis Casertæ gnatum, & post hunc *Philippum Janvillanum* Comitem S. Angeli. Gnatos Thomæ duos peperit, ATHENULPHUM & CHRISTOPHORUM: prior patris fatum antevertit, relicto post se filio, qui THOMASELLUS dictus est, & post avi excessum tertius Bellicastri Comes fuit; in eo sobole destituto hic ramus emarcuit: namque CHRISTOPHORO, ipsius patruo, cui Venammajorem & Pontem Albinetum pater legavit, quique Principatui Ulteriori vicaria potestate præfuit, unicus fuit gnatus, qui etiam *Thomaselli* nomen gessit, & intra pueritiæ annos vita caruit.

Supereſt linea CASTILIONENSIS; ejus conditor AIMON, Manfredo regnum utriusque Siciliæ usurpante, isti quæ trans Pharum est Proregis dignatione præfuit, nec tamen ex rerum conversione, quæ mox ingruit, detrimentum fecit, sed novo etiam Rege Carolo Andino benevolo ac benigno usus est, atque in quieta ditionis suæ possessione permansit: eam constituebant partes in Aquino, Rupe sicca & Monte S. Johannis ad illum ex lege Longobardica pertinentes, præterea *Picinifcum, Posta, Donati fanum & Gallinara*, castella in Ferentinorum regiuncula haud procul ab Aquino sita, quæ solida tenebat. Id ex veteri scriptura eaque publica, die XI. Decembr. Indictione decima quinta, Anno Æræ Christianæ MCCLXXII data constat, in qua memoratur, Thomam Aquinatem nomine patris sui Aimonis, quondam Proregis Siciliæ, XCIV uncias ærario regio pependisse respectu dictarum domus suæ possessionum. Alium etiam gnatum Aimon habuit, cui RINALDO nomen fuit; hunc si quis eundem fuisse dicet, qui Comitis Casertæ nomine illustribusque factis nobilitatus, cujusque superius mentio injecta est, nihil equidem absurdi statuet; haud enim alter ab alterius ætate longe abfuit; sed quia id dubio non caret, non est consilium incerta certis miscere, & conjecturas pro rebus compertis in medium afferendo fidem cæterorum labefactare: Stirpem Rinaldi diuturnitatem non esse assecutam ex Tabula patet; sed THOMÆ, fratris ejus, progenies perennavit: is cùm Regum suorum, videlicet Caroli Primi & secundi gratia aliquandiu floruisset, eam evertit bello, quod Verolanis in Romano Territorio, ubi castella quædam, illorum civitati vicina, tenebat, intulit, &, nihil moratus interdictum Regis, redintegravit; nec vero indignationem solùm Regis sui, sed etiam ditionum suarum jacturam ista sibi accersivit contumacia, quippe quas Rex per Justitiarium provinciæ in fiscum redegit. Ita bonis suis exutus ex regno etiam se proripuit, & in monasterium Fossamnovam se contulit, visitaturus corpus agnati sui cognominis, illic cum fama sanctimoniæ mortui, ibidemque è vita discessisse aut saltem sepultus fuisse videtur: Namque *Nicolaus Anellus Pacca*; diligens veterum monumentorum indagator, mentionem ejus in Libro defunctorum dicti monasterii reperit, quàm sequentibus retulit verbis: *Thomas de Aquino habuit in uxorem Dominam Amengaldam de Ceccano, Nepotem Domini Theobaldi de Ceccano, Cardinalis ex fratre filia, hi erant affinitate conjuncti cum Comitibus Terracinæ, cùm esset Abbas dictus Dominus Theobaldus Monasterii Fossanovæ hospitavit Fratrem Thomam de Aquino consanguineum memorati Thomasii, ut supra dictum reperi in antiquo libro mortuali prædicti monasterii Fossanovæ Ordinis Cistercienfis.* (t)

ATENULPHUS, Thomæ F. antiquo domus suæ statu privatus, gratiæ & tutelæ Regis se ab ineunte pueritia permisit, & simulac armis tractandis habilis esset militiam auspicatus est, cujus prima rudimenta sub Thoma Sanseverino, Marsici Comite, ex Theodora Aquinate, S. Thomæ sorore prognato, posuit anno MCCXCVI & circiter. Post sexennii spatium insignis jam munere Magistri armorum, quod equitatus præfecturam involvit, mactus, Roberto Calabriæ Duci, Regis filio, in obsidione Catarinæ strenuam operam navavit, ita ut ab eo cum Regis consensu Castilionensem terram, morte Guilielmi Castilionensis ad fiscum devolutam, fidei ac laboris præmium acciperet. Elegans Castilio est castrum, in loco editiore ad littus maris Tyrrheni situm, murisque cinctum ac munitum, de quo ita *Bernardus Tassus*, dulcedine carminum memorabilis, cecinit:

E Casti-

(t) Marra de fam. Aquin. p. 52.

observa dictum

E Castiglione, è quella vaga costa
che di Calabria ricca al mar s' accosta.

Cum deinde Robertus patri Carolo II in regnum successisset, amplissimis Athenulphi virtutem sibi perspectam exaggeravit honoribus: anno MCCCX cum Calabriæ vicaria potestate præposuit, biennioque post inter sanctiores consiliarios cooptavit, & regni *Balestriorum Magistrum* creavit; à Pontifice Romano posteà rogatus, ut sibi adversus Henricum Lucemburgicum Cæsarem, in Italiam ad sumendum Imperiale diadema profectum, auxilium ferret, eo promisso Atenulphum nostrum etiam ad societatem gloriæ, quam ex ea captabat expeditione, admisit, cumque Johannem Moreæ Principem & Petrum Gravinæ Comitem fratres suos, illum Romæ, hunc Florentiæ cum parte copiarum Guelphicas tueri partes jussisset, Atenulphum Aquinatem Ferrariam misit, ubi & in omni diœcesi Ferrariensi Vicarius Papæ & S. Ecclesiæ Generalis constitutus, insigne imperii ex manu Cardinalis S. Mariæ in Porticu an. MCCCXII suscepit: nec vacant ejus mentione Jo. Bapt. Pignæ, Atestinæ domus Historici, annales, prout ex sequentibus verbis, quæ initio Libri IV. operis ejus occurrunt, patet: *Robertus*, inquit, *Rex Neapol. Sanctæ sedis nomine Imperium nactus legatum misit Atenulphum Aquinatem, qui vi & armis populum imperata facere coegit, Azo XI & Bertoldus II, Francisco nati, alioquin adhuc imbecilla ætate, petierunt à Neapolitano, ut judices daret, qui de Dalmasi injuria, ac judicio Vicarii adversus ipsorum patrem cognoscerent, suspecta cognitione quæstioni proponuntur ipse Præfectus, nec non quæstor Guglielmus Catrosus, hi causam Videno Marcaniensi Jure Consulto delegaverunt, qui Johannis Andreæ, viri Juris Pontificii Consultissimi, consilium ac auctoritatem sequutus rem ipsam judicatam rescidit.* Rebus Ferrariæ transactis cum penatibus redditus esset Atenulphus novo à Rege mandato honoratus est, ut scilicet unà cum Guilielmo Dinisiaco Regni Marescallo ultimam induciis, inter ipsum & Fridericum Aragonium Siciliæ Regem pactis, manum imponeret, annoque MCCCXVI iterum in Calabriam Prorex ablegatus est. Post illa cùm Ludovicus Bavarus, Henrici Imperatoris successor, in Italiam venisset, ut obtrita à Pontificibus Rom. Imperatoriæ Majestatis jura vindicaret, inimicitiamque cum Johanne XXII Papa ejusque partium fautoribus susciperet, jamque Romam pervenisset, veritus Robertus Rex Neapol. ne in suum quoque regnum penetraret, Atenulphum Aquinatem, cui supremam militiæ suæ præfecturam demandaverat, cum exercitu ad fines Aprutiii misit, Reatemque, locum stativis aptum, delato injunxit, ut Donatistas, illic tunc degentes, coërceret, & Abbatem ad S. Salvatoris adversus eos protegeret; deindeque Proregem & Capitaneum Generalem Aprutiensis provinciæ eundem constituit; quam spartam usque ad obitum suum ornavit, nec tamen alibi ubicunque res exigebat operam suam desiderari passus est; ita anno 1333. in ultimos Italiæ fines propter motus Siculos à Rege missus, Rhegium Julium operibus munitionibusque sepsit, id quod ex Instrumento d. VI Septembr. dicti anni scripto constat, in quo Berardus de Rannella Judex civitatis Rhegiensis Nicolaus de Yeria Notarius comparuisse referuntur coram *Egregio & Magnifico viro Domino Atenulpho de Aquino milite, Consiliario, Familiari Abalistrariorum Regni Magistro, & Capitaneo Civitatis Regii, & aliarum terrarum à capite Bruzzani usque Balneariam*, & scriptum consignasse super sumptibus in munitione oppidi factis. Claudat de Atenulpho narrationem inscriptio, Castilionis arci ad æternam ejus memoriam præfixa:

Atenulpho Thomæ Aquinatis & Amengaldæ de Ceccano Filio
Ex Comitibus Aquini: Cajetæ Ducibus:
Post obita præclariora Serenissimi Ruberti Regis munia
Capitaneo Generali
Castrum Regia munificentia concessum
Ann. Dom. MCCCV.

THOMAS, Atenulphi filius ac in ditione paterna, quæ præter Castilionem, Marsicum vetus & partem Montis S. Johannis complectebatur, successor in præfectura etiam castri Amanteæ, quam genitor ejus tenuerat, à Rege confirmatus est, hisce in diplomate verbis uso: *Nos spectantes, quod tu paterna imitando vestigia, idemque Patri tuo in virtutibus, fide & devotione succedere debeas.* Sed spiranti adhuc Atenulpho Rex potestatem fecerat relinquendi filium in Calabria & Rhegii præfectura Locumtenentis titulo, quas partes difficillimis temporibus ita implevit, ut dignum idoneumque Rex duceret, cui custodiam Hydruntinæ regionis, Turcarum & Siculorum invasionibus obnoxiæ, concrederet & Proregis Capitaneique Generalis dignationem circumponeret. JACOBUM, Thomæ filium, tertium Castilionis dominum uxor *Elisabetha Gentilis* Crucolensi terra in Calabria, nec non Morano auxit, quæ loca juxta cum avitis ANGELUS, illius gnatus tenuit, filioque suo RINALDO transmisit, qui paternam ditionem Umbriaticensi oppido, in eadem regione sito, & præsenti pecunia comparato, amplificavit; sed JACOBUS, sextus Castilionis Dominus, sumtu & magnificentia modum excedendo rei familiari ita incommodavit, ut Crucolum aliaque feuda vendere necesse haberet. Sub LUDOVICO, Jacobi filio, mala sors Castilionense oppidum afflixit: ab agrestibus enim in Brutiis tumultuantibus, duce Nicolao Tasto, occupatum fuit, quod in colle situm, naturaque egregiè munitum esset; Sed Ferdinandus Rex castris admotis quæ ad oppugnandum necessaria videbantur proximis è locis comportatis, ac non semel oppugnatione incassum tentata, tandem eximia suorum virtute id cepit, captum diripuit, atque incendit. (u)

Cùm posteà Rex dictus Ordinem equestrem, ab emblemate Pontici muris, quem vulgò *Hermine* vocant, Herminicum sive Armenicum dictum, instituisset, insignibus ejus Ludovicum Aquinatem Castellionis dominum inter primos cohonestavit. De hujus Ordinis institutione, quam Pontanus & Summontius, historiæ Neapolitanæ scriptores silentio prætterierunt, Franc. Mennenius Anverpiensis in libro de Origine & statutis Ordin. militar. dilucidè retulit, quod opus quia paucorum fortassis teritur manibus, non pigrabimur verba ejus huc transcribere: *Rex Ferdinandus peracto bello anno 1463. cum Johanne Lotharingiæ, Calabriæque Duce Armenii ordinationem instituit, qui quidem Ordo hujusmodi initium sortitus est. Marinus Martianus Dux Suessæ & Rossani Princeps licet Regis esset sororius, non solùm tamen potissima causa prædicti belli fuit, verùm etiam ipsum Regem per dolum interimere, dum simul colloquerentur, machinatus est; qui cum posteà in ejusdem Ferdinandi Regis manus pervenisset, & in carcerem detrusus fuisset, noluit tamen Rex sororium, licet ingratum ac proditorem morti tradere, ne suas manus proprio sanguine fœdaret, quamvis hoc illi consulerent ejus Consiliarii. Quamobrem, ut hoc suum adeò clemens consilium patefaceret, hanc Armenii ordinationem instituit, in quam qui adscripti erant, monile aureum in pectore gestabant, cum hoc Armenio turpi cœno undique circumdato, & cum subscriptione,* malo mori, quàm fœdari, *in quo ordine diversis temporibus varios adscivit, quorum nomina ex Pacca hic subjiciuntur: Alfonsus Calabriæ Dux Regis primogenitus, Hercules Estensis Dux Ferarriæ Regis gener, Galeatius Sfortia Dux Mediolani, Alexander Sfortia Pisauri Princeps, Robertus Sanseverinus Princeps Salerni, Franciscus Baucius Dux Andriæ Regis consanguineus, Julius Antonius Acquavivus Dux Atriæ, Trojanus Caraczolus Dux Melphiæ, Antonius Piccolominus Amalphitanus Dux, Regis consanguineus & Pii II Pontificis nepos, Ursus Ursinus Nolanus Comes ac Asculi Dux, Antonius de Ruvere Dux Soræ Sixti IV. Pontificis Nepos, Petrus Guevara Regni Magnus Senescallus Vastii Marchio ac Regis consanguineus, Inicus Avolos Comes Camerarius & Alphonsus ejus filius Piscariæ Marchio, Honoratus Gaetanus Comes Fundorum, Ferdinandus Guevara Comes Belcastri, Alfonsus Guevara Comes Archarum, Marinus Caraczolus Comes S. Angeli. Jacobus Caraczolus Comes Burgentiæ, Virginius Ursinus & Joh. Jordanus ejus filius, Robertus Ursinus Tagliacotii & Albæ Comes. Diomedes Carafa Comes Magdaloni, Scipio Pandonus Comes Venafri, Andreas de Capua Altavillæ Comitis filius, Matthæus de Capua Palenæ Comes, Antonius Carafa Montis Dragonii dominus, Galeatius Caraczolus Vici Dominus, Domitius Caraczolus Ruodi Dominus & Calabriæ Gubernator, Galeottus Carafa Tirioli Dominus & Regis consanguineus, Guevara de Guevara Arpaiæ Domi-*

(u) Pontanus, Hist. Lib. I.

Dominus & Vallis Beneventanæ Gubernator, Loysius de Aquino Castellionis Dominus, Albericus Carafa, & Jacobus Carafa de Spina Castri Veteris Dominus.

BERARDINUS Aquinas, Ludovici de quo modò dictum est, filius natu major, in flore ætatis vitam cum morte commutavit, & hæreditatem paternam fratri tranimisit, is post genitoris obitum in lucem susceptus, ejusdemque nomine insignitus, Dominus Castellionis nonus & aliquot liberorum pater fuit; sex omnino mares fuerunt, è quibus duo cælibes decesserunt, videlicet RINALDUS & CASPAR; hic egregiæ militaris famæ in castris Caroli V. Imperatoris partæ, mortem opetiit in pugna navali inter Cæsarianos & Gallos prope promontorium Minervæ anno MDXXVIII. commissa; aliis etiam fortibus viris fatali, quos inter Ugo Moncada Prorex Neapolitanus eminebat. HECTOR gnatas duas, nobilissimis viris elocatas, filiumque unicum post se reliquit; hic Dominicanorum sive Prædicatorum familiam ingressus Hannibalis nomen in sacro lavacro sibi inditum abdicavit & *Ludovicus* dici voluit, morumque probitate, & inculpatæ vitæ austeritate famam sanctimoniæ adeptus est, quam P. Marchesius, Episcopus Puteolanus in Commentariis suis de sanctis Ordinis memorati posteritati commendavit. De Antonio, tertii Ludovici secundi filio, posteà sermo erit; FERDINANDUS secundo genitus HANNIBALEM procreavit & HORATIUM: hic militiæ Hierosolymitanæ, quæ nunc Melitensis audit, nomen dedit; & in memorabili Melitæ oppugnatione, à Turcis irrito conatu suscepta, ad mœnia fortissimè pugnans nobili fato concidit. Hannibal Baranelli, Savuti & S. Manghi Dominus fuit, genitorque THOMÆ, quem Philippus III Hispaniæ Rex *Principem Manghi* renunciavit, perspectæ virtutis maximæque in regno existimationis virum: huic filii tres fuére, quorum natu majores CÆSAR & HANNIBAL Ecclesiasticum vitæ genus seculari prætulerunt, & fratri LUDOVICO successionem in paternum Principatum reliquerunt. Hic tum suopte ingenio bellicosus, tum conditione temporum ad arma stimulante, sub Ferdinando Austriaco, quem Cardinalem Infantem vulgò appellarunt, militiam auspicatus est, alis equitum duabus à Philippo IV. Rege præfectus, cumq; in acerrimo ad Norlingam prælio inter Cæsareanos & Suecos an. 1634. commisso concreditum sibi collem fortissimè defendisset, eaque actione haud levè momentum ad victoriam à Cæsareanis reportatam contulisset, strenui bellatoris nomen promeruit, insignibusque Ordinis S. Jacobi, quibus à Rege transmissis manu Infantis ante initium pugnæ decoratus fuerat, dignum se præbuit; sed è medio honorum, qui eum manebant, cursu à parente avocatus sustentandæ familiæ in Italiam regressus, penatibusque redditus est anno MDCXXXVIII, illo ipso die, quo horribili terræ motu regio ista convulsa fuit; salutem verò genitori adventu suo non dixit solum, sed attulit; is enim, ut Jul. Cæs. Recupiti verbis ex libro ejus de Situ & antiquitate Calabriæ utar, *egressus in campos è bello regredientem filium excepturus mortem reliquit à tergo, diruto repente domicilio: unde nisi decessérat, decessisset. Natus certe parente post militiam servato felicior, quàm cæsis hostibus miles.* Verùm letho illi malo erreptus paulò post naturæ concessit, nec Patri gnatus diu superstes mansit, & quia cum uxore recens ducta prolem non genuit LAURAM sororem suam hæredem habuit, qua ratione Principatus S. Manghi cum Castellionensi conjunctus fuit, utroque ad Cæsarem Aquinatem, Lauræ filium, devoluto.

Hic à Ludovici, Domini Castellionis noni, filio primogenito, cui etiam nomen CÆSARI fuit, descendebat: iste itaque decimus inter Castellionis regulos numerabatur, cumque *Aureliam Torresiam* connubio sibi sociasset Crucolum, quod jam olim in Domo Aquinatensi fuit, in eam reduxit. Belcastrensem etiam Comitatum recuperare contendit, actionemque, antiquo domus suæ jure fundatam, in eum movit, eo successu, ut sententia bona mactus Jo. Anton. Serram & Nicolaum Johannem Baronem Tropeæ, Legum Doctores ad capiendam ejus possessionem ablegaret; quoniam verò magno venditus fuerat pretio, ejusq; possessor de pecunia fisca regio persoluta vel ab Aquinate, vel ab Imperatore, sibi sufficienter caveri postulabat, ad transactionem res devenit. Egregiam de cætero operam, exemplo majorum, Carolo Imperatori Cæsar Castellionis Dominus in bellis navavit, maximeque in Algeriensi expeditione, & defensione urbis Neapolitanæ, cùm ab Odeto Fuxio Lautreccio oppugnaretur, virtus ejus enituit. Eodem satus JULIUS Castellionis Crucolique Dominus felici cum *Eleonora Januaria* matrimonio Martoranensem Comitatum in Calabria situm, & duo oppida Martoranum nempè olim *Mamertum* dictum & Scilianum, nec

non

non quatuor pagos insignes, Mottam, Cosilentios, Altiliam & Grimaldum, complexum, quem Fridericus Rex Andreæ Januario, Eleonoræ proavo, donaverat, nactus est, eoque avitam ditionem amplificavit. Gnatos ex illa duos suscepit, quorum minor FABIUS genuit SCIPIONEM, qui Familiæ Franciscanorum cucullatorum nomen dedit, & JOHANNEM BAPTISTAM bello Belgico spectatum; major CÆSAR, in paternum maternumque Statum successit, claruitque ætate Gabrielis Barrii Franciscani, qui in opere suo de antiquitate & situ Calabriæ, inter rerum urbiumque Italicarum scriptores Francofurti anno 1600 edito, mentionem ejus sequentibus fecit verbis: *Ac præter cæteros viget Cæsar Aquinius, Divi Thomæ agnatus, ac gentilis Castilionis, quod oppidum ut ostendi in Calabria est, Dominus.* (x) Hujus oppidi arci Cæsar jussu Regis ignem injecit, ut eo destructam, & à contagione, qua infamis erat, purgatam munitiorem splendidioremque exstrueret ac restauraret, id quod inscriptione sequenti, quæ in saxo portæ imposito legitur, posteritati prodidit:

Arcem publicæ utilitatis ergò ob pestilentiam contractam jussu Regis incendio absumptam D. Cæsar de Aquino Mamertinorum Comes, Oppidanorum Præsidium, pecunia propria instauravit Ann. Dom. MDLXXXIIII. Cæsare & Cornelia Spinella, splendidissimo genere orta, prognati sunt CAROLUS & JOHANNES, in Principum ordinem evecti.

JOHANNI Petram elcinam, quam alii *Petram pulcinam* dicunt, apanagii instar sortito Philippus III Rex Hispan. Principis ejus loci titulum contulit, Ferdinandus II Imperator verò S. R. Imperii Principis dignationem adjecit diplomate, Viennæ die X. Novembris an. 1626. dato, ex quo aliqua ad decus & existimationem Aquinensis familiæ facientia referre juvat: *Considerantes insignem nobilitatem, & illustrem splendorem familiæ de Aquino, quæ inter regni Neapolitani præcipuas habita & ab antiquo Comitum Aquini & Belcastri stemmate originem trahit, unde quàm plures viri insignes, sago togaque celebres prodierunt, qui fidem Deo Regibus & Principibus suis, sacro Romano Imperio, & Augustæ nostræ Austriæ domui, debitam belli pacisque tempore inviolatam semper conservaverint, & in religione Catholica strenuè fortiterque defendenda & propugnanda, tam in Ecclesiastico, quàm seculari statu, insigniter & præclarè se gesserint, in quorum numero historiarum encomia, & alia antiquitatis monumenta speciatim recensent Magnum illum Divum Thomam de Aquino, cujus patrocinium Siciliæ Citerioris regnum agnovit. Item & Thomam de Aquino Belcastri Comitem, Adenulphum de Aquino, primum Castilionis Dominum, olim Regis Ruberti in Lombardia & Hetruria exercitus Generalem, cui & filius Thomas in eadem dignitate postmodum successerit, aliique ejusdem familiæ Heroes, & viri fortes recta semper linea, longo seculorum intervallo eandem strenuitatis fortitudinis ac prudentiæ laudem usque ad dicti Principis Johannis de Aquino Patrem Cæsarem de Aquino, Martorani Comitem, & fratrem Germanum Carolum Castilioni Principem insigniter continuarint, & cùm non dubitemus jam memoratum Principem Joannem de Aquino in eodem virtutis studio constanter perseveraturum, permittere nolumus, quin majoribus etiam titulis, & ornamentis, quæ non ipsi solum, sed hæredibus, & successoribus ipsius legitimis in perpetuum luculentissimo nostræ in ipsum voluntatis, & gratiæ benignissimique affectus, argumento testimonioque sint, eundem condecorandum susciperemus. Ex certa itaque scientia animo benè deliberato, & sano Principum, Comitum, Procerum, Baronum ac nostrorum, & Imperii sacri fidelium dilectorum accedente consilio, eaque qua fungimur Cæsarea authoritate, & de illius plenitudine in nomine Dei omnipotentis, quem Principatuum, honorum & dignitatum fontem inexhaustum, & primam scaturiginem agnoscimus, ipsum Illustrem Principem Johannem de Aquino, ejusque liberos, hæredes & descendentes legitimos in veros Sacri Romani Imperii Principes, & ad titulum atque dignitatem Principis Imperii ereximus, exaltavimus & sublimavimus, aliorumque nostrorum, & Sacri Imperii Principum numero, cœtui & consortio aggregavimus, prout per præsentes erigimus & exaltamus, sublimamus, & aggregamus, decernentes, & hoc nostro diplomate Imperiali firmissimè statuentes, & posthac perpetuis futuris temporibus prædictus Illustris Princeps Johannes de Aquino, ejusque*

(x) Libro IV.

que filii, hæredes & descendentes legitimi virtute hujus nostræ erectionis, exaltationis, sublimationis & aggregationis sint, & esse debeant, nominentur, nuncupentur, & reputentur, tàm in scriptis, quàm viva voce, aut alias quotiescunque, vel quomodolibet illorum mentio facienda erit, Sacri Romani Imperii Principes, salvis tamen, & in suo statu permanentibus antiquis & genuinis illorum titulis, & dignitatibus, per manus acceptis, utque tanquam Imperii Principes proximè assideant aliis Principibus Sacri Romani Imperii, induti ac vestiti eorundem Principum in solemnibus usitato amictu, & in actibus, ubi moris est, omnibusque & singulis honoribus, prærogativis, exemptionibus, præeminentiis, libertatibus, juribus, privilegiis, insignibus, gratiis, indultis, regalibus & aliis quibuscunque in judicio, & extra, in omnibus rebus, statibus, & causis tam spiritualibus, quàm temporalibus, Ecclesiasticis & prophanis, sessionibus aliàs ubique, & in locis omnibus gaudere, uti ac frui possint, & debeant, quibus alii nostri & Sacri Imperii Romani Principes per idem Romanorum Imperium, & ubique locorum & terrarum in dandis & recipiendis juribus, conferendisque & suscipiendis feudis, & in aliis omnibus ac singulis ad illustrem statum & conditionem Principum spectantibus gaudent, utuntur, fruuntur & potiuntur.

CAROLUS, Johannis Principis Petræ Elcinæ frater natu major, *Princeps primus Castilionis*, & summa in omni genere prudentia præditus, sicut ingenti gloria fuit, ita & opibus abundavit, quibus novas sibi comparavit possessiones: namque *Neocastrum*, celebrem & copiosam Calabriæ urbem, unà cum territorio ejus, CCCM Philippeis, prætereaque *Feroletum & Serrastrettam* CLXX millibus emit. Publicam etiam magnificentiam piaque opera dilexit, hinc Neapoli in æde D. Dominici Majoris statuam argenteam posuit S. Thomæ, cujus in base hæc cælata est inscriptio.

Carolus Aquinas VI. Mamertinorum Comes
& Castilionis Princeps
Post quatuor Seculorum
dominatum
Pietate, & in familiam studio
dicavit Anno MDCXXII.

Inter Caroli filios, quos quatuor habuit, secundus, cui nomen erat JACOBO, Princeps Crucoli fuit, quem locum, & quæ ad eum pertinebant, apanagii loco obtinuit, unicæque gnatæ pater ex uxore, Regio Aragonico sanguine creta, factus, mortalitatem haud ita pridem explevit, eruditi & liberalibus studiis ornati Principis laudem, scitis compositionibus, quarum aliquæ lucem subierunt publicam, consecutus. JOHANNES & FRANCISCUS Principes Feroleti dicti sunt, in quo titulo posteriori prior successit: Franciscus enim eum à Philippo III Rege obtinuit, cum castellum Feroletense nec non Serramstrettam patrimonii instar sortitus esset: *Johannes* bellicæ laudis cupidine tactus cum ala equitum paterno ære conducta ad dicti Regis castra se contulit, eamque nec non aliam, hujus jussu cum illa conjunctam, moderatus est. Ad bellum Belgicum profectus summa quæque discrimina obeundo excelsi animi & invicti roboris non unum specimen dedit; in Hispaniam reverso cum Rex remunerationem, quæ XXCM ducatis æstimata fuit, obtulisset, eam acceptare constanter abnuit. Patre & fratre Francisco defunctis cum penates repetiisset, Principis Feroletti titulum, & castelli hujus nominis possessionem, bona fratris natu maximi cum voluntate, capessivit. Ibi dum circa ordinandam rem familiarum satagit morte oppressus est, nondum quinquagenarius, studiis doctrinarum non secus ác belli deditus, quibus excolendis bibliothecam instruxit selectam, & Pyrrhum Schettinum, elegantem Pöetam, nec non Ferdinandum Stocchium, Nobilem Cusentinum, amœni ingenii virum, domi suæ habuit.

CÆSARIS Principis Castilionensis secundi, eorum, de quibus modò verba fecimus, fratris primogeniti, viri religiosi & probitate insignis, triste fuit fatum, in terræ motu enim,

de quo paulò ante dictum est, interiit; casum hunc lamentabilem *Recupiti*, eodem loco citati, verbis referam: *Nicastrum*, ait, *quod paulò ante in Calabria ostentabatur, nunc ubi fuerit quæritur: hæc urbs funditus eversa cum civibus exitum habuit ubique terrarum publico luctu deflendum. Intererant in Franciscanorum templo horariis precibus mulieres promiscuè ac viri fermè sexcenti musicos inter concentus, cum resonante longè aliter terra templum, turres, tecta, muri, urbs denique tota corruit; primùm exiliens, tum decumbens, demum in se sepulta, consepulta magna pars civium tria millia peribant: non plura in bello funera, cum magna clades infligitur.* Et paulò post: *nunc ut cœptam narrationem prosequar, inter cæteros, qui egesta humo è ruinis viventes eruti eductique sunt, eximia LAURA Aquinas Principis Castilionis, Nicastro etiam imperitantis, uxor nobilitate clara, pietate clarior, utero gravis, ut in unius salute duo corpora servarentur, fato mox erepta, infracto animo, effracto crure, malum in tam ingenti clade levissimum. Non eadem Principi fortuna fuit, nam cum in gestatoria sella Jubilæi causa sacras ædes adiret, decumbentibus undique tectis obrutus, nec sellæ, nec cadaveris per plures dies ullo extante vestigio. Maxima profectò in tanto infortunio felicitas, quod mors illi obvenerit ritè confesso, percepta etiam pridiè eucharistia.* Post aliquod intervallum ita laudatus Scriptor narrationem absolvit: *redeo nunc ad Castilionis Principem, futurum hoc ipso nomine celebrem apud posteros, quod cui angustiores tumuli capiundo satis non essent sepulchrum urbs tota condiderit. Principis fatum ferè omnia, quæ ad ejusdem ditionem spectabant, eadem ruina traxit. Nam in Calabria citeriore Murgantia, & Castilio in ulteriore, Nicastrum, Feroletum, S. Blasius eodem modo decubuere. Loquor de interitu oppidorum, quasi obitus hominum memorarem; eadem quippe facilitate disperiere tot oppida, quæ totidem homines periere. Magna profectò jactura opulentissimæ domus, quæ aureorum quinquaginta millium annuos reditus numerabat. Quamquam si vera sunt, quæ constanter fama vulgaverat, damnine plus adjectum an lucri apud peritos rerum æstimatores ambigitur; à parte Principis, qui nunc obiit, ingentem vim numeratæ pecuniæ aggestam esse, compertum est, ad quingenta aureorum millia ascendisse traditur.*

LAURA acerbo mariti funere in viduitatem conjecta, cum annum ætatis vigesimum & secundum ageret, unicæque gnatæ mater esset, & alteram prægnans alvo contineret, à secundis abhorruit nuptiis, omnemque curam & cogitationem convertit ad rectionem ditionis, quæ principatu San Manghensi ex fratris hæreditate ipsi aucta est, ad ordinationem rei familiaris atque ad educationem filiarum; ex his natu major, ad quam avitorum bonorum hæreditas spectabat, cùm nubilis facta esset, viro extraneo in manum convenit, adversus majorum constitutiones, quibus provisum fuit, ut conservandis in familia ditionibus fœminæ earum hæredes consanguineis & agnatis, non extraneis, nuberent; sed eam illa transgressionem cita morte expiavit, quam eo obiit tempore, quo ab Aquinatibus Petrus Venatus Comes S. Mariæ in Grisone, Jo. Baptistæ Venati & Hieronymæ de Aquino filius, in Hispaniam missus fuit, impetratum, ut Castilionensis Principatus sorori Corneliæ minori natu obveniret, hæcque viro consanguineo nubendo avitæ constitutioni morem gereret. Verùm interveniente tempestivè, ceu dictum est, Corneliæ obitu, eoque hæreditate paterna ad ejus sororem JOHANNAM BAPTISTAM devoluta, ille ex itinere revocatus, hæcque matrimonio cum CÆSARE Aquinate Principe Fetræelcinæ, propatrui sui filio, contracto majorum præceptis obsecuta est; quæ etiam sarta tecta habuit, cùm illo in vigore ætatis vivis exempto, duarum filiarum, unicique nati, quem in fasciis vita destituit, mater, ad secunda transiret vota; iterum enim virum agnatum in thalamum adscivit.

AD

AD TAB. IV.

AB ANTONIO Aquinate maritus Principissæ Castilionensis Johannæ Baptistæ Aquiniæ secundus sanguinem duxit: gnatus ille tertius Ludovici Domini Castilionis noni fuit, habuitque in matrimonio Barbaram Tritiam (*del Trezzo,*) in qua familia, nobilissimis Lombardiæ, unde oriunda est, annumerata, Duratiis in regno Neapolitano imperitantibus Comitatus Triventinus fuit. Antonio Tritio, Barbaræ avo, occasionem transferendi larem in dictum regnum præbuit legatio, quam apud Ferdinandum I Regem nomine Ducis Mediolanensis obiit, quaque deinde Ferdinandi auspiciis & Ducis consensu in Hispania apud Regem Aragoniæ dextrè functus est. Neapolim reversus grande meritorum proemium tulit; castellum videlicet *Monardo*, *Monteforum*, *Poliam*, *Montemrubeum*, *Tiriolum*, *Gimilianum & Rupemsellucam*, in Calabria sita, quorum aliqua ad Antonium Aquinatem delapsa sunt, cum virilis illa Tritiorum stirps in fratre Barbaræ, Antonio secundo, cui ex Eleonora Aquinia, uxore sua, unica fuit gnata, Laura dicta, emarcuisset. (y) Sed Antonio Aquinati quinque fuere filii, quos inter primas naturæ beneficio tenuit ALEXANDER, quatuor liberorum pater; marium nempè trium, fœmellæ unicæ; hæc DIANORA nominata in Monfortiam familiam elocata fuit; gens ista in Gallia & Anglia quondam clara potensque in regnum Neapolitanum cum Carolo I Andino venit, ubi honoribus ac possessionibus brevi cumulata, summum tenuit locum; attenuatis posteà ejus opibus dignitatem familiæ priscam nunc pro virili tuetur Ferdinannandus Orontius Monfortius Dux de Laurito, Marchio de S. Juliano, & S. R. I. Princeps, Dianoræ Aquiniæ nepos.

THOMAS, Alexandri filius natu maximus, Regi Philippo IV à consiliis status & gubernationis regni Neapolitani fuit, ea tempestate, qua domestica quies seditionum agitata fuit fluctibus, à plebe Neapolitana anno 1647. concitatis: maximè in ista rerum perturbatione Thomæ Aquinatis enituit fides atque industria: nec enim solùm apud S. Mangi & Castilionis Principes, quos propinqua contingebat agnatione, perfecit; ut magnam Calabriæ partem in obsequio Regis retinerent, sed in ipsa metropoli fovere hominum sensus, delinire animos & adhibere commonitiones reverentiæ Regi debitæ sategit, usque dum classe regia, qua Johannes Austriacus vehebatur, appulsa plenissimam ab eo potestatem accepit de pace agendi, donisque & pollicitationibus pro re nata abalienatos alliciendi, nutantes confirmandi: Occœpit itaque explorare & pertractare Januarii Annesii, cui populus imperium post Thomæ Anelli mortem detulerat, aliorumque demagogorum animos, eo successu, ut illum aliosquè multos pervinceret, cumque periculum esse animadverteret, ne consilia & destinata sua Duci Guisio, cui Româ Neapolim accito populus summam rerum suarum detulerat, innotescerent, Johannem Austriacum monuit, adesse tempus idoneum urbem ingrediendi, eoque cum manu armatorum virorum in urbem se inferente curavit, ut per subornatum monachum vexillum regium, cujus tutela sibi commissa fuerat, ex improviso ad Albam portam, qua ingressus fiebat, explicaretur, erectumque oculis universæ civitatis exponeretur; huic incepto fortuna respondit: factum quippe est, ut seditiosi re subita atque inopinata perculsi & perturbati animos desponderent, celeriterque subacti obedienter imperata facerent, & cuncta post paucorum dierum spatium pacata, tranquilla & quieta essent. Noster ætate jam provecta pacis redditæ gloriam pio cumulavit opere, & in media urbis regione orphanotrophium erexit, suisque ex facultatibus dotavit, in quo LXXII. adolescentulæ, parentibus orbatæ & cum egestate conflictantes, gratis alerentur, domumque & templum patrocinio S. Nicolai Bariensis commendavit; hoc autem opere vix ad colophonem per-

M 2 ducto

(y) Campanil. op. cit. pag. 228.

ducto naturæ debitum persolvit, liberis nullis post se relictis, quorum tamen vicem alumnæ illæ, nunquam intermorituræ, explent in æternum.

ANTONIUS, Thomæ, de quo modò dictum est, frater natu minimus, Theatinorum familiam, assumto Thomæ nomine, ingressus, probitate morum, prudentiaque in rebus agendis, totius Ordinis summum magistratum adeptus est, quo dum Romæ fungitur, eam sibi famam atque existimationem comparavit, ut ab Alexandro VIII Papa in numerum sacra purpura decorandorum pridie quàm promotio promulgata est relatum fuisse constet; sed persuasi à Cardinali Pancirolo Nepotes Pontificis nimio illum studio Hispanicis deditum fore partibus; quippe quibus frater ipsius sit addictissimus, ideoque innopportunam illius promotionem esse rati, Papam à proposito dimoverunt, utque ille etiam ab aula Romana submoveretur, Episcopatum Motolanum, quem Rex Hispaniæ eadem tempestate ei contulerat, suscipere sub specie honoris jussus est.

Ad LANDULPHUM, qui Thomæ & Antonii fratrum suorum ætatibus medius interjectus fuit, familiæ propagatio rediit; is feudum de *S. Angelo* dictum emit, sed brevi iterum vendidit; matrimonio ècontra, quo *Violantam Valignanam* sibi junxit, alia feuda domui suæ intulit: istam genuerunt Alphonsus Valignanus, qui Philippo III. Regi à consiliis bellicis fuit, & Julia de Regina Comitis de Macchia filia: Alphonso mater fuit Laura Sabella, Tullo Hostilio Sabello Rom. Ecclesiæ Marescallo & Violanta Ursina nata, hæc parentum hæreditatem crevit, & in Valignanam familiam transtulit, videlicet Comitatum Fogliensem, castella Montorii & Turris Ursinæ in Sabinis; hæc feuda unà cum illis, quæ Valignana domus spatio CCC annorum in Aprutio tenuit, cum Violanta Valignana, lineæ suæ postrema, in Aquinensem familiam transierunt. Ex dicto autem Landulphi & Violantæ matrimonio gnati tres prognati sunt: hi in grege illustrium adolescentum, qui Johannem Austriacum Neapolim ingredientem stipabant, civitatis in se averterunt oculos, LUDOVICUM verò, natu maximum inter eos Austriacus, præ aliis suspexit, sibique à Marchione Torrecusano præsentatum amplexus, & de patrui salute percontatus est, publicis operam ab eo sibi navatam ferens laudibus. Quadraginta annos natus Ludovicus fortunatas celebravit nuptias cum JOHANNA, agnata sua Principatuum Castilionis & S. Manghi hærede, eademque Cæsaris Aquinatis Petræelcinæ Principis vidua; ea quippe virili destituta sobole alii in manum convenire noluit, ut majorum institutis obsecundaret. Hoc conjugio Ludovicus *Princeps Castilionis* caputque familiæ suæ, ad paucos redactæ, & brevi pulchræ prolis pater factus est. Ad gubernacula Principatuum suorum capessenda dein profectus, vix in Calabriam delatus erat, cum de Messanensium ad Gallos defectione fama percrebuit, Siculumque bellum exarsit; in eo amplissimum Ludovicus Princeps nactus campum, quo fides ejus erga Regem & fortitudo decurreret, custodiæ tractus illius, qui à Capite Trapeæ usque ad Amanteam, munitissimæ hæc provinciæ sunt loca, se exporrigit, sibi demandatæ, ea invigilavit cura, ut vasallorum suorum ope, impensisque suis hostium conatus identidem everteret: ita omnis Neapolitanæ civitatis annona bis sua unius opera salva fuit, navibus onerariis, quæ eam subvehebant, ex hostium penè manu ereptis, & Castilionem, cujus arcem inopinato Galli adorti erant, illa tempestate, qua in opposita regione Scalettam interceperunt, strenuè defendit. Porrò navigiis mari immissis à piratis fretum illud purgavit, arbiterque jussu Proregis, Marchionis de los Velez, fuit consiliorum Comitis de Barbò, qui rem militarem istis in oris curabat, & Regiensi præsidio præerat. Tranquillatis rebus privignas in conditionem se dignam collocavit, deindeque filio etiam suo uxorem ex una præcipuarum Italiæ familiarum ortam, & Principes supremo jure imperantes, Regesque maximos inter majores suos numerantem, delegit, eique Lauretum obviam processit; quo in itinere Romæ, quam transiit, summam sui existimationem excitavit, & post se reliquit. Anno 1693. cùm, classi Hispanica multarum navium ad portum Neapolitanum appulsa, inter classiarios & populum urbanum odia & jurgia exorta essent, quibus publica tranquillitas conturbabatur, ita ut Prorex, quo munere Comes San Stephanensis tunc fungebatur, opus sibi esse putaret viro cordato & magni nominis, cui civitatis gubernationem quietisque publicæ curam

curam demandaret, aucta præsertim temporum illorum difficultate per classem Gallicam in mari Tyrrheno visam, Principi Castilionensi id oneris imposuit; quod is ea suscepit conditione, ne ferendum sibi esset diutius, quàm navales illæ copiæ in litore Neapolitano sint commoraturæ; simulac ergò illæ discesserunt, classisque Hispanica vela in altum dedit, munus, quo cunctis satisfecerat, prudentiamque suam in rebus gerendis probaverat, deposuit, & lares suos in Calabria repetiit, ubi vitam præclarè actam pia morte finivit.

THOMAS & CAROLUS, Ludovici Principis Castilionis & S. Manghi filii, in urbe Neapolitana nati, sub id anni tempus lucem læto aspexerunt augurio, quo S. Thomæ Aquinati festos dies anniversarios agere solent; inde adhuc parvuli cùm Neocastrum Calabriæ, sedem principatus aviti, à genitore deportati fuissent, paulò post Siculum ingruit bellum, in quo, sicut jam dictum est, Ludovici Principis virtus atque opera eximia fuit; neque tunc THOMAS, Comitis Mamertinensis titulo insignitus, licet sex annorum puer, compressis domi sedit manibus, sed visus est, *Giannetasio*, superius etiam laudato, testante, *hastile humero gerens inter antesignanos miles stationem tenere, & quantum puerili corpore infra reliquos erat, tantum supra omnes animi magnitudine ac divina indole eminuit.* Ætate maturus, & splendido conjugio, tituloque Principis Feroleti auctus, cùm post pugnam ad Orbesanam improsperè commissam res Hispanicæ periclitarentur, dux est designatus legionis Italicæ, quæ tum conscribebatur in supplementum à Comite S. Stephani, Prorege Neapolitano, sed expeditione legionis istius retardata, & pace Italiæ secuta, erepta invito est facultas exserendi excelsum animum impavidumque spiritum. Prudentiam ejus verò & in rebus agendis dexteritatem Romana etiam curia, haud solita quemvis facilè admirari, laudavit, cùm tertia eò venisset vice, ut cum Innocentio XII. Pontifice negotia, familiam suam attinentia, coràm pertractaret: maximam quippè tunc sui existimationem, animis Romanorum impressam, reliquit. Carolus II. Rex Hispan. denique ad propria ipsius avitaque decora hunc adjecit cumulum, ut eum inter Hispaniæ Magnates perpetuos adlegeret, his in supremo decreto, Mantuæ Carpetanorum d. XIX. Martii anno MDCXCIX. promulgato usus verbis: se considerantem servitia Domini Thomæ de Aquino Principis Castilionis & Feroleti, fulgorem Domus ejus, & merita majorum hanc ei gratiam fecisse, ut *honores Magnatis Hispaniæ ipsi filiisque & successoribus in domu ejus, jure perpetuò obtinendos*, conferret. Ita dum ille in seculo personam suam decenter sustinet, CAROLUS, ejus frater, altioris doctrinæ studiis refertus, Ecclesiæ esse ornamento studet, viamque ad sacras, quæ Romæ dispensantur, dignitates affectat.

Ab eadem cœterum hac Comitum Aquinensium stirpe & eodem ramo Castilionensi, illos etiam Aquinios, qui *Consentiæ*, nobili Calabriæ urbe, habitant, multisque ibi ornamentis, & nobilissimis affinitatibus redundant, oriundos esse, utpote unis atque iisdem insignibus utentes, moniti sumus à Viro perquàm Reverendo, & pari virtute ac doctrina prædito *Hieronymo Maria de S. Anna*, Carmelitani Ordinis in urbe Neapolitana monacho, cui etiam indicinam debemus insignis loci, qui in *Gab. Barrii Francicani Libro IV. de Antiquitate & situ Calabriæ* extat, & quia non illi tantùm asserto fidem adstruit, sed patriam quoque S. Thomæ Aquinatis prodit, integer adscribi meretur: *Chonam* inquit ille, *hoc est, Belicastrum Nascarus fluvius, Syrus olim dictus, adlabitur*; & paulò post: *ex hac urbe fuit divus Thomas cognomine Aquinus, doctor eximius, prædicatorum Ordinis, cœnobita, Landulphi, qui hujus urbis & vicinorum oppidorum dominus erat, filius, matre Theodora. Non enim Aquinus dictus est, quod Aquini natus sit, quæ urbs in Ferentanis in Samnio est, non in Campania, ut Geographiæ rudes quidam falsò scribunt; sed quod id vocabulum Aquinas divi Thomæ familiæ gentilitium nomen est. Extat etiamnum in Calabria multis locis Aquina familia, ut CONSENTIÆ, ut Tropeæ & alibi, ubi viri nobiles sunt & locupletes.* Quamvis verò Aquini de Consentia sua se involventes virtute titulorum pompam nondum affectarint, ad honoratiora tamen regni officia fores eis patuisse vel *Andreas Aquinus de Consentia* exemplo est, quem Ladislaus Rex anno 1407. *Protonotarium provinciæ Calabriæ* creavit hocque in diplomate, quo id muneris illi contulit, eum ornavit encomio: *Egregio & Nobili viro Andreæ de Aquino de Cosentia, fideli & consiliario nostro dilecto.* Hac tempestate ea in ci-

vitate claret *Josephus de Aquino*, *Eques & Commendator Ordinis militaris S. Johannis Hierosolymitani*, quem *Melitensem* vulgo vocant, vir excellenti animo ac virtute. Neapoli denique etiam haud ita pridem se extulit Familia quædam Aquinensis, quam *Blasius Altimarus*, Regius Consiliarius dignissimus, in *Memoriis Historicis diversarum familiarum nobilium Libro I pag. 12.* vocat suo idiomate, *la famiglia d' Aquino*, *delli famosi Negotianti di milioni*, *Bartolomeo e Tomaso d' Aquino della civita Napoletana.* Bartholomæo & Barbara Stampa, ejus uxore, genere Mediolanensi, natum esse ait *Johannem Antonium Principem de Carmanico*, Thoma autem satos esse *Ducem de Casola*, *Dominumque della Torre di Francolise*, & aliorum feudorum, nec non *Ludovicum d' Aquino*, *Auditorem Cameræ Apostolicæ*, ante annos non ita multos mortuum.

IV. AQUA-

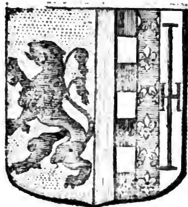
IV.

AQUAVIVIANA STIRPS

quâ

COMITES DE FLAVIANO ET CONVERSANO, DUCES DE ATRI, NARDO ET DELLE NOCI, PRINCIPESQUE DE CASERTA ET TERAMO

in regno Neapolitano prognati sunt.

Qui in scuti hic delineati parte priori conspicitur *leo cæruleus, falculis cruentis armatus*; tesseram *Aquaviviana* familiæ gentilitiam designat; altera verò pars, in quatuor subdivisa areolas, insignia *Aragonica*, *Hungarica*, *Andegavensia sive Neapolitana*; *nec non Hierosolymitana* complectitur; quippe quæ cum avitis conjungendi potestatem Julio Antonio Aquavivæ, Duci Hadriæ septimo, Ferdinandus Aragonius Rex Neapolitanus fecit; atque istis gens illustrissima priores jam dare solet partes, scuto bipartito in *quadripartitum* mutato, ita ut dicta quatuor insignia in prima & postrema quadra repetantur, quemadmodum vice versa leo Aquavivianus secundam tertiamque implet.

TABU-

TABU

DUCES DE ATRI, MARCHIONES DE BITON

1. MATTHEUS DE AQUAVIVA, Francisci F. Matthiæ N. Johannæ I Reginæ Neapol. Cubicularius an. 1349.

2. Antonius de Aquaviva, Cubicularius & Prorex Hydrunti est Comes de S. Flaviano, atque à Ladislao R. Comes *ma, Rostaini Com. de Boviano, & Dom. de Popoli filia.*

3. Andreas Matthæus de Aquaviva Dux de Atri II, Comes *Catharina Tomacella, Bonifacii IX. Pont Rom. nept.*

4. Antonius Dux de Atri III, † improl. *Maria Ursina de Balzo, Reimundi Pr. Tarentini f. 1407.*

Petrus Bonifacius Dux de Atri IV. Com. de S. Flav. *Catharina de Ricardis Francisci f.*

5. Andreas Matthæus Aquaviva, Dux de Atri V. Com. de S. Flaviano, exutus bonis à Rege Alfonso I. obiit *calebs.*

Julius Antonius Aquaviva de Aragonia, Dux de Atri VII, Com. S. Flav. occ. à Turcis 1480.

6. Andreas Matthæus Aquaviva de Aragonia Dux de Atri VIII. Princeps de Teramo, Marchio de Bitonto † 1528. Ux. 1. *Isabella Piccolominea de Aragonia, Antonii, Duc. de Amalfi f. 2. Catharina della Ratta hæres Comitatuum de Caserta & S. Agatha, Cæsaris Aragonii vidua † hæc sine lib. an. 1511.*

BELISARIUS Aquaviva de Aragonia Dux de Nardo *Vid. Tab. III.*

7. 1. Johannes Franciscus Aquaviva de Aragonia Marchio de Bitonto. *Dorothea Gonzaga, Joh. Francisci Gonzagæ f.*

JOH. ANTONIUS Aquav. de Arag. Comes de Gioja. *Vid. Tab. seq. II.*

8. Julius Antonius Aquaviva Comes de Conversano, Caserta & S. Agatha, Dn. de Brie & Conterobor in Gallia, ubi exul obiit. *Anna Gambacurta, Francisci Gambacurtæ & Catharinæ della Ratta f.*

9. Johannes Franciscus Aquaviva de Arag. Dn. de Brie & Conterobor Consiliarius Status in Gallia & Eques Ord. S. Michael. *Camilla Caracciola, Johannis Pr. de Melfi fil.*

10. Josias Aquaviva † *duodecennis.*

Anna Aquaviva nup. *Ludovico Dijacete, Com. de Chateauvilain.*

Julius Antonius Aquaviva, Princeps de Caserta I March. de Bellante II. *Victoria de Lannoy, Horatii Pr. Sulmon. f. ducta 1569.*

11. Scipio Dijacete de Aquaviva, & Aragonia, Com de *Chateauvilain*, Dux de Atri, Princ. de Melfi † 1648. æt. 68. *Genevieva Doni d'Attichi.*

Angelica Dijacete nup. *Claudio de Angiure, Princ de Amblise, March. de Sy, Com de Bourlemont* † 25. Oct. 1676.

Andreas Matthæus Princ. de Caserta II. March. de Bellante III. Eq. Aur. Vell. ux. 1. *Isabella Caracciola Caroli C. S. Angeli f. 2. Anna Polyxena Com. de Furstenberg, Emanuelis Gesualdo Pr. de Venosa vidua.*

12. Filius, dictus Comes de *Chateauvilain*, occ. in Italia an. 1643.

Gnatæ duæ *moniales.*

1. Anna hæres Principatus Casert. nup. *Francisco Cajetano Duci Sermonetta.*

LA I.

TO ET BELLANTE, PRINCIPES DE CASERTA.

Dominus de Aquaviva, Canopoli, Mollano aliorumque locorum, Uxor, *Jacoba Sanseverina*. 1.

---

hæ provinciæ sub Carolo III. Andino Rege Neap. à quo creatus de Montorio & Dux de Atri. Uxor, *Ceccarella Cantel-* 2.

---

de S. Flaviano & Montorio, occ. à vasallis suis an. 1407. 3.

Josias de Aquaviva Dux de Atri VI. Ux: 1. . . . . *Carrara.* 2. . . . . *Caldora, Jacobi f.*	N. de Aquaviva nupta . . . . *Campaneschi.*	4.
Uxor, *Catharina Ursina, Joh. Antonii Ursini, Princ. Tarentini fil. 1456.*	Johannes Antonius Aquavivus, occ. 1503.	5.

Sulpitius Aquaviva *Episcopus Conversani* ab a. 1483. usque ad a. 1495. antea *Episc. Bitectensis.*	Donatus Aquaviva *Episc. Conversani* ab. an. 1498. usque ad an. 1528.	Paula Aquaviva nupta *1. Honorato San Severino 2. Antonio Cantelmo, Com. de Popoli.*	6

Johannes Vincentius Aquaviva de Arag. ex Castellano S. Angeli *Cardinalis* cr. à Paulo III an. 1542. † 2. Aug. 1556.	Joh. Baptista Aquaviva.	7.

Isabella Aquaviva nup. *1. Henrico Pandone, Duc. de Bojano, 2. Bernardino del Balzo, fratri ultimi Comitis de Alessano.* 8.

Balthasar Aquaviva de Arag. Marchio de Bellante cr. à. Philippo II Rege. *Hieronyma Cajetana de Aragonia, Jacobi Com. de Morcone f. ducta an. 1542.* 9.

Vincentius Aquaviva.	Franciscus Aquaviva † improl. *Victoria Spinella ex Princip. Scalea.*	Marcellus Aquaviva. *Archiepisc. Hydruntinus*, cr. 25. Febr. 1586. † 1606.	10.

Carolus Magister Equitum in Flandria. . . . . *de Bernando Ferdinandi D. de Bernando f.*	Petrus, *Clericus*	Balthasar, regni Thesaurarius † s. pr. *Portia Caracciola, Duc. de Cercie Diomedis Carafa D. Cercia vid.*	Isabella ux. *Marini Caracciolo Duc. de Martina.*	11.

TABU

DUCES DE ATRI ET DELLE

7. JOHANNES ANTONIUS Aquaviva de Aragonia, Andreæ Matthæi III hujus nominis F. COMES de GIOIA, dein DUX de ATRI IX.

8.	Johannes Hieronymus Aquaviva de Arag. Dux de Atri X. *Margarita Pia.*	Andreas Matthæus *Episc. Venafri* 1558. *Archiep. Cusentin.* 1573. † 1576.	Dorothea Aquaviva, *docta fœmina.*

9.	Albertus Aquav. de Ar. Dux de Atri. XI. *Beatrix de Lannoy, Horatii Pr. Sulmon. f.*	Julius, n. 1546. *Cardinalis* cr. 1570. † 21. Jul. 1574.	Adrianus Aquav. de Ar. Comes de Conversano *Isabella Caracciola, Godefridi Dom. de Tocco fil. & her.* ☾	Johan. Antonius, Venet. copiarum ductor in Corcyra obiit.

10.	Josias Aquav. de Ar. Dux de Atri XII. *Margarita Ruffa, Fabritii Pr. Scillæ f.*	Josephus Aquaviva *Nuncius Extraord. in Hispan. Archiep. Thebeus.*	Margarita Aq. ux. *Diomedis Carafa Duc de Matalone.*	Dorothea Aq. nup. *Camillo Caracciolo, Pr. de Avellino & Detio Pignatello M. de Pinazzola.*	☽ Julius Aquav. de Arag. Com. de Conversano Dux delle Noci *Catharina Aquaviva, Duc. de Nardo.*

11.	Franciscus Aquav. de Arag, Dux de Atri. XIII. *Anna de Concubet de Arena Francisci March de Arena, C. de Stilo f.*	Octavius. n. 23. Sept. 1609. *Cardinalis* 1654. † 10. Nov. 1674.	Albertus, *Abbas.*	Fabritius, *milit. ductor.*	Joh. Hieronymus Aquav. de Arag. Com de Conversf. Dux de Nardo & delle Noci. † 1665. *Isabella Filomarina fil. Thomæ Princ. della Rocca* † 1679.

12.	Josias Aquaviva de Arag. Dux de Atri XIV. † 1679. *Francisca Caracciola Josephi Pr. della Torella f.*	Rudolphus *Nuntius Apostol. in Helvet.* ubi mortuus est.	Cæcilia nup. *Antonio Cajetano de Arag. Duci de Laurenzano.*	Cosmus Aquaviva de Arag. Dux de Nardo & delle Noci, occ. 1665. *Maria de Capua Jo. Fabritii IV. Princ. della Riccia. fil.*

13.	Joh. Hieroymus Aquaviva de Arag. Dux de Atri XV. *Magnas Hisp.* Princeps de Teramo, March. de Aquaviva Arena Com. de Gioja & Giulia. Ux. 1. *Lavinia Ludovisia, Nicolai Pr. Plumbini & Venosæ f.* † improlis. 2. *Eleonora Cecilia Spinella Ducis de Aquaro f.*	Franciscus. *Archiepisc. Larissensis, Nuntius in Hispan.* 1700.	Dorothea nup. *Julio Antonio Aquaviva Com. de Conversano.*	Michael, *Eques Melit.*	Jo. Hieronymus Aquav. IV. Com. de Conversano Dux VIII de Nardo & IV delle Noci. † 1681. improlis *Aurora Sanseverina, Caroli Pr. de Bisignano f.* 1680.

14.	2. Josias, Marchio de Aquaviva.	Dominicus.	Rudolphus.	Trojanus.	Liborius.	Maria Angela.	Theresia.	Lavinia.	Claudia Maria.	Anna.	Francisca.

LA II.

NOCI COMITES DE CONVERSANO.

Uxor, *Isabella Spinella*, *Jo Baptistæ Com. de Cariati f. Jo. Francisci de Capua vidua.* 7

Julia Aquaviva ux. *Bertholdi Farnesii.*	Antonius Aquaviva de Arag. Dn. de Casamassima, Rotigliano & S. Nicandro. ux. natione *Turca.* △	Claudius Aquaviva ex Cubiculario secreto Pii V Papæ *Jesuita* demum *Societatis suæ Generalis Præpositus.* el. 1585. † 31. Jan. 1615.	8.

Rudolphus, *Jesuita*, occ. in India à Barbaris.	Horatius ex milite *Clericus* & *Ep. Cajazzens* 1592. † 13. Jun. 1617.	Octavius, n. 1560. *Cardinalis* cr. 1591. *Archiep. Neapol.* 1605. † 15. Dec. 1612.	Isabella ux. *Fabritii Ruffi Pr. Scilla.*	△ Marcus Antonius Dn. de Casamass. † cælebs.	Victoria fratris hær. nup. *Antonio Carafa M. de Bitetto.*	9.

Johannes Aquav. *Antonia de Cardines Francisci ex March. de Laino f.* ☾	Alfonsus *Eq. Hierosol.* militavit in Belg.	Rudolfus Aquav. *Victoria de Radulovich, Nicolai M. de Polignano f.* ⊙	Franciscus, *Presbyter secularis.*	Bernardus *Jesuita.*	10.

. . . . *Eq. Melit.*	☽ Isabella	Adrianus Aquav. de Ar.	Beatrix.	Hieronymus.	Victoria.	⊙ Lucretia ux. *Caroli Carafa Duc. de Noja.*	11.

Thomas *Eq. Melit.*	Julius Abbas.	Catharina ux. *Hieronymi Caraccioli, M. de Torrecuso.*	Anna. nup. *Joh. Baptistæ Cicinelli Pr. de Cursi.*	12.

Julius Antonius Aq. de Arag. VI Comes de Conversano, Dux de Nardo X & delle Noci V † m. Febr. 1691. *Dorothea Aquaviva de Arag. Josia, XIV Duc. de Atri f.*	Thomas † inf.	Adrianus Aquav. de Arag. † 1687.	Dominicus Aq. de Ar. Eques Aur. Vell. cr. 1700. *Margarita Theresia de Hennin Philippi Ludovici Com. de Bossu, Pr. de Chimay in Belgio f.* 1691. † 1693.	Isabella.	Catharina.	Margarita.	Theresia.	Dorothea, *monialis, sed abjecto velo nupta Rudolpho Carafa ex Duc. Noja.*	13.

Julius Antonius, posthumus n. m Mart. 1691. Com. de Conversano VII, Dux delle Noci VI, de Nardo XI. 14.

TABU-

TABU

DUCES

6. BELISARIUS Aquaviva de Aragonia, Julii dein Dux de Nardo.

7.				
7.	Johannes Bernardinus Aquaviva de Arag. Dux de Nardo II † Aug. 1541. *Johanna Cajetana.*	Adriana de Aquaviva ux. *Ferdinandi Castrioti D. de S. Petro.*	Diana de Aquaviva, nup. *Ferdinando Spinello Duci de Castrovillari.*	N. . . . de Aquaviva ux. *Pauli Caraccioli.*

8. Franciscus Aquaviva de Aragonia, Dux de Nardo III.
Isabella Castriota, Alfonsi M. de Atripalda. f.

9. Johannes Bernardinus Aquaviva de Aragonia, Dux de Nardo IV.
Ux. 1. *Anna Loffreda, Ferdinandi M. de Trevico f.*
2. *Catharina Toralda ex March. de Polignano, Ferdinandi. Beltrani C. de Misciagna vidua.*

10.						
10.	2. Belisarius Aquav. de Arag. Dux. de Nardo V. *Portia Pepe.*	Adriana de Aquav. nup. *Cæsari Pappacoda.*	Franciscus Aquaviva de Arag. Dn. Turris de Padula. *Isabella Barone.*	Caspar Aquav. *Prælatus,* dein *monachus.*	Isabella ux. *Vasti de Acunia.*	Vincentius Aquav. de Arag. *Beatrix de Falconis.*

11.								
11.	Catharina hæres Ducatus Nardi, nup. *Julio Antonio Aquaviva de Arag. Duci delle Noci.*	Camilla nup. *Ferdinando Beltrano Com. de Misciagna.*	Bernardinus Aquav. de Arag. *Adriana de Francis, Jacobi M. de Taviano f.*	Marcellus, *Clericus Regularis dictus Felix.*	Andreas *Matthæus monachus Benedict.*	Julius *Cleric. Regul. dictus Jo. Baptista.*	Marius.	Diegus.

LA III.

DE NARDO.

Antonii Ducis de Atri VII. filius secundus, Comes 6.
Uxor, *Sueva Sanseverina, Hieronymi Pr. de Bisignano f.*

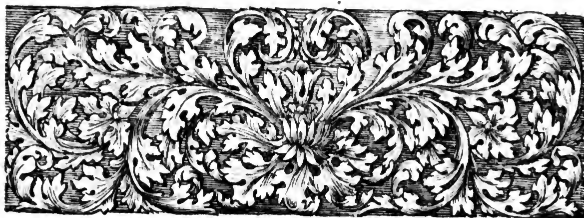
Antonia de Aquaviva nup. *Johan Baptista della Marra.*	Jacobus Antonius Aquaviva de Arag. *Episc. Neritan. dein maritus Adriana San. Framonda ex Comit. de Cerreto.*	Joh. Baptista Aquaviva de Arag. *Episc. Neritan.* post fratris abdicationem 1536.	Joh. Antonius Aquav. de Arag. *Episc. Leccensis, cr.* 18. Maji 1517. † 1525.	7.

Claudius Aquaviva de Arag. † 1584. *Lucia de Azzis.*	Belisarius Aquaviva	Catharina.	8.

Octavius Aquaviva † juv.	Alexander Aquaviva de Arag. *Nicasia Beneventutia.*	Ferdinandus Aquaviva, *militavit in Belgio.*	Ascanius Acquaviva, occ. in bello Bohemico 1620. *Maria Caracciola.*	Alfonsus Aquaviva.	9.

Claudius Aquaviva de Arag.	Alexander Aquav. de Arag.	Belisarius Aquav. de Arag.	Julius.	Delia.	Catharina.	Claudia.	10.

Franciscus Aquav. de Arag.	Cæsar *Clericus Regul dict. Johannes.*	Octavius.	11.

EXEGESIS HISTORICA.

QUAVIVARUM genus ad secundum ex quatuor fratribus Caracciolis, natione Helvetiis, quos Fridericus Ænobarbus Imperator inter primos aulæ suæ principes habuerit, & Neapoli rebus suis illic locorum firmandis reliquerit, *Conradum* dictum, referendum esse, *Franc. Ælius Marchesius* censuit, persuasus insignium identitate: quippe *leone cæruleo in Campo aureo* Caraccioli pariter & Aquavivii utuntur, nec non Conradi nomine, in utraque familia olim frequenter usitato. (a) Econtra antiquiore ævo, & Ottone M. imperante, familiam initio nominatam è Germania in Italiam venisse, & ab Imperatore modò dicto castello *Acquaviva* aliisque in Picœno locis donatam, nomen ab isto assumsisse, illicque consedisse, donec Sueviæ Ducibus rerum potitis in regnum Neapolitanum lares transtulerunt, *Fr. Zazzara & Philib. Campanilius* in Commentariis de Familiis Italicis tradunt. Enimverò in Apulia Peucetia, quæ nunc terra Barrensis audit, castrum etiam esse *Acquaviva* appellatum, huicque familiæ subditum, *Leander Alberti* in descriptione Italiæ refert. Rinaldo *de Acquaviva* ab Henrico VI Imperat. & Rege Siciliæ multa in Aprutio loca, quæ Leonus *de Atro*, socer Rinaldi in Foresta gnata, tenuit, concessa fuisse charta veteri an. 1195. scripta Campanilius probat. Istius filios fuisse putant *Andream & Ricardum* Acquavivas, quorum prior sub Friderico II Imperat. *Justitiarius* fuit terræ Hydrunti, alter Viterbio præfuit; Andream porrò patrem constituunt *Ricardi, Rinaldi & Berardi*, qui Carolo I Andino regnante claruerunt. Primi propago intra quartam emarcuit generationem. A Rinaldo deducuntur Comites *de S. Valentino*, qui primus fuit titulus huic genti collatus; isti defecère in Conradino *(Conraduccio)* Conradi Aquavivæ & Menonæ Acciajolæ filio, à Ladislao Rege an. 1404 dicto Comitatu investito, quo mortuo eundem Ursinis traditum, atque ab his an. 1507 Jacobo Tolsano venditum esse Campanilius memorat. Berardus Aquaviva *Gualtierum* genuit, patrem ex Isabella Grossa *Matthæi* Domini *de Pisento* in Aprutio aliorumque locorum, quorum investituram à Carolo II Rege Neap. accepit. Duas idem uxores habuit, primam *Philippam* Rinaldi Com. *de Sangro* filiam, hancque sterilem, alteram *Imperatricem de Archis*, Dominam *de Canopoli*, qua natus *Franciscus* cum *Johanna de S. Georgio* genuit *Nicolaum*, Johannæ I reginæ Cubicularium, *Ludovicum & Matthæum*, à quo genealogiæ initium in Tabulâ primâ ductum est.

ANTONIUS Aquaviva, Matthæi F. Ducis Hadriæ *(d'Atri)* titulum primus gessit, quem à Ladislao R. accepit, postquam Hadriam, insignem Aprutii urbem, jam olim familiæ suæ subjectam, unà cum Teramensi oppido denuo acquisivisset. Eo natum ANDREAM MATTHÆ-

(a) de Neapol. fam. p. 33.

MATTHÆUM Bonifacius IX. Pont. Rom. affinitate sua honestavit; Ladislaus Rex ob virtutem militarem in pretio habuit, & bello, quod adversus Mariam Anghianam. Princip. Tarenti, Raimundelli Ursini viduam, gestum ipsi fuit, præfecit; eo dein per matrimonium inter Regem & Tarentinam contractum finito cùm Aquavivius domum reversus esset, à suismet Vasallis in urbe Teramensi trucidatus est, in quorum antesignanos, Henricum & Robertum Melatinos, fratres, crudeliter à plebe animadversum fuit. Filios ille tres post se reliquit, qui singuli Hadriensem Ducatum successivè tenuerunt: namque ANTONIUS, natu maximus, cui Ladislaus R. privignæ suæ *Mariæ Ursinæ* nuptias conciliavit, maxima celebratas pompa, cùm nulla ex ea prole suscepta ex hac luce migrasset; Ducatum ad fratrem natu proximum PETRUM BONIFACIUM transmisit; cujus gnatus unicus eo exutus est ab Alfonso Aragonio, rerum Neapolitanarum potito; quod adversis ipsi partibus se miscuisset. Exinde JOSIAS ejus patruus Ducis Hadrianensis titulum sibi sumsit, rem verò à Rege obtinere nequivit; licet inde à primo ejus in Italiam adventu constanter ei adhæsisset, & utramque cum ipso fortunam subiisset. Ea propter vel fraude vel vi Hadriam recuperare secum statuit, hostesque Regis, Franciscum & Johannem Sfortios, fratres, in consilium auxiliumque vocavit; his verò suarum rerum satagentibus, arma, quæ jam adversus regios stinxerat, mox deposuit, Regiq; reconciliari per amicos curavit. (b) Receptò in gratiam Rex an. 1446. omnia, quæ fratris filio adempta fuerant, reddidit, nempè *Fanum Flaviani* cum Comitatus titulo, *Cellinum*, *Bisentum*, *Basciamum*, *Castagnam*, *Pennam*; *Avianum*, *Rosetum*, *Forcellam*, *Canzanum*, *Castrumvetus*, *Trasmiondum*, *Canopolim* aliaque, Hadriam tamen & Interemnatum (*Teramo*) retenuit, quarum urbium priorem demum an. 1459. à Ferdinando Rege, Alfonsi F. *Josias*, opera Jo. Antonii Ursini, recepit. Hujus quippe gnatam cum dote Comitatus Cupersanensis (*Conversano*) JULIUS ANTONIUS Aquaviva, Josiæ F. uxorem acceperat: is socero paulò post ad apertas cum Rege modò dicto inimicitias delapso ejus sectam secutus est, armaque contra herum tulit; illo autem vivis exempto cùm in occupatione Barrensis urbis, ubi XL aureorum millia servabantur, à Rege præventus esset, & populos cunctos in eum inclinantes cerneret, spurium econtra soceri filium nequaquam eo ingenio præditum nosceret, qui succedere paterno imperio dignus atque idoneus videretur, cum Rege in pactionem descendit, eaque ex voto confecta in castra regia cum copiis venit, & vexilla ejus veneratus est. Atque ab eo tempore Rex Julii Antonii opera consiliisque in maximis pacis & belli rebus usus est; ejus etiam ductu multa & fortiter gessit, & feliciter administravit: *neque enim minus in toga quàm in armis vir hic claruit, ad præstantissima quæque natus munia domi foriuque*, sicut *Jo. Jovianus Pontanus* memoriæ prodidit. (c) Ut verò virum magis magisque demereretur & sibi devinciret Ferdinandus Rex, singulari privilegio an. 1477. facultatem ei posterisque impertivit *Aragonicum* nomen & digma cum Aquaviviano conjunctim utendi, id quod hodieque genti huic est familiare. Ad extremum cùm Ferdinandus bellum Florentinis illatum, cujus magna pars noster fuit, cum pace commutasset, magnoque & inopinato ingruente periculo à Turcis, qui exscensione in extima Italiæ regione facta Hydruntum expugnarant, atque in Calabriæ interiora penetrabant, copias suas eorumque ducem Alfonsum Calabriæ Ducem, apud Senas hærentem, reditum è Thuscia festinare, partemque illarum cum Julio Antonio Aquaviva novo quàm celerrimè occurrere discrimini jussisset; hic in primo cum Turcis conflictu, dum suis tergum hosti vertentibus voce & exemplo animum addere conatur, ducisque & militis impavidi officio fungitur, vulneratus, equoque delapsus ab incumbente Turca capite truncatus est, maximo cunctis, Regi præcipuè, desiderio relicto. (d) Id quoque in laudibus ejus commemoratur, quod destructo castro S. Fabiani, propè ostium Truenti amnis insalubri posito loco, aliud in mediterranea regione, tribus ab illo leucis dissita, & salubriore cœli temperie gaudente, sumtibus extruxit suis, Juliam novam (*Giulianova*) dictum. (e)

ANDREAS MATTHÆUS Aquaviva, Tertius hujus nominis, Dux Hadriæ Octavus, armis litterisque illustratus est: vixit turbida illa tempestate, qua Carolus VIII. Rex Gallorum Neapolitanum regnum invasit, cumque procerum plerique subitò & certatim ad hunc deficerent, mansit ille in fide Ferdinandi Regis usque dum de imperio ejus actum esse videbatur, tunc enim & ipse tempori & necessitati paruit, & victori se submisit. Hinc etiam posteà cum Ferdinandus Catholicus & Ludovicus XII. Hispaniæ & Galliæ Reges circa id regnum, legiti-

(b) Bart. Faccius Hist. sui temp. Lib. VIII. (c) Hist. Lib. V. (d) Campanil. p. 27.
(e) Leand. Alb. Descr. It. p. m. 256.

legitimo domino societatis armis ereptum, inter se dissiderent & belligerarent, Gallicis partibus adhæsit, donec anno 1503. prope Rutilianum in Barensi agro à Petro Navarro, Hispanicarum copiarum ductore oppressus, & post acrem pugnam, in qua *Johannes Antonius* ipsius patruus, cecidit, captus est. (f) Hujus captivitatis, quæ ultra biennium duravit, calamitatem studiorum solatio ita lenivit; *ut*, Pauli Jovii judicio, *ad eam exculti ingenii frugem, quæ ab impotenti fortunâ eripi non potest, generosa meditatione pervenerit, uti præclarè constat ex eo libro, nobili pariter & erudito, qui Encyclopedia inscribitur, & de Morali virtute Plutarchi plenior liber, subtili & copioso commentario persimilis ostendit.* Hujus operis Lib. primus Neapoli an. 1526 prodiit, integer vero Helenopoli Germaniæ an. 1609 hoc, ceu Nic. Toppus in Bibliotheca Neap. indicat, titulo: *Andr. Matthæi Aquavivi Principis, omnibus belli & pacis artibus excellentissimi, Hadrianorum Interam natumq; Ducis, illustrium & exquisitissimarum disputationum libri quatuor, quibus omnes divinæ & humanæ sapientiæ præsertim animi moderatricis, musicæ atq; Astrologiæ arcana, in Plutarchi Charonæi de virtute morali præceptionibus recondita, summo ingenii acumine retecta patefiunt & figuris illustrantur.* Sed cum Aquavivam victor Gonsalvus de Corduba cum reliquis captivis in triumpho ducendum in Hispaniam mitteret, Rex Ferdinandus libertati pristinæque fortunæ, eum restituit. *Tanto* itaque *usus beneficio*, Jovii iterum verba refero, *per XXIV. annos egit jucundo in otio vitam dicatam Musis, quumque Neapolitanos proceres candore innocentiæ & liberalitate facile superaret, visus est parum accuratus & diligens in tuendâ rei familiaris dignitate, quum in ultimo vitæ actu prææltus animus contemptor opum instituta liberalitatis nervos inconditis sumptibus incidisset. Fato functus est ad Conversanum Bario finitimum, septuagesimo secundo ætatis anno, quum Lotrechii Galli infelicibus armis Apulia quateretur.* (g)

JOH. FRANCISCUS Aquaviva, *Marchio Bitontii* appellatus, ante patrem ex hac migrasse luce videtur; Ravennatensi prœlio an. 1512. interfuit, inque eo dum pro Hispanicis partibus impigrè dimicat à Gallis victoribus captus est. Eo natus JULIUS ANTONIUS, *Comes Conversani* dictus, à *Catharina Ratta*, avi sui Ducis Hadrianensis uxore secunda, maximis auctus est opibus; ista enim ex fraterna successione Casertæ, Alessani & S. Agathæ Comitissa, aliorumque locorum Domina facta, universa bona sua in Julium Antonium transtulit per donationem, & in favorem matrimonii, quod is cum *Anna Gambacurta* contraxit, utpote nata ex fratris Catharinæ Rattæ filia illegitima, *Catharinella*; quam illa educarat, & Francisco Gambacurtæ nuptui dederat. Sed omnium istorum bonorum juxta ac avitorum jacturam Aquavivius fecit, cùm anno 1528. ad Gallos, qui duce Lotreccio in regnum se effuderunt, & initio tam prona omnia, quàm postmodùm adversa habuerunt, præcipiti transgressus esset defectione: perduellis enim à Carolo V Imperat. declaratus, excessit & in Galliam relictis rebus omnibus se contulit, ubi à Francisco Rege duobus prædiis in Bria donatus supremum diem explevit. (h) Filiorum ejus natu major JOH. FRANCISCUS paternam factionem & sortem secutus, patria avitisque bonis caruit, & in Gallia ætatem peregit, turmæ cataphractorum ab Henrico II. R. præfectus, & Eques Ordinis S. Michaelis creatus, Hadriæque Ducis titulo usus, quem post ejus excessum *Anna Aquavivia* gnata ipsius unica sibi sumsit. Hæc in gynecæo reginæ Catharinæ Mediceæ educata *Ludovico Dijaceto*, genere Florentino, sed Galliæ, acquisito comitatu Villani Castri, incolæ nupsit, quem an. 1594. P. Chôeselius Mosa in rixa, ex verbis contumeliosis suborta, interfecit, hujus diu antè præsagum mali, quemadmodum Thuanus in commentario de vita sua retulit. (i) *Scipio Dijacetus*, quem ille juxta cum gnata unica, *Angelica*, post se reliquit, Aquaviviano nomine & Hadrianensi titulo usus, omnem movit lapidem ut bona ab avo proavoque materno in regno Neapolitano amissa recuperaret, eaque fine plus una vice iter in Italiam fecit, ubi gnato unico, in bello Etrusco pro Papa Urbano VIII militante, & in conflictu quodam an. 1643. occiso, orbatus est. (k) Ipse viduus factus dicti Pontificis instinctu togam sacerdotalem sumsit, & potiundi galeri Cardinalitii spem affectavit, qua frustratus, & Abbatia tantum S. Arnoldi, quæ Metis est, mactus, ætatis anno LXVIII fatis concessit, relictis post se filiabus duabus, quæ ambæ monasticam amplexæ sunt. (l) Exinde Comites de Bourlemont, ex illius sorore nati, titulo Ducali Hadrianensi uti cœperunt inani ostentatione.

BAL-

(f) Guicciard. Hist. Lib. V. (g) Jovius Elog. doct. Vir p. m. 137. (h) Campanil. op. cit.
(i) Lib. IV. (k) Brusonius Hist. Ital. Lib. XI. (l) Gamurrinius Hist. Geneal. Thusc. & Umbr. Tomo III. p. 314.

BALTHASAR Aquaviva patris sui Julii Antonii majorumque errata emendaturus summa ope nisus est, ut Regibus suis, Carolo V Imperat. & Philippo II ejus gnato, fidem studiumque suum probaret, itaque priori in bello Senensi, posteriori in illo, quod an. 1557. contra Romanos gestum est, strenuam navavit operam, atque adversus germanum fratrem, qui cum copiis Gallicis auxilio Romanis venerat, arma strinxit; quorum respectu meritorum ex paternis maternisque bonis, in fiscum redactis, Bellantium & Casertam recepit, & super priore loco Marchionis titulo à dicto Rege Philippo II auctus est, qui etiam posteà in gratiam filii ejus JULII ANTONII Casertam Principatus dignatione mactavit. Isto genitus ANDREAS MATTHÆUS, secundus Casertæ Princeps summo, quo in aula regia Hispanica comparuit, splendore, deindeque Belgica militia illustratus est, ita ut torque Equestri Aurei Velleris decorari & inter Consiliarios Status regni Neapolitani cooptari meruerit Cum unicam tantùm haberet gnatam, transiit cum ea Casertensis Principatus in familiam Cajetanorum Ducum Sermonettæ.

AD TAB. II.

JOH. ANTONIUS Aquaviva, Andreæ Matthæi Ducis Hadrianensis Septimi filius secundogenitus, viri *verè boni, docti, prudentis & fortis* elogiis à Scriptoribus ornatus, in summa illa rerum Neapolitanarum turbatione ita dextrè integréque versatus est, ut avitum Ducatum Hadrianensem, ob agnatorum errata in fiscum redactum, deindeque Ascanio Columnæ traditum, recuperarit. Inter ejus liberos fuere in utroque sexu, doctrina & liberalibus studiis prædití, videlicet *Joh. Hieronymus*, natu maximus & in Ducatu avito successor, *Andreas Matthæus* Archiepiscopus Cusentinus, *Claudius* Jesuitarum Præses, & in sequiore sexu *Dorothea*, in omni scibili, Zazzaræ elogio, doctissima: eadem floruisse laude celebratur *Marcus Antonius Aquaviva*, ex Antonio illorum fratre natus.

JO. HIERONYMUS Aquaviva Dux Adriæ X non minus impiger manu & exercitus militia, quàm à doctrina instructus, egregiæ sobolis pater fuit; ex ea JULIUM & OCTAVIUM Roma Cardinales vidit & suspexit; priori adhuc adolescenti Pius V. Papa eam contulit dignitatem, alteri Gregorius XIV. ille ingentes, quas de se præbuit spes immatura destituit morte, hic verò justa auctus ætate, Legati Avenionensis munere turbido & difficillimo tempore dextrè functus est, & Archiepiscopatum Neapolitanum præclara rexit fama. Vir fuit, ut *Ciacconii* encomium subjungam, ***in omni vita princeps majorum dignitati respondens, in familiares liberalis in fabricis munificus & in omni vita splendidus: sumtuosam villam extruxit Tusculi, peramplam domum sibi Romæ comparavit, & nihil unquam ex annuo reditu seposuit.*** (m) HORATIUS, illorum frater, militiam initio sectatus, & in memorabili navali prœlio contra Turcas apud Echinadas Tribuni officio strenuè functus est; ex ea pugna cum salvus ex hostium manibus evasisset, monasticam ex voto apud Cistercienses suscepit. an. 1576. Post annos XVI opera Octavii fratris à Clemente VIII Papa *Episcopus Cajacensis* delectus, eoque in munere, cùm Neapoli Cajazium tendens equo decidisset, mortuus est; *Præsul*, Ughelli judicio, *sanè dignissimus & cum suis prædecessoribus æquiparandus, si zelum justitiæ aliquando in miseros clericos temperasset, pro quo non semel summi Pontificis dulcem sustinuit animadversionem.* (n) Ab ALBERTO & ADRIANO Jo. Hieronymi filiis, duo orti sunt rami, Ducum scilicet Hadriæ & Comitum Conversani.

OCTAVIUS Aquaviva, Alberti Ducis Adriæ N. Joh. Josiæ F. cùm Urbano VIII Papæ Camerarius honorarius inserviisset, posteaque sub Innocentio X patrimonio D. Petri præfectus provinciam illam maxima populorum satisfactione administrasset, sacra purpura ab isto decoratus, & inter *Presbyteros Cardinales* cum tit. *S. Bartholomæi in insula*, quem postea cum *San Cæciliano* commutavit, cooptatus est. Sub eodem Pontifice nec non Alexandro VII Flaminiæ, Legati Apostolici dignatione, præfuit. (o) Hujus frater FRANCISCUS Dux Hadriæ XIII ducta uxore ex Comitum, Arenæ familia viam pandit ad hæreditatem, quæ deinde ex eadem domo ad Aquavivios Hadrianenses pervenit; eam morte Marchionis Arenæ, quem Marchio San Georgianus an. 1679. interfecit, vacuefactam cum JOSIAS Aquaviva, defuncti amitinus, apprehensurus in Calabriam profectus esset, fato ibi concessit, eamque gnato suo *Jo. Hieronymo*, hodierno Adriæ Duci, cernendam reliquit.

O ADRI-

(m) Hist. Pont. & Card. Tom. IV. p. 231. (n) Ital. Sacr. Tom. VI. p. 581. (o) Ciaccon. l. 2. p. 700

ADRIANO Aquavivæ genitor, annuente filio natu maximo Alberto, Comitatum *Cupersanensem* transscripsit, dictum vulgò *Conversano*; *ea mediterranea Peucetiæ s. Terræ Barrii Civitas est vetusta*, sicut *Ughellus* refert, (p) *quadringentis supra mille familiis habitata, fortis admodum in excelso colle sita, vini oleique feracissima.* Fuisse prædicatur Adrianus Vir providus ac strenuus, qui demandato sibi à Comite de Miranda Prorege Neapolitano negotio purgandæ à latronibus. *Banditos* vocant, Aprutiensis provinciæ impigrè & feliciter defunctus est, deindeque Hydruntinam egregia fama rexit, quam spartam etiam ejus gnatus JULIUS ornavit, Ducis *delle Noci*, quod Castellum est Peucetiæ, dignatione mactus, prætereaque Ducatu Neritanensi per uxorem auctus. Hoc natus JO. HIERONYMUS Comes *de Conversano* in bello Italico contra Gallos, & præcipuè in acri obsidione & expugnatione Plumbini & Portus longi, cui unà cum filio THOMA equestri militiæ præfectus interfuit, & octingentos equites, trecentosque pedites cum sex navibus, quas *Tartanas* vocant, suis instruxit aluitque sumptibus, strenuæ indolis & invicti roboris specimina edidit, (q) atque in Hispania supremum diem obiit, Tarracone in reditu morte interceptus, qua tempestate COSMUS ejus, filius Dux *delle Noci* appellatus, in duello, quo cum Petracone Caracciolo, quinto Duce de Martina, ob litem inter utriusque subditos ortam & mutuis ingravescentem cædibus decertavit, victus & neci datus est. (r) Haud levioris momenti, sine cæde tamen finita, illa fuit contentio, quæ deinde inter Cosmi Aquavivæ filios & Carafas Duces de Noja inde exarsit, quod Johannes Carafa Dux *de Noja* quendam ex Comitis *de Conversano* domesticis, qui Carafensi homini, in fundo Aquavivensi feram venanti, manum injecerat, comprehensum, naso & auribus truncari jussit, atque ita mutilatum ad herum remisit. Tam atroci facto vehementer irritatus JULIUS ANTONIUS Aquaviva, Comitis de Conversano frater, trecentos conduxit latrones, eorumque ope Nojam arcem nocte intempesta invasit, & Duci, quem in lecto juxta cum uxore sua recubantem deprehendit, protinus manus post tergum vinciri jussit, naso auribusque vicissim eum mulcaturus; sed uxoris ejus nec non matris, ex Aquavivana domo ortæ, enixissimis precibus exoratus ab hac quidem indignitate animum temperavit; non tamen nisi aliis modis malè illo tractato discessit. Duello decernere constitutum deinde est, cui liberè & inoffensè peragendo *Julius Antonius Aquaviva & Franciscus Carafa*, Nojensis frater, non sunt pigrati iter suscipere longinquum, inque mediam usque excurrere Germaniam, & in urbe Nuremberga alter alterum præsto lari; apud eam denique congressi die XVI. Novembr. an. 1673. ferro depugnarunt coram arbitris delectis, & maxima hominum frequentia, acri sæpiusque integrato certamine, æquo tamen ferè Marte discessum, Carafa lævi vulnere in brachio dextro icto. Julius Ant. Aquaviva postmodum fratri natu majori, sine prole mortuo, in Comitatum Conversanensem successit, uxoremque duxit, quam repentina morte oppressus gravidam reliquit; ea proximo ab ejus obitu mense prolem masculam enixa est. DOMINICUS Aquaviva, illius frater, in Belgicam profectus militiam, gloriam ibi uxoremque illustri satam stirpe sibi paravit, ea viri penatibus inducta, post primum partum animam efflavit.

AD TAB. III.

BELISARIUS Aquaviva Ferdinando II & Friderico Regibus Neapolitanis fidei ac virtutis multa dedisse celebratur documenta, eorumque in meritorum mercedem à posteriore Nerito (*Nardo*) veteri urbe in Salentinis donatus est cum Comitis dignatione; deinde à Ferdinando Catholico Rege ob strenuam operam, quam Gonsalvo Cordubæ ipsius duci bellico navavit, Marchio creatus, à Carolo V Imperat. denique Ducis titulo auctus est. Post diuturnos labores & molestiarum quasi tempestates ad literarum studia, tanquam in portum, se recepit, pulcro Andreæ Matthæi fratris sui exemplo invitatus, librosque conscripsit *de Venatione, de Duello, de Excellentia Christianæ religionis, de Institutione Principum*, aliosque. JO. BERARDINUS ejus gnatus & in Ducatu successor, postquam Italica & Hungarica inclaruisset militia, infelici domi suæ periit fato: improvisa enim piratarum Turcicarum exscensione & invasione oppressus, vixque spatium ex lecto, in quo somni causa recumbebat, se excutiendi nactus, dum ex ædibus per pontem in vicinam se recipere turrim festinat, ponte rupto in solum delapsus & exanimatus est. In ejus posteris avita subinde eluxit fortitudo, neque extincta est, licet primogenita inter eos stirps cum *Belisario II*, Primi abnepote, & quinto Neritanorum Duce, defecerit; manente tamen in familia Aquaviviana dicto Ducatu, & in aliam tantum domum, *Conversanensem* nempè, ceu dictum fuit, translato.

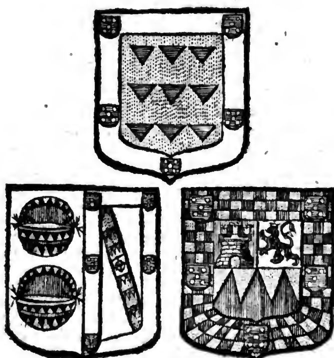
V. ACU-

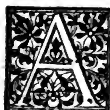
(p) Ital. Sacr. Tom. VII. (q) Brusoni Hist. d'Italia Lib. XVIII. p. 537. (r) Vid. Hist. cit. Lib. XXXII. p. 806.

V.
ACUNIANA STIRPS

per omnem Hispaniam diffusa, & in multos ramos divisa, è quibus prognati varia assumserunt cognomina, videlicet

ACUNIARUM, PACIECORUM, CARDENATUM, PORTOCARRERORUM, GIRONUM, CARILLIORUM, aliaque.

Cuniarum insignia gentilitia illius sunt generis, quæ fecialibus *æquivoca* dicuntur: *cuneis* enim constant, hisque *novem, cyaneis*, areæ aureæ impressis, sicut in scuto superiore in regione posito repræsentantur, cui marginem argenteum Lusitanicis insignibus ornatum, in memoriam affinitatis cum regia Lusitanica familia contractæ, circumdant; atque hoc scuto Comites Buendiæ, Dux de Huesca aliique, qui Acuniense nomen servarunt, usi sunt. Comites Valentiæ cuneos baltheo, areæ nigræ inducto, inscripserunt, numero eorum ad alterum tantum aucto, & novenis cruce rubea in flores desinente interposita. Pari modo Escaloniæ Duces Acunianum digma deferunt, sed cum Paciecano conjunctum, *abenis* nempè *duobus, auro & minio variegatis*, quorum ad aures ansarum *serperastra tria aurea* erumpunt, in solo argenteo. Tertium scutum Ducibus Ossunæ familiare est, in cujus inferiore parte aurea *plicæ tres rubeæ* Gironensem familiam designant, & cum isto nomine conveniunt, sicut in Exegesi Tabulæ III dicitur; tessellas, quibus limbus clypei hujus distinguitur, Cisnerorum tesseram fuisse tradunt Comites *de Montalvan*, ex quibus Dux Ucedæ ortus est, scuto ex Gironensibus & Paciecanis insignibus quadripartito uti consueverunt. Comites *de la Puebla del Maestre* lupis fuscis *Cardenatum*, quorum etiam nomen asciverunt, utuntur in scuto aureo, quod margo symbolis regiis Castellensi & Legionensi distinctus ambit. Marchiones *de Villa nueva*, Comites *de Montijo* aliique, qui cognomine *Portocarreriano* utuntur, insignia etiam gentis istius assumserunt, alio loco delineanda, constant autem quindenis tessellis aureis & cæruleis.

TABU

DOMINI DE ACUNIA, ET TABOA,

1. FERDINANDUS *Paez*, Pelagii Gutierrez F. Gutierri Pelaez N. DN. de ACUNIA ALTA.

2. Laurentius *Fernandez* de Acunna

3. Gomesius Laurentii de Acunna. Uxor. 1. *Theresia Gil de Aroes*, 2. *Maria Martinez del Vinnal.* | Major nupta *Stephano de Lavandeyra.* | Sancia, *monialis.* | Urraca, uxor *Martini Dade.* | Maria nup. *Ourigo de Novrega.*

4. Vascus, vel Gonsalvus *Gomez* de Acunna, † *improlis.* | Alda, nup. *Martino Martinezzote.* | Maria, ux. *Ferdinandi Gonsalez de Moreyra.* | Mencia, nup. *Johanni Redondo.* | Sancia.

5. Vascus *Martinez de Acunna*, cogn. *Siccus. Signorina Fernandez Ferdinandi Gonsalez f.* | Beatrix *Martinez* nup. *Ferdinando Martinez de Teixeira.*

6. Martinus *Vazquez de Acunna. Violanta Lopez, Lupi Fernandez Pacheco f.* | Johanna *Vazquez*, nup. *Roderico Vazquez de Azevedo.*

7. Vascus *Martinez de Acunna*, Dom. de la *Taboa, Pinneyro, Angeja & Bampostu*, sub Petro, Ferdinando & Johanne I. Regibus Lusitan.

8. (1) MARTINUS *Vazquez de Acunna* COMES DE VALENCIA. *Vid. Tab. seq. II.* | Stephanus *Suarez de Acunna* Dom. de *Taboa.* | Vascus *Martinez de Acunna*, Dn. de Lannoso. *Beatrix Gomez de Silva.* | ÆGYDIUS *Vazquez. Vid. Tab. IX.*

9. Vascus de Acunna, Dn. de *Taboa*, à quo stirps Dominorum de Taboa, hodieque vigens. | Ægydius de *Acunna* Commendator de *Pineyro* in Ordine Christi. | Martinus *Vazquez de Acunna*, Dn. de *Lannoso.*

10. Ludovicus de *Acunna*, DN. de SENTAR sive Assentar beneficio Regis Alphonsi V.

11. Antonius de *Acunna*, Dn. de *Sentar.* *Isabella de Abreu, Bartholomai Payva fil.*

12. Ludovicus de *Acunna* Dn. de *Sentar.*

13. Petrus de *Acunna* Dn. *de Sentar, Barreyro & Sennorin.* *Elvira de Villena, Lupi de Alarcon, qui ad latus Sebastiani Regis Portugall. Maurorum manu in prœlio Alcazariensi casus periit filia.*

14. Lupus *de Acunna*, COMES de *Sentar* *Violanta de Meneses, Ludovici Com. de Tarota f.*

15. Petrus *de Acunna*, MARCHIO *de Sentar* Generalis Septensis, & Flandricæ militiæ Præfectus, occ. in pugna ad Senef. 11. Aug. 1674. *Francisca de la Cueva & Henriquez, Casparis de la Cueva, III. March de Bedmar fil.* | Archangela Maria de Villena, uxor, *Johannis de Sousa de Silveyra.*

16. Emanuela *de Accunna* II. Marchion. *de Sentar*, nupta *Melchiori de la Cueva, Marchioni de Bedmar, avunculo suo 1697.*

LA I.

COMITES ET MARCH. DE SENTAR.

Uxor, *Mayor Rendulfes, Reindufi Coleimæ f. vel Sancia Giraldez.* 1.

Uxor, *Sancia, Laurentii de Maceyra.* 2.

Vascus Laurentii de Acunna. *Theresia Perez de Portel, Petri Fernandez Dom. de Portel f.*	MARTINUS Laurentii de Acunna. *Vid. Tab. XI.*	Johannes Laurentii de Acunna, † *sine liberis,*	Egas Laurentii de Acunna. Maria Vegas, *notha.*	3.
Stephanus *Vazquez* de Acunna, † *improlis.*	Martinus *Vazquez* de Acunna. *Johanna Roiz de Nomaes.*	Sancia *Vazquez*, uxor *Alphonsi Mendez de Merlo.*	Theresia *monialis.*	4.
Theresia *Martinez ux. Gonsalvi Fernandez Chancinno.*	Rodericus *Martinez* de Nomaës. *Signorina, Roderici Gonsalez Bifardel. f.*			5.
Berengaria, uv. *Gonsalvi Vazquez de Azevedo.*	Johanna *Roiz*, nup. *Petro Paëz de Alvarenga.*	Leonora *Roiz*, desponsa *Petro Roiz de Fonseca.*		6.

Uxor 1. *Beatrix Lopez de Arbergaria, Stephani Lopez Dom. de la Albergaria f.* 2. *Theresia, Ferdinandi Alphonsi de Albuquerque f.* 7.

LUPUS *Vazquez, Vid. Tab. X.*	(2) Gonsalvus *Vazquez Episcopus Guardiensis.*	Petrus *Vazquez de Acunna*, cujus posteri cognomen *de Albuquerque* assumserunt. *Vid Exegesis.*	Isabella, uxor *Gonsalvi Vazquez de Melo, Dom. de la Costannera.*	8.

Rodericus de *Acunna Prior Guimarani. Violanta Pereyra.*	Alphonsus de *Acunna.*	Arias de *Acunna.*	Maria de Acunna *Abbat. monast. Lorbam.*	Leonora de Acunna nup. *Ferdinando Gomez de Lemos. Dn. de Goes.*	9.

Leonora *de Acunna* nup. *Henrico de Castro Dom. de Reyris & Bembiver.* 10.

TABU

COMITES DE VALENCIA, DOMINI DE

MARTINUS *Vazquez de Acunna*, COMES DE VALENCIA, Vasci Martinez de Acunna filius primogen.

9.	(1) Alphonsus *Tellez Giron*, Dn. de *Frechoso & Belmonte. Maria, Johannis Fernandez de Pacheco, Dom. de Belmonte filia hæres.*	Theresia de *Acunna Giron.*	Leonora de *Acunna Giron*, nup. *Johanni de Castro, Dom. de Cadaval.*	Beatrix *de Acunna Giron*, uxor *Johannis de Valencia Marescalli de Zamora.*	
10.	JOHANNES PACHECO *Vid. Tab. seq. III.*	PETRUS GIRON *Vid. Tab. VIII.*	Johannes de *Acunna & Portugal*, Comes III. Valentiæ, creatus DUX à R. Henrico IV an. 1465. *Theresia Henriquez Alphonsi Com. de Alva de Aliste f.*		
11.	Henricus de *Acunna & Portugal*, Comes IV de Valencia. Uxor 1. *Mencia Giron. Jo. Tellez Giron. Com. II de Urenna f. 2. Aldoncia Manuel, Johannis Manuel f.*	Martinus de *Acunna Henriquez* Dom. de *Matadion. Johanna de Acunna.*	Alphonsus *Henriquez de Acunna* Dn. de *Alcecetas. Maria Cabeza de baca, Petri de Obelar f.*	Johanna de *Acunna nup. Petro Velez de Guevara Dom. de Salinillas.*	
12.	(2) Aloisia de *Acunna & Portugal*, Com. V de Valencia, nup. *Johanni Manrique, Duci III de Nagera.*	Ferdinandus *de Acunna*, Dn. de *Matadion. Philippina de Castro.*	Antonius de *Acunna.*	Johanna ux. *Garsia Sarmiento Dom. de Gondomar & Vincios.*	Constantia *monialis.*
13.	Josephus de Acunna, Dom. de Matadion, Eques S. Jac. *Joanna de Acunna Antonii patrui sui filia.*	Joanna de Acunna, nup. *Josepho de Acunna, Dom. de Matadion, patrueli suo.*	Petrus de Acunna Dom. V. de Pajares & VIII de Requena, Eq. Calatr. † 4. Sept. 1592. *Anna de Urries, Joannis Proregis Majoricæ filia.* † *1631.*		
14.	Joannes de Acunna, Commendat. de Pozuelo, Ord. Calatr. Dn. VI de Pajares, Vicecomes de Requena & Barrio, & denique COMES de Requena, † 7. Jun. 1631. ux. 1. *Josepha de Acunna, Josephi Dom. de Villafanne fil. 1606. 2. Isabella Bravo de Acunna, Ludovici Bravo de Acunna Proregis Navarr. f.* † *1653.*	Maria de Acunna.			
15.	1. Joannes de Acunna, † æt. anno 10.	2. Antonius Emmanuel de Acunna, II Comes de Requena, VII Dn. de Pajares, † *cælebs.*			

MATADION ET PAJARES, COMITES DE REQUENA.

Uxor 1. *Theresia, Alphonsi Tellez Giron, Dom. de Frechoso fil.* 8
2. *Beatrix de Portugallia, Joannis Infantis Portugall. Ducis Valentiae fil.*

Ginevra de Acunna Giron, nup. 1. *Sanctio Manuel,* 2. *Didaco Lopez de Haro, Dom. de Busto & Ribilla.*	(2) Petrus de Acunna & Portugal. II Comes de Valencia. *Leonora de Quinnones, Didaci Hernandez de Quinnones, Dom. Lunae fil.* ☽	Ferdinandus de Acunna, I Dom. de Pajares. *Maria de Cabeza de Vacca.*	Leonora de Acuña & Portugal, nup. *Petro de Quinnones, Dom. Luna.*	9.

Petrus de Acunna, II Dom. de Pajares *Maria de Sosa Portocarrero, Martini de Sosa, Senatoris Tauri filia.*	10.

Joannes de Acunna Portocarrero, III. Dom de Pajares Eques S. Jac. Senator Tauri, & tandem Ruscinon. Produx. Uxor 1. *Blanca Manrique, Dom. de Valdescaray filia,* 2. *Anna de Roxas, VI Dom. de Requena, Joannis Rodriguez de Roxas, IV Dom. de Requena fil. Petri de Velasco vidua,* † 15. Oct. 1580.	Francisca de Acunna nup. *Johanni Davia Dom. de Cespedosa.*	11.

1. Maria Manriq; de Acunna ux. *Antonii de Silva, Dom. de Toro.*	2. Joannes de Acunna & Roxas, Dom. IV de Pajares & VII de Requena, † 29. Sept. 1582. *Isabella de Ulloa, Joannis de Ulloa Sarmiento III Dom. de Villalonso fil.*	Didacus de Acunna *Eques Alcantar* † 19. Maji 1583.	Petrus de Ac. *Abbas ad S. Isidor. Legion.*	Franciscus, † juv.	Isabella de Roxas & Acunna, ux. *Gonsalvi de Guzm. Dom. de Toral.*	Magdalena de Acunna *monial. Ord. S. Francisci*	12.

Johannes de Acunna & Ulloa *Eques S. Jac. & Commendat. de Fradel* † 1614.	Didacus de Acunna Eques Alcantar. & Comendat. de los Hornos, † 11. Oct. 1635. *Anna de Acunna, Petri Dn. de Pajares, fratris sui fil.* ⊙	Franciscus de Acunna, *Canonicus Tolet.* † 1. Jun. 1622.	Antonius de Ac *monachus Francisc.*	Anna de Ac. uxor *Diegi dell'Aquila Dom. de Villaviciosa.*	Caspar † *ante patrem.*	Guiomara, Isabella, Francisca, Maria, Mariana, *moniales.*	13.

Joanna, *monial. ad S. Spir. Tauri*	Anna, nup. *Didaco de Acunna, patruo suo.*	Ludovica.	Guiomara. *moniales*	Isabella.	⊙ Joannes Josephus de Acunna Eques Calatr Comendat. de Castellanovos, † 4. Nov. 1645. *Brianda Vela de Acunna, & I. Carillo, Antonii Philippi Dom. de Tabladillo fil.* 1636.	Isabella Maria, nup. *Didaco Gabrieli del Aquila sobrino suo, I. March. de Villaviciosa.*	14

Didacus Ferdinandus de Acunna, Roxas, Vela & Carrillo, III. Comes de Requena, VIII Dom. de Pajares. *Caspara Maria de Fonseca & Medrano, III. March de la Lapilla, Andreae Felicis Vela de Medrano Dom. de Fuenmajor & Mariae Philippa de Fonseca, II March. de la Lapilla fil. ducta 6. Maji 1668, † 30. Apr. 1684, improlis.*	Antonia de Acunna, nup. *Joanni Gaytan de Ayala, & Guzman Com. S. Imperii.*	Brianda de Acunna, ob. *innupta.*	15.

MARHIONES DE VILLENA, DUCES DE

10. JOHANNES PACHECO, Alphonsi *Tellez Giron* Domini de Frechoso, & Mariæ *Pacheco*, Dom. de Belmonte, filius natu major, MARCHIO DE VILLENA, DUX DE ESCALONNA, Dn. de Belmonte, Magister Ordinis equestris S. Jacobi. † 4. Oct. 1474.

11. (1) Diegus *Lopez Pacheco*. II Dux de Escallonna M. de Villena, † 6. Nov. 1529. Ux. 1. *Maria de Luna, Johannis Com. II de Santistevan. de Gormaz fil. 2. Johanna Henriquez, Alphonsi III Admir. Cast. Com. de Melgar f.* † 1530. 26. April.

PETRUS PORTOCARRERO. *Vid. Tab. seq. IV.*

ALPHONSUS TELLEZ GIRON. *Vid. Tab. VII.*

Rodericus *Pacheco*, ob. *improlis.*

Alphonsus *Pacheco. Eq. Calatr. Comendat. de Villafranca*, † Vegæ in Granata.

Maria *Pacheco* nup. *Roderico Alphonso Pimentel. IV Com. de Benevente.*

12. (1) Johannes *Pacheco de Luna* III Comes de *Santistevan de Gormaz* † *improlis.*

(2) Diegus *Lopez Pacheco*, III Dux de Escalonna, M. de Villena, Comes de Santistev. Eques Aur. Vell. † 7. febr. 1556. *Aloisia de Cabrera & Bobadilla. Joh. Perez de Cabrera, II March. de Moja f.* † 4. Mart. 1556.

13. Franciscus *Pacheco de Cabrera*, IV Dux de Escalonna, M. de Villena & Moja. C. de Santistev. † 2. Apr. 1574. *Johanna Lucas de Toledo. Ferdinandi Alvarez de Toledo, IV Com. Oropesa fil.* † 17. febr. 1595.

Johanna *Pacheco* nup. *Petro de Zuniga & Avellaneda V Com. de Miranda.*

Antonia *Pacheco Abbatissa monast. conceptionis in Escalona.*

14. Johannes Fernandez *Pacheco*, V Dux de Escalonna, Eques Aur. Vell. Legatus Rom. Prorex Sicil. † 1615. *Serafina de Braganzia, Johannis de Portugal. VI. Duc Bragant. f.*

Franciscus *Perez de Cabrera* March. de Moja, Eques Alcantar. Uxor 1. *Mencia de Cabrera, Diegi Fernandez de Cabr. III C. de Chinchon. f. 2. Maria de Cueva, Beltrami VI Duc. de Albuquerque f.*

15. Philippus Johannes Balthasar *Pacheco*, VI Dux de Escalonna, † 1633. sine prole. *Catharina de Zuniga, Diegi de Zun. & Avellaneda, II Duc. de Pennaranda f.*

Diegus *Lopez Pacheco*, VII Dux de Escalonna, VIII March. de Villena & Moja, Eq. Aur. Vell. Prorex Indiæ & Novæ Hispan. 1639. dein Navarræ, † 1655. uxor 1. *Luisa Bernarda de Cabrera & Bobadilla Francisci Perez de Cabrera M. de Moja fil. 2. Johanna de Zuniga, Francisci Diegi Lopez VIII Ducis de Vejar f.*

Franciscus *Pacheco.*

16. (2) Johannes Emmanuel *Fernandez Pacheco Cabrera Bobadilla*, VIII Dux de Escalonna, March de Villena & Moja, Com. de Estevan de Gormaz & Quixena, Dn. de Belmonte. Prorex & Capitan. Gener. Cataloniæ, Navarræ, Aragoniæ, dein Siciliæ, jam Neapolitani regni, natus 7. Sept. 1648.

17. Mercurius *Lopez Pacheco*, X Comes de S. Estevan de Gormez, natus d. 9. Maji 1679. Ux. 1. *Maria Petronella de Toledo.* 2. *Catharina Sandoval & Moscoso Ludovici de Moscoso & Osorio, VII Com. de Altamira fil.* 1702.

18. 1. Antonius Robertus Pacheco, †

LA. III.

ESCALONNA, cum cognom. PACHECO.

Uxor 1 *Maria Portocarrero, Petri Domini de Moguer & Villanova de Barzarotta*, *filia ac hæres*, 2. *Maria de Velasco*, *Petri Hernandez de Velasco, II. Com. de Haro, I. Comestab. Castellæ f. ducta 1471.* 10.
Concubina, *Catharina de Ludenna.*

Catharina *Pacheco*, ux. *Alphonsi, Fernandez de Cordoua Dom. de Aguilar.*	Beatrix, *Pacheco*, nup. *Roderico, Ponce de Leon, Duc. de Cadiz, 1471.*	Johanna *Pacheco ux. Diegi Fernandez de Cordoua, M. de Comares.*	Francisca *Pacheco*, nup. *Inico Lopez de Mendoza II C. de Tendilla, I. M. de Mondejar.*	Maria *Pacheco ux. Ferdinandi Alvarez de Toledo, Com. de Oropesa*	(2) Mencla *Pacheco, de Velasco*, nup. *Diego de Cardenas I Duci de Maqueda.*	Beatrix, al. Maria *Pacheco, notha*, nup. *1. Roderico Portocarrero, I. Com de Medellin. 2. Alphonso de Silva, II Com. de Cifuentes.*	Isabella *Pach. notha* ux. *Petri Lopez de Padilla.*	11.

Isabella, *Pacheco* nupta *Roderico Ponce de Leon, I Duci de Arcas.* | Magdalena *Pacheco*, uxor *Petri Portocarrero II Marchionis de Villanueva del Fresno.* 12.

Aloisia de *Cabrera*, ux. *Johannis de Aragonia Sarmiento, C. de Ripagorsia.* | Agnes *Pacheco*, nup. *Diego Fernandez de Cabrera & Bobadilla, III Com. de Chinchon.* | Maria *Pacheco, monialis.* | Johannes *Pacheco, nothus, ex Catharina de Nava.* 13.

Ferdinandus *Pacheco*. Dn. de Garganta *Eques Calatr.* | Diegus *Lopez Pacheco*, † 1588. | Gabriel *Pacheco, Decanus Toletanæ Eccles.* | Maria, *monialis.* 14.

Catharina *Pacheco* | Johanna *Pacheco.* | Aloisia Bernarda *de Cabrera*, Marchion. de Moja nup. *Diego Lopez Pacheco, patrueli suo.* 15.

Uxor. *Josepha de Benavides & Silva, Didaci de Benavides & Cueva, VIII Com. de Santistevan del Puerto filia, ducta* 1674. † 12. *Mart. 1692.* | . . . . Pacheco *Dama Reginæ Hisp. Maria Anna Austriaca*, † *innupta 1674.* 16.

Vincentius de *Cabrera & Bobadilla* IX Marchio de Moja, nat. 5. April. 1685. † 1687. | Marcianus *Pacheco* X Marchio de Moja, nat. 25. Oct. 1688. 17.

TABU

MARCHIONES DE VILLANUEVA del FRESNO. ET cogn. PORTO

11. PETRUS PORTOCARRERO, cogn. *Surdus*, DN. de MOGUER & VILLANUEVA *del Fresno*, Johannis Pacheco, I Ducis de Escalonna & Mariæ Portocarrero filius II.

12. Johannes *Portocarrero*, MARCHIO de Villanueva del Fresno. *Maria Osorio, Petri Alvarez Osorio, Com. de Lemos fil.*

ALPHONSUS de Cardenas, *Vid. Tab. seq V.*

Garsias Lopez *Portocarrero*, DN. de ALCALA de Almeda, & Chucena. *Anna Cerbatona, Melchioris Dom. de Antella f.*

ALPHONSUS Pacheco Portocarrero. *Vid. Tab. VI.*

13. Petrus Portocarrero, II Marchio de Villanueva, Dn. de Moguer, † impr. Ux. 1. *Magdalena Pacheco, Diegi Lopez, II Ducis de Escalonna f. 2. Maria Enriquez, Ferdinandi f.*

Alphonsus Portocarrero, III March. de Villanueva. *1. Leonora Portocarrero, Alphonsi Pacheco Portocarrero f. 2. Maria de Morales.*

Maria *Osorio*, nup. *Johanni Portocarrero, Com. de Medellin.*

Christophorus *Osorio Portocarrero* DN. de MONTIJO, Eques S. Jac. Commendat. de Estepa. *Maria Manuel de Villenea, Johannis, III Dom. de Cheles, f.*

14. (1) Johannes *Portocarrero*, IV Marchio de Villanueva del Fresno, cogn. *mutus*. *Johanna Portocarrero, Christophori Dom. de Montijo f.*

(2) Alphonsus *Portocarrero*. *Anna Portocarrero, Petri Portocarrero, Generalis Golettens. fil.*

Johannes *Portoc.* COMES de Montijo, † sine lib. *Maria Messia Gonsalvi Messia I Com. de Guardia fil.*

Johanna *Portoc.* ux. *Johannis Portocarr. IV March. de Villanueva, patruelis sui.*

Leonora *Portocarr.* nup. *Alfonso de Arellano.*

15. Alphonsus *Portoc.* V M. de Villanueva del Fresno. *Isabella de la Cueva, Alvari de Bazan, I March. de S. Cruce f.*

Martinus *Portocarr.*

Johannes *Portocarr.*

Christophorus *Portocarrerus.*

. . . . Portocarrero.

16. Johannes Portocarrero, † duodecennis.

Francisca Portocarrero VI March. de Villanueva del Fresno, *ter nupta*, & postremò quidem *Alphonso Caspari de Corduba, II March. de Celada, qui ob άπαις 2. Nov. 1635.*

Alphonsus Portocarrero, VIII Marchio de Villanueva del Fresno.

17. (1) Franciscus Portocarrero, VII March. de Villan. del Fresno, † anno . . . . Ux. 1. *Elvira Maria de Sandoval, 2. Agnes de Guzman, Christophori Portocarrero & Enriquez March. de Valderabano vidua.*

18. (1) Joannes Portocarrero, † ante patr. improlis *Agnes Maria Portocarrero, Ludovici Andreæ Portocarrero, I March. de Almenar f.*

DE ALCALA DE ALMEDA, COMITES DE MONTIJO ET OBEDOS, CARRERO.

Uxor, *Johanna de Cardenas Dom. de la Puebla, Alphonsi de Cardenas, ultimi Magistri Ordinis S. Jacobi filia.* 11.

Petrus *Portocarrero*, ex monacho *Archiepisc. Granatensis.* | Agnes, ux. *Ferdinandi Enriquez de Ribera.* | Beatrix *Portocarrero* nup. *Ludovico Mendez de Haro, Dom. de Carpio.* | Francisca P. ux. *Gutieri de Sotomayor,* | Johanna *Portoc.* nup. *Francisco de la Cueva, Dn. de Ladrada.* | Maria *Portocarrero,* † *innupta.* 12.

Petrus Lopez *Portocarrero*, Eques S. Jac. MARCHIO de Alcala de Almeda, Baro de Antella, Dn. de Chucena. Uxor 1. *Leonora de la Vega, Ludovici Fernandez Portocarrero C. de Palma fil.* 2. *Elvira de Cardenas, Gomesii de Card. Dn. de Lobon f.* 3. *Francisca Enriquez, Henrici Enriquez Dom. de Cortes f.* | Johanna *Pacheco,* nupta *Petro Portocarrero patrueli suo.* 13.

Christophorus *Osorio Portocarrero*, II Comes de Montijo. *Antonia de Luna, soror primi Com. de Fuentiduenna.* | Petrus *Portocarrero, Episcop de Cuenca & Inquisitor General.* | (2) Antonia *Portocarr. & Cardenas*, II March. de Alcala &c. nup. *Petro Giron, Eq. S. Jac. fratri Ducis Alcala ex famil. Enriquez.* | Anna *Portocarrero,* ux. *Francisci de Zuniga, M. de Villamanrique.* | (3) Johanna *Enriquez Portocarr.* nup. *Jo. Ludovico de Zuniga, M. de Aquila Fuente.* | Agnes *Portoc.* ux. *Jo. Gonsalez de Avellaneda.* 14.

Christophorus *Osorio Portocarrero*, III Comes de Montijo. *Anna de Luna & Enriquez, II Com. de Fuentiduenna & March. de Valderabano, Antonii primi Comitis de Fuentiduenna fil.* | Maria *Portocarrero*, uxor *Balthasaris Manuel de Bracamonte, II. Com. de Pennaranda.* 15.

Christophorus Portocarrero Enriquez, Marchio de Valderabano, † 1641. ante patr. *Agnes de Guzman, Petri Andreae, March. III de Algava & IV de Ardales f.* | Antonia de Luna, ux. *Ludovici Francisci de Guzman, IV March de Algava, & V de Ardales,* | Isabella Portocar. & Luna, nup. *Emanueli Gomez Manrique de Mendoza Sarmiento de los Cobos & Luna, IV March de Camerasa, ob Cameraria supr Regina Mariana Austr. 20. Jun. 1694.* | Antonius de Luna Portocarrero, Dn de Carrascal & Castro Ximeno. *Joanna Mascaregna, II Com. de Obedos, Vasci Mascaregna, II Com. de Obedos fil. unica.* 16.

Christophorus V Portocarr. de Guzman Enriquez & Luna, Com. IV de Montijo & de Fuentiduenna, VIII March. de Algava, IX de Ardales, IV de Valderabano. Ux. 1 *Ursula de la Cerda & Leyva, Joannis, V March. Ladrada f.* 2 *incomperta* 3. *Maria de Regalado & Villalpando, Josephi Antonii de Villalpando, March. III d'Ossera fil. unica.* | Petrus Portocarr. de Guzman, *Patriarcha Indiarum, Archiepisc. Tyri Supr. Eleemosyn regius.* | Antonius Portocarr. Luna & Mascarenna, COMES de OBEDOS, Eq. Ord. Alcant. *Theresia de Meneses Pacheco & Barba March. IV de Castrofuerte* 19. Dec. 1686. | Anna Maria de Luna, nup. 23. Marr. 16.. *Ferdinando de Brado Pravo de Acunna & Zarate. March. I del Prado qui ob. 1682. illa † 4. Sept. 1689.* 17.

COMITES DE

12 ALPHONSUS DE CARDENAS, COMES DE PUEBLA, Petri Portocarrero Dom. de Moguer & Villanueva, & Johannæ de Cardenas f.

13.	Petrus de *Cardenas.* II Comes *de la Puebla del Maestre. Isabella de Toledo Pimentel.*	Johanna de *Cardenas,* nup. *Alphonso Tellez Giron Dom. de Montalvan.*	Isabella de *Cardenas.*	Gomesius de *Cardenas,* Dom. de *Lobon*, *Francisca de Toledo*, *Ferdinandi Dom. de las Villorias f.*

14.	Alphonsus de *Cardenas,* III Comes de Puebla. Ux. 1 *Catharina de Mendoza, Inici Lopez de Mendoza, M. de Montejar f. 2. Stephania de Mendoza, Ferdinandi Carillo de Mend. VI Com. de Priego f. 3. Maria de Mendoza, Simeni Perez Roiz de Corella, Com. de Concentayna f.*	Garcias de *Toledo & Cardenas.* † improl.	Antonius *Pimentel.* † juv.	Elvira *de Figueroa.*	Elvira de *Cardenas,* nup. *Petro Lopez Portocarr. March. Alcala de Almeda.*

15.	(1) Petrus Stephanus de *Cardenas,* † *sine lib.*	Antonius de *Card.*	Alphonsus de *Cardenas,* IV Comes de la Puebla; † *improl.*	Isabella de *Cardenas* † *innupta.*	Maria de *Mendoza,* *monialis.*	(3) Brianda de *Cardenas* nup. *Gastoni Roiz de Corella*, C. *de Concentaina.*

LA V.

PUEBLA ; cogn. CARDENAS.

Uxor, *Elvira de Figueroa*, *Gomesii Suarez de Figueroa*, *II Comitis de Feria fil.*

Alphonsus de *Cardenas*, † improlis. *Leonora de Castella.*	Garcias *Lopez de Cardenas* *Beatrix de Torro & Ulloa, Ludovici de Toro fil.*	Elvira de *Figueroa.*	Laurentius *Suarez de Figueroa & Cardenas.* *Laurentia Gamboa, Dom. de Valda.*	13.

Alphonsus Antonius de *Cardenas*, Dn. de Lobon. — Gomesius de Cardenas, † *improlis.*	Gomesius de *Cardenas*, † *sine lib.*	Ludovicus de *Cardenas* V Comes de Puebla. *Maria Gonsalez.*	Elvira de *Cardenas* ux. *Urbani de Peralta.*	Alphonsus de *Cardenas*, Dn. de Valda. 1. *Maria de Zarate, Diegi Ortiz de Zarate f. 2. Joanna Angela Manrique Francisci Orense Manrique. Dom. de Amaya, Peones & Melgar f.*	14.

Alphonsus de Cardenas, VI Comes de la Puebla, † Jun. 1615. sine pr. *Antonia de Sandoval & Roxas.*	1. Laurentius de Cardenas, VII Com. de Puebla. *Joanna de Herrera & Padilla.*	Didacus de Cardenas, Eques S. Jac. *Anna Francisca de Portugal Colon de Toledo.*	Alphonsus de Carden. *Eques Alcantar.*	2. Laurentia de Cardenas nup. *1. Francisco de Orense Manriq. avunculo suo*, & post divortium cum eo *Laurentio Ramirez de Prado*, † 1681.	15.

Diegus de Cardenas, MARCH. de BAJARES, cr. an. 1625. *Vid. Exeges.*	Joanna de Card. nup. *Francisco de Luzon, Eq. S. Jac.*	Laurentia de Cardenas Portugal, & Colon, nup. *Ludovico Henrico de las Casas & Villalobos, Com. de Montenuevo.*	16.

P 3 TABU.

TABU

MARCHIONES DE

12. ALPHONSUS *Pacheco Portocarrero*, Petri Portocarrero, cogn. *Surdi*, Dom. de Moguer & Villanova f.

13. (2) Petrus *Pacheco Portocarrero*, Eques S. Jac. supr. Præfectus Goletæ. *Johanna Pacheco, Garsia Lopez Portocar. Dom. Alcala de Alm. f.*

14. Alphonsus *Pacheco Portocarrero*. *1. Angela de Arellano Ferdinandi Arias de Savedra. II Com. de Castellar f. 2. Mariana de Cespides.* | Petrus *Portocarrero* cogn. *Mors Comendator Cordub. in Ord. Eq. S. Jac.* | Beatrix nupta *Garsia Golfin de Figueroa.*

15. Petrus *Pacheco Portocarrero*, Eques S. Jac. † sine prole. *Francisca de Vargas, Alphonsi de Vargas fil.* | Ferdinandus *de Savedra*, improlis. | Johannes *Pacheco* improlis.

16. Alphonsus *Pacheco Portocarrero* Rector (*Regidor*) Xerecensis, † in bello Lusitanico, *Isabella Moriano de Ocampo, Garsia Moriano f.*

17. Ludovicus *Pacheco Portocarrero* MARCHIO DE LA TORRE *de las Sirgadas*, creatus à R. Carolo II. *Theresia de Vega Bazan, Ferdinandi de Vega Hinestrosa.*

18. Alphonsus *Pacheco Portocarrero.* | Johannes.

LA TORRE DE LAS SIRGADAS.

Uxor 1. *Johanna Manuel, Johannis Manuel Castellani Santaren f.*
2. *Beatrix de Noronna, Alvari de Castro, Dom. de Boquilobo f.* 12.

(2) Leonora nup. *Alphonso Portocarrero III March. de Villanueva del Fresno.* Isabella, uxor *Petri Manuel, V. Dom. de Chelles.* 13.

Rodericus *Portocarrero. Usenda de Silva Alphonsi de Silva, Dom. de los Leales fil.* Anna *Portocarrero* uxor *Alphonsi Portocarrero, tertii March. de Villanueva filio.* Agnes *Portocarrero.* 14.

Theresia *de Arellano,* uxor *Garsia Perez de Vargas, Dom. de Higuera.* (2) Ludovicus *Pacheco Portocarero. Magdalena de Mendoza, Francisci de Mendoza, IV Castellani de Muram f.* 15.

Catharina *Portocarrero & Mendoza,* nupta *Josepho de Anaya & Toledo Dom. de Anaya.* 16.

Johanna Maria *Pacheco,* uxor *Blasii Manuel de Herrera & Laaysa.* 17.

Isabella. Maria. 18.

TABU

COMITES DE MONTALUAN

11. ALPHONSUS *Tellez Giron*, Johannis Pacheco Ducis de Escalonnafilius tertius, DN. de la Puebla de MONTALUAN.

12. Johannes Pacheco, II Dn. de Montalvan. *Maria Chacon, Johannis Chacon. Dom. de Casa Robios de Monte fil. primi March. de los Veles sor.*
Petrus *Pacheco, Episcopus Seguntinus, Rom. Eccl. Presb. Cardinalis cr.* an. 1545. Prorex Neapolit. † 4. Mart. 1560.
Didacus *Pacheco.* Alphonsus *Tellez. Equites Calatravens.*

13. Alphonsus Tellez Giron. III Dn. de Montalvan, Commendator in Ord. S. Jac. *Johanna de Cardenas Alphonsi I Com. de Puebla f.*
Johannes *Pacheco Eques & Commendat. Ord. S. Jac.*
Didacus *Pacheco Eques & Commendator Ord. Calatrav.*
Gonsalvus *Chacon, Claviger Ord. Alcantar.*

14. Johannes *Pacheco*, I COMES de Montalvan. cr. 1563. † 2. Oct. 1590. *Johanna Suarez de Toledo & Silva, IV Domina de Galvez Francisci Suarez de Toledo f.*
Alphonsus *de Cardenas.*
Didacus *Lopez de Pacheco. Eq. S. Jac.*
Caspar *Giron* Dn. majoratus de *Berja Munnoz. Leonora de Ajala, Roderici Davalos f.*
Andreas *Pacheco Episc. Segov. & Cuentia, Inquisitor Gener. Archiepisc. Hispalens.*
Petrus *Pacheco.*

15. Alphonsus *Tellez Giron*, tertius hujus nominis, obiit ante patrem 5. Jul. 1590. *Maria Magdalena de la Cerda Ferdinandi de la Cerda f.*
Johannes Pacheco.
Petrus *Pacheco.*

16. Johannes *Pacheco.* II Comes de Montalvan, IX Dn. de Galvez & Jumela, nat. 17. Mart. 1590. † 12. Jul. 1666. *Isabella de Mendoza Aragon, Henrici de Aragon & Mendoza filia.*

17. Johannes *Pacheco*, nat. 1610. † inf.
Alphonsus Melchior *Tellez Giron Pacheco, Toledo & Mendoza*, † ante patr. 21. Aug. 1650. Ux. 1. *Agnes Maria de Haro Avellaneda Garcia de Haro & Guzman, Com. de Castrillo f. 2. Victoria Doria & Carreto, Caroli Doria. I Duc de Tursis, f.* † *1648. 3. Johanna de Velasco, Bernardini Fernandez de Velasco VII Comest. Cast. Duc. de Frias f.*
Balthasar *Pacheco*, † juv.
Maria Pacheco ux. *Ludovici Laso de la Vega, III Com. de Annover.*
Alphonsus *Tellez Giron*, † *infans.*

18. 3) Johannes Franciscus *Pacheco Tellez Giron Toledo & Mendoza.* nat. 8. Jun. 1648. III Comes de Montalvan, XI Dn. de Galvez & Jumela, DUX de UZEDA, March. de Velmonte, Magnas Castellensis, Legatus Hispanicæ Coronæ in aula Romana. *Isabella Maria de Sandoval & Giron, IV Ducissa d'Uzeda, March. de Velmonte, Casparis Tellez Giron, Duc. Offuna fil. 16. Jul. 1677.*

19. Emanuel Caspar Tellez Giron Marchio de Velmonte.
Joannes de Dios.
Josepha Tellez Giron.
Antonius.

LA VII.

DUCES DE UZEDA.

Uxor, *Mariana de Guevara, Latronis de Guevara Dom. Vallis de Escalante filia.* 11.

Francisca *Pacheco* nup. *Gonsalvo Chacon Dom. de Casa Rubios.*	Sancia *Pacheco* ux. *Alphonsi Arillo de Toledo, Dn. de Pinto & Caracena.*	Anna *Giron*, nup. *Johanni de Ajala, Dn. de Cebolla.*	Catharina *Giron* ux. *Petri Arias Davila.*	12.

Petrus *Pacheco Eleemosynarius M. Reginæ Annæ Austriacæ.*	Antonius *de Guevara.*	Franciscus *Pacheco.*	Marina de *Guevara*, ux. *Francisci de Roxas, Dn. de Layos.*	Petronilla *Faxardo*, nup. *Antonio de Cueva, I March. de Ladrada.*	Maria *Pacheco* ux *Alphonsi de Cardenas.*	13.

Leonora *Chacon*, ux. *Ludovici Carrillo de Toledo, Dn. de Pinto & Caracena.*	Catharina *Pacheco*, nup. *Petro Coello Lasa de Castilla, Dom. de Montalvo.*	Hieronyma de *Figueroa*, nup. *1. Gutiero de Cardenas & Zuniga, 2. Petro Ninno de Conchillos, V Dom. de Nuez & Villa umbrosa.*	Francisca, † *innupta.*	Mariana. Aloisia. Philippa. Magdalena. Elvira. Johanna.	*moniales.*	14.

Johanna *de Toledo* ux. *Alphonsi de Braccamonte, I Com. de Penaranda.*	Leonora † *infans.*	*Theresia Pacheco.*	Alphonsus *Tellez Giron.*	Rodericus *Giron.*	15.

Johanna *de Toledo* nup *Alphonso de Alvarado & Velasco, II Com. de Villamor.*	Anna *de la Cerda*, uxor *Petri Cortes de Monroy, IV March. Vallis de Guaxaca.*	16.

Anna *Pacheco, monial.*	Caspar *Tellez Giron, Collegialis major ad S. Ildefonsi Alcala.*	Isabella de *Mendoza & Arag.* nup. *1. Francisco Galceran de Valdes & Cardona, I March de Mirallo, 2. Ferdinando de Vega Dom de Palentia, 3. Francisco de Vega, IV Com. de Grajal, II M. de Montaos.*	Johanna *Suarez de Toledo, monial.*	Fraucisca *de la Cerda* nup *1. Francisco Diego Lopez de Zuniga & Sotomajor VIII Duci de Bejar, 2. Alvaro Perez Osorio & Sarmiento, IX March. Astorga.*	Theresia *Pacheco*, uxor *Aria Gonsalo Davila & Bobadilla V Com de Punno en Rostro.*	17.

Isabella *Pacheco de Aragonia & Velasco*, nupta *Emanueli Joachimo Alvarez de Toledo & Portugal. VIII Com. de Oropesa, 26. Jul. 1664.* 18.

Ignatius Nicolaus. 19.

TABU

COMITES DE URENNA, MARCHIONES

10. **PETRUS GIRON.** Alphonsi *Tellez Giron* Dom. de Frechoso & Mariæ Pacheco filius natu minor, Martini Vazquez de Acunna N. Magister militiæ Calatravens. cr. 1445. † 2. Maji 1466.

11.	(1) Agnes *Giron* nupta *Francisco Enriquez.*	(2) Alphonsus *Tellez Giron*, Dom. majoratuum de Urenna, Pennafiel, Gumiel, Briones, Osuna & Moròn, cr. à R. Henr. IV COMES de URENNA, † paulò post an. 1469. sponsus *Blanca de Herrera, Dom. de Pedraza.*	Johannes *Tellez Giron*, II Comes de Urenna, † 21. Maji 1528. æt. 72.

12.	Petrus *Giron*, III Com. de Urenna, Dn. Osunæ, † 25. Apr. 1531. *Mencia de Guzman, Jo. Alfonsi de Guzm. III Duc. Med. Sidon. f.* † 29. Nov. 1526.	Johannes *Tellez Giron*, IV Comes de Urenna † 19. Maji 1558. *Maria de la Cueva, Francisci Hernandez de la Cueva, II Duc. de Albuquerque f.*	Isabella *Giron*, nup. *Beltramo de la Cueva, III Duci de Albuquerque.*	Maria, ux. *Ferdinandi Enriquez, V Admiralis Cast. I. Duc. Medina de Riosecco.*	Mencia, uxor *Henrici de Acunna & Portugal IV Com. Valencia.*

13.	Maria *Giron* nup. *Innico de Velasco & Tovar, M. de Berlanga.*	Petrus *Giron* V Comes de Urenna, I Dux OSUNÆ cr. 1562. Prorex Neapolit. Uxor *1. Leonora Anna de Guzman, Jo. Alfonsi VI Duc. Med. Sidon. f.* 23. Nov. 1573, *2. Isabella de la Cueva, Diegi de la Cueva f. 1575.*	Maria *Giron* ux. *Manrici de Lara IV Duc. de Nagera.*

14.	(1) Maria *Giron*, nata 1553, nup. *Johanni Fernandez de Velasco.*	Johannes *Tellez Giron*, II Dux Osunæ, Marchio de Penafiel, VII Comes de Urenna, nat. 20. Oct. 1554. *Anna Maria de Velasco, Inici Fernandez de Velasco, Comestab. Castel f.*	Petrus *Giron*, nat. 24. Aug. 1557. *Eques Calatrav.*

15. Petrus *Giron*, n. 17. Dec. 1574. III Dux Osunæ, II March. de Penafiel, VII Comes de Urenna, Prorex Sicil. dein Neapol. Eques Aur. Vell. † 25. Sept. 1624.

16. Johannes *Tellez Giron* IV Dux Osunæ, III March. de Penafiel. VIII Comes de Urenna, Prorex Siciliæ, † Panormi 12. Oct. 1656.

17. Caspar Tellez Giron, V Dux Ossunæ, M. de Penafiel, Comes de Urenna; Claviger Ord. S. Calatr. Gubernator Mediol. Consiliarius status, Præses Consilii Ordinum & Reginæ Hipparchus, † 1694. d. 2. Jun.

18.	(1) Isabella Maria de Sandoval & Giron, Ducissa Ucedæ nup. *Joh. Francisco Pacheco Tellez Giron, III Com. de Montalvan 1677.*	Maria de las Nieves Giron & Sandoval, ux. *Ludovici Francisci de la Cerda & Aragon, IX Duc. de Medina Celi.*	Mariana Giron, *Dama* Reginæ Mariæ Luisæ, post *monialis Carmelit. ad S. Anna Madriti d 21. Dec. 1684. sacrata.*	Catharina Maria Giron, nup. *Antonio Fernandez Manrique de la Cueva XIV Com. de Castanneda, & IV March. de Flores Davila, 1687.*	Hyacintha Maria Giron & Sandoval ux. *Joannis Enriquez de Guzman, XII Com. de Alva de Aliste* 1689. † 1695.

LA VIII.

DE PENNAFIEL, DUCES DE OSSUNA, cogn. GIRON.

Amica 1. *Agnes de Meneses,* 2. *Isabella de las Casas, ex nobili Hispalensi familia, in uxorem ducta.* 10.

Uxor, 1 *Leonora de la Vega Velasco, Petri Fernandez. II Com de Haro, I Comestab. Castell f.* † 1522.	Maria. *Giron.*	Rodericus *Giron,* Magister XXIX militiæ Calatravensis, & patris successor, occ. 23. Jul. 1482. æt. 26. Amica, *Maria de Torres.*	11.

Leonora, nup. *Ludovico Fernandez Portocarrero, I Com. Palma.*	Maria, nup. 1. *Henrico de Guzman. IV Duci Medina Sidonia,* 2. *Roderico Ponce de Leon, I Duc. de Arcos.*	Johanna ux. *prior Roderici P. de Leon, I Ducis de Arcos.*	Anna *Giron, Abbatissa ad S. Clara de Villafrechos.*	Petrus *Giron nothus,* Castellanus (*Alcayde*) Osuriæ. *Catharina de Pernia.*	12.

Leonora, nup. *Petro Fagardo, III March. de los Veles,* † 6. Julii 1566.	Magdalena ux. *Georgii de Alencastro II Ducis de Aveiro.*	Ferdinandus *Tellez Giron. Maria de Olivares.*	Christophorus.	Franciscus.	Alphonsus *Tellez.*	13.

Anna *Giron,* n. 7. Dec. 1558. uxo. *Ferdinandi Enriquez, de Ribera, IV March. Tarifa.*	Petrus *Giron, Francisca de Morejon.*	Catharina *Giron,* ux. *Francisci de Oviedo.*	14.

Uxor, *Catharina Henriquez de Ribera, Ferdinandi, II Duc. Alcala fil.*	Leonora, & Anna *obiere parvula.*	15.

Uxor, *Isabella de Sandoval & Roxas, Christophori Gomez de Sandoval & Roxas, primi Ducis de Uzeda fil.* 16.

Uxor 1. *Felicia de Sandoval Ursina, Francisci Gomez de Sandoval Ducis de Cea, Lerma & Uzeda fil, hæres ducatus Uzed.* † 1671. 2. *Anna Antonia de Benavides Carillo & Toledo, Marchion. de Fromesta & Caracena, Ludovici de Benavides M. de From. & Carac. f.* 1673. 17.

(2) Maria Anna de Benavides Carrillo Toledo & Giron, nat. Aug. 1674. *Dama Regina Hisp.*	Franciscus Maria de Paula Tellez Giron, VI Dux Osunæ, March. de Penafiel, Fromesta & Caracena, Com. de Urenna. *Maria de Velasco & Benavides Inici Fernandez de Velasco & Tovar, IX Comest Castell. VIII Duc. de Frias, VII M. de Berlanga fil. at hæres ducta m.* Dec. 1694.	Emanuela Giron, *Dama Regina Hisp.*	18.

Maria Dominica Giron de Velasco.	Maria Ignatia.	19.

DOMINI DE GESTAZO ET POBOLIDE, COMITES DE S. VINCENT ET PONTEBEL.

PETRUS *de Acunia*, ab Ægydio *Vazquez de Acunna*, Tabula I memorato, prognatus, DN. de GESTAZO & Penagoja † impr. Uxor *Aloisia de Castro, Petri III Com. de Monsanto f.*

Joannes Tristanus de *Acunia*, Petri fortassis frater, Dn. de GESTAZO & Penagoja. Emanuelis Regis Lusit. Legatus Romæ an. 1415. *Antonio Päez.*

Nunnius de Acunia, Jo. Tristani frater, Camerarius supremus Infantis Ferdinandi, qui pater fuit Regis Emanuelis. *Catharina de Albuquerque.*

Nunius de *Acunia*, Dom. de Gestazo & Penagoja, Prorex Indiæ. Uxor *1 Maria de Acunna, Martini de Silveira, Dom. de Terrena f. 2. Isabella de Villena, Nunii Martinez de Silveira Dom. de Goës f.*

Simon de *Acunia*, Commendator de *Torres Vedras. Isabella de Meneses.*

Joanna de Albuquerque. ux. *Lupi Suarez de Albergaria, Proregis Indiæ Oriental.*

---

(1) Maria de *Acunia* uxor 2 *Alvari de Silva, III Com. de Portalegre.*

(2) Nunius de *Acunia. Leonora de Refoyos & Sousa.*

Tristanus de *Acunia*, Commendator *de Torres Vedras. Helena de Atayde, Ludovici Com. de Atouguja soror.*

Johannes *Nunnez de Acunia. Vincentia de Castro, Henrici Correa de Silva f.*

Simon de *Acunia & Ataide. Agnes de Melo de Silva, VII Domina de Pobolide.*

Nunnius *de Acunia. N. de Castro, soror VIII Com. de Atougaja.*

Tristanus de *Acunia & Melo*, VIII DN. de POBOLIDE. *Antonia de Vasconcelos, Damiani de Agujar f.*

Margarita *de Mendoza* ux. 2. *Simonis de Castro Dom. de Leris & Bembiver.*

Nunius de Ac. † sine lib. *Juliana de Silva, Roderici Pereyra de Silva fil.*

Johannes *Nunnez de Acunia.* I COMES de S. VICENTE, Dom. de Gestazo. *Aluisia de Borbon, primi Com. de Arcos f.*

Ludovicus de Ac. & Melo. IX Dn. de Pobolide. *Guiomara de Alencastro, Alvari de Canara Dom. de Abranches f.*

Nunius *de Acunia de Melo*, I COMES de PONTEBEL, Dn. de Pombal. *Elvira de Villena. Johannis de Sousa de Silveria f.*

Emanuel. Petrus, *monachi.*

N. . . de *Acunia Borbon*, II Com. de S. Vincente, uxor *Michaelis Caroli de Tavora II Com. de S. Johanne de Pesqueyra filii.*

Tristanus de Ac. Melo, X Dn. de Pobolide.

Alvarus de Abranches, *Commendat. in Ordine Christi.*

Nunius de Acunia *Collegialis ad S. Pauli in Univers. Conimbr.*

Maria de A*lencastre* nup. *Carolo de Noronna Dn. de Almada.*

DOMINI DE PAYO PEREZ.

PETRUS *Vaz de Acunia*, ex posteris Ægydii *Vazquez de Acuna*, *Beatrix de Silva*, *Andrea de Sousa f.*

Hieronymus de *Acunia*. *Maria de Meneses*, *hæres majoratus de Payo-Perez*, *Georgii Correa f.*

Ludovicus de *Acunia*, Dn. de *Payo-Perez* *Johanna Manuel*, *Bernardini Ribeyra Pacheco fil. & hæres.*

Triftanus de *Acunia* Dn. de *Payo-Perez & Barrero*. Antonia de Silva, Antonii de Almeda f.

Emanuel de *Acunia & Meneses*, Dn. de *Payo-Perez & Barrero*, Præfectus domus Reginæ Mariæ Franciscæ de Sabaudia.
Francisca de Albuquerque, *Martini Correa de Silva*, *Præfecti Tavorens. f.*

Francifca Mendoza nup *Emmanueli Childe Rolin de Moura Dom. de Azambuja.*

Triftanus de *Acunia*.
Leonora de Tavora, *primi March. Tavore f.*

Emanuel de *Acunia & Meneses.*

DOMINI DE AZANNON, COMITES DE BUENDIA.

8. LUPUS *Vazquez* de ACUNIA, Vasci *Martinez de Acunna* Dom. *de la Taboa* F. DN. de BUENDIA & AZANNON.

9.		
Petrus de *Acunia & Albornoz*, I COMES de Buendia. cr. 1475. *Agnes de Herrera, Petri Garsia de Herrera, Dom. de Ampuia f.*	Leonora de *Acunia* uxor *Johannis de Silva, I Com. de Cifuentes,*	Gomesius *Carrillo de Acunia* DN. de CARRACENA, *Mandayona, Jadraque. Maria de Castilla.*

10.						
Lupus *Vazquez de Acunia*, II Com. Buendiæ, Dn. de Duennas. *Agnes Enriquez Friderici Enriquez II Admir. Castel. f.*	Leonora de *Acunia.* nup. *Petro Manriquez II Com. de Paredes.*	Maria de *Acunia* ux. *Johannis de Bivero, Vicec. Altamira.*	Petrus de *Acunia*, Commendat. Malagon. Ord. Calatr. *Theresia Sarmiento.*	Alphonsus de *Acunia Archiep.* Pompelon.	Ferdinandus de Ac.	Ludovicus de Acunia.

11.						
Johannes *de Acunia* III Com. Buendiæ. *Maria de Padilla, Petri Lopez f.* — Catharina de *Acunia mente capta.*	Petrus de *Acunna,* IV Com. Buendiæ.	Fridericus de Ac. V Com. Buend. *Maria de Acunna Petri Dom. de Azannon f.*	Agnes ux. *Antonii de Padilla.*	Leonora nup. *Roderico de Guzman Dom. Algava.*	Blanca ux. *Gutieri de Velazquez Dn de Villavaquerin.*	Franciscus *Vazquez de Acunna, nothus.*

12.				
Johannes de *Acunia* VI Comes Buendiæ. *Francisca de Aragon, Alvari de Cordoua, Dn. de Valencuela f. improl.*	Maria de *Acunia*, VIII Com. Buendiæ, nup. *Johanni de Padilla, Dom. domus de Padilla, Corunna & Caltanazor.*	Petrus de *Acunia Philippa de Castro.*	Diegus de *Acunia* dictus *el gran Cortesano.*	Ferdinandus *de Acunia*, Eq. Ord. Alcant. improl. *Johanna de Zuniga.*

13.	
Johannes de *Acunia, filius naturalis*, Dn. dein MARCHIO VALLIS de ZERRATO, cr. 1612. *Angela de Guzman, Gonsalvi & Johanna de Guzman Dominor. de Toral f.*	Isabella de *Acunia*, uxor *Ludovici Bravo de Luganas.*

14.				
Diegus de *Acunia & Guzman*, II Marchio Vallis de Zerrato, Dn. de Alcantarilia, Notarius Major regni Legion. Amica, *Maria de Barrio & Angulo.*	Anna Maria de *Acunia & Guzman.*	Johanna de *Acunia & Guzman*, nup. *Suero de Vega & Castella, Dn. majoratum. Palencia, Soria & Castella.*	Antonia de *Acunia.*	Angela de *Guzman.*

15. Angela de *Acunia & Guzman*, nup. *Melchiori Altomirano de los Rios.*

MARCHIONES DE CARACENA ET VALLE DE ZERRATO.

Uxor, *Theresia Carrillo de Albornoz Dom. de Paredes, Portilla & Valtablado, Gomesii Carillo & Uraca de Albornoz fil.* 8.

Alphonsus *Carrillo de Albornoz, Archiepiscopus Toletanus*, † 1. Jul. 1482. ab eo stirps *Marchionum de Falces* cognom. *de Peralta* deduxit. *Videsis Exegesin.*

Lupus *Vazquez de Acunia*, Commendator Meridæ in Ord. S. Jac. Dn. de Azannon, Dux de HUETE. *Maria de Mendoza, Diegi Hurtado de Dn. de Cannete f.* 9.

Alphonsus *Carrillo de Acunia*, Dn. Caracenæ *Leonora de Toledo, Dn. de Pinto.*

Lupus Vazquez de *Acunia* Dn. de Azannon. *Maria de Contreras, Vasconis Gonsalez Contreras f.*

Ferdinandus *Vazquez de Acunia. Mencia Villodre, Johannis f.* 10.

Petrus de *Acunia. Leonora de Zuniga, Johannis f.*

Johannes de *Acunia Constantia de Abellaneda.*

Gomesius Carrillo de *Acunia*, Dn. de Pinto & Caracena. *1. Beatrix Sarmiento Diegi Perez Sarm. C. de Salinas f. 2. Maria Manrique de Castella.*

Petrus de *Acunna* Dn. de Azannon. *Marina de Padilla.* ⊙

Vascus de Ac. Comm. end. Ord. S. Jac. &c. *Mencia Davalos.*

Theresia de Ac. *nup. Johanni Ramirez de Guzman.*

Ferdinandus *Vazquez de Acunia. Aldoncia de Villasennor.* 11.

Catharina ux. *Raimundi de Tassis.*

Anna ux. *Petri Fernandez de Villaroes, Dn. de Villavindas.*

Lupus de *Acunia*, supr. mil. Mediolan. Præfectus *Isabella de Lompre.*

(1) Alphonsus Carrillo de *Acunia*, Dn. de Pinto & Caracena. *Sancia Pacheco, Alphonsi Tellez Giron Dn. I de Montalvan f.*

(2) Johanna *de Castilla*, ux. *Ferdinandi Ninno Dn. de los Taxares.*

Maria de Ac. ux. *Friderici de Ac. V Com. Buendia.* ⊙

Johanna, ux. *Ferdinandi Alvarez de Toledo, Dn. de Higares.*

Ferdinandus *Vazquez de Acunia. Francisca Suarez de Toledo.* 12.

Constantia de *Acunia*, filia unica. uxor 2. *Diegi Sarmiento de Acunia, Com. de Gondomar.*

Ludovicus *Carrillo de Toledo*, Dn. de Pinto & Caracena. *Leonora Chacon, Alphonsi Tellez Giron III Dom. de Montalvan f.*

Ferdinandus de *Acunia.* 13.

Ludovicus *Carrillo de Toledo*, MARCHIO de Caracena, COMES de Pinto, † 2. febr. 1626. *Isabella de Velasco & Mendoza, Francisci Hurtado de Mendoza, I March de Almazan f.*

Emanuel *Carrillo, Eques S. Jacobi.*

Stephanus *de Carrillo.*

Johannes *Pacheco.*

Catharina *Pacheco*, ux. *Caroli de Herrasso Dn. de Mohernando.* 14.

Anna *Carrillo de Toledo*, filia primogenita & hæres Marchionatus Caracenæ, uxor *Ludovici de Benavides, IV March. de Fromesta.*

Mariana Carrillo de Toledo, nup. *1 Petro de Fonseca & Figueroa Equiti Ord Alcantar. primo Marchioni de Orellana 2. Francisco III de Benavides & Cueva, VII Com. de Santistevan.* 15.

TABULA XI, ET ULTIMA, ACUNIENSIS FAMILIÆ DOMINI DE POMBEYRO.

3. MARTINUS *Lorenzo* de ACUNIA, Laurentii *Fernandez* de Acunia, & Sanciæ de Maceyra F.
Uxor, *Sancia Garsia de Panna.*

4. Johannes *Martinez de Acunia. 1. Maria Suarez de Azevedo. 2. Sancia Vazquez, Vasci Martinez Pimentel f.*
Laurentius *Martinez de Acunia. Maria de Lonsay.*

5. (1) Martinus *Annez de Acunia. Sancia Gomez, Gomesii Paez de Silva f.*
(2) Gonsalvus *Annez de Acunia. Maria Garcia, Johannis Vicentii de Valencia f.*
Johannes *Annez de Acunia. Marquesia Perez.*
Rodericus *Annez de Acunia. Agnes Estevez Stephani Paez de Azevedo f.*
Martinus *Lorenzo de Ac.* DN. de POMBEYRO. *Maria Gonsalvi Annez de Britoros f.*
Agnes *Lorenzo de Acunia* ux. *Vasci Pereyra.*

6. Gonsalvus *Martinez de Acunia.*
Aldoncia ux. *Gonsalvi Vello Savelassado.*
Theresia, nup. *Stephano Paez de Moles.* Δ
Johannes *Ruiz de Acunia. Beatrix, Martini Vello fil.*
Johannes *Lorenzo de Acunia*, Dn. de Pombeyro. *Leonora Tellez de Meneses.*

7. Martinus *Annez de Acunia.* Δ
Alvarus de Acunia, Dn. de Pombeyro. *Mencia, s. Beatrix de Melo, Martini Alonso de Melo, V Dom. de Melo f.*

8. Johannes *Alvarez de Acunia. Mencia de Lemos, Gomesii Martinez de Lemos, Dom. de Goës f.*
Philippa de *Acunia*, nup. *Leonello de Lima, Vicecom. de Villanueva de Cerbeyra.*

9. Arturus *de Acunia*, Dn. de Pombeyro
Leonora de Sousa, Gonsalvi de Sousa f.

10. Johannes *Alvarez de Acunia*, Dn. de Pombeyro. *Catharina Suarez de Alvergaria.*
Agnes *de Acunia*, nup. *Emanueli de Silva.*

11. Matthæus *de Acunia* Dn. de Pombeyro; *Leonora de Coutinno Petri de Meneses, I Com. de Cantanhede f.*
Thomasa *de Acunia*, ux. *Garsiæ de Almeyda.*

12. . . . . . *de Acunia*, Dn. de Pombeyro.
Guiomara *de Castro* nup. *Francisco de Faro Dom. de Vimieyro.*

EXEGESIS HISTORICA.

CUNIANÆ stirpis, nobilissimæ & per omnem Hispaniam diffusæ, satorem *Gutierrum* quendam fuisse confessæ inter Scriptores familiarum Hispanicarum est veritatis, de patria verò & prima Gutierri origine non æquè concors eorum est opinio; Petrus Comes *de Barcelos* genere Vasconem fuisse, & cum Henrico Burgundo in Hispaniam venisse tradidit, atque hanc sententiam posteriores Scriptores, quasi per manus traditam, propagarunt, usque dum *Prudentius de Sandoval* ratione habita patronymici *Pelaez*, quo Gutierrus usus est, arbitrari cœpit, incunabula ejus in ipsa esse quærenda Hispania, non in Vasconia. Id cùm pensitassent *Melchior de Teves* & *Ludovicus de Salazar*, quorum ille familiam Lermanam, hic Silvanam literis illustrarunt, non tantum suffragati Sandovalio, sed eam prætereà opinionem amplexi sunt, Gutierrum initiò memoratum haud diversum fuisse ab illo, quem Petrus Comes Silvanæ gentis autorem constituit; hujus verò originem ad vetustos Legionis Reges referunt, perhibentque fuisse abnepotem *Fruelæ*, secundi hujus nominis Regis Legionis Asturiæ & Galiciæ, pronepotem *Infantis Azuari*, nepotem *Infantis Pelagii*, & filium *Pelagii Pelaez* sive Pelagiadæ, *Rici Hominis*, quo nomine primæ dignationis viri, posteà *Grandes* dicti, olim veniebant: eundem honorem *Gutierro* tribuunt, titulosque Domini *de Aldarete & Silva*; hunc porrò patrem fuisse ferunt *Pelagii Gutierrez de Silva*, quo ex diversis uxoribus nati sint *Gomesius Paëz de Silva*, progenitor omnis familiæ *Silvanæ*, de qua alio dicetur loco, & *Ferdinandus Paëz*, qui primus cognomen *de Cunna* sive *Acunna* adsciverit, quod Hispani *Acugnia* enuntiant, à loco *Acunna Alta* appellato, atque ab Alphonso I. Rege Portugalliæ sibi concesso, huicque cognomento insignia assumserit æquivoca, nempe *cuneos novem cœruleos in campo aureo*.

In Castellam sive Castiliam è Lusitania translata est Acuniana familia, flagrante bello inter Castellenses & Lusitanos propter successionem Ferdinandi Regis Lusitaniæ. VASCUS Acunia, tertius hujus nominis, Martini F. tresque ejus gnati, *Martinus*, *Ægydius* & *Lupus*, inter primos è nobilitate Lusitanica numerantur, qui post Ferdinandi Regis excessum Johanni I. Regi Castellæ, uxorique ejus Beatrici, gnatæ defuncti unicæ, homagium præstiterunt; sed promissis, quibus allecti à Johanne fuerant, frustrati, mox in Lusitaniam remearunt, & Johanni, defuncti Regis fratri naturali, Ordinisque Avisani Magistro, sese adjunxerunt, consilio cum eo capto, de regno in Johannem Infantem, Petri Regis ex Agnete Castrensi filium, transferendo; cùm verò procerum plurimorum populique favore, & fortuna adspirante, ipse Ordinis Avisani Magister Rex proclamatus fuisset, Acunii fratres, nec non Paciecі, agnatione secum conjuncti, dissensere quidem, in bello tamen adversus Castellenses fortium & patriæ amantium virorum officio functi sunt, donec tandem correpti fastidio novi Regis, ipsis parùm æqui, eò quod exaltationi ejus ad regnum adversati essent, in Castellam denuò abierunt; ubi Henrico III. Regi, Johannis I. filio, strenuam operam bello & pace navarunt, opibusque ac honoribus aucti sunt: nimirum MARTINUM Rex dictus *Comitem Valentiæ* creavit, Ægydio oppida *Roa* & *Mansilla* contulit, quibus ille posteà relictis in Lusitaniam se recepit, LUPUM autem *Buendia* donavit. (a)

R STE-

(a) Alph. de Haro Nobiliar. Lib. III. Cap. 5. Mariana de reb. Hispan. Lib. XIX. Cap. 7.

STEPHANUS, secundus *Vasci Martinez de Acunia* filius, cui cognomen *Suarez* fuit, in Lusitania mansisse videtur, cùm pater, ipsius fratresque exilium sicut dictum est, subirent voluntarium: namque in ejus filio natu majore Vasco continuatus est titulus avitus Dominorum *de Taboa*; qui hodieque in familia viget: eo enim superioribus annis usus est *Antonius Alvarez de Acunia*, decimus & quintus dicti loci dominus, ab illis haud dubiè oriundus, ob singularem historiæ omnis peritiam Ludovico Salazario in genealogia Silvanæ familiæ laudatus. Is Mariam *Manuel de Villena*, Sanctii Emanuelis, primi Comitis de *Villaflor* sororem, in conjugio habuit, atque ex ea suscepit *Johannem Laurentium*, qui navarchi munere functus mortem an. 1683. oppetiit, *Petrum*, *Ludovicum* & *Johannam Antoniam de Villena*, Sanctio Emanueli, avunculo suo modò dicto, nuptui locatam. (b) Ab altero Stephani *Suarez* gnato, Ægydio de *Acunia*, Domini de *Sentar*, sive *Assentar*, descenderunt, quem titulum Alphonsus V. Rex Lusitan. Ludovico, Ægydii filio, contulit, atque ad nostram usque ætatem in hac domo propagatum *Emanuela de Acunia* in familiam Cuevarum transtulit: ista neptis erat Lupi *de Acunia, primi Assentaris Comitis*, Consiliarii bellici Regis Philippi IV. & gnata unica PETRI, *secundi Assentaris Comitis, & primi ejusdem Marchionis*, qui post exacta in gymnasio bellico Mediolanensi strenui militis officia Supremam Ceutæ, tandemque Generalem exercitus Flandrici præfecturam obtinuit, atque anno 1674. in acerrima apud Seneffam contra Gallos pugna spiritum effudit. (c)

PETRI *Vazquez de Acunia*, Vasci *Martinez* filii, è secundo cum *Theresia Albuquercia*, regio sanguine creta, toro suscepti, progenies avitum cognomen cum Albuquerciano commutavit; ex ea *Lupus Albuquercius*, Petri nepos, apud Alphonsum V. Regem Lusitan. Camerarii supremi officio functus, atque ab illo Comes Penamajoris (*de Penamacor*) creatus est. Fratres huic fuere *Petrus* & *Henricus de Albuquerque*, quorum æque ac Lupi stirps virilis haud perennavit, sed emarcuit; permanente tamen Albuquerciano nomine, quod prognati ex *Leonora Albuquercia*, stirpis illius forte postrema, & Johanni Gonsalidæ *de Gomide*, Domino *de Villaverde*, nupta, retinuerunt. Hi haud exiguo fuerunt numero, virisque abundarunt insignibus, quos inter *Alphonsus Albuquercius* rebus in India præclarè gestis nomen suum perpetuæ commendavit memoriæ, ita ut hodieque cum encomio Magni Indiæ victoris (*el Grande Conquistador dell' India*) in Annalibus legatur. (d)

AD TAB. II.

MARTINUM de Acunia, Vasci filium natu Maximum, Comitem Valenciæ ab Henrico III. Rege Castellæ creatum esse, dictum jam est; eodem pronubo, cùm viduus esset, Beatricem, Johannnis Infantis Lusitan. & Constantiæ Infantis Castell. Ducum Valenciæ gnatam, uxorem accepit, quo matrimonio ipsi jus in Valenciam, quæ ab aliis ejusdem nominis locis appellatione Campestris (*de Campos*) distinguitur, natum est. Eximia fuisse prædicatur opera, quam MARTINUS non dicto tantùm Regi in bello Lusitanico, sed etiam filio ejus ac successori Johanni II. sub ductu Roderici Lopez Davalos Comestabilis Castellensis, auspiciisque Ferdinandi Infantis, tutoris regii, regnique administratoris, in bello Granatensi navavit, quemadmodum *Alph. Harus in Nobiliario Hispanico* ex chronicis Regum memoratorum retulit. Ex illo matrimonio æquè ac è priore egregiæ prolis parens MARTINUS factus est, & Valencianum comitatum PETRO, è posteriore genito, transmisit, qui cognomini avito maternum, *de Portugallia*, adjungere cœpit, nec minore virtute ac genitor se præbuisse celebratur. Hoc natus JOHANNES ex Comite Valenciæ *Dux* ab Henrico IV. Rege an. 1465. creatus est; sed hic titulus ad illius gnatum HENRICUM non transiit, quippe qui Comitis axiomate usus est, soboleque virili destitutus *Aloisiam*, gnatam unicam, Valenciæ campestris hæredem reliquit; ea comitatum avitum in Manricorum, Ducum Nageræ, familiam transtulit.

Petro de Acunia, II. Valentiæ Comiti frater fuit germanus, cui nomen erat FERDINANDO; hunc in filiorum Petri numerum ab Alphonso Haro perperam relatum esse Salazarus in Historia familiæ de Lara demonstravit, sicut à Viro Nobilissimo & multiplici doctrina ornato, *Gerardo Ernesto de Franckenau*, Legati Danici in Hispania antehac, nunc Regis Da-

niæ

(b) Salazar Hist. Geneal. Silv. Libro VIII. Cap. 28. (c) Ibid. Lib. IX. Cap. 25. (d) Lavan. not. ad Nobiliar. D. Petri p. 425. & 488.

niæ Secretario, edoctus sum, cui etiam seriem integram Dominorum de *Pajares* & Comitum de *Requena*, à Ferdinando ortorum, plurimamque de aliis Hispaniæ stirpibus notitiam in acceptis fero. Requena, Castellæ novæ oppidum, emtionis jure à Johanne de Padilla accepit Gomesius Manrique, Adelantus Castellæ supremus, cujus filia Elvira *Manrique*, uxor Joannis *Rodriguez de Roxas* Dom. de *Poza*, illud cessit filio suo secundo genito Gomesio *de Roxas*, Consiliario Henrici IV. & Ferdinandi V. Regum. qui dein ex Isabella *de Carvallar*, nobili Lusitana, suscepit inter alios liberos Joannem *Rodriguez de Roxas*, IV Requenæ Dominum. Hic ex Catharina *Manrique*, Joannis Archidiaconi de *Valpuesta* & Protonotarii Apostolici ac Sanctiæ Ortaniæ filia genuit præter alios Gomesium de *Roxas*, V. Dom. Requenæ, sed improlem, & *Annam*, quæ fratris hæres & sexta Requenæ Domina facta id feudum filio ex secundo cum JOANNE de Acunia, III Domino de *Pajares*, matrimonio suscepto transmisit. Hujus pronepotem JOANNEM, tertium ejus nominis Rex Philippus IV. *Vicecomitem de Requena* d. 12 Nov. 1626. necnon *Vicecomitem de Barrio* d. 30. Sept. 1627. posteà verò *Comitem de Requena* creavit, qua dignatione hanc jam tenet ditionem DIDACUS Ferdinandus de Acunia, ex patruo illius prognatus.

AD TAB. III.

AB ALPHONSO, quem Martinus de Acunia primus Valenciæ Comes, è priore suscepit toro, amplissima pullulavit propago, in complures divisa familias, Tabula tertia sequentibusque usque ad nonam enumeratas: varia illæ adsciverunt cognomina, ita ut vel ex hac Acuniana stirpe specimen capere liceat difficultatum, quibus implicitæ sunt genealogiæ familiarum Hispanicarum. Gallica nonnulli stemmata rem esse putant difficilem atque intricatam, eò quod magnates Gallici à ditionibus, quas possident, non à domo, qua prognati sunt, sicut Germanis more receptum est, appellari consueverint, atque adeò familiarum suarum haud satis peritum dubium relinquant, quo quisque sanguine sit cretus; attamen retinent Galli nomina gentilitia, eaque in literis tabulisque publicis præmittunt; exemplo sit domus Lotharingica, ex qua sati licet diversis distinguantur titulis, nemo unus tamen cognomen avitum, de Lotharingia, abjecit, sed singuli, ubi integros exprimere opus est titulos, illud nomini, in baptismo accepto, proximè subjungunt, eoque ipso lectorem de origine sua reddunt certiorem. Longè verò alia apud Hispanos viget consuetudo, ubi non tantùm magnates titulis suis, prout Gallici, appellari vulgò solent, sed ea quoque inter istos invaluit mutatio nominum, ut propriis prorsus abdicatis aliena pro lubitu adsciscant, & materno sæpè agnomine malint uti, quàm paterno, eaque propter circa origines suas, si minus popularibus, saltem extraneis crucem figant. Filiabus præcipuè paterni loco cognominis vel maternum, vel ab avia proaviaque aut longius repetita indere amant, ita ut ex eis de domo, qua quæque orta sit, certum capi non possit argumentum. Idem in virili sexu usu venit, quemadmodum in hoc ipso stemmate videre est, quod licet hodieque amplissimum, & in multos ramos diffusum sit, pauciores tamen ex eo originarium de *Acunia* nomen retinuerunt, & crebrius alia in eo leguntur cognomina, videlicet *Paciecorum, Gironum, Cardenatum, Portocarrerorum, Carilliorum, Peraltarum, Albuquerciorum* aliaque, in aviti vicem arrogata. Sed in viam ex hoc diverticulo redeundum, & de prima Martini Acunii Valenciæ Comitis uxore aliquid dicendum est: erat ea postrema antiquæ *Gironum* gentis progenies, familiæque hæres splendidissimæ quam à Roderico *Gonsalez de Cisneros* derivant: hunc ferunt in pugna quadam, cui cum Alphonso VI. Rege Legionensi interfuit, equum suum dicto Regi de vita periclitanti commodasse, ut fuga saluti consuleret, eidemque de toga, qua amictus erat, laciniam plicatam coccineam abscidisse, unde posteris ejus appellatio Gironum (*plicam* enim Hispani *giron* vocant) insigniaque *plicarum trium rubearum in campo aureo* nata sint. (e) Filius ex illo ortus conjugio ALPHONSUS patronymico sive avito cognomine de *Acunia* relicto *Tellez Giron* dictus est, & ducta in uxorem gnata unica & hærede Johannis Ferdinandi Pacieci, qui è Lusitania in Castellam unà cum Martino Acunio migravit, atque ab Henrico III. Rege dominio *Belmonte* auctus est, filios genuit duos, à quibus amplissimæ Paciecorum & Gironum stirpes, hodieque florentes conditæ sunt.

R 2 De

(e) Jo. Bapt. Lavanna Not. ad Nobil. Petri pag. 441. & Salazar de Mendoza Orig. de las dign. p. 27.

De JOHANNE Pacieco, filio illius natu majore, ita *Mariana* Libro XXI. de reb. Hisp. Cap. 15. *Joannes Paciecus, Alphonso Gironio Belmontis regulo natus, Henrico Principi à primis annis assuetus, morum similitudine, aut ingenii dexteritate, præcipua apud eum gratia & auctoritate pollebat: is Alvaro Luna everso, qui primas in aula tenuerat, & à quo Principi datus erat in familiam, summum potentiæ locum, ut fecit, quærere videbatur: ea superioribus Alvari meritis gratia fuit.* Auctum posteà esse refert idem scriptor multis oppidis, videlicet *Barcarotta, Salvaterra & Salvaleone* ad fines Lusitaniæ, nec-non Marchionatu *Villenæ*, malam tamen Principi de se benè merito, postquàm is Rex morte parentis factus esset, retulisse gratiam, conjuratione adversus eum inita, cumque à Rege vocatus data fide publica Segobiam venisset, dolis & fraude armatus, manum illi injicere conatum esse, incassum equidem, impunè tamen; nec verò impunitatem perfidiæ solùm assecutum esse, sed etiam unde supplicia vereri debuisset, nova præmia cumulasse, struxisse opes: dum enim gregales ejus infestis cum Rege apud Olmedum die XII. Kal. Sept. an. 1467. signis concurrerent, ipse in Carpetanis militum ordinis S. Jacobi suffragiis ejus militiæ Magister institutus, posteaque regia & Pontificia auctoritate in eo munere confirmatus, filius autem ejus Villenæ Marchio renunciatus est. *Injecisse magicis sacris Regi amentiam fama erat,* (ut habent iterum *Mariana* verba) *mendacio probabili, quod tantis injuriis violatus se suaque illi denuò permitteret; prorsus ut venientem in curiam obvius ipse exciperet, augeretque Scalona principatu, & quia oppidani dominum recusabant, majoris benevolentiæ ergò eò profectus de manu traderet.* Ita cùm non minori quàm anteà gratia rerum arbiter esset Paciecus, auctor Regi fuit, ut Johannam filiam Regi Lusitaniæ connubio jungeret, eaque fini ad Portugalliæ fines progrederetur, cùm ipsi major subesset cura castra Julia in potestatem redigendi, *immensa habendi aviditate, ambitioneque pari*; sed inter eas molitiones maxillæ alterius inflatione abscessùque repentè oppressus interiit, concreto in faucibus multo sanguine, ex oreque manante & naribus. (f) Corporis ejus animique habitum scitè delineavit Hispanico Stylo *Ferdinandus de Pulgar* in Elogiis Clarorum Virorum, quæ operi Epistolarum Petri Martyris Anglerii subjuncta sunt.

DIEGUM sive *Didacum* Johannis Paciecì primi Ducis Scalonensis filium natu maximum, *non minori quàm patrem ingenio, neque majori fide* præditum fuisse Mariana literis prodidit, retulitque, visum esse Ferdinandum Principem Alphonsumque Lusitanum de regno Castellensi armis decertantes, *uno tempore habere ludibrio, in eam se partem daturum, unde certior spes ostenderetur privatas familiæ opes augendi, quarum prima ei cura erat, nulla famæ memoria, ne æquitatis quidem.* Præbuit quidem speciem viri fidem haud fluxam gerentis, cùm à Ferdinando petiisset, ut ejus ope duobus æmulis, quasi vitio creatis loco motis, ipse legibus auspicatoque D. Jacobi Magister crearetur, responsumque tempori conveniens tulisset, si Johannam sequestro traderet, idoneo conjugio elocandam haud moraturum spem; præcisè enim id se facturum negavit, neque commissurum, ut fidem falleret Henrico Regi de filiæ salute datam, hortatusque est protinus Lusitanum per homines fidos, ne regiam puellam ex sorore natam in periculo desereret, sed ejus patrocinium susciperet jure propinquitatis, remque publicam capesseret. Verùm cùm tentatum denuò à Lusitano bellum secus cessisset, supplex à Ferdinando pacem legesque accepturus videbatur, dummodò æquas, & promissa ei fuit venia, ditionisque universæ restitutio; sed pace inter Castellam & Lusitaniam facta non nisi mutatis prioribus conditionibus in gratiam receptus est principio anni MCDXXC. Scalonam enim Belmontiumque retinuit, Villena verò Almansa aliaque oppida Regibus cessere. (g) Ita imminutis opibus potentiaque ad frugem bonam, ut ajunt, se recepit, & Ferdinando ac Isabellæ Regibus egregiam in Granatensi bello operam navavit, attamen posteàquam Isabella regina mortua contentiones de Castellensis regni administratione ortæ essent, infensum iterùm animum erga Ferdinandum Regem exeruit, conatibusque ejus obstitit, *offensus*, ut *Marianæ* iterum verbis utar, Villenæ *principatus oppidis pridem ablatis, nulla nisi rebus turbatis recipiendi spe.* (h) Verùm nec ipse, nec posteri illa recuperarunt, quippe à Regibus Catholicis patrimonio regio incorporata, licet titulum, veteri possessioni ostentandæ, retinuerint. Per matrimonium verò, quod secundus Scalonæ Dux cum *Maria de Luna* contraxit, sartum familiæ ejus damnum illud est Comitatu *San-Ste-*

(f) Mariana op. cit Lib XXII. Cap 4. Lib. XXIII. Cap 7. 13. & 15. & Lib. XXIV. Cap. 2.
(g) Mariana Lib. XXIV. Cap. 6. 13. & 20. (h) Lib. XXVIII. Cap. 12.

Stephanensi de Gormaz, cujus hæres Maria fuit, quæ licet gnati tantum unici, hujusque improlis, mater facta esset, permansit tamen Comitatus iste in Paciecana domo; auctaque ea deinde est pari via, nempe per conjugium tertii Scalonæ Ducis cum *Aloisia de Cabrera & Bobadilla*, Marchionatu *Mojæ*. Hunc FRANCISCUS Paciecus, IV Dux Scalonæ in gnatum suum secundogenitum, cui *Francisci Perez de Cabrera* nomina indita sunt, transtulit, qui cùm gnatam unicam genuisset, eaque *Diego Lupida Pacieco*, patrueli suo, nupsisset, conjunctus iterum est dictus Marchionatus cum Scalonensi Ducatu aliisque Paciecanæ domus ditionibus, imperatque in præsentia universis JOANNES EMMANUEL, VIII. Dux Scalonensis, & Marchio Villenæ, non genere tantum & honore, opibusque, sed ingenio quoque & doctrina illustris, summaque humanitate, cujus documentum cœpimus, præditus. Quoniam verò is Marchionis Mojæ titulum filio suo secundogenito, & post hujus obitum, tertiogenito contulit, pacto domestico constitutum esse videtur, ut pluribus existentibus filiis proximus à primogenito Marchio Mojæ esset.

AD TAB. IV.

PETRUS, Johannis Pacieci, primi Ducis de *Escalonna* filius secundogenitus, maternorum bonorum hæres factus cognomen etiam maternum adscivit, stirpemque peculiarem, in varios iterum diductam ramos prosevit. Ex his à gnato illius tertio GARSIA Portocarrero ortus citò defecit, Petro ejus filio, quem Philippus II. Rex Marchionem *Alcala de Almeda* creavit, sine prole virili mortuo; gnatas tamen is post se reliquit, quarum natu maxima novum Marchionatum in Henricidarum familiam transtulit, quemadmodum *Tabula XX. stemmatis Desideriani* videre est. A JOHANNE, Petri Portocarreri filio natu maximo, Marchiones de *Villanueva del Fresno* sive *del Barcarrota* descendunt, quo titulo ille primus auctus est à Carolo V. Imperatore, nec non Comites *de Montijo*, quibus accessere Comitatus de *Fuentiduenna* & Marchionatus *Algavæ ac Valderabani*, unde etiam cognomina iisdem sunt cumulata, sicut in Tabula videre est. Villæ novæ del Fresno Marchionatus in colum, sicut loqui amant, delapsus est, cum *Alphonsus Portocarrerus*, quintus dicti loci Marchio, filium suum *Joannem*, immaturo fato raptum, amisisset; quippe hujus morte ad Franciscam, illius gnatam, avita devoluta est ditio; ista tres habuit maritos; priorum equidem nomina incomperta habemus, sed natum ex primo esse accepimus FRANCISCUM, qui Portocarreri nomen gessit, & *septimus Villænovæ Marchio* fuit. Hic post elatum filii unici *Joannis*, jam viri, funus, vita defunctus, ALPHONSO Portocarrero, Joannis cogn. Muti, quarti Villænovæ Marchionis ex fratre pronepoti, locum fecit, ad vindicandum, proximiore agnato deficiente, Marchionatum avitum; is itaque *Octavus Marchio de Villanova del Fresno* audiit, illoque tempore, quo Salazarus Historiam Silvanæ domus edidit, nempe an. 1685. in vivis adhuc fuit.

Comitis de *Montijo* titulum JOHANNES Portocarrerus Philippo III. Regi acceptum retulit, in quo, quia prolis exsors erat, fratrem CHRISTOPHORUM successorem habuit; hujus filio cognomini Fontidoniæ Comitatum nec non Marchionatum Valderabani uxor, *Anna de Luna*, attulit. Hæc eadem orta erat familia, è qua Comitatus Sancti Stephani de *Gormaz* ad Paciecos, Portocarreriorum nostrorum gentiles, migravit, sicut ex sequenti patet diatyposi:

ALVARUS de Luna, nobili & vetusta stirpe Aragonica satus Johanni II Regi Castellensi charissimus, ab eo Magister Equitum, *Contestabilem* vulgò vocant, nec non Magister Ordinis S. Jacobi, Comes S. Stephani de *Gormaz*, Dux de *Truxillo* & Marchio Villena creatus, tandem verò gratia regiâ excussus, & ad supplicium raptus d. 3. Jul. 1453.

Uxor ejus I fuit *Elvira Portocarrero, Martini Fernandez Portocarrero, Dom. de Moguer filia* ducta 1420. *II Johanna Pimentel, Roderici Alphonsi de Pimentel, II Com. de Benevente f.* 1431. III amica, *Margarita Manuel.*

(2) Johannes de Luna, II Comes de S. *Estevan de Gormaz. Leonora de Zuniga, Petri primi Com. de Plasencia f.*	Maria de Luna, ux. *Eneci Lopez de Mendoza. II Duc. Infantadi.*	(3) Petrus de Luna. Dn. de *Fuentiduenna. Maria de Ayala & Herrera, Petri Marsiæ de Herrera f.*	Maria uxor *Johannis de Luna & Mendoza*, agnati sui, à quo Domini de *Cornago.*

Maria vel Johanna de Luna, III Com. de S. *Estevan de Gormaz*, nupta *Diego Lopez Pacieco, II Duci de Escalonna.*	Alvarus de Luna, Dn. de *Fuentiduenna. Isabella de Bobadilla Mosis* Petri *de Bobadilla f.*	Maria de Luna, ux. *Henrici Henriquez.*

Petrus de L. Dn. de *Fuentiduenna.* obiit improlis.	Alvarus de Luna, IV Dn. de *Fuentiduenna. Catharina de Ealori sive Belöes.*

Antonius de Luna, V Dn. de Fuentiduenna. Ux. 1. *Leonora Sarmiento, Diegi Gomez Sarmiento de Villandrado Com. de Salinas f.* 2. *Francisca Henriquez de Roxas, soror Marchionis de Poza.*	Alvarus de Luna, Castellanus Cremonensis. *Maria Manrique de Castro.*
	Catharina de Baloes & Luna uxor *Roderici de Bibero.*

(1) Alvarus de Luna, † ante patrem. *Isabella Henriquez, Martini Dom. de Valderabano & Proregis Peruviani f.*	Petrus de Luna. *Anna de Bibero.*	(2) Sanctius de Luna & Roxas, Castellanus Mediolanensis † in bello Insubr. 1617.

Antonius de Luna, VI Dn. & I Comes de Fuentiduenua Ux. 1. *Johanna de Mendoza, Alvari de Mendoza f.* 2. *Catharina Ferdinandi de la Cerda f.*	Antonia de Luna ux. *Christophori Portocarrero, II Com. de Montijo.*	Leonora de Luna. nup. *Diego Sarmiento de Sotomayor, I Com. de Salvatierra.*

(1) Anna de Luna, & Enriquez II Com. de *Fuentiduenna*, & March. de Valderabano, nupta *Christophoro Portocarrero, III Com. de Montijo amitino suo.*

Valderabanensis Marchionatus ad Annam de Luna & Enriquez pervenit ex hæreditate Francisci *Enriquez*, qui frater erat *Isabellæ Enriquez*, aviæ illius, atque anno 1614. Marchio Valderabani creatus fuit, & improlis decessit, quemadmodum in Stemmate Desideriano, Tabula XXII. dictum est: ubi notandum sorores Francisci Enriquez non suscepisse monasticam, sicut ex Alphonso de Haro retulimus, sed in conjugio vixisse, quippe *Isabella*, natu major, Alvari de Luna uxor fuit, minor *Maria, de Manrique* cognominata, Ranimiro Nunnez de Guzman secundo Domino de Montalegre, Meneses & Villemer, Nobili Cameræ Imperat. Maximiliani II. anno 1570 nupsit. Id etiam hac occasione memorasse convenit, Henricum Enriquez, earum fratrem secundum, ex Episcopo Placentino, Conchensem, & denique Archiepiscopum Granatensem electum fuisse, Johannem verò, quo tertio fratre utebantur, in familia Fratrum nudipedum Ord. S. Francisci ætatem exegisse. Quemadmodum itaque per matrimonium CHRISTOPHORI Portocarrerii, Tertii de Montijo Comitis, cum Anna de Luna & Enriquez, Comitatu de *Fuentiduenna* pariter & Marchionatu de *Valderabano* familia hæc aucta fuit, ita gnatorum etiam illius, Christophori, hujus nominis quarti, & Antonii conjugia novas opes ac ditiones ei pepererunt: prioris enim conjux,

Agnes

Agnes de Guzman, cùm fratribus suis Petro Andreæ & Augustino Gusmanis, Marchionibus de Algava & Ardales, Comitibusque de Teva, uno eodemque anno 1681. defunctis, superstes mansisset, hæreditatem posterioris crevit, domusque suæ ditiones ac titulos filio suo CHRISTOPHORO Portocarrero, Comiti quarto de Montijo, transmisit.

ANTONIO de Luna & Portocarrero uxor *Johanna Mascaregnas* Comitatum de *Obedos* attulit, quo axiomate Rex Philippus IV. genitorem ejus Vascum Mascaregnam amplificaverat. Is Lusitanica stirpe satus frater fuit Johannis Mascareniæ Dom de *Mascaregnas Laura & Estepa*, qui per uxorem Beatricem Mascareniam *Comes tertius de Sancta Cruce* factus est, genuitque ex ea *Martinum Comitem quartum de S. Cruce*, & patrem ex *Juliana Alencastria*, Mauritii de Silva, VI. Com. de Portalegre & I. March. de Gouvea gnata, *Joannis Mascareniæ, Comitis quinti de S. Cruce*, qui in conjugio habet *Theresiam Moscoso Osorio*, Ludovici Moscosi Osorii, VIII. Com. de Altamira, in legatione Romana ante paucos annos mortui, sororem. Ex eadem Mascareniarum gente oriundi sunt Comites *de Sabugal, de Palma & de Penedono*, nec non Marchiones *de Montalvan* in Portugallia, qui etiam Comites *de Castel-Novo* salutantur.

AD TAB. V.

QUi hac recensentur tabula Acunianæ stirpis pulli cognomen de *Cardenas* assumserunt, unà cum insignibus ejusdem familiæ, quæ *lupis* constant *duobus nigris*, gradientibus *in Area aurea*, cujus margines tesseris Regum Castellæ & Legionis distincti sunt. Genus Cardenatum *Alph. Harus in Nobiliario* repetiit à *Garsia Lupide de Cardenas*, Ocaniæ aliquandiu incola, dein Ordinis Calatravensis Clavigero, sub Regibus Petro & Henrico II. celebri: hic pater fuit *Lupi Ruiz*, quo natus *Garsias Lopez* in militia S. Jacobi *Commendator de Socobos* fuit, & ex *Constantia Martinez* præter alios *Garsiam* & *Rodericum* genuit. Posteriore ortus est *Gutierius* genitor *Didaci de Cardenas*, primi *Ducis de Maqueda*, quo titulo à Philippo I. & Johanna Castellæ Regibus auctus est. Eo satus *Bernardinus* secundus Maquedæ Dux gnatum habuit cognominem *Marchionem de Elche* dictum, quo ante patrem mortuo, in Ducatum illi successit nepos *Bernardinus, tertius* hujus nominis; is *Aloisiam Manricam* Nagerensis ducatus hæredem, in matrimonium duxit, & Cataloniæ deindeque Siciliæ Proregis & Capitanei generalis dignatione præfuit. Liberos idem habuit sequentes, *Bernardinum* Marchionem de *Elche*, in adolescentia vivis exemtum, *Georgium*, quartum Ducem Maquedæ & Nageræ, sed improlem, *Jacobum* fratris successorem, *Johannem* Magistrum equitum apud Insubres, *Mariam* Johanni Andreæ Hurtado de Mendoza, quinto Marchioni de *Cannete* nuptam, nec non *Annam Mariam*, Georgii de Lancastro Ducis de *Aveiro* uxorem. *Jacobus*, orbitate fratris *quintus Dux Maquedæ & Nageræ* factus est, ex *Maria de Arellano* suscepit *Franciscum Mariam Manrique de Cardenas*, sextum Ducem Maquedæ & Nageræ, cum quo præmaturè defuncto stirps hæc virilis defecit, adieruntque ejus hæreditatem *Theresia Antonia* & *Nicolæa Mendozæ*, ex amita defuncti Maria Marchionissâ de Cannete natæ; dicam verò eis scripsit *Reimundus Lancastrius*, earundem consobrinus, Anna Maria de Cardenas editus, extorsitque Maquedensem Ducatum per sententiam secundum ipsum an. 1664. latam.

Garsias *Lopez de Cardenas*, Roderici, à quo Maquedæ Duces deduximus, frater natu major, ex Maria Garsia Osorio *Alphonsum* suscepit, Magistrum S Jacobi ultimum, electum an. 1474. & Pueblæ *del Maestre* regulum. Connubio coivit cum *Leonora de Luna*, ex fratre Alvari de Luna Comestabilis Castellæ Johanne Martinez de Luna, nata, quâ pater factus est gnatarum duarum *Johannæ* & *Leonoræ*, hæc Johanni Urraco Guzmanno in manum convenit, illa paterni status hæres Petro Portocarrero Domino de Moguer, cogn. *Surdo*, nupsit; ex eo conjugio secundo ortus loco, ALPHONSUS, in nomen, insignia & bona materna successit, *Comitisque de la Puebla* dignatione à Ferdinando Rege Catholico mactus, novam condidit stirpem, in qua Comitatus modò dictus intra tertiam generationem à linea recta ad collaterales bis transiit; id quod non sine contentione evenit, quæ post Alphonsi de Cardenas, quarti Comitis de la Puebla excessum orta, & in suprema Curia Matritensi secundum Ludovicum de Cardenas, illius propatruo genitum, decisa, hujus filio Alphonso, sexto Comite dicti loci, absque liberis mortuo recruduit, iterum tamen proximo istius agnato, LAURENTIO Cardenate, superiore discedente anno 1618. Fuit idem Major

jor domus regiæ nec non Præses Senatus Indici; DIDACO ejus gnato, huicque primogenito, à Rege Philippo IV. titulum *Marchionis de Bacares*, die XXIX. Novembr. an. 1625. collatum esse in *Alph. Carilli appendice Originis dignit. Gr. Cast.* legitur. Utrum verò is cœlebs an uxoratus decesserit, & an aut ille, aut pater ejus nuptiis secundis, Francisci Antonii de Ulloa Zuniga & Velasco, IV. Marchionis de la Mota, & VIII. Comitis de Nieva & Villalonso sororem ac hæredem in matrimonium duxerit, haud liquidò mihi compertum est; hoc verò pro certo accepi ex dicta Marchionissa de la Mota natum esse *Laurentium de Cardenas Zuniga & Ulloa, octavum Comitem Pueblæ del Maëstre*, præterea que *Comitem de Nieva & Villalonso*, nec non *Marchionem de la Mota, Aunnon & Bacares.* Huic uxor tribuitur *Laurentia de Valda & Recalde*, potuitque ex eis esse natus *Garsias de Cardenas Zuniga & Ulloa*, Comes *de la Puebla del Maestre, de Nieva & Villalonso*, Marchio *de la Mota, Aunnon & Bacares*, qui superioribus vixit annis, & referente Salazaro *Cap. ultimo Historiæ Silvanæ* Major domus regiæ fuit, & designatus Legatus Extraordinarius in Galliam, uxoremq; habuit *Franciscam de Saavedra*, Martini de Saavedra & Guzman, Præsidis & Capitanei Generalis novi regni Granatensis ex Aloisia de Guevara filiam.

AD TAB. VI.

ALiam sextum schema propaginem Petri Portocarreri, cui cognomentum *Surdo* fuit, repræsentat; primus ex ea ALPHONSUS appellationibus patri avóque receptis conjunctim usus est, quas etiam posteri ejus retinuerunt; inter hos nostra demum ætate LUDOVICUS Paciecus Portocarrerus ad aliquem dignitatis gradum pervenit, *Marchionis de la Torre de las Sirgadas* titulo à Rege Carolo II. auctus. (i) Sed *Paciecorum* nomen quoniam jam sæpè res obtulit, non tempero mihi, quin de prima & genuina eorum stirpe pauca inseram: hæc ex Lusitania oriunda est, satoremque habuit Ferdinandum Jeremiam (*Geremias*) cui uxor tribuitur *Majora Soarez* & ex ea gnatus *Pajus Fernandez*, pater *Petri Paez*; hoc & Theresia Ramirez genitus Rodericus *Perez de Ferreyra* Theresiam *Perez de Cambra* in matrimonio habuit, è qua suscepit *Ferdinandum* Roiz *Pacheco de Ferreyra*, maritum Constantiæ *Alonso de Cambra*, & ex ea parentem *Johannis Fernandez Pacheco de Ferreyra*; is cum Stephania *Lopez* procreavit *Lupum Fernandez* Pacheco, Rici hominis dignatione amplissimisque honoribus, nec non gratia Alphonsi IV. Regis Lusitaniæ florentissimum; huic uxores duæ fuerunt, prior Maria *Gomez Taveyra*, altera Brasila *Sanchez de Villalobos*; illa mater fuit *Violantæ*, quæ Martino Vazquez de Acunna, Tabula I. dicto nupsit, & *Diegi Lopez* Pacheco Domini de *Ferreyra, Daves, Penela* aliorumque locorum; hic quia consors fuit mortis violentæ, qua *Agnes de Castro* affecta est, in Castellam secessit, ubi ab Henrico II. Rege benignè exceptus, *Ricique* hominis honore & Notarii majoris munere auctus, ejusdem consilio posteà in Lusitaniam ad Johannem I. Regem rediit. Cum Johanna *Vazquez de Perreyra* conjuge sua genuit *Johannem Fernandez Lupum Fernandez* & *Ferdinandum Lopez*; huic ex Theresia *Ruiz de* Ribera unica fuit gnata *Agnes*, Stephano *Soarez de Melo* nupta; Johannes accepta à dicto Rege Johanne offensa in Castellam se contulit, ibique à Rege Henrico III. Belmontio donatus est, pater ex Agnete, Gonsalvi *Tellez de Meneses* Com. de *Neyva* filia, in Lusitania adhuc ducta, factus gnatæ itidem unicæ *Mariæ*, quæ Alphonso Tellez Giron in manum convenit, nomenque & insignia domus suæ cum Acuniana communicavit, sicut superius dictum est. *Lupus Fernandez* jam cum genitore suo in Castellam larem transtulerat, ibidemque permansit, maritus Isabellæ *Alonso Valiente*, Martini Domini majoratus *de la Povoa* filiæ; his natus est *Stephanus Pacheco*, cui Rex Henricus II. *Cerralvum* an. 1369. contulit, atq; uxor *Johanna* Ruiz *de las Varillas* peperit *Johannem Paciecum* secundum Cerralvi regulum; ex hujus cum *Maria* Ruiz *de Cueto* matrimonio prodiere *Theresia*, Johannis Alonso Pimentel conjux, & *Stephanus Paciecus*, tertius Cerralvi dominus, pater ex *Agnete de Monroy* gnatæ unicæ *Mariæ Pacheco*, quæ Alvaro Perez *Osorio* elocata Cerralvum cum nomine insignibusq; avitis ad posteros ab ipsis ortos transmisit, ex quibus Rodericus *Pacheco*, Alvari & Mariæ pronepos *Marchionis* titulo à Carolo Imperatore auctus est. Frater huic præter alios fuit *Franciscus Paciecus* S. R. E. *Presbyter Cardinalis*, creatus à Pio IV. an. 1561. atque an. 1579. d. X. Cal. Sept. vita defunctus. (k)

AD

(i) Salazar. Hist. de Silva Lib. V. Cap. 18. (k) Petrus Com. de Barcelos Nobiliar. cum notis Joh. Bapt. de Lavanna & Alvari Ferreyra de Vera, p. 297. & seq.

AD TAB. VII.

ALiam iterum stirpem à Johanne Pacieco, primo Scalonæ Duce, prognatam ista exhibuit Tabula, cujus sator extitit gnatus ejus tertius; huic pater avi indidit nomina & ALPHONSUM *Tellez Giron* dixit, quibus cognomentis & Paciecano posteri ejus alternis aliquandiu usi sunt vicibus, tandem verò conjuncta gerere cœperunt; eidem genitor villam Montis Albani, sive Hispanico vocabulo *la Puebla de Montalvan*, Majoratus titulo legavit, quam post infaustam Alvari Lunæ mortem in fiscum redactam Henricus IV. Rex Johanni Pacieco donarat, posteaq; Carolus Imperator & Hispaniarum Rex in Comitatum erexit, habita ratione egregiæ operæ ab *Alphonso Tellez Giron*, hujus nominis tertio, sibi pace ac bello navatæ; abstinuit iste tamen titulo Comitis, & novæ locum fecit gratiæ, qua Philippus II. Rex *Johannem* Paciecum, illius filium, *Comitem* creavit. Eam jam tuetur dignitatem JOHANNES FRANCISCUS *Pacheco Tellez Giron*, cui iste abavus fuit, cuique jure uxorio *Ducatus Ucedensis* & honos *Magnatus Castellensis* accessit. Idem Siciliam Proregis dignatione rexit, hacque tempestate legationem in Curia Romana obit.

PETRUM Paciecum, filium primi Montalbanensis reguli secundogenitum, silentio præteriisse nefas esset: is Ecclesiasticis abundavit honoribus, cumq; initio Hadriano VI. Papæ à cubiculis fuisset, ex Ecclesiæ Compostellanæ Decano Mondognedi primò, mox civitatis Roderici, deinde Pampilonensis, demum Giennensis Episcopus renunciatus est. Carolus V. Imperator tanti eum fecisse dicitur, ut cùm Paulus III sub exitum anni 1544. præter alios Casparem de Avolos, Franciscum Mendozam & Bartholomæum Cuevam Hispanos collegio Cardinalium adscripsisset, sed Paciecum eodem afficere honore tunc renuisset, pro quo Imperator etiam atq; etiam institerat, purpura per certum tempus eos indui noluerit, donec Petrus & ipse anno sequenti 1545. d. XVI. Dec. in eundem Patrum purpuratorum numerum absens, Concilio enim Tridentino aderat, cooptatus est. A Julio III. deinde titulum S. *Balbinæ* accepit, sub quo, cum Petro Toletano bellum Senense demandatum esset, Petrus Paciecus Neapoli Proregis vices obiit, donec Toletus rediret, quo vita functo ibidem per biennium moras in eodem Proregis munere egit. Giennensem posteà Episcopatum cum Saguntino commutavit, & deniq; Romæ ex Presbyterorum Cardinalium ordine ad *Episcopatum Albanensem* translatus, Paulo IV. mortuo parùm absfuit, quin summus Pontifex nominaretur. Extremum diem eodem adh[illegible]ano, quo Pius IV. Paulo IV. suffectus est, explevit, sexagesimum ætatis annum agens. (l)

AD TAB. VIII.

PETRUS *Giron*, Johannis Pacieci Magistri Ordinis militaris S. Jacobi frater germanus, splendidissimæ stirpis Comitum Ureniæ Ducumq; Ossunæ sator fuit: Calatravensis militiæ Magister creatus est an. 1445, amoto Alphonso Aragonio, Johannis Regis Navarræ filio. Gratia Henrici IV. Regis Castellensis non minore ac frater floruit, ejusq; consensu *Isabellam* Principem, sororem regiam, Ferdinando Aragonio deinde nuptam, uxorem accepturus erat, invitam equidem & ab hominis privati conjugio abhorrentem, nisi morte interceptus fuisset: dum enim Almagro ad nuptias festinaret repentina vi morbi, quem anginam vocant, oppressus, & Villaruviæ extinctus est. In locum defuncti duo filii, quamvis *nothi*, successerunt: RODERICUS Gironius *Calatravæ Magister* institutus est, Pontificio diplomate in id superiori tempore impetrato; is Ferdinando & Isabella regnantibus in bello Granatensi apud Loxam cecidit duabus sagittis vulneratus, in flore ætatis, sobole tamen, sed illegitima, post se relicta. (m) ALPHONSUS frater Roderici, *Ureniæ Comes* ex patris testamento factus, hæresq; institutus est Majoratus ab eo fundati, qui constabat oppidis *Urenna, Pennafiel, Gumiel, Briones, Ossuna & Moron*; verùm iste quoq; in ætatis robore decessit, & successorem habuit JOHANNEM, fratrem natu minorem, hic pater fuit PETRI & JOHANNIS, Ureniæ Comitum, quorum dotes animi corporisq; præclaras multis effert laudibus *Alphonsus Harus*, refertq; priorem fortitudine, alterum pietate & sacris fundationibus perpetuæ nomen suum commendasse memoriæ. Johannes inter alia ædificia sacellum Ossunæ extruxit, in quo exuviæ ipsius post obitum reconderentur, vestibuloque ejus hæc inscribi curavit verba: *Si vivere pulchrum est, mori utile est*, quæ Hispanicè ita dictus reddidit auctor: *Si el vivir es hermoso, el morir es ganancioso.* (n)

S PE-

(l) Ciaccon. Hist. Pontif. & Cardin. Tom. III. p. 719. (m) Mariana de Reb. Hisp. Lib. XXII. Cap. 4. Lib. XXIII. Cap. 19. & Lib. XXV. Cap. II. (n) Nobiliar. Lib. V. Cap. 7.

PETRUS Gironius, hujus nominis III. & Ureniæ Comes V. *Ducis Osunæ* dignatione à Philippo II. Rege mactus est, vir virtutis nobilissimæ, cujus in amplissimis, quæ obiit, officiis, inprimis in administratione regni Neapolitani, specimina edidit eximia, atq; in nepote suo cognomini imitatorem præclarè à se gestorum nactus est diligentissimum, quippe qui pari ac avus munere in Sicilia utraq; functus est. Hujus vitam *Gregorius Leti* Italicis novissimè illustravit literis, quò lectorem singularia de illo scire cupientem remittimus. Extremum vitæ tempus in custodia exegit, in quam Philippo IV, regnum ineunte, instinctu Comitis Olivarii, dicteriis quibusdam ab illo offensi, abreptus, & de famosâ illa adversus Venetos conspiratione, eventu destituta, cujus si minus auctor, strenuus certè adjutor fuit, deq; affectato regno Neapolitano postulatus est; in ea custodia per tres annos detentus, & pendente judicio nec absolutus nec condemnatus spiritum posuit. Filium post se reliquit unicum JOHANNEM *Tellez Giron*, qui & ipse Siciliam insulanam pro Rege gubernavit, & in illo magistratu decessit, unici itidem gnati pater, nempè CASPARIS, Ducis Osunæ quinti; is Mediolanensem ducatum aliquandiu rexit, hacq; defunctus provincia Consiliarius Status, Præses Consilii Regii Ordinum, supremiq; Consilii Coronæ Aragonicæ, nec non Hypparchus (*Cavallerizzo major*) Reginæ Hispanicæ factus est. Duas idem habuit uxores, à quibus & opibus, & utriusq; sexus prole auctus est: prior Ucedensis Ducatus hæres fuit, altera, Mediolani ducta, Marchionatus Fromestæ & Caracenæ ei attulit; ex illa quoniam virilem non genuit sobolem, transiit Ucedensis ducatus cum filia ejus natu maxima in familiam Comitum de Montalvan, sicut paulò ante dictum fuit. Ex posteriore matrimonio ortus FRANCISCUS MARIA hæreditatem maximè luculentam à genitoribus sibi relictam crevit, novasq; opes acquisivit conjugio, quod cum gnata & hærede Friasensis Ducatus aliorumque locorum contraxit.

AD TAB. IX. ET X.

NOna Tabula fragmenta continet stirpis, quam *Ægidius Vazquez de Acunna* inter fratres Martini, primi Valentiæ Comitis, natu minores tabula prima dictus, prosevit; Signiferi majoris munere sub Johanne I. Rege Lusitan. ille functus est, Dominusq; de *Celorico Basto* & *Guillefrey Montelongo* audiit: Habuit idem in matrimonio *Isabellam*, Alvari *Gonsalez Pereira*, Prioris de Crato filiam, & Nunni Alvarez. Pereyra Comestabilis sororem, fuitque ejus aut filius, aut ex filio nepos *Ferdinandus Vasquez de Acunna*, *Ricus homo* Portugalliæ, & Dominus de *Guillefray, Celorico, Basto & Montel* cui uxor fuit *Blanca de Villena*, Henrici Comitis de Montalegre filia, quæ in numero obsidum pacis, inter Ferdinandum Lusitan. & Joannem I. Castell. Reges, an. 1382. initæ ab Eduardo Nonnio in Histor. Reg Portug. pag. 228. recensetur. Ab ista cœterum Acunianarum stirpe oriundi sunt Dynastæ *de Gestazo & Panoyas* nec non possessores majoratus *Contadinna*, & ex illis orti *Comites de S. Vicente*, præterea Domini de *Pobolide*, quo fundo SIMON de Acunna ab uxore sua, *Agnete de Melo*, auctus est; ab his descendit NUNNIUS de *Acunna*, qui reginæ Mariæ Franciscæ Sabaudiæ, uxoris primæ Regis Portugall. Petri II, supremus OEconomus, & *Comes de Pontebel* creatus fuit, sed improlis decessit. Eadem stirpe prognati sunt domini majoratus *de Payo Perez & Barrero*, ex quibus EMANUEL de Acunna reginæ modo dictæ domui præfuit, atq; in eo munere Comiti de Pontebello, agnato suo, successisse videtur.

Decima Tabula LUPI *Vazquez de Acunna*, quem quartum Vasci Martinidæ Domini Taboæ gnatum numerant, propago exhibetur, sed neq; hæc integra. LUPUS sedem fortunarum in Castellensi regno fixit, Buendiæ & Azonionis regulus ibi factus. ductaq; in uxorem sorore Alphonsi Carillii, Cardinalis, qui in Concilio Basiliensi an. MCD XXXIV mortem obiit, egregiam genuit prolem, quatuor omninò filios: eorum natu maximum PETRUM Comitem Buendiæ, minimum verò, cui nomen LUPO, *Ducem de Huete* Henricus IV Rex Castellæ creavit; verùm posterior dignitas ad Lupi posteros non transiit, Huetensi oppido dicti Regis morte ad regium patrimonium relapso. Buendiæ autem comitatus in Petri familia mansit, donec deficiente virili propagine legitima in ejus pronepote Johanne, sexto Buendiæ Comite, in Padiliam transiit domum cum Maria de Acunna, Johanni Padilio nuptui locata. Nothum verò Johannes Acunius modò memoratus post se reliquit, eumq; cognominem, & *Vallis Cerratensis* hæredem; hic à Philippo III. Rege *Marchionis & Notarii* majoris in regno Legionensi dignatione mactus, aliisq; summis officiis ob eximias, quibus pollebat, animi ac ingenii dotes, admotus est, atq; ad extremum munere Præsidis in Senatu regio Castellensi functus decessit, relicto post se filio, qui in titulos paternos successit, sed legitima prole caruit: Mar-

Marchionatus tamen Vallis Zerratensis transiit ad posteros, quos ex *Angela*, filia naturali, habuit: hæc enim Melchiori Altamiriano marito suo peperit *Ludovicum de Acunna & Altamirano Marchionem Vallis*, an. 1685. d. X. Jan. mortuum; *Joanniam*, quæ fratri successit Ludovico *de Cannas Silva & Castilla* nupta, & ex eo mater facta est *Francisci de Cannas, Silva & Acunna*, quem manet hæreditas dicti Marchionatus, *Antoniam*, uxorem secundam Josephi Diegi de *Bernuy & Mendoza*, primi Marchionis de *Benamegi*, & *Angelam*, Diegi de *Porres Silva & Montemayor* conjugem. (o)

GOMESIUS ALPHONSUS, secundus tertiusq; Lupi Buendiæ Domini F. *Carillum* cognomen in materni honorem originis cum avito conjunxerunt: à priore clara dominorum de *Pinto & Caracena* familia orta est, quæ in Ludovico, Marchionis Caracenæ titulo à R Philippo III. aucto, defecit, succedente domo Benavidia, in quam gnata ejus primogenita elocata fuit. ALPHONSUS, Ecclesiasticum vitæ genus amplexus, anno MCD XLIII in avunculi Cardinalis Carrillii locum *Episcopus Seguntinus*, deinde an. 1446. *Archiepiscopus Toletanus*, & deniq; an. 148 :. jam ætate gravis à Sixto Papa Legatus in Hispania creatus est, *magno vir animo, turbido autem & inquieto, ingenio vivido, eoq; non civilibus modò, sed etiam militaribus muneribus idoneo; à quibus tamen necessitate magis temporum, itaq; quàm voluntate abscesserat*, sicut *Mariana* literis prodidit. (p) Filios duos habuit *Troilum* & *Lupum*: prior cum vita defunctus juxta patrem Compluti in D. Francisci cœnobio, quod iste construxerat, ad lævam tumulatus fuisset, sepulchrum ejus, tanquam incontinentiæ paternæ fœdum monimentum, Ximenius Cardinalis removendum ab oculis multitudinis, atq; in monasterii exedram transferendum curavit; Ad eundem Troilum cui filia Petri Peraltæ, Comestabilis Navarræ, matrimonio juncta fuit, ejusq; gnatum, Alphonsum, qui etiam Magister equitum in Vasconibus fuit, *Falcis Marchiones* generis originem referunt. Materno hunc nomine & Comitis S. Stephani axiomate usum esse ex sequentibus Marianæ verbis constat: *Alphonsi Peraltæ Sancti Stephani Comitis inter Vascones præcipua rebus omnibus fides studiumq;: amplius devinciendo ejus animo Marescalli Vasconum nomen tunc est adjunctum in locum Petri Navarræ, lege majestatis damnati, nec multò post aucta indulgentia Marchionis Falcis titulus ac honos accessit an. 1512.* (q) Idem in conjugio habuit *Annam Velascam*, atq; ex ea numerosam sobolem, gnatos ad minimum quinque; natu inter istos maximi, & propagatoris Marchionum de Falces linea defecit, aut ad colum delapsa est, namq; Jacobo Crojo, Philippi Croji Comitis Soræ in Belgio gnato tertio, hæres dicti Marchionatus in manum convenit, atq; ex eo mater facta est *Didaci Felicis Antonii de Peralta & Croy*, V. Marchionis *de Falces*, Comitis *S. Stephani*, Præfecti arcis Alhambræ, Camerarii supremi Domus regiæ Navarricæ, Capitanei custodum corporis R. Caroli II. prætereà Proregis Gallæciæ, & ad Imperatorem Legati; is omni ex *Mariâ de Mendoza*, VII. March. *de Mondejar*, & Com. *Tendilliæ* prole destitutus supremum diem obiit Massiliæ Gallorum d. VIII. Sept. an. 1682. *Michael Carillius de Peralta*, quintus Alphonsi filius, Lixariensi dynastia auctus est per matrimonium, quod cum *Maria Ramirez de Arellano* contraxit, paterq; ex ea factus *Eugenii Ramirez de Peralta Domini de Lixar & Cobdar*, cujus gnati *Alphonsus* & *Johannes*: ex *Aloisiâ de Munnatones* suscepti, sine prole legitima decesserunt. (r)

AD TAB. XI.

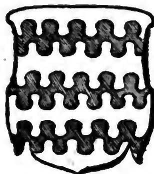
INter Acunios ultima enumeratos Tabula JOHANNES LAURENCIADES Pombeiri Dynasta inclaruit infidelitate uxoris suæ, *Leonoræ Menesiæ*, quippe quæ, corporis sui copia Ferdinando Regi Portugalliæ facta, facilè etiam se induci passa est, ut deserto marito cum adultero matrimonium contraheret; tantam injuriam & contumeliam, quæ subditis frequenter devorandæ sunt, non ferens Acunius, in Castellam abiit, ubi ab Henrico Rege comiter exceptus, atq; in ejus aula commorandi facultatem adeptus, in pileo suo cornua aurata, Lusitanicis insignibus distincta, plumarum loco gestavit, sicq; per risum & jocum ignominiam suam contemsit. Post Ferdinandi obitum ad penates suos rediit, ubi ALVARUS ejus gnatus stirpem Dynastarum *de Pombeyro* propagavit, qui titulus per fœminam in familiam Albicastrensem (*de Castelobranco*) deniq; transiit. è qua *Petrus de Castelobranco & Acunna* à Johanne IV. Rege Lusitaniæ *Comes Pombeiri* creatus est, è *Maria Poncia de Leon pater Antonii*, secundi Comitis de Pombeyro, qui *Leonoram Mariam de Faro*, Ludovici de Melo & Silva tertii Comitis S. Laurentii gnatam in matrimonium duxit. (s)

(o) Har. Nobiliar. Lib. VI. Cap. 2. & Lib IX. Cap. 27 Salazar. Hist. de Silva Lib. III. Cap. 23. (p) Hist. Hisp. Lib. XXII. Cap 4. (q) Id Lib. XXX. Cap. 15. (r) Salazar. Hist. de Silva Lib. III. Cap. 22. (s) Salazar Hist. de Silva Lib. VIII. Cap. 20.

VI.

ARCHINTEÆ STIRPIS

in DUCATU MEDIOLANENSI florentissimæ Genealogia.

RCHINTEA familia scuto *argenteo*, *taniis undosis viridibus distincto* utitur, cujus apici simulacrum *virginis regiæ coronatæ* imponitur, ad scripto lemmate: *Archintea Laus.* Nimirum derivare amant Archinti originem & appellationem suam ab *Architò* quodam, Regum Longobardicorum stirpe sato, Romualdi Ducis Beneventani ex Teodorata, Lupo Duce Fore Julii nata, filio natu minimo, Grimoaldique Ducis Beneventani nec non Gisolfi Ducis Fori Julii fratre, cui in memoriam Architæ Philosophi Tarentinensis clarissimi, nomen illud inditum fuerit. Cùm verò posterorum Architi illius seriem justam continuamque dare nequeant, ANSELMUM & MANFREDUM Archintos, à quibus monasterium Claravellense medio seculo duodecimo fundatum ac dotatum est, tanquam alteros familiæ suæ conditores ostentant. Utraque res digna eis visa est, quam unà cum aliis gentis suæ decoribus in inscriptione, ædi S. Michaelis in Canturia præfixa, palàm jactarent hoc modo:

Familiæ Archintæ
Regio *Longobardorum ortu*,
Manfredi magnifica pietate, *insigni.*
S. R. E. Præsulum vigilantia
Militari ducum fortitudine
Firmatæ.
Cæsareis, *Regiis*, *Ducalib. Privilegiis*,
Dignitatib. Pluribusque legationibus
Illustri.
Comes Octavius Archintus, *Mediolanensis*
Patricius, *Decurio*,
Comes Carolus Archintus I. C. Colleg.
Decurio, *& urbis Præfectus*
Æternæ felicitati inaugurati
In hac divi Michaelis Æde
Alexandri, *& Horatii Archinti*
Regiorum Quæstorum liberalitate
Restaurata,
Gentili Jure patronatu aucta,
Sub hoc Canturiensi Cœlo
Archinteæ Genti propitio
Monumentum
VV P.P.(a)

(a) (b) Crescent. Anfiteatro Rom. p. 84. & seq.

Archinti

Archinti pacis præcipuè ac religionis artibus studiisq; laudem sibi ivere quæsitum; illis, juriumq; ac rerum civilium peritia, excelluisse prædicantur JOSEPHUS Archintus, Beltramoli F. qui, civitate Mediolanensi post excessum Philippi Mariæ Vicecomitis in libertatem se vindicante, in numero primorum Senatorum reipubl. computatus est, suaq; inprimis opera perfecit, ut Comum sub Mediolanensium ditionem concederet; nec minus cum ad regimen singularis imperii civitas recidisset, Duci Francisco Sfortiæ charus atq; utilis extitit & filio ejus Galeatio Maria à cubiculis consiliisq; fuit; porrò HIERONYMUS, Joh. Ambrosii F. qui ab Imperat. Carolo V. Senatoribus Mediolanensibus adscribi meruit, atq; ob præclaram eruditionem à JCto celeberrimo *Alciato* dedicatione operis sui *de ponderibus & mensuris*, multisq; laudibus cultus, post fata verò hoc elogio sepulcro ejus inscripto in æde S. Eusebii, posteritati commendatus est:

Hieronymo Archinto J. C. Cæs. Senat. MDXLII.
Invidit fortuna tuis virtutib. & Te
Sydere percussum sustulit ante diem
Præcipitant sic Fata, Pium nec proficit esse:
Gloria sola super, solaq; fama manet. (*b*)

FRANCISCUS Archintus, Bartolomæi F. Doctor Collegiatus â Francisco II. Duce Mediol. equestri honore decoratus, & Clavenæ, regioniq;, quæ Vallitellinæ contermina est, vicaria potestate impositus fuit, quo officio ita defunctus est, ut è provincia an. 1515. discedentem populus torque donaret aureo, hocq; prosequeretur epigrammate:

Clavena, Italiæ Clavis, Tibi sceptra gerenti:
Francisce Archinte hæc aurea dona dedit,
Doctor, & Eques, & Justus cuicumq;, Piusq;,
Servate hunc Nobis Fata diu Dominum! (c)

Nec inferiore loco *Franciscus Archintus* apud Carolum V. Imperat, fuit, postquam is Ducatum Mediolanensem ditioni suæ adjecisset, ab eo enim Advocatum Fiscalem, dein *Sindicatorem* & deniq; Generalem Vicarium constitutum fuisse in *Crescentii Amphitheatro* legimus.

A CHRISTOPHORO Archinto, qui inter perpetuos patriæ Decuriones numerabatur, præclara orta est progenies, in qua, dignitatibus sacris pariter & civilibus cumulata, stirps Archintia viget. JOHANNES BAPTISTA, filiorum ejus natu maximus, facundia civili insignis & princeps legationis fuit, qum Mediolanenses ad Carolum Imperatorem an. 1538. Massiliam miserunt, deploraturam injurias, quas Hispani milites eorum agris inferebant, quemadmodum *Jovius* literis prodidit. (d) ALEXANDRUM ejus fratrem, Præfectura civitatis præclarè functum ad quæsturam dictus Imperator provexit, atq; an. 1536. *Burgo & Comitatu Blandratensi, cum mero & mixto imperio, omnimodaq; jurisdictione & potestate* donavit, & titulo *Comitis ac Baronis S. Imperii* decoravit. Avus is fuit ex HORATIO filio, Regio itidem quæstore sub Philippo II. OCTAVII, quem spectatæ virtutis ac solertiæ virum, Philippus III. Rex Hisp. *Comitis de Barate* axiomate, ad posteros transmittendo, decoravit. A Carolo Archinto, alio Alexandri Comitis de Blandrate gnato, *Comites de Tainate*, & *Toparchæ de Herba* provenerunt, quo titulo primus usus esse legitur ejus nepos cognominis, Decurio Mediolanensis, dein Præfectus civitatis, & deniq; Justitiæ per omnem Ducatum vindex, quem illi *Capitaneo di giustitia* vocant. Eundem patrem avumq; agnoscunt PHILIPPUS & CAROLUS Archintii, Senatores, spirantia patriæ ornamenta, quorum posteriorem Rex Hisp. Carolus II. torque Ordinis equestris *Aurei Velleris* medio an. 1700. decoravit; Philippo autem *Principis* titulum contulit, ne filius propter illum honorem patre potior haberetur.

Inter Archintos, Ecclesiasticis dignitatibus conspicuos, familiam ducit PHILIPPUS, tertius Christophori, supra memorati, filius; quippe, quod verbis *Francisci August. de Ecclesia ex Historia Chronol. Pedemont.* depromptis loquor, *Juris Consultus eximius, ac in patria Senatu* Regius *Consiliarius, cui Carolus V. Imperator causam successionis Marchionatus Montisferrati delegavit, & ter ad eundem invictissimum Imperatorem pro rebus arduis à Mediolanensibus legatus fuit, cum statum Laicalem in Clericalem commutasset, primò utriusq; signaturæ Referendarius, Romæ Præfectus, ac Papæ Vicarius, & Episcopus Burgi S. Sepul-*

(b) Crescent. Anfiteatro Rom. p. 84. & seq. (c) Ibid. (d) Histor. Libro XXXVII.

1\. ANSELMUS ARCHINTUS, fundator

2\. Manfredus Archintus.

3\. Josephus Archintus.

4\. Manfredus Archintus.

5\. Johannes Stephanus Archintus Decurio Mediolan. *Laura Brebbia.* — Jacobus Archintus

6\. Manfredus Archintus. *Benvenuta Badaggia.* — Andreas Archintus. *Laura Landriana.*

7\. Johannolus Archintus. *Parma de Gisolfis.*

8\. Beltramolus Archintus, Decurio, an. 1408.

9\. Josephus Archintus, Consiliarius Duc. Mediol. † 20. Oct. 1477.

10\. Bartholomæus Archintus, Quæstor Ducalis. *Lucia Navata.* — Johan. Stephanus Archintus, Decurio. *Catharina Chiesa.* — Christophorus Archintus, Decurio.

11\. Johan. Paulus, ἄπαις. *Lucretia Biraga.* — Hieronymus, Decurio. — Franciscus, Doctor Collegiatus, *Julia de Rossi.* — Sigismundus, Decuria. — Johan. Baptista.

12\. Bartholomæus Archintus. *Margarita Terzaga.* — Romulus, *Episcopus Novariensis.* — Christophorus *Episc. Salutiarum* 1556, ob. eod. anno. — Pompilius, *Protonot. Apostol.* — Horatius Archintus, Eques. *Helena Tosa.*

13\. Josephus Senator Mediol. 1606. *Violanta de Vicecomitibus.* — Romulus *Canonicus Mediol.* dein *Clericus Regularis S. Barnaba.* — Alexander, *Jesuita.* — Octavius Archintus, COMES de Barate cr. 1624.

14\. Bartholomæus Decurio. — Petrus Georgius, Decur. *Clementia Alciata.* — Horatius, Comes, Decurio. *Catharina Fossana, Hieronymi f.* — Phillppus, peditum dux. — Johan. Baptista, *Canonic. Mediol.* — Carolus *Canon. Regul. Commendatarius Lateranensis Bogii.*

15\. Violanta Archinta, nup. *Comiti Fulvio Rabbia.* — Alexander, Decurio, dein *Commissarius generalis bellitus.* — Josephus, Judex. — Octavius Capitaneus, dein *Canonicus Regul.* — Hieronymus *Primicerius Ecclesia metroplitana.*

16\. Philippus. — Fridericus. — Franciscus. — Bartholomæus.

Claravallensis monasterii an. 1133. 1.

Uxor, *Martha Cusana.* 2.

Uxor, *Antonia Arsaga.* 3.

Uxor, *Octavia Giussana.* 4.

Uxor, *Antonia de Vimercatis.* — Ludovicus Archintus, *Canonicus Eccl. Cathedr. Mediol.* 5.

Dionysius Archintus, *monachus Claravall.* dictus *Paganus de Mediolano.* — Ambrosius Archintus *Catharina Septalia.* 6.

Ambrosius Archintus, improlis. *Hortensia de Vicecomitibus.* — Faciolus Archintus. — Marcolus Archintus. 7.

Uxor, *Ursina Septalia.* 8.

Uxor, *Elisabetha Cesate.* 9.

Uxor, *Magdalena Turriana.* — Philippus Archintus, Consiliarius Ducalis. *Laura Crivella.* — Johan. Ambrosius Archintus Decurio. *Apollonia Sartirana.* 10.

Alexander Comes de Biandrate & Baro Sacri Imperii cr. 1536. *Hippolyta della Croce.* — Philippus *Episc. Salutiar.* 1546. *Archiepisc. Mediol.* 1556. † 20. Jun. 1558. — Robertus, Decurio. — Zacharias. — Hieronymus Senator Mediolan. † 1542. 11.

Philippus, *Episc. Comensis* cr. 1595. † 25. Nov. 1621. æt. 84. — Aurelius, *Canonicus Mediolan.* — Carolus Archintus. *Isabella de Carcanis.* — Johan. Baptista, Decurio. — Jo. Ambrosius, Decurio. 12.

Uxor, *Georgina Perona ex Comit. S. Martini,* ducta 1610. — Aurelius, *Episc. Comensis* 1621. † 19. Sept. 1622. — Christophorus. *Anna Panigarola.* — Decius, *Capucinus.* — Jo. Baptista, *Jesuita.* 13.

Josephus, *Jesuita.* — Bartholomæus, *dux militaris.* — Carolus, Decurio, dein Quæstor, denique Senator regius, Comes de Tainate. *N. Arese, Julii Comitis & Præsidis Senatus f.* — Tres Archintii fratres, *Jesuitæ.* — N. Archintus *Pater Teatinus.* — N. Archintus *Canonicus Lateran.* 14.

Josephus *Protonot. & Nuntius Apost. in Hisp. Archiepisc. Mediol. & Rom. Eccl. Presbyter Cardinalis* cr. 1699. — Philippus Archintus, Comes, Quæstor regius, dein Senator. *Camilla Stampa, Hieronymi March. de Sonzino f.* — Ludovicus Cubicularius Cæsar. & in ejus militia Gener. Excub. Præf. occ. in Obsid. Belgradi 1693. *Beatrix Eleonora Josepha Schlikia Com de Passau.* 15.

Carolus Archintus, Comes, Cubicul. Cæsar. Eques Aur. Vell. *Julia Barbiana, Alberici Com. de Belgiojoso fil.* — Hieronymus. *Abbas.* — Carolus Archintus, Comes 16.

Francisca, nata 8. Mart. 1691. — Theresia n. 13. Jul. 1694. — Maria, n. 7. Sept. 1696. — Philippus, n. 31. Aug. 1698. — Albericus, n. 1699. — Josephus, n. 24. Mart. 1700. 17.

S. Sepulchri in Tuscia constituitur, & mox ex permutatione facta cum Alphonso Tornabono ad Ecclesiam Salutiensem cum facultate conferendi in sua Diœcesi quæcunq; beneficia in quolibet mense vacatura transfertur, quo tempore Urbanum VII. Pontif. Max. Archiepiscopum consecravit, sicut jam paulò ante dum Lurgi Episcopus esset, Pium IV. Archiepiscopum Ragusinum consecraverat: Concilio Tridentino & Camerini Præfecturam rexit, ac in urbe Romana *B. Ignatio à Loiola primam Ecclesiam assignavit, & ut primum* Salutiensis *Ecclesiæ possessionem adeptus est eodem anno, scilicet de mense Augusti Synodum Diœcesanam coegit, ac anno sequenti suam Diœcesim visitavit. Dum deinde Legationem obiret apud Venetos pro sede Apostolica, renunciato Episcopatu Salutiarum Christophoro Archinto ex fratre nepoti, electus est Archiepiscopus Mediolanensis, ad quam sedem dum accederet, morte interceptus, corpusq; ejus in patriam translatum & in Metropolitana sepultum est cum hoc elogio:*

> *Corde gravis, linguâq; potens, jurisq; peritus*
> *Traxit, ab antiqua nobilitate genus.*
> *Pontificiq; vices Romana gessit in aula*
> *Legatiq; hinc Veneta munus in Urbe obiit.* (e)

CHRISTOPHORUM Archintum, cui à patruo Philippo Episcopatum Salutiensem traditum fuisse modò diximus, mors occupavit, antequam illum posset suscipere; Tres eidem fuere fratres, qui Ecclesiastico vitæ generi se dediderunt; ROMULUS, natu maximus, cùm Abbatiæ ad D. Bartholom. Papiæ præesset, *Commendatoris* dignatione, ad Novariensem Episcopatum provectus est, quem licet altero statim anno unà cum spiritu deposuisset, ea tamen pii & fidelis Præsulis specimina dedit, ut præmaturam mortem perpetua nominis pensaret memoria, id quod monumentum illi erectum in sequentem testatur modum: *Romulo Archinto, Alex. F. Mediolanensi, Viro prudenti & Pietate singulari, Episcopo Novariæ. Ubi populum suæ fidei commissum unicè amavit, moribus religiosis excoluit, præceptis ad Dei cultum perutilibus instruxit: omnibus tristè sui desiderium reliquit.* POMPILIUS Protonotarius Apostolicus & *Commendator* Abbatiæ Vertematensis fuit, atque in flore ætatis, dum patruo in Veneta legatione operam suam commodat, extinctus est. PHILIPPUS cùm à Collegio Judicum Mediolanensium ad Gregorium XIV. missus esset, ut ei de Pontificatu supremo, quem recens adeptus erat, gratularetur, Romæ substitit, atque *utriusq; Signaturæ Referendarius*; a Clemente VIII. verò *Episcopus Comensis* factus est, quam spartam XXVI. annos ornavit, & octogenario major decessit; AURELIUS frater illorum, de quibus dictum est, natu minimus, inter Canonicos Regulares Ecclesiæ Collegiatæ, *de Scala* dictæ, quæque Mediolani est, locum habuit; *Protonotarii* etiam *Apostolici* munia obiit, atque Abbatiam S. Mariæ Teutonicorum in Bononia rexit. Nepotem illi habuere ex fratre Horatio, qui solus rei familiari operam dedit, AURELIUM quoque appellatum, qui Philippo patruo in Comensi successit Episcopatu, cùm anteà *Referendarii utriusque Signaturæ* officio functus esset, sed intra vertentem annum quo Episcopatum obtinuit, sorte etiam defunctus est inexorabili. Sed illos omnes multis post se reliquit parasangis JOSEPHUS Archintus, Caroli Senatoris regii F. is cum animum cunctis pietatis, prudentiæ ac doctrinæ dotibus instructum Ecclesiastico vitæ generi applicuisset, in Curia Romana *Protonotarii Apostolici* titulo insigniri meruit, postea que magnis legationibus, *Nuncii* dignatione, functus est, inter quas Hispanica ad amplissima quæque viam ei pandit, nec enim multum intercessit temporis, cùm ad Archiepiscopale in urbe patria munus, ab Innocentio XII. Pontifice Rom. in locum Cardinalis Friderici Cacciæ, primo anni 1699. mense defuncti, eveheretur, & denique d. XIV. Nov. ejusdem anni inter purpuratos patres cooptaretur.

Sed nec bellica laude defraudandi sunt Archinti, quippe quam post alios maximam sibi peperit LUDOVICUS Archintus, Josephi Cardinalis frater; hic enim Cæsari in bellis contra Gallos & Turcas gestis stipendia fecit, in quibus manu & consilio potens, jamque *Generalis Vigilum Præfecti* dignatione mactus, cum ad summos militiæ gradus eniteretur, nobili fato apud Belgradum concidit.

VII. AVA-

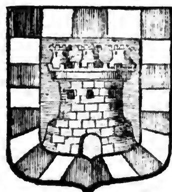
(e) pag. 118.

VII.

AVALENSIS FAMILIÆ

vulgò D'avalos dictæ

IN HISPANIA ET REGNO NEAPOLITANO ILLUSTRISSIMÆ Genealogia.

VALORUM familia, quæ insignium *loco castro aureo in scuto cæruleo, cincto limbo, ex minio & argento tessellato,* uti consuevit, originem suam è Navarra repetit, unde in Bæticam translata fuit, ubi *Lupus Fernandides de Avalos* fortitudinis suæ in bello contra Mauros Granatenses Ferdinando IV & Alfonso XI Regibus Castell. probatæ præmium munus Castellani civitatis Ubedæ, *Alcaidem* Hispani vocant, accepit, ad posteros suos propagatum. Hos utrum stirpe virili aut fœminea satos habuerit, variant scriptores, & dantur, quibus ille unicæ pater gnatæ dicitur, nempè *Menciæ Davalos*, quæ avita bona in domum mariti sui, Sanctii *Ruiz de Baeza & Haro*, intulerit, materque ex eo facta de sua gente filio nomen indiderit, *Roderico Lopez D'avalos appellato.* (a) Hujus è gnato Diego nepos fuit, RODERICUS, à quo genealogiam orditi sumus, quique titulis ac rebus gestis Avalorum nomen illustrius reddidit.

(a) Alf. Lop. de Haro Nobil. Hisp. Lib. III. Cap. 3. Dieg. Vincenz de Vidania Geneal. famil. Benavid. p. 225. & seqq.

TABU

AVALORUN STIRPS HISPANICA

1. RODERICUS Lopez D'AVALOS, Diegi Lopez Davalos, Castellani Ubedæ è Catharina de Mendoza. Comestabilis Castiliæ cr. à R Henrico III. an 1396. Comes de Ribadeo multarumque ditionum Dominus natus an. 1357. † 6. Jan. 1428.

2.	1. Petrus Lopez Davalos, Dn. de Arjona, Higuera &c. *Maria de Orozco & Figueroa, Laurentii Suarez de Figueroa Mag. Ord. S. Jac. f.*	1. Maria Davalos.	1. Diegus Lopez Davalos, Dn. de Arenas, Colmenar &c. *Leonora de Ajala Petri Lopez de Ajala I Dn. de Fuensalida f.*	2. Beltranus de Guevara, *à quo Comites Potencia in regno Neapolitano aliqui deducunt.*	2. Mencia Davalos, ux. prima *Gabrielis Manrique I Com. de Osorno.*

3.	Rodericus Lopez Davalos Censor (*Regidor*) Toleti improlis.	Laurentius Davalos Camerarius Henrici Aragonii D. Segorb. † 1441. *ãn.*	Maria ux. *Roderici de Guzman.*	Rodericus Lopez Davalos. *Maria de Ajala Diegi Lopez de Ajala Dn. de Cebolla f.*	Petrus Lopez de Ajala Commendator Moræ in Ord. S. Jac. *Maria de Avalos Roderici patrui f.*	Ferdinandus Perez de Ajala, *Commend. de Jezgros*, à quo posteritas.

4.	Diegus Lopez Davalos, dictus Brevis (*el chiquito.*) *Catharina de Aponte Inici Lopez de Aponte f.*	Diegus Lopez Davalos Comend Moræ. *Isabella Zapata Johannis Zapata Comendat. de Hornachos f.*	Petrus de Ajala *Decanus & Canon. Tolet. Episc. Canariensis.*	Leonora de Ajala uxor *Petri de Toledo Dn. de Mancera.*

5.	Johannes de Ajala † improl.	Alfonsus Davalos. † cælebs.	Mencia Davalos nup. *Vasco de Acunna.*	Diegus Lopez de Ajala, Comend. Moræ. *Agnes de Ajala Bernardini f.*	Constantia de Ajala ux. *Petri Velez de Guevara.*	Luisa de Ajala ux. *Ludovici de Alarcon.*	Ludovicus Dav. *Canon. Tolet.*	Alfonsus Daval. *Eques Calatr.*

6.	Diegus Lopez de Avalos & Ajala, † *ãn.*	Bernardinus de Ajala, Eq. Calatr. *Maria de Guzman, Johannis Gaytan f.*	Johannes de Ajala Eq. & Comendat. in Ord. S. Jac. Legatus in Polon. Venet. Angl. & Romæ, dein *Ajus* Alberti & Wenceslai Archiducum, *Agnes de Ajala, fratris filia.*	Inicus d'Avalos *Canon Tolet.*	Isabella de Ajala uxor *Johannis Gaytan Dn. de Buzarabaxo.*

7. Agnes de Ajala, Hæres majoratus aviti, nup. Johanni de Ajala, patruo suo.

7.	Bernardinus de Ajala, Eques & Com. in Ord. Calatr. COMES DE VILLALVA cr. à R Phil. III an. 1617. *Francisca de Cordoua Ossorio.*	Agnes de Ajala ux. *Ludovici Gaytan de Ajala.*	Maria de Ajala & Avalos ux. *Antonii Manrique de Vargas Dn Turris de Estevan Ambran.*

8. Bernardinus de Ajala. II. Comes de Villalva. Uxor. *Ludovica Ossoria, V Dom. de Abarca & Villa Ranimiro fil.*

9.	Ludovica Ossoria, nup. *Caspari de Teves, II March. de Fuente.* † improlis.	Francisca de Ajala Ossorio & Cordoua III Com. Villalvæ, & Dom. Abarcæ, uxor *Emmanuelis de Zuniga & Enriquez, V March. de Aquilafuente.*

LA I.

COMITES DE RIBADEO ET VILLALVA.

Uxor 1. *Maria de Fontecha.* 2. *Elvira de Guevara, Beltrani Dom. de Guevara & Ognate fil.* 3. *Constantia de Tovar, Sanctii Fernandez de Tovar fil. Petri Velez de Guevara Dn. de Ognate, fratris Elviræ, vidua.* II.

2\. Constantia Davalos & Guevara nup. *Petro Maza.* | 2. Ferdinandus Davalos & Guevara Dn de Arcos. *Maria Carrillo, Alfonsi Carrillo f.* | Leonora Davalos ux. *Mendi Rodriguez de Benavides, IV Dom. de Santistevan.* | 3. INICUS Davalos *Vid. Tab. seq.* | 3. Alfonsus Davalos. | 3. Rodericus Davalos *Mencia Carrillo.* 2.

Inicus Lopez de Ajala. *Mencia Romero,* unde etiam propago. | Rodericus Lopez Davalos. *Theresia de Guevara, Johannis Carrillo de Toledo. Dn. de Lagos f.* | Alfonsus Davalos. | Petrus Carrillo Davalos. | Maria Davalos nup *Petro Lopez de Ajala patrueli suo.* | Johanna Carrillo Davalos, ux. *Petri de Barrientos.* 3.

Rodericus Davalos Comendat. de Montealegre. Ux. 1. *Luisa Carillo de Guzman.* 2. *Isabella de Guzman.* | Johannes successor fratris in Commenda Montealegrensi. | Petrus Velez de Guevara & Avalos. *Constantia de Ajala Diegi Lopez de Avalos Commendat Mora f.* | Aldoncia Carrillo nup. *Vasco Suarez de Toledo.* 4.

1\. Maria nup: *Francisco de Roxas & Ribera Dn. de Lajos.* | 3. Ludovicus Davalos Tribunus milit. | 3. Luisa ux. *Alfonsi de Guzman.* | Rodericus Lopez Davalos, Eq. S. Jac. Castellanus Placentiæ in Lombard. *Blanca de Herrera Henriquez.* | Theresia de Guzman uxor *Roderici Ninno.* 5.

Petrus Davalos Eq. S. Jac. & Castellan. Placent. *Elvira de Guzman, Lupi Vasquez de Acunna f.* | Ludovicus Davalos *Canon. Tolet.* | Rodericus Lopez Davalos, *Equit. Magister,* occubuit in Belgio. 6.

Agnes Maria de Ajala, Isabellæ Reginæ Dama nup. *Didaco Ramirez de Haro, I Com. de Bornos.* | Catharina de Ajala, ux. *Johannis Chacon. IV Dom de Polvoranca.* | Maria de Cordoua nup. *Alphonso de Lanzos, I Com. de Maceda.* 8.

TABU

AVALORUM STIRPS NEAPOITANA

PRINCEPS DE MONTE

2. INICUS D'AVALOS, Roderici Comitis de Ribadeo ex Constantia de Tovar, uxore tertia F. Magnus Camerarius regni Neapolitani. † an. 1484. d. 2. Sept.

3. Alphonsus de Avalos & Aquino Marchio de Pescara, † 1495. *Diana de Cardona, Artalis Com. de Golisano f.*	Martinus † *calebs.*	Rodericus Comes de Montedorisio, occ.	Constantia nup. *Friderico Baucio, filio Princ. de Altamura.*

4. Ferdinandus Franciscus de Avalos & Aquino, Marchio de Pescara, M. Camerar. regni Neap. exercitus Imp. Caroli V. ap. Insubres supr. Dux † 29. Nov, 1525. impr. *Victoria Columna, Fabritii Ducis Paliani, & M. Comestabilis regni Neapol. f.*	Johannes d'Avalos, *† puer.*

5. Franciscus Ferdinandus de Avalos & Aquino, March de Pescara & Vasto, M. Camerar. R. Neap. Prorex Siciliæ, † 1571. *Isabella Gonzaga, Friderici March. Mantuæ f.*	Inicus de Avalos & Aragonia, ex Equite S. Jac. & Cancellario regni Neap. *Cardinalis Rom Eccl.* cr. à Pio IV an. 1561. demum *Episcop. Portuensis,* † 20. Febr. 1600.	Johannes, Dn. de Pomarico & Montescaglioso, impr. *Maria Ursina, Joh. Andreæ Duc. de Gravina fil.*

6. Alfonsus de Avalos & Aquino March. de Pesc. & Vasto. *Lavinia de la Rovere Guidobaldi Duc. Urbin. f.*	Thomas *Patriarcha Antiochia.*	Inicus M. Camer. R. Neap. Eques Aur. Vell. March. de Pescara & Vasto per ux. *Isabellam propatruelem.*	. . . . . nupta . . . *Loffredo Pr. de Mayda*

7. Ferdinandus Franciscus *† ante patr.*	Isabella Davalos, hæres March. de Pesc. & Vasto, nup. *Inico de Avalos propatrueli suo.*	Catharina ux. *Camilli Gonzaga Com. Novellaria.*	Maria, *monialis.*	Alfonsus de Aval. & Aq. March. de Vasto & Pescara † improl. *Hieronyma de Auria, Andreæ Princ. de Melfi f.*	Diegus *March.* de Vasto † m. febr. 1697. *Francisca Carafa Hieronymi, II Pr. de la Rocella fil.*	Thomas *Monach Domin.* demum *Episc. Lucera.*

8. Ferdinandus Franciscus de Avalos & Aquino, March. de Pescar, Pr. de Francavilla, † 1672. *Isabella de Cobos de Mendoza & Portocarrero. Emanuelis de Sarmiento Luna Mendoza, M. de Camarasa f. ducta* 4. Jan. 1672.	Cæsar de Avalos & Aquino Princeps de Isernia & Francavilla, Marchio de Pescara & Vasto. *Hippolyta Davalos, Johannis Pr. de Troja f.*	Isabella Davalos nup. *Carolo Carafa Branciforte, Princ. de Botero & de la Rocella.*	Filiæ duæ *moniales in monasterio S. Gaudiosi Neapoli.*

9. Diegus Franciscus Emanuel de Avalos, Aquino, Mendoza. Aragona & Portocarrero Marchio de Pescara, Pr. de Francavilla, M. Camerar. regni, nat. posthumus 1673. obiit in Hispan. æt. an. 14.

LA II.

MARCHIONES DE PESCARA ET VASTO

SARCHIO ET TROJA

Uxor, *Antonia de Aquino*, *Bernardi Caspari de Aquino fil. Francisci Antonii March. de Pescara soror ac hæres.* 2.

Inicus de Avalos & Aquino Marchio de Vasto, † *Laura Sanseverina, Roberti Princ. de Salerno fil.*	Hippolyta uxor *Caroli de Aragonia March. de Gerace.*	Beatrix nup. *Joh. Jacobo Trivultio, March. de Vigevano.*	3.

Alfonsus de Avalos & Aquino March. de Vasto & Pescara, Produx Mediolan. nat. 25. Maji 1502. † 31. Mart. 1546. *Maria de Aragonia Ferdinandi Duc. de Montalto f.*	Rodericus d'Av. & Aquino, † *cælebs* æt. 22.	Constantia nup. *Alfonso Picolomineo de Aragonia Duci de Amalfi.*	4.

Cæsar, M. Cancellarius regni Neap post Inicum fratrem. *Lucretia de Tufo, Jo. Hieronymi March. de Lavello f. Ludovici Carafa Pr. de Stigliano vidua.*	Beatrix, ux. *Alfonsi de Guevara, Com. de Potenza.*	Carolus Princeps de Montesarchio. *Sueva Gesualda ex Princ. de Venosa vidua Petri Anton Carafa Com. de Policastro.*	Antonia, nup. *Horatio de Lannoja, IV Princ. de Sulmona.*	5.

Johannes Princeps de Montesarchio. ☾ *Andreana de Sangro ex Princ. de S. Severo vidua Jo. Bap. Pignatello M. Pe Spinazzola.*	Margarita ux. 2. *Josephi Francisci Caraccioli M. de Cervinara.*	Alfonsus † *improl.*	Franciscus.	Ferdinandus *Margarita de Aragonia.*	Maria nup. 1. *Alfonso Gioieni M. de Giuliana* 2. *Friderico Carafa, M. de S. Lucido,* 3 *Carolo Gesualdo Pr. Venosa.*	6.

Bonaventura *Monach. Augustinianorum Episc. Nocera.*	Franciscus nup. 1. *Marino Caracciolo, Princ. de Avellino,* 2. *Pompejo Columnæ Pr. de Gallicano.*	Andreas Pr. de Montesarchio *Anna de Guevara, Johannis III Duc. Bovini f.*	Lucretia ux. *Joh. Bapt. Caraccioli. III Duc. de Celenza.*	Franciscus Princeps de Troja. *Andriana Caracciola, Josephi Francisci M. Cervinar f.*	Sueva nup. 1. *Julio Cæsari de Capua Pr. de Conca,* 2 *Nicolao de Este, filio Cæsaris D. Mutin.*	7.

Sueva nup. *Josepho de Medicis, Pr. de Ottaviano.*	Julia, uxor *Johannis Princ. de Troja Patruelis sui.*	. . . . . nup. *Johanni de Guevara Duci de Bovino.*	Johannes d'Avalos Princeps de Troja. *Julia de Avalos, Andreæ Pr de Montesarchio f.*	8.

Nicolaus d'Avalos. *Johanna Caracciola, Francisci, IV Pr. Avellini f. 1691.*	Josephus † ap. Insubres Equitum Magister aquis haustus m. Jun. 1693.	Hippolyta ux. *Cæsaris de Avalos March. de Pescara & Vasto.*	9.

EXEGESIS HISTORICA.

RODERICUS Davalos ingenio excelso & vi ingenti corporis praeditus quum juvenis adhuc provocantem Britannum equitem, qui cum Johanne Lancastrio in Lusitaniam venerat, spectante utroque exercitu, singulari certamine confecisset, tantum sibi studium ab omnibus militum ordinibus, tantamque apud Regem Henricum III benevolentiam illo clarissimo facto comparavit, ut non multò post Magister Equitum sive *Comestabilis* Castellae sit creatus, cui honori flagrantissima Regis gratia, qua floruit, suprema Murciae praefectura, titulus Comitis *de Ribadeo*, immensaeque opes successu temporum accessere; sed longior aetas, gallinae filiis albae frequenter periculosa, vertenti eum praebuit fortunae: cum enim Henrico Regi superstes mansisset usque ad illam tempestatem, qua sub Johanne II regnum in partes dividi coepit, ipseque Henrici Aragonii Ducis Segorbiensis sectam secutus esset, ab aemulis, quorum antesignanus erat Alvarus Luna, de gradu dejectus est, & gratiae, honorum bonorumque omnium jacturam fecit. Sexto post catastrophen istam anno Valentiae vivis excessit, spe pristini recuperandi honoris, nondum deposita; & magna, referente *Mariana*, in eam rem contentio ab Henrico Aragonio adhiberi capta erat, ita ut eo agente crimine majestatis absolutus fuerit; sed honores bonaque defuncti filiis restituta non sunt: *sic*, dicente eodem autore, *regi placitum, sic proceribus expediebat, alieni casus praeda ditatis. Ex tribus conjugiis septem filios genuit, unde Potentiae & Bovini Comitibus, Vasti & Piscariae Marchionibus in Italia, multisque in Hispania familiis stemmata texuntur.* (b) Equidem quod Comites Potentiae & Bovini attinet, dubia est eorum origo, cum non desint inter scriptores, praesertim Italicos, quibus isti paternum genus à stirpe Guevarensi duxisse, atque à priore uxoris tertiae Roderici Avali marito, *Petro Velez de Guevara*, prognati esse videntur; id quo quamquam in medio relinquimus, quoniam tamen Potentiae Bovinique Comites Guevarensi cognomine & digmate usque usi sunt, genealogiam eorum in alium rejicimus locum, eum nempè, quod de Guevarensi familia acturi sumus.

Petrus, Diegus, Ferdinandus & Rodericus, filii Comestabilis, Avalorum stirpem in Hispania propagarunt; quae inprimis Toleti floruit; Diegi posteritas Ajalensi cognomine frequenter uti consuevit, eò quod ille ex gente ista uxorem habuit. BERNARDINUS de Ajala & Avalos Comitis titulum in familiam reduxit, à Philippo III Rege Comes *de Villalva* an. 1617. creatus, verum cum ejus filius cognominis, isque secundus Villalvae Comes, mascula sobole careret, titulusque iste ad hujus filiam natu minorem devolveretur, Marchioni de Aquila fuente, ex Zunigarum gente nuptam, transiit eodem Villalvensis comitatus, ita ut *Josephus de Zuniga*, Emmanuelis & Franciscae filius natu maximus, in praesentia *Villalvae Comes quartus* audiat. Caeterum fuere Roderico Avalo Comestabili frater, patruusque, à quibus etiam propago est orta Avalense nomen gerens; posterior *Petrus Lopez de Avalos* dictus *Castellanus Quesadae* fuit, & Avalos in Civitate Baëza progenuit; à priore, Petro Gomez de Avalos appellato, Avali *Guadalaxarenses & Murcienses* orti sunt, atque ab his genus duxit *Caspar de Avalos*, Petri de Avalos, & Annae de Agueros filius, *Archiepiscopus Granatensis & Compostellanus*, an 1545. à Paulo III Pont. Rom. inter *Cardinales Presbyteros* cooptatus, eodemque anno mortuus. (c)

AD TA-

(b) Mariana de reb. Hisp. Lib. XX. Cap. 12. & 16.
(c) Ciaccon. Histor. Pontif. & Cardin. Tomo III, p. 688.

AD TAB. II.

INICUS Avalus, auspicia Alfonsi Regis Aragonum secutus, in Italiam & regnum Neapolitanum venit, ibidemque ob egregiam virtutem Regi & cunctis charus uxorem promeruit nobilissimam ac ditissimam ex antiqua Aquinatum regulorum familia. Hujus dote ac demum insigni multorum oppidorum hæreditate fortunas suas pulchrè stabilivit, præfectura etiam ærarii & totius censuræ rationum regiarum à Ferdinando Rege honestatus, & præstantissima prole felix. ALFONSUS natu maximus ab Aterno Apuliæ oppido, amneque, fatali casu Magni Sfortiæ claro, quod hodiè *Piscaria* dicitur, Marchionis Piscarii cognomen adeptus, & cum Ferdinando Juniore à teneris annis educatus, corpus atque animum armorum & literarum studiis pariter exercendo, excolendoque facile Neapolitanorum Procerum præstantissimus evasit, Regisque in bello Gallico utilissimam operam navavit; verùm cum circumvallatis in arce Neapolitana Gallis cum servo, natione Mauro, incendendæ classis consilium agitaret, & ex condicto pretium proditionis deferens, noctu ad summum hortorum parietem scala pervenisset, perfidia servi adacta per guttur lunata sagitta interfectus est, relicto post se filio admodum puero. (d)

Huic nomen fuit FERDINANDO FRANCISCO, cognomen à patre *Piscariæ Marchioni*, cujus fama rerumque gestarum gloria non Italiam modò, sed terrarum orbem implevit: quippe ætate juvenis, cum trigesimum sextum annum non superaverit, sed *rerum usu senex*, quique, ceu Guicciardinus censuit, (e) *artibus & simulatione res suas commendare atque augere satis nosset*, magnus copiarum Caroli V Imperatoris Dux evasit. Vitam ejus P. *Jovius* Latino sermone in Historiam contulit, librisque septem memoravit, *Victoriæ Columnæ* illius uxori, inscriptis, incomparabilis animi ingeniique mulieri; eam vix dum trimam, Ferdinandi Junioris Neapolitani Regis auspiciis, Piscario ætate fermè pari desponsatam fuisse *Jovius* refert, *quasi tum*, ut habent ejus verba, *in cunis adhuc vagienti, quando unicus ætatis suæ faventibus astris futurus esset imperator, eam uxorem fortuna despondere, quæ fatale Victoriæ nomen, uti dotale munus, in mariti domum ferret, & ipsa una omnium pietate, forma, literis, nobilitateque lectissima, viro invictissimo, rara quadam mutuæ sortis felicitate, jungeretur.* Virtus ac prudentia Victoriæ maximè enituit, cum consilia gliscerent de Piscario Neapolitanorum Rege creando, ut à Cæsare alienatus ad ejiciendas Italia externas gentes auctoritatem operamque commodaret: *ad primum enim*, Jovii iterum verbis utimur, *agitati ejus consilii rumorem ita illa exhorruisse dicitur, ut continuo ne quaquam muliebri ambitione vel tanto regiæ fortunæ titulo pellecta id munus castis auribus repudiaret, virilique prorsus & gravi ratione eas spes, uti nefarias, vel certè parùm decoras protinus abjiciendas judicaret, & subindè virum, aliàs sibi rerum omnium consilia communicare solitum, per literas, quas sublimi eruditoque ingenio perscribebat, etiam atque etiam precaretur, ut pristinæ virtutis memor esse vellet, cujus existimatione ac laude multorum Regum fortunam & gloriam anteiret. Neque enim regnorum ac opum amplitudine, sed illustri fide, contestataq; virtute parari decus, quod ad posteros rediviva cum laude propagetur; se nequaquam optare ut Regis sit uxor, quum ejus Imperatoris esse maluit, qui magnos Reges non bello tantùm præstanti manu, sed in pace etiam eximio invicti rectique animi decore superare didicerit.* Nec multò post Piscarius, cum adversa valetudine jam diu conflictatus, morbo prægravante eam ad se Mediolanum accersivit, sed quum Romæ summo cum honore suscepta Viterbium applicuisset, extincti viri nuncium accepit, quippe quem, dum Franciscum Sfortiam in arce Mediolanensi obsidebat, longa tabes, multis maximè bellicis laboribus & vigiliis quæsita, consumsit. Victoria ab instituto itinere propemodum exanimata dolore & lachrymis in templo sacratarum virginum subsedit, & quamquam integra ætate esset, perpetuam sibi indixit viduitatem, quodque vitæ supererat, sacris literis & cælesti summo bono meditando dicavit, Hetrusco carmine nulli post Petrarcham secunda, varia poëmata edidit, quibus mariti præmaturum obitum deflevit, ac mortalium rerum amorem irridens, cælestium bonorum desiderium expressit, sicut ex *Jo. Matth. Toscani Peplo Italiæ* Henningius in opere genealogico retulit. Cæterùm Piscarius Mediolani regio sumptu funeratus, non multò post Neapolim devectus, ibique in templo Dominici ad aram maximam conditus est. Notum est epitaphium, à *Lud. Ariosto*, Poëta Ferrariensi clarissimo, in gloriam defuncti compositum, nec indignum, quod subjungatur:

Quis

(d) Jovius de vita Ferd. Avali Pisc. Lib. I. (e) Guicciard. Hist. Ital. Lib. XVI.

Quis jacet hoc gelido sub marmore? maximus ille
Piscator, belli gloria, pacis honos.
Nunquid & hic Pisces cœpit? non, ergo quid? Urbes,
magnanimos reges, oppida, regna, duces.
Dic quibus hæc capit Piscator retibus? alto
Consilio, intrepido corde, alacrique manu.
Qui tantum rapuere ducem? dua numina, Mars mors,
ur raperent quidnam compulit? invidia.
Nil nocuere sibi, vivit nam fama superstes,
quæ Martem & mortem vincit & invidiam.

RODERICUS Avalus, Comes Montisderisii, Alphonsi Piscarii frater, vir, Jovii verbis, *impiger & fraternæ virtutis æmulus* secundo bello Gallico, quum pedestribus copiis præesset, apud Insulam, Arpinatis agri vicum, sclopetto caput ictus interiit. Neque eadem vis fati plus justo, ejusdem scriptoris judicio, Davalis proceribus infensa, INICO, alteri illorum fratri, diu pepercit, jam bellica laude insigni, & juvenum omnium longè pulcherrimo. Is post exactum regno Fridericum Aragonium, cum de finibus Lucaniæ Galli atque Hispani inter se decertarent, Hispanis adhæserat, Ænariæque insulæ præfectus cum Gallis terra marique contenderat; ad extremum Salerni arce fortiter expugnata, dum ad id bellum properat, quod ad Lyrim amnem Hispanus victor confecit, pestifera febre paucis diebus absumtus est. (f) Moriens ALPHONSUM, filium in cunis reliquit, Vastensis Marchionatus, sibi à Ferdinando I Rege, postquam Petrus Guevara eo exutus fuit, donati, hæredem. Idem Ferdinando Francisco, patrueli suo, sine liberis mortuo, in Piscariensem Marchionatum aliasque opes, ex ejus testamento, successit, ipsiusque ad gloriam virtutis via grassatus, dignus à Carolo V Imperat. habitus est, cui post Antonii Levæ excessum rei militaris, provinciæque & urbis Mediolanensis gubernacula committerentur. Fuisse eum testatur Ripamontius (g) *moribus optimis, animo excelso, prodigum opum suarum, sed minimè rapacem alieni; nec absuisse belli & pacis artes, & ubi quid persuadere vellet, veterum ducum facundiæ parem habitum.* Post Cerisolensem Hispanorum cladem vel propter animi mœrorem, vel ob militiæ labores in morbum incidit, cui ab animo Cæsaris, mala Jo. Jacobi Medicæi fide alienato, ingravescenti succubuit, & Viglevani mortuus est, sator egregiæ propaginis, quæ hodieque in regno Neapolitano floret. In matrimonio habuit *Mariam Aragoniam*, ex stirpe Regum Neapolitanorum ortam, ea in chorum fœminarum eruditarum referri meruit, formæ etiam venustate insignis, quam ætatem servasse celebratur, (h) Marito viduata Ænariam insulam incoluit, sicut ex Thuani Historiarum Libro XI constat, ubi eam insulam arce munitissima, sed maximè Mariæ Aragoniæ, Alphonsi Avali Vastii viduæ secessu nobilem dicit.

Inter filios Alphonsi & Mariæ Aragoniæ natu maximus FRANCISCUS FERDINANDUS Piscariæ & Vasti Marchio fuit, munusque Magni Camerarii regni Neapolitani, jam in familia sua hæreditarium, tenuit, & Siciliam Proregis & Capitanei generalis dignatione rexit; virilis ejus stirps cùm in gnato Alfonso defecisset, hicque gnatas post se reliquisset, elocata est earum natu major INICO Avalo, Cæsaris filio primogenito, qua ratione ditiones dignitatesque avitæ in familia permanserunt. Inico frater erat JOHANNES, qui Carolo Avalo patruo suo, in Principatu Montesarchii successit; atque ab istis rami duo, qui in hac vigent stirpe, orti sunt. Johannis posteris Trojæ Principis titulus accessit, quem *Franciscus*, filius ejus natu minor, obtinuit; ab Inico prognati Principum Francavillæ & Iserniæ axiomata cum Vastio & Piscariensi conjunxerunt; his in præsentia eminet CÆSAR Avalus, quem etiam manet hæreditas Principatus Roccellensis post obitum Juliæ Carafæ, consobrinæ suæ, sororis Caroli Mariæ Carafæ Roccellæ & Buteræ Principis, ante paucos annos sine liberis defuncti, ad illum devolvenda, sed ipse etiam prole destituitur, hacque tempestate per gratum, quem erga augustissimam domum Austriacam, de majoribus suis optimè meritam, exserit animum, & studium devotissimum, quo partes ejus suscepit, nihilque moratus exilium, bonorumque suorum confiscationem perseverat, claro est rumore, quemadmodum ex adverso ANDREAS Avalus Princeps de Montesarchio, illius agnatus, Gallicam sequendo factionem laudem it quæsitum.

(f) Jovius loco cit. (g) Hist. Mediol. Dec. III Libro X.
(h) Vid. Diction. Hist. & Crit. Bælii pag. 326. in notis.

VIII. BAR-

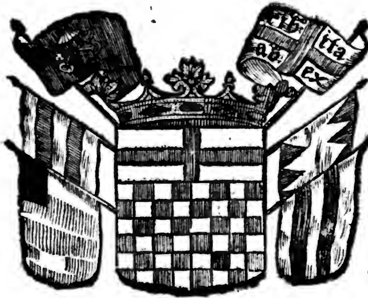
※ ※ ※

VIII.

BARBIANÆ FAMILIÆ

inter Insubricas nobilissimæ
Et COMITUM DE CUNIO ac BELGIOJOSO ex ea ortorum

GENEALOGIA.

SCUTI Barbianæ gentis *argento & cocco tessellati* cephalo *argenteo* inscripta *crux rubea* signum erat, quo Albericus Barbianus cogn. Magnus, Mars alter, in vexillo suo uti solebat, quod etiam posteri supra gentilitium clypeum explicare instituerunt, elogium, quod ille promeruit LIB*eratoris* ITA*liæ* AB EX*teris* ostentans, geminumque ab altera scuti parte labarum adjunxerunt cocco tinctum, in quo Pontificatus Romani insignia conspiciuntur, denotando muneri *Gonfalonerii S. Ecclesiæ Romanæ*, quo Albericus functus est;

1. **ALIDOSIUS BARBIANUS,** in defensione castri sui Barbiani an.

2. Albericus Barbianus, cogn. *Magnus*, Comes Cunii & Conversani, Magnus Comestabilis regni Neapol. Gonfalonerius S. Rom. Eccl. obiit anno circiter 1407. Uxor, *Beatrix Polentana, Guidonis, Ravennæ Principis fil.*

3. Manfredus Barbianus Comes Conversani, Dn. Trani & Jovenatii. *Isabella Montfortia è Comitibus Bisceglia.*

4. Rinaldus Barbianus † in Gallia. | Colafrancus Barbianus, Colonellus Gallicus. | Rafaldinus Barbianus. *Nicoletta Mascarona.*

5. Marcellinus Barbianus pater Cæsaris, primatis Barbianorum Tranensium.

6. 1. Carolus Barbianus, Comes Belgioiosi & Modoetiæ. *Catharina Visconția.* | Albericus Barbianus, Comes Belgioiosi, † improlis. *Polyxena Rangonia.*

7. Ludovicus Barbianus, Comes Belgioiosi, Dn Soncini, & Columbani & alior. loc. Gubernator Ducatus Mediol. 1529. Prorex Sicil. design. 1531. obiit. eod. anno, æt. 36. | Petrus Franciscus Barbianus. Comes Cunii Belgioiosi, Lugi & Zapanoræ. *Paula Taurella ex Comitibus de Montechirugulo.*

8. Ludovicus Barbianus Comes Belgioiosi, Præfectus Novariæ. *Barbara Trivultia, Jo. Francisci March. Viglevani f.* | Carolus Barbianus Comes Belgioiosi, † æt. 30. 1. *Lucia Palavicina, Alberti Marchionis f.* 2. *Hippolita Visconția.*

9. Albericus Barbianus Comes Cunii Belgioiosi. 1. *Hippolyta Borromea, Jo. Baptistæ Com Aronæ f.* 2. *Julia Affaitate.* | Johannes Jacobus Barbianus Comes Cunii, & Belgioiosi, obiit Leodii 18. Oct. 1626. improlis. 1. *Maria Schfelle.* 2. *Anna de Poittiers.* | Livia Barbiana ux. *Hieronymi Moroni.*

10. Carolus Barbianus, Comes Belgiojosi. † *Francisca Malombra.* | Paula Barbiana ux. *Joannis Arcimboldi.* | Petrus Franciscus Barb. Comes † | Jo. Jacobus Barb. *Jesuita* †.

11. Albericus Barbianus Com. Belgiojosi. † *Maria Landriana.* | Paulus Barbianus, Comes. † | Ludovicus Barbianus, Comes. | Johannes Barbianus Comes. *Isabella Volchentai.*

12. Antonius Maria Barbianus Comes Belgiojosi. | Carolus Barbianus, Comes. | Julia ux. *Caroli Archinti, Comitis.* | Francisca nup. *Jacobo Com Simonetta.*

Comes Cunii in Æmylia, occisus 1365. 1.

Johannes Barbianus, Comes Cunii, decollatus Bononiæ an. 1399. 2.

Ludovicus Barbianus Comes Cunii & Lugi. 3.

Albericus Barbianus II Comes Cunii, Lugi & Belgiojosi, 1431. *Helena Rangonia, Hugonis Comitis f.* 4.

Ludovicus Barbianus, Comes Cunii, & Belgiojosi, inter nobiles cives Mediolani & Papiæ ascriptus. Ux. 1. *Eleonora Mandella, Raphaëlis fil.* 2. *Florabella Casati, Philippi f.* | Galeottus Barbianus. | Carolus Barbianus. 5.

Galeottus Barbianus. | Blanca, uxor *Pii Vicecomitis.* | Hippolyta. 6.

Albericus Barbianus. Com. Belgiojosii, Dn. Candiæ, occ. ad Neapol. 1529. æt. 27. | Margarita nup. *Alexandro Sfortiæ Com. Burginovi.* 7.

Franciscus Barbianus, Commendator Abbatiæ S. Petri Olmensis & S. Joannis in Porta Orientali. | Hippolita Barbiana ux. 2. *Baptistæ Vicecomitis ex Dom. Soma.* | Livia nup. *Giberto Sanvitali, Com. Sola.* 8.

Galeottus Barbianus Com. Belgiojosi. *Elisabetha Quartieria.* | Franciscus Barbianus, Consil. & Colonellus Cæsar. occ. m. Jul. 1605. Clara *Cattana.* | 2. Paulus Barbianus Comes. | Justina. 9.

Franciscus Barbianus Comes Belgiojosi. *Claudia Viscontia, Cæsaris March. Cislagi f.* | Ludovicus Barb. Comes. | Clara Victoria. 10.

Galeottus Barbianus, Comes Belgiojosi. *Octavia Rangonia.* | Cæsar Barbianus, Comes. | Antonius Barbianus, Comes. † 11.

Franciscus Barbianus, Comes. 12.

EXEGESIS HISTORICA.

BARBIANI ET BELGIOJOSI Comitum illustrem apud Insubres familiam, *Vestri* cognomine antehac usam, à *Publio Vestrio*, cujus in Julii Cæsaris Commentariorum de bello Africano Libro V mentio occurrit, derivare sustinent qui gentium nobilitatem gloriamque sola metiuntur vetustate, & ducta à Trojano aliquo aut Romano heroe prima stemmatis linea utramque se implevisse paginam putant. Ex Hispania oriundos esse Barbianos *Sabellicus* memorat; inde in Italiam cum Theodosio Imperatore remeasse ajunt, & in Æmilia sive Gallia Togata larem fixisse, dominio regiunculæ, quæ inter Bononiensem & Ferrariensem diœcesin versus Adriaticum mare se exporrigit, potitos, & *Comites Cunii* dictos, à castro hujus nominis ad rivum *Senium* sito, cujus jam dudum destructi & solo æquati vix aliquod vestigium observari à se potuisse *Leander Alberti* retulit. (a) Haud procul ab illo dissitum fuisse castrum *Barbianum*, Cunii Comitibus subjectum, sed anno 1410. à Joanne XXIII. Papa eversum, apud eundem autorem legimus. *Widdoni & Rainero*, fratribus, Cunii possessionem ab Imp. Friderico Babarassa 1164. confirmatam esse, & posteriorem ex illis Henrico Imperatori Imolæ, quæ *Forum Cornelii* antiquitus appellabatur, homagium an. 1188. præstitisse; alii deinde *Rainero* Fridericum II Imp. antecessorum privilegia circà Comitatus Cunii, Barbiani & Zagonaræ Faventiæ an. 1241. corroborasse, illumque matrimonio, cum *Maria Donogalliæ Comite* contracto, hunc comitatum cum avitis conjunxisse *Gualdus Prioratus* tradidit. (b) Eodem temporis tractu *Johannes Comes Barbiani* claruit; pater *Taddeæ*, nuptæ Francisco Marchioni Estensi.

Maximam Barbianæ genti celebritatem intulit ALBERICUS, belli Ducum, quos Italia post attritam Romani Imperii majestatem habuit, facilè princeps, è cujus castris, tanquam ex Mavortis schola, clarissimi bellatores, *Braccius*, *Sfortia*, *Attendulus*, *Brandelinus*, *Ursinus*, *Sabellus*, *Tartaglia*, aliique prodiére. Pater illi tribuitur ALIDOSIUS, quem adversus Bononienses ac Ferrarienses castrum Barbianum fortiter defendentem occubuisse perhibent. Alberici adolescentia in illam incidit tempestatem, qua externis copiis & ducibus apud Italos bella gerebantur, & Britanni duce Jo. Acutho, qui occasione matrimonii, inter Lionellum Ducem Clarentiæ, Eduardo Rege Angliæ natum, & filiam Galeatii Vicecomitis Mediolanensis consummandi, in Italiam venerat, victricia per eam arma circumferebant; ab istis Albericum vix dum puberem raptum, & severa Acuthi disciplina eductum ea mox sui specimina edidisse, ut strenui & magni ducis inoplem in eo esse protinus apparuerit, *Leander* refert. Imperitandi primum stipendium à Barnaba Vicecomite habuit, conductus ab eo adversus Britannos, ex amicis hostes factos; cum his *Albericus*

(a) Descript. Ital. pag. 319. & seq. (b) De vit. & fact. Cl. Vir.

bericus fortiter nec improsperè semel iterumque pugnavit, sed tandem superatus & captus, ingentique lytro redemtus est, tanto nempe argenti pondere, quantum corpus ipsius æquabat. Barnaba Vicecomite rebus humanis exempto sui juris esse voluit, cumque secum constituisset Britannos ob crudelitatem jam Italis invisos, & duce suo, qui Florentiæ an. 1393. fatis concesserat, destitutos, ejicere, fortissimus & generosissimus quisque spe liberandæ patriæ laudisque assequendæ ad ejus signa coivit; ex his collecto ingenti veteranorum equitum agmine, cui *Divi Georgii* nomen & tesseram dedit, & invento novo illo armaturæ genere, quo eques & equus omnis ferro tegebatur & oculi quoque addita cassidi buccula, ad prospectum subductili, & transversam tantùm rimam, quum deducta est, ad oculorum usum relinquente muniebantur, rem aggressus est tàm strenuè ac feliciter, ut Italiæ ab exteris liberatæ, & in pristinam armorum gloriam restitutæ decus, perpetuumque monumentum sibi pepererit, & posteris reliquerit; in majori enim vexillo suo candido, cui crux rubea inducta erat, angulos quatuor his implevit literis: LIB. ITAL. AB. EXT. cujus vexilli figuram scutis Barbianorum hodieque adjectam videmus. Cæterum quocunque *Albericus* cum illo fortissimorum militum globo se vertebat, eò unà cum robore fortunam quoque ducebat; namque egregiam operam Urbano VI & Bonifacio IX Pontificibus Romanis, Carolo & Ladislao Regibus Neapolitanis, & inprimis Jo. Galeatio Duci Mediolanensi navavit, eorundemq; bella fortiter ac prosperè gessit, amplis vicissim honoribus ab illis auctus; à Pontificibus enim generalis & Vexilliferi (*Gonfaloniero*) S. Ecclesiæ axioma retulit, cujus memoriam hodieque Barbiana familia recolit, scutum gentilitium labaro Romanæ Ecclesiæ exornans; à Carolo Rege Comestabilis regni Neapolitani an. 1387, à Ladislao *Comes Conversani & Jovinazzi* creatus, à Jo. Galeatio Duce Mediolanensi *Nogarola, Monticulo & Belgiojoso* donatus est. Sed postrema hæc dona viduæ defuncti Ducis reddidit, cum posteà in ejus liberos arma convertisset, & fœderatæ adversus Vicecomites militiæ imperium suscepisset. Extrema tanti viri incerta sunt: *Jovius* plenum gloria apud paternos lares ante sexagesimum ætatis annum, renum dolore confectum, vita excessisse tradidit. (g) *Gualdus Prioratus* Jovinatii in Apulia fato functum esse perhibet, utrumque autem scriptorem annus vitæ ejus supremus fugit.

Quo tempore Albericus Barbianus non modò Italiam, sed orbem fama nominis sui implevit, JOHANNES Barbianus quoque virtute militari nobilitatus est, Is illius nepos Corio, frater Crescentio & Gualdo Priorato dicitur; indignum autem fortitudine sua vitæ exitum sortitus est. Nimirum cum Bononiensibus aliquandiu stipendia fecisset, remque eorum militarem administrasset; statu autem reip. mutato ab illis ad Ducem Mediolanensem Jo. Galeatium Vicecomitem transiisset, armorumque ejus præfecturam suscepisset, in Mutinensi territorio adversus Nicolaum Estensem Ferrariæ Marchionem bellum gerens, in casses quas Mutinenses & Bononienses sociatis copiis ei tetenderant, incidit, & captivus Bononiam ductus, ibidemque paucis interjectis diebus suasu & impulsu Hectoris Manfredi, Faventini tyranni, decollatus est unà cum aliquo germanorum suorum quemadmodum Corius memorat. (d) Hanc indignitatem cum ultum ire festinaret Albericus Barbianus, Bononienses pulsis reip. rectoribus illiusque facinoris autoribus, fœdus cum eo adversus Faventinos inierunt; postquam verò Joannes Bentivolius tyrannidem Bononiæ an. 1401. occupasset, Albericus, qui Mediolani Duci tunc merebat, urbem oppugnavit, fusisque sequenti anno Bononiensium copiis magno prœlio, eam cepit, & Duci Mediolani tradidit, crudeli de Bentivolio pœna sumta. A *Joanne* descendisse conjicit Crescentius *Barbianos Clavennæ Comites*, è quibus recenset *Joannem*, multorum locorum in Mediolanensi statu dominum, & Ruscanæ sectæ in Novocomensi urbe an. 1446. fautorem, *Hannibalem*, qui Ludovico Sfortiæ contrà Ludovicum XII Galliæ Regem utilem navaverit operam, nec non *Alexandrum*, qui tractum *Riviera del Lago* dictum, ad obsequium Francisci II Sfortiæ Ducis Mediol. reduxerit, & Novocomo an. 1522. præfuerit.

MANFREDUS Barbianus facto in paternis castris militiæ tyrocinio, Carrariis, Patavii dominis, cum proprio militum globo adversus Venetos auxilia tulit, liberando deinde castello Bononiensi, quod Pontificis Romani Legatus & militiæ præfecti oppugnabant, intentus, bello cum pace commutato, ulturus patrui cædem Hectori Manfredo, Faventiæ domino, in castris Pontificiis militanti, proditionis crimen intulit, & Legato persuasit, ut compre-

(c) Elog. Lib. (d) Hist. Mediol. Parte IV.

hensum & damnatum Bononiæ in publico foro capite truncaret; id quod an. 1406. factum est. Ad patrem posteà in regnum Neapolitanum profectus, ab eo ditionum quas illic acquisiverat, nempè oppidorum *Trani*, *Pojæ*, *Jovenazzi*, nec non Comitatus *Conversani* hæres nuncupatus est, & ducta uxore larem *Trani* fixit, nec propagine caruit, quæ quousque duraverit incompertum habemus.

LUDOVICUS Barbianus avita in Æmylia bona, à patre sibi assignata, tenuit, auxitq; Comitatu *Lugò*, quem anno 1411. à Papa Joanne XXIII. fortitudinis operæq; suæ mercedem tulit. ALBERICUS II. ejus filius Florentinis initio stipendia fecit, & adversus Philippum Mediolani Ducem, qui avitam ipsius ditionem occupaverat, bella gessit; verum adversa fortuna usus & in Zagonaræ castrum se recipere coactus, ibidemq; obsessus, se Angelo Pergolæ, Mediolanensis exercitus præfecto, dedidit, à quo unà cum Carolo Malatesta, qui opem illi laturus, fusus & captus fuerat, Mediolanum deductus, & comiter à Duce exceptus est, ita ut ex inimico amicus ejus factus, & copiis præfectus, egregiam illi deinceps operam variis in bellis navaret, & Florentinis imprimis gravis existeret, nec Pontificis Romani ditioni parceret; quare irritatus adversus eum Eugenius IV. Papa misso in Æmyliam Sfortia Cunium, Barbianum & Lugum invadere, &, Alberico alibi districto, facilè occupata destruere & solo æquare jussit. Ita avitis terris exuto Alberico Philippus Dux Mediolani castrum & Comitatum *Belgiojosi*, in meritorum & fidei præmium, dono dedit. Vita in robore ætatis destitutus LUDOVICUM filium post se reliquit, à Francisco Sfortia Duce Mediolani in pretio habitum, & togæ pariter ac sagi dignitatibus ornatum. Eundem Mediolanenses & Papienses jure civitatis donarunt, postquam avitis in Æmylia bonis amissis apud Insubres domicilium instituisset. E priore ejus thalamo, quem cum *Eleonora Mandella*, Raphaelis copiarum Ducalium præfecti, gnata, Guidonis, cui Floramunda, Matthæi Magni Vicecomitis Mediol. filia, nupta fuerat, pronepti, partiebatur, provenere CAROLUS & ALBERICUS. Hic eximium militiæ gradum in bello contrà Venetos assecutus in vigore ætatis fato concessit nulla post se relicta prole. Alter artium pacis belliq;, quibus pollebat, multa & clara dedit documenta; namque in militia terrestri maritimaq; consilio potens nec degener ad pericula secundissima fama floruit, & in legatione, quam nomine Ludovici Sfortiæ, usurpatoris Ducatus Mediolanensis apud Carolum VIII. Regem Galliæ obiit, ingenii subtilitatem, quam in eo fuisse *Corius* memorat, vimq; dicendi, qua valebat, ostendit, cùm Ludovici instinctu ac jussu Carolo persuasisset, ut ad occupandum regnum Neapolitanum in Italiam arma inferret. Præmium ab hero rei ex animi ejus sententia confectæ accepit Modœtiæ Comitatum.

LUDOVICUS, PETRUS FRANCISCUS & ALBERICUS Barbiani, Caroli filii, Regis Galliæ Francisci I. partes ac signa in bellis Insubricis secta ti sunt, egregia fama, usque dum is Papiensi prœlio victus captusq; fuit: ea enim adversitate cum non fractæ sed eversæ essent res Gallorum in Italia, veniam à Carolo Imperat. cunctis in gratiam ejus reconciliari cupientibus oblatam, amplexi sunt, atq; impetrarunt, ut Dux Borbonius nomine Cæsaris pactionem cum eis faceret, literis mandatam, qua fateri non dubitavit Mediolanensem ditionem sine præsidiis Domini Comitis Ludovici de Belgiojoso ac fratrum, stabilem ac longævam esse non posse, quemadmodum *Gualdus Prioratus* refert. Atq; ab eo tempore tres illi fratres suo quisque loco & gradu, ad usque vitæ exitum, studium, fidem ac fortitudinem multis maximisque occasionibus Cæsari approbarunt. ALBERICUS in flore ætatis nobili fato concidit, post præclara apud Insubres edita facinora ad Neapolim contra Gallos fortiter dimicans, mille peditum cohorti præfectus. Ei haud diu superstes fuit frater LUDOVICUS, qui longè omnes belli gloria & virtute superavit, meritorumq; suorum amplissima prœmia & decoramenta accepit, videlicet feuda *Villanova* & *Cassolnovò* in territorio Novariensi, *Soncinum* in Cremonensi, castellum *S. Columbani* in Laudensi, *Candiam* in Lomellina aliaque, dignitates Consiliarii bellici & Camerarii Cæsarei, Senatorisq; Mediolanensis, præfecturas cum singularium urbium, quales fuere Novaria, Mediolanum, aggeribus & propugnaculis ab eo munitum, Parma, Placentia earumque districtus, tum denique universi Ducatus Mediolanensis, in cujus gubernatione Antonio Leyvæ à Cæsare surrogatus fuit literis honorificentissimis, datis die XVI. Decembr. an. 1529. in quibus sequentia inprimis verba *Gualdus* recensu digna duxit: ***fidelem nobis dilectum Ludovicum Barbianum Com. Belgiojosii, Consiliarium & Capitaneum nostrum, de cujus in nos, & Romanorum Imperium fide ac devotione deque rei militaris disciplina, prudentia, integritate atq; animi magnitudine, aliisq; præclaris***

ris virtutibus, quas in eo sitas perspeximus, tantum nobis persuasimus, ut nihil sit nobis tam clarum, tam arduum, aut difficile, quod non ejus fidei atq; virtuti tutò committere valeamus, motu proprio ex certa scientia, animoque deliberato, & sano, ad hoc accedente consilio, & de nostra Cæsarea potestatis plenitudine Gubernatorem & Capitaneum nostrum generalem in universo Mediolanensi Ducatu, omnibusque ejus dependentiis fidimus, instituimus &c. Hanc provinciam, simulac suscepit, occupatione castri S. Angeli nobilitavit, in quo quatuor Venetorum & Francisci Sfortiæ cohortes erant: cumque ejus mœnia verberasset, continuæ pluviæ, qua eorum, qui sub dio propugnabant tormenta inutilia reddebantur, occasione, suis, quos clypei tegebant, cum ensibus & hastis admotis, ipse quoque unà cum aliis fortiter agens, oppugnationem est aggressus: propugnatores verò cùm funiculos, quibus ignis sclopis admovetur, manibus tenere non possent, & aliis telis pugnare cogerentur, territi retrocedere ac mœnia deserere cœperunt, ita ut ab hostibus omnes aut cœsi aut capti fuerint; sicut *Guicciardinus* retulit. (e) Pace non ita multo post à Cæsare Francisco Sfortiæ data, eodemque in Ducatum Mediolanensem restituto, *Ludovicus Barbianus*, ne munere se digno vacaret, *Prorex Siciliæ* designatus fuit; verùm dum ad Cæsarem, gratias ei, acturus & statum, in quo Mediolanensem ducatum relicturus esset, expositurus, iter faceret, subito morbo & lenta febri correptus, Mediolanumque reportatus, ibi paucos post dies animam efflavit, nondum quadragenarius; veneno extinctum esse sequentibus *Jovius* verbis memoravit: *Ludovicus Barbianus Belgiojosi Comes, illustris fulgore gloriæ clarissimus, dum multis fortibus factis pro Carolo V. Cæsare Franciscum Sfortiam oppugnaret, & ad Alberici progenitoris gloriam aspiraret, veneno epulis indito invidia fortunæ comes nihil tale veritum sustulit.* (f)

PETRUS FRANCISCUS Barbianus à prima juventa ad exemplum fratris sui natu majoris Ludovici in Gallico exercitu militiam auspicatus, in prœliis, quæ apud Ravennam, Novariam, Marinianum & Bicoccam commissa sunt, strenui ac maximè pugnacis famam adeptus est, atque in Novariensi, cum in confertissimam Helvetiorum aciem perrumpere conaretur, graviter vulneratus & captus, mox libertatem ab hostibus, virtutem viri admiratis, recepit. Cæsarea deinde signa secutus, præfecturam turmæ armatæ & II. M. peditum obtinuit, & multarum urbium expugnationi, victoriæque de Gallis ad Landrianum reportatæ, plurimùm momenti attulit, promeruitque ut ab Imperatore an 1536. Cremonæ omnique trans Abduam regioni præficeretur. Hujus deinde expeditioni Africanæ pugnæque, qua Barbarossa fugatus est, magna laude interfuit; in bello etiam, quod Cæsar in Provinciam Galliæ intulit, partes suas, uti providum & fortem Ducem decet, explevit; Laudensi posteà urbi gubernator datus, eam *tam in pace, quàm in belli difficultatibus militari imperio summa rexit moderatione, & à bello nefario cædeque teterrimi hostis. præsertim Petri Strozzii, defendit, incolumemque servavit*, ut habent verba diplomatis, quo Laudenses filio illius Ludovico Barbiano jus civitatis suæ largiti sunt, à Gualdo excerpta. In bello denique, quod Cæsar in fines Mirandulanorum & Parmensium intulit, quoque agros eorum populatus est, exercitum ex X mille peditibus & III. mille equitibus compositum rexit, titulo *Magistri Campi generalis*, hancque spartam usque ad vitæ suæ finem ornavit. Restitutus est ab Imperatore in jura antiquarum gentis suæ in Æmylia possessionum, atque à Papa Clemente VII. confirmatus in Comitatu *Lugo*, quem jam an. 1411. à Joanne XXIII Ludovico ejus abavo collatum esse diximus. Filiorum ejus natu minor CAROLUS, cùm sub Ferdinando Gonzaga equitum ductor merens haud degeneris animi signa edidisset, in vigore ætatis & honorum cursu morte interceptus est; in majore LUDOVICO quoque insita genti Barbianæ fortitudo citò enituit, cum in bellis Insubricis & Pedemontanis, quibus sub eodem Gonzaga peditum cohortes & machinas bellicas moderatus est, tùm in Belgio, ubi in exercitu Philippi II. Hispaniæ Regis, cui Emanuel Philibertus Sabaudiæ Dux cum summo imperio præfuit, egregia stipendia fecit, & prælii memorabilis ad Fanum Quintini magna pars fuit. Domi denique Decurionis Consiliariique regii munia, & Novariæ omnisque trans Ticinum regionis præfecturam obiit, suavissimis moribus præditus, nec belli magis quàm pacis ac literarum disciplinis excultus.

Ludovico Barbiano ex uxore Barbara Trivultia, quæ à Joanne Jacobo Trivultio, cogn. Magno

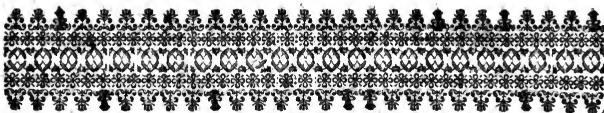
(e) Hist. Lib. XIX.
(f) Elog. Lib. II.

Magno sanguinem duxit, fratremque habuit isti cognominem, cujus sine prole mortui hæreditatem adiit, duodecim liberos natos esse *Paulus Morigius* refert. Virilis sexus quatuor ad justam pervenerunt ætatem; ALBERICI eorum natu maximi præter matrimonium, quod cum *Hippolyta Borromæa* contraxit, quoque bonis prædiisque in urbe & agro Placentino locupletatus est, nihil scriptores memorarunt. JOHANNES JACOBUS longa militia per omnem ferè Europam exercitus, magni Ducis famam consecutus est. Contulit se primùm in Hispaniam & Regi Philippo II adversus Antonium Lusitanum militavit; deinde ad bellum Belgicum, ea tempestate disciplinæ militaris palæstram, voluntarius profectus, sub Alexandri Farnesii signis ordines duxit, cumque ille Bergopzomium subito impetu intercipere tentasset, lethali vulnere in gula sauciatus fuit. Eundem tamen paulò post in Galliam secutus est, cum Henoticis iret opitulatum, indeque cum parte Hispanici equitatus Duci Sabaudiæ, armis Gallorum Delphinatensium eorumque ducis Lediguierii oppresso, auxilio advolavit. In Belgium reversus expugnationis Cameraci pars fuit, & liberatæ Sylvæ Ducis à Batavis obsessæ decus retulit. (g) Dimissus posteà ab Alberto Archiduce ut Rudolpho II Imperatori in bello Hugarico operam navaret, exercitui ejus in superiori Hungaria agenti præfectus est, idque muneris Cassoviam delatus capessivit; sed tanta severitate gessit, ut incolæ, injuriis ab eo acceptis exasperati, arma duce Stephano Bostkajo stringerent, à quibus commisso proelio fusus fugatusque & majori discrimini à Georgio Basta ereptus est. (h) Merebat eodem tempore Cæsari FRANCISCUS Barbianus, Jo. Jacobi frater, equitum dux, qui indigno paulo post fato in medio virtutis & honorum cursu concidit. Orta enim inter Jo. Jacobum Bellijocensem & Herm. Christoph. Rusworminm summum copiarum Cæsarearum præfectum, simultate, hic cum gratia Imperatoris, qua floruerat, excidisset, suspicatus est, id inprimis delationibus & occultis machinis Comitis Bellijocensis, ad Principis aures latentis, factum esse, indignationemq; inde conceptam contrà Franciscum, illius fratrem, evomuit, & mense Julio anni 1605. exeunte Pragæ obvium suborta, ut inter infestos, rixa, à verbis ad vim armatam contentione adducta, suis accurrentibus, decem vulneribus confossum & in brachio glande plumbea ictum occidit. (i) Rusworminus, hoc facinus Jo. Jacobo Barbiano id exaggerante & poenam interfecti fratris expetente, capite luit; iste verò pertæsus Hungaricæ militiæ in Flandriam remeavit, ubi munere Consiliarii bellici & præfectura regiunculæ inter Mosam & Sambram sitæ à Rege Hispaniæ ornatus, uxorem Leodii duxit, Crescentio scribente, locupletem, ibidemque supremum diem explevit nulla relicta sobole. A GALEOTTO Barbiano Equitum levioris & gravioris armaturæ sub Hispanicis vexillis complurium stipendiorum duce familia propagata fuit, pariter ac ab Alberico, illa prole, quam in tabula recensuimus. Colophonem hisce lubet imponere *epitaphio Comitis Joannis Jacobi* quod in æde *Carmelitarum Discalceatorum* Leodii Italico sermone legitur in hunc modum:

L'ossa sono qui di Gio. Giacobo Barbiano Conte di Belgiojoso e di Cunio, Sr di Chiocchera, ed hebbe due mogli, la prima Maria Senselle, la seconda Anna Pottieri resse provincie, e governò esserciti, hora è puoca polve. Morì in Liege ali XVIII Ottob. l' anno di salute MDCXXVI.

IX. BARBE-

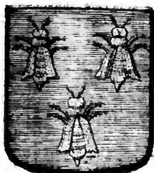
(g) Morig. della Nob. di Mil. Lib. IV Cap. 22. & Gualdus Prioratus l. cit.
(h) Thuanus Hist. Lib. CXXXI. (i) Id. Lib. CXXXIII.

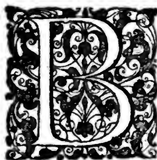

IX.

BARBERINÆ FAMILIÆ

Florentia oriundæ & Romam translatæ ibique in Principum Ordinem provectæ GENEALOGIA.

ARBERINÆ familiæ ornamento jam ante quatuor & amplius secula vixit *Franciscus Barberinus*, cujus insigne poëma morale, vernaculo sermone, sub titulo *Documentorum amoris*, compositum Federicus Ubaldinus Romæ an. 1640. edidit: ille enim lucem primitus aspexit Barberini an. 1264. patriæque maternæ nomine coluit Florentiam, ubi & Judicem sive JCtum, & poëtam summum cum seculi applausu egit, atque an. 1348. vitam cum morte commutavit. (a) De origine verò familiæ, & Urbani VIII Papæ, quo ea maximè illustrata est, progenitoribus, occasionibusque inclarescendi Aug. Oldoinus in suppl. Hist Pontif. & Cardin. (b) aliqua retulit, quæ huc transcripsisse non erit opinor crimini: *Gens Barberina quingentis abhinc annis in Simifontana republica, ut habemus ex antiquis monumentis, floruit. Simifons, inter Florentiam Senasque situs, ab oppido Barberino ne duo quidem millia passuum aberat, eo, post biennii obsidionem, proditione à Florentinis capto, exciso & everso, multæ familiæ non eodem tamen tempore Florentiam, in domicilium delectam, concesserunt, in iis una fuit Barberina, quæ statim, ac ibi sedem collocavit, majoris ordinis nobilitate donata est. Urbani Pontificis majorum omnium res gestas recensendas hoc loco non judico: quare aliis omnibus prætermissis ad ANTONIUM, Caroli, avi Pontificis, fratrem, sermonem converto. Antonius hic integritate, eruditione, prudentia, constantia, eximiaque erga patriam chari-*

X tate

(a) Vid Supplem. I. Act. Erud. pag. 349.
(b) Tomo IV. pag. 493.

BARBERINORUM PRINCIPUM

1.		Fridericus Bar
2.		Carolus Barberinus.
3.	Antonius Barberinus. *Camilla Barbadora.*	Franciscus Barberinus. *Protonot. Apostolicus.*
4.	Carolus Barberinus, R. E. Polemarchus, Dux d'Areti, † 1620. *Constantia Magalotta, Vincentii fil. Laurentii Cardinalis soror.*	Maphæus Barberinus nat 1568. *Presbyt. Cardinalis* cr. 11. Sept. 1605. PONTIFEX MAX. 6. Aug. 1623. dictus URBANUS VIII, † 29. Jul. 1644.
5.	Franciscus Barberinus, nat. 23. Sept. 1597. R. E. *Cardinalis* cr. 2. Oct. 1623. *Vicecancellarius, & denique Decanus S Collegii* 1666. † 10. Dec. 1679.	Thadæus Barberinus, PRINCEPS PRÆNEST. (*de Palestrina*) R. E. Polemarchus, † m. Nov. 1647. *Anna Columna, Philippi Duc. Taliacotii M. Comestab. Neapol. f.*
6.	Carolus Barberinus, n. 1. Jun. 1630. R. E. *Cardinalis* cr. 23. Jun. 1653.	Maphæus Barberinus, Princeps Prænest. Magnas Hisp. † 26. Nov. 1685, æt. 53. *Olympia Justiniana, Andreæ Pr. de Bassano f.*
7.	Franciscus Barberinus. n. 1662. *Diaconus Cardinalis* cr. 13. Nov. 1690.	Urbanus Barberinus, Princeps Prænest. Magnas Hisp. n. 1666. *1. Cornelia Zena, Francisci Patritii Veneti & Claræ Ottobonæ f. 1690. † m. Sept. 1691. 2. Anna Maria Felicia de Ventimiglia, Francisci M. de Gerace Pr. de Castelbono in Sic. fil. Blasci de Ventimiglia vid. 1693.*
8.	1. Filia nata & mortua 1691.	2. Maphæus Rogerius Barberinus nat. 7. Dec. 1699.

DE PALESTRINA SCHEMA

berinus, vixit initio seculi XV.			1.
Antonius Barberinus.			2.
Raphael Barberinus, *Eques S. Stephani.*			3.
Antonius Barberinus, n. 1569. *ex monacho Ord. S. Franc. Presb. Cardinalis* cr. 7. Oct. 1624. † 11. Sept. 1646.	Maria uxor *Ptolomai Duglioli.*		4.
Antonius Barberinus, n. 5. Aug. 1608. *Cardinalis* cr. 30. Aug. 1628. *Archiepisc. Remensis Par & M. Eleemosynarius Gallia, M. Prior Rom. R. E. Camerarius*, † 4. Aug. 1671.			5.
Nicolaus Barberinus, M. *Prior Ord. Melit.* dein *Pater Oratorii*, denique *Carmelitanus discalceatus.*	Lucretia Barberina *uxor tertia Francisci ab Este Ducis Mutina* 1654. † 1699.		6
Thadæus Barberinus. † 15. Febr. 1702. *Silvia Maria Theresia Ducissa Muti, Jacobi Duc. Muti & Virginia Cafarella fil. heres ducta 17. Sept. 1701.*	Constantia Barberina, nup. *Francisco Cajetano D. S. Marci & Sermoneta* 20. Jan. 1681. † m. Dec. 1687.	Camilla Parberina *ux. 2. Caroli Borromai Com. Arona, m. Apr. 1689.*	7.

tate clarus, Romam adiens, domicilioque in ea sibi & familia collocato, FRANCISCUM nepotem, Caroli filium ad se accersitum, ad progressus nobili viro dignos inflammavit. Ingenio, & judicio præstabat Franciscus, ac Legum doctrina excultus, utriusque Signaturæ Referendarius, ac Protonotarius Romana in Aula effulsit: RAPHAEL ejus frater in Belgio arma prudenter, strenueque tractavit. Marchio Vitellius illius consilio & opera multis annis est usus; & Legionum imperator Dux Alba gravissimam militiæ provinciam ei demandavit. ANTONIUS Maphæi pater, non integritatis tantum, sed prudentiæ quoque laude enituit; cujus uxor Camilla Barbadora Florentina, lectissima patritii ordinis fœmina, amore in conjugem, charitate in filios, veteris exempli laude, & studio religionis insignis, MAPHÆUM anno salutis 1568. Florentiæ edidit, re tamen vera orbi dedit; qui triennis genitore orbatus, in sedula piæ matris disciplina parumper vixit; prima litterarum rudimenta Florentiæ didicit, at penè puer à patruo Francisco Protonotario ad urbem evocatus, liberaliter educatus est; humanioribus litteris imbutus, & in Dialecticæ, Philosophiæque studiis in Collegio Romano versatus, ad Jurisprudentiam appulit mentem, ac Pisis annos natus viginti Jurisconsultorum adeptus est lauream; Latinæ linguæ eam navavit operam, ut, soluta, vinctaque oratione cultissimè scriberet. Carmina sanè, quæ adulta ætate fudit, sententiarum pondere, & latini sermonis nitore excellunt, & quoniam Græcæ latinis litteris ornamenta & adjumenta suppeditant, cum his illas conjunxit. Absolutis studiis Maphæus ad urbem rediens, à Francisco patruo susceptus, filii loco habitus est. Habebat Franciscus domum non longè distantem à palatio Farnesiorum; qua occasione sumpta Maphæus cœpit Odoardo Farnesio astare, exeuntem comitari, sive deducere, aliaque hujusmodi obsequii genera præstare, quibus Cardinalem sibi arctissimè devinxit. Erat enim eloquens, promptus, operæ alacer, forma decorus, naturæ dona, quæ amorem benevolentiamque conciliant.

Anno primo supra vigesimum nondum exacto, majoris Præsidentiæ institutus Abbreviator, à Sixto V. inter Justitiæ, à Gregorio XIV. inter Signaturæ Gratiæ Referendarios cooptatus, mox Fanensibus regendis Præfectus, deinde Septemvirali Romanæ Aulæ Protonotariorum dignitate honestatus, Ferrariæ matrimoniorum inter Philippum III. Catholicum Regem & Margaritam Austriacam; inter Albertum Archiducem Austriæ, & Isabellam Claram Eugeniam Hispaniarum Infantem, coram Clemente VIII. Romano Pontifice initorum, uti Septemvir Protonotarius monumenta conscripsit. Post alia munera Apostolicæ Cameræ Clericus renuntiatus, alios Magistratus obivit. Anno à partu Virginis 1601. Ludovico primogenito Galliarum Regis ex matris utero egresso, ad Magnum Henricum ejus patrem, Gallico Sceptro & bellica laude clarissimum Regem, & Mariam Reginam matrem, cupitum primogeniti filioli natalem diem, iis Pontificio nomine gratulaturus, à Clemente VIII. Romano Pontifice legatus est. Hoc munere perfuncto, Trasymeni, clade Flaminii Consulis, cum multis Romanorum millibus cæsis ab Hanibale celebris, aquas superstagnantes, agrosque, & oppida obruentes, ejusdem Clementis jussu coërcuit, dum eas idoneo excepit emissario & alio derivavit, illosque, & hæc pristino cultui, nitoriq; restituit; Perusiam & Umbriam sibi devinxit. His actis, Clemens illum Nazarenum Archiepiscopum renunciavit, & in Galliam Ordinarium, ut ajunt, suum, & Apostolicæ Sedis Nuncium legavit. Paulus V. posteà absentem in amplissimum Presbyterorum Cardinalium ordinem cooptavit, atque an. 1610. Spoletano Episcopatu, nec ita multò post Bononiensis legationis munere auxit. Gregorio XV. qui Paulo successerat, rebus humanis exempto, ad Pontificatum Romanum evectus est, natus LV. annos; paucis ante electionem diebus apum, quibus in insignibus Barberini utuntur, multitudinem in Collegio Vaticano versus Tusciam convolasse, & examen supra fenestram, cellam Cardinalis Barberini contingentem, parieti adhæsisse, observatum fuit.

Quanto erga consanguineos propinquosque suos amore, & studio eos opibus & honoribus exaggerandi, flagraverit, protinus apparuit: statim enim ac summam conscendit sedem FRANCISCUM nepotem ex fratre sacra ornavit purpura, eàmque secunda creatione, vertente anno facta, contulit ANTONIO fratri suo & Laurentio Magalotto, cujus sororem CAROLUS Barberinus, quo etiam fratre utebatur, in matrimonio habuit, atque istum Generalem

lem Ecclesiasticarum copiarum Præfectum constituit, Bononiæque anno 1630. & circiter mortuo THADÆUM filium, Prænestis, à Columnis emtæ, Principem, in ea dignitate surrogavit. Intereà, anno nempè 1628. binis è familia sua Cardinalibus tertium aggregaverat, ANTONIUM juniorem, Priorem Ordinis Hierosolymitani & Bononiæ Commendatorem: atque is *Cardinalis Antonius* vulgò appellatus est, cum patruus ejus, Antonius Senior à titulo suo *Cardinalis S. Onuphrii* salutari amaret: fuit hic vir probus & religiosus, speciemque præbuit repugnantis, cum è familia Capuccinorum, ubi XXX. annos exegerat, ad Cardinalitiam dignitatem evocaretur; factus posteà est *Episcopus Senogalliensis*, *Major Pœnitentiarius & R. E. Bibliothecarius*, vixitque usque ad annum ætatis septimum supra septuagesimum: sepulchro ejus hæc pauca leguntur inscripta: HIC JACET PULVIS, CINIS ET NIHIL. Juniori Antonio ad purpuræ honorem accessere Magnus Prioratus Romæ, Camerariatus Rom. Ecclesiæ & Archipresbyteratus Basilicæ Liberianæ, nec non legatio Avenionensis & prima Urbinatensis; hujus quippe principatus possessionem post excessum Francisci Mariæ de Rovere, ultimi Ducis Urbinatensis, nomine Sedis Apostolicæ anno 1631. capessivit; extat hujus legationis numisma, in cujus prima facie effigies Cardinalis expressa est, cum hac epigraphe: ANTONIUS DE LATERE LEGATUS S. R. E. CARD. BARBERINUS; in altera verò Palladis icon, cum lemmate: AD UTRIUMQUE PARATA. Initio Pontificatus Innocentii X. cum quo adhuc Cardinali offensam contraxerat, alta eidem mente repostam, malum haud supervacuò formidans, clam in Galliam secessit, cum modò ipse pariter & fratres ejus in Regis gratiam, qua exciderant, eo quod Cardinalis Pamphilii, exclusionis, ceu loqui amant, nota à Corona Gallica affecti; electioni in Romanum Pontificem ad extremum velificati essent, reconciliati fuissent. Antonium mox Franciscus & Thadæus fratres in Galliam secuti sunt, nec posterior penates revisit; morte Lutetiæ Parisiorum interceptus, cœteri verò Romam rediere, amicitia cum Innocentio ejusque familia redintegrata. (c) Antonio secessus ille plurimum incrementi attulit, maximis enim à Rege Gallorum honoribus & tunc & posteà cumulatus est: nimirum Abbatia primò Uticensis sive S. Ebrulfi monasterii in Nortmannia donatus, dein Ordini S. Spiritus adscriptus ac Magnus Franciæ Eleemosynarius, Episcopusque Pictaviensis, ac denique an. 1657. Archiepiscopus Remensis constitutus fuit. Has cœterasque, quibus effulsit, dignitates, deposuit cum vita, qua in arce sua Nemi, sex ab urbe Roma milliaribus dissita, post morbum triduanum, pridie quam ætatis annum sexagesimum & tertium explevit, defunctus est.

FRANCISCUS Barberinus, quem primum ab Urbano VIII Cardinalem creatum fuisse dictum est, Tiburtinæ & Firmanæ urbium Prætoris, multorumque regnorum sacrorum Ordinum Patroni; sedis Romanæ Bibliothecarii & Viceecancellarii, nec non Abbatis Cryptæ Ferratæ, prætereaque Signaturæ justitiæ Præfecti & Avenionensis atque Urbinatensis Legati munera diversis temporibus gessit. Anno 1625. à patruo Legatus *à Latere* in Galliam, indeque redux etiam in Hispaniam eadam dignatione missus est, concordiæ inter duos Reges de controversia Vallis Tellinæ sanciendæ ergò, sed operam perdidit, in Gallica inprimis aula, Cardinali Richelio, penes quem tunc rerum arbitrium ibi erat, obnitente: fuisse notavit Grammondus, qui crediderunt *pro injuria acceptam Barberino repulsam, & quamquam honorificè exceptus fuerit per totam Galliam, indignatione exitus infelicis, ab ea die exosum Gallos.* (d) Verum aut vana fuit illa credulitas, sicut idem autor censuit, aut abscondit ille odium in latebras pectoris penitissimas, cùm tonante Urbani in Capitolina sede successore, Barberini omnes se in Galliam proriperent, inque clientelam Regis darent. Quinque Pontifices egregia fama emensus Franciscus Barberinus senecta ætate vivere desiit, relicta bibliotheca instructissima, quam ipsasque ædes Barberinas Comes *Hieronymus Tetius* stylo Latino descripsit & illustravit. CAROLUS Barberinus, Thadæi filius, inter purpuratos Patres jam XXVII. annos agebat, cum Franciscus patruus eorum viventiumque numero excederet, dimissumque ab eo munus Archipresbyteri Basilicæ Vaticanæ tenebat; Prioris Presbyterorum Cardinalium titulo nunc insignis, & gaudens socio sacri collegii fratris sui filio FRANCISCO Barberino; quem

(c) Vid. Bruson. Hist. d' Italia Lib. XII. & XIII.
(d) Grammond. Hist. Gall. Lib. XIII.

quem Alexander VIII ob ductam ab illius fratre neptem suam in matrimonium Diaconis Cardinalibus adscripsit.

MAPHÆUS Barberinus abdicatis à fratre natu majore Carolo juribus primogenituræ, Principis Prænestensis titulum suscepit, atque an. 1678. à Rege Hispaniarum Magnatis Hispanici honores impetravit, nec ita multò post torque Ordinis Aurei Velleris decoratus est. Vita defuncto in Principatum familiæ URBANUS, filius ejus secundogenitus, successit, eò quod natu major Franciscus Ecclesiasticum vitæ genus amplexus esset. Ille uxore priore, quæ Alexandri VIII Papæ neptis è sorore fuit, orbatus, secundis nuptiis matronam Siculam nobilissima & splendidissima stirpe satam duxit; ea, cùm fratres quos duos habebat adverso casu exstincti essent, successionem in avitas ditiones sibi competere rata ut lites vitaret, patruo suo Blasco Ventimilio nupsit; sed nullos ex eo suscepit liberos, viduaque morte ejus facta in contentionem cum Rogerio Ventimilio, quo etiam patruo utitur, de avitis bonis venit, quæ num composita sit, incompertum habemus. THADÆUS etiam, filius Maphæi Principis Prænestini natu minimus, ad conjugium animum appulit, tandemque Ducis Muti, inter Barones Romanos nobilissimi, gnatam uxorem accepit, & cum ea dotis loco castellum *Rignano* dictum, quod Principatus dignatione à Pontifice Romano mactatum esse schedæ publicæ, quas novellas appellamus, retulerunt; sed illi hydrops vitæ finem intra primum matrimonii sui annum attulit.

TABU.

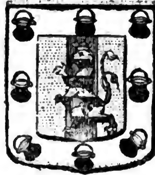
X.

BENAVIDENSIS STIRPS

qua orti sunt,

Comites de S. Stephano, Hispaniæ Magnates,

hec non Marchiones de Solera, Fromesti, Caracena & Javalquinto.

Hena; quæ in margine scuti superius delineati conspiciuntur; insignia gentis, de qua hic agitur, prima fuerunt, locumque posteà fecerunt *palo rubeo*, ex Regum Aragoniorum scuto excerpto. *Leo candidis rubeisque tæniis exaratus, & auro coronatus*, Benavidiorum, regia stirpe Legionensi satorum; tessera fuit, nostrisque ex lege Fideicommissi; à postremo illius familiæ instituti, adscitus est, sicut in Exegesi amplius dicetur.

TABULA

TABU

DOMINI DE BIEDMA, BENAVI

1. INNICUS Innicida (*Inniguez*) de BIEDMA primus hujus loci, in regno Toletano, Dominus.

2. Rodericus *Inniguez* de Biedma, secundus ejus Dominus.

3. Rodericus *Inniguez* de Biedma, Dominus III Biedmæ, nec non villarum Ortolancæ. *Johanna Diaz de Fines, Didaci Sanchez de Fines Dom. de Ardiles filia unica ac hæres.*

4.
- Didacus *Sanchez* de Biedma, IV Dn. Biedmæ, & V de Fines. *Maria, Alphonsi Godinez f.*
- Sanctius *Ruiz de Fines.*
- Petrus *Sanchez de Biedma.*
- Rodericus *Diaz* de Biedma † 1352. *Maria Joh. Fernandez de Biedma f.*
- Maria ux. *Ferdinandi Alphonsi III Dom. de Cordoua.*
- Elvira, nup. *Roderico Perez de Castro Dom. de Espejo.*

5.
- Mendus Rodriquez de Biedma & BENAVIDES test. 1381. Ux. *1. Maria Alfonsi de Toledo, Dom. de Magan. 1344. 2 Constantia Martinez 1369, 3. Theresia de Cordoua. 4. Theresia Manrique de Lara. Gomesii Manrique, Archiepis. Tolet. fil. natural.*
- Alphonsus *Sanchez* de Biedma.
- Johana ux. *Johannis Alfonsi Godinez.*
- Guiomara nup. *Lupo Ruiz de Haro.*
- Sancius de Biedma *Archidiac. Gienensis.*
- Johannes *Fernandez de Biedma. Aldoncia Mesia.*
- Petrus de Biedma. *Leonora Sanchez de Peralta.*
- Mencia nup. *Ferdinando Ruiz de Narvaez.*
- Blanca ux. *Johannis Sanchez de la Cueva.*

6.
- (1) Theresia Dom. San-deMogan & Mocejon, ux. 2. *Alphonsi Fernandez Portocarrero, II Dom. de Villanueva del Fresno.*
- Agnes nup. *Ægydio Velazquez de las Vegas.*
- (2) Maria nup. *1. Sancio Fernandez de Villaseca, 2. Alvaro Perez de Losada.*
- (3) Maria, ux. prima Johannis *Ramirez de Guzman & Toledo, Dom. Villaverde.*
- Isabella nup. *Petro Ruiz de Torres.*
- Aldoncia *Abbatissa.*
- Elvira.
- Maria.

7.
- Mendus *Rodriguez* de Benavides IV Dom. de *Santistevan. Leonora d'Avalos Dom. de Ybros. Roderici Lopez d'Avalos M. Comestabil. f.*
- Gomesius *Mendez* de Benavides Dom. *de la Mota, Villalonso & Benefarcis*, † sine lib. *Maria Manrique de Roxas.*
- Theresia.
- Aldoncia, nup. *Garsia Fernandez de Cordoua.*

8.
- Didachus Sanchez de Benavides primus COMES de *Santistevan. del Puerto* cr. 1473. † 1478 *Maria Carillo de Perea Dom de las Navas, Roderici de Perea f.*
- Petrus de Benavides
- Aldoncia ux. *Garsia Fernandez de Cordoua III Dom. de Guadalcazar.*
- Theresia, nup. *Innico de Avalos.*
- (1) Didacus Sanchez de Benavides Dn. de Javalquinto, † *improlis.*

9.
- MENDUS RODERICUS de Benavides, II COMES de SANTISTEVAN. *Vid. Tab. sequent II.*
- Mencia de Benavides, nup. *Roderico Manrique.*

10. Martinus de Benavides, III. Dn. de *Almunnan Elvira de Villaroël & Quinnones.*

11.
- Christophorus de Benavides, IV Dn. de *Almunuan. Maria de Benavides. Diegi, IV Com. de Santistev. f.*
- Garcias de Benavidi & Villaroel. *Maria de Villaroel, Johannis f.*

12.
- Martinus de de Benavides V Dn. *Almunnan*, † sine lib. *Magdalena de Quinnones, Lazari Dn. de Concejo f.*
- Christophorus † 1603. *calebs.*
- Elvira, nup. *Petro de la Cueva.*
- Hieronyma ux. *Casparis Davalos.*
- Clara, nup. *Bartholomao Ortega Cabrio.*

LA I.

DES ET SANTISTEVAN.

Uxor, *N. de Castro*, *Petri Ruiz de Castro fil.* 1.

Uxor, *Aldoncia Ponce de Leon, Ferdinandi Perez de Leon f.* 2.

Ferdinandus *Ruiz* de Biedma, Dives Homo, † 1313. *Mariana Paez de Sotomajor, Paji Gomez Chirinno fil.* | Johannes *Inniguez* de Biedma, *Claviger Ord. Alcantar.* 3.

Theresia nup. *1. Petro Diaz Carillo de Toledo. 2. Petro Lopez de Narvaez.*	Alphonsus *Fernandez* de Biedma, II Dn. Biedmæ in Galicia;	Majora ux. *Ferdinandi Garsia de Senabria.*	Elvira, nup. *Johanni Perez de Novoa.*	Maria, ux. *Johannis Alvarez Osorio.*	Rodericus *Paez* de Biedma, IV. Dn. Biedmæ in Galicia. ux. 1. *Aldoncia Martinez 2. Johanna Gomez.*	Alvarus *Paez* de Biedma, *Episcopus Mondonedens.* 1335.	4.

Rodericus *Inniguez* de Biedma, III Dn. Biedmæ in Galicia occ. 1353.	Didacus Fernandez de Biedma.	Elvira, nup. *Alphonso Fernandez Coronel.*	1. Agnes	Theresia, ux. *Johannis Fernandez de Orozco.*	2. Johannes *Rodriguez* de Biedma V Dn. Biedmæ in Galicia *Theresia Lopez de Horozco, Dom de Fuente & Saz.*	5.

Elvira de Biedma, VI Domina domus & Status Biedmæ, nup. *Diego Lopez de Estunniga, Dom. domus Fuerte de Lacneinas* 1406.

(4) Gomesius *Mendez* de Benavides, II Dn. *de Santisteván del Puerto*, † sine lib. 1385.	Didacus *Sanchez* de Benavides III Dn. de *Santisteván*, † 19. febr. 1413. *Maria de Mendoza, Petri Gonsalez de Mendoza fil.*	Johannes *Alonso* de Benavid. † improl. 1406.	Ludovicus *Mendez* de Benavides.	Rodericus *Inniguez* de Benavides *Beatrix de Portugal.*	Johaña nup. *Innico Lopez de Mendoza.*	Elvira ux. *Petri Alvarez de Sotomajor.*	6.

Emmanuel de Benavides, Dom. de *Javalquinto*, & Majoratus à fratre Gomesio an. 1467. fundati. ux. 1. *Agnes de Alvarez, Alphonsi Alvarez f.* 2. *Maria Manrique de Rojas, Johannis Rodriguez de Rojas f.* | Diegus de Benavides. *Maria de Ulloa.* 7.

Rodericus, † *improlis.* | Beatrix, nup. *Francisco de la Noceda.*

Maria de Benavid. & Alvarez, † *cælebs.*	(2) GOMESIUS de Benavides DN. de FROMESTA. *Vid. Tab. III. A.*	JOH. ALPHONSUS de Benavides DN. de JAVALQUINTO. *Vid. Tab. III. B.*	Sancius de Benavides Dn. de ALMUNNAN. *Aldoncia de Acunna, Didaci Sanchez de Quesada VI Dom. de Garciez f.*	Maria, *monialis.*	Rodericus de Benavides, *nothus.* *Beatrix Noguerol.*	Theresia *notha* ux. *Mendi de Cabrera Quesada.*	8.

Christophorus de Benavides, II Dn. Dn. de Almunnan. *Guiomara de Alarcon, Martini Ruiz de Alarcon f.* 9.

Sancius de Alarcon & Benavides *Anna Carafa Spadafora, Johannis Cæsaris Carafa II Dom. de Fiumara f.* | Gomesius de Benavides. 10.

Imara Benavides de Alarcon, Dom. de la Rochetta, nup. *Francisco de Santapau, II. Principi de Butera.* | Johanna de Benav. & Alarc. ux. *Marcelli Ruso.* 11.

Johannes de Benavides Villaroel. uxor, *Johanna de Benav. Johannis IV Dom. de Javalquinto f.* 12.

Johannes, † Infans. | Catharina nup. *Francisco de Barradas.* 13.

TABU

COMITES DE SANTISTEVAN MAR

ET SANTA

MENDUS *Rodriguez* DE BENAVIDES, III hujus nom.
PHANI (*Santistevan del Puerto*) Dn. de Benavides,
Johanna Pacheco, Roderici Portocarrero, I Com. de Me-

10. Francifcus de Benavides, III Comes de *Santistevan del Puerto &c.* † 1519. *Maria Carillo de Cordoua, Alphonsi Fernandez de Montemayor Dom. de Alcandete f. 1507.* | Rodericus. | Diegus. | Johannes. *obierunt calibes.*

11. Didacus II de Benavides IV Comes *de Santistevan.* † 1552. Ux. 1. *Maria Messia Carrillo Ponce de Leon, Roderici Messia Carrillo, VI Dom de la Guardia f. 2. Johanna de Valencia, Emanuelis de Benavides, III Dom. de Javalquinto fil. Ludovici Carrillo de Mendoza vid.* | Francifcus de Benavides, *Comendator de Daymiel in Ord. eq. Calatrav.* | Martinus de Benavides *monachus Ord. S. Francisci.*

12. (1) Francifcus II de Benavides V. Comes de *Santistevan.* † *1580 Isabella de la Cueva, & Solera, Joh. Alphonsi fil.* 1548. | Rodericus de Benavides, † *1586.* | Johannes de Benavides *Capitan.* | Maria de Benavides, nup *Christophoro de Benavides, IV Dom. de Almunnan.*

13. Didacus III de Benavides & de la Cueva, VI Comes de *Santistevan.* VI Dn. de Solera & Cueva. † 1587. *Leonora Davila & Toledo, Petri Davila II M. de las Navas f.* | Johannes, † *sine pr.* | Rodericus, *Eques Calatrav.* | Francifcus, *Jesuita.* | Maria Manuel de Benavides, n. p. *Alvaro de Bazan, M. de S. Cruce.*

14. Francifcus III de Benavides & Cueva VII Comes de *Santistevan* † 26. Sept. 1640. Ux. *Brianda de Bazan & Benavides Alvari de Bazan. M. S. Crucis fil. 1603. 2. Mariana Carillo de Toledo, Ludovici M. de Caracena f. Petri de Fonseca M. de Orellana vidua.* | Isabella, † *infans.* | Mendus de Benavides *nothus. ex Theresia Merina* genitus, Præses regiæ Cancellariæ Granatensis 1625. *Episcopus Segovia* 1633. *Cartagen.* 1641. † 1644.

15. (1) Didacus IV de Benavides & Cueva. I MARCHIO de SOLERA cr. 1637, VIII Comes de *Santistev.* † 19. Mart. 1666. Ux. 1. *Antonia Davila & Corella, VII. M. de las Navas, Com. de Risco & Concentaina. 2 Johanna Davila & Corella, prioris soror. 3. Anna de Silva Manrique de la Cerda, Roderici Gomez de Silva M de la Eliseda f. Francisci Antonii Silvestri de Ulloa. IV M. de la Mota vid.* | Antonius de Benavides. *Patriarcha Indiarum* † 1692. | Antonia de Benav. ux. *Diegi de Ulloa, M de Malagon.* | Leonora de Benav. † *in Germania.*

16. (1) Petrus Davila & Corella, VIII M. de las Navas, C. de Risco & Concentaina, † 1659. | Francifcus IV de Benavides Davila & Corella, IX Com. de Santistev. II M. de Solera, IX de las Navas, Prorex Sicil. & Neapol. *Francisca de Aragonia & Sandoval Ludovici Ramon Folch de Cardona VI Duc. Segorb. & Cardon. f.* † 29. Jan. 1697. | Emanuel de Benavides, † æt. 26. in America, | Maria de Benavid. n. 1. *Ludovico Folch de Cardona & Arag. VI Duc. Segorb. & Card. 2. Inico Fernandez de Velasco, IX Comest Castell. VIII Duci de Frias.* | (2) Thomas de Benavid. † *puer.* | (3) Joachimus † *infans.*

17. Didacus V de Benav. & Arag. III. March. de Solera † 4. Oct. 1693. Sponsus *Mariana de Borgia*, sed prius maritus *Theresia de la Cerda, Jo. Francisci Duc Medina Celi f.* ducta 1682. † 1685. | Ludovicus de Benav. & Arag IV March. de Solera, Prorex Navarræ, 1702. *Mariana de Borgia, fratris defuncti Sponsa, Pasqualis Francisci de Borgia, X. Duc. Gandia f.* | Theresia, † *inf.* | Maria Theresia, † *inf.* | Thomas, † *infans* | Anna Maria de Benav & Arag. nup. *Wilhelmo Ramon de Moncada, VI March. de Aitona.* | Josephus, † *infans.* | Thomas, † *infans.* | Antonius. † æt 7. | Stephanus. † æt. 7. | Johannes † *inf.*

CHIONES DE SOLERA, DE LAS NAVAS, CRUZ.

Didaci Sanchez F. II COMES & VI DOMINUS SANCTI STE- · 9.
Fines, Biedma & Ybros, † circa an. 1492.
dellin fil.

Beatrix Pacheco de Benavides, † *innupta.* | Maria Pacheco de Benavides uxor 2. *Alphonsi Sanchez de Carvajal, II Dom. de Jodar.* 10.

Johannes Pacheco de Benavides, Præfect. in Canar. Uxor. 1. *Maria de Aranda Francisci Dom. de Garafe f. 2. Mencia de Avalos, 3 Hieronyma Cibo de Sobranis.* | Mendus de Benavides. *Capitan.* | Alphonsus de Benavides. | Maria Pacheco de Benavides nup. *Diego de Sotomajor Dom. de Vaca.* 11.

(1) Beatrix Pacheco. ux. *Micceri Gil de Boccanegra.* | (3) Franciscus de Benavides Pacheco. | Juliana nup. *Andrea Serano Dom. de Urracal.* | Beatrix. | Clara. 12.

Alvarus de Benavides, Comendator Major de Montalvan in Ord. S Jacobi, † 1612. *Maria de Benavides & Bazan. Emmanuelis de Benavides, I March. de Javalquinto fil. prima Marchionissa de Villareal, cr. 1637.* | Mencia. | Johanna. | Beatrix. | Anna. *moniales.* 13.

Ferdinandus Franciscus de Benavides, *Eques Calatravi.* | Johannes de Benavides, † *sine lib.* | Emmanuel de Benavides. † *sine lib.* | Isabella de la Cueva & Benavides, II March de Villareal, ux. *Jo. Francisci de Benavides, II M. de Javalquinto.* 14.

Henricus de Benavides, *Marchio de Bajona & del Viso, Comes de Chinchon,* Capit. Gener. tritem. Hisp. Consiliarius status. Ux. 1. *Mencia Pimentel & Bazan. II March. de Bajona, IV del Viso. 2. Francisca de Castro Cabrera & Bobadilla, VIII Com. de Chinchon & March. S. Martini de la Vega,* † *improlis 24. Febr. 1681.* | Aloisia de Benav. nup. *Francisca Fernandez de Cor- Cordova, II M. de Guadalcazar.* | Maria de Benavides. | Alvarus de Benavides *Commendat. Puebla de Sancho Perez Ord S. Jac. Canon, Tolet.* 15.

Theresia de Benav. & Silva nata 1656. nup. 1 *Bernardo Manrique de Silva, III M. de la Eliseda, 2 Petro Alvarez de Vega V Com. de Graxal, III March. de Montaos.* | Josepha de Benav. & Silva, nata 1662. ux. *Johannis Emanuelis Fernandez Pacheco VIII Ducis de Escalonna* 1674. † 12. Marr. 1692. | (1) Franciscus Didacus de Bazan & Benavides, V MARCHIO DE S. CRUCE, & de Viso, III de Bajona, Cap. Gen. tritem. Hisp. † 1680. *Francisca de Velasco. Bernardini de Velasco, & Ajala VII Com. de Fuensalida f.* | Maria Nicolosa de Bazan, nup. *Artali de Alagon, V March. de Villasor, Com. de Monte Santo,* † 6. Jan. 1681. 16.

Rosolea, ux. *Ludovici de Borgia March. de Bombay.* | Emmanuel, nat 31. Dec. 1682. *Canonic. Tolet.* | Catharina. | Mariana. | Cajetanus. | Nicolea. | Josephus Bernardinus de Baz & Benav. VI March. de S. Cruce † improl. 27. Sept. 1693. *Emanuelis de Alencastro, Augustin I. II Duc. d'Abrantes f. 16. Oct. 1690.* | Alvarus Bazan & Benav. VII March. de S. Cruce, Viso & Bajona, Grandis Hispan. *Maria de Villela & Alava, Antonii II Com. de Lences & Triviana fil. 1696.* | Maria, † innup. 1678. | Mencia de Bazan, nup. *Josepho Sernesio & Perellos, filio 2. Com. de Parcense, 22. Sept. 1688.* 17.

A

DOMINI ET MARCHIONES DE FROMESTA ET CARACENA.

8. GOMESIUS DE BENAVIDES, Emanuelis Dom. de Javalquinto F. II DN. DE FROMESTA ex hæreditate patrui an. 1467.
Ux. 1 *Elvira Manrique de Figueroa, Roderici Manrique Com. de Paredes f.* 2. *Mencia Carillo de Benavides.*

9.

(1) Franciscus de Benavides, III Dn. Fromestæ, † 1512. *Leonora de Velasco, Johannis I Com. de Sirvela. f.*	Maria Manrique de Benavides nup. *Alphonso Perez de Bivero, Visec. de Altamira.*	Mencia de Benavides *Abbat. monasterii Zarzos.*	(2) Mencia *monialis.*

10.

Gomesius de Benav. IV Dn. Fromestæ, † 1546. *Maria Manrique, Johannis Chacon fil.*	Johannes.	Franciscus de Benav. *Episcopus Segoviæ,* † 1560.	Francisca, ux *Garsia Hernandez Manrique Dom. de los Amayuelas.*	Leonora, Catharina, Maria, Isabella, Agnes, Elvira.	*moniales.*	Johanna de Valentia nup. 1. *Petro Aria, Davila,* 2. *Ludovico Carillo de Mendoza, III Com. de Priego,* 3. *Diego de Benavides, IV Com. de Santistev.*

11.

Ludovicus de Benavides, V Dn Fromestæ. *Aldoncia de Bazan, Petri, III Vicecom. de Valduerna. f.*	Leonora ux. *Diegi de Castilla, Dom. de Gor.*	Johannes de Benav. *Hieronyma de Navarra, Petri March. de Cortes f.* 1554. — Anna de Navarra	Emanuel de Benav. VII Dn. & I. MARCHIO de Javalquinto cr. 1617. Ux. 1. *Catharina de Rojas & Sandoval, Diegi f.* 2. *Josepha de la Cueva, Petri f.*	Anna ux. *Diegi de Quesada. X Dom de Garciez.*	Mencia, nup. *Petro Faxardo.*

12.

Hieronymus de Benavides, V Dn. & I MARCHIO de Fromesta, cr. 1559. *Anna Maria de Zuniga & Bazan, Francisci de Zuniga IV Com. de Miranda f.*	Petrus de Benavides *monach. Ord. S. Dominic.*	(1) Maria de Bazan & Benav. nup. *Alvaro de Benavides, ex Com. Santistevan.*

13. Ludovicus de Benavides, II Marchio de Fromesta, Eques Ord. Calatrav. *Angela Cortes & Arellano, Johannis Cortes II March. del Valle, Magnatis Castellæ fil.*

14.

Hieronymus de Benavides, III Marchio de Fromestæ, † *calebs.*	Ludovicus de Benavides, IV Marchio de Fromesta, Eques Ord. Calatr. *Anna Carillo de Toledo Ludovici I March. de Caracena fil. primog. & hæres.*	Maria, *monialis.*

15.

Ludovicus de Benavides Carillo de Toledo V Marchio de Fromesta, II de CARACENA, Produx Mediolan. † 6. Jan. 1668. *Catharina Ponce de Leon, Roderici, IV Ducis de Arcos fil.* † 1701.	Isabella de Benavides nup. *Bernardino de Velasco & Ayala, VII Com. de Fuensalida.*	Angela Cortes de Benavides.

16.

Anna Antonja de Benavides Carillo & Toledo VI March. de Fromesta, III de Caracena, uxor secunda *Casparis Tellez Giron, V Ducis de Ossuna,* ducta 1673.	Mariana de Benavides Ponce de Leon. conjux prima *Ludovici de Moscoso Osorio Mendoza & Rojas, VII Com. de Altamira. March. de Almazan.* † 1680.

B.

DOMINI ET MARCHIONES DE JAVALQUINTO.

JOHANNES ALPHONSUS, de Benavides, Emmanuelis F. DOM. II de JAVALQUINTO cogn. *Bonus.* 8.
Beatrix de Valentia, Diegi de Valentia, Marescalli Castellæ fil.

Emmanuel de Benavides, III Dn. de Javalquinto, natus 1469. *Aloisia Manrique, Georgii f.*	Valentia de Benavides cogn. audax (*el bravo*) Ux. 1. *Leonora de Guzman, Johannis, III Duc. Med Sidon. fil. natur.* 2. *Antonia de Valentia.*	Maria ux. *Ludovici de la Cueva, Dom. Solera*	Isabella, nup. *Petro Diaz de Quesada, VII Dom. de Garciez.*	9.

Johannes de Benav. IV Dn. de Javalquinto. *Maria de Bazan, soror Alvari March. de S. Cruce.*	Georgius Manrique de Benavid. *Maria Serrano. de Valenzuela.*	Mencia ux. *Garsia de Toledo, ex Com. de Feria.*	Aloisia.	Francisca, nup. *Petro de Arellano, Dom. de Ciria.*	Rodericus de Benavides D. *de las Rozas Isabella Davalos Francisci f.*	Guiomara.	Elvira.	Johanna. *moniales.*	10.

Beatrix, ux. *Casparis Davalos.*	Francisca, nup. *Diego Maldonado.*	Maria, ux. *Ferdinandi de Barradas.*	Catharina, nup. *Petro de Padilla.*	Brianda, ux. *Casparis de Balboa.*	Johanna, nup. *Johanni de Benavides.*	Aloisia.	Maria. *moniales.*	Sancius de Benav. Dn. *de las Rozas Catharina de Mendoza, Ferdinandi fil.*	11.

Johannes Franciscus de Benavides, II Marchio de Javalq. † 1616. *Isabella de la Cueva, Alvari de Benavides fil.*	(2) Antonius de Benav.	Johannes de Benavides, *nothus* Eq. S. Jacobi.	Alphonsus de Benav. *nothus* Eq. S. Jac.	Sancius de Benavides, Dn *de las Rozas. Isabella Flores de Benavides. Jo. Flores de Mont. f.*	12.
Isabella de Benavides, III March. d. de Javalquinto, II de Villareal, nup. *Alphonso Antonio Pimentel de Quinnones, XI Com. de Benavente & Luna.*				Emmanuel de Benavides, IV Dn. *de las Rozas. Catharina de Boudman, Hugonis Com. de Leisf.*	13.

Sancius de Benav. V Dn. *de las Rozas* † *improl.*	Petrus de Benav. VI. Dn. *de las Rozas.*	Rodericus de Benav. *Maria Coronel.*	Elvira ux *Garsia Coronel de Salcedo.*	Maria, nup *Martino Correa de Saà.*	14.

EXEGESIS HISTORICA.

BENAVIDIAM familiam peculiari excoluit commentario D. *Didacus Vincentius de Vidania*, Regis Catholici Sacellanus Major in regno Neapolitano, Hispanico idiomate scripto, & Neapoli an. 1696. edito: INNICUM Inicidam, Biedmæ in Bætica sitæ dominum, à quo genealogiam gentis orditus est, à stirpe Regum Navarræ descendisse patronymico *Inniguez*, in memoriam tantæ originis conservato, licet dudum abdicato, designari censet. De illo *Jo. Bapt. Lavagna* in notis ad Nobiliarium Petri Comitis de Bracelos refert, quod primus Biedmense cognomen assumserit, ætatemque in Aragonia agens reginam, à Mauris unà cum sponsa sua interceptam, eorum manibus eripuerit, atque hujus meriti hoc à Rege proemium tulerit, ut *palus* ex scuto Regio Aragonico desumptus ei concederetur, instar tesseræ gentilitiæ juxta cum octo ahenis, quibus anteà usus erat, deferendus. Facto huic à Gonsalvo Argote de Molina Comite de Lanzarote in dubium ob Suritæ de eo silentium vocato, fidem noster adstruit testimonio Diegi Fernandez de Mendoza, viri regnantibus Ferdinando & Isabella nobilissimi, & rerum genealogicarum peritissimi: is factum illud sub Alphonsi, primi hujus nominis regis Aragoniæ, regno contigisse arbitratus est, quippe cujus uxor Uraca de Castella cum viro diffidens, & ab eo sæpè discedens, hucque ac illuc vagans in Maurorum manus incidere facilè potuerit. De proemio autem liberatæ reginæ, quo Innicum de Biedma mactum fuisse dictum est, refert Mendoza quod ille, cum paulò post vexillum regium publico in loco explicatum fuisset, insignibus integris nullo in eis deficiente palo, coram Rege in concione procerum jecerit, beneficium à Rege sibi collatum ad datorem revertisse, huicque rationem horum verborum postulanti responderit, palum ex regiis insignibus sibi concessum nondum in eis desiderari, itaque se facilè justam querelam subdolæ solutioni præferre (*era mas queria justa querella que cautelosa paga.*) Rex non habens quod regerret, vexillum regium tolli, sibique afferri jussit, & forfice palum ab insignibus in eo pictis amputavit, huncque Innico tradidit.

A nepotibus Inici primi Biedmæ domini *Roderico* & *Ferdinando* in ramos stirps diducta est: à priore prognati de *Biedma in Bætica* nomen retinuerunt; qui autem à Ferdinando descenderunt Domini *Biedmæ in Galicia* audierunt: is enim Prætor (*Merino mayor* Hispanis dicitur) in Galicia constitutus, loca quædam ibi acquisivit, quibus in unum corpus redactis nomen patrimonii Biedmensis (*Casa de Biedma*) in Galicia indidit. Ejus hæreditas ab illo ad filium natu maximum ALPHONSUM transiit, cujus gnatus RODERICUS, vita privatus jussu Petri Regis Castellensis in Aquilaria unà cum Alphonso Coronelo sororio suo, eandem patruo suo reliquit; hoc natus JOANNES, mascula prole destitutus, filiam suam, ELVIRAM, hæredem habuit, quæ Biedmam Galiciæ in Estunigarum sive Zunigarum familiam transtulit, & progenitrix facta est Comitum *de Monterey*, Magnatum Hispanicorum, qui eo nomine insignia Biedmensia scuto suo inseruerunt.

RODERICO Inicidæ, stirpis Biedmensis in Andalusia propagatori, uxor ducta est, regio Castellensi sanguine creta, eademque hæres domus suæ, cui cognomentum *de Fines* fuit, quamque condidit Sanctius, Infans Legionis, Ferdinandi II. Regis filius, quemadmodum

Ta-

Tabula VII. Stemmatis Desideriani ostendimus: hinc DIDACUS, illius filius natu maximus, sese non solum Biedmensis, sed etiam regiæ domus de Fines dominum dixit, idem insigni munere, Justitiæ Majoris in Palatio regio, quod illa ætate summæ fuit dignationis, functus est. MENDO, Didaci filio, à Petro Rege officium *Cabdilii Majoris* in regno & episcopatu Giennensi tunc limitaneo collatum fuit, quod apud ejus posteros tanquam jur. hæreditario permansit, & custodiam limitum curamque rei militaris involvit, ita ut cum munere Capitanei Generalis æquipolleat, sicut Salazar de Mendoza Dignitatum Libro II. Cap. 14. tradit. An. MCCC LXIV. hæreditate idem auctus est maximè luculenta, quam Johannes Alphonsus sextus Dominus de Benavides ipsi legavit, eo quippe consobrino utebatur, sicut ex subjecto schemate videre est, quod à remotiore communi stipite utriusque deduximus, ut familiæ, de qua agimus, cognatio cum regia cumulatè pateat.

ALPHONSUS IX Rex Legionis. *Aldoncia Martinez de Silva.*

Rodericus Alonso Dn. de Aliquer *Agnes Rodriguez de Cabrera.* — Petrus Alonso Magister Ord. S. Jacobi.

Petrus Alonso de Leon. *Maria Suarez de Benavides, Sueri III Dom. de Benavides, ab Alphonso VII Imperatore Hispaniæ orti, filia unica & hæres.*

Diegus Alonso, Maritus filiæ ac hæredis Roderici *Tenorio* Domini ditionis Tenoriensis.

Petrus Roiz de Tenorio Dn. de Tenorio. *Theresia Paez de Sotomajor.*

Alphonsus Perez de Benavides, V Dn. Benavides. — Theresia Perez dotata Tenoriensi ditione. — Agnes Perez Tenorio, ux. Alphonsi Godinez Dom. de Xaraiceio & Cillervelo, Cancellarii majoris Regis Ferdinandi IV — Gonsalvus Perez Tenorio Stirpis Tenoriensis propagator.

Joannes Alonso, VI Dom. de Benavides. — Theresia Godinez. — Maria Godinez ux. Didaci Sanchez Dom. Biedmæ. — Alphonsus Godinez à quo posteritas hujus nominis.

Petrus Alonso VII Dom. de Benavides & Dn. de Tenorio † sine prole legit. — Joannes Alonso, VIII Dom. de Benavides & de Tenorio, *fundator Majoratus Benavidensis.* — Mendus Rodriguez Dn. Biedmæ, *hæres Majoratus Benavidensis.*

Itaque ad Alphonsum IX. Regem Legionensem Joannes Alphonsides Benavidius genus suum referebat, sicut etiam in Stemmate Desideriano pag. 51. dictum est, ubi illa, quæ in commentario supra allegato pag. 135. traduntur, ab his, quæ pag. 152. rectius, sicut arbitramur, leguntur discordantia, incautè sequentes lapsi sumus, & Mariæ, Benavidii modò dicti sorori, virum tribuimus Didacum Sanchez de Biedma, cum eam vel alii vel nulli nuptam fuisse necesse sit. Cæterum Benavidius, cùm prolem nullam haberet, supremis tabulis anno 1358. confectis Majoratum instituit, ex maxima bonorum suorum parte, præcipuè ex ditione Benavidensi, Aguilarensi & Tenoriensi, hujusque majoratus hæredem scripsit Mendum Rodericidam Biedmæ Dominum, consobrinum suum, ea lege, ut insignibus suis, *leone* nempe *discolore*, nec non nomine *Benavidio* uteretur, illoque majoratu primogeniti ex ipsius posteritate sub eadem conditione instar *fidei commissi* perpetim gauderent. Istam hæreditatem Mendus anno 1364. adiit, ex qua cum abhinc biennio Henricus IV. Rex Castellea-

stellensis Palatia Valduernæ, feudum Villæ majoris & castrum Bonal decerpsisset, & Joanni Gonsalvidæ de Bazan, Cubiculario suo intimæ admissionis, donasset, Mendo Biedmæ eorum loco villam S. *Stephani de Portu* tradidit, eo nomine insignitam, quod Festo S. Stephani protomartyris Mauris erepta fuisset, dicta prius *Iznotafafe*. Ob istam itaque hæreditatem adeò insignem & copiosam virilis prolis avidus Mendus, cum è tribus uxoribus, quas successivè duxerat, fœmellas tantum haberet, ad quartas transiit nuptias, iisque voti sui damnatus est, filiis quinque ex ultimo hoc conjugio beatus: inter eos cum natu maximus, GOMESIUS, secundus Majoratus Benavidiensis hæres factus, sine prole decessisset, devolutus ille est ad fratrem ejus DIDACUM *Sanchez*: hic, in Lusitania, quò à Joanne II. Rege Orator Extraordinarius missus fuit, morte interceptus, tres post se reliquit filios, quorum natu maximo Majoratum Benavidiensem, secundo genito villas *la Mota*, *Villalonso* & *Benafartes*, tertio autem *Javalquintum* aliasque ad fideicommissum non pertinentes possessiones legavit; ex eis GOMESIUS, fratrum suorum ætatibus medius interjectus, cum *Fromesta* ex hæreditate uxoris suæ, sine prole mortuæ, auctus esset, in majoratum fundum illum contulit, eique alia etiam loca incorporavit; hærede constituto EMMANUELE fratre suo natu minore, ejusque filio primogenito Didaco Sanchez; sed is improlis defunctus Gomesio fratri suo ætate proximo locum fecit; hic itaque Fromestensem Majoratum post patrui excessum obtinuit, fratribus ejus Joanne Alphonso & Sanctio *Javalquintum* & *Manquillium* ex paterna hæreditate sortitis. SANCTIUS à Ferdinando & Isabella Regibus ob fortem in bello Granatensi navatam operam *Almuniano* feudo donatus, ex eo nec non Manquil'lensi villa & dominio Cagnena majoratum pro primogenitis propaginis suæ instituit.

MENDUS Rodriguez Benavidius, secundus hujus nominis, & quartus Dominus S. Stephani de Portu tantos Johanni II. Regi, in bellis, quæ gessit, inserviendo fecit sumptus, ut magnam Benavidensis majoratus partem ipsumque castellum hujus nominis pignori opponere cogeretur, nec reluerет, prætereaque Tenoriensem ditionem alienaret: non defuêre tamen filio ejus DIDACO Sanchez facultates, pares ornandæ dignitati *Comitis*, quâ propter multa & magna merita ab Henrico IV. Rege an 1473. mactus est, ob virtutum suarum excellentiam *Bonus* cognominatus, sicut Alph. de Haro refert.

AD TAB. II.

MENDI Rodriguez Benavidii, tertii hujus nominis, secundi Comitis & sexti Domini S. Stephani de Portu, extollitur ab Haro & Vidania virtus ac fortitudo, qua spartam *Cabdilii Majoris* in Giennensi regione, à majoribus suis sibi invicem, regibus annuentibus, quasi per manus traditam, atque ad ipsum genitoris obitu delatam ornavit, limites adversus Mauros Granatenses strenuè tuendo, in bello etiam, quod Alphonsus V. Rex Portugalliæ, desponsata sibi Johanna, quæ pro hærede regni Castellensis venditabatur, Henrico IV. Castellæ Regi intulit, strenui & fidelis viri officio functus esse prædicatur. Vestigiis paternis FRANCISCUS, tertius Comes San.Stephanensis, insistens in expeditione Oranensi, nec non Bugiæ Tripolisque expugnationibus magnam gloriam adeptus est. Hoc natus DIDACUS Carolo V. Imperatori primò in bello Hungarico, ab an. 1529. usque ad an. 1532. deinde an 1535. in expeditione Africana & denique in bello Perpinianensi an 1542. strenuam navavit operam.

FRANCISCI Benavidii secundi hujus nominis, quinti Comitis de S. Stephano, fides & fortitudo cùm aliis in eventis, tum præcipuè in rebellione à Granatensibus an. 1568. facta enituit; idem ab uxore *Isabella de Cueva* dominio Solerano, cujus illa morte fratris præmatura hæres facta erat, auctus est, sed ea conditione, ut posteri ejus, saltem primogeniti, Guevanum cognomen cum avito conjungerent: DIDACUS, filius eorum natu major, legi huic morem gessit, animique strenui, nec ad pericula segnis documenta dedit, cum inter auxiliares copias, quas Garsias Toletanus Marchio de Villafranca Prorex Siciliæ Melitensibus, à Turcis acri obsidione pressis, an. 1565. submisit, nomen professus esset, nec nulla an. 1571 ejus fuit opera in coërcendis seditiosis Alpuxarrensibus. Hujus gnatus FRANCISCUS, tertius hujus nominis & septimus Comes San Stephanensis, in aula Philippi IV. Regis speciosi ministri

ri locum habuit, eúmque in Andalusiam an. 1624. profectum comitatus, hoc meritò honori sibi duxit, quod is in itu redituque in villa sua Sanstephanensi diverterit.

DIDACUS Quartus hujus nominis & HENRICUS Benavidii, fratres germani, ex primo Francisci Com. S. Stephani, postremo loco dicti, toro suscepti, ductis uxoribus, domuum suarum hæredibus, novis amplificati sunt ditionibus. Posteriori felicitas ista iteratò contigit, huic enim nuptiis secundis virgo hæres Comitatus *Chinchon*, ex familia, cui *de Cabrera & Bobadilla* cognomen erat, oriunda, in manum convenit, cum eidem priore matrimonio *trium Marchionatuum*, videlicet *San Cruciani*, *Visensis & Bajonensis*, quorum primo *Grandatus* Hispaniæ, ut vulgari utar vocabulo, annexus est, hæres, quæ genus paternum ad *Pimentelos*, maternum ad *Bazanos* referebat, ducta fuisset, atque ex hoc matrimonio prognati sunt, qui hac ætate titulis Marchionatuum dictorum eminent.

Quoniam celebre est *Bazanorum* sive *Bastanorum* nomen, & multa eorum cum Benavidiis cognatio, non tempero mihi, quin de eorum familia aliquid hoc loco inseram: origo ejus à Navarrorum stirpe Regum repetitur, atque à Fortunato, Inici *Ximenez* Domini *de los Cameros*, an. 1127. mortui, filio, cui Maria domina domus & vallis Bastanensis, suæq; stirpis ultima, in matrimonium ducta est, serie continua deducitur. A Petri *Gonsalez de Bazan*, Domini hujus domus & vallis, nec non Vicecomitis primi Palatii de Valduerna, filiis, *Joanne* & *Alvaro*, rami duo orti sunt, sed Joannis propago virilis statum cum eius gnato Petro extincta est: is enim filias tantum post se reliquit duas, quarum natu maior *Maria*, Valduernensis Vicecomitatus hæres, Francisco de Zuniga & Avellaneda, quarto Comiti de Miranda, nupsit, altera *Aldoncia* Ludovici de Benavides Domini de Fromesta uxor facta est. Ab Alvaro Marchiones de S. *Cruce & Viso* descenderunt, priore titulo, cum quo dignatio *Grandis Hispanici* conjuncta, auctus est *Alvarus*, hujus nominis *tertius*, primi nepos, Præfectus classis Regis Philippi II. qui & magna pars fuit memorabilis victoriæ, quam Christiani de Turcis in Naupactensi freto an. 1571. reportarunt, & plurimum momenti attulit ad res secundas, quibus Rex dictus in Lusitanico usus est bello. Ejus conjugia posteritatemque subjecta repræsentat diatyposis.

Alvarus de Bazan, III. hujus nom. Marchio de S. Cruce primus Magnas Hispan. Dn. de Viso & Valdepennas, Capitaneus generalis Oceani sub Philippo II. Rege, Alvari II. Dom. de Fonelas ac Viso, & Annæ de Guzman ex Comitibus de Teba F. *uxor (1.) Johanna de Zuniga & Avellaneda, Francisci, quarti Com. de Miranda fil.* (2.) *Maria Manuel de Benavides, Francisci Com. de Santistevan fil.*

(1) Maria de Bazan, ux. *Bernardini Suarez de Mendoza Com. de Corunna.*	(2) Alvarus de Bazan, II March de S. Cruce & I de Viso. *Zamara Manrique de Lara. Bernardini fil.*	Franciscus *Eq. Calatr.*	Petrus *Eq. Alcantar Maria de Mendoza.*	Isabella de la Cueva nup *Alphonso Portocarrero, V March. de Villanueva.*	Brianda de Bazan, ux. *Francisci Benavides, VII C. de Santistevan.*

Alvarus de Bazan III Marchio de S. Cruce, II de Viso, † improl. *Maria Francisca Doria, Caroli Duc. de Tursi f.*	Maria Eugenia de Bazan, IV M. de S. Cruce, III de Viso post fratris mortem, nup. *Hieronymo Pimentel, I March. de Bajona.*	Anna de Bazan, nup. *Ferdinando de Quesada & Mendoza, Com. de Garciez.*	Ferdinandus de Bazan, *nothus* Archiepiscopus Panormi in Sicilia.

Mencia Pimentel & Bazan, II March. de Bajona, IV de Viso, † ante matrem, uxor *Henrici de Benavides.*	Theresia Pimentel nup. *Blasco de Alagon, IV March. de Villasor.*

HENRICUS Benavidius ducta in uxorem Mencia de Pimentel & Bazan *Marchio de Bajona & Viso* salutari cæpit, eaque viduatus, & ad secunda vota cum Francisca de Cabrera & Bobadilla transgressus etiam *Comes de Chinchon* audiit. Idem in aula regia Hispanica summo propter virtutem ac fidem ergà Regem singularem fuit honore ac nomine: quippe Consiliarii status munere functus, & tandem anno 1684. septuagenario major, Proregis Navarræ dignatione auctus est, jam orbatus gnato unico FRANCISCO, quem ex primo toro susceperat, quique aviæ suæ maternæ in titulum Marchionis de Santa Cruz & Grandatum Hispanicum successerat, spartamque Præfecti triremium ornarat. Hunc ex ægritudine ob prælatum sibi in munere Proregis Peruviani Melchiorem Navarrum mortuum esse auctor libelli Gallici, *Memoires de la Cour d' Espagne*, literis prodidit. Ex filiis ejus, quos duos post se reliquit, natu majori JOSEPHO brevis etiam vitæ usura contigit: intra tertium enim matrimonii sui annum rebus humanis exemptus est, tulitque ejus obitum uxor Emmanuelis Alencastria adeò graviter, ut viduitatem sibi perpetuam indiceret, & in monasterium Carmelitarum Discalceatarum ad S. Theresiam Madriti, mense Majo, an. 1694. se abderet, ubi sub *sororis Mariæ de Conceptione* adsumto nomine hodieque degit. ALVARUS fratri successit, & titulis *Marchionis de S. Cruz, Bajona & Viso*, nec non dignatione *Grandis Hispanici* in præsentia gaudet.

DIDACO Benavidio, Henrici fratri natu maximo, & patris in avito Comitatu successori, cum prima uxore obvenerunt Marchionatus de *las Navas* & Comitatus duo, *del Risco* & *de Concentaina*: Marchionatum nec non Riscensem Comitatum *Hieronyma Davila Manrique*, fratrum suorum Antonii & Petri Davila, quorum ille quartus, hic quintus Marchio *de las Navas* numeratur, hæres facta, ex Davilana vetustissima domo in Corellanam transtulerat, nupta Hieronymo *Ruiz de Corella*, nono Comiti de Concentaina, & ex eo gnatarum duarum tantum mater facta est, *Antoniæ* videlicet & *Johannæ*, quas ambas dictus Didacus Benavidius, octavus Comes Sanstephanensis, in matrimonium successivè duxit, earumque hæreditatem paternam maternamque domui suæ asseruit. Cùm anno 1637 Mediolanum abiisset, ut in bello, quod illic locorum flagrabat, volo militaret, moxque tribunus militum & deinde cataphractorum præfectus creatus, præclarè se gereret, laborum ac virtutis decoramentum titulum *Marchionis Soleræ* à Rege tulit. Induciis isthic factis in Hispaniam an. 1639. rediit, & Salsularum obsidioni, donec expugnarentur, interfuit. An. 1643. demandata ei fuit custodia limitis Lusitanici & Estremaduræ, quo munere impigrè & solerter defuncto Galliciæ Proregis & Capitanei Generalis titulo an. 1647. præfectus est, eademq; dignatione Navarrense regnum ab an. 1653. usque ad an. 1659. rexit: Ad sua posteà paulisper reversus, brevi Fonterabiam ad Marchionem Carpiensem, pacis cum Gallia negotia tractantem se contulit, comite PETRO filio suo primogenito, quem mors ibi oppressit abstulitque. Sequenti anno 1660. Prorex & Capitaneus Generalis Peruviani regni in America creatus mense Novembri eò enavigavit, eaque in provincia vitæ finem implevit, quæ filio quoque ejus EMMANUELI fatalis fuit.

Ad FRANCISCUM quartum, filium Didaci Benavidii & Antoniæ Davilæ secundo genitum, sicut familiæ propagatio, ita etiam omnes, eæque amplissimæ, patris matrisque possessiones redierunt, multis ea propter titulis cumulatum; prædicatur enim *nonus Comes de Santistevan del Puerto, XIII. Dominus hujus domus & status, II. Marchio de Solera, & VIII. Dominus ejusdem domus nec non Cuevanæ, IX. Marchio de las Navas IX. Comes de Risco, XII. Comes de Concentaina, XV Dominus domus Biedmæ in Andalusia, decimus septimus Finesiæ, & vigesimus primus Benavidiæ, XIII. Cabdilius Major regni & Episcopatus Giennensis, Alcaides major arcium & fortalitiorum ejus, Signifer major perpetuus civitatis Avilæ, Commendator de Monreal & Irece in militia S. Jacobi.* Ad tot titulos accessêre dignitates & officia benè multa, quibus à Rege decorari & exaggerari meruit; nimirum an. 1672. creatus est *Capitaneus Generalis in Granata*, an. 1675. *Prorex Sardiniæ*, atque an. 1678. *Siciliæ*, ubi Messanensis rebellionis reliquiarum & monumentorum abolitione imperii sui initia nobilitavit, curiaque publica, ubi cocta fuerant seditionis consilia, destructa & solo æquata, colossum eo loco ex marmore erexit, statuamque equestrem Regi posuit ex ære campanæ ædis majoris, cujus pulsatione populus ad rebellionem concitatus fuerat, conflatam atque ejus basin hac insignivit inscriptione:

Ca-

Carolo II. Hispaniarum & Siciliæ Rege:
Illustrissimus & Excellentissimus D. Franciscus Benavides.
Davila & Corella, Comes Sancti Stephani,
Prorex, & Capitaneus Generalis.
Propè Divinæ Augustissimi Regis clementiæ inhærens,
Ne dirutis, ut par erat, tot rebellium ædibus
publicus Civitatis deformaretur aspectus;
unam tantummodo domum Senatoriam,
In qua perjuri, ac perfidi Messanæ Rectores
cunctis malignantium consiliis, ruptis totius
debitæ fidelitatis habenis, fœdissimas inierunt conjurationes
Regis Imperium conantes demoliri:
Et tandem Francorum dominio capita subjacentes,
Sibi & Patriæ exitium decrevere; Solo æquari,
aratro subjici, ac sale conspergi jussit.
Nec non ut inde depicta ejusdem Regis effigies,
Venerationi exposita, nefario fuerat ausu sublata,
Inibi æviterna restitueretur, æneam æreæ
campanæ, quæ à proxima turri rebelles ad
immania quæque flagitia sæpè numero convocarat,
conflatam restauravit.

Siculi regni administratione aliquot annorum spatio functo, Neapolitani regni, reique in eo militaris regimen sub finem anni 1687. demandatum est, quod usque ad an. 1696. egregia fama gessit: hujus enim anni primo mense à provincia illa avocatus, eamque Duci de Medinaceli tradere jussus, sed eodem pœnè tempore *Grandis Hispaniæ* dignatione, ad posteros ejus extensa, mactus fuit, larga meritorum testificatione. Postquam in Hispaniam rediisset, inter Consiliarios Status electus & Reginæ Hipparchus (*Cavallerizzo maggiore*) posteaque Oeconomus supremus (*Maggiordomo*) designatus est.

DIDACUS Benavidius quintus illius nominis, filius Comitis S. Stephani, de quo modo dictum est, natu maximus, *Marchionis Soleræ* nomine innotuit in bello Cisalpino, ubi post præclara edita facinora cum in prœlio apud Orbazanam in Pedemontio strenuè dimicaret, glande tactus & prostratus, pedibusque equorum conculcatus interiit. Quoniam prolem cum *Theresia de Cerda* nullam suscepit, sponsaliaque cum *Mariana Borgia* inita fato interceptus non consummavit, LUDOVICUS frater in ejus locum successit, & sponsam defuncti matrimonio sibi junxit, abdicatis muneribus Ecclesiasticis, quibus jam cumulatus erat; ex his EMMANUEL frater ejus natu minor Canonicatum Toletanum, Archidiaconatum Alcarazensem & Abbatiam S. S. Petri & Pauli in Sicilia obtinuit.

AD TAB. III.

DE GOMESIO & JOHANNE Benavidiis, fratribus, qui tabulam tertiam inchoant, dictum jam est, quod prior ex patrui hæreditate *Fromestam*, alter ex paterna *Javalquintum* nactus sit; utriusque posteris *Marchionis* titulus accessit, sed in familia non perennavit. Fromestæ Marchionum domus aucta est alio *Marchionatu*, videlicet *Caracenano*, nec non *Comitatu Pintano* per matrimonium, quod LUDOVICUS Benavidius, hujus nominis tertius, & Marchio Fromestæ quartus, Eques Ordinis Calatravensis contraxit cum *Anna Carillo de Toledo*, gnata primogenita & hærede Ludovici Carillii Toletani, primi Marchionis Caracenæ & Comitis Pinti, ab Acuniorum vetustissima & amplissima stirpe oriundi, sicuti in Genealogia istius familiæ videre est. Ex illo conjugio natus est LUDOVICUS Benavidius Carillius de Toledo, nominis ejus quartus & Marchio Fromestæ ac Caracenæ, quo nomine magis ac priore usus est, inclaruitque: quippe inclytus bellator, vigore animi & plurimo rerum usu præditus, Mediolanensi ducatui anno 1648. præfectus est difficili tempo-

re, statimque ostendit, qui vir & quantus sit: cum enim exercitum pariter ac ærarium attenuatum exhaustumque reperisset, omnes tamen solertis & providi ducis partes ita implevisse Brussonio prædicatur, ut exercitu novis delectibus rebusque ad victum ac amictum necessariis aucto & corroborato, in Hispanorum animis spem prosperorum in Italia successuum propè extinctam resuscitaret. (a) Isto munere octennii propè spatio functus, in Belgium à Philippo IV. Rege an. 1656. evocatus est, ut illic rem militarem sub supremo Johannis Austriaci imperio moderaretur. Ambiguam sui famam in Italia post se reliquisse scriptori citato dicitur: namque & provinciam illam Casalio & Trino, munitissimis locis, à se expugnatis firmatam successori tradidit, & patefactæ sunt ipsius discessu magnæ confusiones, quibus res civiles æquè ac militares implicitæ erant. (b) Johanne Austriaco in Hispaniam redeunte mense Martio an. 1659. Marchioni nostro Belgii ac Burgundiæ præfectura demandata fuit, quam usque ad anni 1664. mensem Septembrem gessit, quo in Hispaniam revocatus est, ut exercitui regio adversus Lusitanos, *Generalissimi* dignatione, præesset; hoc in bello cùm rebus à se gestis coronidem Villævitiosæ expugnatione imposuisset, Mantuæ Carpetanorum decessit, duabus relictis filiabus, quarum natu major, in ditiones paternas successit, easque in Ducis Ossunensis domum transtulit.

JOHANNI Benavidio Javalquinti domino mite ingenium *Boni* cognomen peperit; idem tamen acer militiæ & Mauris formidabilis fuisse fertur, usque adeò, ut ipsius nomine terriculamenti instar erga liberos suos uterentur. Filiorum etiam ejus EMMANUELIS & VALENTIÆ fortitudo celebratur, cujus documenta regnantibus Ferdinando & Isabella tum in Hispania adversus Mauros, tum in regno Neapolitano adversus Gallos ediderunt. A gnatis Emmanuelis JOHANNE & RODERICO duo exorti sunt palmites, quorum ille, quem posterior prosevit in Dominis *de las Rozas* viget; prioris verò propago mascula emarcuit in EMMANUELIS, qui Marchionis axiomate auctus fuit, gnato JOANNE FRANCISCO; hic enim prolem unicam, eamque sequioris sexus post se reliquit, cum qua Javalquintum in Pimentelorum, Beneventi Comitum, familiam transiit.

(a) Bruson. Hist. Ital. Lib. XVI.
(b) Ibid. Lib. XXIV.

XI. BON-

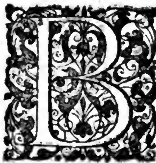
XI.

BONCOMPAGNANA STIRPS

Bononiæ & in Regno Neapolitano nobilissima, qua prognati sunt.

MARCHIONES VIGNOLÆ, DUCES SORÆ ET PRINCIPES PLUMBINI.

BONCOMPAGNI, quorum genealogiam hic damus, *Bononiense* ab urbe, in qua domicilium instituerunt, & partim adhuc habent appellari consueverunt, ad differentiam *Vissanorum* & *Aretinorum*, quos tamen omnes ejusdem esse generis, & à stirpe *Draconum*, Assisii Umbriæ civitatis olim regulorum, descendisse gentilesque habere *Confidatos*, Assisii etiam nunc degentes, *Eugen. Gamurrinus* Parte prima *Hist. Geneal Fam. Nobil Tusciæ & Umbriæ* perhibet, eandemque sententiam Comes *Albertus Schliferus*, Germanus, libello Romæ an. 1666. edito, cui titulus *Albero della famiglia Dragona Confidata descritto & difeso*, adversus dissentientes propugnavit, cui sententiæ favent insignia *Draconis*, quem *aureum in scuto rubeo* gestare solent. Qui primus ex ista gente Bononiæ sedem fixit, *Johannis* nomen habuisse dicitur, fraterque fuisse *Rodulfi*, *Boncompagni* & *Rinieri*, à quibus Confidatos, Vissanos & Aretinos derivant, filius verò *Pauli*, atque atnepos *Rodulfi de Draconibus*, cui Assisiensem civitatem à Lothario Saxone Imperatore anno 1133. donatam fuisse tradunt, fidemque rei adstruunt diplomate Cæsareo, quod autores supra dicti recensuerunt, unà cum Principum, qui illi subscripserint, nominibus, quæ talia sunt, ut avthentia literarum in dubium venire possit.

SCHEMA BONCOMPAGNORUM

1. Caspar Boncompagnus.

2. Jacobus Boncompagnus.

3. Christophorus Boncompagnus. *Angela Marescalca.* — Franciscus Boncompagnus.

4. Boncompagnus, *Senator Bononiensis.* *Cacilia Bergelina.* — Hugo, nat. 9. Febr. 1502. Jurium Doctor, *Rom. Eccl. Presb. Cardinalis*, cr. 12. Mart. 1562. PONTIFEX MAX. el. 13. Mart 1572. dictus GREGORIUS XIII, † 10. Apr. 1585. ☾ — Ludovicus

5. Philippus, n. 10. Sept. 1548. *Presb. Cardin.* cr. 2. Jun. 1572. † 7. Jun. 1586. — Christophorus *Archiepisc. Ravennat.* 16. Oct. 1578. † 3. Oct. 1607. — Hieronymus. — Jo. Franciscus. — Sebastianus.

6. Gregorius, Dux II Sorae & Arciae. *Leonora Zapata, Jo. Baptistae fil.* — Franciscus *Presb. Cardinal.* cr. 1621. *Archiepisc. Neapol.* 1626. † 9. Dec. 1641.

7. Hugo, Dux III Sorae & Arciae, † m. Oct. 1676. *Maria Ruffo, Francisci Mariae II Duc. de Bagnara f.* — Hieronymus *Archiepisc. Bonon.* 1651. *Presb. Cardinal.* cr. 14. Jan. 1664, † . . Jan. 1684. aet. 67. — Jo. Baptista, *Senator Bonon.*

8. Gregorius, IV Dux Sorae & Arciae M. Vignolae PRINCEPS PLUMBINI, n. 1641. *1. Flaminia Gallio, Ptolomai Duc. de Alvito. f.* † *1679. 2. Hippolyta Ludovisio Nicolai Pr. Plumbini & Venus. fil. 1681.* — Franciscus *Archiepisc. Bononiens.* † 27. Febr. 1690. — Jacobus successor fratri in *Archiepisc. Bonon. 1690. Presb. Cardin.* cr. 1695. natus 5. May 165[illegible].

9. 1. Filius, *citò mortuus.* — 2. Hugo nat. 1684. † *nondum triennis.* — Maria, n. m. Mart. 1686. desponsata *Antonio Boncompagno patruo suo.* 1702. — Constantia, n. m. Sept. 1687.

DUCUM SORÆ, MARCHIONUM VIGNOLÆ.

Bononienſis. 1.

Blaſius Boncompagnus. Petrus Boncompagnus. 2.

Nicolaus Boncompagnus. 3.

Jacoba ux. *Angeli Michaelis Guaſtavillani.* Johannes Baptiſta. 4.

Jacobus, DUX SORÆ & Arciæ, Marchio Vignolæ Ecc. Rom. Polemarchus. *Conſtantia Sfortia, Franciſci Com. S. Floræ f.* Philippus Guaſtavillanus. n. 30. Sept. 1540. *Diac. Cardinalis* cr. 15. Jun. 1573. R. E. *Camerarius.* † 17. Aug. 1587. 5.

Sfortia, Marchio Vignolæ. Julia, uxor *Johannis de Guevara Duc. de Bovino.* 6.

Jacobus *Senat. Bonon.* Conſtantia uxor prima *Caroli Ruffo III Duc. de Bagnara.* 7.

Antonius, *Eques Ord. Calatrav.* *Maria Boncompagna, Gregorii, IV Duc. Soræ & Principis Plumbini filia.* 1702. Eleonora, nup. *Jo. Baptiſtæ Borgeſio Pr. Sulmon.* † 9. Sept. 1695. Maria Hieronyma. Maria Cæcilia. Maria Angelica. *moniales.* 8.

Thereſia, n. m. Febr. 1692. Julia, n. m. Jan. 1695. 9.

Johanni, Boncompagnorum Bononiensium satori, gnatum dant *Boncompagnum*, atque ex eo nepotem *Pirrinum*, quo natus *Petrus*, publicus Bononiæ notarius, Papyrio Massonio referente (a) fuit, & *Draconem* genuit, nec non CASPAREM, à quo schema orditi sumus. Hic pater fuit JACOBI, cui, pulsis Bononia Bentivoliis, curam urbis tuendæ inter paucissimos demandatam fuisse Ciacconius in *Hist. Pontif. & Cardin.* memoravit. (b) Jacobo prognatus CHRISTOPHORUS mercaturæ studio primùm addictus, ea dimissa filios plures habuit, inter quos paterna hæreditas ita divisa est, ut perampla magnificaque domus à Christophoro exædificata Bononiæ juxta templum D. Petri ad *Hugonem* pervenerit. Interrogatus pater, eccui tam splendidam domum conderet; *Cardinali*, inquit, *futuro*: mathematici enim inspecta filiorum genitura unum ex iis ad amplissimum illum honorem perventurum notato astrorum cursu spondere ausi sunt, id quod etiam *Massonius* memoriæ prodidit. (c) Vaticinium istud HUGO implevit: namque juris utriusque peritia probè excultus, postquam id Bononiæ summa cum laude ac juventutis concursu diu professus esset, Romam se contulit, ubi variis curiæ officiis summa industria functus à Paulo III ad concilium Tridentinum missus est, iterumque à Pio IV, jam Vestani Episcopi dignatione mactus; cum Romam rediisset, ab eodem Pontifice in Ordinem Presbyterorum Cardinalium relatus est. In eo munere ita se gessit, ut collegarum animos facilè sibi conciliaret: etenim mortuis duobus Piis IV & V, cum eligendi successoris causa convenissent Cardinales, altera die post conclavis ingressum, omnibus suffragiis sine mora & statim summus Sanctæ Sedis Præses renunciatus est, eamque tredecim annorum spatio secunda fama tenuit. Extremum vitæ ejus tempus insignitum est legatione, quam tres reguli Japonenses, Franciscus Bungensis, Protasius Arimensis & Bartholomæus Omuriæ Princeps, à Jesuitis, qui aliquot insulanorum converterant, excitati, Romam misere; illa Gregorius maxima perfusus est voluptate, plurimum existimationis & dignitatis Romanæ sedi inde accessisse ratus; sed lætitia hæc parùm diuturna fuit: nam haud multos post dies subita infirmitate correptus à prandio, cùm exacta jam ætate annũ octuagesimum supergrederetur, vitæ ac Pontificatui finem imposuit, in quo, ut habet Andr. Mauroceni *Libro XIII. Hist. Venet.* ἐπίκρισις, summo animi ardore in Christianæ religionis incrementum decusque incubuerat, eam non modò, qua vigebat, florentem servare, sed in remotas quoque regiones propagare adnixus: in urbe Roma ad educandam, doctrinaque ac Christiana religione imbuendam juventutem erectis Collegiis, vulgò *Seminariis* appellatis, quæ ut in Italiæ insignioribus urbibus, Germania quoque ac Sarmatia excitarentur, curavit. Fuisse præterea Thuano dicitur (d) miti ingenio ac benefico & moderata prudentia prædito, in civili disciplina sive innata animi mansuetudine, sive vitio ætatis remissior; in caritates propensior, JACOBO Boncompagno, filio *naturali*, quem invidiosis opibus auxit, ad maximos honores statim evecto. Eidem Philippus II Rex Hispan. *Soram* & *Arciam* in regno Neapolitano contulit, cum titulo *Ducatus*, quem posteris transmissum nunc gerit GREGORIUS, Jacobi pronepos. Is in matrimonio *Hippolytæ Ludovisiæ* vivit, ad quam morte fratris Johannis Baptistæ, & sororis natu majoris Mariæ Annæ, quæ in monasterio *Oblatarum apud turrim speculorum* Romæ ætatem exegit, Principatus *Plumbinensis* devolutus est, cujus etiam investituram illa juxta cum marito impetravit.

Cardinalitia dignitas, ex quo Hugo illam in Boncompagnam induxit familiam, haud infrequens ex ea ortis fuit; Hugo ipse postquam ad Pontificatum evectus esset, prima creatione PHILIPPUM Boncompagnum fratris sui filium, huncque solum Presbyterum Cardinalem tit S. Sixti renunciavit, eoque paulo post Venetias Legati *de Latere* dignatione misso, ut ibi Henricum III è Polonia in Galliam ad ejus regni gubernacula capessenda properantem Pontificis nomine salutaret, Romamque invitaret; ne curia Cardinale nepote careret; secunda creatione nepotem è sorore *Philippum Guastavillanum*, huncque etiam solum, Diaconorum Cardinalium ordini adscripsit, Bononiæ Vexilliferi justitiæ, qui summus in ea urbe magistratus est, tunc fungentem. Idem R. E. Camerariatum posteà gessit, LM aureorum, mortuo Aloysio Cornelio, emptum, atque anni tantùm spatio & quod excurrit Philippo Cardinali Boncompagno, consobrino suo, superstes mansit, cujus fata eorundem benefactor Gregorius Papa pari temporis intervallo anteverterat. CHRISTOPHORO Boncompagno, Philippi fratri, idem Pontifex, quo patruo utebantur communi, Archiepiscopatum Ravennatensem contulit, quem XXIII prope annos optimè administravit, Flaminiamque etiam provinci-

(a) De Episc. Urb. Rom. p. 316. (b) Tomo III, p. 956.
(c) Pap. Masson. loco cit. (d) Histor. Libro LXXXI.

vinciam annum & amplius Præses cum laude rexit, cùm anteà jus civile in patriæ gymnasio docuisset, & Anconæ moderator præfuisset.

FRANCISCUM Boncompagnum, Jacobi Ducis Soræ primi filium, Gregorius XV. Papa purpura sacra ornavit, quam ipse Gregorio XIII. in acceptis ferebat, Episcopatu deinde Fanensi, & Perusiæ Umbriæque legatione ab eodem honestatum, ad Archiepiscopatum Neapolitanum Urbanus VIII. provexit. Fuisse *Oldoino* prædicatur *inculpatæ vitæ Præsul, & in omnium scientiarum genere versatus, Græcis ac Latinis literis eruditus, egregiusque venerandæ integritatis amator, continentia insignis & munificentia in pauperes nulli secundus.* (c) Decessit Neapoli in vigore ætatis annos XLVI. natus. HIERONYMO, Francisci modò dicti è fratre, secundo Soræ Duce, nepoti, Innocentius X. Papa Archiepiscopatum Bononiensem, & Alexander VII. galerum Cardinalitium contulit; JACOBUM verò viventem Cardinalem Boncompagnum Innocentius XII. ad eam extulit dignitatem primumque ei in prima sua purpuratorum Patrum creatione locum dedit, cum quinquennio ante ab Alexandro VIII. ex Fermensi Præfecto Archiepiscopus Bononiensis, in locum Francisci fratris sui, factus esset, qua in sparta æquè ac Cardinalitio munere eandem virtutis viam, quam patrui signatam atq; impressam vestigiis videt, toto pectore omniq; animi contentione sequitur.

Cœterum *Plumbinensem* principatum, quoniam res paulò ante obtulit, haud incongruum videtur paucis percurrere, quæ initia quosque anteà dominos habuerit; primordia verbis *Augustini Dathi*, qui Historiam Plumbinensem scripsit, in volumine operum ejus, Senis an. 1501. edito, comprehensam, referre lubet: In extrema Hetruria positum Plumbinum est: ac velut in quodam maris & continentis meditullio. Adjacent inde Lygures & Genuenses: illinc Florentini, hinc modico intervallo Senenses, propissimè autem Pisani absunt. Horum antehac imperio subjacebat, dum Pisæ steterunt. Sed cum inde ad seditionem, ad discordiam, mox etiam ad tyrannidem ventum est, Pisarum lumen extinctum est, & unà cum libertate præpotentis civitatis opes florentissimæ corruerunt. Inciderunt in manum Joannis Agnelli res Pisanæ, quem secutus Petrus cui Cambecurtæ erat cognomentum, & ipse quoque dominatu eam urbem occupavit, vir alioquin nobilis, sed certè tristiore ingenio, ambitione majore. Hujus temporibus claruit *Jacobus Apianensis*, ita ab Apiano sumpto agnomine pago in Pisana ora etiam celebri. Hic Apianensi generi clarum dedit exordium, ac dominante Petro summa laude & auctoritate floruit, non aspernatus tamen Scribæ munus. Cœperunt exinde Petrus & Jacobus dissidere, interque eos graviores ortæ inimicitiæ sunt, quæ res Pisanam labefactavit Rempublicam, & cladem libertatis extremam peperit, quippe Pisanis in ea seditione aliis Florentinis, aliis Mediolanensi Principi adhærentibus: qui cum Senenses fide & amicitia jungebantur. Qui tum Mediolani imperabat, sive à loco, cujus titulis clarebat, seu ob egregiam vitæ laudem Virtutis Comes cognominatus, Pisas in ditionem suam recepit: Jacobo autem Apianensi ei, qui primus appellatus sit, Plumbinum emancipatur, ac tum cœpit summa Plumbinensium concordia atque consensu oppidum regere illustre Apianense genus. Erat Plumbini ager munitus non proximo solum & contiguo Tyrrheno mari, sed castellis etiam tutior, Buriano, Scarlino, Subereto, & imprimis insula Ilva, quam ferri fodinæ plurimum & feracem & celebrem faciunt. Hinc *Jacobus* primus *Apianensis* & gubernandi peritia & servanda æquitate ita se gessit, ut una omnium voce eo Principatu dignus existimaretur. Præfuit autem magna cum laude Plumbino annos complures, fretus Mediolanensis Ducis præsidio, sed non minus Senensium studio, qui & magna apud illum valebant gratia, & ad Plumbini tutelam justis causis concitabantur: accedente insuper affinitatis necessitudine, mutua utrinque gratia vehementius conflagravit. Quod priore uxore desiderata, ex qua *Vannem* (ita enim pro Joanne prioribus detritis literis, nonnunquam vulgus usurpat) *Gerardum* & *Vicecomitem* à Mediolanensibus Ducibus traducto nomine genuisset, porro alteram duxit, quam & Senensis tulit patria, & Ilicia antiqua & clara progenies: ex hac *Emmanuelem* habuit filium. Mox Gerardus ex uxore Paula, quæ antiquissimo Columnæ genere orta est, tum sorore Martini Pontificis Maximi, & ipsa liberos genuit *Jacobum II. Violantem*, quæ postmodum nupsit Camerini Regulo, præterea *Catherinam*, quæ Raynaldo Ursino. Postquàm Jacobus II. cui uxor erat ex nobilissimo Fliscorum genere, nulla relicta prole humanis rebus excessisset, id quod an. MCD XLI. contigit, Paula ejus mater Plumbinum rexit, cumque ea Raynaldus Ursinus, illius gener. Vivebat per id temporis *Emmanuel*, quem jam memoravimus, in Siculo regno cis Pharum ad Trojam privatus, & ducta uxore, tenui admodum re familiari exiguo agello contentus erat:

Aa cu-

(c) Hist. Pont. & Card. P. IV. p. 480.

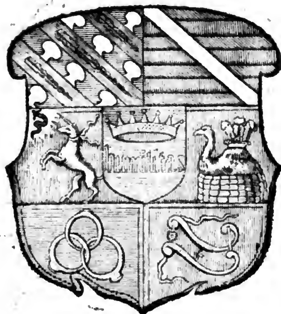
curaverat enim Paula metuens jam pridem filio ab illo insidias, ut longius Plumbino facesseret. Paula circa autumnale æquinoctium anni 1443. mortua Catherina ejus filia unà cum viro Raynaldo illius partes subiit, hic obsidionem, qua Alphonsus Rex Neapolitanus Plumbinum pressit, magno animo sustinuit, sed pestilentiæ deinde succubuit, omnis prolis expers, cumq; Catharina etiam fatis concessisset, *Emmanuel*, ex Trojano agello accitus, Plumbinensem Principatum adeptus est; qui mense Februario an. 1457. mortuus *Jacobum Tertium* successorem reliquit: hunc an. 1473. VIII. Id. Mart. defunctum *Jacobus* IV. excepit, quem ex uxore, cui Baptistinæ nomen erat susceperat. Jacobo IV. & Victoria Piccolominea nati sunt *Jacobus V*, *Hieronymus* & *Camillus*, quorum primus ditioni avitæ præfuit, atq; ex Helena Salviata sustulit *Jacobum VI.* & *Alphonsum*; ille sub matris tutela suiq; juris factus Plumbini, cui Cosmus Medicæus insidiabatur, possessionem utcunque tuitus est, filiumq; *naturalem* post se reliquit *Alexandrum*, qui Plumbinum sibi vindicavit, & ad gnatum suum *Cosmum*, ex Isabella Mendoza genere Hispana genitum, transmisit, cui actionem in aula Cæsarea movit *Johannes Baptista Apianus*, Hieronymi suprà memorati filius. Verùm non superior tantùm in lite Cosmus discessit, sed Principis quoq; dignatione mactus est, prole autem caruit, quare ad *Mariam Isabellam Apianam*, ejus sororem, Georgio Mendozæ Comiti de Binnasco, avunculo suo, & Paulo Jordano Ursino Duci Bracciani successivè nuptam, Plumbinensis Principatus devolutus est; ex priore marito Polyxenam suscepit, quam Nicolaus *Ludovisius*, Fiani & Venusiæ Dux, secundis sibi sociavit nuptiis, & socru mortua Plumbinensis Principatus investituram an. 1634. præsenti redemit pecunia.

Ludovisiorum familia multis retrò seculis non modò Bononiæ floruit, qua in urbe ab Ægidio Cardinali Albornotio, Italiæ Legato ac Vicario, *Ligus Ludovisius*, patritius Bononiensis, amplissima cum auctoritate Bononiæ Camerarius, Ciacconio referente (f) nominatus est, sed & Neapoli: nam Joanna secunda regnum obtinente, inter quinque ejus urbis sedes ac domicilia locum habuit, imò inde oriunda esse, atq; à stirpe Caracciolana defluxisse quibusdam creditur. Romæ etiam ante annos ducentos *Joannes Ludovisius*, Comes Agrimontius, Senator urbis electus est. Illustrata verò maximè fuit Summo *Alexandri Ludovisii* Pontificatu. Hic Bononiæ anno 1554. natus, parentibus Comite Pompeio Ludovisio & Camilla Blanchina, avis Comite Ludovico & Beraldina Sassonia, à Paulo V. Papa Archiepiscopus Bononiensis, posteaq; Presbyter Cardinalis an. 1616. creatus, eodem vita defuncto; ad supremum illum rerum humanarum apicem an. MDC XXI, d. XI. Febr. provectus est, *Gregoriu* XV, nomine assumpto, & licet triennio nondum elapso, die nimirum VIII. Jul. an. 1623, morte abreptus fuerit, nihil in amplificatione suorum reliqui fecit, quippe ex filiis fratris sui Horatii Ludovisii & Laviniæ Albergatæ ejus conjugis natu majorem *Ludovicum Ludovisium* statim Archiepiscopum Bononiensem, Cardinalem, R. E. Camerarium, Avenionisq; Legatum, & paulò ante obitum *Vicecancellarium* creavit, Camerarii munere ablato; sed decessit is in robore ætatis nondum quadragenarius d. 18. Nov. an. 1632. Frater ejus *Nicolaus Ludovisius* Fianensi Ducatu insignitus, & splendidis matrimoniis amplificatus est: prima enim uxor *Isabella Gesualda* Venusiano Principatu in regno Neapolitano eum auxit, secunda *Polyxena Mendozia* jus in Plumbinensem Principatum, suprematus prærogativa gaudentem, illi attulit, quo etiam investitum fuisse diximus. Tertiis nuptiis *Constantiam Pamphiliam*, Innocentii X. Papæ neptem ex fratre, luculenta dote instructam sibi junxit atq; ex hac tantum liberos post se reliquit, cum initio anni 1665. in Sardinia, ubi Proregis munere fungebatur, naturæ debitum persolveret; neq; ei uxor tertia diu superfuit, quippe quæ gravida Aprili mense ejusdem anni in partu animam efflavit. Liberi, quos reliquere, quatuor fuere gnatæ tres filius unicus; videlicet *Joannes Baptista Ludovisius Princeps Plumbini, Dux Fiani, Venusia & Zagarola*, triremiumq; Neapolitanarum Præfectus; is primò *Mariam Alagoniam* Hispanam dein *Annam Arduinam*, Siculam, ex Principibus de *Palizi* ortam, atq; anno demum 1697. ductam, in matrimonio habuit, sed profusos faciens sumptus, rem familiarem attenuavit, decessitq; improlis mense ultimo anni 1699. succedente ei in Principatum Plumbinensem *Anna Maria Ludovisia*, sorore natu maxima, quæ inter moniales *Oblatas ad Turrem speculorum* Romæ agebat, ea an. 1700. d. XXVII. Novembr. mortua, quia Lavinia Ludovisia, quæ ei natu proxima & Jo. Hieronymo Aquavivæ Duci Adriensi nupta fuit, jam ultimo anni 16‥2. mense decesserat, *Olympia Ludovisia*, soror illius natu minima, ipsiusq; maritus *Gregorius Boncompagnus* Dux Soræ, successionem in Plumbini principatum petierunt, &, sicut jam dictum est, obtinuerunt; quoniam verò prole virili destituuntur, ne Principatus recens acquisitus ditionesq; avitæ è familia Boncompagna emigrent, de collocanda filia natu maxima in matrimonium cum *Antonio Boncompagno*, Gregorii fratre natu minimo, consilium inierunt, Romanumq; Pontificem, ut veniam & facultatem ad effectum id perducendi concederet, orarunt, &, sicut tenet fama, exorarunt.

(f) Op. cit. P. IV. pag. 467

XII. BOR-

XII.
BORROMEANÆ FAMILIÆ
maximè apud Insubres illustris
GENEALOGIA.

SCuti Comitum Borromæorum superius repræsentati laterculus primus, ex septem fasciis diagonalibus compositus, quarum quatuor ex cyano & argento undatæ sunt, tresque virides comis intortis distinctæ, *Vitallianorum* digma refert: Secundus prasinus fasciis rectis tribus coccineis variegatus incumbente baltheo argenteo, *Borromeorum* insignia denotat, ad quæ etiam pertinet parmula in meditullio posita cum vocabulo *Humilitas* Gothicis expresso literis, & corona redimito. Utraque à Ducibus Sueviæ, quos majores habuisse sibi videntur, gratis deducunt, & posteriora Friderico Barbarossæ Imperatori propria fuisse perhibent. Quæ reliqui quatuor laterculi continent emblemata magis sunt dicenda, quàm insignia: Monocerotem candidum, volitantibus circum colla vittis coronatis, colubram intuentem à Philippo Maria Viccecomite Duce Mediolani Vitallianus Borromeus clypeo suo inserere jussus est; idque *Ripamontio* interprete eò referebatur, *quasi gloriam & decora Borromeorum intuenti Vicecomiti cordi fuisset, ut stemmatum quoque contexta domus utraque conjungeretur.* Eodem collineasse dicitur Dux Franciscus Sfortia, cum annulos inexplicabiliter consertos, quos infimæ regionis anterior areola exhibet, Borromeis daret. Decumbens autem in quinto laterculo camelus in fiscella tanquam oneri accipiendo juvenile inventum fuit Vitalliani, qui à Joanne avunculo adoptatus in divitias ejus & spem suam emblema hoc finxit. Frœnum denique extremæ areolæ Jo. Galeatius Sfortia adjecit ob refrænatos virtute Joannis & Giberti Borromeorum impetus Helvetiorum Valesiorumque.

BORROMEANÆ

Uxor, MARGARITA BORROMEA, Philippi F. † 19. Jul. 1429. 1.

Uxor *Ambrosina Fagnana.* 2.

Uxor, *Francescina Visconti, Lancilotti Vicecomitis ex* ~~*Comitibus Giocenolechi Carimati*~~ *Dominis fil. ducta 1431.* Castelletti f	Corona ux. *Bassiani Cavazza, Com. Somagliæ.*	Fortezza nup. *Jo. Philippo Crivelli.*	Honesta ux. *Jacobi Com. de Correggio.*	3.

Uxor, *Cleophe Pia ex Toparchis Carpii.*	Vitallianus Borromeus, Comes & Consiliar. Duc. n. 1451. † 1493. 7. Sept. cælebs, adoptato Justinæ sororis suæ filio.	Justina nup. *Joanni Maria Vicecomiti Dom. Fontaneti.*	4.

Isabella nup. 1. *Juliano Medicæo.* 2. *Francisco Attendolo Bologniní C. S. Angeli,* 3. *Antonio Maria March. Palavicino.*	Ludovicus Borromeus, Comes, Tribunus pedit. *Bona Maria Longhignana Ambrosini fil.*	Galeatius Borromeus *Protonot. Apost. Abbas S. Gratiani.*	Justina, ux. *Marchesini Stampa.*	Francisca ux. *Francisci Sfortia. Com. de Borgonovo.*	5.

Carolus Borromeus *Epist. Ungentinus 1530. Puteolanus 1537. † 1540.*	Camillus Borromeus, Comes Senator Mediol. Cubicul. & Consil. Caroli V Imp. Gub. Novocomi & Papiæ *Corona de Cavazzis Com. de Somaglia.*	Laura nup. *Jo. Baptista Palavicino Demarcho.*	Joanna ux. *Balthasaris Pusterla.*	Vitallianus Borromeus, Comes, Dux peditum CCC, † ap. Turinum.	6.

Johannes Baptista Borromeus, Comes, Tribunus peditum, *Julia Sanseverina de Aragonia, Joan. Francisci C. de Colorno f.*	Barbara, ux. *Camilli Gonzaga, Com. Novellaria.*	Aloisius Borromeus.	Justina nup. *Guglielmo Pusterla.*	7.

Hippolyta nup. *Alberico Barbiano, Com. de Belgiojoso.*	Corona, *monialis inter primas cœnobii S. Praxedis Ord. Capucc. à Carolo Borromeo fundati.*	Vitallianus Borromeus.	8.

TABULA

TABU

GENEALOGIÆ BORRO

5. GIBERTUS BORROMEUS, Joannis & Cleophes Piæ F. COMES ARONÆ, Eques auratus, Senator Mediol.

6. Camilla ux. *Matthæi Biccariæ.* — Fridericus Borromeus, Comes Aronæ.

7. Gibertus Borromeus, Comes Aronæ *1. Margarita Medicea, Bernardini fil. Pii IV Papæ soror. 2. Taddea Vermia (del Verme) Joannis Com. de Bobbio sor. 3. Aurelia Vestarina.* — Franciscus Borromeus, Comes, alæ equestris ductor. *Baurella Vestarina.* — Magdalena ux. *Sebastiani Ferreri M. de Romagnano.*

8. 1. Fridericus Borromeus. Comes Aronæ Dux Camerini, Princeps Auriæ, Rom. Ecclesiæ Generalis n. 1535. † 1563. impr. *Virginia de Ruvere Guidobaldi Duc. Urbini fil.* — S. Carolus Borromeus. n. 2. Oct. 1538 *Rom. Eccl. Cardinalis 1560. Archiepisc. Mediolan. 1561.* ob. 12. Nov. 1584. canonizatus 11. Non. 1610. — Isabella, *monialis.* — Camilla, nup. *Cæsari Gonzagæ Pr. Guastalla.* — Hieronyma ux. *Fabritii Gesualdi Pr. Venosæ in regno Neapol.* — Anna n. *Fabritio Columnæ Duci de Marsi.* — 2. Hortensia ux. *Hannibalis Com. ab Altemps.* [dicta Co-/rona. printed beside Camilla]

9. Joannes Borromeus † in pueritia. — Carolus Borromeus, Comes Aronæ. *Isabella de Abdua (d' Adda) Herculis fil.* — Isabella nup. *Friderico Rossi Com. de S. Secundi.*

10. Renatus Borromeus Comes Aronæ, † 1. Maji 1685. *Julia Aresia Bartholomæi Com. fil.* — Gibertus Borromeus, n. 28. Sept. 1615. *Cardinalis Eccl. Rom.* cr. 19. Febr. 1652. † 8. Jan. 1672. — Vitallianus Borromeus Comes, Comiss. Imperial. in Ital. † 17. Oct. 1690. cælebs.

11. Carolus Borromeus Comes Aronæ &c. Eques Aur. Vell. Commissarius Imperial. Ux. 1. *Joanna Odescalca, Caroli fil. Innocentii XI Papæ neptis 1678. ducta* † 14. Jul. *1679. 2. Camilla Barberina, Maphæi Pr. Palestrinæ f. Urbani VIII Papæ abneptis ducta 1689.* — Gibertus Borromeus, *Protonotarius Apostol.* cr. 1692. — Justina ux. *Christierni Stampæ.* — Margarita nup. *Comiti Antonio del Verme.*

12. Joannes Benedictus Borromeus, n. 1. Jul. 1679. — 2. Justina n. 4. Sept. 1691. — Isabella, n. 15. Oct. 1692. — Margarita, n. 6. Febr. 1694.

MEANÆ

Ux. *Magdalena, Equitis Phrigii, Brandenburgi Marchione geniti, filia.* 5.

testatrix 1544.

Ux. *Veronica Visconti, Galeatii Vicecomitis ex Condom. Somas.*	Margarita ux. *Marci Antonii Landriani.* n. Principalis Carraria 1544.	Joanna nup. *Ludovico Cascia, Com.*	6.

Julius Cæsar Borromeus Comes. *Margarita Trivulzia, Renati Dom. Formigara & Isabella Borromea fil.*	Leonora nup. *Joani Vermio Com. de Bobbio, Dom. de Voghera.*	Franciscus Borromeus II Comes. *Zenobia Tolentina.*	7.

Laura nup. *Francisco Vicecomiti ex Dom. Massini.*	Renatus Borromeus Comes Aronæ, Dn. Angieræ, Origgil, Formigaræ & al. *Ersilia Farnesia, Octavii Duc. Plac. & Parmæ fil. natur.*	Isabella ux. *Hieronymi Vicecomitis Dn. Carbonara Condom. Albizati.*	Fridericus Borromeus n. 18. Aug. 1654. cr. *Cardinalis* 18. Dec. 1587. *Archiepisc Mediol.* 1595. † 21. Sept. 1631.	Joannes Borromeus Comes. † improlis *Diana Pirovana, Philippi f.*	8.

Marie uxor *Jo. Ambrosii March. de Abdua, (d'Adda)*	Julius Cæsar Borromeus Comes Aronæ occ. ap. Vercellas. 1638. *Joanna Cesia, Andrea Ducis Ariani & Ceri fil.*	Justina nup, *Francisco Gallio Duci Alberi (d'Alvito)*	9.

Joannes Borom. C. Aronæ March. Angleriæ, † 7. Aug. 1660. Ux. 1. *Isabella Arcimboldi, Joannis Com. f. 2. Maria Livia Lanti della Rovere.*	Margarita, † innupta.	Fridericus Borromeus *Cardinalis Eccl. Rom.* cr. 22. Dec 1670. † 18. Febr. 1673.	Carolus Maria Borrom. *Clerici Regulares Theatini.*	Andreas Borrom.	Maximus Bor.	Antonius Renatus Borromeus C. Aronæ M. Angler. Dux Ceti, † 7. Oct. 1686. ux. *Helena Visconti, Theobaldi M. Cislagi f.*	Cornelia *monialis.*	Paulus Æmilius Borrom. C. Aron. M. Angl. † Febr. 1690. impr. *Magdalena Durina.*	Hersilia, *monialis Capuc.*	Anna Maria nupta *Philippo Com. Pepoli Bononiens.*	Justinus Borromeus † puer.	10.

Lucretia † inf.	Lucretia Maria, nup. *Cajetano Gallio Pr. Trivultio.*	Isabella. Beatrix. Anna. Hieronyma. *moniales in monasterio S. Maria de Victoria.*	11.

Anna Lucretia, n. 23. Jun. 1695. 12.

EXEGESIS HISTORICA.

BORROMEORUM, opibus & clientelis in Insubribus pollentium, certissimi progenitores fuere *Jacobinus Vitallianus & Margarita Borromea.* Bigam hanc uno eodemque sanguine cretam fuisse, atque à *Joanne Anicio*, qui defensa adversus Tolitam & servata Patavina urbe *Bonromani* cognomentum meruerit, descendisse volunt. Joannis porrò ultimam originem ab *Anicio Vitalliano Rege Patavii*, sive totius Venetiæ, Divæ Justinæ genitore, post Philelphum Scardeonium, Ongarellum, Morigium aliosque *Basilius de Sereniis* scripto Mediolani in honorem Sancti Caroli Cardinalis Borromei an. 1617. edito (quod Viro eruditione atque humanitate pari prædito *Ludovico Antonio Muratorio*, ante hac Doctori in Collegio Ambrosiano Mediolanensi, nunc Serenissimi Ducis Mutinensis Bibliothecario & Archivario, in acceptis refero) repetiit, longamque gentis seriem inde ab illo usque ad hoc ævum enumerando percensuit; cujus genealogiæ exemplum *Gabr. Bucelinus in Historia sua Agilolfingica* exhibuit. (a) Joanni Bonromano filios tribuunt *Casparem*, quem *Paulum* alii vocant, & Anastasium, priorem Patavii permansisse ibidemque familiam, Bonromano & Vitalliano cognomine prorsus ut usam propagasse perhibent, alterum verò prementibus Longobardis in Germaniam migrasse, & pergnatum *Antenorem*, qui in Suevia fortunarum sedem repererit, Ducum Sueviæ stirpem, Regum Imperatorumque feracem prosevisse, tradunt. Hoc indubia Annalium fide constat Borromeos San Miniati in Hetruscis olim habitasse, & genere opibusque inter populares eminuisse; urbe verò à Florentinis subjugata *Philippum Borromeum*, magna facultatum suarum parte ab iisdem exutum & proscriptum, Mediolanum se recepisse una cum quinque liberis & conjuge *Talda*, quæ Beatricis Tendæ, tunc Facino Cani, posteà Philippo Mariæ Vicecomiti, Duci Mediolanensi nuptæ, soror erat natu major. Incidit Philippi Bonromei exilium & migratio in annum Christi supra mille trecentos septuagesimum, quemadmodum *Scipio Ammiratus* in Historia sua Florentina memoriæ mandavit. (b) Liberorum ejusdem nomina sequenti *Ripamontius* recensuit ordino: *Borromeus, Alexander, Andreas, Joannes & Margarita.* Hi necnon parentes eorum benignè Mediolani accepti, domicilium ibi instituerunt, neque in Hetruriam, licet antiquata deinde à Florentinis fuerit eorum proscriptio, redierunt. Exorto verò Mediolani inter Bernabovem & Jo. Galeatium Vicecomites dissidio, Borromeus, ne in partes descendere cogeretur, Patavium secessit, junctaque ibi cum Hieronymo sive Bonromano sive Vitalliano amicitia filio ejus *Jacobino* sororem suam *Margaritam* despondit, atq; ab Alexandro & Andrea fratribus Patavium deductam in matrimonium dedit. Reversus posteà Mediolanū cum Alexandro Borromeus civitatis jure donatus est cum tota domu sua, ipseq; inter consiliarios Ducis Jo. Galeatii adscitus & gravissimis negotiis adhibitus, denique eo mortuo tutor liberis relictus summa quæque administravit, atque ob sua in Principatum & rempubl. merita anno 1403. Arquatum & Vallem Tari, onerumque omnium immunitatem & stipatores corporis armatos à Joanne Maria Duce accepit. Hoc autem inimicorum conjuratione è vita sublato Mediolano valedixit, & cum fratre Alexandro ad Venetos se contulit, ubi ambo supremum obiere diem. Borromeo tres fuere filii *Galeatius, Antonius & Joannes*, è quibus primus impro-

(a) pag. 408. & 409. (b) Lib. XIII.

improlis Venetiis vitam finivit, tertius gnatam unicam post se reliquit, *Beatricem*, Jo. Antonio Pazzio, Florentino, nuptam, & ex ea matrem Francisci Pazzii, qui ob vetus Borromeorum in Hetruria patrimonium Medicæis infensus, conjuratis adversus Julianum & Laurentium fratres Medicæos manum præbuit. Ab Antonio, Patavii commorato, numerosa prodiit posteritas, quam Serenius & Crescentius recensuerunt. Andreas Patavii inter sapientiæ studia consenuit, unius genitor filiæ, quam *Americo Verrio* nuptui dedit. Joannes & Talda mater, hæc senio, ille adolescentia tuti sese domi continuerunt; Talda septuagesimum quintum annum egressa fatis concessit, Joannes ætate progressus & existimatione apud Philippum Ducem postquam is Beatricem ipsius materteram nuptiis sibi adjunxisset auctus, cælibem tamen egit vitam, cepitque ad extremum consilinm adoptandi filium sororis suæ VITALLIANUM, eximia indole juvenem, qui Patavii defuncto patre materna erudiebatur cura. Itaque deportatum cum Margarita matre Patavio Mediolanum, civitatis moribus & artibus honestis imbui curavit, & tandem solemni adoptione in nomen familiamque Borromeorum adscivit, dato per Principem in id diplomate, cujus summa hæc fuit: *donari civitate Vitallianum, concediq; ei ut posito Vitallianorum cognomine Borromeus in posterum appelletur.* Datæ sunt literæ ad V. Idus Octobris anno 1416. quemadmodum *Serenius* in opere memorato & *Jos. Ripamontius* in Historia Mediolanensi fusius retulerunt. (c)

VITALLIANUS stirpi Borromeorum eo, quo dictum est, modo insertus, & maximarum hæres opum designatus, virtute tamen maluit quam illis niti, utque significaret constitutum sibi esse non alia quàm industriæ modestiæque via ad gloriam grassari, emblema composuit vulgavitque, quod in clypeis Borromeorum hodieque conspicitur, *camelum* scilicet *consi zentem in-viminea fiscella velut oneri accipiendo*, nullo tamen addito lemmate; postmodum dorso Cameli alia de causa *coronam auream plumis fastigiatam* impositam fuisse *Serenius* refert; (d) Avunculo deinde anno 1431. in ærarii præfectura surrogatus integros & ab omni avaritia vacuos Principi probavit mores, quibus nec non egregiis officiis ei exhibitis amplissimas dignitates opesque consecutus est. Namque primò anno 1437. à Philippo Maria Vicecomite *Castelletii Toparcha* creatus, dein *Palestro*, atque an. 1439. *Arona* mox *Camairago* lege beneficiaria donatus est. Accessere alia complura, ita ut cuncta ferè, quæ Verbanus alluit adspicitque in Borromæi ditionem venerint, partim persolvente Vicecomite prœmia, virtuti illa fidemq; remunerante, partim persoluto vicissim pretio, dum partes imperii venduntur ob bellorum necessitates, scribente ita *Ripamontio*. Cum à modo laudato Principe an. 1445. *Comes Aronæ* cum omnibus posteris suis masculis crearetur formulam literarum hanc fuisse, idem autor memoriæ prodidit: *Egregias virtutes summamque fidem & merita Vitalliani Borromei postulare, ut honos invicem habeatur tali viro prœmiaque factis digna exquirantur. Semper eum manu consiliòque & fortunis suis ad omnia publica munera obeunda adfuisse, nec unquam esse defatigatum subveniendo necessitatibus, quascunque tempora Principi imposuissent. Ingentes pecuniæ summas liberaliter atque effuse dedisse. Prudentia & solicitudine, autoritateque sua rem administrasse publicam & sustentasse Principatum. His Borromei meritis obstrictum Philippum Mariam Vicecomitem velle in eum conferre beneficia quæ possit, ut etiam alii deinceps ad eadem decora excitentur.* Addidit Princeps Borromeorum stemmati *Monocerotem* testificandæ virtuti; idque animal *erectum volitante circa collum vitta coronata, candidaque fascia obverso capite in viperam Vicecomitum, in altiore loco positam & radiis circundatam*, inter insignia gentis ex eo tempore semper pingitur. Eodem anno Genuensis respublica motu proprio Vitallianum Borromeum cum omnibus ejus posteris in infinitum Patricium civitatis suæ creavit, alboque Nobilium suorum inscripsit. Extollitur prætereà summa Viri hospitalitas & magnificentia, inprimis perspecta, cum Alphonsum Regem Aragoniæ domi suæ regio verè apparatu acciperet coleretq;. Neque in sacris ædificiis aut extruendis aut exornandis pecuniæ pepercisse fertur; Humilitatis domum, ex qua pauperes alerentur, tum ex propriis, tum à Venturino, Joannis Borromei filio notho, qui sumto cilicio *Beatus Basilius* appellatus est, sibi relictis facultatibus, condidit & censibus dotavit, in Franciscana æde splendidum & raræ artis monumentum ex lapide alabastride, cui posteà exuviæ ejus illatæ sunt, erigi curavit. Exemto rebus humanis Philippo Maria Vicecomite, Mediolani Duce, labantem

(c) Decadis IV Lib. I. (d) Lib. VI pag. 441.

tem inter bella pecuniæ difficultate rempublicam suo ære sustentavit, atque inter Quatuorviros summæ rerum à Senatu præpositus, nutantes in eo rerum motu Collegas prudentia & autoritate confirmavit, donec sævienti plebi & invalescenti adversæ factioni cedere & ex urbe ad prædia sua abire, coactus fuit, ubi mox vita etiam concessit.

Vitalliano Borromeo justa solverunt filii PHILIPPUS & JACOBUS, quorum hic otium & litterarum studia secutus, primò *Abbas Commendatarius ad S. Barnaba*, dein *Episcopus Ticinensis* factus est, decessitque, Ughello referente, post septem annorum pontificatum non sine suspicione hausti veneni (e) Ille Princeps hæresque domus mansit, & apud Franciscum Sfortiam novum Principem, tum ob memoriam patris, bene de ipso meriti, tum ob ingenium dextrum & liberale, quo præditus erat, summa gratia & auctoritate fuit, ita ut ei non solum omnia, quæ priores indulserant genti nominique Borromeorum, firmaret, sed etiam nova ornamenta adjiceret. Nuptias, quas an. 1435. cum *Francisca Viscontia* celebravit, *Guinifortus Barzizius*, inter Oratores illius temporis eloquentissimus optimis prosecutus est ominibus, Oratione elegantissima, in cœtu nobilium virorum, & coram tota prope urbe habita, quam Vir supra laudatus, at major nostra laude, *Lud. Ant. Muratorius*, in altera Anecdotorum suorum parte, recensuit. Fato suo functus Philippus Borromeus filios duos post se reliquit JOHANNEM & VITALLIANUM. Hic, quietis amore privato contentus cultu, facilè passus est, ut frater antiquo familiæ splendori tuendo paternis avitisque frueretur opibus, cumque ille non minoribus ornatus esset virtutibus; amplissimos honores maximamque gloriam consecutus est; Galeatio Maria Sfortia imperante, primus ei in aula locus fuit, illoque è vita sublato, cùm turbata cuncta Mediolani essent, summa autoritas, rexitque ipse statum urbis; qua tempestate virtus ejus ac fides ita enituit, ut *facilius Herculi invito clavam extorsisses, quàm Joanni Borromeo aliquid à justitia & honestate remotum*, quod de ipso elogium *Bernard. Corius* memoriæ prodidit. (f) Sed in toga non erat præstantior quàm in armis, deditque fortis animi & impavidi in periculis spiritus ingens documentum, cùm anno 1487. Helvetii & Valesii per Domussolæ fauces in Mediolanensem erupissent provinciam, & agros infesto agmine populati terrorem latè incolis injecissent; illorum enim impetus Joannes Borromeus objecto eis cum armata manu filio Giberto cohibuit, deinde collecto strenuorum virorum globo hostes adortus fudit, & castris signisque ac impedimentis exutos fugavit; atque hoc ob meritum Principis decreto additum est gentilitio Borromeorum scuto *frenum*, quòd monumentum esset refrenatæ & castigatæ, Joannis Borromei virtute, audaciæ gentis illius. Verùm tam multiplex viri virtus, cum maximis & privatam sortem prope excedentibus, pulchro tamen & temperato splendentibus usu, opibus conjuncta, formidine & invidia perstrinxit Ludovicum Sfortiam, quem lubido maxima invaserat imperii, ad nepotem, cujus ipse tutor erat, pertinentis, capiundi, neque dum id sibi pararet, quidquam pensi habebat: itaque cum alios quos timebat alio crimine objecto circumvenisset, Borromeum, in quo minus speciosa criminatio foret ob vitæ integritatem, arte nova aggressus est, jurgia mutuasque suspiciones inter eum & fratrem serendo, deinde ut divisione minueret domus opes Vitalliano, natu minori, eidemque cælibi, suadendo, ut patrimonii partem, quæ sibi competeret, in alium quàm fratrem transferret. sororisque suæ *Justinæ*, Joanni Mariæ Vicecomiti nuptæ, filium adoptaret; præclarum fore dictitans, si domus utriusque decora adoptione miscerentur, & ipsum adversus fratris insidias munimento hoc firmari. Postquam persuasisset, adoptio festinata est, qua diremti ab ope mutua fratres, expositi ad omnes Ludovici Sfortiæ petitiones, patiebantur, quicquid sub infesto & malis artibus imperium adepto principe timere optimates possunt, Atque *exacta*, ut *Ripamontii* verbis, crebrò jam usurpatis, iterum utar, *inter magnas difficultates vita, fessus uterque luctando adversus artes potentiamque dominantis, morte demum invenere solicitudinum finem.* (g)

Joanni Borromeo magnifico funere, ingratiis invidiæ principis, elato, superstites fuere filii quinque, gnatæ totidem, splendidis, sibique & domui qua ortæ erant decoris, matrimoniis auctæ. De filiorum natu maximo *Giberto*, primario paternæ sortis hærede posteà dicturi sumus, de reliquis *Ripamontium* audiamus; *fratres*, inquit, *Giberti haud minus splendidè quam ille princeps familiæ agebant, asseclasque & factionum quisque suam habebant.* Nam

(e) Ital. Sacra Tomo I. (f) Hist. Mediol. Parte VI. (g) Libro citato.

Nam GALEATIUS sacra & Ecclesiæ bonores sequendo, duo sacerdotia magni nominis adeptus, S. Gratiani Abbas & S. Barnabæ Commendatarius, nec vitæ dignitate ac splendore civium ulli secundus habebatur, & studiorum fama celebre erat nomen. LANCILOTO gesti cum laude magistratus & summa inter cives autoritas, obita legationes, & apud exteros quoque gratia ob aptum Regum ingeniis animum amœnosque mores, qua commendatione Cardinalis Sedunensis eum Novariam cum imperio misit, & suum in provincia Mediolanensi Vicarium appellavit, cùm fœderatorum Principum ipse legatus hanc obtineret. At LUDOVICUS & PHILIPPUS etiam ob matrimonium uterque suum magnarum opum hæredes, ille ex Bona Ambrosini Longignanæ filia, hic ex Francisca Vicecomite susceptis liberis, veluti subsidia quædam & munimenta domus aspiciebantur, per quæ non posset sperari Borromeorum finis, etiamsi cum sua prole Gibertus ipse concidisset. Armis pariter & literis innutriti horum filii CAROLUS & CAMILLUS & JOANNES ac JULIUS CÆSAR sub Carolo Cæsare floruere magnarum virtutum præmiis, & novi imperii munificentiam inter primos sensere: priores duo quidem, alter Puteolanum in Campania Pontificatum, alter Novocomi, dein Ticini præfecturam adeptus, posteriores verò summis in urbe honoribus perfuncti. (h)

AD TAB. II.

GIBERTUS Borromæus, Joannis filius natu maximus, à prima juventa excelsi & haud degeneris animi signa edidit, laudemque insignem ex illo, de quo dictum est, contra Helvetios Valesiosque bello reportavit. Patre vitâ defuncto sicuti bonorum ab eo relictorum præcipuam partem tanquam familiæ caput crevit, ita non minorem invidiæ, qua apud Ludovicum Sfortiam ille laboraverat, excepit, & paterni animi similitudinem retulit, hoc ipso, quod nunquam succubuit malignitati temporum, & dissimulatione atque obsequiis adversa vel tulit, vel declinavit. Præcipuam irarum materiam Principi adversus Gibertum manasse refert *Ripamontius* ex Consiliarii munere, quod is ab ipsomet Sfortia injunctum adversus ejus destinata pro salute patriæ fortiter ac liberè obeundo satis jam per se ægrum malevolentia animum irritabat: cum enim statuisset Princeps in Italiam accersere Gallorum arma, ac de ea re sæpè consilium haberetur, semper Borromeus institit demonstrare dedecora & damna exinde redundatura, aliisque ut eadem parrhesia sententiam dicerent, animum addidit. Plenus inde minarum iræque tyrannus, & inter suos dictitans, patris infensi prolem inimicam hanc esse malo damnisque subigendam, ut ferre obsequium ac revereri majestatem disceret, Angleriam, Aronam Vogoniamque Giberto ademit, missis illicò per quos arces & oppida illa occuparentur. Postquam verò deinde evenissent, quæ prævisa & prædicta à Borromeo fuerant, visque mali, quod suo fuerat capiti, tam graviter incumberet Sfortiæ, ut spe abscissâ omni fugam adornaret, atque in extremis suis rebus serò præsidii aliquid ex primorum civiumque reliquorum benevolentia parare sibi vellet, Giberto cuncta, quæ ademerat, restituit, aliaque in eum beneficia contulit, eo subitario blandimento non unam Borromeam familiam, sed etiam multas affinitate cum ista domi forisque conjunctas, placari sibique reconciliari posse arbitratus. Inde melior Giberto fortuna, qualis in illa perturbatione & vicissitudine reipublicæ esse poterat. Uxor ei tribuitur *Magdalena* è Brandeburgi Marchionum inclyta in Germania domo orta; cujus genitor Eques Frigius (*il Cavalier Frigio*) *Marchionis Brandeburgici filius*, Serenio & Crescentio vocatur. Habuit eadem tempestate alius Italiæ regulus, nempè Borsus Corregii Comes, *Franciscam Brandeburgicam* in matrimonio, cujus pater Sansovino (i) *Frizzo* dicitur, nec diversus ab illo fuisse videtur. Nomen autem Frigii sive Frizzonis non aliud esse quàm Friderici quis nostratium ambigat? quibus solemne est contracto vocabulo *Friz* appellare illud nomen gerentes, quique novimus familiare id Marchionibus Brandeburgicis fuisse. Quo verò ex istis patre Frigius ille sit prognatus nulla assequor conjectura & nescio juxta cum ignorantissimis. Utrum verò filio Giberti Borromei & Magdalenæ Brandenburgicæ Friderici nomen in honorem avi materni, aut in memoriam Friderici Ænobarbi Imperatoris, quem inter majores suos

(h) Ripamont loco cit.
(i) Orig. fam. illustr. Ital. pag. 378.

Borromei numerare sustinent, inditum fuerit, controversari cum Ripamontio, posterius affirmante, non est meum.

FRIDERICUM Borromeum, Giberti filium, uxor *Veronica* è Vicecomitum genere orta, sex liberorum parentem fecit; potioris sexus quatuor fuere, atque inter eos duo FRANCISCI; In minore natu ut id nominis repeteretur casu factum est, nimirum mater ferens uterum sororem Caroli V. Imperat. Eleonoram secuta erat, quo tempore ad Regem Franciscum sponsa deducebatur, & quia fuit iter opinione lentius, illa mensibus expletis in regia Galliæ puerum peperit; hunc Rex Franciscus ipse è sacro fonte sustulit, suoque nomine vocavit, licet jam alter in domo Franciscus esset, atque eduxit. Adulta ætate cum *Franciscus Borromeus junior* ad suos se contulisset penates, turmam equestrem sub Cæsaris auspiciis regendam suscepit, eidemque deinde in bello Hungarico machinis præfectus meruit. *Majoris Francisci* par ferè sors fuit, namque & eum Carolus Imperator alæ equitum præfecit, in quo munere consenuit obiitque cælebs. GIBERTUS, natu maximus Friderici filius, cum prima sua juventa in tempora maximè turbulenta, quibus Carolus Cæsar & Franciscus Rex Galliæ urbem Mediolanum uterque suo jure vindicabant armis, omnisque nobilitas in Hispanas Gallicasve partes divisa erat, incidisset, omni tamen se contagione rerum abstinuisse, & Aronæ pietati & quieti operam dedisse prædicatur, donec parta victoria imperioque constituto Cæsar nobilitatem & egregium ejus animum respexit, summisque imperii muneribus admovit, ut & negotia pacis & consilia belli penes eum essent. Uxores tres duxit; primam ex Medicæorum Mediolanensium gente, Joannis Angeli & Jacobi sororem, quorum hic Imperator exercituum, ille Cardinalis tunc erat, postea verò ad supremum sacrarum dignitatum apicem evectus, & Pius IV. dictus est. Ex ista Gibertus pulcherrimam suscepit sobolem, gnatæ tres erant, splendidis auctæ matrimoniis, qua felicitate nec quarta Giberti gnata, è secundo toro orta, caruit; virilis sexus duo, FRIDERICUS & CAROLUS. Illum avunculus Papa factus supremum militiæ in Statu Ecclesiastico præfectum renunciavit, auxitque Principatu Auritano in regno Neapolitano, & nuptiis amplificavit perhonorificis Virginiæ, Urbinatensis Ducis filiæ, à qua jus ei in Ducatum Camerini natum est. Ita præsidiis ornamentisque omnibus redundans, in apparatibus & vitæ cultu ultra modum sumptu & magnificentia prodiit, ut domui simul & Pontificatui gravis esset, sed è medio ætatis & honorum cursu morte abreptus est, nulla prole post se relicta. CAROLUS à puero studiis literarum & religionis innutritus, in ipsa adolescentia sacram sumsit togam, & familiare SS. Gratiniani & Felini Abbatiæ sacerdotium, quod patruus ejus Julius Cæsar abdicaverat, nactus, liberalis & pii animi documentum protinus dedit, patre monito, ne fructus & emolumenta ejus cum reliqua pecunia misceret; sed in pauperes quotannis distribuenda seponeret; prætereaque monachis, qui neglecta vetere disciplina licenter & solutè vitam agere assueverant, ad pristina instituta melioresque mores revocatis. Postquam summum avunculus Pontificatum adeptus est, Carolum is eodem anno, qui seculi superioris sexagesimus erat, Romam accitum, *Protonotarium* primò *Apostolicum, & utriusq; Signaturæ Referendarium* renunciavit, ac libellis referendis præfecit, moxque pridie Kal. Februarii *Cardinalem Diaconum SS. Viti & Modesti*, & paulò post quamvis annum tantum XXIII agentem *Mediolanensem Archiepiscopum* creavit, omniumque suorum consiliorum participem & administrum esse voluit. *Presbyterum* deinde *S. Praxedis, Majorem Pœnitentiarum & S. Mariæ Majoris Archipresbyterum*, Bononiæ ac Romandiolæ legatum, multorumque sacrorum ordinum patrocinium nominavit. Hos ille honores temperato splendore vitæq; cultu cum elegantia & copia conjuncto decoravit, & viros varia eruditione præditos jugiter domi suæ habuit, ex quibus *Academiam* instituit, cujus exercitationes *Noctes* appellavit *Vaticanas*, eò quod publicis plerumque negotiis interdiu occupatus, certas eis dabat intempestæ noctis horas. Post mortem avunculi & electionem novi Pontificis, qui Pii V. nomen assumsit, Mediolanum rediit, ubi cum nihil antiquius haberet cura Episcopali ac pastorali, & omnes urbis ædes sacras totamque diœcesin obeundo, tollere passim vitia adulta malosque mores quamvis validos, reducere è contra pristinam Ecclesiæ disciplinam, & primæva sacrorum collegiorum cœnobiorumque instituta toto & constanti animo studeret, præmiis pœnisque propositis, graves suscepit inimicitias, capitisque discrimen adiit; nam & cum regiis magistratibus, ipsisque Producibus collisus est, non simplices eas esse Episcopi curas, sed regnum, clandestina cum Pontifice Rom. collusione, quæri clamitantibus, & Ecclesiastici Ordinis homines, in ordinem

cogi

cogi nolentes, ita irritavit, ut S. Mariæ Scalensis Canonici, templum eorum adire, & mores lustrare volentem, gladiis telisque ac fustibus abigerent, & tanquam contemtorem privilegiorum suorum publico anathemate ferirent; Humiliati verò, quorum antiquissimus Mediolani ordo erat, vitæ ejus insidias struerent, Hieronymum Donatum, cogn. *Farinam*, sui gregis hominem, XL. nummis aureis emercati ad exequendum scelus; is itaque capto tempore & loco, die XXVI. Oct. an. 1596. hora vespertina, qua Cardinalis in domestico sacello, circumfusa familia, precibus vacare consueverat, ædes ejus sclopeto clam armatus intravit, stansque in sacelli limine id in illum collineavit, & glandes, quibus erat onustum, displosit, quarum tamen nulla nec Cardinalem nec suorum quemquam læsit. Opera de cœtero pietatis & sanctimoniæ exercitia quibus unicè ἐν ἀφθαρσίᾳ σώματος vacavit, uberrimam ad laudandam copiam Valerio Cardinali, Ripamontio, Oldoino aliisque scriptoribus præbuerunt, cumque multa, quæ illo & spirante & mortuo contigerunt in prodigium tracta essent, Thaumaturgi famam, atque ex ea nomen divinis honoratum honoribus consecutus est, solemni canonisatione à Paulo V. Pontifice facta die XI. Novembr anno superioris seculi XVII. decimo. Idem S. Caroli Borromei memoriam intulit in Breviarium Romanum ab omnibus Christi fidelibus officio Eccl. ac Missâ sub ritu semiduplici colendum, quem ritum in duplicem commutavit novissimè Alexander VII. (k)

JULIUS CÆSAR Borromeus, Friderici I. filius sorte nascendi tertius, S. Caroli patruus, togatæ formam vitæ initio secutus est, ut sacerdotiis domesticis frui posset. Ea cum deinde in Carolum, fratris filium, transtulisset, militaribus studiis, ad quæ naturâ magis ferebatur, palàm se dedidit, & Carolum Cæsarem inter Germanica bella voluntarius primò miles, deinde tribunus militum impigrè sectatus est. Postquam firmatâ illic pace rediisset domum, curam in subalpinis accepit arcium omnium, quæ ea tempestate in Cæsareanorum potestatem venerant: erat enim architecturæ militaris peritissimus. Insubrum quoque rebus pacatis, & universa Borromæorum hæreditate post extinctam fratris Giberti stirpem ad se devoluta, quietam inter amœna studia vitam egit. Fato functus filios duos post se reliquit, quorum natu minor, FRIDERICUS, quamvis in primâ ætate equis armisque gaudere visus esset, totus tamen ineunte adolescentia in mores atque instituta Caroli, patruelis sui, abiit, à quo etiam sacram accepit togam, & in Collegio Borromeano, quod ille Ticini fundaverat, omnium primus collocatus fuit. Ibi Fridericus adhuc juvenis, in exemplum Noctium Vaticanarum patruelis, de quibus dictum est, *Academiam Accuratorum* instituit, cui emblematis loco dedit *Sphæram*, cum lemmate: *in puncto*. Fratolensi deinde Abbatia apud Vercellas oneratus, invitus quippe eam suscepisse fertur, Romam, urgente Cardinale Altempsio, se contulit, ubi cum apud Sixtum V. Pontificem cubicularii honorarii munere aliquandiu functus esset, eidemque probitatem suam, modestiamque ac eruditionem probasset, *Cardinalis Diaconus S. Mariæ in Dominica* creatus est d. XVIII. Decembr. an. 1587. Post octennium, quod omne juris Canonici, literarumque Græcarum ac Hebraicarum studiis impendit, jugi doctissimorum virorum consuetudine usus, cujusque intervallo editioni Græco Latinæ Veterum conciliorum operam autoritatemque commodavit, delegatus ei fuit *Archiepiscopatus Mediolanensis*. Ita honoribus non minus similis defuncto patrueli factus, quàm animo erat, postquam relicta Roma patriam repetiisset, eandem viam, quam ipsius signatam & impressam vestigiis videbat, toto pectore secutus est, omnemque curam & cogitationem in religionis bonarumque literarum incrementum contulit. Insigne Lycæum in urbe fundavit, quod *Collegium & Bibliothecam Ambrosianam* in honorem Divi, cui consecrabatur dixit, & magnificentissimè extructum, largiter dotatum, discentium docentiumque choro, nec non maxima librorum, undique ingenti sumptu per idoneos viros, in omnes cultioris orbis partes emissos, conquisitorum copia instructum aperuit, celebri pompa die VI. Id. December. anno 1609. Discentes ex omni Clericorum numero, qui in Seminario alebantur, ingenio præstantes, delecti, cursusque scientiarum triennii spatio circumscriptus. Doctores non peregrini sed cives Mediolanenses designati, qui omnibus liberalibus disciplinis artibusque imbuti, in una tamen conquiescerent & excellere studerent, quæ præscripta assignataque essent

(k) Ripamont. op. cit. Lib. II. & seqq.
Hist. Pontif. & Cardin. Ciaccon. Tom. III. p. 891. & seqq.

esset, ideò numismati aureo, quod in inauguratione Cardinalis ipsius manu accepere, suspensum collo inter solemnia omni tempore gestandum, exhibenti ab una parte Beatæ Virginis Mariæ effigiem, ab altera Capita SS. Ambrosii & Caroli, hoc inscriptum fuit lemma: *Singuli singula.* Primas eorum *Bibliothecæ Ambrosianæ Præfectus* appellatus est, quam spartam in principio ornavit *Joan. Antonius Olgiatus*, successores hactenus nactus, *Franc. Bernardinum Ferrarium*, *Petrum Paulum Boscam*, *Nicolaum Rubinum*, dein Canonicum Metropolitanæ, *Andream Pusterlam*, jam Præpositum Abbiagrassensem, & *Antonium Albutium*, cui in præsentia illa incumbit provincia. Doctorum quoque primorum nomina in promptu sunt: *Antonius Salmatius*, Zonaræ Cyrillique interpres, *Josephus Ripamontius*, sæpè jam nobis laudatus Scriptor Historiæ patriæ, cui de vita utriusque Borromei Cardinalis commentatio luculenta inserta est, *Antonius Gigiajus*, linguarum Orientalium callentissimus, interpretatione Rabini Aben Esdræ commentarii in Proverbia Salomonis & Thesauro Arabicæ linguæ clarus, *Franciscus Bernardinus Ferrarius*, Sacræ & profanæ antiquitatis vindex, *Benedictus Sossagus*, Latinorum carminum gloria præcellens, *Franciscus Collius*, Commentario in Hervæum & de sanguine Christi, *Antonius* Rusca notis in Guglielmum Ochamum & denique *Josephus Vicecomes* editis de re divina voluminibus celebres. Collegium præterea *trilingue* instituit Cardinalis, cujus studiis atque exercitationibus exculti & probati juvenes cooptari aliquando possent in vacua loca, prout Doctorum quisque decessisset. Instituit etiam fundavitque Collegium *Alumnorum* pro iis, qui frequentando bibliothecam & legendo ibi multum tantos facerent profectus, ut possent quoque ipsi scribere legenda. Quotidie enim patere jussit bibliothecam quatuor horarum spatio usibus studiosorum quorumcunque, præsente semper & assistente bibliothecario. Typographiam denique Fundator adjecit, non Latinis tantum Græcisque & Hebraicis, sed cœteris quoque Orientalibus typis, videlicet Arabicis, Siriacis, Armenis, Samaritanis instructam; atque insuper revocandis ad veterem gloriam cultumque artibus, quæ disciplinis ancillantur, quales sunt pictura, sculptura, architectonice, gymnasium aperuit, quo discipuli artificesque convenirent, unà sese exercerent, illorumque opera statis temporibus recognoscerentur. Nec verò patronus tantum & æstimator literarum & literatorum erat Fridericus Cardinalis Borromeus, sed etiam ipse in literis Latinis, Græcis Orientalibusque & omnium bonarum artium disciplinis egregius: neque enim quisquam illo exactius intervalla negotiorum studiis dispunxit, semperque sive domi esset, sive diœcesin obiret, sive aliò iter faceret, aut meditabatur aut legebat aut scribebat aliquid. (l) Extare testatur Oldoinus, Historiæ Pontificum & Cardinalium Ciacconii continuator, (m) *decem volumina* lucubrationum ejus publicæ luci expositarum, quæ sunt, *Sacra colloquia*, *Principum favor*, *Divinæ laudes*, *Sermones Synodales*, *de Episcopo concionante*, *Meditamenta literaria*, *de Christianæ mentis jucunditate*, *de sacris nostrorum temporum Oratoribus*, *de vera & occulta sanctitate*, *de moribus B. Virginis.* Decessit anno ætatis suæ sexagesimo septimo, sepultusque est in templo maximo perorante Paulo Aresio Episcopo Derthonensi.

In RENATUM Borromeum, Friderici Cardinalis fratrem natu majorem, sicut omnes avitæ opes possessionesque confluebant, ita omnis quoque spes familiæ incumbebat, quam etiam felici stirpis propagatione sustentavit. A Rege Hispaniarum cohorti armatorum hominum præfici, & in secretiorem Senatum cooptari meruit, hisce in diplomate verbis usos: *In te Magnifice fidelis nobis dilecte Renate Borromee Aronæ Comes, oculos præ cæteris conjecimus, sperantes, quod bellicam à majoribus tuis conquisitam laudem, tu etiam pro tua egregia indole, generoso spiritu & prealto animi vigore solerter ac fideliter æmulaberis, & antiquæ nobilissimæ tuæ familiæ claritate, cum militari virtute ac vigilantia, tum perpetua erga nos fide & observantia tueberis.* (n) Ex uxore sua *Hersilia Farnesia* cum aliorum liberorum tum filiorum præcipue duorum pater factus est; à natu majore Carolo GIBERTUS prodiit, quem cum

(l) Ripamont. Hist. Mediol. Dec. V.
(m) Tomo IV. (n) Crescent. Anfiteatro Rom.

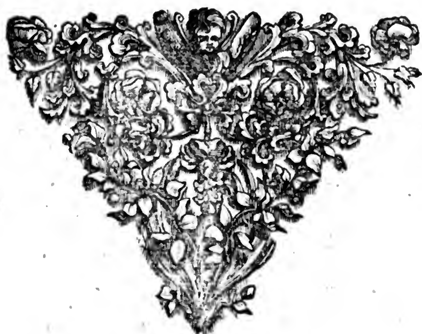
cum Præsulis habitum Romæ induisset, Urbanus VIII. Papa difficillimis temporibus in provinciis patrimonii Legati vices, & Commissarii bellici munia obire jussit; Innocentius X. Camillo Cardinali Pamfilio nepoti suo administrum addidit, perspectaque ejus virtute ac prudentia in creatione d. XIX. Febr. an. 1652. facta, *Cardinalem* in pectore designavit, anno autem 1654. d. 2. Mart. demum vulgavit, *& tit. SS. Joannis & Pauli* insignivit. Exinde legatione in Æmilia egregia functus fama Romæ denique fatis concessit ætatis anno septimo supra quiquagesimum. (o) VITALLIANUS ejus frater militaribus officiis & *Commissarii Imperialis in Italia* munere perfunctus cœlebs supremum diem explevit. RENATUS, natu maximus Caroli filius, pater est Illustrissimorum Comitum CAROLI & GIBERTI, qui in præsentia soli antiquissimæ familiæ decus spemque sustinent. Prior repetito cum illustribus fœminis, è Papalibus ortis domibus, conjugio propagationi stirpis operam dat, & torque *Aurei Velleris* Ordinis, privilegiisque Magnatum Hispaniæ decoratus honoratiorem in secretiore Senatu Regio Mediolani locum obtinet, *Commissariique Imperialis* munia superioribus annis obiit; alter Ecclesiasticis inservit honoribus, jamque *Protonotarius* audit *Apostolicus*.

JULIUS CÆSAR Borromeus, Renati F. in bello, quod inter Hispanos & Allobrogum Ducem exarsit, Tribunus militum bellatoris strenui famam sibi peperit, & in oppugnatione Vercellensis validissimæ urbis pila trajectus, triste sui desiderium omnibus reliquit. (p) Cum duodecim pater factus esset liberorum, atque inter eos octo essent virilis sexus, defecit tamen in iisdem ejus posteritas: namque natu minimus vita præmaturè caruit, tres monasticæ se addixere, FRIDERICUS etiam studia togæ & religionis secutus cum Romam se contulisset *utriusque Signaturæ Referendarius* initio factus est, posteà *Inquisitoris* titulo Melitam missus, indeque redux *Patriarcha Alexandriæ* dictus & *Nuncii Apostolici* munus apud Helvetios obire jussus est, quo egregia fama functus Romamque revocatus *Secretarii Immunitatum Ecclesiasticarum*, indeque urbis Gubernatoris spartam suscepit; Ineunte Pontificatu Clementis IX. *Nuncii Ordinarii* honore auctus & ad aulam Hispanicam ablegatus, elapsoque triennio ab illius successore Clemente X. *Cardinalis* creatus, & *Secretarii status* dignatione honestatus, sed præmaturè rebus humanis exemptus est. Reliqui tres Julii Cæsaris filii secularibus negotiis & rei uxoriæ operam dedere; huic tamen non æquè feliciter atque illis; prolem enim nullam sed gloriam ingentem post se reliquere. JOANNES natu maximus *Angleriæ Demarchus* fuit, qui titulus primogenitis Julii Cæsaris proprius esse debebat ex speciali privilegio, quod an. 1623. Friderico Cardinali Borromeo concessum erat. Atque in Angleriæ, à Crequio Franciæ Marescallo an. 1636. obsessæ, defensione prima excelsi & ad pericula impigri animi signa Joannes Borromeus edidit, viginti tunc annos natus; sub patre deinde cum militasset peditum cohortem, quam *regimentum* vocant, ejus morte rectore destitutam obtinuit, Maximis exinde belli Cisalpini eventis immixtus, ita se gessit, ut ab Hispaniarum Rege *Commissarii generalis* armorum suorum in Pedemontio & Lombardia munere auctus, nec non loco in Senatu Secretiori status Mediolanensis honestatus fuerit. Literarum quoque & sapientiæ studiis quoniam propatruo accurante innutritus & summo ingenio præditus fuerat, *Academiæ* Laboriferorum, (*dei Faticosi*) in Collegio Patrum Theatinorum S. Antonii institutæ, primus creatus est Princeps; nomenque sibi sumsit *Animosi*, & symbolum *Pyramidis*, sese erectum euntis, cum lemmate, *Sidera vertice*. Vita defuncto magnificæ habitæ sunt exequiæ, & Carolus Carcassòla, Cancellarius metropolitanæ Ecclesiæ, in Academia oratione luculenta parentavit. (q) Pari se virtute præbuit ANTONIUS RENATUS Borromeus, Joannis frater & successor, plurimaque in dicto bello invicti roboris specimina dedit; expleto vitæ suæ spatio gentilitia domus suæ feuda ad fratrem PAULUM ÆMILIUM transmisit, quo itidem sine prole rebus humanis exemto cuncta ad agnatum Carolum Borromeum devoluta sunt; eorum hanc *Serenius* dedit seriem: *Aarona,*

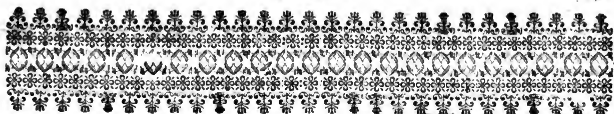
(o) Ciac. Hist. Pont. & Card. Tomo IV.
(p) Bruson. Hist. Ital. Lib. VI.
(q) Gualdus Prior Vit. pers. mil. & Polit.

na, *Læſa*, *Intra*, *Canobium*, *Vegbiezzum*, *Vogonia*, *Omegna*, *Lavena* cum eorum vallibus, collibus, ditionibus, venationibus, piſcationibus, fodinis petrarum ac metallorum adjacentibusque terris & oppidis ſupra CLXX. præterea in agro Viglevanenſi *Paleſtrum*, *Camairagum* in Laudenſi, *Formigaria* in Cremonenſi, *Guardaſona* in Parmenſi. (r)

(r) Lib. VII. p. 557.

XIII. BUR-

XIII.

BURGESIÆ FAMILIÆ

Senis ortæ, jamque inter Romanas florentissimæ, GENEALOGIA.

URGESIA stirps, Senis oriunda inter nobiles civitatis illius familias hodieque haud ultimæ est dignationis: ex ea cum MARCUS ANTONIUS Burgesius, insignis Jureconsultus, relicta patria, quæ civilibus perturbationibus conflictabatur, Romam se recepisset, viam posteris suis ad amplissimam fortunam stravit; foro enim illic incumbens, Consistorialis Advocati munus exercuit, & virtute atque integritate auri tantum sibi comparavit, ut majori natu filio suo HORATIO, septuaginta aureorum millium pecunia fisco Pontificio adnumerata, Cameræ Auditoris munus magna purpuræ obtinendæ spe impetraverit. Eo brevi extincto patris misertus Clemens VIII Papa, ut alterum filium, CAMILLUM nomine, jam Referendarii utriusque Signaturæ & Bononiensis Prolegati officiis functum, defuncto subrogaret, concessit; inde ad Cardinalatus dignitatem evectum ad opem Cæsari Pannonico bello à Philippo II Rege petendam in Hispaniam misit, quemadmodum in Andr. Mauroceni Historia Veneta (a) legere est; sed Aug. Oldoi-

Cc

(a) Libro XVI.

BURGESIORUM PRINCIPUM DE SUL

1. Marcus Antonius Burghesius, Patritius Se Consistorialis. Uxor, *Flaminia Astal*

2. Johannes Baptista Burgesius. *Virginia Lanti, Ludovici, Nobilis Pisani f.*

Horatius Burgesius, *Apostolica Camera Auditor sub Gregorio XIV.*

Camillus Burgesius, nat. 17. Sept. 1552. *ex Auditore Cam. Apost. cr. Presbyter Cardinalis Non. Jun.* 1596. PONTIF. MAX. 16. *Maji* 1605. *dictus* PAULUS V, † 22. Jan. 1621.

3. Marcus Antonius Burgesius, PRINCEPS SULMONENSIS & Magnas Hispaniæ. † 19. Jan. 1658, æt. 60.
Camilla Ursina, Virginii Ducis Bracciani f. † *m. Mart.* 1635, *æt.* 82.

4. Paulus Burgesius, † ante patrem 24. Jun. 1646. æt. 21. Uxor

5. Johannes Baptista Burgesius, nat. 4. Oct. 1639. Princeps Sulmon. & Rossan. Magnas Hispan. Dux Palumbaræ &c. Eques Aurei Velleris.
Eleonora Boncompagno, Hugonis Ducis Sora fil. † 9. *Sept.* 1695.

6. Marcus Antonius, Princeps Rossan. n. 20. Maji 1660.
Flaminia Spinola, Caroli Pr. de S. Angelo & Violanta Spinola ex Principibus Tassaro f. 1690. m. Apr.

Anna Camilla, n. 29. Sept. 1661. nup. (1) *Francisco Maria Pico Duci Mirandola* 2?. *Apr.* 1685. (2) *Antonio de Judice, Princ. de Cellamari.*

7. Flaminia Maria Francisca, n. 18. Apr. 1692.

Camillus Antonius Franciscus Josephus Balthasar, n. 7. Apr. 1693.

Maria Victoria Theresia, n. 23. Mart. 1695.

MONA ET ROSANO SCHEMA.

nensis, insignis JCtus, & Advocatus *lia, Romana,* 1.

Hortensia Burgesia nup. *Marco Antonio Caffarello,* † 13. Jun. 1598. | Franciscus Burgesius. | Margarita Burgesia, ux. *Horatii Victorii,* 2.

Scipio Caffarellus, cr. *Presbyter Cardinalis 18. Jul.* 1605. dict. *Cardinalis Burgesius* † 2. Oct. 1633, æt. 57. | Marcus Antonius Victorius Burgesius. | Diana Victoria Burgesia, nup. (1) *Caspari de Cavalieris,* (2) *Hieronymo Carafa, Pr. de Roccella,* 3.

Olympia Aldobrandina, Joh. Georgii Princ. Rossanensis fil. ac hæres, † 1684. 4.

Georgius Burgesius n. 1640. † 1645. | Maria Virginia, nup. *Augustino Chisio Princ. de Farnese 1659.* | Franciscus Burgesius, nat. 1644. † *puer.* 5.

Paulus, nat. 22. Nov. 1663. *Clericus Cameræ Apostolicæ* † 25. Oct. 1701. | Scipio, nat. 23. Aug. 1666. † Patavii 1692, m. Mart. 6.

Leonora Francisca Maria n. 26. Mart. 1696. | Franciscus, n. 20. Jun. 1697. | Jacobus, n. 2. Jun. 1698. 7.

Oldoinus in continuatione Ciacconianæ Historiæ Pontif. & Cardin. post obitam in Hispania legationem purpura illum ornatum fuisse refert, titulumque accepisse initio S. *Eusebii*, ab eo posteà ad S.S. *Johannis & Pauli*, tandemque ad S. *Chrysogoni* transiisse. (b) Post excessum Leonis XI. qui Clementi suffectus intra primum Pontificatus sui mensem extinctus est, comitiorum die XII *Pontifex Maximus* repentino Patrum consensu salutatus & renunciatus est, tres supra quinquaginta annos tantùm natus, assumsitque nomen *Pauli V.* In omen tractum fuerat, quod cum Leone mortuo Cardinales in medium consilia conferrent, *aquila* ex ædibus Altaempsianis volatu in sublime elata, postquam diu aerem pererrasset, tandem ad fortalitium molis Hadrianæ *draconi* insculpto & insignia Gregorii XIII referenti *insederit*, atque ita ex se draconeque subjecto insigne gentis Borgesiæ expresserit. (c) FRANCISCO fratri majori natu classis præfecturam detulit, JOHANNEM BAPTISTAM S. Angeli arcis custodem, Burgi præfectum, posteà Ecclesiæ vexilliferum ac militiæ Imperatorem constituit, nepotem verò ex sorore SCIPIONEM Caffarellum Cardinalem loco suo & titulo S Chrisogoni creavit, eoque adjutore ad gubernandam fortunam suam usus est: quamvis enim, juris legumque prudentiæ esset scientissimus, ut ea potissimum facultate sibi blandiretur; attamen quod à Mauroceno supra citato notatum est, nec publicorum negotiorum usu præstans, neque cum Principibus summis de rebus agere assuetus erat, & ingenio potius ad privatas res quàm ad publicas gerendas idoneo. Itaque cum auctoritatis Pontificiæ cothurnum ultra modum prudentiæque regulam custodiret, in acerrimam cum republica Veneta incidit contentionem, quæ nec citò componeretur, plerosque in consistorio Cardinales obstitisse, *Thuanus* memoriæ prodidit, non tam de Ecclesiastica libertate, sicuti in aula tunc vulgò jactabatur, certantes, quam Pontificis ingenium, quieti innutritum, intricato negotio implicari gaudentes, ex quo cùm se non facilè expedire posset mœrorem ex eo mortiferum contraheret. (d) Sed fefellit istos consilium spesque, namque Paulus re cum Venetis post biennale dissidium transacta ad annum Pontificatus decimum sextum duravit, eamque longævitatem in rem suam suorumque diligentissimè convertit. MARCO ANTONIO, nepoti ex fratre, immensas opes paravit, prætereaque à Philippo Hispaniarum Rege Principatum Sulmonensem in regno Neapolitano, & dignationem *Magnatis Hispaniæ* impetravit. Eidem Scipio Caffarellus, *Cardinalis Borgesius* dictus, luculentam reliquit hæreditatem, filiumque ejus PAULUM uxor, *Olympia Aldobrandina*, Principatu Rossanensi, amplissimisque facultatibus, quas Clementis VIII familia congesserat, auxit, ita ut gnatus Pauli, JOHANNES BAPTISTA, inter Romanos Barones copiosissimus haberetur. Hic ex tribus, quos genuit, filiis, natu minimum, in flore ætatis sex nempe supra viginti annos natum, Venetiis morte interceptum amisit, MARCO ANTONIO, natu maximo, in conjugio mulieris nobilissimæ formosæ atque opulentæ vivente, familiæque propagationi gnaviter incumbente, gaudet, PAULUM verò, illorum ætatibus medium interjectum, Præsulari induit veste, purpura, nisi fatum obstitisset, fortassis ornandum; quæ ex Pauli V stirpe, quod ea masculis haud abundaret, nemo hactenus decorari potuit; hinc cum Urbanus VIII galerum Cardinalitium, quem à Paulo acceperat; gratitudinis ergò Borgesiæ familiæ restituere cuperet, agnatus remotior accersendus erat; isque fuit *Petrus Maria Borgesius*, Patritius Senensis, *Curtii ex Silvia Saracina filius*, qui anno 1624. in Cardinalium ordinem cooptatus usque ad d. XV. Jun. 1642. vixit, & dum Scipio Cardinalis in vivis superesset, *Cardinalis S. Georgii* à Diaconia sua, nominatus est, post illius obitum vero nuncupationem Borgesii assumsit.

ALDOBRANDINAM familiam quoniam res obtulit, & magnas Borgesiis ab illa accessiones opum factas esse dictum est, lubet de illa quædam subjungere: enimverò haud unius sunt generis, qui nomen illud gesserunt, ex Hetruscis tamen omnes oriundi, maximè illustres illi erant, qui comitatus S. Floræ, Soanæ & Pitiliani tenuerunt, sed nulla cum cœteris cognatione conjuncti fuerunt, sicut Eugenio Gamurrino constitisse intelligimus

(b) pap. 299.
(c) Oldoin. ib. pag. 376.
(d) loco cit.

gimus ex Parte Voperis sui de nobilibus Hetruriæ & Umbriæ familiis; illorum etiam, qui civitate apud Florentinos gaudebant, diversæ fuerunt familiæ: alii enim *Bellincioni* appellabantur, alii *de Lippo*, aliique *de Rubeo* (*Rosso*) vocitari solebant, quorum omnium stirpes emarcuerunt. Nostris, de quibus nempè sermonem instituimus, quique insignium loco *baltheo aureo utrinque pinnato, & tribus ab utroque latere stellis aureis stipato in campo cæruleo* utuntur, cognomen fuit primùm *del Nero & de Caruc-ci*, posteà *della Madonna*. Priora nomina à *Nerio & Caruccio* fratribus, Reinerii filiis, orta esse videntur, posterius assumptum est in memoriam Johannæ de Altovitis, præstantissimæ fœminæ, quæ Bencii, Caruccio prognati, uxor, & per excellentiam *Madonna Giovanna* salutata fuit. Sed Caruccii propago diu est, quod defecit. Nerio natus est *Andreas*, *hoc Aldobrandinus*, primus hujus nominis, quod posteris ejus in cognomen cessisse videtur; eo genitus *Georgius Florentiæ* supremum magistratum anno 1410. gessit, *Gonfalonerii* titulo, & filios habuit præter alios *Aldobrandinum II & Jacobum*, à quo in duos stirps hæc diducta est ramos; ab Aldobrandino satus *Papalis* posteà cœpit appellari ob ejus abnepotem *Hippolytum*, qui Papa factus est. Patrem is habuit *Sylvestrum Aldobrandinum* JCtum celeberrimum, anno 1558. mortuum, matrem *Læsam Detam*, quæ anno 1557. decesserat, fratres, hosque natu majores *Johannem*, Rom. Eccl. Cardinalem & *Petrum* JCtum, quo & *Flaminia Ferracia* nati sunt *Petrus* & *Olympia*. Istum Hippolytus patruus, ad Pontificatum Romanum anno 1592. d. 30. Jan. evectus, & Clemens VIII dictus, galero suo ornavit, & singularem principalium onerum adjutorem, *Cardinalis Patroni* dignatione, habuit, dum vixit, vixit autem usque ad an. 1605. d. 3. Mart. Petrus vero an 1621. d. 10. febr. vitam cum morte commutavit. Olympiam patruus & frater viro agnato, *Joanni Francisco Aldobrandino*, ex linea Jacobi orto, *Georgii & Margaritæ de Cornia filio*, nuptui locarunt, huncque summis officiis secularibus, negotiisque gravissimis adhibuerunt. Post legationem in Hispania obitam, supremam militiæ Ecclesiasticæ præfecturam suscepit, copiasque Clementis auxiliares in Hungariam bis duxit, annis nempè 1595. & 1601. sed in posteriore expeditione cùm Canisiæ obsidio ipso auctore, refragantibus cœteris ducibus, suscepta fuisset, maligna febre correptus Varasdini in arce subsistere fuit coactus, ibique animam efflavit.

Egregia verò ex Jo. Francisci & Olympiæ Aldobrinorum matrimonio provenit soboles, gnati quinque, *Sylvester*, *Johannnes Georgius*, *Hippolytus*, *Aldobrandinus & Petrus*, filiæ quatuor, videlicet *Margarita*, Rainutii Farnesii Ducis Parmæ uxor, *Helena*, Antonio Carafæ Duci Montis Draconis nupta, *Lucretia*, Marini Caraccioli, III Principis Abellini conjux, & Maria, Johanni Paulo Sfortiæ Marchioni de Caravaggio elocata. Ex filiis *Sylvester & Hippolytus* Diaconi Cardinales fuêre, & posterior etiam Camerarius Rom. Eccl. qui an. 1638. decessit, cum priorem jam anno 1612. mors rapuisset. *Aldobrandinus* Eques Hierosolymitanus sive Melitensis, & Prior Romanus factus, atque in militiam Germanicam profectus dignatione Tribuni, mortem in acerrimo apud Nordlingam prœlio oppetiit d. 27. Aug. 1634. *Jo. Georgius & Petrus* ductis uxoribus propagationi stirpis suæ operam dederunt, sed virili prole caruerunt: namque Jo. Georgius, *Princeps Roxani & Dux Sarsinæ* dictus, atque anno 1637. d. 16. Maji mortuus ex *Olympia Ludovisia* unicam reliquit gnatam, *Olympiam*, quæ nuptiis primis *Paulo Borgesio Pr. Sulmonensi*, secundis *Camillo Pamphilio*, in manum convenit, & d. 18. Dec. 1681. fatis concessit. Petro Duci Carpineti ducta est *Carlotta Sabella*, ex qua suscepit *Annam Mariam*, Francisci Mariæ Cæsii Ducis de Ceri, & *Catharinam*, Julii Sabelli Pr. Albani & Ricciæ uxores.

Non omnis tamen ſtirps virilis Aldobrandina emarcuit, ſed ſuperſtes eſt Florentiæ palmes, ex ramo Aldobrandini, II hujus nominis prognatus: is enim præter Johannem, à quo Papalis linea orta eſt, etiam *Brunettum* genuit, ad quem genus referebat *Baccius Aldobrandinus*, Sylveſtri & Flammettæ Arrigettæ filius, quem Innocentius X Rom. ex Canonico Baſilicæ Vaticanæ Presbyterum Cardinalem an. 1652. creavit, quique an. 1665. d. 21. Jan. vitam cum morte commutavit. Frater eidem fuit *Johannes Franciſcus Aldobrandinus*, qui ex Camilla de Pasqualis *Sylveſtrum*, *Hippolytum & Alexandrum* genuit.

XVI. CAJE.

❋ ❋ ❋

XIV.

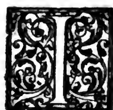
CAJETANA STIRPS

in Regno Neapolitano & Siculo florentissima

è qua pullularunt

Comites de Fondi & Morcone, Marchiones de Cisterna & Sortino, Duces de Trajetto, Laurenzano, Sermoneta & S. Marco, nec non Principes de Caserta & Cassarc

IN scuto hic delineato *fasciæ diagonales atque undatæ* gentilitium *Cajetanorum* digma, *aquila* verò *Aquilanam familiam*, è qua hæredem Comitatus Fundorum Loffredus Cajetanus uxorem accepit, denotant. Cum his insignibus Duces Laurentiani cæterique ex eorum linea prognati *regia Aragonica* conjungunt.

TABU

TABU

COMITES DE CASERTA, FONDI, & TRA

1. MATTHIAS CAJETANUS, Man

2. Loffredus s. Luitfredus & Goffredus Cajetanus; Eques 1255. Ux. *ex familia Comitum de Segna, Alexandri IV Papæ neptis.*

3. Loffredus II Cajetanus, Comes Casertæ, Dn. Sermonetæ. | Benedictus Cajetanus, *Cardinalis Rom. Eccl.* cr. an. 1282. *Summus Pontifex* 10. Dec. 1294. *dictus* BONIFACIUS VIII † 11. Oct. 1303.

4. Petrus Cajetanus, II Comes Casertæ, Dn. Sermonetæ & Marchio Piceni. *Johanna de Ceccano, Landolfi Dom. de Calvi fil. Gulielmi Sdendardi vid.* | Franciscus Cajetanus, *Cardinalis Eccl. Rom. cr. à patruo* 1295. † 1317. d. 9. f. 16. Maji.

5. Loffredus III Cajetanus, Comes de FONDI.
Ux. 1. *Margarita Comitissa Palatina, è domo Aldobrandesca, repudiata.*
2. *Johanna de Aquila, Riccardi Com. de Fondi fil. hæres.*
3. *Catharina de Ratta, Diegi Com. de Montorio & Casertæ f.*

6. 2. Nicolaus Cajetanus. Comes de Fondi, M. Camerarius regni. Ux. 1. *Johanna Ursina.* 2. *Violanta de Ratta, Catharina supradictæ soror consanguinea.* | 3. JACOBUS f. JACOBELLUS *Vid. Tab. VI.* | 3. Johannes *Consul Romanus.* | 3. Carolus cogn. Saccus, *Castellanus Molæ.*

7. Honoratus Comes de Fondi, V. Dn. Sermonetæ † 1401. *Catharina del Balzo, Bertrandi C. de Montescagioso & Andriæ f.* | Jacobus Comes de Fondi *Sueva Sanseverina, Roberti C. de Carigliano f. Henrici de Leonessa vid.* | Franciscus Cajetanus *Castellanus Molæ.* — Saccus Cajetanus *Vexillifer.*

8. Christophorus, *† extorris paulo post patrem.* | Johannella Com. de Fundi, ux. *Balthasaris Duc. Brunsuicensis † improlis.* | Christophorus Comes de Fondi Logotheta & M. Protonotarius regni. Ux. 1. *Isabella de Piczutis.* 2. *Johannella de Furno.* | JACOBUS *Vid. Tab. V.* | Antonius Cajetanus, *Cardinalis Rom. Eccl. cr.* 1402. † 11. Jan. 1412.

9. 2. Honoratus II Comes de Fondi, Trajeto & Morcone, Logoth. & Proton. regni † an. 1489. Ux. 1. *Francisca de Capua Fabritii C. de Molise f.* 2. *Catharina Pignatella.* | Alfonsus Dom. *de Telesa* ☾ | Casparus. | Jacobus DN. DE LONGANO. *Vid. Tab. IV.*

10. 1. Balthasar Cajetanus Comes de Trajetto, † ante Patrem. *Antonella Caracciola Johannis Pr. Capuæ f.* | PETRUS BERARDINUS. *Vid. Tab. seq. II.* | Johannella ux. *Johannis Cantelmi Com. de Popoli.* | Catharina nup. *Carolo de Sangro Dom. de Torre maggiore.*

11. Johannella ux. *Hieronymi Sanseverini Pr. de Bisignano.* | Laura nup. *Antonio de Guevarra Com. de Potenza.*

JETTO, DOM. DE SERMONETA.

fredi Regis Sicil. militiæ Præfectus. 1.

Adinulphus Cajetanus, Prætor (*Polestà*) *Urbivetanus.* — Petrus Cajetanus, *Episcopus Sora dein Todi, & denique Anagnia. 1226.* 2.

Jacobus Cajetanus. 3.

Benedictus Cajetanus, *Cardinalis cr. à Cælestino Vau. 1294, † 1296. d. 11. Oct.* 4.

Benedictus Cajetanus, Comes Palatinus.
Ux. *1. Johanna Ursina. 2. Hilaria de Sus, Ameriti Dom. de Pietra Carella fil. jam ter vidua & postremò Philippi de Gianvilla C. de S. Angelo.* 5.

1. Bonifacius Cajetanus Comes Palatinus. *Imperatrix Matthei Ceccani f.* — Franciscus. — Lucretia ux. *Ernaldi Monaldesci Dom. de Orvieto.* — Francisca nup. *Roberto de Capua.* 6.

Bonifacius Cajetanus Comes Palatinus. *Maria Conti.* — Honoratus. — Nicolaus. 7.

Rugierius. — Collella. — Johannella, ux. *Caroli de Artus C de S. Agata.* — Angela nupta *Johanni Tomacellio nepoti Bonifacii IX Papæ.* — Paulus Cajetanus. 8.
Fridericus Cajetanus.
Jordanus. Paulus. Theresia Felix. Zenobia.

Nicolaus Antonius. *Catharina Columna* — Jordanus, *Archiepisc. Capua cr. 1447. & Patriarcha Antiochia †13. Oct. 1496.* — Melchior Dn. de *Campello.* 9.

Lucretia uxor *Henrici Pandone Comde Venafro.* — Sueva nupta *Balthasari Spinello.* — ANTONIUS *Vid. Tab. III.* — Johannes Baptista Dn. de Telesa. Covella Carafa. — Honorata ux. *Hectoris Burgarelli Dom. de Vico.* 10.

Alfonsus Cajetanus. — Hippolyta nup. *1. Vincentio Mastro Judice. 2. Jacobo Gargano.* 11.

COMITES DE MORCONE ET DE FONDI

10. PETRUS BERARDINUS Cajetanus de Aragonia Comes de MORCONE, M. Protonotarius regni, Honorati Com. de Fondi F. † Mart. 1487.

11. Honoratus III Cajetanus de Aragon. Comes de Fondi, DUX de TRAJETTO cr. 1497. PRINCEPS de ALTAMIRA 1507. † post an. 1528. *Lucretia de Aragonia, Alfonsi Ducis Calabriae dein Regis Neapol. fil. naturalis.*

12. Fridericus Cajetanus, decoll. 1528. *Catharina de S. Severino Bernardini Pr. de Bisignano f.*

Joanna nup. 1. *Johanni Duci de Ferrandina,* 2. *Jo Berardino Aquaviva, II Duci de Nardo.*

Ludovicus Cajetanus † ante patrem. *Lucretia de Montalto Ludovici f.*

Nicolaus Cajetanus.

Portia uxor *Diomedis Carafae I II Ducis de Madalone.*

13. Beatrix uxor *Johannis Jordani de Arena.*

Scipio Cajetanus de Arag. Dux. Traject. *Camilla Zurla.*

14. Ludovicus Cajetanus de Aragonia Dux titularis de Trajetto, Do. de Pedimonte & Montepeloso.
Ux. 1. *Lucretia Ursina, Raimundi C. de Pacentro f.*
2. *Cornelia Carafa, Fabii Dom. de S. Mauro f.*

15. 1. Scipio II Cajetanus de Arag. Dux de Trajetto. † *impr. Hieronyma Bozzato.*

2. Camilla ux. *Philippi Cajetani Duc. de Sermoneta.*

Franciscus Cajetanus de Aragon. II Dux de Laurenzano, Do. de Pedimonte.

16. Alfonsus Cajetanus de Arag. III Dux de Laurenzano. † an. 1645. in Catalonia. *Hippolyta Carafa. Antonii, III Duc. Andriae fil. Ferdinandi Caraccioli Duc. Airolae vidua.*

Carolus Cajetanus Dn. de Avignano. † 1688.

17. Franciscus, † infans.

Franciscus Cajetanus de Arag. IV. Dux. de Laurenzano, † *in flore aetat.*

Antonius Cajetanus de Arag. V. Dux de Laurenzano. *Cecilia Aquaviva d' Aragona, Francisci, XIII Duc. de Atri. f.*

18. Nicolaus Cajetanus de Arag. *Aurora de San Severino, Caroli Pr. de Bisignano f. Jo. Hieronymi Aquaviva C. de Conversano vidua.*

Franciscus Cajetanus de Arag. *Dux milit.*

Dominicus *Dux & Consil. bell. R. Hisp.*

19. Pasquali Cajet. de Arag. Comes *de Alife.*

Franciscus Maria.

Cecilia.

L A II.

DUCES DE TRAJETTO ET LAURENZANO.

Uxor, *Constantia Ursina, Roberti M. Comestabilis regni filia.* 10.

Jacobus Maria Cajetanus Comes de Morcone. *Constantia Pignatella, Hectoris primi Ducis de Monteleone fil.* 11.

Ferdinandus Cajetanus Dn. de Pedimonte & Grottola. *Cassandra de Capua Vincentii Ducis de Termole Soror.* | Beatrix nup. *Camillo Cajetano Duci de Sermoneta.* | Victoria Com. de Morcone uxor *Scipionis Carafa filii Principis de Stigliano.* | Hieronyma uxor *Balthasaris Aquaviva March. de Bellante.* 12.

Johannes Cajetanus Dn. de Pedimonte & della Grottola, † improlis. *Catharina de Cardines, Leonardi ex March. de Laino fil.* | Victoria nup. *Jo. Antonio Carafa Duci de Laurino.* 13.

Alfonsus Cajetanus Dn. dein DUX de LAURENZANO. Ux. *1. Julia de Rogeriis Bar de Lorenzano. 2. Camilla Revertera ex Ducibus Salandra.* | Cassandra nup. *Scipioni de Moccia.* 14.

Uxor, *Diana de Capua.* | Ludovicus, *Jesuita.* | Ferdinandus. | Fridericus *Eques Melitens.* | Camilla ux. *Josephi Cantelmi Duc. de Popoli.* 15.

Ludovicus Cajetanus. Collonellus occ. *in prælio Tornaventano.* | Johannes Cajetanus. *Theatinus.* | Josephus Cajetanus *Clericus Camera* | Julia ux. *Placidi de Sangrò Pr. de S. Severo.* 16.

Josephus Cajetanus, *Eques Melit.* dein *Archiepisc. Tit. Neo Cæsar. Nuntius Florent. Patriarcha Alexandr. & Clericus Camera sub Innocentio XII.* | Francisca, *monialis.* | Diana ux. *Josephi Cantelmi VIII Ducis de Popoli.* | Julia *monialis.* 17.

Ludovicus *Magister Equitum in Hispan.* | Thomas *Magister Equitum in Flandria.* | Hippolyta. Theresia. Diana. Anna. *moniales.* 18.

AD TAB. III.

DOMINI DE S. MARCO.

01. ANTONIUS Cajetanus, Honorati II. Comitis Fundorum F.
Medea di S. Acapito Dom. de S. Marco di Licatola.

11. Cæsar Cajetanus DN. de S. MARCO † *improlis. 1511.*
Sebastianus Cajetanus Dn. de S. Marco.
Catharina de Sangro, Joh. Francisci fil.
Lucretia, ux. *Philippi Caracioli Dom. de Montefolcione.*

12. Johannes Antonius Cajetanus Dn. d. S. Marco.
Uxor. . . .

13. Marcus Antonius Cajetanus Dn. de S. Marco.
Uxor. . . . . *Storrente.*

14. Prosper Cajetanus Dn. de S. Marco † *improlis.*
Johannes Baptista Cajetanus Dom. de S. Marco. . . . . *Palma Ducis de Santelia f.*
Victoria uxor *Fabritii de Tocco.*

15. Violanta Domina de S. Marco, uxor. *Pompeji Pignatelli March. de Paglietta.*
Johanna nup. *Herculi Pignatello, Pompeji fratri.*

TAB. IV.

DOMINI DE LONGANO.

JACOBUS Cajetanus, Christophori Com. de Fondi F. Dominus de Longano aliorumque locorum. 9.
Margarita, soror Mutii Attendoli Sfortiæ, dicti il Gran Sforza.

Antonius Christophorus Cajetanus, † *improlis* an. 1464. — Berardinus Cajetanus, Dn. de Longano, *Trosiana del Duce, Rinaldi f.* 10.

Camillus Cajetanus Dn. de Longano & Fossaceca. *Camilla Mansolino.* — Drusiana ux. *Thomæ de Transo.* — Hippolyta nup. *Carafello Carafa.* 11.

Vincentius Berardinus Cajetanus Dn. de Riardo. *Sigismunda de Francisco.* — Lucretia. — Finitia. — Portia. — Antonius Christophorus Cajetanus. *Julia Cicinella, Antonii Mariæ Seripanni vidua.* 12.

Hieronymus Camillus Cajetanus. *Camilla Brancaccia.* — Vespasianus Cajetanus. *Imperia Lombarda.* — Octavius Cajetanus. — Jo. Berardinus Cajetanus. *Philomena Antinora.* — Hippolyta, nup. *1. Ascanio Ubriano. 2. N. Scaleoneo.* 13.

Scipio Cajetanus. — Jo. Baptista Cajetanus. — Hippolyta, nup. 1. *Thomæ Vespolo, 2. Julio Cæsari Caracciolo, 3. Scipioni Moccia, 4. Scipioni Antinora.* — Marius Cajetanus. *Dianora Palmiero.* — Franciscus Cajetanus † 1637. *Lavinia Minutilla.* — Donatus Cajetanus. *Johanna Ram ex Com. S. Agatha.* 14.

Clara, *monialis.* — Camilla ux. *Ludovici Caraccioli.* — Camillus Cajetanus. *Brigita Barone.* — Julia uxor *Caroli Cajetani, Romani.* — Lucretia nup. *Petro Caffarelli.* 15.

TABU

DOMINI ET DUCES DE SERMONETA, MAR

JACOBUS dictus Jacobellus CAJETANUS, Honorati Primi hujus nom. Comitis Fundorum & Dom Sermonetæ F. mortuus ante patrem.

9. Rogerius Cajetanus Dn. Sermonetæ M. Camerarius regni Neapol. † *improlis.* | Jacobus Cajetanus Dom. Sermonetæ

10. Johannella uxor *Petri Ludovici Farnesii Dom. de Montalto.* | Honoratus Cajetanus DUX I SERMONETÆ

11. Nicolaus Cajetanus Dux II Sermonetæ. | Gulielmus Cajetanus Dux III Sermonetæ. *Francisca Conti.*

12. Berardinus Cajetanus, occ. *à Borgiis.* 1499. | Camillus Cajetanus Dux. IV. Sermonetæ.

13. 2. Bonifacius Cajetanus, Dux V. Sermonetæ Dom. Cisternæ. *Catharina Pia ex Comitibus Carporum.*

14. Honoratus Cajetanus Dux VI Sermonetæ, Marchio Cisternæ. Eques Aur. Vell. *Agnesina Columna, Ascanii Duc. de Palliano f.* | Henricus Cajetanus, n. 6 Aug. 1550. *Cardinalis cr.* 18. Dec. 1585. † 13. Dec. 1599. | Camillus Cajetanus, *Patriarcha.*

15. Petrus Cajetanus Dux VII Sermonetæ, Eq. Aur. Vell. *Felicia Maria Ursina Ducissa de Gravina, Michaelis soror ac hæres.* | Philippus Cajetanus Dux VIII Sermonetæ, M. Cisternæ. *Camilla Cajetana de Aragonia, Ludovici D. Trajecti. f.* | Antonius Cajetanus *Archiepisc. Capuanus* 1605. *Cardinalis* 19. Apr. 1621. † 17. Mart. 1624. æt. 58.

16. Franciscus Cajetanus Dux IX. Sermonetæ & de S. Marco, March. de Cisterna, Eq. Aur. Vell. † m. Oct. 1683. æt. 92. Ux. 1. *Anna Aquaviva de Aragonia Princ. de Caserta, Andreæ Matthæi fil. ac hær.* 2. *Eleonora, al Mencia, Pimentel* 1662. | Gregorius Cajetanus, *Eques S. Jacobi.*

17. 1. Philippus Cajetanus Dux X Sermonetæ & de S. Marco, Princeps de Caserta, † m. Dec. 1687. Ux. 1. *Cornelia de Aquino Pr. de Castiglione & Feroleto.* 2. *Francisca de Medicis, Octaviani Pr. de Ottajano f.* 3. *Topatia Cajetana, Petri March. de Sortino in Sicil. Principis de Cassaro f. Francisci Fardelli Pr. de Paceovid.*

18. 3. Franciscus Cajetanus Dux de S. Marco & de Sermoneta, Pr. de Caserta. *Constantia Barberina Maffei Duc. de Palestrina. f.* 20. Jan. 1681. † m. Dec. 1687 | Andreas Hieronymus Cajetanus, *Abbas*, † m. Sept. 1688. | Anna, *monialis Romæ in Turre spec.*

19. Michael Angelus Cajetanus, Dux de S. Marco. | Eleonora, nup. *Francisco Carracciolo C. de Bufino* 1699. | Lucretia. | Anna.

LA V.

CHIONES DE CISTERNA, PRINCIPES DE CASERTA.

Uxor, *Rogasia de Evoli, Dom. de Macchia, Thomæ Marzani Com. de Alifi vid.* 8.

Ux. 1. *Johanna Ursina Petri Com. Nolæ f.* 2. *Angela Ursina.* | Ludovicus Cajetanus. | Sueva, ux. *Laurentii Columnæ Com. de Alba.* 9.

Uxor, *Catharina Ursina* | Beatrix nupta *Berardo Casparo de Aquino, Com. de Loreto, March de Pescara.* 10.

Jacobus Cajetanus *Protonotarius*, occ. ab Alex. VI, 1499. | Isabella uxor *Pauli Morgani,* 11.

Uxor. 1. *Beatrix Cajetana de Aragon. Honorati III. Com Fundorum f.* 2. *Flaminia Sabella.* | Ersilia uxor *Jo. Francisci Ursini Com. de Pitigliano.* 12.

2. Nicolaus Cajetanus nat. 24. Febr. 1526. *Cardinalis* cr. 22. Dec. 1536. † 7. Maji 1585. | Guilielmus Cajetanus † *puer.* | Attillius Cajetanus † *puer.* 13.

Beatrix uxor *Angeli Cesii Duc. de Aquasparta.* | Johanna nup *Virginio Ursino Duci de S. Gemini* | Isabella. | Cecilia. 14.

Bonifacius Cajetanus, *Cardinalis* cr. II Sept. 1606. *Archiepiscopus Tarentinus* 1613. † 29. Jun. 1617. æt. 50. | Rogerius Cajetanus. | Gregorius Cajetanus, *Eques Melit.* | Guilielmus † *infans.* | Benedictus. Cajetanus *Abbas.* 15.

Ludovicus Cajetanus, nat. 1595. *Patriarcha Antiochenus,* dein *Archiepisc. Capuanus* 1624. & denique *Cardinalis* cr. 19. Jan. 1626. † 8. Apr. 1642. | Honoratus Cajetanus. *Patriarcha Alexandriæ.* | Cornelia uxor *Hieronymi Cesarini, Ducis Civitatis novæ.* 16.

1. Andreas Matthæus Cajetanus, *Abbas,* † | 1. Maria Isabella, *monialis,* † 17.

Camilla, *monialis Romæ in Turrespec.* | Isabella nup. *Balthasari Cataneo Pr. de S. Nicandro* 1692. 18.

TAB. VI.

6. JACOBUS, dictus vulgo *Jacobellus*, & contractius *Bellus*, CAJETANUS, Loffredi, primi Comitis de Fondi & Catharinæ della Ratta F. Dominus de Felettino, Tora & Valepietra. Uxor, *Ruta f. Venuta Spinelli de Giovenazzo, Nicolai Com. de Gioja fil.*

7. Nicolaus Cajetanus. — Tuccius Cajetanus. — Antonius Cajetanus. — Agnes ux. *Jacobi Columnæ.*

8. Honoratus Cajetanus. — Jacobus Cajetanus. ☾ — Petruccius Cajetanus. ☉

9. Bartholomæus. — Jacobus. — Christophorus. — Antonius. — ☽ Antonius. — Christophorus. — Horatius. — ☉ Evangelista. — Franciscus.

10. Leonardus Cajetanus. *Conrada de Antiochia.* — Dantes Cajetanus.

11. Antonius Cajetanus. Ux. 1. *Johannella Columna.* 2. *Catharina Columna.* — Rinaldus Cajetanus. — Christophorus Cajetanus.

12. Cæsar Cajetanus. *Isabella Conti.* — Honoratus Cajetanus. — Nicolaus Cajetanus. *Mobilia Cajetana Laurentii fil.* — Laurentius Cajetanus. *Diana Cajetana.* — Francisca ux. *Innocentii de Tomaso.*

13. Antonius Cajetanus. *Maria Columna.* — Marius Cajetanus. — Christophorus. — Cornelia ux. *Joh. Bapt. Morgani.* — Pantasilea. — Mobilia ux. *Nicolai Cajetani.* — Victoria monialis.

14. Pirrus f. Petrus Cajenus. Ux. 1. *Margarita Villana.* 2. *Johanna Carafa.* — Francisca ux. *Ludovici Conti.* — Cinthia nup. *Andreæ Mattei.* — Cæsar Cajetanus. *Antonia della Valle.* — Lucia ux. *Anduigio Porta.*

15. Horatius. *Porta Astalli.* — Prosper. — Antonius. — Figuera. — Martia. — Antonius. — Sancia. — Martia. — Laura.

16. Franciscus Cajetanus, *Prælatus.*

TAB. VII.

CAJETANÆ STIRPIS IN SICILIA, & ex ea ortorum MARCHIONUM DE SORTINO ET PRINCIPUM DE CASSARO diatypofis.

PETRUS Cajetanus Nobilis Civis Pifanus in Siciliam à Rege Alfonfo I ob fingulares virtutes evocatus an. 1417. & inter adminiftratores regni adfcitus, quatuor ibi caftella, nempe *Chiaramonte*, *Dirillo*, *Caltabiano* & *Tripi* acquifivit.
Uxor. *Catharina.*

Guido Cajetanus, Dn. de Chiaramonte & Dirillo, hisque à veteribus poffefforibus relutis DN. de SORTINO, † 1459. Ux. *Lucretia Barrefe, Jo. Baptifta Bar. de Militello f.*	Aloifia nup. N. *Agliata.*	Brigita ux. *Gerardi de Agrigento.*	Jacoba nup. *Luca Bellacera.*	Barnabos Cajetanus, Dn. de Tripi, † improlis 1479. *N. Alagona.*

Petrus Cajetanus Dn. de Sortino. . . . . . *Alagona, Blafci foror.*	Elifabetha ux. *Blafci Alagona.*	Diecus Cajetanus, *à quo etiam pofteritas.*

Guido Cajetanus Dn. de Sortino, † 1504.
N. *Vintimiglia.*

Petrus Cajetanus Dn. de Sortino *Margarita Siragufa, Petri Dom. de Caffaro f.*	Henricus Cajetanus. *N. Crifafi Baronis de Linguagroffa fil.*

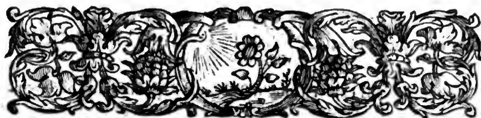
Guido Cajetanus Dn. de Sortino oppreffus ruina caftri Sortinenfis, terræ motu facta, unà cum matre an. 1542.	Cæfar Cajetanus Dn. de Sortino & Caffaro poft fratrem. *Antonia del Bofco, foror Com. de Vicari.*

Petrus Dn. de Sortino & Caffaro. *Johanna Moncada Cafaris Pr. de Paternò fil.*	Melchiora.	Octavius.	Laura ux. *Baronis de Sicnliana.*	Francifcus.	Leonora ux. *Francifci Moncada Baron. de Turturici.*

Cæfar MARCHIO de Sortino & PRINCEPS de Caffaro. Ux. 1. *Anna de Tagliavia & Aragonia. foror Pr. de Caftelvetrano.* 2. *Anna de Carretto, foror Com. de Ragalmuto.*	Francifcus, *Jefuita.*	Fabritius. *Emilia. Moncada.* Δ	Blafcus. *Ifabella Morra.*	Antonia ux. *Cafparis de Porto, Bar. de Sommatino.*	Lucretia.

1. Johanna ux. *Antonii S. Salvatoris de Requefens. de Aragonia Pr. Pantellaria.*	2. Petrus March. II de Sortino. *Antonia Saccano, vidua Balthaf. Nafelli Com. de Comifo.*	Jofephus, fante patr. *Ifabella Pardi & Maftro Antonio.*	Antonia ux. *Ducis S. Johannis.*	Petrus.	Fabritius.	Johannes.	Francifcus.

Anna ux. *Ignatii Moncada.*	Theopatia, nup. 1. *Jo. Francifco Fardella Pr. de Paceco.* 2. *Philippo Cajetano Pr. Caferta.*	Cæfar.	Ludovicus.

EXEGESIS HISTORICA.

AJETANAM ſtirpem ex ipſa ejusdem appellationis urbe, quæ maritima Campaniæ, & arce ſitu atque operibus munita inſignis eſt, ejusque priſcis Principibus, ſive Ducibus, qui Longobardorum imperio ad finem vergente inclaruerunt, originem trahere, poſt Ferdinandum Marranum Guardiæ Ducem, qui de familiis cum ſua cognatione conjunctis librum conſcripſit. Carolus *de Lellis*, cujus in hac genealogia legimus veſtigia, retulit, *Parte prima Diſcurſuum de famil. nobil. regni Neapolit.* idque teſtimoniis è Cronico Caſſinenſi deſumptis ivit firmatum. Gelaſium II. Papam, qui Romanæ Eccleſiæ anno 1118. præfuit, ad eandem pertinere familiam ſcriptori vitæ ejus, Conſtantino Caëtano, viſum eſt. Aliquot verò ex ea ſtirpe orti ſunt rami, ſi modò omnes ab eadem defluxerunt: namque olim etiam Romæ & Neapoli fuerunt Cajetani, antequàm *Anagnienſes*, de quibus præcipuè ſermonem inſtituimus, illa in loca ſe diffuderunt, alii Piſas, Florentiam & Urbevetum, nec non in Hiſpaniam, Siciliamque larem tranſtulerunt, quorum propagines maxima ex parte extinctæ ſunt. Ad veterem Romanam Cajetanorum familiam genus refertur *Joannis Cajetani*, cujus gnata *Perna* Matthæo Urſino nupta fuit, eidemque luculentam domus ſuæ hæreditatem attulit.

Ex Hiſpania primam Cajetanorum originem manaſſe alii tradunt Scriptores, quorum in numero *Alfonſus Ciacconius* eſt, qui in vita Bonifacii VIII. Papæ hæc literis prodidit: *Bonifacii VIII. majores, nobili genere ex Hiſpaniæ provincia Catalonia orti, in Italiam cùm veniſſent Cajetæ diu conſederunt. Inde Anagniam, urbem vetuſtiſſimam & opulentam, Hernicaque regionis Caput migrantes, à priore ſede Cajetanæ familiæ nomen habuerunt.* Dicto Papa non alius Cajetanam familiam magis claram fecit; gnatus is fuit *Luitfredi* ſive *Loffredi Cajetani*, Anagnini equitis opulenti, appellatus initio BENEDICTUS. Poſt humaniores literas à puero hauſtas, utrique juri operam impensè navavit. Doctoratus inſignibus ſuſceptis ad Curiam Romanam acceſſit, ubi Advocati Conſiſtorialis, & Notarii Apoſtolicæ ſedis muneribus aliquandiu functus, vir *doctrina, mira rerum experientia & ſingulari prudentia ornatus evaſit; virtutes rarò ſolas, ſua vitia* (id quod haud diſſimulavit *Ciacconius*, cujus utimur verbis) *comitabantur, improbitas, vafricies, arrogantia, audacia, multa prætereà immodica ambitio, & immanis avaritia.* Martinus IV. eum *Diaconum Cardinalem S. Nicolai in carcere Tulliano* creavit, à Nicolao IV. *Presbyter SS. Sylveſtri & Martini in montibus* titulo deſignatus eſt; ſummi verò Pontificatus immodica preſſus cupiditate Cæleſtino V. homini ſimplici & bono, ut illum abdicaret, perſuaſit, inſigni fraude uſus, canali ſcilicet in ejus cubiculum immiſſo, pluribus noctibus, quaſi angelica voce inſonans: *Cæleſtine, depone Pontificium munus, ſi vis ſalvus fieri.* Hoc mandato, quaſi cœlitus delapſo perterrefactus Cœleſtinus cum reliquiſſet ſacram ſedem, Benedictus Cajetanus Neapolim ad Carolum Regem noctu acceſſit, *tuus*, inquiens, *Cœleſtinus tibi & voluit & potuit ſervire, ſola ei induſtria defuit, ego verò, ſi tua opera Pontifex renunciarer, poſſem & vellem & ſcirem tibi opitulari, cùm in omnibus, tùm maximè in Siciliæ recuperatione.* Rex hac ſpe ductus

ctus, cum Cardinalibus amicis agit, ut non alium quàm Benedictum Pontificem designarent: ad X. igitur Kal. Januar. an. 1294. Conclavi in arce nova Neapolitana præsente Carolo Rege patres inclusi, postridie vigiliæ Natalis Domini Romanum Pontificem illum designarunt, qui *Bonifacii VIII.* nomine assumpto, sedit in Romana sede annos 8, menses 9, dies 28. Istis obtentum Pontificatum artibus quibus gesserit, si quis cognoscere cupit, scriptores evolvat historiæ Papalis, videlicet præter Ciacconium jam allegatum, *Platinam, Papyrium Massonium, Joh. Stellam* aliosque: neque enim acta ejus enarranda recipit hic scripturæ modus; paucis ingenium studiumque ejus expressit Platina, *Imperatoribus,* inquiens, *Regibus, Principibus, Nationibus, populis terrorem potius, quàm religionem injicere conabatur, aurum, undique conquisitum, plus quàm dici potest, sitiens*; & hujus sacra fame magis fortasse, quàm, pio consilio, Jubilæi celebrationem sive sacrum indulgentiarum mercatum anno seculari decimo tertio instituit, centesimo quoque anno aperta Romæ aurea porta renovandum. Cæsares eisque addictos Vatiniano prosecutus est odio, ejusque festivum dedisse fertur documentum, cum Porchetum Spinolam Genuensem Archiepiscopum Cæsaris partibus deditum, sibi primo Quadragesimæ die ad ædem sacram obviam factum, ut cinerem de Pontificis manu acciperet carmine mutato ita affatus esset; *memento quod Gibellinus es & cum Gibellinis in cinerem reverteris,* inque ejus oculos, non in caput, uti mos est, cinerem conjecto. Fatale verò illi evenit dissidium, quod cum Philippo Pulchro Rege Galliæ & Columnensi familia excitavit; ab his enim tandem conspiratione inita, cujus executores præcipuè Gulielmus Nogaretus Eques Gallus & Sciarra Columna fuerunt, Anagniæ per insidias oppressus & captus est, cumq; ut recuperaret libertatem, promisisset se restituturum in abrogatos honores Cardinales Columnenses, & redditurum fratribus eorum bona ablata, sed Romam reversus pactis se staturum negasset, ideoque Columnenses vim denuò parare intellexisset, indignationis œstro percitus caput sæpe muro concussit, & digitos momordit, donec ex nimia iracundia fatigatus & vexatus spiritum efflaret, dicterio locum faciens: *intravit ut Vulpes, regnavit ut Leo, mortuus est ut canis.* (a)

LOFFREDUS, secundus hujus nominis, in Bonifacii Papæ, fratris sui, gratiam à Carolo II. Rege Neapol. Comitatu Casertano aliisque locis donatus, atque inter intimæ admissionis ministros adscitus est. Sermonetam, in Romano territorio sitam à fratre Pontifice accepit; Idem PETRO Loffredi F. Picenum, quam Marchiam Anconitanam vocant, Marchionis titulo concessit; eundem Carolus Rex Neap. non minore in honore, quàm patrem ejus, habuit, castrisque *Vallecursia & Ducenda* donavit. Econtra vendidit ille Casertanum comitatum Siginulpho Comiti de Telesa, Magno regni Camerario.

LOFFREDUS hujus nominis tertius novo mactus est Comitatu Caroli II. Regis beneficio; is enim in gratiam propatrui ejus Bonifacii Papæ nuptias illi concilia... virginis vetusto Aquilensium genere natæ & opulentæ, utpote hæredis Comitatus Fundensis, qui olim in Cajetæ Ducum ditione fuisse traditur; his verò nuptiis vacuam domum ut faceret Loffredus; uxor prior cum qua jugali sociatus erat vinculo, repudianda fuit; id quod propatruo, supremo rei matrimonialis arbitro, dispensante, & Rege assentiente nullo confectum est negotio; illa deinde Nello *de Petra* in manum conveniente. Loffredus Johanna Aquilensi viduatus, quod unici gnati, cui *Nicolao* nomen erat, pater esset, ad tertia transiit vota cum Catharina *de Ratta,* factaque ei est à Rege Privilegio singulari potestas transmittendi Fundensem Comitatum ad filios ex hoc nascituros matrimonio, si forte Nicolaum præmaturè & improlem vivis excedere contingeret. Sed superflua ista fuit providentia: NICOLAUS enim ad virilem pertigit ætatem, uxores duas duxit, liberosque, ex qua incertum, genuit, quorum propago hodièque viget. Istius ætate cum ex parricidio, quod Johanna regina in marito suo Andrea patrari curavit, bellum ortum esset intestinum, Ludovico Rege Hungariæ mortem fratris armis ultum eunte, hujus partes amplexus est, & bellum reginæ intulit, occupata Terracena & arce Itri, Cajetanæ urbi vicina, cumque regina ei Philippum Nautalium exercitus sui ducem objecisset, signis collatis insignem reportavit victoriam, duce ipso cum magna suorum parte cæso. In gratiam tamen deinde cum regina reconciliatus, & in possessiones suas, quibus ab ea mulctatus fuerat, restitutus est, quemadmodum è Joh. Villani Historia Neapolit. *Lellius* refert.

(a) Stella de vitis ac gestis Summ. Pontif. pag. 207. & seqq. Ciaccon. Hist. Pont. Tom. II. p. 295. & seqq. Baluz. not. ad Vit. Pap. Avenion. p. 1414.

HONORATUS Cajetanus, Nicolai F. tertius Fundorum Comes illa tempestate, qua Summi Pontifices Avenione in Gallia sedebant, provinciarum Campaniæ & maritimæ rector erat. Post mortem Gregorii XI, qui Romam sedem iterum transtulit, cum à furente populo nobiles urbe egredi coacti essent, in eorum numero etiam Honoratus fuit: nimirum dixisse auditus erat Cardinalibus ante ingressum conclavis: *Videte, si ponitis vos hic in conclavi sub potestate Romanorum, oportet ut eligatis ad voluntatem ipsorum; sed si volebant liberè facere electionem suam, quod transferrent se ad Campaniam, & ipse teneret eos ibi securos, Et cum hoc sentirent Romani, mandaverunt illi Comiti, quod recederet de urbe sub pœna capitis*, quemadmodum ex depositionibus *Steph. Baluzius in notis ad vitas Paparum Avenion.* retulit. (b) Electus isto in conclavi Italicorum inprimis Cardinalium studiis, Bartholomæus de Prægnano, dictus *Urbanus VI.* Honorato Comiti administrationem Campaniæ abstulit, eamque transtulit ad inimicum ejus Thomam Sanseverinum. Hujus injuriæ contumeliæque ultionem dum ille meditatur, accidit, ut Johanna Regina Neapolitana suspicione perstringeretur haud inani, id agere Urbanum, ut ipsa de solio regio deturbata, Carolum Dyrachii Ducem in eo collocaret. Quare secreta adversus Urbanum agitavit consilia cum Honorato Comite, qui cognito multos ex Cardinalibus, & imprimis Gallos aliosque Ultramontanos, Urbani odio Anagniam secessisse, rebusque novis studere, oleum, quod ajunt adjecit, camino, & autor illis fuit, ut ad civitatem suam Fundanam se transferrent, ibidemque in conclavi libero & securo alium Pontificem eligerent; atque ita septimo ab Urbani electione mense, nempe die XX. mensis Septembris anno 1378. Fundis Robertus Cardinalis Gebennensis, *Clementis VII.* nomine ascito, electus, ingens q; illud schisma excitatum est, quod XL. prope annos, usque ad electionem Ottonis Columnæ, qui an. 1417. in Concilio Constantiensi exautoratis tribus Papis Summus Pontifex creatus est, duravit. Postquam deinde Carolus Dyrrachius, Johanna regina capta & neci data, superior factus esset, cunctique proceres certatim ei obsequium detulissent, permansit Honoratus in partibus Ludovici Andegavensis Ducis, quem Johanna adoptaverat, ita ut nec Ladislao, Caroli filio ac successori, se submitteret; armis itaq; cum in ordinem redigendus esset, Rex ditionem ejus invasit, Scaulioque occupato, tantum illi terrorem incussit, ut ex ægritudine animam exhalaret, & Regi in proclivi esset Trajecto, Gariliano aliisque ejus possessionibus potiri, *Christophoro* filio defuncti fugato; (c) hunc cùm paulò post mors intercepisset ad gnatam Honorati *Johannellam* Fundorum Comitatus & Sermoneta devenerunt, nuptam Balthasari è Brunsuicensibus in Germania Ducibus orto, Ottonis, qui Johannæ Reginæ quartus fuit maritus, fratri, sed sine prole mortuam.

JACOBUS Cajetanus, diversis ab Honorato, fratre suo, partibus deditus & Carolum Dyrrachium sectatus est, cujus materteram in matrimonio habebat: multis eapropter ab illo postquam rerum potitus esset, prœmiis mactus, & possessionibus nonnullis procerum Neapolitanorum, qui obsequium ipsi præfractè detrectabant, donatus est, quarum etiam donationum confirmationem à Ladislao Rege, Caroli filio, anno 1391. obtinuit. Jure prætereà successionis in Pedimontanam terram, quod ad Carolum Regem morte privigni sui Carlotti Leonessæ, prole destituti, devolutum erat, ejusdem Regis concessione d. 8. Sept. anno 1383. scripta, auctus est, & denique post fata liberorum fratris sui Comitatum Fundorum sibi vindicavit. A filiis ejus natu majoribus *Christophoro* & *Jacobo* in duos stirps Cajetana abiit ramos, quibus ea hodieque distinguitur.

CHRISTOPHORUS Cajetanus Jacobo patri in Comitatum Fundorum, aliasque ejus in regno & Campania possessiones successit. Vir maximi animi ingeniique & bello strenuus fuisse prædicatur; constantem etiam in fide erga Ladislaum Regem se prœbuit, à quo Magni Marescalli primùm, dein Logothetæ & Protonotarii regni munere ornatus fuit. Ladislao vivis exempto à Johanna II. regina ejus sorore an. 1419. Aprutio Proregis dignatione præfectus, Aquilæque gubernator constitutus est, cumque illa Alfonsum Aragoniæ Regem in auxilium adversus Ludovicum Andinum evocasset, atque in hæredem regni Neapolitani adoptasset, adventanti obviam honoris ergò missus est, & solemni Neapolim ingredienti pompa latus clausit; Post mortem Johannæ quum ingens rerum perturbatio in Neapolitano regno consecuta esset, & in partes primores discessissent, Christophorus Cajetanus ac ROGERIUS frater iis, qui Neapolitanam rem administrabant, infensi, inter primos Alfonsum

(b) pag. 1472. (c) Summont. Hist. Neapolit. Lib. IV. pag. 454. & 532.

sum respicere cœperunt, sicut *Barth. Facius* memoriæ prodidit. (d) Eidem regi nec non Ferdinando, ejus gnato ac in regno Neapolit. successori, HONORATUS Cajetanus, Christophori F. perpetua deditus fuit fide, ab utroq; etiam in charissimis habitus est, ita ut nullam facilè occasionem ornandi eum præterlabi sinerent, sed bonis honoribusq; virtutem viri exaggerarent, tandemq; Ferdinandus eum posterosq; ipsius omnes in nomen & stemma Aragonicum arrogaret, his in diplomate amplissimo, an. 1466, d. 29. Oct. dato, quod *Carolus de Lellis* recensuit, usus verbis: *Cum tu is sis, qui pro tua virili regnum nostrum jam dilabens armis, animis atq; omni ope stabiliveris; domum & familiam nostram erexeris & custodieris, Te Honoratum Comitem, Prothonotarium & Logothetam hujus regni Siciliæ, filios & nepotes, natos jam & in antea nascituros, omnesq; & singulos tuos, & uniuscujusq; ipsorum in perpetuum descendentes, in & ad Regiam nostram domum, cognationem, atq; familiam de Aragonia, illis profecto titulis, cognominibus, insigniis & armis, vos universos & singulos nobilitantes, decorantes & illustrantes, unimus, aggregamus, adjungimus, adoptamus ut in omnibus & per omnia, quo ad titulos, honores, præminentias, insignia & arma prædicta, sitis, habeamini & teneamini, ac si verè proprii sanguinis nostræ regiæ familiæ, ac domus de Aragonia prædicta originem duxeritis, & in ea orti ac nati essetis, & de cætero nascerentur; statuentes insuper & decernentes tibi Honorato Caëtano de Aragonia Comiti annuam provisionem ducatorum mille, Carolenis decem pro ducato computatis, consequendorum per te ad tuæ vitæ decursum de & ex juribus, pecuniis & dirictibus salis nostræ curiæ provenientibus* &c. Id præterea ad Honorati gloriam pertinet, quod Fridericum Imperatorem Roma, postquam ibi coronatus fuisset, Neapolim ad visendum Alfonsum Regem iter facientem, Fundis in oppido suo hospitaliter excepit, atq;, ut *Facii* habent verba, *summo honore affecit.* (e) Verùm sicut nulla unquam fuit felicitas tanta, cui non aliquid adversi intervenerit, ita nec ille afflictionibus prorsus caruit, sed acerbas sensit morte prœmatura filii sui natu majoris optima indole præditi, & minoris pravitate ac inobedientia; numeratus eâ propter inter insignia varietatis fortunæ exempla à Tristano Caracciolo in libro, quem de illo argumento posteritati reliquit.

In numero fratrum Honorati Fundorum Comitis fuit JORDANUS, vir doctus, & inprimis Poeta ingenio præcellens; hunc Nicolaus V. Pontifex an. 1447. mense Aprili Archiepiscopum Capuæ creavit, deindeq; ex singulari gratia Patriarchæ Antiocheni dignationem ei adjecit, purpura ornatis tunc tantùm propriam. An. 1491. à Ferdinando rege in communionem adoptionis Honorato ejusq; posteris factæ peculiari diplomate adscitus est, à quo tempore Aragonicum nomen cum avito junxit, in epitaphio etiam ejus expressum, quod ita se habet: D. O. M. S. JOR. GAY. ARAGONIUS PONTI. *Capu. Patriar. Antiochenus, Pietatis ac Justitiæ cultor, humanam imbecillitatem, exiguum vitæ curriculum, incerti obitus incertum diem considerans, H. S. sibi viv. erexit paravitq; Ann. Sal. nost.* M CCCC LXXXXVI.

ANTONIUS Cajetanus, Jordani patruus, ab ineunte ætate Ecclesiasticum vitæ genus amplexus, liberalium artium studiis animum adjunxit; & emenso studiorum curriculo per varios honorum gradus Patriarcha Aquileiensis renunciatus est, quam sedem cum assecutus esset d. 12. Febr an. 1395. & retinuisset usq; ad an. 1402, à Bonifacio IX. Presbyteris Cardinalibus S. Cæciliæ titulo fuit adscriptus, deindeq; Episcopus Prænestinus ab Innocentio VII. renunciatus est. At in Pisano concilio an. 1409. cum concordiæ ergò ultrò Episcopatu Prænestino abiisset, ab Alexandro V. Episcopus Portuensis & S. Rufinæ, ac S. R. E. *Major Pœnitentiarius* declaratus est. Fuit is vir cùm avita majorum, cùm sua virtute insignis, cui Gregorius XII. facultatem concessit, ut minores urbis Pœnitentiarios suo arbitrio corrigeret ac reformaret. Gregorio deinde relicto Pisas profectus concilio, & Alexandri V. comitiis affuit; quamobrem Gregorius illum Cardinalatu & Episcopatu abire jussit, & privavit diplomate dato Arimini d. 19. Jan. an. 1409, quam privationem Pisani patres irritam pronunciarunt. Fesulani præterea Episcopatus administrationem & Archipresbyteri munus in Basilica Lateranensi demandante Innocentio VII. gessit, & deniq; Romæ naturæ concessit, sepultusq; est in æde S. Mariæ super Minervam ad sinistram majoris aræ cum sequenti epitaphio: *Hic requiescit Reverendiss. in Christo Pater Dominus Antonius Cajetanus Episcopus Portuensis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis qui obiit anno Domini MCDXII mensis Januarii die undecima, Indictione quinta* (f)

(d) Histor. Libro IV. (e) Libro IX. (f) Ciaccon. Hist. Pontif. & Card. Tom. II. p. 709

AD TAB. II.

PETRUM BERARDINUM Cajetanum, Honorati Comitis Fundorum filium natu minorem, haud bono fuisse ingenio, & improbitate sua patri crucem fixisse, jam innuimus; ista eò excessit, ut factiosorum globo se adjungeret, & conjurationi adversus Ferdinandum Regem factæ nomen daret; illa detecta major contra Petrum Berardinum genitori quàm Regi oborta est indignatio; hicque illi delictum ob patris merita facile condonaturus fuerat, nisi genitor ipse Regem perpulisset, ut comprehendi filium & in carcerem conjici juberet, id quod cum d. 19. Januar. an. 1487 factum esset, ex ægritudine miserum mors mense Martii proximo consecuta est.(g) Gnatos duos, quos post se reliquit, avus hæredes instituit & minori quidem Moreonensem legavit Comitatum, qui in bellis Neapolitanis ei ablatus, sed ab ipso ære redemtus cum ejus filia in Carafensem transiit domum, majori cœteras attribuit possessiones; huic, cui nomen erat HONORATO, Rex Ducis titulum Trajectensi terræ annexum adjecit, prætereaque Alfonsi Ducis Calabriæ, gnati sui, filiam naturalem, in matrimonium dedit. Sed ille in bello, quod à Carolo VIII Rege Galliæ Ferdinando illatum est, universæ propè ditionis suæ jacturam fecit, quippe quam Carolus victor Prospero Columnæ donavit; neque Honoratus Cajetanus etiam post Caroli discessum pacemque factam ex amissis possessionibus aliam recuperavit, quàm Pedemontanam Econtra à Ferdinando Rege Hispaniæ civitatem Altamuram juxta cum Mattola, Minorbino & Grottola Principis dignatione an. 1507. obtinuit. Per tabulas supremas hæredem scripsit *Scipionem*, ex Ludovico filio suo secundogenito nepotem; iste enim patris fatum antevertit; FRIDERICUS verò natu maximus Honorati filius, exhæredatus est à patre ob rebellionem contra Carolum Imperatorem, & paulò post illius obitum ab Arausionensi Principe, Cæsaris in regno Neapolitano Vicario, securi percussus, unà cum aliis Gallicas partes sectatis. (h)

SCIPIONI Cajetano, quem avus Honoratus Altamuræ Princeps hæredem scripsit, litem eapropter movit FERDINANDUS patruus; sed inferior discessit, Pedimontana tamen instructus terra, quæ filio ejus sine liberis mortuo ad LUDOVICUM II Scipionis gnatum rediit. Hic ad exemplum genitoris Ducis Trajectensis titulo usus est, re destitutus, qua verò ratione Altamuræ Principis titulo abstinuerit, incompertum habeo; sed cum SCIPIONE II Ludovici II filio Trajectensis etiam titulus intercidit, Ducale tamen axioma à patruo ejus ALFONSO resumtum, isq; *Dux Laurentiani*, quem locum prior ipsi attulit uxor, dictus est. Hujus nepos cognominis Regi Hispaniæ in bello civili Catalonico fortitudinem suam probavit, cumq; ad summa quæque eniteretur post præclara edita facinora in improspera Hispanorum contra Gallos ad Secorim amnem pugna captus, & ex vulnere in brachio accepto mortuus est; tristi sui desiderio relicto, eò quod, sicut *Leonardus Capuanus in Historia vitæ Andr. Cantelmi sub finem libri VII* memoravit; inter primates Neapolitanos emineret, & summæ esset expectationis; quippe qui ad gloriam in prœlio & obsidione Ilerdensi sibi partam, in postremo illo conflictu, novam sanguine tinctam & obsignatam suo adjecisset. LUDOVICUS etiam ejus frater equitum dux, pro dicto Rege sanguinem vitamque profudit. ANTONIUS Dux Laurentiani quintus, dignitatem familiæ in præsentia sustentat florentissima beatus prole, ex qua filii tres minores natu Hispaniæ Regi in Belgio Hispaniæque stipendia fecerunt, manu & & consilio potentes pollentesq; secundo genitus FRANCISCUS bello Ungarico spectatus, eximium in Cæsarea militia gradum Legati superioris, locorumque aliquorum magni momenti in Transylvania præfecturam consecutus; anno 1699. verò Tribunus creatus & in Cataloniam missus est, ut copias Germanicas ductoris dignatione (*Generale di battaglia*) illic regeret, Nicolaus frater istorum natu maximus civilibus ab ineunte adolescentia deditus studiis viri summa prudentia multaque doctrina præditi famam tuetur, addo humanitatem, cujus virtutis documentum dedit, dum notitia recentiorum familiæ suæ rerum benignè nos impertivit.

AD TAB. V.

IN Cajetanis, tertia & quarta Tabula enumeratis, quoniam deficit narrandi argumentum, ad quintam progredimur, quæ alterum Cajetanæ stirpis ramum capitalem exhibet, ex quo orti Romam postliminio larem transtulerunt; & Sermonetam Ducatus dignatione tenuerunt,

(g) Car. de Lellis pag. 221. (h) Guicciard. Hist. Libr XIX.

runt, hodieq; possident. Illam ROGERIUS, Jacobi dicti vulgò Jacobelli filius, ex hæreditate avi sui Honorati Cajetani, cujus fatum Jacobus præverterat, sortitus est: idem in regno Neapolitano munus Magni Camerarii, à Johanna II. regina sibi collatum, obiit. & cœlebs vitam exegit, succedente ei fratre Jacobo, cujus gnatus HONORATUS primus *Ducis Sermonetæ* axiomate mactus legitur, quod post ejus excessum ad filium ipsius natu majorem NICOLAUM pervenit; hunc Alexander VI. Papa omni ditione, quam in Romano habebat territorio, spoliavit, ut ea spurios ditaret suos, filio illius unico BERARDINO per insidias capi & strangulari jusso. JACOBO etiam Cajetano Protonotario in Hadriani molem conjecto, & paulò post veneno interemto. (l) Sed Julius II. Sermonetam & quidquid Alexander Cajetanis abstulerat, filiis nepotibusq; illius vicissim erepta GUILIELMO Cajetano, Nicolai & Jacobi fratri, restituit. Guilielmo natus CAMILLUS brevi corpore atq; etiam gibber erat, sed magno animo & alto spiritu, quem corporis animiq; sui habitum eleganti expressit symbolo; pingebat enim *arundinem rectam, cum foliis virentibus, deorsum natura sua recurvatis*, adscripto lemmate: *Folia procumbunt*. Hujus gnatus & successor in Ducatu avito BONIFACIUS fuit, bello Senensi, quo Gallis militavit, spectatus. & genitor HONORATI, qui cum Ducis axiomate titulum *Marchionis Cisternæ*, quæ in veteri domus suæ patrimonio numerabatur conjunxit, atq; celebris contra Turcas expeditionis maritimæ magna pars fuit; triremi namq; Pontificiæ præfectus in memorabili ad Echinadas prœlio cum insigni Archipirata Caracossa fortissimè congressus, eum oppugnavit, & Jo. Baptistæ Benedicto Cyprio conficiendum reliquit. (m) Virtutis suæ decoramentum deinde ab Hispan. Rege tulit, torquem Ordinis Aurei Velleris, quo etiam filius ejus natu maximus PETRUS ornatus est, qui hæredem Gravinensis Ducatus ey Ursina gente in matrimonio, sed sterili, habuit, & fato functus avitum Ducatum fratri suo PHILIPPO reliquit, Præsidi diversarum in regno Neapolitano provinciarum & Equiti Ordinis S. Jacobi, viro multæ doctrinæ & elegantis ingenii, quod componendis comœdiis exercuit.

Ad Cardinales ex Cajetanis oriundos, quorumq; maximè Ducum Sermonetæ ramus ferax fuit, jam sermo redit; primus inter eos occurrit NICOLAUS Cajetanus, Camilli Ducis F. Hunc Paulus III. Papa decennem & absentem inter Cardinales Diaconos cooptavit, sed reservatum in pectore, cum duodecimum explevisset annum, d. 13. Maji an. 1538. publicavit. Presbyter Cardinalis sub Pio IV factus, administravit Ecclesiam Complanam, Capuanam & Bisinianensem in regno Neapolitano. Legationis munere functus est apud Cæsarem Carolum V. & Franciscum Gallorum Regem sedando bello Senensi, quo omnis ardebat Hetruria. Vita defunctus est Romæ annos natus LIX, corpusq; ejus ad Lauretanæ virginis ædem translatū, & in marmoreo monumento, ipsius effigie & imaginibus, quæ virtutes ejus exprimunt, ornato conditum est: in pavimento, quo cadaver contegitur, hæc leguntur; *Nicolaus Cajet. Tit. S. Eustachii S. R. E. Presb. Card. Sermoneta. Hic habitabo, quoniam elegi eam.* (n)

Post Nicolaum HENRICUS Cajetanus, ex ejus fratre Bonifacio Duce Sermonetæ natus, sacra fulsit purpura, à Sixto V. Pontifice Presbyter Cardinalis S. Pudentianæ titulo creatus ex Patriarcha Alexandrino, nec multò post Bononiæ Legatus, ac tandem S. R. E. Camerarius renunciatus est: posthæc in Gallia & Polonia legationem obiit, cumq; à posteriore ad penates rediisset, podagræ doloribus domi aliquandiu detentus, & tandem febri correptus fatis concessit, & in æde S. Pudentianæ sepultus est cum hoc epitaphio:

HENRICUS CAETANUS
Tituli S. Pudentianæ Presbyter Card. S. R. E. Camerarius
Legatus Apostolicus
Primùm Bononiæ, secundùm in Gallia, in obsidione Parisiensi
Tertium in Polonia contra Turcas
Sanctæ hujus Ecclesiæ & sacelli à fundamentis instaurator
hic requiescit
Vir pietate candore
Magnitudine & fortitudine animi admirabilis
Ecclesiæ inservivit summa domi forisq; auctoritate
& apud omnes Ordinis gratia.
Obiit annum agens L. A. D. MDIC Idibus Decembris. (o)

Hunc

(l) Tomasi Vita del Duca Valentino Parte II. (m) Adrian. Hist. Lib. 21. (n) Ciaccon. Hist. Pont. & Card. Tom. III. p. 642. (o) Id. Tom. IV. p. 151.

Hunc excipit BONIFACIUS Cajetanus Honorati, sexti Ducis Sermonetæ F. Cassanensi primùm Episcopatu à Clemente VIII. an. 1599. donatus, dein sub Paulo V. Rector Flaminiæ, ab eodem in secunda creatione *Presbyter Cardinalis* absens an. 1606. posteaq; *Archiepiscopus Tarentinus* an. 1613. creatus & in Æmylia legatione functus est. Vir fuit, Ciacconio referente, *acerrimi ingenii, & post purpuram, ut sibi auctoritatem & religionis opinionem augeret, Concionatoris munus suscepit, quod apud S. Pudentianam in sacello Cardinalis Henrici patrui magna hominum frequentia sæpius exercuit. In dicteriis fuit mordacissimus, visus etiam fuit vita aliquantulum laxa, quam in postrema vita correxit, moresq; ad dignitatem, quam gerebat, composuit.* Ægrotanti cum proxima annunciaretur mors, intrepidè respondit: *Lætatus sum in his, quæ dicta sunt mihi, in domum Domini ibimus.* Extant ejus aliquot numismata. (p)

ANTONIUS Cajetanus, Bonifacii modo dicti frater major natu, quartus ex Ducum Sermonetæ familia Cardinalis fuit; antea Capuæ Archiepiscopus, cui equidem Ecclesiæ præfuit annis ferè XVII, sed semper absens, vel in Germania ad Cæsarem, vel in Hispania Nuncius Apostolicus. Renunciatus *Presbyter Cardinalis* à Gregorio XV. cum titulo *S. Pudentianæ* Capuanam Ecclesiam in Ludovicum nepotem transferendam curavit. Senex jam & imbecillis venationem exhibens Cisternæ viris Principibus Romanis amicis suis morbum contraxit, quo brevi cum interfuisset comitiis Urbani VIII. confectus est; *vir doctus, & calami mordacitate excepta, prudens & gratus; præcipuusq; autor Academiæ Humoristarum Romæ erectæ.* (q)

LUDOVICUS Cajetanus, cujus jam mentio facta est, quintus in domo sua galero ornatus fuit Cardinalitio ab Urbano VIII. ipsi collato. Vir fuit ut Ciacconii iterum verba referam, *doctus & perspicacis acutissimiq; ingenii, quibus addebat probam mentis intentionem ac in dicendis sententiis summam integritatem. ut reliquis Cardinalibus, cùm convenirent, esset admirationi, æconomus prætereà eximius, ita ut domum suam multo ære alieno pressam non parùm sublevarit; dicteriis & scommate aliquantulum delectabatur, sed innocuis.* (r) Fratres habuit non duos, ut citatus refert autor, sed tres, neq; inter eos Bonifacium Car. de Gellis numerat quem ille Abbatem fuisse ait S. Leonardi, & purpuram, quam ob arctam cum Francisco Barbarino amicitiam facillimè pro se impetrari poterat, pro fratre natu majore obtinuisse. In nomine quoq; fratris illorum natu maximi Ducis Sermonetæ error Ciacconio oblatus est, Antonium eum nominanti, cum FRANCISCUS appellatus fuerit. Hic eximio à Rege Hispaniæ loco habitus, Eques Ordinis Aurei Velleris creatus, & summis officiis condecoratus est; namq; fuit primò Prorex Valentiæ, dein Mediolanensis Ducatus Gubernator, posteà Siciliæ Prorex & tandem Consiliarius status Hispanici; vixitq; ad extremam usq; senectam, nonagenario enim major Romæ decessit. Avus is fuit FRANCISCI Ducis Sermonetæ Principisq; Casertæ viventis, qui patre avoq; superstitibus Dux de S. Marco appellabatur; quique nuper ob conscriptos ad tutelam ditionum suarum in hac conversione & perturbatione rerum sesquicentum milites iras curiæ Romanæ, Hispanorumq; ac Gallorum sibi contraxit, quæ in confiscationem bonorum, & licitationem capitis ejus excesserunt, neq; dum deflagrarunt. Soror eidem est ISABELLA, à Principe S. Nicandri in matrimonium an. 1692. ducta, pronubo Cardinali de Goes, qui tunc Palatium Ducum Sermonetæ Romæ incolebat. Hujus Principissæ, omni fœmineo decore clarissimæ, mentioni si quis quæsisse me dicet locum, fatentem arguet; ipsius enim benignitati postrema Tabulæ quintæ in acceptis fero, idq; ne taceam gratitudo monuit.

AD TAB. VII.

Quæ in Sicilia floret stirps Cajetana Pisis eò est translata, unde tres in illam insulam Cajetanorum migrationes *Philadelphus Mugnos* in Theatro suo genealogico, Libro II. numerat; primam factam esse ait regnante Guilelmo cogn. Malo, à *Richardo* Cajetano, cujus è filio Guidone nepos homonymus sub Rege Manfredo an. 1259. Messanam urbem *Stratici* dignatione rexerit, & posteritatem habuerit; secundæ ducem fuisse ait *Jacobum* Cajetanum dictum *Sciarram*, qui initio seculi decimi quarti vixerit; hujus nepos ex Andreotta filio natu majore. Antonius Cajetanos *Cataneenses* prosevisse fertur, hodieq; vigentes; Philippus vero, natu minor Jacobi Sciarræ filius Pisis mansisse & Stephanum Cajetanum, clarissimum Legum Doctorem genuisse perhibetur, quo natus PETRUS tertius numeratur, qui è Cajetana familia in Siciliam emigrationem suscepit, factam instinctu Alfonsi Regis Aragoniæ & Siciliæ, ab hoc amplissima orta est propago, cujus palmitem maximè illustrem Tabula septima exhibet; ex eo enim CÆSAR Marchionis primò, dein etiam Principis dignatione mactus est, in quam ei successurus erat filius natu maximus PETRUS; quoniam verò is ante patrem & sine prole mascula decessit, litem inter ejus gnatas, & filios fratris ejus Josephi, qui etiam genitoris fatum prævertit, de successione communis avi ortam esse Mugnos retulit, cujus eventum incompertum habemus. Scuto isti jam eodem, quo Duces Laurentiani & Sermonetæ in regno Neapolitano utuntur, illo nimirum, quod in frontispicio genealogiæ hujus repræsentatur.

Ad familiam Cajetanorum, quam recensuimus, Hispanica etiam illa stirps, ex qua orti cognomine *Gaytan* utuntur, pertinere mihi videtur, eo quod antiquitus familiæ nomen frequentius Gaitan quam Caetan expressum legam; jam diu autem illa in Hispania floret, produxitq; Dominos de *Buzarabaxo, Villafranca & Magacela*, quæ dominia conjuncta fuerunt, cum Ludovicus *Gaitan* Isabellam *de Ayala* matrimonio sibi junxisset. Horum gnatus, ni fallor, fuit *Johannes Gaytan de Ayala, Dominus de Fuentel-Saz, Villafranca, Buzarabaxo & Magacela, Eques Ordinis S. Jacobi & supremus Aulæ Alberti Archiducis Præfectus.* Huic primis ducta est nuptiis *Johanna de Silva*, Johannis, secundi Marchionis de Monte-Mayor filia, eaq; sine prole defuncta secundis *Francisca de Padilla* Francisci de Meneses filia, qua nati sunt *Ludovicus Gaytan de Ayala*, primus *Comes de Villa-franca de Gaytan*, qui Legationes Genevæ & apud Sabaudiæ Ducem obiit, deindeq; Philiberti Principis juventæ moderator, *Aji* titulo, fuit, necnon *Franciscus Gaytan de Padilla & Ayala*, Castellanus Mediolanensis & rei machinariæ in Ducatu illo præfectus; cui uxor fuit Belgica *Anna de Bues & Barbanson*, & ex ea gnata *Maria*, nupta Ferdinando Hyacintho *de Silva* XI. Comiti *de Cifuentes* & I. Marchioni *de Alconchel*, quemadmodum in Historia domus Silvaniæ *Ludovicus de Salazar & Castro* memoravit. (s)

XV. CAN.

(p) Ibid. p. 407. (q) Ibid. p. 479. (r) Ibid. p. 539. (s) Libro III. Cap. 18. & 25.

❋ ❋ ❋

CANTELMENSIS FAMILIÆ
in Regno Neapolitano illustrissimæ,
ex qua COMITES DUCESQUE DE POPULI ET PRINCIPES DE PETTORANO orti sunt,
GENEALOGIA.

Cuto Cantelmorum hîc delineato, *& leone rubeo Regum Scotiæ*, ad quos genus suum referunt, insignito, *lambellaque cærulea trifida* distincto, apicis loco imponi solet *Phœnix*, in flagranti sedens nido, alis expansis; utrinque verò tria jam adjiciuntur vexilla; à dextris suspensa, insignibus Pontificis Romani, Regumque Hispaniæ ac Galliæ ornata sunt, à sinistris locata Imperatoris Romani, Regiaque Aragonica insignia ostentant.

TABU

DOMINI COMITES ET DUCES DE PO

JACOBUS CANTELMUS, Dominus de Popoli

2. Restainus Cantelmus, II Dn. de Popoli, † 1310. Uxor *1. incomperta, 2. Margarita de S. Liceto aut Lucido.*

3. Jacobus, III Dn. de Popoli. *Philippa de Reale*, Dom. Bovini Balneoli, Cerri & al. loc. Bertrandi fil. — Cantelma, nup. *1. Bertrando de Artus Dom. de Manuppello, 2. Thoma de Procida, Dom. de Capri & Ischia.*

4. Johannes, IV Dn. de Popoli, Comes de Bovino cr. 1335. † 1377. improl. *Angelica Stendarda.* — Restainus V Dn. de Popoli, II Com. de Bovino. *Thomas de Rajano, Theobaldi de Letto Dom. de Gesso vid.* — Guilelmina, ux. *Henrici della Leonessa.*

5. Jacobus. VI Dom de Popoli. Uxor, *incomperta.* — Restainus Cantelmus. — Ceccarella nup. *Antonio Aquaviva*, I Duci Hadriæ.

6. Rostanucius, VII Dn. de Popoli, *Johanna Ruffo, Nicolai Dom. de Bovalino f.* — Rita. ux. *Joh. Antonii Caldora.* — Catharina, ux. *Guilielmi de Tocco, Dom. de Montemileto.*

7. Jacobus, VIII Dominus, & primus COMES de Popoli & de Alvito. *Isabella de Aquino, Francisci Com. de Loreto f. Bernardi de Aquino, C. de Satriano vid.* — Restainus Cantelmus, *Senator Rom.*

8. Franciscus, II Comes de Popoli, † 1423. s. pr. Ux. *1. Veritella Caracciola dicta Carafa. 2. Maria de Capua, Andreæ Com. de Altavilla f.* — Antonius, III Comes de Popoli, II de Alvito, & III de Arce. † 1439. Ux. *1. Angela Marzana, Jacobi Ducis de Sessa f. 2. Brancia S. Blanca de Varano, Gentilis Com. de Camerino f.* † 1478.

9. (1) Nicolaus Comes de Alvito & Arce III, de Popoli IV, DUX de SORA primus, cr. 1451. *Antonella de Celano.*

10. Petrus Johannes Paulus, Dux Soræ II & Alveti I. Com. de Popoli V. *Catharina del Balzo, Francisci Duc. Andriæ f.*

11. Alphonsus Comes Ortonæ. *Brianna de Castro Raimundi Vicec. Eboli f.* — Victoria ux. *Galeotti Carafa.* — Sigismundus Dux Soræ. Ux. *incomperta.* — Ferrantus. — Diana Maria, ux. *Leonis Caracciolii, C S. Angeli.* — Cornelia Camilla ux. *Berlingerii Caldora.*

12. Franciscus Com. Ortonæ. *Johanna Cantelma Restaini VII C. de Popoli f. s. pr.* — Hercules Cantelmus, occ. in bello Veneto, 1509. — (2) Johannes Josephus Bonaventura, VIII Comes & I DUX de Popoli. Com. Ortonæ, † 1560. *Portia Columna Hieronymi f.*

13. Fabricius, obiit ante patrem improlis. *Catharina Caracciola, Marcelli C. de Biccari f.* — Diana, ux. *Horatii Carafa.*

POLI DUC. DE SORA, COM. DE ARCE ET ORTONA.

primus, Menappi F. Rostani Dom. de Luc & Trilly in Gall. N. 1.

Franca, nupta *Raimundo Baucio in Provincia.* — Berlingerius. Cantelmus. 2.

Johannella. — Rostanus Cantelmus. *Margarita de Corbano, Aimonis de Marimonte Dom. d'ateno vidua.* 3.

Berlingerius. — . . . . . . ux *Henrici Ruffo, Dom de Geraci.* — Rostanus Dom. de Pettorano, † improl. *Hemma de Rajano.* — Jacobus Dn. de Albarone in Provincia. *Johanna de Capua.* 4.

Catharina, ux. *Bartholomai de Rillano.* — Portia, nup. *Mattheo del Tufo, Bar. de Tufo.* — Antonius Cantelmus. 5.

Antonella, nup. 1. *Adinolpho de Aquino.* 2. *Simoni de Sangro.* — Berlingerius, I Comes de Arce, M. Camerarius regni. uxor, *incomperta.* — Jacobus, Baro, dein Comes de Alvito. — Francisca, ux. *Jacobi Carafa Dom. della Rocca.* 6.

Antonius Cantelmus. *Maria Caldora.* — Jacobus, II Comes de Arce, † *improlis.* 7.

Nicolaus Antonius Cantelmus. — Thomasa, nup. *Isnardo Pontevez.* — Francisca, nup. *Berardo de Celano,* 2. *Petro Paulo de Aquila.* 8.

(2) ONUPHRIUS CASPAR Dn. de Pettorano, *Vid. Tab seq.* — (2) Isabella. 9.

Johannes Comes de Popoli VI & de Alvito IV. *Johannella Cajetana de Aragon. Honorati C. de Fundis f.* 10.

Rostanus, VII Com. de Popoli, † 1514. Ux. 1. *Diana Camponesca. Petri C. de Montorio f.* 2. *Johannella Carafa, soror Pauli. IV Papa.* — Diana, nup. *Antonio Annecchino. Bar. de Civitella.* — Portia, nup. 1. *Carolo Carafa, M. de Montesarchio,* 2. *Fabritio Marramaldo,* clarissimo bellatori. — Laura ux. *Johannis de Marieri.* 11.

Bartholomeus Cantelmus. *Catharina San Felice.* — Jacobus, Dn. de Aquaviva. — Brianda, nup. 1. *Franc. Torello B. de Regnano,* 2. *Julio Carafa.* — Johanna, ux. *Francisci. Cantelmi Com. Ortona.* — Hyppolita, ux. *Jo. Francisci Cajetani.* — Portia. 12.

Franciscus. obiit ante patrem 1556. s. pr. *Julia de Medicis Alexandri Duc. Florent. fil. natur.* — Scipio. 13.

TABU

DUCES DE POPULI.

9. ONUPHRIUS CASPAR CANTELMUS, Dn. de Popoli è *Blanca de Varano*, uxore ejus II F.

10. Antonius Cantelmus, Dn. de Pettorano.
2. Paula Aquaviva, Joh. Antonii, VII Ducis.

11. (1) Onuphrius Cantelmus, Dn. Pettorani.
Johanna de Ajerbo & Aragonia, Ferdinandi f.

12. Franciscus Antonius Cantelmus, Dn. de Pettorano.
Camilla Muscettola, Joh. Antonii f.

13. Octavius Dn. de Pettorano, dein DUX DE POPOLI III.
Hieronyma Castigliar, Petri Antonii Bar. de Bervicaro f.

Julius Cæsar, ex testamento agnati Joh. Josephi, II DUX DE POPOLI, obiit improlis.
Hortensia de Marieris.

14. Fabritius Cantelmus, IV Dux de Popoli.
Uxor. 1. *Clementia Pinelli, Cosmi Ducis de Acerenza fil.*
2. Laura de Evoli.

15. (1) Josephus, V Dux de Popoli.
Camilla Cajetana, Alphonsi I Ducis de Lorenzano f.

Hieronyma.

Maria.

(2) Franciscus

16. Fabritius, Dux de Popoli, & primus PRINCEPS de Pettorano.
Beatrix Brancia, Francisci Duc. de Belvedere f.

Franciscus.

17. Josephus, VII Dux de Popoli, II Princ. de Pettorano. †
Diana Cajetana de Aragonia, Alphonsi, III Ducis de Lorenzano fil.

Jacobus. *Nuntius Apost. in Helvet. & Polon. dein Rom. Eccl. Presb. Cardinalis* cr. 1690. *Archiepisc. Capuæ, post Neapol.*

Andreas, † Genuæ.

18. Beatrix, nupta *Restaino Cantelmo, patruo suo 1690.*

Hyppolita, uxor *Vincentii Carafæ, Ducis de Bruzzano.*

PRINCIPES DE PETTORANO.

de Pettorano, Antonii Cantelmi, tertii Comitis Uxor, *Lucretia Caracciola*. 9.

Uxor, 1. *Margarita Bandone*, *Camilli Bar. de Cerro f. d'Atri f. Honorati Sanseverini vidua.* 10.

Cæsar.	Camillus.	Johanna, uxor *Hieronymi de Ligni*.	11.

Johannes Cantelmus. *Julia Piscicella.* 12.

Ascanius Comes Ortonæ, † cælebs.	Martius.	Onuphrius.	Maria, ux. *Alfonsi Pagnano, Bar. de Vetrana.*	Victoria, ux. *Dominici de Calce.*	Julia, nup. *Petro Antonio Castigliar.*	Franciscus.	13.

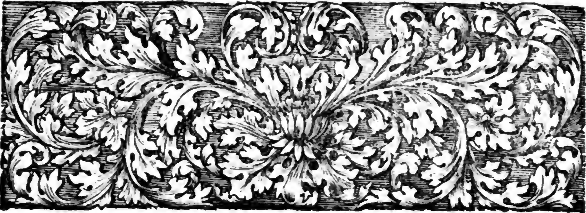
Felicia nupta *Hectori Caracciolo Bar. de Montaquila.*	Catharina.	14.

Isabella.	Octavius. † 1659.	Andreas Reg. Hisp. milit. supr. Præfectus, † 5. Nov. 1645.	Restainus.	Petrus Johannes Paulus, *Clericus.*	Julius Cæsar, † inf.	15.

Johannes.	Simplicius.	16.

Restainus, VIII Dux de Popoli. *Beatrix Cantelma, Josephi fratris fil.* ducta 1690.	Camilla.	Hyppolitta. *moniales.*	Johanna.	17.

Josephus Princeps de Pettorano. 18.

EXEGESIS HISTORICA.

ANTELMORUM in regno Neapolitano illustrissima gens incunabula sua ex divisa ab orbe Britannia, ejusque parte Boreali, quæ Albion olim dicta, jam Scotia appellatur, reperit, stirpisque suæ satorem jactat EBERARDUM, Duncani primi, Scotorum Regis quarti supra octogesimum, qui regnum ab anno Christi 1040. usque ad an. 1046. tenuit, filium natu minimum, popularibus suis è capitis firmitate, & judicii, quo pollebat, acumine *Cantelm*, vel rectius *Kanclam* cognominatum, & genitore à Machabeo interfecto in exilium actum. Huic sententiæ, præterquam quod ea ad insignia Cantelmiea regiis Scoticis respondentia, & sola lambella trifida filiorum natu minorum discerniculo, distincta, tanquam ad ingens adminiculum adnititur, fidem adstruunt traditione vetustissima, doctissimorum clarissimorumque omnis ævi virorum suffragiis approbata. Illorum familiam ducunt, inter vetustiores *Elias de Bariols*, Provincialis, qui medio seculo duodecimo vixerit, & Historiam Gallicam in publico regni Archivio custoditam scripserit, *Darius Gibertus Cesenas*, qui exeunte seculo decimo quinto claruit, & *Johannes Bossevel*, Anglus, autor libri *de armis insignibusque Anglicis* Londini an. 1594. impressi: inter recentiores *Ericius Puteanus*, stemmatis antiquissimæ regiæque familiæ Cantelmiæ, Mechliniæ editi, concinnator, *Petrus Vincentius, Scipio Maffella, Carolus de Lellis, Blasius Aldimarius*, scriptores Neapolitani, aliique. Sanctissimi verò & omni exceptione majoris testamonii instar habetur diploma amplissimum, quod Carolus II Magnæ Britanniæ Rex, Josephi, Jacobi, Andreæ & Restani Cantelmorum, fratrum germanorum, famæ ac virtuti super ista stirpis ipsorum origine an. 1683. gratificatus est, quodque Carolus II Hispaniæ Rex sua autoritate an. 1688. roboravit, & dignationem Cantelmorum confirmatiorem effecit. In eo omnes illorum progenitores ab ovo, quod ajunt, enumerantur, ediditque integrum *Leonardus de Capua in Historia vitæ Andreæ Cantelmi* an. 1693. Neapoli edita, ex quo aliqua recensere lubet; præteritis tum curialibus exordii, tum iis, quæ jam in tabulis nostris continentur, aut in hac earum exegesi posteà dicentur:

CAROLUS DEI GRATIA Scotiæ Franciæ, Angliæ & Hiberniæ Rex, Fidei Defensor. — Cum vir verè magnus & Regius illustrissimus & Celsissimus Dominus Josephus Cantelmus, *vigesimus primus Dominus & Dux septimus de Populo in Aprutio Italiæ, consanguineus noster carissimus, majoresque ejus & consanguinei, multa præclara, & ingentia eximiæ suæ prudentiæ & fortitudinis & fidei apud gentes ferè omnes paululum humaniores usque adeò dedere specimina, ut majorum suorum fulgorem, lucis suæ accessione non parum auxisse videantur. Nos pariter indubitatæ veritati, atque natalibus ejus majoribus nostris Serenissimis Scotorum Regibus ortis ex æquo, & bono firmum nostrum testimonium, quod apud nos est nostræ amicitiæ insigne pignus, apud alios verò, præsertim apud Italos & Hispanos, apud quos sedes suas posuere decessores ejus fortissimi, honoris loco,*

ipsi,

ipsi, posterisque suis esse possit; Præcipuè verò, cum id nobis frater ipsius germanus Dominus Restainus Cantelmus *in Belgico exercitu militum Tribunus fortissimus (cujus præclara virtus, & merita insignia summi sunt apud nos ponderis) id ipsi per quam gratum fore modestè & candide insinuaret: ex proprio animi motu, & benevolentia promptè concedere volumus. Atque adeo fratri nostro carissimo Jacobo Albaniæ Eboracensi Duci Regio Regni nostri antiqui Scotiæ celsissimo Delegato nostro, cæterisque Dominis à secretioribus nostris consiliis fidelissimis consanguineis nostris prædilectis, ut rem totam, quam pulchrius procederet ex jure, & æquo extimarent, in mandatis dedimus. Post factam igitur ab illustribus Doctissimis & fidei dignissimis Viris Domino Georgio M. Kennetto Barone de Jabert, Regio equite aurato, Archiviorumque Regni custode fidelissimo, & Domino etiam Georgio M. Kennetto Barone de Roschung Regio equite aurato Advocato nostro juris consultissimo, ex publicisque status ministris, quibus id muneris demandatum est, diligentem inquisitionem de stemmate & prosapia prædicti illustrissimi Viri, compertum est nobis: & nos idcircò notum & certum facimus, & manifestum esse publicè testamur, prædictum Illustrissimum Dominum* Josephum Cantelmum *de Populo Ducem, &* Jacobum *pietate, & doctrina inclytum Romani Pontificis Legatum,* Andream, *fortitudine & prudentia conspicuum de navali militia optimè merentem, & prædictum* Restainum *Cantelmos fratres germanos, legitimos & legitimo toro, & matrimonio ex utroque Parente Illustrissimo, amplissimo, & verè nobilissimo natos esse, & ex clarissimis familiis paternum & maternum genus jam plurimis retrò sæculis traxisse, utpotè ortos patre Illustrissimo Viro Domino* Fabritio Cantelmo *Domino vigesimo, & Duce sexto de Populo, & conjuge sua Illustrissima Dom. Beatrice Brancia filia Francisci ex Ferdinando geniti Ducis de Belvedere generis antiquitate & splendore insignis.* — Restaino, (a quo Fabritius modo dictus per XIV generationes in tabulis recensitas, descendit) *secundo Populi Domino, belli gloria claro, Neapolitanæ civitatis Præfecto, & post Carolum Andegavensem Siciliæ Regem urbis almæ Senatori & Campaniæ Romanæ Comiti, pater fuerat* Jacobus *Cantelmus prœlio adversus Manfredum strenuus à Carolo Rege, Populi, & aliorum Oppidorum Dominus creatus, in urbe bis regius Vicarius, & postea belli in Lombardia & Marca Anconitana Præfectus, Summus Aprutii Prorex, & ad Rudolphum Cæsarem legatus: frater verò ejus* Bertrandus *ob egregiam eidem Carolo Andegavensi navatam in bello operam ab eo multis in Aprutio donatus est oppidis. In Caroli enim expeditione fratres prædicti jus consanguinei ex Cantelmorum gente Italiam salutarunt. Avus verò* Menappus*Cantelmus Dominus de Luc & Trilli, & Avia Domina Sibilla de Sibren ex familia Andegavensi: Proavus Restainus Dominus de Luc & Trilli, qui primus Abavi agnomine dictus est* Cantelmus, *& Proavia Phanetta de Beaux filia Raimundi Marchionis de Beaux ex conjuge sua Domina Beatrice de Forqualquier: Abavus Cantelmus de Scotia à parentis morte Alphonsus dictus Dominus de Luc & Trilli, & Abavia Dulcis de Plassans filia Eustorgii de Plassans: Atavus Eberardus Duncani primi Scotorum Regis & Reginæ suæ Sibillæ, filiæ Sibrandi Comitis Northumbriæ, filius natu minimus, popularibus jam dudum suis à capitis firmitate, & judicii quo in illa pollebat ætatula acumine* cantelm, *vel rectius* Kanclam *dictus est: sicut & frater ejus natu primus Malcolmus tertius Rex Scotorum fortissimus, Christianæ Religionis & divini cultus fautor acerrimus, à mole capitis* Canmoir, *id est Megalocephalos dicebatur (prisca enim Scotorum lingua id utraque vox significat.) Duncani verò Regis liberi à nefanda Parentis nece è manibus Mackbeti Sicarii elapsi ad Eduardum Angliæ Regem, ob pietatem inter divos relatum, diffugerunt, atque Eberardus filiorum minimus nulla spe reditus in Patriam percepta, in Normandiam ad consanguineos suos transfretavit, seque iis ad bellum Sacrum Hierosolymitanum properantibus socium dedit, & in Galliam posteà reversus, cum omnia in Scotia sua turbata intellexisset, in Provincia sedes suas fixas posuit, & familiæ tot fortibus Viris fœta prima initia, & incrementa præbuit: Duncanus verò primus nepos erat Malcolmi secundi Regis & Reginæ suæ Gnoræ, Riccardi Normandiæ Ducis filiæ ex filia sua Beatrice, & viro ejus Cryno Eryvino Albaneto de Dol, seu omnium Æbudarum Insularum Regio Præfecto genitus; Malcolmus secundus Kenneti tertii Regis, & conjugis suæ Gulielmi Normandiæ Ducis filiæ filius, consuetudinem illam vetustam, qua Regum liberis nondum adultis cognatorum proximus ætate*

Regno

ris officiis prosequamini, parem vobis reposituri gratiam, si ulla in re ope nostra, aut auxilio uti volueritis. Quæ omnia sicut ex se vera sunt & firma, sic etiam ut apud universos & singulos testatiora & certiora fiant, & cunctis pro manifestis innotescant, Nos non gravatim hos patentes nostros libellos prædicto Viro Illustrissimo Domino Josepho Cantelmo Duci de Populo concessimus. Quibus etiam ad plenam apud omnes fidem faciendam, sigillum nostrum augustius appendi curavimus. Datum Edimburgii ex Palatio nostro Sanctæ Crucis Regio. Kalendis Januarii anno Æræ Christianæ supra millesimum sexcentesimum octuagesimo tertio, Regni verò nostri trigesimo quinto.

Scriptum ad magnum sigillum, & in registris reconditum Kalendis Septembris 1683.

Will. Reuu.

Augustius Regis Sigillum appendi curavimus Edimburgi Septembris die decima anno Domini MDC LXXXIII.

Th. Gordone.

Ex Gallia in Italiam regnumque Neapolitanum Cantelmos fortunarum sedem transtulisse in recensito narratur diplomate; primum, qui solum vertit Gallicum MENAPPUM Cantelmum fuisse, Carolus de Lellis asserit adversus Petrum Vincentium, qui Bertrandum & Jacobum primos regni Neapolitani incolas è gente Cantelma fuisse retulit; Menappum ille tradit Carolo Andino plurimum adjumenti ad occupandum regnum Neapolitanum attulisse, atque enituisse ejus fortitudinem ac operam maximè in pugna decretoria cum Manfredo regni usurpatore apud Beneventum commissa an. 1268. ita ut laborum ac fidei amplissima præmia, præcipuè, Albetensem Comitatum & præfecturam Siciliæ cis Pharum, tulerit. BERTRANDUM & JACOBUM Cantelmos, pro filiis Menappi nonnullis habitos, propinqua agnatione ei junctos fuisse verisimilius eidem videtur autori, eò quod neuter in Albetensi successit Comitatu, sed aliis à Carolo ob operam ipsi navatam donati fuerunt feudis, in Aprutio sitis; quæ Bertrandus tenebat, post ejus mortem ad Raimundum ejus filium devenerunt, & cum gnata hujus unica *Folcona* in ditionem Guilielmi *de Montelauro*, cui nupta fuit, concesserunt.

JACOBUS, pari ac Bertrandus & Menappus fortitudine præditus, nec meritis erga Carolum Andinum illis inferior, ab eo postquam rerum Neapolitanarum potitus esset Populense oppidum castrumque, quod *Aternus* alluit, cum aliis locis accepit, honoribusque multis, in diplomate jam dictis, decoratus est. Id ad memoriam & testimonium prudentiæ, virtutisque ac fidelitatis perpetuæ Cantelmorum insigne est, quod inde ab illo tempore per tot tantasque tempestates & imperantium vicissitudines, quibus jactatum fuit regnum Neapolitanum, & in quibus plurimi proceres fortunarum suarum naufragium fecerunt, Populense feudum ad hunc usque diem in eorundem peculio ac ditione permansit, ita ut hodiernus Populi Dux secundus supra vigesimum Dominus hujus loci audiat.

ROSTANUS f. *Restainus* Cantelmus, Jacobi F. à Carolo Rege Equestri honore ornatus est: eximia ejus fuit opera in bello, quod Carolus contra Saracenos gessit, quos ille memorabili prœlio fudit, & propè ad internecionem cæcidit. Legationem deinde in Aragonia dextrè & ex sententia Caroli obiit, eaque defunctus Aprutio Proregis & Capitanei Generalis titulo præpositus est an. 1299. Posteà expeditioni à Philippo Principe Tarentino, Caroli Regis filio, adversus Fridericum Aragonium Siciliæ Regem susceptæ, sed infelici eventu mactæ, interfuit, unde Neapolim reversus, Carolum Regem Romam comitatus, ibique à Summo Pontifice, cui in bello Columnensi militaverat, *Senator Romanus* creatus est, qui honos tantæ tunc fuit dignationis, ut etiam à Regibus ambiretur. *Capitaneus* denique Neapolis Rostanus fuit, quæ dignitas cum officio *Regentis Magnæ Curiæ Vicariæ*, posteà instituto, æquipollebat.

JACOBUS Cantelmus, secundus hujus nominis, Rostani F. munere *Justitiarii & Capitanei generalis* in parte Aprutii citeriori an. 1295, deindeque aliquot legationibus in Sicilia, pacis inter utriusque Siciliæ Reges stabiliendæ ergò, functus est. Posteà cum an. 1313.

Florentina respublica, secum discors, Roberti Regis Neapolit. imperio sese ad quinquennium permisisset, ab eo Florentiam Vicarii dignatione missus est, quam spartam ita ornavit, ut Regi pariter & Florentinis satisfaceret, dum hostes eorum Genuenses portu Pisano prohibuit, & Henrici Imperatoris oppugnationem Castelli Florentini irritam reddidit, quemadmodum *Scipio Admiratus in Hist. Florent.* memoriæ prodidit, (a) Legatione ista, quæ semestris fuit, defunctus & ad penates reversus, elapso biennio & quod excurrit iterum in Etruriam ire jussus est cum globo fortium virorum, quos Robertus Rex Carolo Duci Calabriæ, adversus Castrucciuni Castracanum, acerrimum Florentinorum hostem, bellum gesturo, comites addidit, literisque honorificis accivit, in quibus hæc legebantur verba: *vos tanquam inter alios proceres regni hujus membra nobilia signanter sociando eligimus, non sine deliberatione consulta comitaturos unigenitum nostrum Ducem Calabriæ, & cum eo militaturos feliciter in Tusciæ partibus.* (b) Huic jussioni ita obsecutus est Jacobus Cantelmus, ut non solùm ipse iter istud susciperet, sed etiam *Johannem* & *Berengarium* filios suos secum duceret.

JOHANNI modò dicto amplissima hæreditas, quam à genitore accepit, cuique ex materna Bovinum, Comitatus titulo in ipsius gratiam ornatum, accessit, insignibus aucta est feudis, ab uxore *Angela Stendarda*, Galasi filia, & Guilielmi M. Comestabilis regni Neapol. nepte, sibi allatis; sed ista, quia nullos ex ea suscepit liberos, in familia sua non perennarunt; paternam verò ditionem & Bovinensem Comitatum ROSTANO fratri suo transmisit. Hujus è filio Jacobo nepotes ROSTANUCCIUS, BERLINGERIUS & JACOBUS, cùm inimicitiam à Carolo III. Rege, eò quod ab Andinis stetissent partibus, adversus se susceptam, fortiter pertulissent, in gratiam denique cum eo redierunt, ita ut primus in avitas restitueretur ditiones, cœterique novis amplificarentur feudis titulisque *Berlingerio* Comite *Archiæ*, & Magno regni Camerario, *Jacobo* autem *Albeti* Domino deindeque Comite creato. Hoc Comitatu posteà ejus ex fratre natu maximo nepos JACOBUS potitus est, qui etiam *primus Comes Populi* fuit, & Ladislao Regi strenuam navavit operam.

FRANCISCI Comitis Populensis secundi ætas in eam incidit tempestatem, qua Johanna II. regina & Alphonsus Rex graviter inter se dissidebant; ille verò ita se dubium mediumque partibus præstitit, ut omnia ex proprio usu ageret, temporibusque insidiari videretur. Mortuo sine prole frater successit ANTONIUS, cui pater Albetensem Comitatum tradiderat, & ex hæreditate Jacobi patruelis Archiensis etiam obtigit, ita ut divitiis & potentia paucis in regno concederet. Supremis tabulis ita jussit, ut filiorum suorum natù major in Albeti & Archiæ Comitatus, minor in Populensem succederet, at ille, cui nomen erat NICOLAO, sibi universam patris ditionem ex jure primogenituræ competere ratus, Populensem etiam Comitatum sibi vindicavit, cumque Alponso Aragonio in occupatione regni Neapolitani operam unà cum aliis proceribus navasset, ante solemnem ejus triumphum & ingressum in urbem *Dux Soræ* creatus est, his Rege cum jam jam currum triumphalem conscensurus esset, verbis uso: *Te Nicolae Cantelme ob fidem & observantiam tuam ducem facimus urbis Soræ*, quemadmodum *Anton. Panormitanus in vita dicti Regis* retulit. Testamento idem Populensem Comitatum filio natu minori Johanni assignavit, reliquam ditionem majori PETRO JOHANNI PAULO, cui Alphonsus Rex ob paterna merita super Albeto etiam Ducis titulum dedit; at ille genitoris exemplum imitatus fratri Populensem Comitatum præripuit, quod cum Ferdinandus Rex ægrè ferret & Johanni illum dari juberet, indignatus alter magnæ illi procerum adversus Regem conjurationi accessit, impulsore Marino Martiano Rossanensi Principe, qui (ut *Pontani* subjungam verba) *Joannem Paulum Cantelmum proximum sibi regulum, nobiles item multos in Campania Samnioq; ad rebellandum diversis artibus pellicebat.* (c) Bonis propterea ille multatus, cum pace inter utramque partem bello fessam facta, in ea restitutus fuisset, paulò post rege pactis malè stante denuò eis exutus, & solum vertere coactus est; Ferrariam itaque secessit, ibidemque â Duce hospitaliter exceptus ætatem exegit; inter exempla variantis fortunæ â *Tristano Caracciolo* relatus, ex cujus de isto argumento libro inedito hæc *Car. de Lellis* retulit: *Ut de Cantelmorum Principe loquar, si quidem Sora Dux, Oliveti Comes bis rebus ejectus, bisque reductus cum fuerit, tandem non modo extra fortunas proprias, sed extra regnum misere egestate decessit; tractis secum in eandem calamitatem filiis*; quibus cùm postea Lautreccii Gallicarum ductoris,

(a) Libro V. (b) Lellis Parte I. p. 117. (c) Hist. Lib. I.

tis, cui operam strenuè navabant, prosperi successus in regno Neapolitano levem spei fortunæque melioris auram objecissent, confestim tamen ea unà cum Lautreccii ipsius felicitate evanuit, ita ut domo, patria penatibusque extorres decesserint, nec tamen fortunis omnibus carentes, quippe qui ex earum reliquiis splendidum Mantuæ monasterium cum æde contigua, hodieque Cantelma dicta, exstruxerunt. Altero illorum, Sigismundo nempè, natus est ex incomperta muliere HERCULES, qui in bello. quod Veneti Ferrariensibus anno 1509 intulerunt, mortem oppetiit: cum enim præfectus Venetæ classis Angelus Trivisanus vallo utramque Padi ripam haud procul Ferraria munire instituisset, & Dux Ferrariensis ut id perfici prohiberet juvenes ex civitate collectos militesque misisset ad id oppugnandum, fusi illi & in fugam conjecti sunt à Venetis, multis non tam ex imperita & obscura turba, sicut *Guicciardinus* literis consignavit, (d) quàm ex ferocissimis militibus & Ferrariensi nobilitate partim cœsis, partim captis: inter quos *Hercules Cantelmus, eximiæ expectationis juvenis, cujus majores olim in regno Neapolitano Soræ fuerant duces. à quibusdam Illyricis militibus in triremem captivus perductus: ac dum cujus ipsorum esse deberet, dissidium inter eos ortum esset, ab uno illorum inaudito barbaræ humanitatis exemplo ei misere caput est truncatum.* Aliter rem *Petrus Bembus Historiæ Venetæ Libro IX* retulit: *Ferrarienses Venetorum munitionem firmioribus copiis adorti, cùm prope in aggere ejus versarentur, Hercules Cantelmius, Sigismondi Neapolitani claro loco nati filius, magnæ spei adolescens, cùm se audacissimè in propugnantes incitavisset, equi lapsu humi fusus à remigibus interfectus est: cujus in loculis amicæ manuscriptæ sunt repertæ literæ, quibus illa multis precibus ab adolescente petebat, ne cum Venetis prœlio contenderet.*

Comitum Populi successio continuata est in JOHANNE Cantelmo, Petri Joh. Pauli fratre natu inferiore, cui à communi genitore Comitatum illum assignatum, à fratre verò ablatum fuisse jam dictum est; sed favente causæ Johannis meliori Ferdinando Rege, altero autem ea propter rebellionis crimine se obstringente, non Populensi tantum Comitatu, sed etiam Albetensi dicti beneficio Regis Johannes an. 1461. d. 29. Nov. potitus est, & si minus utrumque, quod dubio non vacat, Populensem certè RESTAINO filio suo, transmisit. Huic egregio duci, & tuendi regendique exercitus peritissimo, postquam à vasallo, eoque sacerdote, antehac domestico & familiari suo, quem beneficiis cumularat, in propriis ædibus intempesta nocte, dum dormiret, miserè vita privatus fuisset, successit gnatus JOH. JOSEPHUS, quem avunculus, Paulus IV. Pontifex exercituum Romanæ Ecclesiæ summum Præfectum constituit, & Philippus II. Rex Hisp. ob eximiam fidem virtutemque, multis ac magnis expeditionibus Carolo V. Imperatori parenti suo spectatam ac probatam, cum aliis præmiis, tum inprimis *Ducali* axiomate decoravit, & *Proregem Siciliæ* designavit, cumque filiorum suorum funera turbato mortalitatis ordine extulisset, potestatem ei fecit de terris feudisque suis pro lubitu disponendi. Hac ille facultate ita usus est, ut servandis in familia sua avitis possessionibus, eas agnatis Julio Cæsari & Ascanio Cantelmis, Francisci Antonii filiis natu minoribus, transscriberet, æquali quidem ambobus jure, ita tamen, ut penes *Julium Cæsarem* ejusque posteros majoratus & dominium terrarum esset ac permaneret, *Ascanius* verò Ortonensem Comitatum teneret.

AD TAB. II.

AB Onuphrio Cantelmo postremo memorati loco sanguinem duxerunt; iste Antonii Comitis Populensis tertii, & Albetensis secundi, filius erat natu minor, & secundum tabulas patris supremas, ei in Comitatum Albetensem succedere debebat; sed à fratre hac defraudatus hæreditate, solam ab eo *Alfedenam* extorsit; accessere autem illi postea ex materna hæreditate *Pectoranum* & *Vallis obscura*. Ejusdem pronepos FRANCISCUS ANTONIUS fuit, quem eleganti scientia ornatum, poëtam disertum & suavem, Musicum excellentem, omnibusque illustribus disciplinis eruditum fuisse *Car. de Lellis* prædicat, quoque *Julius Cæsar*, *Ascaniusque*, jam dicti, & qui nativitatis sorte eos antecessit *Octavius* aliique nati sunt. Ex istis ASCANIUS hæres ab agnato Duce Populensi Jo. Josepho unà cum fratre æqualiter, sicuti memoratum fuit, institutus, præmaturè decessit, in vigore ætatis ac virtutis, cujus in celeberrima adversus Turcas expeditione maritima, duce Johanne Austria-

(d) Histor Libro VII.

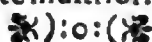
co suscepta, specimina dederat omnemque adeò hæreditatem illam JULIO CÆSARI reliquit. Hic cum eandem fati legem subiisset, prole destitutus, Populensem Ducatum fratri natu majori OCTAVIO tradidit, qui genitori communi in Pectorani & Vallis obscuræ dominià successerat. Hic ingens virium atque animi, multisque fortibus factis illustris cùm vivis exemptus esset FABRITIUM, gnatum unicum, successorem habuit, pietate insignem & prudentia, patremque egregiæ sobolis, ex matrimonio iterato susceptæ, in qua gloria rerum gestarum eminuit ANDREAS, ducum bellicorum ætatis suæ nulli secundus, quippequi omnem ferè ætatem in castris contrivit, & per cunctos militiæ gradus ad supremum usque pertigit, exercitus Hispanici summo cum imperio ductor creatus, bellisque Belgicis & Catalonicis, tam corporis robore, quàm vigore animi, præsentiaque consilii apud suos hostesque spectatissimus, ut adeò non adulationi, sed veritati litaverit sculptor Belgicus, qui effigiei ipsius, in ære expressæ, hoc subjecit encomium:

ANDREAS CANTELMUS
à Rege Scotiæ Ducano, & ab annis IX. oriundus,
E Ducibus Populi, ad belli gloriam natus,
Ornamentum Italiæ suæ, momentum Belgii,
Heroicis animi, ingeniique dotibus excellens,
Ipso corpore ad martialem majestatem factus,
quicquid adeptus est honoris, virtute meruit,
A Rege Catholico Sevir nuper Belgii constitutus,
Eidem Regi à summis belli consiliis,
Summus in Belgicis Provinciis militiæ Regis,
Summus item tormentorum Belgicorum Præfectus,
Summus, & nunc Castrorum adversus Batavos Ductor,
Fortis ubique & quanto major, tanto modestior,
Novus seculi Epaminondas.

Supremum idem diem in Catalonia obiit, cùm post improsperam adversus Harcurtium Gallicarum copiarum ductorem cis amnem Secorim pugnam, Balagarii cum reliquiis exercitus sui obsessus, commeatu deficiente, sese copiasq; suas nocturno egressu & facta sibi stupendo ausu ac forti dextra per media hostium castra & munimenta via, captivitatis periculo eripuisset, & Agerium salvus evasisset: In ipso enim æstu conflictus febri correptus, eaq; ex insomniis curisq; & pilulis difficillimæ concoctionis, ab aula regia sibi propinatis, ingravescente ita debilitatus est, ut Cæsar Augustam devehendus in pago *Alcauvieres*, sex leucis inde dissito, fato concederet, spiritumq; efflaret, designatus à Rege *Navarræ Prorex & Capitaneus Generalis*. Cadaver ejus Cæsar augustam deportatum, & funere magnifico in æde Cathedrali sepultum fuit. Vitam ejus Italicis illustravit literis *Leonardus de Capua*, vir doctissimus, qui biennii tantum spatio editioni biographiæ istius superstes mansit, atq; an. 1695. vivis exemptus est, cùm propè octogenarius esset.

FABRITIUS Cantelmus, secundus hujus nominis, Andreæ è fratre natu maximo, Populensi Duce nepos, patre adhuc vivente *Principis Pectorani* titulo, à Philippo IV. decorari meruit; idem vitæ munere defunctus filios quatuor post se reliquit, in omnium virtutum exempla genitos; natu maximus eorum JOSEPHUS, septimus Populi Dux in medio honorum cursu extinctus est duarum tantum gnatarum pater, quorum natu maxima, eaq; avitarum ditionum hæres patruo suo RESTAINO, dispensante Pontifice Romano, in manum convenit, qui nunc *Dux Populi octavus* audit, jamque antea tota Europa summo propter bellicam virtutem honore & nomine fuit: namq; sub auspiciis Regis Catholici in Sicilia, Hispania, Africa & Flandria magna fama, stipendia fecit & Generalis Excubiarum Præfecti dignatione mactus, cum manu & consilio potens pollensq; ad summos militiæ gradus vocaretur, coactus est in Italiam ad tuendam domum redire; nec tamen illic condignis fraudatus est præmiis, sed à Carolo II Rege an. 1696, suprema rei bellicæ in regno Neapolitano præfectura auctus est.

ANDREAS Cantelmus, Rostani Ducis Populensis frater, maritimæ se dedidit militiæ, multaq; in ea cum laude versatus, Genuæ mortalitatem explevit; at JACOBUS secundogenitus Fabritii, sexti Ducis Populensis filius, vivit, vivetq; per omnium seculorum memoriam; is divinarum atq; humanarum rerum scientia præclarus, cum Præsularem in curia Romana togam indutus, delegata sibi munera Inquisitoris Melitensis, Nunciiq; primùm in Helvetia, dein apud Venetos, posteà in Polonia, & deniq; nuncii Extraordinarii in aula Cæsarea, diætaq; Electorali Augustana egregia obiisset fama, sacra purpura ornatus, & in Presbyterorum Cardinalium Rom. Ecclesiæ collegium cooptatus est ab Alexandro VIII Papa d. XIII. Febr. an. 1690. Legatione Urbinatensi exinde, & Archiepiscopatu Capuano auctus, huncq; ad extremum cum Neapolitano commutare ab Innocentio XII. Papa jussus est, quem ita regit, ut nescias, sit ne muneris splendore, an morum integritate & vitæ sanctitate illustrior.

XVI. CA-

❋ ❋ ❋

XVI.

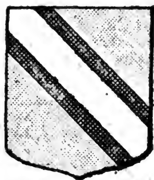
CAPUENSIS FAMILIÆ,

vulgò DE CAPUA dictæ

in regno Neapolitano illustrissimæ & ex ea præcipuè

COMITUM DE ALTAVILLA, PRINCIPUM DE LA RICCIA

Genealogia.

Duæ sunt in regno Neapolitano familiæ, quibus à Capua Campaniæ urbe cognomen est, qui ex illa, de qua hoc agitur loco, prognati sunt DE CAPUA appellari solent, ex altera orti *Capuani* dicuntur; diversæ etiam sunt originis, nec iisdem utuntur insignibus: *Capuani* quippe *in scuto argenteo caput leoninum nigrum sanguinem stillans cum super imposita corona*; nostri verò *fasciam nigram, solo aureo inductam, cui alia argento tincta incumbit, deferunt.*

COMITES DE ALTAVILLA ET PALENA,

1. ANDREAS DE CAPUA, Nobilis

2. Bartholomæus de Capua, Protonotarius regni Neapol. Baro de Vairano, Prefenzano, Albiniano & Arnone, Dn. d'Antimo, Molinara, Rofetto, Conco, Riccia, & ex quorundam fententia etiam Dominus vel Comes de Altavilla, nat. 24. Aug. 1248. † 1325.

3. Andreas de Capua, † ante patrem. uxor; *Blanca.* | Jacobus de Capua, Protonotarius regni † 18. Apr. 1312. *Roberta Nicolai Dom. de Gefualdo filia ac hæres.*

4. Joannes de Capua, † ante avum, 2 Dec. 1323. *Joanna Sclendarda Philippi Dom. de Arienzo foror.* | Bartholomæus de Capua. | Martuccia, nup. *1. Petro de Sus, 2. Philippo Tancredo.*

5. Guillelmus de Capua, Camerarius Roberti Regis, † 4. Oct. 1336. Ux. . . . . *de Bruffono, Richardi Com. de Satriano fil.* | Ludovicus de Capua, *Rom. Eccl. Cardinalis, cr. ab Urbano VI 1378.* | Blanca.

6. Angiolella, Com. de Satriano, uxor *Nicolai.* . . . . . | Ludovicus, Comes III de Altavilla, † 1397. | Julius Cæfar de Capua, Camerarius regni. *Philippa d'Aquino.*

7. Andreas de Capua, IV Comes de Altavilla. *Conftantia de Claromonte, Ladislai Regis amica.* | Ludovicus † *cælebs.* | Matthæus Francifcus, I COMES de PALENA, † 148. Ux. 1. *Catharina* . . . . . 2. *Ramondetta del Balzo.*

8. LUDOVICUS, Comes V de Altavilla, *Vid. Tab feq.* | Maria, nup. 1. *Francifco Cantelmo, Com. de Popoli 1422, 2. Balthafare de Ratta, Com. Caferta.* | 1. Berardinus. | Lucretia, ux. *Camilli Pannone.*

9. Joan. Francifcus, IV Comes Palenæ Ux. *1. Ifabella Pignatella, Hectoris Duc. de Monteleone f. 2. Dorothea Spinella Joan. Baptifta Duc. de Caftrovillari f.* | Antonius, occ. *ap S. Angeli oppidum in Lombard. 1525.* | Fabritius. | Camilla, ux. *Ferdinandi Caftriotti March. de S. Angelo.* | Ferdinandus † 1536. *Ifabella de S. Cruce.*

10. Julius Cæfar, V. Comes de Palena, I. Princeps de Conca cr. 1566, *Grandis Hifpaniæ. Lucretia Philomarina Gorelli Dom. de Caparano & Minorbino fil. hær.* | Hippolyta, ux. *Caroli Spinelli Duc. Seminaria, Pr. Cariati.* | Joannes Francifcus, *pofthumus*, † *cælebs.* | Joannes Francifcus. *Laudomia Miraballa.*

11. Matthæus de Capua, II. Princeps de Conca, VI Comes de Palena Eq. Aur. Vell. *Joanna de Zuniga Pacheco Petri Com Miranda f.* | Ferdinandus de Capua.

12. Julius Cæfar III Pr. de Conca VII. Com. Palenæ. *Sueva d'Avalos, Ferdinandi f.* | Maria, nupta *Martio Carafa, Duci de Mataloni.* | Joan. Baptifta Princeps de Cafpol, & V de Conca, Marchio de Campo lattaro IX. Com. Palenæ Eques Aur. Vell.

13. Matthæus de Capua, IV. Pr. de Conca, VIII. Comes de Palena, † . . . *Angela Carafa, Caroli Pr. de Colobraro f.*

LA I.

PRINCIPES DE CONCA, MARCHIONES DE CAMPOLATRO.

Capuanus, Uxor, *Joanna*. 1.

Uxor 1 *Matthaea de Franco*, 2. *Margarita dell' Oria*. | Jacobus de Capua. | Richardus de Capua. | Benevenutius de Capua, 2.

Joannes de Capua. Ux. *Jacoba de Cajetano*. † 17. Sept. 1331. | Thaddæus, △ 3.

Maria, nup, 1. *Henrico de Capresio*. 2 *Philippo Filangieri, Dom. Candidae*. | Robertus COMES de Altavilla. | Thomas. | Bartholomæus. 4.

Bartholomæus de Capua, II Comes de Altavilla. *Andreana Acciajola*. 5.

Fabritius de Capua, † 1427. *Covella Gesualda*. | Lucretia nup. *Guillelmo de Leonessa, Dom. de Airola 1390*. | Jacobellus, *nothus*. 6.

Laura. | Francisca, ux. *Honorati Cajetani*. | Lucretia. | Joannes Maria de Capua. Ux. . . . . . *della Marra*. | Bernardus. 7.

Bartholomæus, II Com. Palenæ, *Brisa Carafa. Alberici Duc. de Ariano fil.* — Fabritius † in bello Hydruntino 1481. | Julius Cæsar. III Com. Palen. † 1501. *Hippolyta de Gennaro, Princivalli Dom. de Nicotera f.* ☽ | Joan. Franciscus, *nothus Commendat. de Marruggio*. + | Jacobus. *Maria de Sangro*. ⊙ | Fabritius *Joannella de Toraldo Georgii Dom. de Baldato f.* 8.

Matthæus, *Eques Hieros, & Commendator de Maruggio*. | Ludovicus. *Lucretia de Cardines*. | Fridericus. *Cornelia Loffreda*. | Georgius de Capua. *Catharina de Sangro*. 9.

Joan. Hieronymus. *Andriana de Milano*. | Jacobus. *Diana Carbone*. | Ferdinandus. *Hieronyma Loffredo*. | Octavius. | Fabritius. *Isabella Galerata*. 10.

Ludovicus de Capua. | Fridericus Dn. de Fornello. *Antonia Carafa, Rinaldi March. de Montenegro f.* | Scipio de Capua. *Beatrix della Marra*. | Joan Baptista. MARCH. de CAMPOLATTARO. *Lucretia Siscara, Antonii, V Com. de Ajello*. 11.

Hieronyma, nup. *Eligio Carafa, I Duci de Jelzi*. | Fabritius, March. de Campolatro, Princ. de Morcone. *Joanna Carafa, Francisci Ursini Com. de Pacentro vidua*. | Camilla nup. *Joan. Jacobo Carafa, Dom. de Rosito*. 12.

COMITES DE ALTAVILLA, PRINCIPES DE LA RICCIA

8. LUDOVICUS DE CAPUA, V COMES DE ALTAVILLA, Andreæ, IV Com. de Altavilla F. † anno æt. 25.

9.
- Andreas. VI Com. de Altavilla, † cælebs.
- Franciscus VII Comes de Altavilla, † 1488. *Elisabetha de Comitibus (dei Conti.)*
- Jacobus de Capua.

10.
- Ludovicus, VIII Com. Altav. † sine lib. *Ginevra Camponesca, Petri Lalli Com. de Montorio fil.*
- Bartholomæus, IX Com. Altav. Ux. *1. Roberta Boccapianola, 1473. 2. Aurelia Ursina, Raimundi II Duc. Gravinaf. 3. Lucretia Zurla, Jo. Bernardini C. de Montoro f.*
- Altobella ux. *Joan. Francisci de Sangro.*
- Maria.
- Catharina.
- Violanta.

11.
- 1. Cornelia. nup. *Joan. Antonio Ursino.*
- Hippolyta, ux. *Antonii Carafa Com. de Mondragone.*
- 2. Jo. Franciscus, † ante patr. *Isabella Spinella. Jo. Baptista Com. de Cariati f.*
- Justina. ux. *Didaci Cavaniglia. C. de Montella.*
- 3. Ludovicus Martinus, X Com. Altavilla. † 1550. *Joanna Ursina.*
- Julia, ux. *Jo. Bapt. d'Azzia M. de Terza.*
- Valerius, nothus. *Lucretia de Lagni.*

12.
- Bartholomæus, † æt. 15.
- Joannes, XI Com. Altav. *Constantia Carafa, Scipionis Com. de Morcone f.*
- Fabritius, XII Com. Altav. PRINCEPS de la RICCIA, 1595. *Dorothea Spinella, ex Comit. de Seminara.*
- Achilles de Capua. *Victoria Bozauta.*
- Isabella, Pr. de Molfetto, nup. *Ferdinando Gonzaga Duci de Ariano.*
- Maria Dux Termoli, ux. *Vincentii de Capua.*

13.
- Vincentius Ludovicus, II Princeps de la Riccia, XIII Com. de Altavilla. Ux. 1 *Joanna Carafa, Ferdinandi, IV Duc. de Nocera f. 2. Joanna Caracciola, Marini I Pr. d'Avellino f.*
- Hippolyta, nup. *Josepho Vespasiano Spinello. III March. del Zirò.*

14.
- 1. Joannes Fabritius de Capua. III Princeps della Riccia, XIV Com. de Altav. VI Com. Montorii. *Margarita Ruffo Benavides de Alarcon, Vincentii & Maria Ruffo, Principum de Scila fil.*
- Claricia, nup. 1. *Ferdinando de Capua, Duc de Termoli, 2. Carolo Caracciolo Duc. de Martina, 3. Francisco Philomarino Pr. delle Rocca, 4. Julio Pignatello, IV March. de Cerchiaro.*

15.
- Bartholomæus de Capua, IV Pr. della Riccia. XV Com. de Altav. &c. *Isabella Spinella, Jo. Baptista March. IV de Fuscaldo f.*
- Maria nup. *Cosmo de Aquaviva & Aragon. IV Com. de Conversano.*

16.
- Fabritius VII Com. de Montoro, † *ante patr.*
- Joannes Baptista, V Pr. della Riccia, XVI Com. de Altav. *Antonia Caracciola, Ferdinandi, V Duc. Airola fil.*
- Vincentius de Capua, *Equitum Magister.*
- Franciscus de Capua. *Eques Melit.*
- Sex filiæ, *moniales.*

17.
- Bartholomæus, X Com. da Montore.
- Ferdinandus.
- Fabritius.
- Carolus.
- Isabella.
- Maria.
- Margarita.
- Catharina.
- Julia.
- Dorothea.

LA II.

ET ROCCA ROMANA, DUCES DE TERMOLI

Uxor, *Altobella Pannone, Francifci Dom. de Prata fil.* 8.

Conftantia nup. *Samfoni Gefualdo, I Com. de Conza.* 1454. | Julius de Capua, occ. 3. Oct. 1479. | Fabritius de Capua. *Lucretia Caldora.* 9.

Andreas, Dux de TERMOLI, 1512. *Maria d'Ajerbe d'Aragon. Sancii Dom. de Simari f.* | Victoria ux. *Hieronymi Carafa ex Duc. Ariani.* | Joannes † in pugna ap. Seminar 1495. | Hannibal. *Lucretia Acrimontia.* | Fabritius. *Archiepifc. Hydrunt. 1514. abdic. 1526.* | Julius. *Margarita Minutula.* ☾ | Altobella nup. *Joanni de Guevara, Com. de Potenza.* 10.

Ferdinandus, Dux II de Termoli, PR. de MOLFETTA. *Antonia de Balzo, Jo. Francifci Com. d'Alesfano f.* ⊙ | Vincentius, Dux III de Termoli per ux. *Mariam de Capua. Ferdinandi fil.* | Petrus Antonius *Archiep. Hydr.* 1536. † 1579. | Joan. Thomas, MARCHIO della TORRE Francolife. *Fauftina Columna.* | Jo. Baptifta de Capua. *N Caracciola.* 11.

Ferdinandus, Dux VI de Termoli. *Victoria Sanfeverina Bernardini Pr. de Bifignano f.* | Hannibal. *Archiepifc. Neapolit.* 1578. † 2. Sept. 1595. | Octavius. | Elifabetha, ux. *fecunda Alberici Cibo Malafpina Pr. Maffa* 1563. † 14. Jan. 1578. | . . . ux. *Cecci Loffredo M. de Trivico.* | Andreas March. II della Torre Francolife. *Ifabella Grimalda, Nicolai Pr. Salerni fil.* | Marcus Antonius. 12.

Petrus Antonius, V Dux de Termoli. *Bernardina della Tolfa, Jo. Vincentii Dom. de Polignano f.* | Joannes Thomas PR. della ROCCA ROMANA, March. III della Torre Fr. *Victoria Belprato, Com. d'Anverfa.* 13.

Ferdinandus de Capua VI Dux de Termoli. *1. Landomia Caracciola, Michaelis, 1. March. de Giojofo fil. 2. Claricia de Capua, Vincentii Ludovici, II Pr. Riccia.* | Victoria, ux. *Francifci Pignatelli, Duc. II de Bifaccia.* | Andreas Pr. della Rocca Rom. II, M. IV della Torre, Com. V d'Anverfa. | Conftantia ux. *Jofephi Caraccioli Princ. I della Torella.* 14.

Magdalena. | Nicoleta.

EXEGESIS HISTORICA.

CAPUENSIS familiæ, de qua hic ſermo eſt, originem à Nortmannis *Scipio Mazzella* repetit, (a) atque ex Chronica veteri *Achillem* quendam profert, Rogerii Regis Siciliæ patruelem, & Ademarii, qui ex monacho Caſinenſi Romanæ Eccleſiæ Cardinalis an. 1070 ab Alexandro II. Pontifice creatus eſt, nepotem. *Ludovicum*, Achillis filium, à Rege Wilhelmo Bono feudo *Scandiano* donatum fuiſſe, eique veteri appellatione abolita nomen *Altavillæ* in memoriam loci homonymi, quem Tancredus ejus proavus in Nortmannia poſſederit, impoſuiſſe ex Folchetto Bononienſi, vitæ Wilhelmi Boni Regis Scriptore, refert, fidemque huic traditioni inde it adſtructum, quod in annalibus poſt ætatem Friderici II. Imperatoris & Regis Siciliæ exaratis Scandianum inter loca provinciæ Principatus non occurrat, neque in antiquioribus Altavilla reperiatur. Ludovico filium Mazella tribuit *Robertum*, nepotem *Andream*, & ex hoc tres pronepotes, videlicet *Anselmum*, *Ademarum & Bartholomæum*, huncque ait Eccleſiæ initio mancipatum, & Archiepiſcopum Piſanum fuiſſe, ſed fratribus defunctis pedum cum enſe commutaſſe, & Carolo II. nec non Roberto Regibus ſtrenuam navaſſe operam, ita ut feudis honoribusque ab iis auctus, & Regni *Protonotarius* ſive *Logotheta* nec non *Magnus Comes de Altavilla* creatus ſit.

Scipio Ammiratus à certiore ſtipite genealogiam familiæ hujus ordiri maluit, quàm incertis immorari, quare ab ANDREA jam dicto initium ejus duxit, (b) quem Nobilem Capuanum & Friderico Imperatori à conſiliis pacis & belli fuiſſe, & tres reges proſpera fortuna emenſum usque ad Caroli regnum duraſſe refert; inter filios, quos illi fuiſſe comperit, quosque in ſchemate noſtro recenſuimus, altum de Anſelmo & Ademaro à Mazzella allatis eſt ſilentium. BARTHOLOMEUS familiam inter illos duxit, & quia juris Civilis diſciplinam ſummo ſtudio exercuit *Protonotarii & Logothetæ* regni munere á Carolo II. Rege ornatus eſt, ampliſſimasque opes ac poſſeſſiones, in tabula enumeratas, ejusdem nec non Roberti Regis beneficio acquiſivit; de Comitis & quidem Magni titulo, quem Bartholomeo à dicto Rege Roberto collatum eſſe Mazzella adductis ſcriptorum coævorum teſtimoniis perhibet, Ammiratus ſilet, & *Robertum de Capua*, Bartholomei nepotem, *primum Altæ villa Comitem* ſalutatum fuiſſe tradit. Magis verò genti arridet Mazzellæ ſententia, epitaphio fundata, quod in æde cathedrali Neapolitano exſtat & ita ſe habet: *Bartholomæus à Capua Magnus Altavillæ Comes, & magnus hujus regni Locoteta jacet hic*, eaque ratione inde a Bartholomæo Comites de Altavilla numerare incipit, Ammirato eorum numerum à Roberto ineunte, ut adeò ſupputatio illorum variet, nec Magni epitheton ab omnibus ſcriptoribus addatur, quod argumentum eſſe videtur ſuſpectæ vetuſtatis epitaphii memorati. Longa cœterum Bartholomæi ætate factum eſt, ut filiorum duorum, *Andreæ* & *Jacobi*, nepo-

(a) *Deſcrittione del regno di Neapoli, p. 696.* (b) *Parte prima delle famiglie nobili Napolitane.*

nepotisque ex priore *Johannis* cogn. *Junioris*, funera efferret; hoc natum esse putat Ammiratus LUDOVICUM, quem ab Urbano VI. Papa an. 1378. Cardinalibus Rom. Ecclesiæ aggregatum fuisse Panvinius & Ciacconius literis prodiderunt, qua tempestate etiam *Guillielmum Comitis Altavillæ filium*, patria *Capuanum*, ex Archiepiscopo Salernitano *Cardinalem* renunciatum esse Ciacconius refert, (c) sed quis isti genitor fuerit, incompertum habemus. Ludovico Cardinali equidem frater tribuitur, cui nomen fuit Guillelmo, sed hunc civili functum esse munere inscriptio sepulchri ejus testatur, quam nec non patris ejus patruique epitaphia ex Ammirato recensere juvat:

Hic requiescit Nobilis & Magnificus Vir Dominus JOANNES *de Capua Miles Junior Illustris Domini Ducis Calabriæ Cambellanus Die Dominico II. Mensis Decembris Anno Domini* MCCCXXIII. IND. VII. *cujus anima requiescat in pace. Amen.*

Hic requiescit Egregius juvenis Guillielmus de Capua Regius Cambellanus, qui obiit anno Domini MCCCXXXVI. *Die IV. mensis Octobris, IV. Ind. Neap. cujus anima &c.*

MCCCXII. Die XIIX. *Aprilis X. Ind. Neap. Magnificus vir Dominus Jacobus de Capua Juris civilis Professor, & regni Siciliæ Prothonotarius obiit, cujus &c.*

Hic jacet Egregia Mulier Jacoba de Cayano, Consors viri Magnifici Domini Joannis de Capua Baroniæ Cayani Domina, quæ obiit anno Domini MCCCXXXI. *die XVII. mensis Septembris, XV. Ind. Cujus &c.*

A JOHANNE de Capua, filio Bartholomæi tertio, & Jacoba de Cayano, ejus uxore, cujus epitaphium modò recensuimus, stirps propagata fuit: eis quippe natus est ROBERTUS, quem Comitis de Altavilla titulum à Rege Roberto obtinuisse Admiratus, ceu dictum est, arbitratur. Roberti è Bartholomæo II. nepos LUDOVICUS, Comes Altævillæ tertius Ladislao regnante fide & fortitudine sua inclaruit, mortemq; pro illo in oppugnatione turris Capuanæ, ab hostibus Regis occupatæ, oppetiit. Ei post integrum seculum à Bartholomæo III. abnepote suo, sequens conditum est epitaphium, quod exemplum præbere notavit Admiratus, quantoperè in rebus etiam domesticis sæpe hallucinemur: uxor enim in eo tribuitur Ludovico *Andrea de Acciaiolis*, quæ patri ipsius nupta erat:

LOISIUS DE CAPUA: *Hic tantùm bellicæ artis peritia claruit, ut maximis & præclarissimis rebus gestis Florentinorum Imp. delectus sit, unde rediens Andream de Acciaiolis, fœminam illustrem urbis primariam, uxorem duxit: Idem singulari certamine quater cum hoste congressus superior semper adjudicatus victoriam maxima cum laude retulit. Bartholomæus III. Comes Altavillæ, ne ullo in suos officio deesset, pientissimè tumulavit.* M. D.

ANDREAM, Ludovici filium, Comitem de Altavilla quartum hoc idem prosecutus est elogio: *Andreæ de Capua Comiti Altavillæ, Hidruntinæ regionis Proregi, adeò divus Ladislaus Siciliæ Rex ob singulares animi & corporis dotes dilexit, ut eum ex omnibus regni proceribus Constantiæ de Claramonte, Sicilia oriundæ, forma, ætate ac generis nobilitate præstantissimæ, amplissima dote virum delegerit: qui secùm hic unà dormiunt. Bartholomæus III. Comes Altavil. sepulchrum hoc officiosissimè posuit,* M. D.

JULIUS CÆSAR, Ludovici Comitis de Altavilla frater, *Marescallus* regni fuit, Vir fortis atque audax, sed idem inquies, factiosus, avidusque potentiæ & honoris, suique infortunii atque exitii faber; quippe, referente *Collenutio*, iniquo ferens animo Pandulphum Alopam & Sfortiam autoritate apud Johannam reginam præpollere, in id omnem curam & cogitationem convertit, ut eos de gradu dejiceret, itaque cùm regina nubere decrevisset Jacobo, ex regia Gallorum stirpe oriundo, ea conditione tamen, ne regis, sed Tarenti Principis tantùm nomen sibi usurparet, Jacobum sibi devincire statuit, & in regnum delatum unà cum aliis ei obviam profectis Beneventi tanquam Regem salutavit atque excepit, & cum Sfortia qui illum tantùm uti Comitem salutarat, acerrimis statim verbis contendit, perfecitque, ut is Jacobi nomine vinciretur, nec minus hunc adversus Alopam concitavit; in summum ea re odium reginæ lapsus, neque à Jacobo eo, quem mereri sibi videbatur, loco habitus, reginam offensæ suæ oblitus tentare cœpit, & tandem eò usque pervenit, ut operam suam ad Jacobum è medio tollendum ei obtulerit: atque illa, ut erat malitiosa, rata hanc esse commodam occasio-

(c) Hist. Pont & Card. Tom. II. p. 642. & 643.

casionem, quâ & illatam sibi prius à Julio injuriam ulcisci & gratiam majoremque libertatem apud Jacobum posset impetrare, placere sibi consilium simulavit: eumque hortata est, ut diligenter de ratione perficiendi cogitaret, & intra octiduum reverteretur, ut tunc certum aliquid de eo negocio constituerent. Eo dimisso magnum dolorem præ se ferens, Jacobo marito rem omnem patefacit, tanquam illius salutis studiosa; quæque Julii machinis obsistere nequeat. Et ut rem clariùs demonstraret, jubet maritum octavâ die cum aliquot fidissimis viris armatis, post lecti stragula clanculum latere, deinde intromisso Julio, rogavit, quid ea de re cogitasset: ille verò, ubi modum Jacobi enecandi ostendisset, simulque in ipsum atque Gallos omnes vehementer invectus fuisset, comprehensus ab illis, qui latebant illic, & secundum juris statuta capite est mulctatus. (d)

FABRITIUS de Capua, Julii Cæsaris frater natu minor, Philippo Duci Mediolanensi stipendia fecit egregia fama, & Soncini apud Insubres fato concessit, sator rami amplissimi, è quo *Comites Palenæ*, *Principes que de Conca*, nec non aliis titulis insigniti proceres provenerunt. MATTHÆUS FRANCISCUS, ejus filius, militari gloria, in Lombardia sub Venetorum signis parta, illustratus cum ad penates reversus esset, Ferdinando Regi operam strenuam adversus Johannem Andegavensem & Picinninum hujus ducem, navavit, quam *Jo. Jov. Pontanus* ita posteritati commendavit: *Matthaeum Capuanum rex propter fidei virtutisque opinionem oppido Theatino, atque universæ regioni præfecerat: qui quanquam parva equitum ac peditum manu, Picinino tamen ubique occurrere, tueri oppido propinquos agros, populantibus metum injicere, insidias disponere, fugare, capere, denique hostis conatibus omni arte obviam ibat.* (e) Ita perspecta viri fide ac fortitudine Aprutio utrique eum an. 1461. præfecit, & paulò post feudis, quibus Julius Aquaviva ob rebellionem multatus fuerat, donavit, nempe Ducatibus Hadriæ & Interamni, nec non Comitatu S. Flaviani, quæ tamen, Aquaviva cum Rege reconciliato, priori Domino facilè reddidit, eorumque loco Comitatum *Palenæ*, ob Caudolæ defectionem in fiscum redactum, à Rege accepit. Extremam vitæ suæ partem defensione impigra Hidruntinæ provinciæ adversus Turcas nobilitavit, quo in bello & nepotem ex filio Bartholomæo, *Fabritium* amisit, & ipse mortem obiit.

Bartholomæo prole sua, ceu modo dictum est, orbato, successit frater, JULIUS CÆSAR, ita ut hic *Comes Palenæ tertius* fuerit, fide erga Fridericum Regem spectatus, atque an. 1501. cum Galli Capuam intercepissent unà cum Fabritio Columna, Ugone Cardona aliisque ducibus captus, & paulò post Neapoli morbo extinctus. Filiorum ejus natu maximus JO. FRANCISCUS *Comes Palenæ quartus* multa morum elegantia, animo ingenuo & Regi suo fido, ingenioque illustri præditus fuisse Admirato prædicatur; ANTONIO & FRIDERICO ejus fratribus ad bellicam grassantibus gloriam; Prior cum sub Piscario in Lombardia militaret apud Sancti Angeli oppidum è medio virtutis cursu properante fato raptus est, sicut *Jovius* in vita Ferdin. Davali Piscarii retulit hisce verbis: *de prima vigilia viminea caveæ proferuntur. Piscarius situ oppidi diligenter explorato, tormenta constituit contra quadratam turrim, eamque i albescente statim cœlo à fronte & à lateribus quà muro committitur, quassari jubet. In his rebus administrandis Antonius à Capua Vir nobilis & Piscario carus tormento est interfectus.* (f)

JULIO CÆSARI, Jo. Francisci filio, Comiti Palenæ quinto, Philippus II. Rex Hisp. *Principis Conchæ & Magnatis Hispaniæ* honores amplissimo diplomate contulit; idem ab uxore *Lucretia Philomarina* Cæsarini & Minorbini dominiis auctus est. MATTHÆUS ejus gnatus *Archithalassi* regni Neapolitani munus obtinuit, quo etiam filius ejus ac nepos eminuerunt. Huic prole mascula destituto JOANNES BAPTISTA patruus successit, qui etiam *Princeps de Caspoli* audiit, nec non *Marchio de Campolattaro*, hicque uxorio fortassis nomine; ad eum genus suum haud dubiè refert *Dominicus de Papua, octavus Princeps de Conca, de Caspoli & Marchio de Campolattaro*, quem multarum in regno provinciarum Præsidem nostra ætate fuisse *Blas. Aldimari* in *Memoriis Historicis de fam. Nob. Neap.* p. 267. memoravit.

AD

(d) Collenuc. Hist. Neapol. Libro V. (e) Hist. Libro I. (f) Libro V.

AD TAB. II.

LUDOVICI & FRANCISCI, Comitum de Altavilla quinti & septimi memoriam sequentibus epitaphiis Bartholomæus Comes, posterioris F. prioris N. servavit:

LOISIO DE CAPUA *Comiti Alt. Andreæ & Constantiæ unigenito. Hic à puero pace ac bello ita ea ætate se prudenter gessit, ut omnem ditionem ac res suas incolumes in tantis belli fluctibus servaverit: duxit autem uxorem, quæ secum hic jacet, Altabellam Pannonium, quæ forma ac pudicitia nulli priscarum matronarum secunda fuit, ex qua V. filios & unam fœminam suscepit, & sic familia reparata XXV. an. agens decessit. Bartholomæus III. Comes Alt. ne in avi officio deesset, hoc monumentum accuratissimè posuit* M. D.

FRANCISCUS DE CAPUA *& Elisabeta de Comitibus Altavillæ Comites hic jacemus: sat opibus & liberis fortunati alter divum Ferdinandum primum spectata fide & contubernio L. prope annis coluit, altera divum Ferdinandum II. pari fide & fluctuante regno sequuta, ambos mors immatura rapuit Neapoli, sed Bartholomæi secundi filii pietas huc nos transferri curavit, ut quâ vivi semper concordia viximus, ea quoque mortui unà conquiesceremus, hoc monumento clausit* M. D.

Duodecim liberorum patrem Elisabetha de Comitibus Franciscum, Comitem de Altavilla septimum fecit; septem omninò filiorum: ex his primogenitus LUDOVICUS in ditionem paternam successit, quam cum turbidis temporibus aliquot annorum spatio rexisset, & morte uxoris in viduitatem & orbitatem conjectus fuisset, umbram & otium petiit atque in fratrem ætate proximum BARTHOLOMÆUM tanquam perspectæ virtutis & solertiæ virum curam regimenque rei familiaris transtulit. Hunc Fridericus Rex Capitanatæ Proregis dignatione præfecit, & Ferdinandus Catholicus in eodem munere confirmavit. Idem laudabili erga majores suos pietate memoriam eorum inscriptionibus sepulchralibus, ab oblivione vindicavit, & posteritati commendavit, quas quoniam recensuimus, postremam, quam sibi uxorique secundæ posuit, silentio præterire non est consilium, ita verò ea se habet:

BARTHOLOMÆUS III. *de Capua Comes Alt. instaurato auctoque templo contumulatisque majoribus suo cuique monumento extructo sibi & Aureliæ Ursinæ uxori dulcissimæque: he heu immatura morte decessit superstitibus duobus parvulis liberis Joanne Francisco & Justiniana, quod vivus viventi commune destinarat sepulcrum B. M. locandum curavit. Vixit an. XVIII. puella formæ pudicitiæ fideique rarissimæ, dimidium ipsius animæ secum perpetuò retinens.* M. D.

Joanne Francisco, modò dicto, in flore ætatis, & primis conjugii sui annis mortuo, ad tertia genitor ejus vota transiit, jam grandis natu, atque ex *Lucretia Zurla*, quam à mira formæ venustate Admiratus laudat, LUDOVICUM MARTINUM suscepit, qui familiam Comitum Altavillæ propagavit, novo in Fabritio, illius nepote, titulo auctam, is enim *Principis Ricciæ* dignatione à Philippo II. Rege mactus est, quam posteris transmissam, nunc ornat JOANNES BAPTISTA de Capua, is *quintus Princeps Ricciæ & XVI. Comes de Altavilla* audit, atque hac tempestate malis, quæ ob favorem erga causam Austriacam patitur indignis, illustratus est.

Inter cœteros Francisci, Comitis septimi de Altavilla, gnatos JOANNES inprimis nomen suum perpetuæ commendavit memoriæ maximo pietatis erga Ferdinandum I. Regem Neapolit. documento, quod in pugna contra Gallos apud Seminariam edidit, & de quo ita Guicciardinus: *Ferdinandus supra cœteros duces ita rem gerebat, ut ejus persona virtuteque erat dignum: cumque ejus esset equus interfectus, ibi occisus procul dubio aut captus fuisset, nisi* Johannes Capuanus, *Termini ducis frater, qui à puero ipsi ministraverat, atque ab eo in ipso ætatis flore vehementer amatus, è suo equo exiliens, in eum regem insilire fecisset; memorabilique eximiæ fidei atque amoris exemplo vitam suam, ut domini vitam conservaret sui, impendit: nam illicò fuit interfectus.* (g) Termini dux, cujus mentio hoc loco injecta fuit, ANDREÆ nomen habuit, & Joanne

(g) Hist. Lib. II.

ne major natu, sed titulo illo tunc nondum insignitus fuit, quippe quem postea demum in prœmium fraterni facti gloriosissimi ei collatum esse Admiratus refert; in eodem quippe prœlio strenuè egit, & quod *Jovius* memoriæ prodidit, in numero ducum fuit, qui Gonsalvum Cordubam, Magni Capitanei encomio postea inclytum, ad pugnam illam ineundam inflammarunt, (h) aliis quoque deinde eventis & periculis immixtus eam virtutis bellicæ famam nactus est, ut à Julio II. Pontifice Rom. suprema copiarum suarum præfectura, *Capitanei Generalis* titulo, honestaretur, quam provinciam suscepturus dum ad exercitium proficiscitur, peste correptus & extinctus est. Ei uxor, regio Aragonico sanguine creta, hoc monumentum condidit:

Huic spectata virtus domi forisque immortalem gloriam comparavit ANDREÆ *cognomento* DE CAPUA TERMULANORUM DUCI, *Regum Aragoniorum gratiam summa fide & integritate adepto sacroque sanctæ Romanæ Ecclesiæ exercitus Imperatori eximio, Maria Ayerba, conjux munus amoris Ann. Sal.* MDXXXI.

Eadem gnato quoque unico, FERDINANDO, immaturo fato rapto, exequias fecit, epitaphiumque sequens posuit:

Hic æquis passibus patrem secutus æquè enituisset, ni mors immatura tantam gloriæ expectationem intercepisset.

Quæ mihi debebas suprema munera vitæ
infelix solvo nunc tibi nate prior;
Fortuna inconstans lex & variabilis ævi;
debueras cineri jam superesse meo.
Hæc dat matris amor rapti solamina nati,
invida cui Lachesis tam breve nexit opus,
Nate jace, vivo contra mea vota superstes,
vox gemitus posthac, lux mihi erunt tenebræ.
Maria Ayerba Ferdinando Termulano Duci
Filio dulcissimo
perpetuo mœrens posuit An. Salut. Humanæ MDXXXI.

Ferdinando ad Termulanum ducatum Molfettensis principatus accessit, sed soboles mascula defuit: filiarum duarum tantum patri; ex quibus natu majorem ISABELLAM conservandis in familia feudis dictis desponsam fuisse VINCENTIO de Capua, patrueli suo, sed à Ferdinando Gonzaga, qui tunc Caroli Imperatoris vices in regno Neapolitano obibat, dotis luculentæ, qua prædita erat, cupidine tacto, in gratiis illius in matrimonium ductam esse, Admiratus literis prodidit; ut verò Vincentio aliqua saltem ex parte satisfieret, soror Isabellæ MARIA ei cum dote Termulani ducatus nuptui locata fuit; cœterum Isabellam *Troiano Caracciolo*, Johannis Melphitani Principis filio, etiam desponsam fuisse in genealogia familiæ Caracciolanæ, proximè recensenda, dicetur, sed patris filiique ad Gallos defectione sponsalia ista dissoluta fuisse videntur. A Vincentio de Capua itaque stirps Ducum Termulanorum propagata fuit, hodieque vigens, quemadmodum ab ipsius fratre JOANNE THOMA ramus conditus est Marchionum *della Torre Francolise*, nec non Principum *de Rocca Romana*, quorum titulorum priorem ipse Jo. Thomas, alterum ejus nepos homonymus an. 1601. obtinuit; sed posterorum tum ejus tum Ducum Termulanorum superius dictorum, seriem habemus incompertam.

(h) Jov. Histor. Libr. III.

XVII. CAR-

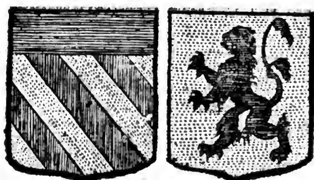
❋ ❋ ❋

XVII.

CARACCIOLENSIS FAMILIÆ

Tum RUBEORM Tum PISQUITIORUM

Honoribus, titulisque & opibus In Regno Neapolitano affluentium
GENEALOGIA.

Cuto *aureo*; *fasciis tribus diagonalibus rubeis*; *cephaloque cæruleo distincto*; Caraccioli, qui *Rubei* cognominantur; uti consueverunt; alterum itidem *auro* tinctum, & *leonem cæruleum* continens, Caracciolis *Pisquitiis* familiare est, quibus etiam propterea Caracciolorum *de Leone* cognomen dari solet.

TABU-

TABU

CARACCIOLI ROSSI

1. PETRUS CARACCIOLUS, cogn. inclytus, Landolphi F.

2. Gregorius Carracciolus, ux. *Sichelgaita.*

3. Johannes Caracciolus. | Marinus Caracciolus. Ux. *Roccarda*, *Johannis C. Sessola & Acerra f.*

4. Riccardus Comes Montis Marani per uxorem suam secundam *Marottam*, sub an. 1132. | Petrus Caracciolus.

5. Johannes Caracciolus, Conteſtabilis & Judex civitatis an. 1163. | Philippus Caracciolus.

6. Landolphus Carracciolus. | Gregorius Caracciolus. | Riccardus Caracciolus, dictus *Cannella.* ☾ | Perrona.

7. Johannes Caracciolus, cogn. *Rossus.* | Rugierus Caracciolus, cogn. *Cassanus.* | Gregorius Caracciolus. *Maria Pignatelli.* | Berardus Caracciolus, *Justitiarius* Bariensis. | Franciscus Caracciolus.

8. Ligorius Carac. *Rossus.* | Berardinus Carracciolus. *Rossus, Archiepisc. Neapolit.* 1252. † 12 2. | Landolphus Caracciolus, dictus *Fasolo.*

9. Landolphus Caracciolus Comes de Monte Marano. *Cubitosa de Aquino.* | Johannes Caracciolus.

10. Philippus Caracciolus, † Florentiæ 20. Aug. 1326.

11. Johannes Caracciolus dictus *Viola* Præfectus maris. *Antizia Tomacella.* | Verdella uxor *Johannis Tomacelli*, & mater Papæ Bonifacii IX.

12. Henricus dictus Viola COMES de GIERACE, M. Camerarius regni cr. 1348. *Sinfredina de Tufo.* | Gualterius dictus *Viola*, Prorex Aprutii, † 1377. *Regalis Barrile.* | PHILIPPUS dictus *Ugot.* *Vid. Tab. IV.* | Ludovicus *Marescallus* Ecclesiæ.

13. Antonius C. de Gerace. Cubicularius reginæ Johannæ primæ. | JOANNES cogn. *Viola* Dn. de Maida. *Vid. Tab. seq. II.* | MARINUS Caracciolorum Blancorum auctor. *Vid. Tab. III* | Johannella ux. *Petrilli Coscia Dn. de Procida.* | Magdalena nup. *Bossillo Mancella.*

14. Johannes C. de Hierace, ἄπ. | Jo Baptiſta Comes de Hierace. *1. Johanna Russa.* *2. Isabella Russa.* | Leonora, nup. 1. *Guilelmo Sanframundo C. Cerreti.* *2. Henrico Sanseverino C. Terranova.* | Georgius Dn. de Plaisano. *Polyxena Foscola.*

15. Thomas MARCHIO de Gierace & Comes Terrænovæ, bonis exutus an. 145?. *Margarita de Viterbo C. de Belcastro.* | Alphonsus Caracciolus *Hadriana Russa.* | Isabella, ux. *Johannis de Vetere.* (*Vecchia.*) | Maria, ux. *Francisci de Vecchia.* | Maria, ux. *Francisci Caraccioli Dom. Pisciotta.* | Catharina, nup. *Ludovico Caracciolo C. Nicastri.*

16. Bernardinus. | Gisotta. | Elisabetha. | Simonetta.

LAI.

COMITES DE GERACE.

Uxor, *Cleogia*, *N. Comitis Graecorum filia.*									1.
Landolphus Caracciolus.									2.
Philippus Caracciolus.									3.
Landolphus Caracciolus.									4.
Petrus Caracciolus, *Conteſtabilis* civitatis an. 1170.									5.
Maria, uxor *Sergii Capece, Conteſtabilis urbis.*	Marinus Caracciolus *Conteſtabilis* civitatis an. 1207.								6.
Albertus Caracciolus. M. *Magiſter Templariorum.*	Ligorius Caracciolus.								7.
Bartholomæus Caracciolus.	Alogaſa ux. *Sergii Capicio.*	LANDOLPHUS CARACCIOLUS *Vid. Tab. VII*							8.
Philippus Caracciolus Dn. Ripæ longæ, à quo CARAFEORUM familiam deſcendiſſe ferunt.									9.
Gualdegrina nupta *Johanni Origlia.*									10.
Margarita nup. *Nicolao Capicio.*	Iſabella ux. *Petri Latri.*	Nicolaus Caracciolus.							11.
Nicolaus dict. *Meſchino ex Generali Ord. Dominic. Archiepiſcopus Meſſan.* dein *Presb. Card.* 1378. † 29. Aug. 1389.	Robertus Caracciolus.	Philippus Maria Caracciolus, *Vicarius temporalis in monte Caſino.*							12.
Antizia ux. *Fuſci de Azzis.*	Antonella nup. *Jacobo Minutulo.*	Cantelma ux. *Ludovici Minutuli Dn. Montus S. Angeli.*	Conradus Caracciolus *Presb. Cardinalis* cr. 1405. † 15. Febr. 1411.	Rinaldus Caracciolus, cogn. *Ugot.*	Nicolaus Caracciolus, cogn. *Ugot. Magdalena Ruffa*	Lucia, ux. *Ludovici Gargano.*			13.
Lucretia ux. *Guilielmi Ruffo C. de Sinopoli.*	Ludovicus Caracciolus.	Ludovicus Caracciolus, *Luiſello. Margarita Filomarina.*	Helena Dom. de S. Lupo ux. *Marini Caraccioli de Beccarino.*						14.
Polydorus Caracciolus. *Æmilia de Arena.*	Troilus Caracciolus.	Henricus.	Rinaldus.	Conradus, *Abbas.*	Galeatius. *Diſiata de Raò.*	Orlandus. *Abbas.*			15.
Ludovicus Caracc. *Antonella Ruffa,*	Salvator.	Thomas.	Troilus.	Franciſca, ux. *Viti Serſale,*	Marcella, ux. *Hectoris Piſcicelli.*	Angelus.	Simeon.	Orlandus.	16.
Jo. Franciſcus. *Agata Scaglione.*	Lucretia ux. *Jo. Baptiſtæ Dambenauro.*	Portia nup. *Ludovico Dentice.*							17.
Petrus Jacobus Caracciolus. Ux. *Iſabella de Catanea.*									18.
Julius Cæſar Caracciolus, Ux. . . . . *Ruffa.*									19.

COMITES DE NICASTRO ET STATO, PRINCI

13. JOHANNES CARACCIOLUS, Henrici cogn. *Marella Jarra.*

14. Gurrellus Dn. de Maida, † improlis. | Riccardus Dn. de Maida. *Cantelma de Riccardis.*

15. Johannes Dn. de Maida. *Beatrix Boccapianola.* | Angelus. *Beatrix Ursina.* | Antonius *Abbas S. Stephani del Bosco.* | Franciscus *an. Paula Coscia.*

16. Ludovicus, Comes II de Nicastro. ex hæreditate propatrui. *1. Catharina Caracciola Georgii Dom. de Plaisano f. 2. Alvina Centella, Esavi Ruffo Dn. Nicotera vidua.* | Antonius Comes de Masfarata & Stato in Lombardia, *Bartolomea Angosciola, Comitis Onuphrii f.* | Comes, *Ioan. 1. Diana Ruffa. 2. Victoria Centella.* | Isabella. | Cantelma. | Lucretia, ux. *Jacobi Pignatelli.*

17. Alphonsus, Comes III de Nicastro, † bonis multatus à R. Ferdinando II. | Johannes Ludovicus Com. de Stato *Margarita Scotta.* | Camilla, ux. *Balthasaris Com. Angosciola.* | Lucretia, nup. *Nicolao C. Anguisciola.* | Laura, ux. *Octavii March Pallavicini.*

18. Octavianus C. Stato. *Constantia Lauda.* | Antonius Caracciolus. *Sara Lauda.* a. | Hercules Caracciolus. *Eleonora Canossa.* b. | Jo. Franciscus. *1. Barbara Scotta. 2. Gabriela Sforza.* c. | Beatrix ux. *Cæsaris Januarii (de Genaro.)* | Isabella, ux. *Joh. Francisci de Alois.*

19. Julius Caracciolus Com. de Stato. *Eleonora Cicata.* | Hercules Caracciolus. | Ubertinus Caracciolus. *Barbara Scotti.* | Petrus Caracciolus. | Jo. Ludovicus Caracciolus. | Cæsar Caracciolus. | Ludovicus, *monachus.* | Christophorus Caracciolus.

20. Johannes Ludovicus C. de Stato, *Laura Castelli.* | Octavianus Caracciolus. | Jacobus Caracciolus. | Franciscus Caracciolus. | Ascanius Caracciolus. | Jacobus Caracciolus.

21. Octavius Caracciolus Princeps III de Forino. *Mantia Carafa, Eligii D. de Zelzi f. Johannes de Cardines vidua.*

22. Franciscus Caracciolus Princeps IV de Forino. *1. Diana Caracciola, Jacobi M. de Brienza f. 2. Laudomia de Somma,* | Portia, nup. *Felici Albertino, Pr. de SanSeverina.*

23. 2. Octavius Princeps V de Forino. *Beatrix de Somma.* | Nicolaus Maria Caracciolus. | Eligius Caracciolus, ex Theatino, *Archiepisc. Cusentinus* 1694. † sub finem an. 1700. | Maria, nup. *Dominico Jesualdo, M. S. Stephani.*

24. Maria. | Johanna.

PES DE FORINO, DUCES DE BELCASTRO.

Viola, Com. de Gerace F. DN. de MAIDA. 131.

Ottinus COMES de NICASTRO M. Cancellarius & Gubernator regni *&c.* *Catharina Ruffa, Guilielmi C. de Sinopoli f.* — Ludovicus. *Lucretia Caracciola.* 14.

Francifcellus. — Palamedes. — Troilus. — Conradus *Episc. de Patti.* — Marella nup. 1. *Berlingerio Caldera C. d'arce.* 2. *Nicolao C. Arena.* 15.

Ramundus *Suriana Gajetana.* — Ottinus *Julia de Condottis.* — Violanta nup. *Jacobo de Tufo.* — Carolus. — Jo. Dominicus. — Ottinus *Beatrix de Tufo.* — Violanta ux. *Pauli de Tufo.* 16.

Johannes Thomas. 1. *Catharina Umboriana.* 2. *Laura Egydia.* — Jo. Dominicus. — Aloisia nup. *Petro Miraballo.* — Cæsar. *Johanna de Forma.* 17.

Fabius Caracciolus. *Atriana Egydia.* d — Marcellus Caracciolus. *Capitaneus.* — Raimundus. — Scipio Caracciolus, † f. p. *Barbara Ravaschiera.* — Hannibal *Episc. Insula.* — Carolus Caracciolus. 18.

Marinus Caracciolus. — Claudius Caracciolus. — Robertus Caracciolus. — b — Octavius Caraccioli. *Barbara Scotti.* c — d Octavius Caracciolus PRINCEPS de FORINO. 1. *Portia Galeota.* 2. *Diana Carafa.* 19.

Fabius Princeps II de Forino. *Aurelia Caracciola Jo. Baptista M. de S. Eramo f.* — Felice ux. *Alphonsi Pisticelli Dom. de Lucito.* — Franciscus Caracciolus. 20.

Josephus Caracciolus. — Hannibal Caracciolus. — Johannes Thomas Caracciolus. 1. *Victoria Serfale* 2. *Maria Caracciola.* 21.

Fabius Caraccioli DUX de BELCASTRO. *Portia Caracciola Caroli D. de Montenero f.* — Octavius Caracciolus. — Dominicus Caracciolus. — Cajetanus Caracciolus. *Archiepisc. Compsanus.* — Jo. Baptista Caracciolus. . . . . . . de *Sangro.* — Josephus. 22.

Carolus Caracciolus. — Thomas *Abbas.* — Nicolaus. — Victoria nup. *Carolo de Sangro D. de Vietri.* — Aurelia nup. *Thoma Caracciolo Pr. Turris nova.* 23.

TABU

MARCHIONES DE MOSURACA.

13. **MARINUS CARACCIOLUS**, Henrici cogn. Senescallus sub Johanna I

14. Pettillus Caracciolus, cogn. *Farina.*

15. Marinus Caracciolus, cogn. *Beccarinus.*
1. Helena Caracciola Dom. de S Lupo. Nicolai f.
2. Johanna de Constanzo Dom. de S. Angelo de Scala.

16. Johannes Caracciolus Dn. de S. Lupo † improl. *Magdalena Sanfremonda.* | Hector Caracciolus. *Isabella Lopes.* | Maria nup. *Diomedi Carafæ, I. Com de Magdaloni.* | Francisca, ux. *Roberti de Alagna.*

17. Johannes Andreas MARCHIO de MISURACA. *Johanna Cajetana.* | Maria nup. *Gerardo Gambacurta.* | Johannella, ux. *Jacobi de Tocco.* | Isabella, nup. *Diomedi Carafa.*

18. Paulus M. de Misuraca, ☊. *Victoria Aquaviva.* | Isabella, fratris hæres, nup. *Ferdinando Spinello D. de Castrovillaro.* | Portia nup. *1. Ferdinando Piscicello, 2. Ferdinando Caracciolo.* | Julia, ux. *Vincentii Ca. sera.* | Beatrix nup. *Nicolao Prelano.* | Antonia, ux. *Diegi de Castro.* | Aurelia, ux. *Francisci de Guevara.* | Johañes Franciscus Dn. de Banderano. *Faustina Lanara.* ☞

19. Ascanius Dn. de Banderano. *Prospera Ricca.* | Jo. Antonius. | Horatius. | Fabius. | Mutius. | Decius. | Antonia, nup. *Sejo de Renaldo.*

20. Johannes Franciscus Dn. de Banderano. *Adriana Caracciola, Julii Cæsaris M. de Castelguidone f.* | Faustina, nup. 1. *Julio Carafa.* *2. Fabritio Lanaro.* | Paulus. | Hector.

21. Ascanius Caracciolus, Dn. de Banderano. *N. Vich.* | Josephus Caracciolus. *1. Eleonora Caracciola.* *2. N. Columna.*

22. Hector. | Benedictus. | Johanna. | Portia.

LA III.

DOMINI DE BANDERANO.

Viola Com. de Geraci F. Magnus regni 13.
Clara de Morra.

Ux. *Blanca Caracciola.* 14.

Franciscus Caracciolus. *Rita Bocapiano.* △ | Johannes Caracciolus. 15.

Catharina nup. *Francisco Piscinello.* | Johannella ux. *Balthasaris Lopes.* | Marinus Caracciolus. *Antonella de Alagna.* | Violanta nup. 1. *Nicolao de Arena, Com. Arena, 2. Henrico Brancaccio.* 16.

Joh. Antonius DN. de BANDERANO. 1. *Maria de Leonessa.* 2. *Lucretia Campitelli.* | Joh. Franciscus Caracciolus. *Francisca Malaticeca.* | Johannes *Thomas Caracciolus.* ⊙ | Joh. Jacobus Caracciolus. 1. *Pasia de Morra.* 2. *Camilla Capanozza.* ☾ | Jo. Baptista. 17.

Hector Caracciolus. | Fabius dict. *Jo. Baptista. Aloisia Coma.* ☽ | Hieronymus Caracciolus. *Francisca Ricca.* | Julius. Cæsar | Jo. Thomas. *Hippolyta Campitella.* | Jo. Dominicus. | Jo. Ludovicus | Jo. Cæsar. | Jo. Andreas. 18.

Johannes Baptista. *Lucretia Lucifera.* | Julius Cæsar, | Carolus. | Fabritius. *Dianora. Pisciotta.* | Jo. Antonius. | Trojanus. | Jo. Vincentius. *Camilla. Capicia.* | Hector, 19.

Joh. Franciscus. | Jo. Andreas. | Hieronymus. | Hyacinthus. 20.

MARCHIONES DE VICO ET TORRECUSO, COMITES

12. PHILIPPUS CARACCIOLUS, cogn. *Ugott*, *Marella Brancaccia*.

13. Nicolaus cogn. *Ugót.* † 1390. *Isabella Siginulfa.* — Beatrix, nup. *Guilielmo Baucio.* — Elisabetha ux. *Galeotti Carafa.*

14. Gualtierius cogn. *Viola*, † 1447. *Martuscella Piscicella.* — Jacobus cogn. *Viola*, sator ex quorundam sententia stirpis *Ludovisiana* in Bononia. — Johannes Caracciolus. — CIARLETTA cogn. *Viola*. *Vid. Tab. seq. V.*

15. Nicolaus Antonius Caracciolus cogn. *Lo Sfresato*, † sub. an. 1483. 1. *Aloisia Aldemorisch.* 2. *Maria Caracciola.* — Maria, nup. *Trojano Spinello.* — Verdella, ux. *Ludovici Minutulo.* — Francisca, nup. *Antonio Latro.*

16. (1) Joh. Franciscus *Carmosina de Rao.* — Johannella, ux. *Francisci Arcella.* — Maria, nup. *Francisco Caracciolo.* — Victoria, ux. *Fabii Leonessa.* — Johannes Dn. de Falcone † an. *Nicolea de Somma.*

17. Camillus. *Victoria Rumba.* — Hadriana ux. *Johannis Sanfelice.* — Petrus Antonius. — Fusca, nup. *Francisco Antonio. Palagano.* — Hippolyta ux. *Ludovici d'Alois.* — Aloisia ux. *Jo. Vincentii Sirleni.* — Nicolaus Antonius, MARCHIO de VICO. *Julia Leonessa Ludovici Dom. de Telese f.*

18. Petrus Antonius. — Lucretia, ux. *Fabii Gallucio.* — Johannes Franciscus. — Galeatius Caracciolus, nat. m. Jan. 1517. † Genevæ 7. Maji. 1586. 1. *Victoria Carafa ex Duc. Nuceria.* 2. *Anna Framery ducta Geneva 1560.* — Beatrix, nup. 1. *Ferdinando de Soma*, 2. *Carolo Caracciolo.* — Diana, nup. 1. *Nicolao Maria Caracc. M. de Castellaneta*, 2. *Thoma Filomarino Dom. de Rocca.*

19. Nicolaus Antonius, M. II de Vico, † 1577. *Maria Jesualda, Ludovici Pr. Venus. f.* — Carolus *Abbas.* — Lucius. — Julia, nup. *Marco Antonio Caracciolo de Rossi M. Brientia.* — Dianora, ux. *Julii Cæsaris Loffredi.* — Lelius, MARCHIO de TORRECUSO & Bonatis. *Silvia Caracciola, Trojani ex Dom. Carafa d'Albero f.* — Lucretia, nup. 1. *Jo. Francisco Suardo* 2. *Algiosio de Tocco, Dom. de Montemileto.*

20. Philippus M. de Vico III *Antonia de Cardines, Ferdinandi, IV M. Lainis f. Jo. Franc. Carafa C. Montiscalvi vid.* — Ludovicus, *Archiepiscopus, Compsa.* — Isabella, ux. *Fabritii Spinelli D. Aquaria.* — Carolus Andreas M. de Torrecuso & Bonatis *Grandis Hisp.* nat. 1583. † 5. Aug. 1646. *Victoria Ravaschiera.* — Lucius DUX S. VITO. *Alexandrina Gonsalez.* — Trojanus. *Equit. Mag.* — Isabella.

21. Nicolaus Antonius, M. IV de Vico, † *sine prole.* — Maria fratris hæres, nup. *Trojano Spinello I Duci Aquara.* — Isabella, ux. *Josephi Caraccioli.* — Carolus Maria DUX S. GEORGII, † ante patrem in obsid. Barcelonæ 1641. æt. 28. — Hieronymus M. de Torrecuso. *Catharina Aquaviva, Jo. Hieronymi C. de Conversano f.* — Silvia ux. *Caroli Cavaniglia Duc. S. Johannis.* — Philippus, *Eq. Melit.*

22. Carolus Andreas M. de Torrecuso, PRINCEPS de CAMPANNA, Dux S. Georgii. † 1695. *Portia Caracciola, Joh Baptista M. de S. Eramo & Cervinar. f.* — Victoria nup. *Johanni de Guevara D. de Bovino.*

23. Nicolaus Antonius, Marchio IV de Torrecuso, *Grandis Hisp.* — Josephus Lelius. — Franciscus Xaverius. — Nicolaus Antonius. — Anna Francisca ux. *Cæsaris Pologna Duc. Castelli Palma.*

LA IV.

DE BICCARI, DUCES DE AJROLA & S. VITO.

nis cogn. Viola F. Dn. de Campella. 12

Catharina, nup. *Ludovico Galluccio Dom. de Tora.* — Johannes Caracciolus. — Terina ux. *Principalli Minutulo.* — Ludovicus, cogn. *Ugot.* 13

Gualtierius. — Henricus. — Robertus. — Jacobus. 14

Carolus Caracciolus. 15

(1) Galeatius Dn. de Vico. *Camilla Leonessa.* — Petrus Antonius. — Martuscella, nup. *Johanni Filomarino.* — Julia, ux. *Algiaci de Tocco.* — Catharina, ux. *Troilli d' Abenavolo.* 16

Ferdinandus. *Beatrix de Somma.* — Baptista ux *Prosperi Suardi Dom de Castelmezzano.* — Carolus. *Beatrix Caracciola.* — Marcellus COMES de BICCARI † 1556. *1. Laura Caracciola. 2. Emilia Carafa. Rinaldi Dom. Clusani f.* — Lelius, *Abbas.* — Fabius. *Abbas.* — Fabritius *Abbas.* — Lucretia. 17

Lucretia, ux. *Antonii Grisonii.* — (1) Victoria, n. *Julio Cæsari Caracciolo, ex Duc. Martinæ.* — Lucretia, ux. *Scipionis Tomacelli.* — (1) Ferdinandus Com. de Biccari DUX de AIROLA. *1 Camilla Loffreda Ferdinandi M. de Trivico f. 2 Camilla Carafa Alfonsi III D. Nucer f.* — Octavianus. — Catharina, nup. *1 Fabritio Cantelmo 2 Johanni de Tuffo, M. de Lavello.* 18

Æmylius Com. III de Biccari *innu.* *Victoria de Silva Cæsaris fil qua ante consummatum matrimonium velum sumsit.* — Marcellus C IV de Biccari. — Franciscus Dux de Airola, II. Com. de Biccari V *Isabella Guevara, Innici Duc. II de Bovino f.* — Victoria ux. *2 Caroli de Cardenas V M. de Laino.* — Fulvia nup. *Berardino de Cardenas* dein *monialis.* 19

Ferdinandus I. Ferrante Dux III Airolæ, C. VI de Biccari. *Hippolyta Carafa, Antonii III Duc. Andriæ f.* — Innicus Caracciolus, nat. 1607. *Presb. Cardinalis & Archiep Neapol.* cr. 1666. † 30. Jan. 1685. — Beatrix. ux. 2. *Francisci Caraccioli D. Martinæ f.* — Johannes, *Eq. S. Johan. f. Melit.* 20

Lelius, Dux II de S. Vito. *Faustina Piscicelli.* — Nicolaus Antonius. — Maria, ux. *Dominici Castromediano D. Morciani.* — Victoria, nup. *1. Antonio Castigliar M. de Grumo. 2. Antonio Caracciolo.* — Joh. Baptista. — Franciscus. *Theatini.* — Alexander. *Sacerdos.* — Franciscus Dux IV Airolæ C. VII Biccari. † 1679. *Antonia Caracciola, Marini III P. Avellini f.* 21

Lucius Dux III de S. Vito. *Victoria Castigliara, f. Ducis de Grumo.* — Nicolaus *Eques Melit.* — Ferdinandus Dux V Airolæ, C. VIII de Bicc. † m. Jan. 1689. *Maria Spinelli, Caroli, III Pr. Tarsiæ F.* — Isabella, nup. *Marino Caracciolo Pr. Torella,* † 1679. 22

Lucretia. — Isabella. — Alexandra. — Theresia. — Clara. — Eleonora. — Carolus Dux VI Airolæ, C. IX Biccar. *Eugenia Catanea fil. Prin. de S. Nicandro.* — Innicus *Abbas.* — Antonia, ux. *Jo. Baptistæ de Capua, Pr. V Ricciæ.* 23

TABU

BARONES DE SALVIA,

14. CIARLETTA CARACCIOLUS dictus *Viola*, *Margarita Carbone*.

15. Domitius Dn. de Ruo. *Martuscella Caracciola*. — Rinierius. — Berlingerius. *Lucretia Piscicelli*.

16. JOHANNES BAPTISTA cogn. *Ingrillo*. *Vid. Tab seq. VI.* — Marinus, *ex Protonot. Apost. Episc. Catan.* 1524. dein *Cardinalis Diac.* 1535. Produx Mediol. 1536. COMES GALERATI, † 28. Jan. 1538. — Antonius Baro Salviæ per uxorem *Johannam Jesualdam, Matthia Dom. Salviæ fil.* — Scipio, *Episc. Catana*.

17. Julius Cæsar Baro Salviæ. *Hippolyta Filomarina*. — Johannes Franciscus *Abbas S. Angeli*. — Balthasar. — Octavianus.

18. Marcus Antonius, MARCHIO de BRIENZA. *1. Julia Caracciola. 2. Diana Caracciola, Domitii Duc. Atripald. f.* — Fabius, *Abbas. S. Angeli* — Faustina, ux. *Cæsaris Loffredi*. — Laudomia, nup. *Camillo de Tuffo*. — Ciarletta II *Philosophus*. *Hippolyta Cicinella*. — Scipio *Laura de Afflictis*.

19. Joh. Baptista, M. de Brienza & Princeps de Atene. *Diana Caracciola, Jacobi Dom. Siciniani f.* — Hippolyta nup. 1. *Alphonso Carafa C. de Montorio*. 2. *Ferdinando Cavaniglia. M. S. Marci*. — Julius, *Eques Melit.* — Isabella, nup. *Ludovico de Capua*. — Fabius *Episc. Tropejens*.

20. Marcus Antonius M. de Brienza. — Jacobus M. de Brienza, *Maria Jesualdo, Cæsaris Dom. S. Stephani f.* — Josephus V. M. de Brienza, Pr. d'Atene. — Faustina, nup. 1. *Carolo Gambacorta Pr. de Macchia*, 2. . . . *Cavaniglia*.

21. Diana condicta primò *Cæsari Jesualdo*, hocque præmaturè defuncto, *Francisco Caracciolo Pr. de Forino*, sed ante nuptias mortua. — Joh. Baptista. — (1) Anna Gambacurta, hæres Marchionatus Brientiæ, nup. *Dominico Caracciolo Duci Montisnigri*.

L A V.

MARCHIONES DE BRIENZA.

Nicolai cog. Viola de Ugot F. 14.

Lucretia nup. *Alphonso Costia.* | Ludovicus Antonius. *Magdalena Tomacella,* 15.

Portia, ux. *Cecci Loffredi.* | Isabella, ux. *Francisci Origlia.* | Deci-us. | Hanni-bal. | Godefri-dus. *N. Ursinia.* | Ciarletta. *Hippolyta de Bastasiis.* | Hierony-mus. *Antonia Tomacelli.* | Gabriel. *Eleanora Mortanella.* | Anto-nius. | Paulus. 16.

Marius. *Portia Pignatella.* | Maria, nup. *Trojano Acciapaccia.* | Joh. Berardinus. *Aurelia de Jordano.* | Anto-nius. | Pau-lus. | Hierony-mus. | Lucre-tia. 17.

Jo. Ludovicus, *Eq. Hieros.* | Hippolyta, nup. *1. Johanni Pignatello. 2. Francisco Loffredo.* | Isabella ux. *Scipionis Pignatelli.* | Ludovicus, *Victoria Castalda.* | Fabi-us. | Octa-vius. | Gab-riel. | Lucre-tia. | Dia-nora. | Isabel-la. 18.

Antonia, ux. *Nicolai de Somma.* | Marinus. *Hippolyta Papasoda.* | Franciscus. | Johannes Berardinus. | Johannes Baptista, *Johanna Rama.* 19.

Josephus, *nothus Praedicator Dominicanus celebris.* | Franciscus. *Hadriana Palavicina.* | Ludovicus. *Victoria Sforza.* 20.

Josephus. | Octavia nup. *Januario de Filippo, M. de Milano.* | Nicolaus. | Ludovicus. 21.

TABU

PRINCIPES DE AVELLINO ET TORELLA, DUCES DE ATRIPALDA

16. JOHANNES BAPTISTA CARACCIOLUS, cogn. *In*
Beatrix Gambacorta.

17. Domitius DUX de ATRIPALDA, Comes de Torella, † 1577. *Lucretia Arcella.* | Ludovicus *Episc. Catanea.* | Nicolaus Maria *Episcopus Catanea.*

18. Marinus Dux. de Atripalda, Com. de Torell. PRINCEPS de AVELLINO. *Chrysostoma Carafa, Fabritii C. de Ruvo f.* | Diana, nup. *Marco Antonio Caracciolo M. Brentia.* | Catharina, ux. *Scipionis de Soma M. de Circelle.* | Scipio † *juv.* | Victoria, ux. *Francisci Leonessa B. S. Martini.*

19. Camillus, II Pr. Avellin, Eq. Aur. Vell. M. Cancellarius regni *1. Roberta Carafa Martii D. de Madaloni f. 2. Dorothea Aquaviva Alberti Duc. XI. de Atri f.* | Fabritius. Com. de Torella. | Diana, nup. 1. *Jo. Bapt. Loffredo, M. Trivic. 2. Mario Pignatelli.* | Portia, ux. *Jo. Bapt de Ieco, D. Montismilet.* | Johanna, nup. 1. *Jo Vincent. Caracciolo M Capsa d'Albero, 2. Bernardino de Medicis, Pr. Ottavian 3. .... Spinelli, Pr. Tarsia, 4 Vincent. Ludovico de Capua Pr. Riccia.* | Cornelia, ux. *Bernabovis Caraccioli D. Siciniani.* | Antonius DUX de BOJANO per ux. *Juliam de Lannoy.* | Lucretia, ux. *Jo. Bapt. Tolfa, C Serin.* | Marinus. | Domitius C. Torell.

20. Marinus III Pr. Avellin. M. Cancellar. regni. *1. Lucretia Aldobrandina, Jo. Francisci f. 2. Francisca d'Avalos, Inici M. Piscar.* | Domitius Marchio Bellæ. *Catharina Aquaviva.* | Mutius *Episc. Ciren Archiepisc. Tarent.* 1637. | Josephus PRINCEPS Torell. M. Bellæ. *Constantia de Capua, Jo. Thoma 1. Pr. de Rocca Romana f.* | Marinus Dux. de Bojano. *Diana Caracc. Marini II Pr. de S. Bono f.* | Chrysostoma nup. *Jacobo Coppola Pr. de Gallicchio.*

21. (2) Franciscus Marinus, IV Pr. Avellin. *Hieronyma Pignatella, Hectoris M. de Vaglio & C. Borrelli f.* | Antonia, nup. 1. *Francisco IV Caracciolo, D. Airola, 2. Diomedi Carafa D. de Madaloni* | Marinus Pr. Torellæ, † 1696. *Isabella Caracciola. Francisci IV D. Airola, f.* | Nicolaus. | Dominicus, *Eq. Melit.*

22. Marinus Franciscus Pr. Avellin. V Dux de Atripald. M. Cancell. regni. *Antonia Spinola Pauli M. de los Balbasos f.* | Francisca, ux. *Josephi Caraccioli D. Lavelli.* | Johanna, nup. *Nicolao. d'Avalos Pr. de. Montesarchio.* | Josephus Dux de Lavello, Pr. Torellæ. *Francisca Caracciola, Francisci Marini IV Pr. Avellin. f.* 1682. | Inicus. | Ferdinandus. | Scipio, Eq. Melit.

23. Franciscus Marinus Dux Atripaldæ nat. m. Majo 1688. | Johanna. | Antonia. | Marinus Dux de Lavello. | Domitius. | Dominicus. | Marianna. | Isabella.

LA VI.

BOJANO ET MONTENIGRO, MARCH. DE S. ERAMO ET BRIENZÆ.

grillo, II COMES GALARATÆ. 16.

Ascanius, cogn. *Ingrillo Aurelia Caracciola, Jo. Antonii M. de Eucchianico. f.*	Antonia, ux. *Johannis de Somma.*	Carolus cogn. Longus, Prorex Apu- puliæ. *Beatrix Caracciola, Nicolai M. Vici f.*	17.

Ioh. Baptista MARCH. de S. ERAMO. *Portia Carasa, Jo. Thoma M. de S. Eramo f.*	Julius Cæsar *Archiep. Tranens.* 1593.	Detius, *Archiep. Barens*, 1606. † 27. Maji 1613.	Vespasianus.	Dianora, ux. *Felicis Marra B. de Cellamari.*	Beatrix, nup. *Hieronymo Marra.*	Achilles. *Julia Filomarina.*	Horatius.	18.

Aurelia, nup. 1. . . . . *Seripando*, 2. *Fabio Caracciolo, Pr. Fortini*	Marinus M. de S. Eramo. *Adriana Pignatella, Fabritii, I. Pr. Noja f.*	Isabella, nup. 1. *Fabritio de Sangro D. Casa Calenda*, 2. *Berardino Ramires M. S. Juliani.*	Carolus DUX de MONTENIGRO. *Cornelia Caracciola Francisci Duc. Celentia f. Marini Caraccioli D Sicignani vid.*	Ascanius.	Scipio.	Joh. Thomas.	Beatrix, ux. *Jo. Baptista Caraccioli M. Vulturaria.*	19.

Portia March. de S. Eramo, nupta. *Francisco Caracciolo, M. Vulturar.*	Dominicus D. Montisnigri. *Anna Gambacurta, M. Brientia, Caroli Pr. de Macchia f.*	Marinus.	Franciscus.	Jo. Baptista, *Theatinus.*	Portia nup. *Fabio Caracciolo D. de Belcastro.*	20.

Francisca, ux. *Josia Aquaviva Duc. Hadria.*	Johanna nup. *Marino Caracciolo Pr. de S. Bono.*	Antonius Maria Dux de Bojano † *in pueritia.*	Josephus VII March. Brientiæ & III Dux Montisnigri, Fr. Atenæ. *Theresia de Pinto & Mendoza.*	N. nupta *Horatio Tutavilla Duci de Calabrito.*	21.

Ciarletta.	Dominicus.	Johanna, ux. *Jo. Baptista Spinelli D. Seminaria.*	Constantia.	Eustachius.	Hieronymus.	Dominicus.	Nicolaus.	Emanuela.	Christina.	Diana.	22.

TABU

CARACCIOLORUM DE LEONE stirpem ET PA

8. LANDOLPHUS CARACCIOLUS, Ligorii F. *Justitiarius*

9. Ligorius vel Gregorius, cogn. *Suizza* Dn. de PISCIOTTA, per uxorem *Johannam de Alisio.* — Berardus, *Protonotarius Papalis*, primus *Prior Barensis.*

10. Gualtierius, cogn. de *Pisquitio*, Dn. Pisciottæ. *1. Blanca Latra. 2. Mila d'Aquino.* — Matthæus, *Protonot. Apostol.* — Henricus, *miles.* — Thomasa, ux. *Stephanetti, filii Cderisii Dom. d'Agnone.*

11. Berardus Dn. Pisciottæ. ux. 1. *Adelisia Spinella.* 2. *Margarita de Alemania.* — Thomasa, ux. *Nicolai de Molina, Dom. de Giostra Castagnara.*

12. Franciscus cogn. *Cichino*, Dn. Pisciottæ. *Delphina Barratia.* — Jacobus Dn. *de Valle.* — Stephanus. — Gualtierius. *Philippa de Tufo.*

13. Johannes Dn. Pisciottæ. Ux. *Mira Caracciola dicta Carafa.*

14. Leonettus Dn. de Pisciotta, Molpa, Castelluccio &c. Cubicularius R. Caroli III. Ux. 1. *Margaritta Caracciola, cogn. Carafa. 2. Catharina Filingiera.*

15. Franciscus Dn. Pisciottæ. *Maria Caracciola, Georgii Dom. de Plaisano f.* — Elisabetha nup. *1. Francisco Sanseverino D. Scalea, 2. Galeoto Carafa.* — Mila, nup. *Vicislao Sanseverino C. Lauria.* — Delphina nup. *Johanni Zurlo, C. Guardia.*

16. Johannes Dn. Pisciottæ. Ux. *Julia Brancaccia.*

17. Alphonsus Dn. Pisciottæ. *Maria Villavera.* — N. uxor. *Joh. Pauli de Abenavolo* — Johannella, ux. *Princivalli Januarii Dom. Nicotera.*

18. Balthasar Dn. Pisciottæ. *Eleonora de Aragonia Caroli M. de Geraci fil.* — Johannes Nicolaus. — Diana, ux *Ferdinandi Plisbal C. de Briatico.* — Giuda nup. *Johanni Tomacello.* — Polyxena, ux. *Joh. Baptista Jesualdi.*

19. Antonius Dn. Pisciottæ. ux. *Vincentia Spinella.* — Carolus Dn. Pisciottæ *Violanta de Faraona.* — Margarita Dom. Pisciottæ, nup. *Bernabovi Caracciolo Duci Sicinianі.* — Bona, ux. *Berardini Pandone.* — Julia, nup. *Marcello Januario.* — Beatrix, *monialis.*

20. Bartholomæus Caracciolus de Aragonia, XIII Dominus Pisciottæ, obiit cælebs.

LA VII.

inchoans in DOMINIS DE PISCIOTTA.
RETTE.

Scholasticorum 1269. Ux. *Fulla Capece.* 8.

BARTHOLOMEUS. *Vid. Tab. seq. VIII.* — FRANCISCUS. *Vid. Tab. XIV.* — MATTHÆUS. *Vid. Tab. XVII.* — Philippus. 9.

Franciscus *Canonicus Rothomagensis & M. Cancellarius Parisiensis.* — Thomasetta ux. *Frazonis de Aversana.* — Ke[illegible] *Pan[illegible] fo.* — Beritela [illegible] Blanca Pomaux. ux. *Henrici Cape[illegible], Pror. regis Sicil.* — Landolphus. 10.

Trudela, nup. *Johanni Vulcano.* — Johannes Dn. *de Parete*, f. p[illegible] *Johanna Sinigalla.* — Berardus. *Francisca Fragigena.* 11.

Nicolina nup. *Johanni de Arbusto.* — Johannes cogn. Cafaro Dn. *de Parete. Cecbella Volcana.* — Gualtierius Dn. Arnessani. *Milena Leonessa.* 12.

Jacobus cogn. *Cuballo.* Ux. *Vandella Caracciola Domina de Valle.* — Nicolaus. — Matthæus. 13.

Berardus Dn. de Parete. — Anellus *Isabella Spina.* — Rosella Dom. Arnessani. 14.

Catharina, ux. *Marini Zurlo.* — Aloisia, nup. *Berardo Zurlo.* — Turzillus Dn. de Parete. *Catharina Caracciola.* 15.

Jacobus Dn. de Parete. *Fredina Caracciola.* — Berardus Dn. de Valle. *Catharina Caracciola.* 16.

Johannes Antonius Dn. de Parete. *Cizzola Minutula.* — Ludovicus Dn. de Valle, improlis. 1. *Magdalena Toralda*, 2. *Margarita de Sangro.* 17.

Petrus Antonius, *Abbas ad S. Elia & Filareti* — Berardus Dn. de Parete. *Henrichetta Astara Dom. de Oppido.* — Johannes. *Tuzzula Minutula.* — Maria, ux. *Cæsaris de Marra.* — Jacobus. *Antonia Spinelli.* 18.

Zenobia, ux. *Francisci de Somma.* — Constantia, nup. *Alphonso d'Avalos Dom. de Ceppaluni.* — Isabella, ux. *Scipionis Sanseverini Dom. de S. Donato.* — Johannes Antonius COMES DE OPPIDO, † improlis. 1. *Lucretia Spinella.* 2. *Maria [illegible]aracciola.* 19.

TABU

DOMINI DE ORTA; COMITES DE

9. BARTHOLOMEUS CARACCIOLUS, cogn. *Pisquitius* Landolphi F.

10. Sinibalda, nup. 1. *Onuphrio de Rimbursa.* 2. *Guilielmo de Agnovo.* — Thomasella, ux. *Henrici de Tufo.* — Berardellus Caracciolus,

11. Johannes Ca

12. Berardus cogn. *Mazzandrone.*

13. Petraco, M. Senescallus sub reg. Johanna I. *Johanna Caracciola.* — Catharina, nup. *Philippo Loffredo.*

14. Berardus † ante patrem, 1. *Aurelia Caracciola.* 2. *Antonella Zurla, Dom. Burgentiæ.* — Andreas Franciscus Dn. Montis Mileti. *Johannella Caracciola.*

15. PETRACO COMES BURGENTIÆ. *Vid. Tab. X.* — MARINUS cogn. *Scapuccinus. Vid. Tab. XII.* — Tristanus, Visitator regius. *Antonia Caracciolo.* Δ

16. JOHANNES. *Vid. Tab. seq. IX.* — Godofredus DN. de ORTA, per uxorem *Catharinam de Offiuto.* — Florimontius, obiit in flore ætatis & virtutis. *Cicella Pignatella.*

17. Petrus Dn. Ortæ. *Isabella Brancaccia.* — Hannibal. — Marinus.

18. Godofredus Dn. Ortæ. *Antonia de Duce.* — Fabius, *Abbas.* — Marinus. — Marcus Antonius † *ante patrem.* — Johannes Baptista Comes de Nicastro, † *cælebs*

19. Marcellus Dn. Ortæ. *Maria Caracciola.* — Beatrix, ux. *Nicolai Milani.* — Detius. — Julia, nup. 1. *Jo. Vincentio Coscia Dn. de Vairano,* 2. *Jacobo Grisone.* — Mutius. — Fabius.

20. Detius Dn. Ortæ, *Laura de Luce.* — Jo. Vincentius. — Virginia, ux. *Jo. Vincentii Spinelli M. de Ciro.* — Jo. Franciscus. — Claudius. — Marcellus.

21. Franciscus Dn. Ortæ, † *improlis.* — Maria, fratris hæres, uxor *Francisci Caraccioli March. de Giojosa.*

NICASTRO, DUCES DE FEROLETO.

Ux. Theodora *Capece dicta de Gaudio.* 9.

Ux. *Maria de Aversana.* | Lætitia nup. *Francisco de Evoli.* | Catharina, *ux. Jacobi de Alagno.* 10.

---

racciolus. 11.

Ux. *Catharina Gallaccia.* 12.

Franciscus cogn. *Siccus.* | Marinus dictus *Simon* Marescallus regni sub Carolo III *Maciella. Caracciola dicta Canella.* 13.

Mattone. *Beatrix Caracciola dicta Canella.* | Cubella, ux. *Marini Filomarini.* | Josias. *Terina Minutula.* | Florimontius. *Cicella Denticia.* 14.

Ludovicus. | Onuphrius. *1. Catharina Galluccia. 2. Polyxena Pignatella.* | Franciscus, à quo aliqua posteritas, jam extincta. *Maria Caracciola.* 15.

Johannes Baptista. *Angelica Caracciola.* | Marcus Antonius COMES DE NICASTRO. *1. Lucretia Siscara. 2. Johanna Piccolomini.* 16.

Alphonsus. *Faustina Caracciola Marci Antonii C. de Nicastro fil. & hær.* | Cæsar, improl. *1. Lucretia Palmiera, 2. Victoria Siscara.* | Faustina, hæres nup. *Alphonso patrueli.* | Eleonora, ux. *Francisci Toraldo Dn. Baldolati.* | Maria. ux. *Cæsaris de Marra.* | Polyxena, nup. *1. Petro Sicara, 2. Antonio* 17.

Ferdinandus Comes de Nicastro, & DUX de FEROLETO. *Isabella Spinella, C. de Castrovillari.* | Portia, nup. *Marco Antonio Loffredo.* | Lucretia ux. *Marini Caraccioli IV. M. de Buchianico.* 18.

Alphonsus Dux de Feroleto, Com. de Nicastro & oppido. *1. Laura Carafa, Joh. Baptistæ III C. de Policastro f. 2. Johanna de Evoli.* | Jacobus, *Prælatus & Referendarius Romæ.* | Dianora, nup. *Hostilio Ursino.* 19.

Ferdinandus, III Dux de Feroleto, Com. Nicastro & Oppido, † s. pr. *1. Camilla Coscia. 2. Felicia Caracciola, Caroli VI Duc. Martinæ f.* | Isabella, hæres fratris, nup. *Marino Caracciolo, Pr. de S. Bono.* | Dianora ux. *Marci Antonii Loffredi Pr. Maidæ.* 20.

TABU

COMITES DE NICASTRO ET STATO, PRINCI

13. JOHANNES CARACCIOLUS, Henrici cogn. *Marella Jarra.*

14. Gurrellus Dn. de Maida, † improlis. | Riccardus Dn. de Maida. *Cantelma de Riccardis.*

15. Johannes Dn. de Maida. *Beatrix Boccapianola.* | Angelus. *Beatrix Ursina.* | Antonius *Abbas S. Stephani del Bosco.* | Franciscus *de, Paula Coscia.*

16. Ludovicus, Comes II de Nicastro. ex hæreditate propatrui. *1. Catharina Caracciola Georgii Dom. de Plaisano f. 2. Alvina Centella, Esavi Ruffo Dn. Nicotera vidua.* | Antonius Comes de Massarata & Stato in Lombardia, *Bartolomea Angosciola, Comitis Onuphrii f.* | Comes, *Stat.* *1. Diana Ruffa. 2. Victoria Centella.* | Isabella. | Cantelma. | Lucretia, ux. *Jacobi Pignatelli.*

17. Alphonsus, Comes III de Nicastro, † bonis multatus à R. Ferdinando II. | Johannes Ludovicus Com. de Stato *Margarita Scotta.* | Camilla, ux. *Balthasaris Com. Angosciola.* | Lucretia, nup *Nicolao C. Anguisciola.* | Laura, ux. *Octavii March Pallavicini.*

18. Octavianus C. Stato. *Constantia Lauda.* | Antonius Caracciolus. *Sara Lauda.* a. | Hercules Caracciolus. *Eleonora Canossa.* b. | Jo. Franciscus. *1. Barbara Scotta. 2. Gabrielis Sforza.* c. | Beatrix ux. *Cæsaris Januarii (de Genaro.)* | Isabella, ux. *Joh. Francisci de Alois.*

19. Julius Caracciolus Com. de Stato. *Eleonora Cicata.* | Hercules Caracciolus. | Ubertinus Caracciolus. *Barbara Scotti.* | Petrus Caracciolus. | Jo. Ludovicus Caracciolus. | Cæsar Caracciolus. | Ludovicus, *monachus.* | Christophorus Caracciolus.

20. Johannes Ludovicus C. de Stato, *Laura Castelli.* | Octavianus Caracciolus. | Jacobus Caracciolus. | Franciscus Caracciolus. | Ascanius Caracciolus. | Jacobus Caracciolus.

21. Octavius Caracciolus Princeps III de Forino. *Mantia Carafa, Eligii D. de Zelzi f. Johannes de Cardines vidua.*

22. Franciscus Caracciolus Princeps IV de Forino. *1. Diana Caracciola, Jacobi M. de Brienza f. 2. Laudomia de Somma.* | Portia, nup. *Felici Albertino, Pr. de San Severina.*

23. 2. Octavius Princeps V de Forino. *Beatrix de Somma.* | Nicolaus Maria Caracciolus. | Eligius Caracciolus, ex Theatino, *Archiepisc. Cusentinus* 1694. † sub finem an. 1700. | Maria, nup. *Dominico Jesualdo, M. S. Stephani.*

24. Maria. | Johanna.

PES DE FORINO, DUCES DE BELCASTRO.

Viola, Com. de Gerace F. DN. de MAIDA. 13.

Ottinus COMES de NICASTRO M. Cancellarius & Gubernator regni ... *Catharina Ruffa, Guilielmi C. de Sinopoli f.* | Ludovicus. *Lucretia Caracciola.* 14.

Franciscellus. | Palamedes. | Troilus. | Conradus *Episc. de Patti.* | Marella nup. 1. *Berlingerio Caldera C. d'arce.* 2. *Nicolao C. Arena.* 15.

Ramundus *Suriana Gaetana.* | Ottinus. *Julia de Conduttis.* | Violanta nup. *Jacobo de Tufo.* | Carolus. | Jo. Dominicus. | Ottinus *Beatrix de Tufo.* | Violanta ux. *Pauli de Tufo.* 16.

Johannes Thomas. 1. *Catharina Umboriana.* 2. *Laura Egydia.* | Jo. Dominicus. | Aloisia nup. *Petro Miraballo.* | Cæsar, *Johanna de Forma.* 17.

Fabius Caracciolus. *Atriana Egydia.* d | Marcellus Caracciolus *Capitaneus.* | Raimundus. | Scipio Caracciolus, † l. p. *Barbara Ravaschiera.* | Hannibal *Episc. Insula.* | Carolus Caracciolus. 18.

Marinus Caracciolus. | Claudius Caracciolus. | b Robertus Caracciolus. | c Octavius Caraccioli. *Barbara Scotti.* | d Octavius Caracciolus PRINCEPS de FORINO. 1. *Portia Galeota,* 2. *Diana Carafa.* 19.

Fabius Princeps II de Forino. *Aurelia Caracciola Jo. Baptista M. de S. Eramo f.* | Felice ux. *Alphonsi Pisticelli Dom. de Lucito.* | Franciscus Caracciolus. 20.

Josephus Caracciolus. | Hannibal Caracciolus. | Johannes Thomas Caracciolus. 1. *Victoria Serfale* 2. *Maria Caracciola.* 21.

Fabius Caraccioli DUX de BELCASTRO. *Portia Caracciola Caroli D. de Montenero f.* | Octavius Caracciolus. | Dominicus Caracciolus. | Cajetanus Caracciolus. *Archiepisc. Compsanus.* | Jo. Baptista Caracciolus. ...... de *Sangro.* | Josephus. 22.

Carolus Caracciolus. | Thomas *Abbas.* | Nicolaus. | Victoria nup. *Carolo de Sangro D. de Vietri.* | Aurelia nup. *Thomæ Caracciolo Pr. Turris nova.* 23.

TABU

MARCHIONES DE MOSURACA

13. MARINUS CARACCIOLUS, Henrici cogn. Senescallus sub Johanna I

14. Pettillus Caracciolus, cogn. *Farina.*

15. Marinus Caracciolus, cogn. *Beccarinus*
1. Helena Caracciola Dom. de S Lupo, Nicolai f.
2. Johanna de Constanzo Dom. de S. Angelo de Scala.

16. Johannes Caracciolus Dn. de S. Lupo † improl. *Magdalena Sanfremonda.* | Hector Caracciolus. *Isabella Lopes.* | Maria nup. *Diomedi Carafæ, I. Com. de Magdaloni.* | Francisca, ux. *Roberti de Alagna.*

17. Johannes Andreas MARCHIO de MISURACA. *Johanna Cajetana.* | Maria nup. *Gerardo Gambacurta.* | Johannella, ux. *Jacobi de Tocco.* | Isabella, nup. *Diomedi Carafa.*

18. Paulus M. de Misuraca, ∞. *Victoria Aquaviva.* | Isabella, fratris hæres, nup. *Ferdinando Spinello D. de Castrovillaro.* | Portia nup. *1. Ferdinando Piscicello, 2. Ferdinando Caracciolo.* | Julia, ux. *Vincentii Castra.* | Beatrix nup. *Nicolao Prilano.* | Antonia, ux. *Diegi de Castro.* | Aurelia, ux. *Francisci de Guevara.* | Johañes Franciscus Dn. de Banderano. *Faustina Lanara.*

19. Ascanius Dn. de Banderano. *Prospera Ricca.* | Jo. Antonius. | Horatius. | Fabius. | Mutius. | Decius. | Antonia, nup. *Sejo de Renaldo.*

20. Johannes Franciscus Dn. de Banderano. *Adriana Caracciola, Julii Cæsaris M. de Castelguidone f.* | Faustina, nup. *1. Julio Carafa. 2. Fabritio Lanaro.* | Paulus. | Hector.

21. Ascanius Caracciolus, Dn. de Banderano. *N. Vich.* | Josephus Caracciolus. *1. Eleonora Caracciola. 2. N. Columna.*

22. Hector. | Benedictus. | Johanna. | Portia.

LA III.

DOMINI DE BANDERANO.

Violæ Com. de Geraci F. Magnus regni
Clara de Morra. 13.

Ux. *Blanca Caracciola.* 14.

Franciscus Caracciolus. *Rita Bocapiano.* △ — Johannes Caracciolus. 15.

Catharina nup. *Francisco Piscinello.* — Johannella ux. *Balthasaris Lopes.* — Marinus Caracciolus. *Antonella de Alagna.* — Violanta nup. 1. *Nicolao de Arena, Com. Arena, 2. Henrico Brancaccio.* 16.

Joh. Antonius DN. de BANDERANO. 1. *Maria de Leonessa.* 2. *Lucretia Campitelli.* — Joh. Franciscus Caracciolus. *Francisca Malaticeca.* — Johannes *Thomas Caracciolus.* ⊙ — Joh. Jacobus Caracciolus. 1. *Pasia de Morra.* 2. *Camilla Capanozza.* ☾ — Jo. Baptista. 17.

Hector Caracciolus. — Fabius dict. *Jo. Baptista. Aloisia Coma.* ☽ — Hieronymus Caracciolus. *Francisca Ricca.* — Julius. Cæsar — Jo. Thomas. *Hippolyta Campitella.* — Jo. Dominicus. — Jo. Ludovicus — Jo. Cæsar. — Jo. Andreas. 18.

Johannes Baptista. *Lucretia Lucifera.* — Julius Cæsar. — Carolus. — Fabritius. *Dianora. Pisciotta.* — Jo. Antonius. — Trojanus. — Jo. Vincentius. *Camilla. Capicia.* — Hector. 19.

Joh. Franciscus. — Jo. Andreas. — Hieronymus. — Hyacinthus. 20.

MARCHIONES DE VICO ET TORRECUSO, COMITES

12. PHILIPPUS CARACCIOLUS, cogn. *Ugotti*, *Marella Brancaccia*.

13. Nicolaus cogn. *Ugot.* † 1390. *Isabella Siginulfa*. — Beatrix, nup. *Guilielmo Baucio*. — Elisabetha ux. *Galeotti Carafa*.

14. Gualtierius cogn. *Viola*, † 1447. *Martuscella Piscicella*. — Jacobus cogn. *Viola*, sator ex quorundam sententia stirpis *Ludovisiana* in Bononia. — Johannes Caracciolus. — CIARLETTA cogn. *Viola*. *Vid. Tab. seq. V.*

15. Nicolaus Antonius Caracciolus cogn. *Lo Sfrefato*, † sub. an. 1483. 1. *Aloisia Aldemorisca*. 2. *Maria Caracciola*. — Maria, nup. *Trojano Spinello*. — Verdella, ux. *Ludovici Minutulo*. — Francisca, nup. *Antonio Latro*.

16. (1) Joh. Franciscus *Carmosina de Rao*. — Johannella, ux. *Francisci Arcella*. — Maria, nup. *Francisco Caracciolo*. — Victoria, ux. *Fabii Leonessa*. — Johannes Dn. de Falcone † *ar.* *Nicolea de Somma*.

17. Camillus. *Victoria Rumba*. — Hadriana ux. *Johannis Sanfelice*. — Petrus Antonius. — Fusca, nup. *Francisco Antonio Palagano*. — Hippolyta ux. *Ludovici d'Aloïs*. — Aloisia ux. *Jo. Vincentii Sirleni*. — Nicolaus Antonius, MARCHIO de VICO. *Julia Leonessa Ludovici Dom. de Telese f.*

18. Petrus Antonius. — Lucretia, ux. *Fabii Gallucio*. — Johannes Franciscus. — Galeatius Caracciolus. nat. m. Jan. 1517. † Genevæ 7. Maji. 1586. 1. *Victoria Carafa ex Duc. Nuceria*. 2. *Anna Framery ducta Geneva 1560*. — Beatrix, nup. 1. *Ferdinando de Soma*, 2. *Carolo Caracciolo*. — Diana, nup. 1. *Nicolao Maria Caracc. M. de Castellaneta*, 2. *Thoma Filomarino Dom. de Rocca*.

19. Nicolaus Antonius, M. II de Vico, † 1577. *Maria Jesualda*, *Ludovici Pr. Venus. f.* — Carolus *Abbas*. — Lucius. — Julia, nup. *Marco Antonio Caracciolo de Rossis M Brientia*. — Dianora, ux. *Julii Cæsaris Loffredi*. — Lelius, MARCHIO de TORRECUSO & Bonatis. *Silvia Caracciola*, *Trojani ex Dom. Casa d'Alberto f.* — Lucretia, nup. 1. *Jo. Francisco Suardo*. 2. *Algiosio de Tocco*, *Dom. de Montemileto*.

20. Philippus M. de Vico III *Antonia de Cardines*, *Ferdinandi*, *IV M. Lainis f. Jo. Franc. Carafa C. Montiscalvi vid.* — Ludovicus, *Archiepisc. Compsa*. — Isabella, ux. *Fabritii Spinelli D. Aquaria*. — Carolus Andreas M. de Torrecuso & Bonatis *Grandis Hisp.* nat. 1583. † 5. Aug. 1646. *Victoria Ravaschiera*. — Lucius DUX S. VITO. *Alexandrina Gonsalez*. — Trojanus. *Equit. Mag.* — Isabella.

21. Nicolaus Antonius, M. IV de Vico, † *sine prole*. — Maria fratris hæres, nup. *Trojano Spinello I Duci Aquara*. — Isabella, ux. *Josephi Caraccioli*. — Carolus Maria DUX S. GEORGII, † ante patrem in obsid. Barcelonæ 1641. æt. 28. — Hieronymus M. de Torrecuso. *Catharina Aquaviva*, *Jo. Hieronymi C. de Conversano f.* — Silvia ux. *Caroli Cavaniglia Duc. S. Johannis*. — Philippus, *Eq. Melit.*

22. Carolus Andreas M. de Torrecuso, PRINCEPS de CAMPANNA, Dux S. Georgii. † 1695. *Portia Caracciola*, *Joh Baptista M. de S. Eramo & Cervinar. f.* — Victoria nup. *Johanni de Guevara D. de Bovino*.

23. Nicolaus Antonius, Marchio IV de Torrecuso, *Grandis Hisp.* — Josephus Lelius. — Franciscus Xaverius. — Nicolaus Antonius. — Anna Francisca ux. *Cæsaris Pologna Duc. Castelli Palma*.

LA IV.

DE BICCARI, DUCES DE AJROLA & S. VITO.

nis cogn. Viola F. Dn. de Campella. 12.

Catharina, nup. *Ludovico Galluccio Dom. de Tora.* — Johannes Caracciolus. — Terina ux. *Princivalli Minutulo.* — Ludovicus, cogn. *Ugot.* 13.

Gualtierius. — Henricus. — Robertus, — Jacobus. 14.

Carolus Caracciolus. 15.

(1) Galeatius Dn. de Vico. *Camilla Leonessa.* — Petrus Antonius. — Martuscella, nup. *Johanni Filomarino.* — Julia, ux. *Algiaci de Tocco.* — Catharina, ux. *Troilli d' Abenavolo.* 16.

Ferdinandus. *Beatrix de Somma.* — Baptista ux *Prosperi Suardi Dom de Castelmezzano.* — Carolus. *Beatrix Caracciola.* — Marcellus COMES de BICCARI † 1556. *1. Laura Caracciola. 2. Emilia Carafa. Rinaldi Dom. Clusani f.* — Lelius, *Abbas.* — Fabius, *Abbas.* — Fabritius *Abbas.* — Lucretia. 17.

Lucretia, ux. *Antonii Grisonii.* — (1) Victoria, n. *Julio Cæsari Caracciolo, ex Duc. Martinæ.* — Lucretia, ux. *Scipionis Tomacelli.* — (1) Ferdinandus Com. de Biccari DUX de AIROLA. *1 Camilla Loffreda Ferdinandi M. de Trivico f. 2 Camilla Carafa Alfonsi III D. Nucer f.* — Octavianus. — Catharina, nup. *1 Fabritio Cantelmo 2 Johanni de Tusso, M. de Lavello.* 18.

Æmylius Com. III de Biccari *innup.* *Victoria de Silva Cæsaris fil quæ ante consummatum matrimonium velum sumsit.* — Marcellus C IV de Biccari. — Franciscus Dux de Airola, II. Com. de Biccari V *Isabella Guevara, Innici Duc. II de Bovino f.* — Victoria ux. *2 Caroli de Cardenas V M. de Laino.* — Fulvia nup. *Berardino de Cardenas* dein *monialis.* 19.

Ferdinandus f. Ferrante Dux III Airolæ, C. VI de Biccari. *Hippolyta Carafa, Antonii III Duc. Andriæ f.* — Innicus Caracciolus, nat. 1607. *Presb. Cardinalis & Archiep Neapol.* cr. 1666. † 30. Jan. 1685. — Beatrix. ux. 2. *Francisci Caraccioli D. Martinæ f.* — Johannes, *Eq. S. Johan. f. Melit.* 20.

Lelius, Dux II de S. Vito. *Faustina Piscicelli.* — Nicolaus Antonius. — Maria, ux. *Dominici Castromediano D. Morciani.* — Victoria, nup. *1. Antonio Castigliar M. de Grumo, 2. Antonio Caracciolo.* — Joh. Baptista. — Franciscus. *Theatini.* — Alexander. *Sacerdos.* — Franciscus Dux IV Airolæ C. VII Biccari. † 1679. *Antonia Caracciola, Marini III P. Avellini f.* 21.

Lucius Dux III de S. Vito. *Victoria Castigliara, f. Ducis de Grumo.* — Nicolaus. *Eques Melit.* — Ferdinandus Dux V Airolæ, C. VIII de Bicc. † m Jan. 1689. *Maria Spinelli, Caroli, III Pr. Tarsiæ F.* — Isabella, nup. *Marino Caracciolo Pr. Torella,* † 1679. 22.

Lucretia. — Isabella. — Alexandra. — Theresia. — Clara. — Eleonora. — Carolus Dux VI Airolæ, C. IX Biccar. *Eugenia Catanea fil. Prin. de S. Nicandro.* — Innicus *Abbas.* — Antonia, ux. *Jo. Baptistæ de Capua, Pr. V Riccia.* 23.

TABU

BARONES DE SALVIA,

14\. CIARLETTA CARACCIOLUS dictus *Viola*, *Margarita Carbone*.

15\.
- Domitius Dn. de Ruo. *Martuscella Caracciola.*
- Rinierius.
- Berlingerius. *Lucretia Piscicelli.*

16\.
- JOHANNES BAPTISTA cogn. *Ingrillo.* *Vid. Tab seq. VI.*
- Marinus, *ex Protonot. Apost. Episc. Catan.* 1524. dein *Cardinalis Diac.* 1535. Produx Mediol. 1536. COMES GALERATI, † 28. Jan. 1538.
- Antonius Baro Salviæ per uxorem *Johannam Jesualdam, Matthia Dom. Salviæ fil.*
- Scipio, *Episc. Catana.*

17\.
- Julius Cæsar Baro Salviæ. *Hippolyta Filomarina.*
- Johannes Franciscus *Abbas S. Angeli.*
- Balthasar.
- Octavianus.

18\.
- Marcus Antonius, MARCHIO de BRIENZA. *1. Julia Caracciola. 2. Diana Caracciola, Domitii Duc. Atripald. f.*
- Fabius, *Abbas. S. Angeli*
- Faustina, ux. *Casaris Loffredi.*
- Laudomia, nup. *Camillo de Tuffo.*
- Ciarletta II *Philosophus.* *Hippolyta Cicinella.*
- Scipio *Laura de Afflictis.*

19\.
- Joh. Baptista, M. de Brienza & Princeps de Atene. *Diana Caracciola, Jacobi Dom. Siciniani f.*
- Hippolyta nup. 1. *Alphonso Carafa C. de Montorio.* 2. *Ferdinando Cavaniglia. M. S. Marci.*
- Julius, *Eques Melit.*
- Isabella, nup. *Ludovico de Capua.*
- Fabius *Episc. Tropejens.*

20\.
- Marcus Antonius M. de Brienza.
- Jacobus M. de Brienza, *Maria Jesualdo, Casaris Dom. S. Stephani f.*
- Josephus V. M. de Brienza, Pr. d'Atene.
- Faustina, nup. 1. *Carolo Gambacorta Pr. de Macchia*, 2. . . . *Cavaniglia.*

21\.
- Diana condicta primò *Casari Jesualdo*, hocque præmaturè defuncto, *Francisco Caracciolo Pr. de Forino*, sed ante nuptias mortua.
- Joh. Baptista.
- (1) Anna Gambacurta, hæres Marchionatus Brientiæ, nup. *Dominico Caracciolo Duci Montisnigri.*

L A V.

MARCHIONES DE BRIENZA.

Nicolai cog. Viola de Ugot F. 14.

Lucretia nup. *Alphonso Cossia.* — Ludovicus Antonius. *Magdalena Tomacella.* 15.

Portia, ux. *Cecci Loffredi.* — Isabella, ux. *Francisci Origlia.* — Deti-us. — Hanni-bal. — Godefri-dus. *N. Ursinia.* — Ciarletta. *Hippolyta de Bastasiis.* — Hierony-mus. *Antonia Tomacelli.* — Gabriel. *Dianora Mortanella.* — Anto-nius. — Paulus. 16.

Marius. *Portia Pignatella.* — Maria, nup. *Trojano Acciapaccia.* — Joh. Berardi-nus. *Aurelia de Jordano.* — Anto-nius. — Pau-lus. — Hierony-mus. — Lucre-tia. 17.

Jo. Ludovi-cus, *Eq. Hierosl.* — Hippolyta, nup. *1. Johanni Pignatello.* *2. Francisco Loffredo.* — Isabella ux. *Scipionis Pignatelli.* — Ludovicus. *Victoria Castalda.* — Fabi-us. — Octa-vius. — Gab-riel. — Lucre-tia. — Dia-nora. — Isabel-la. 18.

Antonia, ux. *Nicolai de Somma.* — Marinus. *Hippolyta Papacoda.* — Franciscus. — Johannes Berar-dinus. — Johannes Baptista. *Johanna Rama.* 19.

Josephus, *nothus Praedicator Dominicanus celebris.* — Franciscus. *Hadriana Palavicina.* — Ludovicus. *Victoria Sforza.* 20.

Josephus. — Octavia nup. *Januario de Filippo, M. de Milano.* — Nicolaus. — Ludovicus. 21.

PRINCIPES DE AVELLINO ET TORELLA, DUCES DE ATRIPALDA

16. JOHANNES BAPTISTA CARACCIOLUS, cogn *In*
Beatrix Gambacorta.

17. Domitius DUX de ATRIPALDA, Comes de Torella, † 1577. *Lucretia Arcella.* — Ludovicus *Episc. Catanea.* — Nicolaus Maria *Episcopus Catanea.*

18. Marinus Dux. de Atripalda, Com. de Torell. PRINCEPS de AVELLINO. *Chrysostoma Carafa, Fabritii C. de Ruvo f.* — Diana, nup. *Marco Antonio Caracciolo M. Brentia.* — Catharina, ux. *Scipionis de Soma M. de Circelle.* — Scipio † *juv.* — Victoria, ux. *Francisci Leonessa B. S. Martini.*

19. Camillus, II Pr. Avellin, Eq. Aur. Vell. M. Cancellarius regni *1. Roberta Carafa Martii D. de Madaloni f. 2. Dorothea Aquaviva Alberti Duc. XI. de Atri f.* — Fabritius. Com. de Torella. — Diana, nup. 1. *Jo. Bapt. Loffredo, M. Trivic. 2. Mario Pignatelli.* — Portia, ux. *Jo. Bapt de Toc co, D. Montismilet.* — Johanna, nup. 1. *Jo Vincent. Caracciolo M. Casa d'Albero, 2. Bernardino de Medicis, Pr. Ottavian 3. .... Spinelli, Pr. Tarsia, 4. Vincent. Ludovico de Capua Pr. Riccia.* — Cornelia, ux. *Bernabovis Caraccioli D. Siciniani.* — Antonius DUX de BOJANO per ux. *Juliam de Lannoy.* — Lucretia, ux. *Jo. Bapt. Tolfa, C. Serin.* — Marinus. — Domitius C. Torell.

20. Marinus III Pr. Avellin. M. Cancellar. regni. *1. Lucretia Aldobrandina, Jo. Francisci f. 2. Francisca d'Avalos, Inici M. Piscar.* — Domitius Marchio Bellæ. *Catharina Aquaviva.* — Mutius *Episc. Ciren Archiepisc. Tarent.* 1637. — Josephus PRINCEPS Torell. M. Bellæ. *Constantia de Capua, Jo. Thoma 1. Pr. de Rocca Romana f.* — Marinus Dux. de Bojano. *Diana Caracc. Marini II Pr. de S. Bono f.* — Chrysostoma nup. *Jacobo Coppola Pr. de Gallicchio.*

21. (2) Franciscus Marinus, IV Pr. Avellin. *Hieronyma Pignatella, Hectoris M. de Vaglio & C. Borrelli f.* — Antonia, nup. 1. *Francisco IV Caracciolo, D. Airola, 2. Diomedi Carafa D. de Madaloni* — Marinus Pr. Torellæ, † 1696. *Isabella Caracciola. Francisci IV D. Airola, f.* — Nicolaus. — Dominicus, *Eq. Melit.*

22. Marinus Franciscus Pr. Avellin. V Dux de Atripald. M. Cancell. regni. *Antonia Spinola Pauli M. de los Balbasos f.* — Francisca, ux. *Josephi Caraccioli D. Lavelli.* — Johanna, nup. *Nicolao. d'Avalos Pr. de. Montesarchio.* — Josephus Dux de Lavello, Pr. Torellæ. *Francisca Caracciola, Francisci Marini IV Pr. Avellin. f.* 1682. — Inicus. — Ferdinandus. — Scipio, Eq. Melit.

23. Franciscus Marinus Dux Atripaldæ nat. m. Majo 1688. — Johanna. — Antonia. — Marinus Dux de Lavello. — Domitius. — Dominicus. — Marianna. — Isabella.

LA VI.

BOJANO ET MONTENIGRO, MARCH. DE S. ERAMO ET BRIENZA.

grillo, II COMES GALARATÆ. 16.

Afcanius, cogn. *Ingrillo Aurelia Caracciola, Jo. Antonii M. de Bucchianico. f.* | Antonia, ux. *Johannis de Somma.* | Carolus cogn. Longus, Prorex Apuliæ. *Beatrix Caracciola, Nicolai M. Vici f.* 17.

Ioh. Baptifta MARCH. de S. ERAMO. *Portia Carafa, Jo. Thomæ M. de S. Eramo f.* | Julius Cæfar *Archiep. Tranens.* 1593. | Decius, *Archiep. Barens,* 1606. † 27. Maji 1613. | Vefpafianus. | Dianora, ux. *Felicis Marra B. de Cellamari.* | Beatrix, nup. *Hieronymo Marra.* | Achilles. *Julia Filomarina.* | Horatius. 18.

Aurelia, nup. 1. . . . *Seripando, 2. Fabio Caracciolo, Pr. Forini* | Marinus M. de S. Eramo. *Adriana Pignatella, Fabritii, 1. Pr. Noja f.* | Ifabella, nup. *1. Fabritio de Sangro D. Cafa Calenda, 2. Berardino Ramires M. S. Juliani.* | Carolus DUX de MONTENIGRO. *Cornelia Caracciola Francifci Duc. Celentia f. Marini Caraccioli D. Sicimiani vid.* | Afcanius. | Scipio. | Joh. Thomas. | Beatrix, ux. *Jo. Baptiftæ Caraccioli M. Vulturaria.* 19.

Portia March. de S. Eramo, nupta. *Francifco Caracciolo, M. Vulturar.* | Dominicus D. Montisnigri. *Anna Gambacurta, M. Brientia, Caroli Pr. de Macchia f.* | Marinus. | Francifcus. | Jo. Baptifta, *Theatinus.* | Portia nup. *Fabio Caracciolo D. de Belcaftro.* 20.

Francifca, ux. *Jofia Aquaviva Duc. Hadria.* | Johanna nup. *Marino Caracciolo Pr. de S. Bono.* | Antonius Maria Dux de Bojano † *in pueritia.* | Jofephus VII March. Brientiæ & III Dux Montisnigri, Fr. Atenæ. *Therefia de Pinto & Mendoza.* | N. nupta *Horatio Tutavilla Duci de Calabrito.* 21.

Ciarletta. | Dominicus. | Johanna, ux. *Jo. Baptiftæ Spinelli D. Seminaria.* | Conftantia. | Euftachius. | Hieronymus. | Dominicus. | Nicolaus. | Emanuela. | Chriftina. | Diana. 22.

TABU

CARACCIOLORUM DE LEONE stirpem ET PA

8. LANDOLPHUS CARACCIOLUS, Ligorii F. *Justitiarius*

9. Ligorius vel Gregorius, cogn. *Suizza* Dn. de PISCIOTTA, per uxorem *Johannam de Alisio.* — Berardus, *Protonotarius Papalis*, primus *Prior Barensis.*

10. Gualtierius, cogn. de *Pisquitio*, Dn. Pisciottæ. *1. Blanca Latra. 2. Mila d'Aquino.* — Matthæus, *Protonot. Apostol.* — Henricus, *miles.* — Thomasa, ux. *Stephanetti, filii Cderisii Dom. d'Agnone.*

11. Berardus Dn. Pisciottæ. ux. 1. *Adelisia Spinella.* 2. *Margarita de Alemania.* — Thomasa, ux. *Nicolai de Molina, Dom. de Giostra Castagnara.*

12. Franciscus cogn. *Cichino*, Dn. Pisciottæ. *Delphina Barratia.* — Jacobus Dn. *de Valle.* — Stephanus. — Gualtierius. *Philippa de Tufo.*

13. Johannes Dn. Pisciottæ. Ux. *Mira Caracciola dicta Carafa.*

14. Leonettus Dn. de Pisciotta, Molpa, Castelluccio &c. Cubicularius R. Caroli III. Ux. 1. *Margaritta Caracciola, cogn. Carafa.* 2. *Catharina Filingiera.*

15. Franciscus Dn. Pisciottæ. *Maria Caracciola, Georgii Dom. de Plaisano f.* — Elisabetha nup. 1. *Francisco Sanseverino D. Scalea,* 2. *Galeoto Carafa.* — Mila, nup. *Vicislao Sanseverino C. Lauria.* — Delphina nup. *Johanni Zurlo, C. Guardia.*

16. Johannes Dn. Pisciottæ. Ux. *Julia Brancaccia.*

17. Alphonsus Dn. Pisciottæ. *Maria Villavera.* — N. uxor. *Joh. Pauli de Abenavolo* — Johannella, ux. *Principalli Januarii Dom. Nicotera.*

18. Balthasar Dn. Pisciottæ. *Eleonora de Aragonia Caroli M. de Geraci fil.* — Johannes Nicolaus. — Diana, ux. *Ferdinandi Plisbal C. de Briatico.* — Giuda nup. *Johanni Tomacello.* — Polyxena, ux. *Joh. Baptista Jesualdi.*

19. Antonius Dn. Pisciottæ. *ux. Vincentia Spinella.* — Carolus Dn. Pisciottæ. *Violanta de Faraona.* — Margarita Dom. Pisciottæ, nup. *Bernabovi Caracciolo Duci Sicinianι.* — Bona, ux. *Berardini Pandone.* — Julia, nup. *Marcello Januario.* — Beatrix, *monialis.*

20. Bartholomæus Caracciolus de Aragonia, XIII Dominus Pisciottæ, obiit cœlebs.

LA VII.

inchoans in DOMINIS DE PISCIOTTA, RETTE.

Scholasticorum 1269. Ux. *Fulla Capece.* 8.

BARTHOLOMEUS. *Vid. Tab. seq. VIII.*	FRANCISCUS. *Vid. Tab. XIV.*	MATTHÆUS. *Vid. Tab. XVII.*	Philippus.		9.
Franciscus *Canonicus Rothomagensis & M. Cancellarius Parisiensis.*	Thomasetta ux. *Frazonis de Aversana.*	[illegible] *Pan[illegible] so.*	Beritella, r. Blanca [illegible] ux. *Henrici Cape[illegible] Proregis Sicil.*	Landolphus.	10.
Trudela, nup. *Johanni Vulcano.*	Johannes Dn. *de Parete*, s. p. *Johanna Sinigalla.*	Berardus. *Francisca Fragigena.*			11.
Nicolina nup. *Johanni de Arbusto.*	Johannes cogn. Cafaro Dn. *de Parete. Cecchella Volcana.*	Gualtierius Dn. Arnessani. *Milena Leonessa.*			12.
Jacobus cogn. *Cuballo.* Ux. *Vandella Caracciola Domina de Valle.*	Nicolaus.	Matthæus.			13.
Berardus Dn. de Parete.	Anellus *Isabella Spina.*	Rosella Dom. Arnessani.			14.
Catharina, ux. *Marini Zurlo.*	Aloisia, nup. *Berardo Zurlo.*	Turzillus Dn. de Parete. *Catharina Caracciola.*			15.
Jacobus Dn. de Parete. *Fredina Caracciola.*	Berardus Dn. de Valle. *Catharina Caracciola.*				16.
Johannes Antonius Dn. de Parete. *Cizzola Minutula.*	Ludovicus Dn. de Valle, improlis. 1. *Magdalena Toralda,* 2. *Margarita de Sangro.*				17.
Petrus Antonius. *Abbas ad. S. Elia & Filareti*	Berardus Dn. de Parete. *Henrichetta Astara Dom. de Oppido.*	Johannes. *Tuzzula Minutula.*	Maria, ux. *Cæsaris de Marra.*	Jacobus. *Antonia Spinelli.*	18.
Zenobia, ux. *Francisci de Somma.*	Constantia, nup. *Alphonso d'Avalos Dom. de Ceppaluni.*	Isabella, ux. *Scipionis Sanseverini Dom. de S. Donato.*	Johannes Antonius COMES DE OPPIDO, † improlis. 1. *Lucretia Spinella.* 2. *Maria Caracciola.*		19.

NICASTRO, DUCES DE FEROLETO.

Ux. Theodora *Capece dicta de Gaudio.* 9.

Ux. *Maria de Aversana.* — Lætitia nup. *Francisco de Evoli.* — Catharina, *ux. Jacobi de Alagno.* 10.

racciolus. 11.

Ux. *Catharina Gallaccia.* 12.

Franciscus cogn. *Siccus.* — Marinus dictus *Simon* Marescallus regni sub Carolo III *Maciella. Caracciola dicta Canella.* 13.

Mattone. *Beatrix Caracciola dicta Canella.* — Cubella, ux. *Marini Filomarini.* — Josias. *Terina Minutula.* — Florimontius. *Cicella Denticia.* 14.

Ludovicus. — Onuphrius. *1. Catharina Galluccia. 2. Polyxena Pignatella.* — Franciscus, à quo aliqua posteritas, jam extincta. *Maria Caracciola.* 15.

Johannes Baptista. *Angelica Caracciola.* — Marcus Antonius COMES DE NICASTRO. *1. Lucretia Siscara. 2. Johanna Piccolomini.* 16.

Alphonsus. *Faustina Caracciola Marci Antonii C. de Nicastro fil. & hær.* — Cæsar, improl. *1. Lucretia Palmiera, 2. Victoria Siscara.* — Faustina, hæres nup. *Alphonso patrueli.* — Eleonora, ux. *Francisci Toraldo Dn. Baldolati.* — Maria. ux. *Cæsaris de Marra.* — Polyxena, nup. *1. Petro Siscara, 2. Antonio* 17.

Ferdinandus Comes de Nicastro, & DUX de FEROLETO. *Isabella Spinella, C. de Castrovillari.* — Portia, nup. *Marco Antonio Loffredo.* — Lucretia ux. *Marini Caraccioli IV. M. de Buchianico.* 18.

Alphonsus Dux de Feroleto, Com. de Nicastro & oppido. *1. Laura Carafa, Joh. Baptistæ III C. de Policastro f. 2. Johanna de Evoli.* — Jacobus, *Prælatus & Referendarius Romæ.* — Dianora, nup. *Hostilio Ursino.* 19.

Ferdinandus, III Dux de Feroleto, Com. Nicastro & Oppido, † f. pr. *1. Camilla Costia. 2. Felicia Caracciola, Caroli VI Duc. Martinæ f.* — Isabella, hæres fratris, nup. *Marino Caracciolo, Pr. de S. Bono.* — Dianora ux. *Marci Antonii Loffredi Pr. Maida.* 20.

MARCHIONES DE GIOIOSA, DUCES DE ROCCA

16. JOHANNES CARACCIOLUS, Tristani F.

17. Tristanus, *Philosophus.* 1. *Cicia Piscicelli.* 2. *Catharina Crispana.* | Maria, nup. *Bernardo Sanfelice.* | Isabella, uxor. *Jo. Baptistæ Carafa.*

18. Michael cogn. *Claudus Laudomia Caracciola.* | Julius. | Portia, nup. *Vincentio Mariconde.* | Joh. Berardinus.

19. Januarius. *Lucretia de Somma.* | Josias. | Pyrrhus. | Cornelia, ux. *Jo. Berardini Carbonis M. Padula.* | Isabella, ux. *Scipionis Pignatelli M. de Lauro.* | Antonius. 1. *Paduana de Somma.* 2. *Lucretia Caracciola.* | Victoria, ux. *Lucii Mastrilli.* | Jo. Franciscus Dn. de Mont'aquilo. *Vincentia de Marra.*

20. Michael, I MARCHIO DE GIOJOSA. *Julia Filomarina.* | Cornelia, ux. *Caroli de Guevara.* | Hippolyta nup. *Jo. Vincentio Milano.* | Januarius. *Magdalene Rolleda.* | Alexander, *Sacerdos.* | Nicolaus Maria. | Paduana, ux. *Claudii Milani.* | Laudomia, ux. *Jo. Antonii de Duce.* | Josephus *...* | Hieronyma, ux. *Pauli de Sangro Pr. de S. Severo.* | Victoria, nup. 1 *Vincentio Tuttavilla C. Sarni,* 2. *Andr. Gattenara.* C. Castri. | Laudomia, ux. 1. *Horat. Thomacelli,* 2. *Mutii de Gattia.*

21. Franciscus, II Marchio de Giojosa. *Maria Caracciola Dom. de Orta, Detiif.* | Johannes Baptista. *Beatrix Filomarina.* | Lucretia, ux. *Caroli Filomarini Dom. Atellæ.* | Laudomia, nup. *Ferdinando de Capua D. de Termoli.* | Januarius. *Hieronyma Albertina.*

22. Julia, hæres patris nup. *Nicolao Maria Caracciolo, patrueli.* | Nicolaus Maria DUX ATELLÆ. *Julia Caracciola, Francisci, II M. de Giojosa fil. & hær.* | Lucretia, ux. *Scipionis Filomarini Pr. de Rocca.* | Vincentius. *N. Castramediana.*

23. Franciscus Dux II Atellæ, Marchio IV de Giojosa, & DUX de GIRIFALCO per uxorem *Cillam Mariam Caracciolam. Fabritii Duc. Girifalci fil. & hær.* | Joh. Baptista, *Equitum Magister.*

24. Nicolaus Maria Dux de Girifalco. *Margarita Caracciola, Alphonsi ... de Celenza f.* | Thomas, *Eq. Melit.* | Hieronymus DUX de SOTIRO. .... *Minutula.* | Ignatius, *Abbas.* | .... nup. *Hieronymo Cavaniglia D. S. Johannis.*

LA IX.

RAINOLA, ATELLA ET GIRIFALCO.

Uxor, *Silvia Minutula.* 16.

Bernardinus Dn. de *Castelfranco.*	Antonia, ux. *Felicis de Marra.*	Ludovicus Matthæus, *Episc. Resinensis.*	17.

Joh. Franciscus.	Lucretia, ux. *Bernardini de Sangro.*	Livia, nup. *Joh. Baptistæ Spinello Com. de Cariati.*	Nicolaus Maria. *Margarita Capece.*	18.

Tristanus. *Cornelia d'Azzia.* ⊙	Hieronymus.	Vincentius.	Beatrix, nup *Michaeli Riccio.*	Catharina, nup. *Jo. Antonio Spinello.*	Carmosina, ux. *Ascanii Capicii.*	Marius. *Isabella de Marra.* ☾	Thomas, ἄπ. *Laura Crispano.*	Isabella, nup. *Ferdinando Accrocia muro, 2. Hannibali Pigatello.*	Franciscus.	19.

Hector Dn. de Mont'aquilo. *Felice Cantelma.*	Catharina, nup. *1. Francisco Caracciolo, 2. Paulo de Tufo, M. de Gensano.*	Victoria, ux. *Ascanii Cuomi.*	Catharina, nup. *Joh. Anton Spinello.*	Thomas, DUX de ROCCA Rainola, *Aurelia Brancia.*	Vincentius.	Julius.	Bartholomæus *Lucretia Ursina.*	Antonia nup. *Joh. Ludovico Mormili.*	Isabella, nup. *1. Pompejo de Alexandro, 2 Jo. Baptistæ d'Azzia.*	Felicia, ux. *Innici Capani.*	20.

Franciscus. *Hieronyma Brancia.*	Hieronymus.	Michael, *Monach. Benedict.*	Jacobus II Dux de Rocca Rainola, † improl. *Maria Caracciola. Jo. Bapt. ex Duc. Sicinian. fil.*	Maria, nup. 1. *Cæsari Firrao Pr. de S. Agatha, 2. Josepho Francisco Caracciolo, M. Cervinaria.*	Carolus Tristanus *Eq Magister.*	21.

Alexander, *Sacerdos.*	Nicolaus Maria *Jesuita.*	Michael. *Anna Brancia.*	N. nupta *Alexandro Guindoza.*	Josias, *Canon. Neapol.*	22.

DUCES DE MARTINA, MARCHIONES

15. PETRACO CARACCIOLUS, II hujus nominis, Berardi F. COMES de Burgenza, M. Marescallus regni.

16. Johannes Jacobus Comes II de Burgenza, DUX I de Caggiano & Comes de Buccino. *Lucretia de Balzo.*
— Lucretia, nup. *Johanni Capicio Latro.*

17. Petraco III Dux de Caggiano II C. de Burgenza, & Buccino, M. Cancellarius regni. *Isabella Diaz Carlon,*
— Alphonsus Comes de Burgenza. *Penelope Mansella.*
— Ciancia nup *Eligio de Marra C. de Aliano*

18. Joh. Baptista, III Dux de Caggiano. sive MARTINA, M. Cancell. *Jacobina Ursina, Raimundi, II Duc. Gravinæ f.*
— Franciscus.
— Lucia nup. *Hectori Pignatello Dn. Orta.*
— Aurelia, ux. *Fabii Galluccii.*
— Joh. Antonius, *Lucretia Abenavola.*

19. Petraco IV Dux Martinæ IV C. Burgent. & Buccini. *Richesenza Com. de Bocino.*
— Franciscus *Prior Barensis.*
— Justiniana, nup. 1. *Sigismundo Carafa C. Montiscalvi, 2. Jacobo Caracciolo C. S. Angeli.*
— Pasqualis DN. de MACCHIA GODENA. *Portia Tomacella.*
— Aurelia, nup. 1. *Jo. Francisco Pignatello Dom. Saracina 2. Maximo Montalto Dom. Arientia.*

20. Ferdinandus, V Dux Martinæ. *1. Penelope Caracciola, Jo. Serii M. Castellanetta f. & hær. 2. Maria Castriotta.*
— Alphonsus.
— Johannella, nup. *Ferdinando Diaz Carlon, C. de Alife.*
— Franciscus Dn. de Macchia godena. *Diana Caracciola, Bernabovis Dom. de Siciguano f.*
— Joh. Baptista. *Johanna Caracciola.*
— Beatrix, nup. 1. *Herculi Sanseverino, 2. Detio Carafa 3. Julio Torello.*
— Olimpia, ux. *Cæsaris Mirabelli.*

21. Carolus VI Dux Martinæ, *Diana Loffreda.*
— Alphonsus.
— Leonora, ux *Octavii Carafa M. de S. Eramo.*
— Pasqualis MARCHIO de Macchia godena. *Francisca Serisalis.*
— Fabius COMES de PICERNO. *Cantelma Sorgente.*
— Andreas *Archiep. Manfredonia.*
— Johannes Baptista. *Maria de Bolzo.*

22. Ferdinandus VII Dux Martinæ. *1. Isabella Aquaviva, Julii Antonii I. Pr. Caserta f. 2. Maria Spinella.*
— Felice nup. *1. Ferdinando Caracciolo D. Ferolitis 2. Francisco Concublet M. Arena.*
— Franciscus C. de Picerno, M. de Macchiagodena. improlis. *Maria Ursina Latini D. de Selci f. Francisci Barile D. de Caivano vid.*
— Josephus Com. Serræ Mezzanolæ, *improlis.*
— Andreas. *1. Anna Strambona, 2. N. Filomarina.*
— Lucretia, nup. *1 Francisco de Rossis D. de Serre, 2. Francisco Muscetola Pr. Leporani, 3. Hadriano Carafa de Spina.*
— Julius.
— Diana, nup. *1. Camillo Galeotta D. Regina. 2. Carolo Capece Latro D. Sejani.*

23. Carolus VIII Dux Martinæ, † improl. *Claricia de Capua, Vincentii Pr. Riccia f.*
— Franciscus, IX Dux Martinæ. *1. Margarita Columna, Martii D. Zagarola f. 2. Beatrix Caracciola, Francisci D. Airola f.*
— Fabritius.
— Antonius.
— N. nupta N. *Spinello, Pr. Scalea.*

24. Petraco V. Dux Martinæ X. *Aurelia Imperiale Michaelis Pr. de Francavilla f.*
— Innicus, ex Prælato Rom. & Inquisit. Melit. *Episcopus Aversf. 1697.*
— Johannes Baptista.

25. Franciscus C. de Bucino & Burgenza. *Eleonora Cajetana, Francisci D. Sermonetta & Pr. Caserta f. 1699.*
— Jacobus.

LA X.

DE MACCHIA GODENA ET CASTELLANETA.

Uxor, *Catharina Jesualda.* 15.

Franciscus Dn. de Sicignano. *Antonia Mazuria.* | Aurelia, ux. *Maximi Montalti.* | Catharina, nup. *Nicolao de Somma.* 16.

Victoria, ux. *Bernardi San-felicis.* | Nicolaus Maria MARCHIO CASTEL-LANETÆ. *1. Magdalena Caracciola, Nicolai f. 2. Dianna Caracciola, Nicolai Antonii M. de Vico f.* | BERNABOS Dn. de *Sicignano. Vid. Tab. seq. XI.* | Franciscus. | Ferdinandus. 17.

Johannes Serlus March. Castellanetæ. *Jacobina de Montibus.* | Petrus Antonius. *Cornelia de Marulla.* | Johannes Jocobus. 18.

Ramundus Dn. de *Conturso.* | Jacobus. | Fabritius. | Julius Cæsar. *Victoria Caracciola, Marcelli C. de Biccari f.* | Penelope March. Castellanetæ, nup. *Ferdinando Caracciolo, Duci Martina.* 19.

Faustina, nup. *Jo. Hieron. Albertino.* | Fulvius. *1. Felix de Palma. 2. Hieronyma de Palma.* | Virgilius. | Prosper. | Laura, ux. *Fabritii de Sangro D. de Vietri.* | Justina nup. *Petro Antonio Comiti.* | Hercules *Luisa Caracciola, Johannis Dom. Marsici f.* | Portia nup. *Hectori Caracciolo, Dom. de Marsico Vetere.* 20.

Portia, nup. 1. *Diomedi Carafa D. Cercia, 2. Balthasari Aquaviva, 3. Francisco Carafa March. de Anzi.* | Josephus. *1. Constantia de Stephano. 2. N. de Franco.* | Onuphrius. | Laura, ux. *Jo. Baptista Turbati Al. de Piesschici.* | Fabius dictus *Pilatus. Hippolyta de Rinaldo.* | Victoria, nup. *Gentili Albertino.* 21.

Fulvius. *..... de Judice.* | Thomas, *Episc. Gerac.* | Felice. | Januarius. | Laura. | Isabella. | Antonius. *Beatrix Mascambruna.* | Theresia nup. *1. Francisco Vargas, Pr. Casalis majoris; 2. Joh. Mascambruno, 3. Januario Brancaccio.* | Victoria. | Justiniana. 22.

TABU

DOMINI ET DUCES DE SICIGNANO.

17. BERNABOS CARACCIOLUS, Joh. Jacobi II Com. Burgentiæ & I Duc. Caggiani f. DN. de SICIGNANO.

18.
- Jacobus Dn. Siciniani. *Portia Guindazzo.*
- Lucretia, ux. *Thomæ Filomarini.*
- Laura, nup. 1. *Hieronymo Gargano*, 2. *Jo. Ant. Palmerio.*
- Philomena, ux. *Herculis Zurlo Dn. Solofræ.*

19.
- Bernabos Dom. Siciniani. *Margarita Caracciola, Balthasaris Dom. Pisciottæ f.*
- Diana, ux. *Detii Crispani.*
- Faustina.

20.
- Jacobus Dn. Siciniani. *Hippolyta Caracciola, Marini IV. M. de Bucchiani cof.*
- Franciscus.
- Julius, *Eq. S. Joh. Hierof. f. Melit.*
- Diana, ux. *Francisci Caraccioli C. de Macchiagodena.*
- Balthasar MARCHIO BINETTI. *Hippolyta Carafa, Jo. Thomæ M. de S. Eramo f.*
- Scipio.
- Portia nup. *Rinaldo Carafa M. de Montenero.*
- Alphonsus. *Isabella Capece.*

21.
- Scipio.
- Alphonsus, *Theatinus.*
- Joh. Baptista.
- *Lucretia de Leyva Alarcon & Luna.*
- Alphonsus.
- Maria nup. *Julio Cesari Capece M. de Alvignano.*
- Joh. Baptista, M. de Binetto.
- *Faustina Loffredo.*
- Jacobus.
- *1. Catharina Caracciola, 2. Victoria Minutula.*
- Lælius.
- Diana, nup. *Joh. Baptistæ Caracciolo M. Brientiæ.*
- Bernabos DUX Siciniani.
- *1. Cornelia Caracciola, Marini Pr. Abellini f.*
- *2. Victoria de Sangro.*

22.
- Lucretia, ux. *Francisci Caraccioli D. Celent.*
- Beatrix, ux. *Francisci Carafa, Pr. Sopini.*
- Balthasar, M. Binetti.
- Faustina, nup. *Alphonso Sanches.*
- Catharina, ux. *Jo. Baptistæ Ravaschiero, Pr. de Belmonte.*
- Anna Maria.
- Laura.
- Chrysostoma.
- Hippolyta, hæres Siciniani, nup. *Carolo de Tocco Pr. Montismiletti.*
- Carolus, *Theatinus.*
- Scipio.
- Bernabos.
- Fabritius.
- Marinus Dux Siciniani.
- *Cornelia Caracciola, Francisci D. de Celenza.*
- Jacobus Dux Siciniani. &c.
- *Beatrix Carafa, Johannis Duc. Nojæ f.*

23. Bernabos Dux Siciniani † improlis.

LA XI

MARCHIONES DE BINETTO.

Uxor, *Diana Ferrella.* 17.

18. Violanta, ux. *Pauli de Tufo.* | Cornelius: *Hadriana de Tufo.* | Antonius: *Lucretia Caracciola Dom. Avliani, Hieronymi f.* | Cæsar, *Prior Barens.* | Alphonsus.

19. Jo. Baptista DN. AVILIANI. *Zenobia Scaglione.* | Diana, nup. *Jo. Andreæ Pisanello.* | Cæsar. | Antonius. | Jo. Hieronymus. | Penelope, ux. *Pompilii Caracciolo.*

20. Diana nup. 1. *Pardo Papacoda, 2. Francisco Carafa M. Bitetti.* | Franciscus Antonius Dn. Aviliani. *Laura Minutula.* | Penelope, nup. *Thomæ Carafa.* | Cornelius, *Laura Caracciola.* | Lucretia, ux. *Scipionis Minutuli.* | Johanna, nup. *Antonio Salazar C. de Vaglio.* | Josephus Antonius. *Camilla de Afflicto.* | Achilles, *Episc. Potentiæ.*

21.
- Cornelia nup. 1. *Franco Sclatiquez, 2. Petro Pignatello.*
- Jo. Baptista, *Theatinus.*
- Placidus *Theatinus.*
- Zenobia, ux. *Horatii de Afflicto.*
- Hieronymus,
- Josephus Maria, *Theatinus.*
- Magdalena, nup. *Cæsari Sanfelice.*
- Horatius, DN. de PETTORARELLO. *Isabella Pruna.*

- Ambrosius, *Theatinus.*
- Zenobia, ux. *Francisci Caraccioli.*
- Beatrix, nup. 1. *Fabritio Carafa, 2. Carolo Gatta Fr. de Montarace.*
- Faustina, ux. *Hectoris Caracci M. Barrisciani.*
- Jo. Baptista. *1. Olympia Guindazza, 2. Livia Pisanella.*
- Octavius.
- *Francisca Bonfonte.*

- Zenobia, nup. *Octavio Brancaccio.*
- Lucretia, ux. *Hippolyti Revertera.*
- Julia, ux. *Jo. Bapt. Minutuli, Dom. de Valentino.*
- Maria, nup. 1. *Jo. Bapt. Bastida 2. Fabio Sorgente.*

22.
- Zenobia, ux. *Octavii Torelli.*
- Eustachius, *Canon. Neapol.*
- Magdalena.
- Camilla.
- Lucretia, ux. *Josephi Brancia D. Casalis majoris.*
- Josephus Dn. de Pettorarello.
- N. . . . . *de Januario.*

- N. Uxor *Caroli Capece, Dom. de Ruodi.*
- Laura, nup. *1. N. de Castellet, M. de Montorio, 2. Fabio Sanfelice.*
- Maria, ux. *Dominici Antinori, Duc. de Brindisi.*

- Maria, nup. 1. *Jacobo Caracciolo D. de Rocca, 2. Cæsari Pignatello, Duci de Rocca Mannolfa.*

L A XII.

DE S. BONO ET VILLA SANCTA DUCES DE CELENZA.

Uxor 1. *Maria de Sangro*, *Dom. de S. Bono.*
2. *Cubella Minutula.* 15.

Johannes dictus Sergiannus, DN. de CELENZA. *Agnesella Cajetana.* | 2. HECTOR *Vid. Tab. seq.* | Maria, ux. *Achillis de Tocco.* 16.

Julius Cæsar, Dn. Celentiæ. *Lucretia Carafa.* | Hannibal, abavus Ludovici, qui *Marianam de Tufo Marchionis-sam S. Cypriani* uxorem habuit. | Andreas. | Diana desponsa *Jacobo Gargano.* 17.

Johannes, Dn. Celentiæ. *Portia Pappacoda.* | Victoria, ux. *N. Scaglione.* | Francisca, nup. *Julio Cæsari Coppola.* | Beatrix, ux. *Vespasiani Maricondæ.* | Ferdinandus Dn. Villæ Sanctæ. *Isabella Barrucciæ.* | Alphonsus. | Antonius. 18.

Julius Cæsar Dn. Celentiæ. *Victoria Pignatella.* | Hector. | Olympia, ux. *Sebastiani Gundazzi.* | Julius Dn. Villæ Sanctæ. *Aurelia Caracciola, Vincentii ex M. Bucchian. f.* | Ascanius dictus dein *Franciscus auctor Minoritorum.* | Antonius. *Teatinus.* 19.

Johannes Baptista, DUX Celentiæ. *Cornelia Caracciola, Marini, IV M. de Bucchianico f.* | Cassandra, ux. *Cæsaris Vitelli.* | Ferdinandus, Dn. Villæ, *Lucretia de Franco.* Δ | Ascanius, *Generalis Minoritorum.* | Vincentius. | Philippus. *Teatini.* | Julius, *posthumus.* 20.

Julius Cæsar Dux Celentiæ II † f. pr. *1. Lucretia Pignatella, 2. Isabella Pignatella.* | Franciscus Dux Celentiæ III, *Lucretia Caracciola, Jo. Baptistæ ex March. Bivetti f.* | Victoria, ux. *Marci Antonii Sanfelice.* | Marinus. | Julius Dn. Villæ. *Cornelia Caracciola.* | Josephus. 21.

Jo. Baptista Dux Celentiæ IV. *Lucretia d'Avalos, Johannis Pr. de Montesarchio f.* | Carolus. | Cornelia, nup. 1. *Julio Cæsari Caracciolo, 2. Marino Caracciolo Duci Siciniani, 3. Carolo Caracciolo Duci Montisnigri.* | Philippus, V Dn. & I PRINCEPS Villæ Sanctæ. *Zenobia de Judice, Nicolai Pr. de Cellamare f.* 22.

Alphonsus Dux Celent. V. *1. Beatrix de Angelis, 2. Hadriana Pinella.* | Josephus. | Nicolaus. | Julius. *Episc. Melfit.* | Antoninus. | Dominicus. | Joh. Baptista. | Diegus. | Ferdinandus II Pr. Villæ Sanctæ, I DUX GESSI. *Theresia Grimalda, N. P. Gerac.* | Nicolaus *Archiep. Thessal. Nuntius Florent. 1700. Archiep. Capuan. 1701.* | Vincentius. 23.

Johannes Dux Celentiæ VI † 1700. *Portia Caracciola, Jo. Bapt. M. S. Erami f. Caroli Andreæ Caraccioli M. de Torrecuso vid. 1695.* | Margarita, ux. *Nicolai Maria Caraccioli Duc. Girifalci.* | Franciscus. | Philippus Dux II Gessi. | Maria Catharina. | Maria Lelia. | Portia. 24.

Cosma Beatrix, hæres unica. 25.

DOMINI ET PRINCIPES DE MARSICO VETERE, DUCES DE

16. HECTOR CARACCIOLUS, Marini cogn, Capuccini F. Isabella Dentice.

17. Johannes Dn. de Marsico Vetere. *Hadriana Carafa.* — Maria, nup. Jo. *Thoma Brancaccio.* — Antonius. — Marinus. *Dianora Ginella.*

18. Hector Dn. de Marsico Vetere. *Aloisia de Sangro.* — Scipio. — Lucretia nup. *Jo. Baptista de Transo.* — Martuscellus. *Hippolyta Caracciola.* — Julius Cæsar.

19. Johannes Dn. de Mars. Vet. *Beatrix de Sangro.* — Polita, ux. *Francisci Eugenii.* — Cornelia, nup. *Paulo Filomarino.* — Fabritius. *Silvia Pappacoda.* — Petrus Antonius. *Lucretia villana.* — Metellus. — Hector. *Hieronyma Concubleta.* — Aloisia, ux. *Cæsaris Capece Latro.*

20. Hector Dn. de Marsico Vetere. *Portia Caracciola, Julii f.* — Camillus *Eq. Melit.* — Augustinus *Minorita.* — Aloisina nup. *Horatio Caracciolo.* — Fabius. *Julia Caracciola.* — Fulvius. *1. Maria Caracciola 2. Lucretia de Montibus.* — Julius Cæsar. *Cornelia Ursina.* — Hippolyta, nup. *Francisci Brancia Dn. de Castellogano.* — Metellus *Josuita.*

21. Horatius Dn. de Marsico Vet. *Francisca de Palma.* — Justiniana, ux. *Gonsalvi de Palma.* — Johannes Baptista. *Felicia Caracciola.* — Victoria, nup. 1. *J. Bapt. Rinaldo, 2. Lucio Mastrillo.* — Violanta, nup. *Francisco Sarriano.* — Faustina, ux. *Fabritii Carafa.* — Catharina, nup. *Francisco Sanseverino Dom. Calvera.* — Hannibal. *Virginia Ravaschiera.* — Paulus, *Theatinus.* — Fabritius, *Episc. Catanzar 1619. Oppid. 1630.* † 1631. — Marius. — Petrus Antonius. *1. Antinora Cicinella. 2. Francisca Siscara.* — Hector MARCH. BARISCIANI. *Faustina Caracciola, Cornelii f.* — Hippolyta, nup. *1. Francisco Sasso. 2. Carolo de Somma, 3 Francisco Caracciolo.*

22. Salvator PRINCEPS de Marsico Vetere. *Violanta Pignatella, Jacobi D. de Belrisguardo f.* — Fabritius DUX de GIRIFALCO. *Victoria Ravaschiera,* — Fabius. — Fulvius. *Beatrix Catalana.* — Clara, ux. *Caroli Caraccioli.* — Fabius, *Presbyter.* — Cornelia, ux. *Caroli Filingieri.*

23. Johan. Baptista Princeps Marsici Veteris. . . . . . *San. felice.* — . . . . . . nupta *Joanni Januario.* — Cilia Maria Duc. Girifalci. nup. *Francisco Caracciolo. M. de Giojoso.* — Johan. Baptista, *nothus.* — Josephus DUX de MONTESARDO. *Faustina Galeotta.*

LA XIII.

GIRIFALCO ET MONTESARDO, MARCH. DE BARISCIANO.

DN. de MARSICO VETERE. 16.

17.
- Lucretia nup. *Johanni Latro.*
- Octavianus, *Episc. Marsic 1494. † 1535.*
- Jacobus.
- Camillus.
- Tiberius DN. GUARDIÆ. *Beatrix Risanella.*

18.
- Johannes Antonius Dn. Guardiæ. *Lucretia Comite.*
- Pompilius *Penelope Caracciola, Antonii f.*
- Virginia, ux. *Matthæi Comite.*
- Octavius. *Beatrix Carmignanæ.*
- Laura, ux. *Sigismundi Rossi.*
- Jo. Franciscus dictus *MonSignore* *Laura Caracciola.*

19.
- Æmilius. *Catharina Filomarina.*
- Mutius. *Cornelia Capece Latro.*
- Catharina, ux. *Camilli Marchese M. Camarotta.*
- Laura, nup. *Cornelio Caracciolo.*
- Fulvia, ux. *Octaviani Carafa.*
- Claudia, ux. *Antonii Carafa.*
- Antonius. *Dianora Seripanda.*
- Zenobia, nup. *Carolo Carafa Pr. Colobrari.*
- Detius. *Roberta Caracciola.*

20.
- Antonius MARCHIO S. SEBASTIANI. *1. Hippolyta Roscia. 2. Julia Brancaccia.*
- Æmylius, *Canon. Regul.*
- Cæsar Dn. Ripaltæ improl. *1. Felice Piscicella. 2. Portia Galluccia. 3. Victoria Ajerba.*
- Tiberius Dn. Erisæ & Ripaltæ. *Beatrix Castealluccia.* ⊙
- Aloisia nup. *Horatio Januario.*
- Jo. Franciscus. *Zenobia Caracciola.*
- Cornelia, ux. *Francisci Guindazzi.*
- Carolus. *Anna Maria Loffreda.*
- Tiberius *Isabella Dentice.*

21.
- N. nupta *N. Capece Duci de Ruodi.*
- Mutius, *Sommascus.* ⊙ Cæsar Dn. Ripaldæ. Franciscus Dn. Ripaldæ.
- Diana, ux. *Julii Caraccioli.* Laura, nup. *Alphonso de Doce, Duci Corufiani.* Andreas. Cornelius. Theresia, ux. *Andreæ Strambone Pr. Vulturara.* Antonius. *N. Brancaccia.*
- N. uxor, *Jo. Baptistæ Piscicell.* N. nup. *Januario de Mendoza.* Dominicus. *1. Antonia Carrafa, 2. Guindaccia.*
- Antonius. N. nupta N. *Macedonio Duci Grotallarum.*

22.
- Julius Cæsar, March. Barisciani. *Laura Carafa.*
- Octavius, *Jesuita.*
- Laura, ux. *Jacobi Galeoti Duc. S. Angeli.*
- Cornelia, nup. *Francisco Brancaccio.*
- Jo. Franciscus. *Magdalen Sanfelice.*
- N. nup. *N. Firrao Ingiero,*
- N. uxor. *N. Muscetola Pr. Leporani.*
- N. nup. *Antonio Carmignano.*

23.
- Isabella, nup. *Dominico Pignatello Pr. de Strongoli.*
- Angelus Hector. *Catharina Spinella.*
- Conceptia ux. *Dominici de Evoli Duc. de Castropignano.*
- Anna Maria.

TABU

DUCES ET PRINCIPES DE MELFI

9. **FRANCISCUS CARACCIOLUS, Landolphi** de Leone F. (*Vid. Tab. VII*)

10. Berardus Caracciolus. *Angela Filangiera.* — Landolphus, † s. pr. *Beatrix de Aquino.* — GUALTERELLUS dictus TIRELLUS. *Vid. Tab. XVI.*

11. Johannes Caracciolus. *Sigleaita Siginolfa.*

12. Marinus Caracciolus. *Martuscella Galeota.* — Ciecla nup. *Rubino Galeoto.*

13. Carolus Caracciolus, cogn. *il. Torto.* Equitum Magister.

14. Franciscus. *Covella Sarda.* — Siglehita, ux *Gualteri Galeota.* — Tirellus *Archiep. Cusentinus.* † 1412. — Lisolo.

15. Johannes, dictus *Sergianius* COMES AVELLINI, Pr. Capuæ Dux Venus. Senescall. & Comestab. regni. occ. 17. Aug. 1432. *Catharina Filangera Com. Avellini.* — Isabella, nup. *Raimundo Ursino Com. Nola.* — Marietta ux. *Salvatoris Zurli C. S. Angeli.* — Urbanus. *Timola Caracciola.* — MARINUS *Vid. Tab. seq. XV.* — Bernardus *Archiepiscop. Surrent.* 1432. — Lucretia, ux. *Gulielmi Russi.*

16. Trojanus DUX de MELFI Com. Avell. *Maria Caldora, Jacobi f.* † 1481. — Johannetta, ux. *Gabrielis Baucii Ursini D. Venus.* — Isabella, nup. *Antonio Caldora.* — Antonietta, ux. *Balthasaris Cajetani D. Trajecti.* — Margarita, nup. *Berardo Zurlo C. de Montorio.* — Julia, ux. *Garsia Cavaniglia C. Troja.*

17. Johannes, II Dux de Melfi. *Sueva Sanseverina, C. de Marsico f.* — Catharina, nup. *Alphonso Leonessa Dom. de Montesarchio.* — Jacobus Comes Avellini. *improlis.* — Franciscus. *Catharina Moramalda.*

18. Trojanus, III Dux & I Princeps de Melfi, Dux de Ascoli, M. Atellæ. *Hippolyta Sanseverina, Gulielmi C. de Capaccio f.* — Beatrix, ux. *Guilielmi Baucii D. Nola.* — Lucretia, nup. *Guilielmo Ruffo.* — Salvator. *Beatrix Maldana.* — Jacobus. *Lucretia Caracciola.*

19. Johannes, II Princeps de Melfi, Marescallus Galliæ, † Aug. 1550. *Johanna Aquaviva de Arag. filia Ducis d'Atri.* — Sueva, nup. *Fabritio Gesualdo C. de Consa.* — Antonius. *Catharina Gesualda.*

20. Trojanus Pr. de Melfi & Molfetta, occ. 15. Apr. 1544. *Isabella de Capua Pr. Molfetta.* — Julius Cæsar, March. Atellæ, *improl.* — Antonius E-pisc. *Tricass.* in Gallia, 1551. ex autoratus obiit 1569. — Isabella, ux. *Antonii de Aquino, M. Quarata.* — Camilla, nup. *Joh Francisco Aquaviva Duc. de Atri.* — Maria, ux. *Jo. Vincentii de ... pua.* — Oliverius. *Laura de Tufo.*

21. Hector. 1. *Hippolyta Tomacella.* 2. *Dianora Loffreda.* — Salvator.

22. Ferdinandus MARCH. GROTTOLÆ, Dn. de Lamonito. — Josephus March. Grottolæ. *Laura Capece Minutula.* — Franciscus.

23. Johannes Baptista III M. de Grottola. — Nicolaus, *Abbas.* — Eleonora, nup. *Jacobo Marchese Pr. S. Viti.*

MARCHIONES DE GROTTOLA.

Ux. *Johanna Tomacella.* 9.

Johanna, nup. 1. *Bentramo Zurlo,* 2. *Philippo de Tufo.* — Lætitia, nup. 1. *Philippo Caracciolo, dicto Carafa,* 2. *Hectori Vulcano.* 10.

11.

Berardus Caracciolus. — Timola, ux. *Jacobi Acciapaccia Dom. de Cerchiara.* 12.

Francifcus cogn. *Poeta, Marietta Seripanda.* 13.

Antonietta nup. *Berardo Zurlo C. de Monterio.* — Chriftianus Dn. de S. Clerico. 1. *Buzia de S. Angelo.* 2. *Silia Saladini.* 14.

N. nupta *Antonio de S. Angelo C. Sarni.* — Leonarda, ux. *Roberti Sanfeverini C. Terranova.* — Gualtierus dictus *Tirellus.* — Diomedes Dn. Aviliani. *Antonia Caracciola.* — Aloifia, ux. *Berardi Zurli.* — Silvia. nup. *Marino Zurlo.* 15.

Tobias. *Seraphina Seripanda.* — Johannes dictus *Simon. Catharina Catanea.* — Berardinus Dn. Aviliani. *Antonietta Zurla.* — Francifcus. 16.

Ludovicus. — Gurellus. *Fauftina Caracciola.* — Hieronymus Dn. Aviliani. *Antonietta Zurla.* — Francifcus. 17.

Johannes. *Caffandra Pifcicelli.* — Thomas *Epifc. Triventin Archiepifc. Capuan.* — Januarius. *Luifia Caracciola.* — Cornelius, *improlis.* — Lucretia Dom. Aviliani, nup. 1. *Antonio Caracciolo,* 2. *Felici Scalaleone.* 18.

Berardinus. 1. *Dorothea Pifcicella,* 2. *Dianora Loffreda.* — Jo. Thomas. — Profper. — Gurrellus. *Cornelia Caracciola, Marini March. I. de Bucchianico.* 19.

Joh. Baptifta. *Fauftina Minutula Dn. de Lamonito.* — Beatrix, ux. *Pompeji Philomarini.* — Salvator, *Archiep. Cufent.* — Francifcus, 1. *Dorothea Pifcicella,* 2. *Victoria de Afflicto.* — Jacobus. — Jo. Hieronymus. *Cornelia Caracciola.* — Ludovicus. 20.

Antonius. — Catharina, nup. *Joh. Caracciolo* cogn. *Bellezza.* — Marius. *Ifabella Caracciola.* 21.

Fauftina, nup. *Mario Loffredo M. Montisfortis.* — Aloifia, nup. *Andrea Franco M. Ottaviani.* — Theodora, ux. *Jo. Francifci de Roffis, Duc. Serrarum.* 22.

ET CARACCIOLI DE SOLE.

F. Sergianni M. Senescalli frater, COMES DE
Ux. *Clara Attendula.* 15.

Rinaldus. *1. Antonia de Guevara. 2. Catharina Piscicella.* — Covella, nup. *Nicolao da Marra.* — Jacobus Dn. Quaratæ. *Isabella Origlia.* 16.

Antonius. *Portia Tomacella.* — Isabella Dom. Ortæ, nup. *Marino Caracciolo M. de Bucchianico.* — Camillus, occ. 1460. *Margarita de Sangro.* — Dianora. — Hippolyta. 17.

Rinaldus. *Julia de Afflicto.* 18.

Trojanus, *Vincentia de Tufo.* — Maria, ux. *Petri Coscia Dom. Procida.* — Alphonsus. — Carolus. — Franciscus. *Antonia de Tufo.* 19.

Antonius. *Dianora Brancaccia.* — Portia, nup. *Jo. Ludovico Carmignano.* — Catharina, ux. *N. Tomasini.* — Lucretia, nup. *1. Lucio Sorgente, 2. Jo. Baptista de Aquino, 3. Mutio Rosso.* 20.

Franciscus Ceracciolus. *Lucretia Capana.* 21.

Carolus. *Lucretia Caracciola.* — Beatrix, ux. *Francisci M. de Valva.* — Eleonora, nup. *Camillo Sanfelice.* — Victoria, ux. *Jo. Pisanelli M. de Bonito.* 22.

Franciscus, *Constantia Moles.* — Jo. Baptista. *Somnascus.* — Johannes, *Eques S. Joh. f. Melit.* — Carolus, *Sacerdos.* 23.

TABU

DOMINI DE VILLAMAINO, MARCH. DUCES DE

10. GUALTERELLUS dictus TIRELLUS CARACCIOLUS

11. Berardinus Caracciolus. *Ceccarella Pandore.* — Theodora, nup. *Francisco Brancaccio.*

12. Guranus Caracciolus. Uxor *Baptista Brancaccia.*

13. Matthæus DN. de VILLAMAINO. Ux. *Agnes Aversana.*

14. Guranus Dn de Villamaino. *Ursula Guindazza.* — Simonellus Dn. de Villamaino, *Constantia Grillia.*

15. Robertus Dn. de Villamaino, improlis. *Catharina Scondita.* — Scipio, *mentis impos.* — Hadriana, uxor. *Ludovici Dentice.* — Margaritone Dn. de Villamaino. *Johanna Saracina.*

16. Matthæus Dn. de Villamaino. *Gratimola Scondita* — Trojanus, *Abbas.*

17. Margaritone Dn. de Villamaino, improlis. *Maria de Evoli.* — Hannibal Dn. de Villamaino. *Hippolyta Capece.* — Johanna nup. *Scipioni Capece.*

18. Vincentius Dn. de Villamaino. *Isabella Carafa.* — Franciscus. *Julia Scoppa.*

19. Cæsar Dn. de Villamaino. *Victoria Minutula.* — Tiberius dictus dein *Hippolytus* Lateranensis. — Victoria, ux. *Petri de Sans.* — Antonia, nup. *Johanni Anrifici.* — Julius Cæsar, *Hippolyta Riccia Dom. de Loratino S. Stephani.* — Victoria, nup. *Petro Palagano.*

20. Vincentius MARCHIO de Capriglia. *Hippolyta Serfale.* — Cæsar. *Francisca Galluccia.* — Camilla, nup. *Jo. Donato de Rogiere.* — Franciscus. *Catharina Caracciola.* — Hadriana, nup. 1. *Jo. Franc. Caracciolo Dom. Banderani, 2. Marcello de Judice, 3. Marino de Judice.*

21. Cæsar, † ante patrem. — Vincentius March. de Capriglia, *Francisca Caracciola, Jo. Baptista fil. & hær.* — Fabritius. *Eques S. Joh.* — Franciscus DUX MIRANDÆ. *N. Crispana.* — Vincentius. *Vincentia de Morra.*

22. Dominicus, III Marchio de Capriglia & XIII Dn. de Villamaina. *N. Venata.* — Philippus. — Julius Cæsar Dux Mirandæ.

23. Vincentius.

DE CAPRIGLIA ET CASTELGUIDONE MIRANDA.

Ux. 1. *Philippa de Tufo*, 2. *Catharina Sanfremonda*. 10.

Imperatrix, uxor *Antonii Serfale*. 11.

Isabella, nupta *Francisco Serfale*.

Cecca, uxor *Francisci Brancaccii*. 12.

Jacobus Caracciolus. *Episcopus Triventinus*. — Franciscus, *Prior Capuæ*. 13.

Christophorus. *Antonia Gazulla*. — Murella, ux. *Caroli Mastro Judice*. — Anastasia, ux. *Emerici Latro*. 14. 15.

Franciscus, *Eques. S. Johannis*. — Albericus. *Leonarda Bartolina*. 16.

Dianora, ux. *Francisci Caraccioli*. — Balthasar. *Julia Minadois*. — Julia, nup. *Friderico Minadois*. — Fabius. 17.

Albericus. *Brianna d'Alois*. — Isabella, nup. *Jacobo Spinello ex Com. Gioja*. — Fabius. — Carolus. — Polita, nup. *Ludovico d'Alois*. 18.

Marcellus MARCHIO de CASTELGUIDONE. *Virginia Bozzavotra*. — Cassandra ux. *Scipionis Pisani*. — Jo. Baptista. *Dorothea Sandra*. 19.

Alexander March. II de Castelguidone. *N. Marotta*. — Albericus. — Ferdinandus. — Carolus, C. pr. 1. *Christina de Aquino*. 2. *Magdalena Caracciola*. — Francisca ux. *Vincentii Caraccioli M. Capriglia*. 20.

JuliusCæsar Dom. de Loratino. *Dianora Caracciola*. 21.

MARCHIONES DE CASA D'ALBERO, VULTURARA, CER

9. MATTHEUS CARACCIOLUS, Landolphi de *Capuana Tomacella.*

10. Bartholomæus Dn.

11. Lifolus Dn. de Mon-

12. Philippus Dn. de

13. Pippus M. regni Marefcallus, ux. 1. *Antonia Caracciola,* 2. *Jo*

14. Berardus Dn. de Montefalcone. Ux. 1. *Johanna Bonito.* 2. *Angelica Caracciola.* | Johannes Dn. de Montefalcone. *Eleonora Carafa de Spinella.*

15. Antonia nup. 1. *Joh. Antonio de Ratta,* 2. *Ludovico Minutulo.* | Pippus Dn. de Montefalcone. 1. *Julia Dentice.* 2. *Lucretia Cajetana.* | Bartholomæus DN. de CASA d'ALBERO. *Roberta de Dott.*

16. Johannes Marinus, † calebs. | Beatrix Dom. de Montefalcone. nup *Ceco Loffredo.* | Camilla, ux. *Joh. Thomæ Manzella.* | Popa, ux. *Antonii Guindazzi.* | Marcellus Dn. de Casa d'Albero. *Laura de Aquino.* | Antonia, nup. *Francisco Minutulo.* | Trojanus, *Antonia Carafa de Spina.* | Polita, ux. *Petri Pignone.* | Magdalena, ux. *Jo. Martini Filingieri.* | Roberta, ux. *Fintii Dn. de Fontana Rosa.*

17. Vincentius MARCHIO de Casa d'Albero. *Lucretia Pignatella;* | Isabella, nup. *Jo. Thomæ Carafa.* | Johannes Baptista. | Jo. Franciscus. | Bartholomæus, MARCHIO VULTURARÆ. *Aloisia Filomarina.* | Flaminius. *Laudomia Ruffa Marcelli f. Jacobi de Tufo vid.* | Silvia ux. *Lelii Caraccioli Rossi M. de Bonatis.* | Livius.

18. Marcellus M. Casæ d'Alberto II *Constantia Caracciola, Jo. Jacobi C. S. S. Angeli f.* | Laura, ux. *Julii Gesualdi. Dom. de Poli.* | Horatius. *Hippolyta Filomarina.* ☾ | Jo. Baptista II M. Vulturar. *Beatrix Caracciola Rossa Achillis f.* ☉ | Feliciana, nup. *Jo Bapt. Leonessa D. S. Martini.* | Cornelia, ux. *Marci Antonii Filomarini D. Perdifumi.* | Marcus Antonius Marchio Motolæ impr. *Beatrix Tomacella.* | Trojanus PR. TURRIS NOVÆ cr. 1637. † 8. Jul. 1644. l. pr. *Catharina de Medicis Alexandri, Octaviani f.* | Guiomara, nup. 1. *Joh. Thomæ Coscia D. S. Agatha,* 2. *Antonio de Tufo, M. S. Johannis.*

19. Joh. Vincentius III M. Casæ d'Albero. *Johanna Caracciola, Marini I Pr. Abellini f.* | Carolus, IV M. Casæ d'Albero, dein Theatinus. *Isabella Caracciola.* | Franciscus V Marchio Casæ d'Albero. *Portia Montalta.* | Justiniana, nup. *Fabritio Montalto D. Fragniti.* | Vincentius. *Portia Montalta.*

20. Chrysostoma March. Casæ de Albero, nup. 1. *Carolo Loffredo, M. Trivici.* 2. *Vincentio Spinello Pr. Tarsia.* | Marcellus Marchio Casæ de Albero & Princeps Turris novæ. *Cornelia Coscia, Jo. Thomæ D. S. Agatha, & Guiomara Caracciola f.* | Franciscus.

21. Marcellus, VII March. Casæ de Albero, & III Princ. Turris novæ, † improlis. *Catharina de Aquino, Cæsaris Pr. de Pietra Pulcina f.* | Thomas VIII M. Casæ d'Albero, IV Pr. Turris novæ. *Aurelia Caracciola, Fabii D. de Belcastro f.* | Isabella, nup. *Petro Firrao Pr. S. Agatha.* | Guiomara.

VINARA ET S. ERAMO, PRINCIPES DE TORRENOVA.

Leone F. DN. MONTEFALCONE. 9.

de Montefalcone. 10.

tefalcone. 11.

Montefalcone. 12.

hannetta Caracciola.	Polyxena, ux. *Antonii Capece.*	13.

Nicolaus. *1. Teruccia Tomacella. 2. Terella Caracciola.*	Carbo Dn. de Firoli. *Violanta Minutula.*	14.

Magdalena, ux. *Nicolai Maria Caraccioli M. Castellaneta.*	Maria, nup. 1. *Ludovico Torta Dn. de Tocco. 2. Antonio Errico Dn. S. Nicandri.*	Jo. Baptista. *Catharina de Capua.* ☽	Camillus, *Lucretia Torta, Dom. de Tocco.*	Hieronymus.	Jo. Thomas.	Johanna, ux. *Jo. Francisci de Tocco.*	15.

Hannibal. *Morgana de Sangro.*	Leonora, nup. *Thomæ Carafæ Com. Cerretti.* ☾	Fabius Dn. de Tocco. *1. Isabella de Tocco, 2 Isabella Caracciola.*	Victoria, nup. *Jo. Baptistæ. Valignano.*	Violanta, ux. *Pauli de Tufo.*	Jo. Baptista *Episc. Venafri* 1543. † 1557.	Jo. Thomas. *Julia, Carafa.*	Jo. Franciscus. *Sara de Loffredo.*	Ludovicus. *Julia Castelli.*	16.

Godefridus. Dn. Tocci. *Diana Lambertina.* ☾	Beatrix, ux. *Hectoris Galeotti.*	Lucretia, nup. *Petro Guevara.* ☽	Julia, ux. *Jo Baptista Minutuli.*	Victoria. nup. *Andrea Loffredo.*	Hieronymus. *Faustina. Caracciola.*	Marius. *Lucretia Loffreda.*	Johanna ux. *Sciponis de Somma.*	Horatius. *Episc. Venafr.* 1573. † 1581.	17.

Silvia, ux *1. Januar. de Soma. 2. Fabritii de Somma. M. Circelli.*	Isabella, Dom. Tocci nup. *Hadriano Aquaviva C. Conversani.*	Aurelia, ux. *Lucii Palagani Dn. S. Vici.*	Violanta, nup. *Jo. Bapt. d'Aza M. Tertia.*	Portia. ux *Cæsaris Gambacorta.*	Camilla, ux. *Ferdinandi Loffredi.*	Hieronymus Posthumus. *Camilla de Bologna.*	Jo. Baptista. *Abbas.*	Anna, ux. *Lelli Capece.*	Maria. nup. *Octavio de Franco.*	18.

☉

Josephus Franciscus, III March. Vulturar. & Motolæ sive Cervinaræ. *1. Portia Caracciola Rossa Marini M. de S. Eramo f. & hær. 2. Margarita d'Avalos, Johannis Pr. de Montesarchio soror, 3. Maria Caracciola, Thomæ Duc. de Rocca. f. Cæsaris Firrai Pr. S. Agatha vid.*	Aloisia, ux. *Marini Montalti D. Fragniti.*	Julia, nup. *Francisco Pignatello, Dn de Marsico novo.*	Fabius, *Theatinus dictus Jo. Baptista.*	Antonius.	Faustina, nup. *1. Cæsari Carafa, 2. Mario Pignatello Dom. Regiæ.*	19.

Johannes Baptista, March. S. Erami, Vulturar. & Cervinar. *Victoria Cavaniglia.*	Andreana, nup. *Francisco Davalos Pr. Troja.*	Martia, nup. *Thomæ Caracciolo.*	Marinus.	20.

Marinus M. S. Erami. *Sanctia Ajerbo de Aragon. Josephi Pr. de Cassano f.*	Josephus.	Carolus.	Portia, nup. 1. *Carolo Andrea Caracciolo M. de Torrecuso, 2 Johanni Caracciolo, Duci V Celentiæ,* 1695.	21.

EXEGESIS HISTORICA.

CARACCIOLORUM illustrissima in regno Neapolitano familia, sicuti vetusto splendore nulli secunda, ita clarorum fortiumque virorum abundantia facilè prima est. Genealogiam ejus, superioribus exhibitam tabulis, & quicquid ferè de illa in medium adhuc afferre licebit, summæ benignitati Eccmi Domini CARMINEI NICOLAI CARACCIOLI, PRINCIPIS DE S. BONO, elegantis liberalium studiorum, omnisque doctrinæ & autoris & admiratoris, in acceptis me referre grata profiteor mente. Is enim cùm ex literis à Viro Celeb. Anton. Magliabechio ad Rev. & eruditissimum Patrem Hieronymum Mariam de S. Anna Neapoli Carmelitanorum Discalceatorum familiæ adscriptum, datis cognovisset, ad scribendam historiam excellentium in Italia familiarum animum me adjunxisse, communicare mecum statuit, quæ, sicut de cunctarum regni Neapolitani illustrium familiarum, ita etiam de generis sui ortu & incrementis in gratiam amici nobilissimi Hispani in chartam Hispanico idiomate conjecerat, quæque Caput trigesimum primum Commentariorum suorum constituunt, haud gravatus Italicè illa reddere & in libelli formam redigere, cui epistolam præmisit, ad prælaudatum venerabilem Patrem scriptam, ejus præcipuè argumenti, cupere se impensè, ut quæ de familia sua commentatus sit, mihi transmittantur, quò certa mihi de illa constent, nec vanis & falsis aliorum scriptorum de ejusdem origine opinionibus circumducar. Libello illi MS^to^ comitem dein addidit arborem genealogicam, in vasta descriptam charta, literis quoque elegantissimis & humanissimis benevolentiam nobis suam prolixè declaravit. Arborem dictam in XVII. tabulas haud nullo negotio redactam postquam exhibuimus, præcipua jam libelli capita recensebimus; nec tamen alia, quæ apud Historicos fide dignos de Caracciolis lecta nobis & notata sunt, prætermissuri.

Recensitis & refutatis diversis diversorum autorum de origine stirpis Caracciolanæ sententiis, videlicet *Scannasoricis* cujusdam, qui nomen familiæ huic inde natum esse commentus est, quod cum Neapoli regnante Wilhelmo Bono seditio plebis adversus nobiles ob raptam ab horum aliquibus formosam mulierem, orta esset, Rex dictus hisce tumultuantes repressérit verbis: *lasciate l' armi contra i Gentilbuomini perche CARI HAGGIOLI*, dein *Francisci Ælii Marchesii*, qui Caracciolos *Pisquitios* dictos, ab illis, qui Rubei (*Rossi*) cognominari solent, diversæ esse originis, & priores ex Helvetia, posteriores verò ex Pisana urbe Neapolin venisse tradidit, à Carolo Borello, Vindice nobilitatis Neapolitanæ, etiam castigatus, porrò *Joh. Baptistæ Fulgosii*, qui libro VI, Cap. II. dictorum & factorum memorabilium, de Sergianno Caracciolo, magno regni Senescallo, verba faciens, non uno se implicavit errore, ita fatus: *non minori apud Johannam II, quàm Philippa Catanensis apud primam, gratia valuit Joanninus Carazolus*

zolus Roseus, ignobili genere ortus, nam qui nobiles putantur, non Roseorum, sed Chirzorum cognomentum ferunt; horum inquam, aliorumque qui à vero aberrarunt, tradita postquam solidis reviciſſet argumentis Illuſtriſſimus ſcriptor, ad genuina familiæ ſuæ incunabula explicanda progreſſus eſt, eaque in Græcia quærenda eſſe aſſeruit, hoc primario niſus fundamento, quod res eſſet nota & confeſſa, in eccleſiis Neapolitanæ urbis usque ad an. 1215. ritus Græcos pariter ac Latinos uſu receptos fuiſſe, inque illis, ubi Græca vigebat liturgia, ædem Georgio ſacram primas tenuiſſe, cui æque ac cœteris quinque non alii quàm Græci ſacerdotes præfecti fuerint; ex veteribus verò conſtare chartis habuiſſe illam olim Abbates & rectores ex familia *Caraccolorum*, (ita quippe gentem ſuam antiquitus appellatam fuiſſe affirmat) videlicet Petros duos, quorum poſterior Landolfi Caraccoli filius dicitur, & Johannem Philippi *Conteſtabilis* civitatis gnatum; hos in Eccleſia Græca ſummis mactos dignitatibus genere Græcos fuiſſe cum maximè conſentaneum & conſequens ſit, impulſos eſſe Græcarum peritos literarum, ut ſcriptores de rebus Græcis evolverent perveſtigarentque & repertum eſſe Joh. Soſomeni, Veneti, induſtria in *Sergii Confeſſoris Hiſtoriarum libro tertio* inſignem locum, fidem dictis adſtruentem, & originem Caracciolæ ſtirpis Græcam extra dubitationis aleam collocantem, quem ille ſtatim & quidem ſub finem anni 1627. cum Marino II. Principe Abellini communicaverit, ita à ſe Latinè redditum: Irene Imperatrix à Siculis quibusdam admonita Elpidium utriusque Siciliæ Prætorem Cæſaribus ſtudere, verita ne hujusmodi ſtudium ulteriùs progreſſum motus in Italia pareret, per Legatos Siciliam miſſos adduci Bizantium Elpidium jubet, cujus tamen mandato cùm minimè obedirent Siculi, quo quam primum naſcentem ſeditionem comprimeret, validum exercitum illuc miſit, cui præfecit fidum maximè ex ſuis Anaſtaſium Caraccolum, virum imprimis ſtrenuum, & prudentia inſignem, cujus opera, & aliàs ſæpius uſa eſt Irene, occaſione bellorum contra Bulgaros, & in reliqua adminiſtratione Imperii, & libentiſſimè etiam Leo, & alii Iconomachi uſi fuiſſent, ſi illorum dogmatibus de tollendis imaginibus aſſenſum præbuiſſet. His itaque copiis in Siciliam traductis facilè, & Ducis virtute, popularis ille Siculorum motus compreſſus eſt, neque parum ad hanc rem adjumenti attulit, quod is duceret exercitum, qui communia cum Italis haberet jura ſanguinis, quandoquidem usque ad hanc etiam diem in Neapolitano regno plures ſint ex hoc eodem ſtipite Principes viri nobilitate, & opibus clariſſimi (& poſt pauca, quæ temporis vetuſtas ita corripuit, ut minimè legi poſſint, ſequitur idem) Ego dum Italiæ oram luſtrarem cognovi nonnullos Neapoli munificentiſſimos, & generoſos imprimis Viros, qui apud illos parva facta additione unius I, Caraccioli pro Caracciolis dicuntur, quod credo factum ad emolliendam vocem, ut videmus etiam uſu non raro receptum in aliis vocibus. Illud certò conſtat hos noſtros Carraccolos eosdem omnino eſſe, & ex eodem ſtemmate cum Caracciolis originem trahere. His itaque, hoc pacto in Siciliam ſedatis motibus, quibus ſanè tollendis, ut diximus, non parum etiam adjunxit magna Carracciolorum autoritas, Elpidius rebus ſuis conſulens in Aphricam fugam arripuit. "

Hoc itaque probato & ſtabilito, quod Caraccioli ex Græcia originem traxerint ſuam, tempus, quo natali ſolo relicto Neapolim larem tranſtulerint, in medio tanquam haud ſatis compertum equidem relinquit Vir princeps initio laudatus; de ſpecialiore verò gentis ſuæ ortu ex Agatarchidis Hiſtoriæ Aſiaticæ Libro IX. ſequentem affert pericopen: *Caracilorum proſapia antiqua nobilitate illuſtris varia variis temporibus obtinuit nomina. Priſca etiam ætate Æacidas utpote ab Eaco originem trahentes dictos ſcimus, tum deinde Caratilos eosdem appellatos à clariſſimo Eroe, quem ob inſignem de Bulgaris partam victoriam Caraceum dictum legimus, quæ poſtmodum ſolet eſſe in corrumpendis ſæpè nominibus vulgi licentia paulatim ex Caracilis Caracoli, tandem Caraccoli facti ſunt, quod nomen hac tempeſtate apud gentiles invaluit.*

Recenſum poſt illa agit virorum aliquot ſub Imperatoribus Græcis virtute & dignatione clarorum, quorum mentio apud Scriptores Hiſtoriæ Byzantinæ occurrit, refertque adeò ad gentem ſuam *Ambuſtum Caraccolum*, Colonæa minoris Armeniæ oppido oriundum, qui Meſſanam adverſus Saracenos egregiè tutatus eſt ſub annum Chr. MXLII, quique poſteà Antiochiæ Dux & ab Iſaacio Comneno Imperatore *Curopalata*

 dictus

dictus fuit; tum *Nicephorum*, Constantini Forbeni *Caraccolonis* filium, quem Alexius Comnenus Imperator *Sebastocratoris* dignitate donavit, & Mariæ filiæ suæ sponsum dedit, prætereà *Leonem*, Excubiarum Præfectum, Photii Patriarchæ Constantinopolitani cognatum, aliosque; nec tamen pro candore suo dissimulat, diversimodè illos á scriptoribus enuntiari, & Catacalones frequenter dici; qua appellatione Carolus Fresneus Cangeus Historiæ suæ Byzantinæ Parte priori *de famil. Augustis Byzant.* pag. 177. & 178. perpetuò usus est.

Neapoli porrò, antequam Anastasius Caraccolus in Italiam venit, ex ea prognatos familia habitâsse, quoniam ex recensitis supra verbis Sergii colligere licet, alicujus illorum, qui rebus illius studebant, gnatum dicere Petrum, jam superius nominatum, Abbatem & Rectorem ædis S. Georgii, patitur ratio temporis, quo vixit, vixit autem sub an. 844, Domini titulo, qui antiquitus magis ac recentiore ævo in honore fuit, virilemque arguit ætatem, jam tum honestatus. Clara post illum viget memoria *Landolphi* & *Theodori* fratrum, quorum prior pater fuit *Mariæ*, alter *Theodonandæ*, religiosarum mulierum; namque illa multis prædiis monasterium S. Severini Sossiensis ditavit, hæc cœnobio S. Sergii, quod nunc S. Sebastiani dicitur, partem Campi nominati *de Caracciolis* dono dedit: Landolfo natus est PETRUS, *Incliti* encomio in tabulis vetustis mactus, á quo Caraccioli omnes, non superstites solùm, sed etiam multi, quorum propagines emarcuerunt, genus ducere haud nullâ ratione creduntur. Tori consortem Petrus habuit *Cleogiam*, gnatam viri, cujus nomen, in veteri charta Archivii S. Ligorii scriptum, jam exsculpi nequit, literis, quibus id expressum erat, carie deletis, post quas tamen hæc legere licet verba *Comes de Greci*, ex quibus vocabulis Præfectum sive Judicem, quales olim Comites appellatos fuisse constat, Græcæ nationis patrem Cleogiæ fuisse, haud absurdè colligitur. Ex illa Petrus *Gregorium* & *Landolphum* suscepit, satores stirpium duarum, in quas Caracciola familia principaliter distingui solet, videlicet Caracciolorum *Rubeorum* & *Leoninorum* sive *Pisquitiorum*, (*dei Caraccioli Rossi e di Leone ò sia* Pisquitii.) Utris ex his primogenituræ dignitas competat, dubium inexplicabileque esse, & neutris deficere argumenta probabilia noster refert; *Leonini* enim sive Pisquitii ad insignia provocant sua, in quibus *leo* conspicitur, quo Petrum Caracciolum Rectorem S. Georgii, Landolphum & Theodorum, aliosque ab omni memoria usos esse in confesso sit; *Rubei* econtra antiquitate cognominis sui nituntur, quod non tantum ante Pisquitianum invaluisse, sed etiam á nonnullis ex Pisquitiorum stirpe prognatis adscitum fuisse non minus liquidò constet. Cum verò Princeps noster, nunquam sine laude dicendus, in erudito de familia sua Discursu ad nos transmisso ea usus sit modestia, ut posteriorem stirpi suæ locum relinquere, quàm priorem arrogare maluerit, vestigiis ejus insistere, & Caracciolorum Rubeorum recensione defungi constituimus, antequam de Pisquitiis, quorum amplior est numerus, verba facimus. In plures equidem familias Caraccioli divisi fuerunt: & referuntur á Car. Borello (a) cognomina plus minus centum, quibus antiquitus internosci consueverint, insignium quoque diversitate discriminari usque adeò ait collibitum ipsis fuisse, *ut supra quadraginta numerentur Caracciolæ gentis tesseræ gentilitiæ*; verum obliteratis cæteris omnibus cognomentis tria duntaxat persistere, *Russorum*, *Pisquitiorum* & *Carafarum*.

JOHANNES Caracciolus cognomine Rossus, Gregorii F. alter quasi stirpis suæ sator est dicendus; primus enim Borello referente, fuit qui *Rossi* cognomento indigitari cœptus est; de ejus fide ac virtute præclarum ab eodem commemoratur testimonium Friderici II. Cæsaris in diplomate, quo is Ligorium, Johannis filium, multa feudorum ditione locupletavit; sic enim ille: *Fridericus Dei gratia Romanorum Imperator semper Augustus, Rex Hierusalem & Siciliæ. Augustalis excellentiæ tunc extollitur solium, tunc sui nominis titulos ampliat; cùm dignis meritorum præmiis subjectorum compensat obsequia: illorum præcipuè, quos sincera fides, & pura devotio reddit expertos. Inde est, quod nos attendentes fidem puram, & grata servitia, præsenti digna relatu & futura memoria; quæ quondam Joannes Caracciolus Russus de Neapoli, pater Ligorii Caraccioli, fidelis nostri Majestati nostræ semper exhibuit: & specialiter quod, dum pro servitiis*

(a) Vind. Neapolit. Nobilit. p. 35. & seqq.

vitiis nostris, & imperii deputatus ad custodiam castri Iscla, à nostris rebellibus impugnatus maluit in una turrium munitionis ipsius, cum se amplius non posset defendere, igne cremari, quàm se sponte inimicorum tradere potestati. Considerantes etiam quod Ligorius præfatus, paternæ fidei constantiam imitando, grata nobis obsequia exhibere poterit in futurum, de benignitatis nostræ gratia, qua consuevimus benemeritis providere, ad aliorum quoque fidelium nostrorum imitationem exempli; damus & concedimus nominato Ligorio fideli nostro & heredibus in perpetuum feudum, quod fuit Gerardi de Ripa, quod tenuit Robertus de Concha in Caleno, & pertinentiis ejus, & nunc ipsum Curia nostra tenet, &c. (b)

BERARDINUS Caracciolus, Ligorii frater, studia literarum & religionis secutus ad Archiepiscopatum Neapolitanum provehi meruit, legationesque in Hungaria & Bohemia obiisse Vghello memoratur; sepulcro ejus hæc inscripta leguntur: *Hic jacet corpus Venerab. in Christo Patris D. & Domini nostri Berardini Caraccioli Rubei de Neapoli, Dei gratia Archiepiscopi de Neapolis, & utriusque Juris Doctoris, ac medicinæ scientiæ periti. Qui obiit an. Dom. MCCLXII. tertio nonas Octobris Joannes Caracciolus Rubeus nepos fieri fecit.*

PHILIPPUS Caracciolus vir manu strenuus & equestris dignationis Carolo Calabriæ Duci Florentiam eunti comitem se præbuit, ibidemque morte interceptus funere magnifico elatus, sepultusque est in æde S. Crucis; avus idem fuit maternus Bonifacii IX. Papæ, paternus verò nec non proavus duorum Cardinalium, videlicet NICOLAI & CONRADI Caracciolorum; prior *Misquinus*, aliàs *Missinus*, seu *Moschinus* cognominatus, ab ineunte ætate sacrum Prædicatorum ordinem professus, deindeque ætate auctus *Inquisitor Generalis* regni Neapolitani renunciatus est. Messanensem Archiepiscopatum postea obtinuit, & S. Catharina Senensi postulante ab Urbano VI. Presbyteris Cardinalibus titulo S. Cyriaci in thermis adscriptus an. 1378. d. XIV. Kal. Octob. multas legationes gessit, Perusianam scilicet, Venetam, & cum Cardinalibus Reatino & Veneto Neapolitanam; in Flaminia & Æmylia Vicarius fuit Pontificius cum Agapito Columna. Urbano VI. peregrinanti contra Clementem æmulum semper adhæsit, & denique Romæ è vita excessit, & sepultus in æde Prædicatorum S. Mariæ super Minervam, vir morum sanctitate præditus, beatus post mortem à nonnullis nuncupatus fuit. (c) CONRADUS cum Romanam curiam sub dicto Pontifice Romano frequentasset, ab ejus successore Bonifacio IX. Ecclesiæ S. Stephani propè Aquilejam præpositus, Subdiaconi Apostolici & Procamerarii munere functus, deindeque an. 1402. Archiepiscopus Nicosiensis in Insula Cypri, posteà Melitensis Episcopus cum ejusdem Archiepiscopatus commendatione renunciatus est. Tandem Innocentius VII. cujus Procamerarius fuerat, S. R. E. Camerarium & Presbyterum Cardinalem titulo S. Chrysogoni an. 1405. pr. Id. Jun. dixit. Cum successore illius Gregorio Senas profectus, paulò post eo deserto Pisas ad concilium accessit, & cum cæteris Cardinalibus Alexandri X. electioni interfuit, à quo legatus in Galliam Cisalpinam missus est, ut aliquot oppida nutantia in Ecclesiæ Romanæ fide confirmaret; cumque à Gregorio Melitensi aliisque Sacerdotiis spoliatus esset, ab altero Urbevetanæ Ecclesiæ perpetuus Administrator adscitus est. Supremum diem Bononiæ explevit, & in Cathedrali sepultus est cum hac inscriptione: *Conrado Caracciolo Neapolitano, Tituli S. Chrysogoni Presb. Card. S. R. E. Camerario, Bononiæ legato, supremam vitalis stadii metam emenso, XV. Kal. Mart. MCCCCXI.* (d)

HENRICUS Caracciolus cogn. *Viola*, Johannis præfecti maris filius, primus Comes Geraci, animo & corpore magno pulchraque forma, à regina Johanna I. amatus ejusdempue supremus OEconomus & Magnus regni Camerarius fuit; omnibus denique bonis à Rege Ludovico exutus & fato suo functus ANTONIUM post se reliquit, cui dicta regina Geracensem Comitatum, à Nicolao Acciajolo sibi renunciatum, reddidit, eundemque aliis feudis & Camerarii sui munere auxit. Amissum ille deinde Comitatum sub Carolo III. Rege ab Alberico Barbiano ære reluit, cui JOHANNES ejus filius Roccettam in Calabria, à Rege sibi donatam, adjunxit. Huic BAPTISTA frater successit, qui Ludovico III. operam navavit atque ab eo Terrænovæ Comes crea-

Nn 3 tus,

(b) pag. 43. (c) Ciaccon. Hist. Pontif. & Cardin. T. II. p. 641. (d) Ciacc. Op. cit. p. 718.

DOMINI ET PRINCIPES DE MARSICO VETERE, DUCES DE

16. HECTOR CARACCIOLUS, Marini cogn, Capuccini F.
Isabella Dentice,

17. Johannes Dn. de Marsico Vetere. *Hadriana Carafa.* — Maria, nup. Jo. *Thoma Brancaccio.* — Antonius. — Marinus. *Dianora Ginella.*

18. Hector Dn. de Marsico Vetere. *Aloisia de Sangro.* — Scipio. — Lucretia nup. *Jo. Baptista de Tranſo.* — Martuscellus. *Hippolyta Caracciola.* — Julius Cæsar.

19. Johannes Dn. de Mars. Vet. *Beatrix de Sangro.* — Polita, ux. *Francisci Eugenii.* — Cornelia, nup. *Paulo Filomarino.* — Fabritius. *Silvia Pappacoda.* — Petrus Antonius. *Lucretia villana.* — Metellus. — Hector. *Hieronyma Concubleta.* — Aloisia, ux. *Cæsaris Capece Latro.*

20. Hector Dn. de Marsico Vetere. *Portia Caracciola, Julii f.* — Camillus *Eq. Melit.* — Augustinus *Minorita.* — Aloisina nup. *Horatio Caracciolo.* — Fabius. *Julia Caracciola.* — Fulvius. *1. Maria Caracciola 2. Lucretia de Montibus.* — Julius Cæsar. *Cornelia Ursina.* — Hippolyta. nup. *Francisci Brancia Dn. de Castellogano.* — Metellus *Josuita.*

21.
Hippolyta, nup.
1. Francisco Sasso.
2. Carolo de Somma,
3 Francisco Caracciolo.

Hector MARCH. BARISCIANI.
Faustina Caracciola, Cornelii f.

Petrus Antonius.
1. Antinora Cecinella.
2. Francisca Siscara.

Marius.
Fabritius, *Episc. Catanzar 1619. Oppid. 1630.* † 1631.
Paulus, *Theatinus.*
Hannibal.
Virgina Ravaschiera.

Cathatina, nup. *Francisco Sanseverino Dom. Calvera*
Faustina, ux. *Fabritii Carafa.*
Violanta, nup. *Francisco Sarriano.*
Victoria, nup. 1. *J. Bapt. Rinaldo, 2. Lucio Mastrillo.*
Johannes Baptista.
Felicia Caracciola.
Justiniana, ux. *Gonsalvi de Palma.*
Horatius Dn. de Marsico Vet.
Francisca de Palma.

22. Salvator PRINCEPS de Marsico Vetere. *Violanta Pignatella, Jacobi D. de Belrisguardo f.* — Fabritius DUX de GIRIFALCO. *Victoria Ravaschiera,* — Fabius. — Fulvius. *Beatrix Catalana.* — Clara, ux. *Caroli Caraccioli.* — Fabius, *Presbyter.* — Cornelia, ux. *Caroli Filingieri.*

23. Johan. Baptista Princeps Marsici Veteris. . . . . . *San. felice.* — . . . . . . nupta *Johanni Januario.* — Cilia Maria Duc. Girifalci. nup. *Francisco Caracciolo. M. de Giojoso.* — Johan. Baptista, *nothus.* — Josephus DUX de MONTESARDO. *Faustina Gaieotta.*

LA XIII.

GIRIFALCO ET MONTESARDO, MARCH. DE BARISCIANO.

DN. de MARSICO VETERE. 16.

Lucretia nup. *Johanni Latro.*	Octavianus, *Episc. Marsic 1494. † 1535.*	Jacobus.	Camillus.	Tiberius DN. GUARDIÆ. *Beatrix Rifanella.*	17.

Johannes Antonius Dn. Guardiæ. *Lucretia Comite.*	Pompilius *Penelope Caracciola, Antonii f.*	Virginia, ux. *Matthæi Comite.*	Octavius. *Beatrix Carmignanaf.*	Laura, ux. *Sigismundi Rossi.*	Jo. Franciscus dictus *MonSignore* *Laura Caracciola.*	18.

Æmilius. *Catharina Filomarina.*	Mutius. *Cornelia Capece Latro.*	Catharina, ux. *Camilli Marchese M. Camarotta.*	Laura, nup. *Cornelio Caracciolo.*	Fulvia, ux. *Octaviani Carafa.*	Claudia, ux. *Antonii Carafa.*	Antonius. *Dianora Seripanda.*	Zenobia, nup. *Carolo Carafa Pr. Colobrari.*	Decius. *Roberta Caracciola.*	19.

Antonius MARCHIO. S. SEBASTIANI. *1. Hippolyta Roscia. 2. Julia Brancaccia.*	Æmylius, *Canon. Regul.*	Cæsar Dn. Ripaltæ improl. *1. Felice Piscicella. 2. Portia Galluccia. 3. Victoria Ajerba.*	Tiberius Dn. Erisæ & Ripaltæ. *Beatrix Castealuccia.* ⊙	Aloisia nup. *Horatio Januario.*	Jo. Franciscus. *Zenobia Caracciola.*	Cornelia, ux. *Francisci Guindazzi.*	Carolus. *Anna Maria Loffreda.*	Tiberius *Isabella Dentice.*	20.

N. nupta *N. Capece Duci de Rvodi.*

Mutius, *Sommascus.*
⊙ Cæsar Dn. Ripaldæ.
Franciscus Dn. Ripaldæ.

Diana, ux. *Julii Caraccioli.*
Laura, nup. *Alphonso de Doce, Duci Corusiani.*
Andreas.
Cornelius.
Theresia, ux. *Andreæ Strambonei Pr. Vulturara.*
Antonius.
N. *Brancaccia.*

N. uxor, *Jo. Baptistæ Piscicell.*
N. nup. *Januario de Mendoza.*
Dominicus.
1. Antonia Carafa,
2. Guindazza.

Antonius.
N. nupta N. *Macedonio Duci Grottollarum.* 21.

Julius Cæsar, March. Barisciani. *Laura Carafa.*	Octavius, *Jesuita.*	Laura, ux. *Jacobi Galeoti Duc. S. Angeli.*	Cornelia, nup. *Francisco Brancaccio.*	Jo. Franciscus. *Magdalen Sanfelice.*	N. nup. *N. Firrao.*	N. uxor. *N. Muscetola Pr. Leporani.*	N. nup. *Antonio Carmignano.*	22.

Isabella, nup. *Dominico Pignatello Pr. de Strongoli.*	Angelus Hector. *Catharina Spinella.*	Conceptia ux. *Dominici de Evoli Duc. de Castropignano.*	Anna Maria.	23.

TABU

DUCES ET PRINCIPES DE MELFI

9.	FRANCISCUS CARACCIOLUS, Landolphi de Leone F. (*Vid. Tab. VII*)						
10.	Berardus Caracciolus. *Angela Filangiera.*	Landolphus, † f. pr. *Beatrix de Aquino.*	GUALTERELLUS dictus TIRELLUS. *Vid. Tab. XVI.*				
11.	Johannes Caracciolus. *Sigleaita Siginolfa.*						
12.	Marinus Caracciolus. *Martuscella Galeota.*	Ciecla nup. *Rubino Galeoto.*					
13.	Carolus Caracciolus, cogn. *il. Torto.* Equitum Magister.						
14.	Franciscus. *Covella Sarda,*	Siglehita, ux *Gualtieri Galeota.*	Tirellus *Archiep. Cusentinus.* † 1412.	Lisola.			
15.	Johannes, dictus *Sergianus* COMES AVELLINI, Pr. Capuæ Dux Venus. Senescall. & Comestab. regni. occ. 17. Aug. 1432. *Catharina Filangera Com. Avellini.*	Isabella, nup. *Raimundo Ursino Com. Nola.*	Marietta ux. *Salvatoris Zurli C. S. Angeli.*	Urbanus. *Timola Caracciola.*	MARINUS *Vid. Tab. seq. XV.*	Bernardus *Archiepiscop. Surrent.* 1432.	Lucretia, ux. *Gulielmi Russi.*
16.	Trojanus DUX de MELFI Com. Avell. *Maria Caldora, Jacobi f.* † 1481.	Johannetta, ux. *Gabrielis Baucii Ursini D. Venus.*	Isabella, nup. *Antonio Caldora.*	Antonietta, ux. *Balthasaris Cajetani D. Trajecti.*	Margarita, nup. *Berardo Zurlo C. de Montorio.*	Julia, ux. *Garsia Caraniglia C. Troja.*	
17.	Johannes, II Dux de Melfi. *Sueva Sanseverina, C. de Marsico f.*	Catharina, nup. *Alphonso Leonessa Dom. de Montesarchio.*	Jacobus Comes Avellini. *improlis.*	Franciscus. *Catharina Moramalda.*			
18.	Trojanus, III Dux & I Princeps de Melfi, Dux de Ascoli, M. Atellæ. *Hippolyta Sanseverina, Gulielmi C. de Capaccio f.*	Beatrix, ux. *Guilielmi Baucii D. Nola.*	Lucretia, nup. *Guilielmo Russo.*	Salvator. *Beatrix Maldana.*	Jacobus. *Lucretia Caracciola.*		
19.	Johannes, II Princeps de Melfi, Marescallus Galliæ, † Aug. 1550. *Johanna Aquaviva de Arag. filia Ducis d'Atri.*	Sueva, nup. *Fabritio Gesualdo C. de Consa.*	Antonius. *Catharina Gesualda.*				
20.	Trojanus Pr. de Melfi & Molfetta, occ. 15. Apr. 1544. *Isabella de Capua Pr. Molfetta.*	Julius Cæsar, March. Atellæ, *improl.*	Antonius *Epi. e. Tricass.* in Gallia, 1551. ex auctoratus obiit. 1569.	Isabella, ux. *Antonii de Aquino, M. Quarata.*	Camilla, nup. *Joh Francisco Aquaviva Duc. de Atri.*	Maria, ux. *Jo. Vincentii de Capua.*	Oliverius. *Laura de Tufo.*
21.				Hector. *1. Hippolyta Tomacella. 2. Dianora Loffreda.*		Salvator.	
22.	Ferdinandus MARCH. GROTTOLÆ, Dn. de Lamonito.	Josephus March. Grottolæ. *Laura Capece Minutula.*	Franciscus.				
23.	Johannes Baptista III M. de Grottola.	Nicolaus, *Abbas.*	Eleonora, nup. *Jacobo Marchese Pr. S. Viti.*				

MARCHIONES DE GROTTOLA.

Ux. *Johanna Tomacella.* 9.

Johanna, nup. 1. *Bentramo Zurlo,* 2. *Philippo de Tufo.* | Lætitia, nup. 1. *Philippo Caracciolo, dicto Carafa,* 2. *Hectori Vulcano.* 10.

11.

Berardus Caracciolus. | Timola, ux. *Jacobi Acciapaccia Dom. de Cerchiara.* 12.

Franciscus cogn. *Poeta, Marietta Seripanda.* 13.

Antonietta nup. *Berardo Zurlo C. de Montorio.* | Christianus Dn. de S. Clerico. *1. Buzia de S. Angelo. 2. Silia Saladini.* 14.

N. nupta *Antonio de S. Angelo C. Sarni.* | Leonarda, ux. *Roberti Sanseverini C. Terranova.* | Gualtierus dictus *Tirellus.* | Diomedes Dn. Aviliani. *Antonia Caracciola.* | Aloisia, ux. *Berardi Zurli.* | Silvia, nup. *Marino Zurlo.* 15.

Tobias. *Seraphina Seripanda.* | Johannes dictus *Simon. Catharina Catanea.* | Berardinus Dn. Aviliani. *Antonietta Zurla.* | Franciscus. 16.

Ludovicus. | Gurellus. *Faustina Caracciola.* | Hieronymus Dn. Aviliani. *Antonietta Zurla.* | Franciscus. 17.

Johannes. *Cassandra Piscicelli.* | Thomas *Episc. Triventin Archiepisc. Capuan.* | Januarius. *Luisia Caracciola.* | Cornelius, *improlis.* | Lucretia Dom. Aviliani, nup. 1. *Antonio Caracciolo,* 2. *Felici Scalaleone.* 18.

Berardinus. *1. Dorothea Piscicella, 2. Dianora Loffreda.* | Jo. Thomas. | Prosper. | Gurrellus. *Cornelia Caracciola, Marini March. I. de Bucchianico.* 19.

Joh. Baptista. *Faustina Minutula Dn. de Lamonito.* | Beatrix, ux. *Pompeji Philomarini.* | Salvator, *Archiep. Cusent.* | Franciscus, *1. Dorothea Piscicella, 2. Victoria de Afflicto.* | Jacobus. | Jo. Hieronymus. *Cornelia Caracciola.* | Ludovicus. 20.

Antonius. | Catharina, nup. *Joh. Caracciolo* cogn. *Bellezza.* | Marius. *Isabella Caracciola.* 21.

Faustina, nup. *Mario Loffredo M. Montisfortis.* | Aloisia, nup. *Andrea Franco M. Ottaviani.* | Theodora, ux. *Jo. Francisci de Rossis, Duc. Serrarum.* 22.

LA XV.

ET CARACCIOLI DE SOLE.

F. Sergianni M. Senescalli frater, COMES DE 15.
Ux. *Clara Attendula.*

Rinaldus. 1. *Antonia de Guevara.* 2. *Catharina Piscicella.*	Covella, nup. *Nicolao da Marra.*	Jacobus Dn. Quaratæ. *Isabella Origlia.*			16.
Antonius. *Portia Tomacella.*	Isabella Dom. Ortæ, nup. *Marino Caracciolo M. de Bucchianico.*	Camillus, occ. 1460. *Margarita de Sangro.*	Dianora.	Hippolyta.	17.
Rinaldus. *Julia de Afflicto.*					18.
Trojanus, *Vincentia de Tufo.*	Maria, ux. *Petri Coscia Dom. Procida.*	Alphonsus.	Carolus.	Franciscus. *Antonia de Tufo.*	19.
Antonius. *Dianora Brancaccia.*	Portia, nup. *Jo. Ludovico Carmignano.*	Catharina, ux. *N. Tomasini.*	Lucretia, nup. 1. *Lucio Sorgente*, 2. *Jo. Baptistæ de Aquino*, 3. *Mutio Rosso.*		20.
Franciscus Ceracciolus. *Lucretia Capana.*					21.
Carolus. *Lucretia Caracciola.*	Beatrix, ux. *Francisci M. de Valva.*	Eleonora, nup. *Camillo Sanfelice.*	Victoria, ux. *Jo. Pisanelli M. de Bonito.*		22.
Franciscus, *Constantia Moles.*	Jo. Baptista. *Sommascus.*	Johannes, *Eques S. Joh. f. Melit.*	Carolus, *Sacerdos.*		23.

TABU

DOMINI DE VILLAMAINO, MARCH. DUCES DE

10. GUALTERELLUS dictus TIRELLUS CARACCIOLUS

11. Berardinus Caracciolus. *Ceccarella Pandore.* — Theodora, nup. *Francisco Brancaccio.*

12. Guranus Caracciolus. Uxor *Baptista Brancaccia.*

13. Matthæus DN. de VILLAMAINO. Ux. *Agnes Aversana.*

14. Guranus Dn de Villamaino. *Ursula Guindazza.* — Simonellus Dn. de Villamaino, *Constantia Grilla.*

15. Robertus Dn. de Villamaino, improlis. *Catharina Scondita.* — Scipio, *mentis impos.* — Hadriana, uxor. *Ludovici Dentice.* — Margaritone Dn. de Villamaino. *Johanna Saracina.*

16. Matthæus Dn. de Villamaino. *Gratimola Scondita* — Trojanus, *Abbas.*

17. Margaritone Dn. de Villamaino, improlis. *Maria de Evoli.* — Hannibal Dn. de Villamaino. *Hippolyta Capece.* — Johanna nup. *Scipioni Capece.*

18. Vincentius Dn. de Villamaino. *Isabella Carafa.* — Franciscus. *Julia Scoppa.*

19. Cæsar Dn. de Villamaino. *Victoria Minutula.* — Tiberius dictus dein *Hippolytus* Lateranensis. — Victoria, ux. *Petri de Sans.* — Antonia, nup *Johanni Aurifici.* — Julius Cæsar, *Hippolyta Riccia Dom. de Loratino S. Stephani.* — Victoria, nup. *Petro Paltgano.*

20. Vincentius MARCHIO de Capriglia. *Hippolyta Serfale.* — Cæsar. *Francisca Galluccia.* — Camilla, nup. *Jo. Donato de Rogiere.* — Franciscus. *Catharina Caracciola.* — Hadriana, nup. 1. *Jo. Franc. Caracciolo Dom. Banderani, 2. Marcello de Judice, 3. Marino de Judice.*

21. Cæsar, † ante patrem. — Vincentius March. de Capriglia, *Francisca Caracciola, Jo. Baptista fil. & hær.* — Fabritius. *Eques S. Joh.* — Franciscus DUX MIRANDÆ. *N. Crispana.* — Vincentius. *Vincentia de Morra.*

22. Dominicus, III Marchio de Capriglia & XIII Dn. de Villamaina. *N. Venata.* — Philippus. — Julius Cæsar Dux Mirandæ.

23. Vincentius.

LA XVI.

DE CAPRIGLIA ET CASTELGUIDONE MIRANDA.

Ux. 1. *Philippa de Tufo*, 2. *Catharina Sanfremonda.* 10.

Imperatrix, uxor *Antonii Serſale.* 11.

Iſabella, nupta *Franciſco Serſale.* 12.

Cecca, uxor *Franciſci Brancaccii.* 13.

Jacobus Caracciolus. *Epiſcopus Triventinus.* — Franciſcus, *Prior Capuæ.* 14.

Chriſtophorus. *Antonia Gazella.* — Murella, ux. *Caroli Maſtro Judice.* — Anaſtaſia, ux. *Emerigi Latro.* 15.

Franciſcus, *Eques. S. Johannis.* — Albericus. *Leonarda Bartolina.* 16.

Dianora, ux. *Franciſci Caraccioli.* — Balthaſſa. *Julia Minadois.* — Julia, nup. *Friderico Minadois.* — Fabius. 17.

Albericus. *Brianna d'Alois.* — Iſabella, nup. *Jacobo Spinello ex Com. Gioja.* — Fabius. — Carolus. — Polita, nup. *Ludovico d'Alois.* 18.

Marcellus MARCHIO de CASTELGUIDONE. *Virginia Bozzavotra.* — Caſſandra ux. *Scipionis Piſani.* — Jo. Baptiſta. *Dorothea Sandra.* 19.

Alexander March. II de Caſtelguidone. *N. Marotta.* — Albericus. — Ferdinandus. — Carolus, ſ. pr. 1. *Chriſtina de Aquino.* 2. *Magdalena Caracciola.* — Franciſca ux. *Vincentii Caraccioli M. Capriglia.* 20.

JuliusCæſar Dom. de Loratino. *Dianora Caracciola.* 21.

MARCHIONES DE CASA D'ALBERO, VULTURARA, CER

9. MATTHEUS CARACCIOLUS, Landolphi de *Capuana Tomacella.*

10. Bartholomæus Dn.

11. Lifolus Dn. de Mon-

12. Philippus Dn. de

13. Pippus M. regni Marefcallus. ux. 1. *Antonia Caracciola, 2. Jo*

14. Berardus Dn. de Montefalcone. Ux. 1. *Johanna Bonito.* 2. *Angelica Caracciola.* — Johannes Dn. de Montefalcone. *Eleonora Carafa de Spinella.*

15. Antonia nup. 1. *Joh. Antonio de Ratta,* 2. *Ludovico Minutulo.* — Pippus Dn. de Montefalcone. 1. *Julia Deutiçe.* 2. *Lucretia Cajetana.* — Bartholomæus DN. de CASA d'ALBERO. *Roberta de Dott.*

16. Johannes Marinus, † calebs. — Beatrix Dom. de Montefalcone. nup *Ceco Loffredo.* — Camilla, ux. *Joh. Thomæ Manzella.* — Popa, ux. *Antonii Guindazzi.* — Marcellus Dn. de Casa d'Albero. *Laura de Aquino.* — Antonia, nup. *Francisco Minutolo.* — Trojanus, *Antonia Carafa de Spina.* — Polita, ux. *Petri Pignone.* — Magdalena, ux. *Jo. Martini Filingieri.* — Roberta, ux. *Fintzii Dn. de Fontana Rosa.*

17. Vincentius MARCHIO de Cafa d'Albero. *Lucretia Pignatella.* — Ifabella, nup. *Jo. Thoma Carafa.* — Johannes Baptifta. — Jo. Francifcus. — Bartholomæus, MARCHIO VULTURARÆ. *Aloifia Filomarina.* — Flaminius. *Laudomia Ruffa Marcelli f. Jacobi de Tufo vid.* — Silvia ux. *Lelii Caraccioli Roffi M. de Bonatis.* — Livius.

18. Marcellus M. Cafæ d'Alberto II *Conftantia Caracciola, Jo. Jacobi C. S. S. Angeli f.* — Laura, ux. *Julii Gefualdi. Dom. de Poli.* — Horatius. *Hippolyta Filomarina.* — Jo. Baptifta II M. Vulturar. *Beatrix Caracciola Roffa Achillis f.* — Feliciana, nup. *Jo Bapt. Leoneffa D. S. Martini.* — Cornelia, ux. *Marci Antonii Filomarini D. Perdifumi.* — Marcus Antonius Marchio Mottolæ impr. *Beatrix Tomacella.* — Trojanus PR. TURRIS NOVÆ cr. 1637. † 8. Jul. 1644. I. pr. *Catharina de Medicis Alexandri Octaviani f.* — Guiomara, nup. 1. *Joh. Thomæ Cofcia D. S. Agatha,* 2. *Antonio de Tufo, M. S. Johannis.*

19. Joh. Vincentius III M. Cafæ d'Albero. *Johanna Caracciola, Marini I Pr. Abellini f.* — Carolus, IV M. Cafæ d'Albero, dein Theatinus. *Ifabella Caracciola.* — Francifcus V Marchio Cafæ d'Albero. *Portia Montalta.* — Juftiniana, nup. *Fabritio Montalto D. Fragniti.* — Vincentius. *Portia Montalta.*

20. Chryfoftoma March. Cafæ de Albero, nup. 1. *Carolo Loffredo, M. Trivici.* 2. *Vincentio Spinello Pr. Tarfia.* — Marcellus Marchio Cafæ de Albero & Princeps Turris novæ. *Cornelia Cofcia, Jo. Thomæ D. S. Agatha, & Guiomara Caracciola f.* — Francifcus.

21. Marcellus, VII March. Cafæ de Albero, & III Princ. Turris novæ, † improlis. *Catharina de Aquino, Cafaris Pr. de Pietra Pulcina f.* — Thomas VIII M. Cafæ d'Albero, IV Pr. Turris novæ. *Aurelia Caracciola, Fabii D. de Belcaftro f.* — Ifabella, nup. *Petro Firrao Pr. S. Agatha.* — Guiomara.

LA XVII.

VINARA ET S. ERAMO, PRINCIPES DE TORRENOVA.

Leone F. DN. MONTEFALCONE. 9.

de Montefalcone. 10.

tefalcone. 11.

Montefalcone. 12.

hannetta Caracciola. — Polyxena, ux. *Antonii Capece.* 13.

Nicolaus. *1. Teruccia Tomacella. 2. Terella Caracciola.* — Carbo Dn. de Firoli. *Violanta Minutula.* 14.

Magdalena, ux. *Nicolai Maria Caraccioli M. Castellaneta.* — Maria, nup. 1. *Ludovico Torta Dn. de Tocco. 2. Antonio Errico Dn. S. Nicandri.* — Jo. Baptista. *Catharina de Capua.* — Camillus, *Lucretia Torta, Dom. de Tocco.* — Hieronymus. — Jo. Thomas. — Johanna, ux. *Jo. Francisci de Tocco.* 15.

Hannibale *Morgana de Sangro.* — Leonora, nup. *Thomæ Carafa Com. Cerretti.* — Fabius Dn. de Tocco. *1. Isabella de Tocco, 2 Isabella Caracciola.* — Victoria, nup. *Jo. Baptista Valignano.* — Violanta, ux. *Pauli de Tufo.* — Jo. Baptista *Episc. Venafri 1548. † 1557.* — Jo. Thomas. *Julia Carafa.* — Jo. Franciscus. *Sara de Loffredo.* — Ludovicus. *Julia Castelli.* 16.

Godefridus. Dn. Tocci. *Diana Lambertina.* — Beatrix, ux. *Hectoris Galeotti.* — Lucretia, nup. *Petro Guevara.* — Julia, ux. *Jo Baptista Minutuli.* — Victoria. nup. *Andrea Loffredo.* — Hieronymus. *Faustina. Caracciola.* — Marius. *Lucretia Loffreda.* — Johanna ux. *Scipionis de Somma.* — Horatius. *Episc. Venafr. 1573. † 1581.* 17.

Silvia, ux *1. Januar. de Soma. 2. Fabritii de Somma. M. Cireelli.* — Isabella Dom. Tocci nup. *Hadriano Aquaviva C. Conversani.* — Aurelia ux. *Lucii Palagani Dn. S. Viti.* — Violanta, nup. *Jo. Bapt. d'Azzia M. Tertia.* — Portia. ux *Cæsaris Gambacorta.* — Camilla, ux. *Ferdinandi Loffredi.* — Hieronymus Posthumus. *Camilla de Bologna.* — Jo. Baptista. *Abbas.* — Anna. ux. *Lelii Capece.* — Maria. nup. *Octavio de Franco.* 18.

Josephus Franciscus, III March. Vulturar. & Motolæ sive Cervinaræ. *1. Portia Caracciola Rossa Marini M. de S. Eramo f. & hær. 2. Margarita d'Avalos, Johannis Pr. de Montesarchio soror, 3. Maria Caracciola Thoma Duc. de Rocca. f. Cæsaris Firrai Pr. S. Agatha vid.* — Aloisia, ux. *Marini Montalti D. Fragniti.* — Julia, nup. *Francisco Pignatello, Dn. de Marsico novo.* — Fabius, *Theatinus dictus Jo. Baptista.* — Antonius. — Faustina, nup. *1. Cæsari Carafa, 2. Mario Pignatello Dom. Regiæ.* 19.

Johannes Baptista, March. S. Erami, Vulturar. & Cervinar. *Victoria Cavaniglia.* — Andreana, nup. *Francisco Davalos Pr. Troja.* — Maria, nup. *Thoma Caracciolo.* — Marinus. 20.

Marinus M. S. Erami. *Sanctia Ajerbo de Aragon. Josephi Pr. de Cassano f.* — Josephus. — Carolus. — Portia, nup. 1. *Carolo Andrea Caracciolo M. de Torrecuso, 2 Johanni Caracciolo, Duci Celentiæ, 1695.* 21.

EXEGESIS HISTORICA.

ARACCIOLORUM illustrissima in regno Neapolitano familia, sicuti vetusto splendore nulli secunda, ita clarorum fortiumque virorum abundantia facilè prima est. Genealogiam ejus, superioribus exhibitam tabulis, & quicquid ferè de illa in medium adhuc afferre licebit, summæ benignitati Eccmi Domini CARMINEI NICOLAI CARACCIOLI, PRINCIPIS DE S. BONO, elegantis liberalium studiorum, omnisque doctrinæ & autoris & admiratoris, in acceptis me referre grata profiteor mente. Is enim cùm ex literis à Viro Celeb. Anton. Magliabechio ad Rev. & eruditissimum Patrem Hieronymum Mariam de S. Anna Neapoli Carmelitanorum Discalceatorum familiæ adscriptum, datis cognovisset, ad scribendam historiam excellentium in Italia familiarum animum me adjunxisse, communicare mecum statuit, quæ, sicut de cunctarum regni Neapolitani illustrium familiarum, ita etiam de generis sui ortu & incrementis in gratiam amici nobilissimi Hispani in chartam Hispanico idiomate conjecerat, quæque Caput trigesimum primum Commentariorum suorum constituunt, haud gravatus Italicè illa reddere & in libelli formam redigere, cui epistolam præmisit, ad prælaudatum venerabilem Patrem scriptam, ejus præcipuè argumenti, cupere se impensè, ut quæ de familia sua commentatus sit, mihi transmittantur, quò certa mihi de illa constent, nec vanis & falsis aliorum scriptorum de ejusdem origine opinionibus circumducar. Libello illi MSto comitem dein addidit arborem genealogicam, in vasta descriptam charta, literis quoque elegantissimis & humanissimis benevolentiam nobis suam prolixè declaravit. Arborem dictam in XVII. tabulas haud nullo negotio redactam postquam exhibuimus, præcipua jam libelli capita recensebimus; nec tamen alia, quæ apud Historicos fide dignos de Caracciolis lecta nobis & notata sunt, prætermissuri.

Recensitis & refutatis diversis diversorum autorum de origine stirpis Caracciolanæ sententiis, videlicet *Scannasoricis* cujusdam, qui nomen familiæ huic inde natum esse commentus est, quod cum Neapoli regnante Wilhelmo Bono seditio plebis adversus nobiles ob raptam ab horum aliquibus formosam mulierem, orta esset, Rex dictus hisce tumultuantes represserit verbis: *lasciate l' armi contra i Gentilhuomini perche CARI HAGGIOLI*, dein *Francisci Ælii Marchesii*, qui Caracciolos *Pisquitios* dictos, ab illis, qui Rubei (*Rossi*) cognominari solent, diversæ esse originis, & priores ex Helvetia, posteriores verò ex Pisana urbe Neapolin venisse tradidit, à Carolo Borello, Vindice nobilitatis Neapolitanæ, etiam castigatus, porrò *Joh. Baptistæ Fulgosii*, qui libro VI, Cap. II. dictorum & factorum memorabilium, de Sergianno Caracciolo, magno regni Senescallo, verba faciens, non uno se implicavit errore, ita fatus: *non minori apud Johannam II, quàm Philippa Catanensis apud primam, gratia valuit Joanninus Carazolus*

zolas Roseus, ignobili genere ortus, nam qui nobiles putantur, non Rosearum, sed Chirzorum cognomentum ferunt; horum inquam, aliorumque qui à vero aberrarunt, tradita postquam solidis revicisset argumentis Illustrissimus scriptor, ad genuina familiæ suæ incunabula explicanda progressus est, eaque in Græcia quærenda esse asseruit, hoc primario nisus fundamento, quod res esset nota & confessa, in ecclesiis Neapolitanæ urbis usque ad an. 1215. ritus Græcos pariter ac Latinos usu receptos fuisse, inque illis, ubi Græca vigebat liturgia, ædem Georgio sacram primas tenuisse, cui æque ac cœteris quinque non alii quàm Græci sacerdotes præfecti fuerint; ex veteribus verò constare chartis habuisse illam olim Abbates & rectores ex familia *Caraccolorum*, (ita quippe gentem suam antiquitus appellatam fuisse affirmat) videlicet Petros duos, quorum posterior Landolfi Caraccoli filius dicitur, & Johannem Philippi *Contestabilis* civitatis gnatum; hos in Ecclesia Græca summis mactos dignitatibus genere Græcos fuisse cum maximè consentaneum & consequens sit, impulsos esse Græcarum peritos literarum, ut scriptores de rebus Græcis evolverent pervestigarentque & repertum esse Joh. Sosomeni, Veneti, industria in *Sergii Confessoris Historiarum libro tertio* insignem locum, fidem dictis adstruentem, & originem Caracciolæ stirpis Græcam extra dubitationis aleam collocantem, quem ille statim & quidem sub finem anni 1627. cum Marino II. Principe Abellini communicaverit, ita à se Latinè redditum: Irene Imperatrix à Siculis quibusdam admonita Elpidium utriusque Siciliæ Prætorem Cæsaribus studere, „verita ne hujusmodi studium ulteriùs progressum motus in Italia pareret, per Legatos „Siciliam missos adduci Bizantium Elpidium jubet, cujus tamen mandato cùm minimè obedirent Siculi, quo quam primum nascentem seditionem comprimeret, validum exercitum illuc misit, cui præfecit fidum maximè ex suis Anastasium Caraccolum, virum imprimis strenuum, & prudentia insignem, cujus opera, & aliis sæpius „usa est Irene, occasione bellorum contra Bulgaros, & in reliqua administratione Imperii, & libentissimè etiam Leo, & alii Iconomachi usi fuissent, si illorum dogmatibus de tollendis imaginibus assensum præbuisset. His itaque copiis in Siciliam traductis facilè, & Ducis virtute, popularis ille Siculorum motus compressus est, neque „parum ad hanc rem adjumenti attulit, quod is duceret exercitum, qui communia „cum Italis haberet jura sanguinis, quandoquidem usque ad hanc etiam diem in Neapolitano regno plures sint ex hoc eodem stipite Principes viri nobilitate, & opibus „clarissimi (& post pauca, quæ temporis vetustas ita corripuit, ut minimè legi possint, „sequitur idem) Ego dum Italiæ oram lustrarem cognovi nonnullos Neapoli munificentissimos, & generosos imprimis Viros, qui apud illos parva facta additione unius I, Caraccioli pro Caracciolis dicuntur, quod credo factum ad emoliendam vocem, ut videmus etiam usu non raro receptum in aliis vocibus. Illud certò constat „hos nostros Carraccolos eosdem omnino esse, & ex eodem stemmate cum Caracciolis originem trahere. His itaque, hoc pacto in Siciliam sedatis motibus, quibus „sanè tollendis, ut diximus, non parum etiam adjunxit magna Carracciolorum autoritas, Elpidius rebus suis consulens in Aphricam fugam arripuit. „

Hoc itaque probato & stabilito, quod Caraccioli ex Græcia originem traxerint suam, tempus, quo natali solo relicto Neapolim larem transtulerint, in medio tanquam haud satis compertum equidem relinquit Vir princeps initio laudatus; de specialiore verò gentis suæ ortu ex Agatarchidis Historiæ Asiaticæ Libro IX. sequentem affert pericopen: *Caracilorum prosapia antiqua nobilitate illustris varia variis temporibus obtinuit nomina. Prisca etiam ætate Æacidas utpote ab Eaco originem trahentes dictos scimus, tum deinde Caratilos eosdem appellatos à clarissimo Eroe, quem ob insignem de Bulgaris partam victoriam Caraceum dictum legimus, quæ postmodum solet esse in corrumpendis sæpè nominibus vulgi licentia paulatim ex Caracilis Caracoli, tandem Caraccoli facti sunt, quod nomen hac tempestate apud gentiles invaluit.*

Recensum post illa agit virorum aliquot sub Imperatoribus Græcis virtute & dignatione clarorum, quorum mentio apud Scriptores Historiæ Byzantinæ occurrit, refertque adeò ad gentem suam *Ambustum Caraccolum*, Colonæa minoris Armeniæ oppido oriundum, qui Messanam adversus Saracenos egregiè tutatus est sub annum Chr. MXLII, quique posteà Antiochiæ Dux & ab Isaacio Comneno Imperatore *Curopalata*

 dictus

vitiis nostris, & imperii deputatus ad custodiam castri Iscla, à nostris rebellibus impugnatus maluit in una turrium munitionis ipsius, cum se amplius non posset defendere, igne cremari, quàm se sponte inimicorum tradere potestati. Considerantes etiam quod Ligorius præfatus, paternæ fidei constantiam imitando, grata nobis obsequia exhibere poterit in futurum, de benignitatis nostræ gratia, qua consuevimus benemeritis providere, ad aliorum quoque fidelium nostrorum imitationem exempli; damus & concedimus nominato Ligorio fideli nostro & heredibus in perpetuum feudum, quod fuit Gerardi de Ripa, quod tenuit Robertus de Concha in Caleno, & pertinentiis ejus, & nunc ipsum Curia nostra tenet, &c. (b)

BERARDINUS Caracciolus, Ligorii frater, studia literarum & religionis secutus ad Archiepiscopatum Neapolitanum provehi meruit, legationesque in Hungaria & Bohemia obiisse Vghello memoratur; sepulcro ejus hæc inscripta leguntur: *Hic jacet corpus Venerab. in Christo Patris D. & Domini nostri Berardini Caraccioli Rubei de Neapoli, Dei gratia Archiepiscopi de Neapolis, & utriusque Juris Doctoris, ac medicinæ scientiæ periti. Qui obiit an. Dom. MCCLXII. tertio nonas Octobris Joannes Caracciolus Rubeus nepos fieri fecit.*

PHILIPPUS Caracciolus vir manu strenuus & equestris dignationis Carolo Calabriæ Duci Florentiam eunti comitem se præbuit, ibidemque morte interceptus funere magnifico elatus, sepultusque est in æde S. Crucis; avus idem fuit maternus Bonifacii IX. Papæ, paternus verò nec non proavus duorum Cardinalium, videlicet NICOLAI & CONRADI Caracciolorum; prior *Misquinus*, aliás *Missinus*, seu *Moschinus* cognominatus, ab ineunte ætate sacrum Prædicatorum ordinem professus, deindeque ætate auctus *Inquisitor Generalis* regni Neapolitani renunciatus est. Messanensem Archiepiscopatum postea obtinuit, & S. Catharina Senensi postulante ab Urbano VI. Presbyteris Cardinalibus titulo S. Cyriaci in thermis adscriptus an. 1378. d. XIV. Kal. Octob. multas legationes gessit, Perusianam scilicet, Venetam, & cum Cardinalibus Reatino & Veneto Neapolitanam; in Flaminia & Æmylia Vicarius fuit Pontificius cum Agapito Columna. Urbano VI. peregrinanti contra Clementem æmulum semper adhæsit, & denique Romæ è vita excessit, & sepultus in æde Prædicatorum S. Mariæ super Minervam, vir morum sanctitate præditus, beatus post mortem à nonnullis nuncupatus fuit. (c) CONRADUS cum Romanam curiam sub dicto Pontifice Romano frequentasset, ab ejus successore Bonifacio IX. Ecclesiæ S. Stephani propè Aquilejam præpositus, Subdiaconi Apostolici & Procamerarii munere functus, deindeque an. 1402. Archiepiscopus Nicosiensis in Insula Cypri, posteà Melitensis Episcopus cum ejusdem Archiepiscopatus commendatione renunciatus est. Tandem Innocentius VII. cujus Procamerarius fuerat, S. R. E. Camerarium & Presbyterum Cardinalem titulo S. Chrysogoni an. 1405. pr. Id. Jun. dixit. Cum successore illius Gregorio Senas profectus, paulò post eo deserto Pisas ad concilium accessit, & cum cæteris Cardinalibus Alexandri V. electioni interfuit, à quo legatus in Galliam Cisalpinam missus est, ut aliquot oppida nutantia in Ecclesiæ Romanæ fide confirmaret; cumque à Gregorio Melitensi aliisque Sacerdotiis spoliatus esset, ab altero Urbevetanæ Ecclesiæ perpetuus Administrator adscitus est. Supremum diem Bononiæ explevit, & in Cathedrali sepultus est cum hac inscriptione: *Conrado Caracciolo Neapolitano, Tituli S. Chrysogoni Presb. Card. S. R. E. Camerario, Bononiæ legato, supremam vitalis stadii metam emenso, XV. Kal. Mart. MCCCCXI.* (d)

HENRICUS Caracciolus cogn. *Viola*, Johannis præfecti maris filius, primus Comes Geraci, animo & corpore magno pulchraque forma, à regina Johanna I. amatus ejusdempue supremus OEconomus & Magnus regni Camerarius fuit; omnibus denique bonis à Rege Ludovico exutus & fato suo functus ANTONIUM post se reliquit, cui dicta regina Geracensem Comitatum, à Nicolao Acciajolo sibi renunciatum, reddidit, eundemque aliis feudis & Camerarii sui munere auxit. Amissum ille deinde Comitatum sub Carolo III. Rege ab Alberico Barbiano ære reluit, cui JOHANNES ejus filius Roccettam in Calabria, à Rege sibi donatam, adjunxit. Huic BAPTISTA frater successit, qui Ludovico III. operam navavit atque ab eo Terrænovæ Comes creatus,

(b) pag. 43. (c) Ciaccon. Hist. Pontif. & Cardin. T. II. p. 641. (d) Ciacc. Op. cit. p. 718.

tus est. Magnificam idem instruxit aulam, virosque armorum & literarum studiis claros aluit, omniumque Baronum splendidissimus fuit, sicut *Tristanus Caracciolus* in libro suo inedito *de varietate fortunæ* refert; at gnatus ejus THOMAS ex Comite Marchio creatus documentum dedit quàm instabilis sit fortuna; delatus enim rebellionis apud Alphonsum Regem feudis multatus & carceri mancipatus est. (e)

In numero fratrum Johannis Caraccioli, quem primum Rossi cognomen assumsisse dictum est, Gregorium in tabula recensuimus, patrem Landolphi & BARTHOLOMÆI. Hoc genitum fuisse ajunt *Philippum* Ripæ longæ dominum, Carafeorum stirpis satorem, quippe cujus posteri longo temporis spatio appellati sunt *Caraczoli dicti Carafa*, id quod ipsa Carafeorum familia diffiteri nequit, sed ob matrimonium Bartholomæi Carafæ, Philippi filii, cum Delitia Caracciola id factum esse perhibet, quemadmodum in Genealogia Carafeorum videre erit. Matrimonii econtra istius probationem Caraccioli desiderant, negatque Noster exhiberi illam posse, sibi verò in proclivi esse argumentis omni luce clarioribus evincere. Carafeos à Caracciolis originem trahere; atque ita *Borellus* etiam sensit, qui constare ait non modò è scripturarum propè innumerabilium, sed è multorum etiam marmorum monumentis, quæ in æde S. Dominici jam diu extiterunt & extant, Carafeorum familiam non esse diversam à Caracciolorum familia, sed planè eandem. (f)

AD TAB. II.

OTTINUS Caracciolus, Johannis Maidæ toparchæ, qui tabulam inchoat secundam, filius, vir fuit strenuus & charus Regi Ladislao, cui fidem probavit suam, atque in improspera pugna, qua is cum Ludovico Andino congressus est, captivitatem subiit. Ladislao vivis exempto Johannam reginam ab imperio Jacobi Borbonii Marchiæ Comitis, cui nupta erat, fortiter vindicavit. Ad Magni Aancellarii officium provectus, nec ea dignatione contentus, sed invidiæ stimulis agitatus erga Sergiannum Caracciolum, quo regina plurimum utebatur, diffidere cum illa cœpit, & clandestina cum Sfortia, reginæ itidem successente, consilia coquere, at ista dono Neocastrensis Comitatus illum demulsit; autor posteà conjurationis adversus Sergiannum fuisse creditur, mortuaque regina Renati Andini partes secutus est, verùm ab Alphonso Aragonio victore magnâ bonorum parte multatus præter Neocastrum & Ferolitum nihil LUDOVICO, pronepoti suo ex fratre, quem hæredem nuncupavit quod filios ipse non genuisset, reliquit. Huic posteà Ferdinandus I. Rex non illa tantùm castra, sed Maidam quoque & alia ademit, quæ ALPHONSUS, illius filius recuperavit quidem, sed iterum amisit, donata à Ferdinando II. *Marco Antonio* ex Caracciolis *Puquutiis*. (g)

Ab *Angelo* Caracciolo, qui Ludovici, secundi Comitis Neocastrensis patruus, Ottini nepos ex fratre fuit, sanguinem ducunt OCTAVIUS Princeps Forinensis quartus, & FABIUS Dux Bellicastrensis primus, in familiæ suæ gloriam viventes, nec non ELIGIUS & CAJETANUS, sacris conspicui dignitatibus; hic enim frater posterioris, Compsæ Archiepiscopus est; ille, prioris germanus, Clericorum Regularium religionem amplexus ob eximias, quibus pollebat animi ingeniique dotes, ab Archiepiscopo Neapolitano, & Cardinali Antonio Pignatello, Theologi sui, Consultoris S. Officii, Examinatoris Synodalis & Censoris librorum muneribus mactus, & postquàm ille ad Summum evectus esset Pontificatum, Romæ *Qualificator* S. Officii, & Consultor S. Congregationis rituum creatus, tandemque ad Archiepiscopatum Cusentinum assumtus est, cum dignatione Episcopi *ad Solium assistentis*, & *Prælati* Papæ *domestici*; nec diu benefactori suo superstes mansit; eodem enim anno, quo ille mortalitatem explevit, ad finem declinante, ipse quoque vivendi finem fecit.

(e) Sansov. orig. fam. illustr. Ital. p. 122.
(f) Lib. cit. p. 129. (g) Sansov. op. cit.

AD

AD TAB. III. ET IV.

DE Caracciolis, qui Tabula recensentur tertia, atque à MARINO, Magni Senescalli munere, sub regno Johannæ primæ, functo, orti, & *Blanci* cognominati, Nobilibusque *Nidi Sedilu* in civitate Neapolitana annumerati sunt, quorumque aliqui *Misuracum* Marchionum dignatione tenuerunt, in Spinellorum familiam deinde ab *Isabella* illorum hærede transportatum, aliqui *Banderani Toparchæ* hodieque salutantur, narrandi argumento destituti ad quartam progredimur tabulam. Hanc PHILIPPUS *Ugo* vel *Hungot* dictus orditur, qui Johannæ I. reginæ à cubiculo fuit, & audaci inclaruit facinore: namque in præsentia Ludovici Regis Magno Senescallo Acciaiolo rixa concitata lethale infligere vulnus sustinuit. Ab eodem ingens clarorum & fortium virorum agmen provenit: primigenii fuere Marchiones *Vici*, quod oppidum est maritimum & Episcopale provinciæ Capitanatæ, NICOLAUS ANTONIUS primus isto mactus est titulo, à Carolo V. Imperatore, de quo in bello contra Gallos, & præcipuè cùm Neapolis acri à Lautreccio obsidione premeretur egregiè meritus erat. E *Julia Leonessa*, Pauli IV. Pontificis è sorore nepte, quam rapuisse Sansovino dicitur, GALEATIUM genuit, qui solum vertit, & Genevæ Allobrogum decessit; causam & summa vitæ ejus, Gallicis Italicisque & novissimè Germanicis quoque literis posteritati traditæ, capita *Thuani*, gravissimi scriptoris verbis enarrabimus, sic autem ille Historiarum Libro LXXXIV: *Galeaccius Caracciolus, Vici Marchio, hoc anno, 1586. debitum naturæ procul à patria persolvit. Is Nicolaum Antonium, bellis sub Arausionensi Principe in Italia celebrem, patrem habuit, matrem Petri Antonii Carafæ, qui Paulus IV. post adeptum Pontificatum dictus est, sororem.* (non sororem, sed è sorore ejus natam, fuisse jam innuimus) *Victoriam, Ducis Nucerini F. in uxorem duxerat, ex qua numerosam sobolem sustulit. Sed cùm sub id Petrus Martyr Vermilius Neapolim venisset & jam tum disseminatam per Helvetios & in Germania doctrinam fidis in arcano instillaret, in iis sectatores habuit Johannem Valdesium Hispanum, & Jo. Franciscum Casertam, Galeacio affinitate conjunctum, & ipsum Galeacium, qui jam arctam cum M. Antonio Flaminio, Victoria Columna Ferdinandi Piscarii Marchionis viduæ, perfamiliari, ob pietatis studia amicitiam colebat, non quòd Flaminius doctrina in cæteris illi addictus esset, sed quòd quædam ad justificationem pertinentia, & multa, quæ prava consuetudine in Ecclesiam irrepsisse videbantur, emendari consultum doceret. Tandem à Valdesio & Vermilio persuasus, & cùm officii causâ in Germaniam, ut Carolo V. Cæsari inserviret, venisset, Argentinæ convento eodem Vermilio, qui interim in Germaniam discesserat, magis confirmatus, Genevam, patre ac conjuge & liberis relictis, concessit; cum aliquoties cum patre primùm in Italia, & posteà cum patre & conjuge simul collocutus, nec illius reverentiâ, nec amore hujus aut liberorum, collo paterno hærentium, blanditiis ac lacrymis adduci posset, ut propositum mutaret. Postremo Genevam reversus, quasi uxor prima secum divortium fecisset, aliam duxit anno 1560. primùm consultis Pastoribus, sicuti scribunt, qui res eas prodidere, Annam Fremeieram nomine, jam quadragenariam. quæ viro priore defuncto, Rotomago, unde nata erat, ob religionis causam paulò antè migraverat, cum eaque in summa tenuitate, quippe omnibus bonis dejectus, ad annum 68. ætatis conjunctissimè vixit.* Natu maximus filiorum Galeatii NICOLAUS ANTONIUS avo in Vici Marchionatum successit, & cum multis adversitatibus ob Perifani de Ribera Proregis Neapolitani invidiam odiumque conflictatus, nec successores ejus sibi faventiores expertus est, ita ut abesse aliquandiù à patria & Venetiis, ubi Patritiorum albo inscriptus fuit, exulare mallet, quàm domi inter infestos agere; Panormi in Sicilia tandem fatis eum concessisse autor vitæ Galeatii, patris, refert. In nepote ejusdem Vici Marchionum linea defecit, transeunte Marchionatu cum sorore ultimi ad Spinellos, Principes Oliveti.

LELIUS *Bonati & Torrecusi Marchio* in numero filiorum Galeatii Caraccioli quoque fuit, pater cùm aliorum natorum, tum præcipuè *Caroli Andreæ* & *Lucii*, quorum posterior Ducis *S. Viti* titulo auctus est, nec inglorius militiæ fuit, in qua gradum

Campi

Campi Magistri tenuit; at CAROLUS ANDREAS, qui in paternos successit Marchionatus, longè omnes suæ ætatis belli gloria & virtute superavit; vix ex ephebis egressus, in Africa tyrocinium armorum fecit, indeque reversus cum classe, quæ tum in Brasiliam copias transportabat, eò profectus & peditum cohorti præpositus est atque ad majores pedetentim gradus se extulit. Posteà Cardinalem Infantem in Belgium Germaniamque comitatus est, cumque in celebri apud Nordlingam prœlio strenuè fecisset, rei machinariæ in Alsatia præfici meruit; sequenti verò anno 1635. in Italiam ire jussus Valentiæ à Gallis obsessæ auxiliares copias intulit, & servatæ urbis decus retulit. Deinde in Burgundiæ etiam Comitatu documentis fortitudinis suæ editis in Navarram, indeque in Biscajam accitus est, ubi an. 1638. Fontarabiam liberavit, & Salsulas, à Gallis interceptas, recuperavit. An. 1641. in obsidione Barcelonæ filium natu maximum *Carolum Mariam, S. Georgii Ducem* appellatum, jamque Generalis Equitatus Castellensis præfecturam meritum, amisit; quem mœrorem levavit Rex Hispaniarum non tantum consolando, id quod literis propria manu scriptis præstitit, sed etiam supremum militiæ suæ in Catalonia Lusitaniaque & regno Neapolitano regimen ei conferendo. Itaque an. 1646. ad penates suos rediit, quietisque portum se tenere ratus, excitus denuò, & Orbitello, à Gallis acri obsidione presso, suppetias ferre jussus est, nec invitus eam suscepit provinciam, qua feliciſſimè media æstate defunctus febrim ex flagrantiſſimo æstu contraxit, ejusque vi confectus è vita discessit, maximo sui desiderio, ob raras, quibus præditus erat, virtutes, relicto. (h)

Haud minore felicitate ac virtute floruit progenies MARCELLI Caraccioli; fuit is frater primi Marchionis Vici, *Marcellone* vulgo appellatus, & magnæ existimationis apud Regem Ferdinandum Catholicum, à quo primus ex popularibus suis in spectatiſſimum S. Jacobi Ordinem cooptatus est, nec non apud Carolum V. Imperat. qui eum Comitem *Biccarensem* creavit. Filium post se reliquit FERDINANDUM, impigrum militiæ virum, enituit ejus virtus atque opera cum an. 1566. II M. peditibus stipatus oræ maritimæ in Capitanata, à Turcis incursatæ, suppetias ferret. Barlettæ deinde cum præsidio impositus, ita se gessit, ut à civitate catena aurea donaretur cum numismate regio, cujus aversæ parti hæc inscripta erant verba: *Ferdinando Caracciolo & prudentiam & benignitatem in tuenda bis urbe S. P. Q. Barolitanus.* (i) Multis etiam patrimonium suum amplificavit feudis, quæ inter *Airola* numerabatur, Ducatus titulo in ipsius gratiam ornata, quo atnepos ejus CAROLUS jam eminet, magis verò naturali ingenii ad omnia dexteritate, qua pollere prædicatur. Frater illi est INNICUS, qui Ecclesiastico vitæ generi se dedidit, & orbitam premit *abpatrui* sui *cognominis*, Francisco, secundo Airolæ Duce, nati; hic cum sua virtute, tum favore Pontificum Rom. Urbani VIII, Innocentii X. & Alexandri VII. ad ampliſſimas pervenit dignitates; namque à primo Præsulari indutus veste Protonotariis Apostolicis de numero *participantium* adscriptus & *utriusque Signaturæ Referendarius*, moxque *Cameræ Apostolicæ Clericus* renunciatus est; secundus Judicem in Signatura Gratiæ, & teloniorum annonæque Præsidem constituit, quo officio ita, ut virum bonum & liberalem decet, functus esse celebratur; tertius *Auditorem* Cameræ Apostolicæ, moxque d. XV. Febr. an. 1666. *Presbyterum Cardinalem* creavit, sed die VII. Mart. demum vulgavit, eodemque die Archiepiscopum Neapolitanum dixit; à Clemente IX. deinde, cujus comitiis eodem anno interfuit, *S. Clementis* titulum obtinuit. Post biennium iterum Romam ad nova venit comitia, iisque electione Clementis X. finitis ad Ecclesiæ suæ regimen Neapolin rediit, (k) cui dum in extrema etiam senecta gnaviter invigilat, & die quodam in domesticum descendit sacellum, missam celebraturus, apoplexia correptus, spiritusque protinus ei interclusus est.

(h) Galeat. Guald. Scena degli huom. illustri.
(i) Sansov. lib. cit. p. 124.
(k) Ciaccon. Hist. Pont. & Card. T. IV. p. 763.

AD

AD TAB. V.

CIARLETTA Caracciolus, à quo quinta primordium capit tabula, splendidissimæ & clarissimæ propaginis sator fuit; ipse illa tempestate, qua Renati Andini partes in regno Neapolitano potiores erant, autoritate pollebat, & aliquot castella oppidaque fidei suæ demandata tenebat; sed Renato de gradu depulso & regno ejecto, ille quoque fortunarum suarum jacturam fecit, tandem verò in gratiam apud Alphonsum Regem positus, ejusque Consiliarius factus est. (l) A gnato ejus minori ortus est CIARLETTA, tertius hujus nominis, virtutis ac sapientiæ studio nobilitatus, cujus publicum orbi literario post se reliquit monumentum; tractatum nempè moralem *de Felicitate humana*, in decem divisum libros, & Neapoli an. 1574. typis exscriptum. DOMITIUS, primogenitus Ciarlettæ I. filius, egregia abundavit sobole, è natu minoribus erat ANTONIUS, cui uxor *Johanna Gesualda* Salviam attulit, cujus Baronem gnatus ejus JULIUS CÆSAR se dixit, genuitque MARCUM ANTONIUM; is Marchionis Brientiæ titulo auctus est, cui JOH. BAPTISTA, eo satus, Principis Atenensis axioma adjunxit; sed defecit in hujus filiis virilis illorum stirps, quorum tres Marchiones Brientiæ successivè audierunt, & denique avitam ditionem nepti suæ è sorore Annæ Gambacurtæ reliquerunt, quæ illam in Caracciolam reduxit familiam, nuptui locata Dominico Duci Montisnigri, à Johanne Baptista Caracciolo, cogn. Ingrillo, Domitii filio primogenito, oriundo.

AD TAB. VI.

MARINUS Caracciolus, Domitii filius secundogenitus, non suæ modò familiæ lumen ac decus, sed foris etiam clarissimus, & in magna dignatione apud Pontifices Maximos & Carolum V. Cæsarem fuit. Aulicam à prima juventa sectatus vitam Ascanio Sfortiæ Cardinali inserviit, dein in Romana versatus Curia à Leone X. Protonotarius Apostolicus dictus, & legatione ad Carolum, ad Imperiale fastigium provectum, an 1518. ornatus est; atque huic dexteritatem in rebus agendis suam ita probavit, ut in ipsius ministerium adscitus gravissimis ab eo negotiis adhiberetur, & pacis sanciendæ ergò ad Venetos Regemque Angliæ Legatus mitteretur. Post hæc Cæsaris Orator apud Franciscum Sfortiam Ducem Mediolani fuit, quem ita sibi devinxit, ut ab eo Vespolati ac Galerati Comitatu, aliisque oppidis donaretur. Carolus hanc donationem probavit, & in diplomate *Marini viri amplissimi ex pernobili familia dignitatem non sibi tantùm, sed omnibus ferè Christianis Principibus, cognitam esse* dixit, & ad Catanensem Episcopatum, sæpius pastore orbatum, eos delegit, quos deligi voluit Marinus; huncque Episcopatum ipse etiam an. 1524 regendum suscepit, sed paulò post Scipioni fratri suo cessit. A Paulo III. Papa denique in gratiam Imperatoris creatus est *Cardinalis Diaconus S. Mariæ in Aquiro* d. 20. Mart. 1535, sed reservatus tunc in pectore, & demum die 31. Maji publicatus. Ab eodem ad ipsum Cæsarem pro pace inter eum & Franciscum Galliæ Regem componenda missus, cùm eodem temporis tractu Franciscus Sfortia decessisset, & Mediolanensis Ducatus in Cæsaris ditionem concessisset, ab eo urbi & provinciæ primi Præsidis sive *Producis* dignatione præfectus, eoque in munere, quod egregia obiit fama, mortuus est, propè septuagenarius. (m)

JOHANNES BAPTISTA Caracciolus, cui cognomen *Ingrillo* fuit, ex fratris Marini Cardinalis hæreditate Comitatum Galeratensem in Insubria accepit, eundemque ad filium suum natu maximum DOMITIUM transmisit, qui illo vendito *Torellam* in regno Neapolitano, & paulò post *Atripaldam* quoque sibi comparavit, & super illa Comitis, super hac verò Marchionis primùm dein Ducis titulum à Philippo Rege obtinuit. MARINUS, Domitii F. paterno avitoque splendori gloriam ex memorabili

Oo pugna

(l) Sansov. loc. cit. (m) Sansov. & Ciaccon. op. cit.

pugna navali Naupactensi, cui interfuit, relatam, decusque *Principis Abellini*, quo mactus est, addidit. Abellinum, antiquum Hirpinorum oppidum, civitas est ulterioris principatus in loco editiore ad Sabatum fl. apud montis Virginis radices posita. (n) CAMILLUS, Marini F. secundus Abellini Princeps tum suopte ingenio bellicosus, tum conditione temporum ad arma stimulante, omnem ferè ætatem in castris contrivit, atque ad supremam usque præfecturam equestris militiæ pertigit, in qua ita se gessit, ut laborum ac fidei decoramenta multa tulerit, videlicet torquem *Aurei Velleris*, officiaque insignia *Magni Cancellarii regni* Neapolitani, & regii Consiliarii in Consilio sanctiori Neapolitano ac Belgico. Uxorem quoque habuit se dignam, *Robertam Carafam*, quam Julius Cæsar Capaccius in Elogiis illustrium fœminarum sequentibus laudavit verbis: *Et Carafa & Caracciola familiarum luminibus coruscans, inter eximias Matronas, Principesque nitet Roberta. En vides quàm splendidè utrarumque gloriam in augustissimo plenissimoque dignitatis vultu repræsentet &c.* Subjungit paulo post: *Quid Roberta fœlicius? in qua pulchritudo cum castitate, venustas cum modestia, eloquentia cum verecundia certarunt? Quæ florentem juventutem laboribus erudivit, cum, absente conjuge (qui ex bellica laude & disciplina profusis sanguine & fortunis, ad Regum gratiam aspirabat) ab insolenti rerum domesticarum fastidio nunquam abhorruit, rem familiarem splendidè auxit, rexitque tanta prudentia subditos, ut togata pariter, atque armata, jus redderet, injurias propulsaret? Quàm doctè scripsit? Quàm opportunè loquuta est? Quàm suspenso & sollicito animo rimabatur, quæ non veluti Temistocles Miltiadis trophæis, sed veluti Roberta, cui nullam parem judico, conjugis, liberorum, status amore è somno suscitabatur. Sanctè vixit, sanctissimè decessit, quæ Sylvestro Franciscano Capuccino sui ipsius mortem prænunciavit.*

Filios Camillus Abellini Princeps ex Roberta Carafa suscepit quatuor, sacris secularibusque titulis illustres, namque MUTIUS, qui Ugello in Italia Sacra *Thomas* audit, ex Episcopo Cyrinensi Archiepiscopus Tarentinus creari meruit, DOMITIUS, *Bella Marchio* dictus, nomen suum præclara morte, quam in Belgio militans, & pro Silvæ Ducis mœnibus fortissimè pugnans, septendecim vulneribus prostratus oppetiit, perpetuæ commendavit memoriæ; JOSEPHUS Torellæ Principis titulum accepit, atque ad posteros ex se natos transmisit, sicut MARINUS, frater ejus natu maximus in Abellinensi Principatu nec non munere M. Cancellarii filium nepotemque successores habuit; quorum prior, nempè FRANCISCUS, quartus Abellini Princeps, doctrina insignis & armis, solemni etiam & splendida legatione illustratus est, qua Innocentio X. Pontifici Maximo equulum candidum, censumque, quem Rex Catholicus sedi Romanæ annuatim pendere solebat, exhibuit, posterior MARINUS hujus nominis III, & quintus Abellini Princeps, supremum regni Cancellariatum jure hæreditario nactus, nuperque inter Equites Ordinis Aurei Velleris cooptatus Principis omnibus rebus ornatissimi famam tuetur.

Sed nec ab *Ascanio* Caracciolo, cui æque ac genitori suo Johanni Baptistæ, cognomentum *Ingrillo* fuit, ingloria orta est propago; nam et illa Archiepiscopos, Marchionesque & Duces tulit. Natu maximum inter ejus filios JOH. BAPTISTUM, uxor *Portia Carafa* Marchionatu S. *Erami* auxit, postquam ea Octavii fratris sui sine prole mortui, hæres facta esset. Defunctæ memoriam maritus eleganti coluit monumento in æde S. Johannis Carbonariensis fratrum Eremitarum S. Augustini condito, cui hæc inscripta sunt: D. O. M. *Portiæ Carafæ Marchioni S. Erami Conjugi unicæ & incomparabili, cum qua unanimus vixit annis XLIV, & vivens tumulari concupivit Joannes Baptista Caracciolus, regii Equitii Præfectus & Consiliarius, Altare, Amoris & honoris ergo cum lacrymis posuit, & post mortem dilecto cineri omnino se uniri mandavit. Vixit annos XLIV. mens. III. dies IIX, obiit Anno Salutis CLXICIIXX. V. Kal. Maji.*

Ex liberis Johannis Baptistæ Caraccioli & Portiæ Carafæ Marchionum S. Erami, MARINUS natu maximus in hunc successit titulum, CAROLUS verò minor natu *Dux de Monte nigro* creari meruit, quod decus in præsentia JOSEPHUS, ejus è filio Dominico nepos, qui etiam Brientiæ Marchio jure audit materno, sustentat, suaque id auctum virtute.

AD

(n) Ughellus Ital. sacr. Tomo VIII.

AD TAB. VII.

HActenus de Caracciolis Roffis five Rubeis dictum fuit, nunc ad illos, qui *de Leone* vel *Pisquitii* cognominantur, tabula feptima deducimur; fator eorum *Landolphus* fuit, fpectatæ vir virtutis, quem Carolus I. Rex, cum gymnafium Neapolitanum novis ornaffet privilegiis, doctoribusque, Officialem in eo anno 1269. conftituit, cujus partes effent providere, ut ftudiofis res ad victum pertinentes æquo veneant pretio, & fine fraudatione; quare Juftitiarius Scholafticorum (*Giuftitiere degli Scolari*) appellatus, & falario viginti unciarum auri mactus eft, ficut Summontius Libro III. Hiftoriæ Neapolitanæ refert. (o) Egregia idem floruit prole, mares ad minimum fex fuiffe conftat, quos inter BERARDUS fi non natura, at dignatione, primas tenuit; is in Curia Romana Protonotarii nec non Cancellarii Sedis Apoftolicæ fpartam ornavit, à Rege Carolo I. autem inprimis amatus, multoque in honore habitus, & fuaviffimis appellationibus *Compatris ac Venerabilis Magiftri* in literis frequenter honeftatus fuit. Fratres ejusdem in Tabula recenfiti, quo nati fint ordine, quisque major inter ipfos fit, quis minor, haud fatis liquet. LIGORIO, quem alii *Gregorium* nominant, cuique primum, nullius in fraudem, dedimus locum, *Suizza* cognomen fuit, à quo Suizzerorum appellatio, omni ejus pofteritati familiaris orta effe videtur; ifta in eam nonnullos induxit opinionem, ut Helvetios natione fuiffe ftatuerent, illosque eo vocabulo, cum Latino uterentur fermone, appellarent. Idem Ligorius Pifciottæ Dominus fuit, cum jure uxorio, tum beneficio Regis Caroli I, qui id, à Friderico II. Imperatore Bartholomæo de Alicio, Ligorii focero, ademtum, ei uxorique reftituit, quemadmodum ex veteri charta Borellus refert. Id ad filium Ligorii GUALTIERIUM, qui *Pisquitii* cognomine, incertæ originis ac fignificationis, ad patruorum exemplum ufus eft, tranfiit, atque in ejus ftirpe primogenita permanfit, donec ea deficeret in BARTHOLOMÆO præclaro viro, & multiplici doctrina, inprimis verò eleganti antiquitatis fcientia, prædito. Nec minus ornamento huic fuerunt ftirpi FRANCISCUS, Gualtierii frater, Canonicus Rothomagenfis in Gallia, & Cancellarius Parifienfis, BERARDUS, tertius Pifciottæ Dominus, Prorex Capitanatæ & Vicarius Magni Camerarii, regiusque Confiliarius, cui ab uxore fecunda obvenere *Manfredonia, Mons S Angeli, Sipontum, Lefina* aliaque loca, BALTHASAR decimus Pifciottæ Dominus, matrimonio pronepotis regiæ infignis, JACOBUS, dictus *Cubballa*, fator Dominorum de *Valle & Parete*, & denique horum poftremus JOH. ANTONIUS, idemque primus Oppidi Comes vir ftrenuus ac religiofus, quam virtutem facris exercuit fundationibus; facellum quippe fplendidiffimum extruxit, in *Annunciata*, quod jam ad Principum S. Boni, tanquam Ducum Feroleti, familiam pertinet, fundumque condidit, ex quo fœminæ gentis fuæ dotarentur, quotquot Caracciolorum utriusque ftirpis Leoninæ & Rubeæ infignia quadripertitim gerere voluerint; id quod eradicandæ opinioni, quam multi de diverfa illorum origine imbiberant, inftituiffe videtur.

AD TAB. VIII. ET IX.

BARTHOLOMÆUS Caracciolus, florentiffimi palmitis fator, *Pisquitii* cognomentum habuit, quo etiam BERARDELLUS ejus gnatus ufus eft, at JOHANNES nepos ufurpatione vocis abftinuit. Hoc ortus eft BERARDUS, cui cognomen *Mazzandrono* fuit, & magna in aula regia dignatio; filios idem tres fufcepit, qui finguli pofteros ex fe natos habuere; à MARINO, natu inter illos minimo, defcendit MARCUS ANTONIUS; is inde à pueris Ferdinandi II. Regis contubernalis, exilii etiam quod ille regno Neapolitano à Carolo VIII. Gallorum Rege occupato fubiit, confors effe voluit, relictis charitatibus & fortunis omnibus, cumque ille regnum recuperaffet, victoriarum ejus magna pars fuit, & perpetuæ fidelitatis fuæ præmium Comitatum

(o) pag. 320.

mitatum Neocastrensem aliaque decoramenta tulit; quoniam verò mascula carebat prole, filiam suam primogenitam fratris sui Johannis Baptistæ gnato, ALPHONSO nuptui locavit cum dote dicti Comitatus, quò ex matrimonio natus FERDINANDUS Ducis Feroleti titulo auctus est, hujusque porro filius ALPHONSUS II. Oppidensem Comitatum possessionibus ex paterna hæreditate acceptis adjecit. Hoc editus FERDINANDUS II. cum improlis de seculo abiisset, ad sororem ipsius natu majorem, agnato Principi de S. Bono nuptam, tituli & fundi illi omnes devoluti sunt.

FRANCISCI, qui *Siccus* cognominatus, & Berardi Mazzandroni filius medius fuit, progenies in duas abiit lineas, à nepotibus ejus, *Tristano* & *Ludovico* conditas, sed ambæ defecerunt; à posteriore orti in privata se continuerunt conditione, nisi quod *Johannes Baptista* illius nepos Venetis militando rem ampliorem gloriamque multam, sibi peperit. A Tristani filiis duæ iterum lineæ provenerunt, quarum altera à GODOFREDO edita Ortæ Toparchas habuit, exstinctos in Francisco ejus atnepote; cujus soror Ortam in Marchionum de Gioiosa familiam transtulit.

Hi à JOHANNE, Tristani filio natu majore, sanguinem duxerunt; pater enim is fuit alterius TRISTANI, viri sua ætate in disciplina Philosophiæ moralis celebratissimi, cujus opera inedita multorum versantur manibus, illud inprimis, quod *de varietate fortunæ* scripsit, & exemplis Principum regni Neapolitani illustravit. Multos idem nepotes ex gnato *Michaele*, cognomine *Claudo*, habuit; in minorum natu numero TRISTANUS III. erat, progenitor Ducum *de Rocca Rainola*, quorum primus THOMAS gloria militari, multis fortibus factis, & inprimis auxilio, quod Genuensibus tulit, parta illustris fuit, secundus improlis, nec tamen inglorius, vivis excessit. JANUARII, qui primogenitus Michaelis filius fuit, progenies, insignibus aucta titulis, viget hodieque in FRANCISCO Marchione quarto de *Gioiosa* & Duce *Atellæ*, filiisque ejus, quos inter primas tenet NICOLAUS MARIA Dux *Girifalci*, jure materno dictus, & HIERONYMUS *Soriti* Ducis dignatione mactus.

AD TAB. X. ET XI.

A Berardi Mazzandroni filio natu maximo *Petracone*, Magno Johannæ I. reginæ Senescallo, ortus est PETRACO II, à quo initium tabulæ ducitur decimæ. Hic regnante Johanna II. virtute & existimatione floruit, & post alia insignia officia munere Magni Marescalli regni, tituloque *Comitis Burgentiæ* decoratus est; filius ejus JOHANNES JACOBUS ad ampliores provehi meruit dignitates, in societatem Equitum Ordinis *Velleris muris Pontici* à Ferdinando Rege allectus, Magnus regni Cancellarius & *Dux Caggiani* creatus; egregia idem auctus est sobole; à maribus natu minoribus descenderunt Marchiones Castellanetæ, quorum familia mox in colum, ut ajunt, delapsa est, nec non *Duces Siciniani & Marchiones Binetti*, qui Tabula XI. enumerantur, quorumque stirps emarcuit, succedente *Bernabovi*, ultimo Siciniani Duci, amita ejus, Carolo de Tocco Principi Montis Miletti nupta. At primogenitus primi Ducis Caggiani filius, PETRACO hujus nominis tertius perpetua floruit propagine; hoc natus JOH. BAPTISTA Ducalem titulum à Caggiano in Martinam transtulit, *Martinæ Dux* exinde dictus; à Pasquali filio ejus natu minore Marchiones *de Macchiagodena* & Comites *Picerni* provenerunt, quos titulos jam gerit FRANCISCUS, is quoniam æque ac frater ipsius JOSEPHUS Serræ Comes prole destituitur, hic interarescit palmes. PETRACO, filius Johannis Baptistæ natu major, Ducum Martinæ stirpem propagavit, abavusque fuit FRANCISCI, noni Ducis Martinæ, cujus illa tempestate, qua domestica Neapolitani regni quies seditionis popularis fluctibus agitabatur, fides ac fortitudo enituit; namque commissa sibi provinciarum quatundam tutela ita functus est, ut tumultuantibus in Tarentino oppido agroque repressis, & Hydruntinis, qui nutabant, in officio obsequioque Regis retentis, spes rebellium everteret, qui iram adversus illum suam distrinxerunt, caput ipsius licitando, sicut Brusonius memoriæ prodidit; (p) hoc etiam referens, propè ab illo aliquando abfuisse infortunium Buccini,

(p) Hist. Ital. Lib. XVI.

Buccini, suæ ditionis oppido; proditum enim à suismet subditis, quibus occultum cum rebellibus commercium erat, vix fuga se & charitates suas exitio subduxisse, supellectilis verò omnis, L. M. scutatis taxatæ, jacturam fecisse, filiolumque quoque, fugæ & aeris incommodis in morbum lethalem conjectum, amisisse. Trigam tamen gnatorum egregiam post se reliquit; eorum natu maximus PETRACO V. avitos jam ornat titulos, INNICUS, fratrum suorum ætatibus medius interjectus, inter Prælatos Curiæ Romanæ eminet, JOHANNES BAPTISTA natu minimus bello strenuus Cæsari equitum ductor meret.

AD TAB. XII.

MARINUS Caracciolus, cognomine *Scapuccinus*, Johannæ II. Reginæ cubicularius & consiliarius, ejusdemque Vicarius in Barensi provincia fuit, dein Alphonsi Aragonii gratia quoque floruit, cùm is rerum in regno Neapolitano potitus esset, eò quod insignem ei operam gravissimis occasionibus navasset. Possessionibus prætereà auctus, ita eas inter tres gnatos, quos è diverso sustulit matrimonio, dispertiit, ut natu minimo *Hectori* Marsicum Vetus, secundogenito *Sergianno*, Celentiam, Canenchium, Fanum Angeli & Silvestri, Torremque Brunam assignaret, natu maximo TIBERIO autem San Bonanam & Monserrantensem ditionem, quæque alia ex materna ad ipsum devoluta erant hæreditate, relinqueret. Hoc satus MARINUS à Rege Ferdinando Catholico *Marchionatu* auctus est *Bucianicensi*, quo honore cùm ipse gestiebat, tùm effert sese etiam nunc posteritas ejus jure meritoque, quoniam tertius demum in regno fuit, qui honorifico Marchionis titulo meruit mactari. TIBERIUS, filius illius natu major, improlis mortuus, ditionem paternam ad fratrem JOHANNEM ANTONIUM transmisit, quem ad bellicam adspirantem gloriam in vigore ætatis mors abstulit. Hoc natus MARINUS, quartus Marchio, insignem Carolo V. Imperatori operam præstitit in expeditione Senensi & Ostiensi, nec non in bello, quod illi à Pontifice & Gallis in regno Neapolitano illatum est; Calabriæ deinde per triennium Proregis dignatione præfuit, cumque ad summa quæque eniteretur, immatura morte interceptus est. Defunctum Horatius Blancus laudavit oratione funebri, quam ejus gnato JOHANNI ANTONIO inscripsit. Hic Aprutii adversus Turcas, regionem illam facta exscensione populantes, strenuè cum globo mille militum ex suismet subditis collecto defensi prœmium tulit *Principis de S. Bono* titulum, amplissimo privilegio à Rege Philippo II. sibi collatum. MARINUS, secundus S. Boni Princeps, illius filius, Hymenæo propitio usus, uxores duas, domuum suarum hæredes, accepit, novisque ab iis possessionibus auctus est, videlicet à prima Serinensi Comitatu, ab altera Neocastrensi & Oppidensi nec non Ducatu Feroletensi; torque præterea aurei Velleris decorandus erat, nisi mors virum occupasset invida. Hæc filio quoque ejus, è priore suscepto toro, & Serinensis Comitatu hæredi, iniqua, vix dum annos pueritiæ egressum rapuit; itaque ad ALFONSUM, è secundo matrimonio primogenitum hæreditas omnis paterna, maternaque & fraterna delapsa est, qui, cœlibatum conjugio præferens, fratri suo PAULO familiæ propagationem commendavit, & Feroleti Ducatum, qui titulus in castellum *Sangri* dein transscriptus est, eidem cessit, sed cùm huic eodem pœnè temporis tractu fatis concedendum fuisset, ad FERDINANDUM res uxoria rediit, cui Alphonsus præter Ducatum modò dictum, Marchionatum etiam Bucianicensem tradidit, fratre illorum natu minimo, JOH. BAPTISTA Melitensem militiam intereà amplexo, in qua ad Messinensem Prioratum provectus, denique verò à Rege Catholico Consiliariis status in regno Neapolitano adscriptus est. Sed Ferdinandum ab uxore charitatibusque suis mox divulsit fides & officium, quod Regi suo debebat, & majorum exemplo privatis antiquius habebat rationibus commodisque; cum enim ex populari tumultu Neapoli orto gravis per universum regnum seditio exarsisset, sagum protinus induit, & tribuni militaris partibus alacriter susceptis, Nolæ aliorumque Campaniæ locorum defensioni invigilavit, verum in medio gloriæ cursu concidit, pila trajectus & extinctus. Incremento domus suæ ita studuit, ut multis

eam augeret possessionibus, & Chietium etiam, Aprutii metropolim, quæ ante CCCC. prope annos in ditione Caracciolorum fuerat, ære à Rege redemtam, ad eam reduceret; molestissimè id ferentibus urbis civibus, & indignatis, quod ista non tantum primatum provinciæ, quo gavisa erat, amisisset, sed ipsi quoque ex subditis Regi immediatè subjectis, in vasallos privati magnatis transmutati essent, quæ indignatio usque adeò eos incendit, ut seditioni supra memoratæ nomen manusque inter primos darent, quemadmodum Brussonius in Historia Italiæ literis prodidit. (q)

MARINUS hujus nominis ex hac linea quintus, Ferdinandi F. adhuc in cunis vagiebat cùm patre orbatus fuit; is cum Ducatu Castelli Sangrensis, Marchionatu Bucianici, dominio Chietensi aliisque à patre acceptis possessionibus Principatum San Bonensem, & Comitatus Neocastri oppidi & Serini, ex patrui Alphonsi hæreditate ad ipsum devolutos, conjunxit, sed Comitatuum trium, postremo loco memoratorum, titulis in alia loca, salva antiquitatis prærogativa, translatis, nempè Neocastrensi in *Schiavium*, Oppidensi in *Capracottam*, Serinensi in *Fanum Viti*. Ad hæc fortunæ bona, cum ille aucta ætate multa virtutis & civilis prudentiæ decora addidisset, dignus habitus est, cui splendidum Regii Legati extraordinarii munus apud Innocentium XI. Pontificem Maximum demandaretur, & *Grandis Hispaniæ* eximia conferretur dignitas; ne verò, si quid humanitus sibi accidisset, respublica, cujus commodis & saluti serviebat, detrimentum morte sua pateretur, gnatum eduxit, sui similem, tantorum in præsentia possessorem titulorum, CARMINEUM NICOLAUM, principem jam aliquoties nobis laudatum, atque in tantum laudandum, in quantum intelligi doctrina, virtus & humanitas possunt.

JOHANNIS & HECTORIS, filiorum Marini primi natu minorum, posteri illustrium honore titulorum non minus eminent, atque illi, de quibus modò dictum est, à fratre illorum primogenito orti; à primo enim genus ducunt Duces Celentiæ, Principes Villæ Sanctæ iidemque Duces Gessi. Celentia in Ducatum erecta est in gratiam JOHANNIS BAPTISTÆ, qui Johannis in linea primogenita abnepos fuit, paterque JULII CÆSARIS & FRANCISCI, qui ambo Duces Celentiæ audierunt, posteriore priori, sine prole defuncto, succedente. Francisco natus JO. BAPTISTA II. Dux Celentiæ IV, filii natu maximi *Francisci* funus, turbato mortalitatis ordine extulit, hinc gnata ab isto relicta in avitum successura erat Ducatum; sed ea seculi curarum pertæsa, velum in monasterio D. Reginæ sumsit, & avi hæreditatem patruo ALPHONSO cernendam reliquit; quo satus est JOHANNES Dux Celentiæ sextus, quem & optima indoles & summa patrui, JULII, Archiepiscopi Iconiensis clarissimi Concionatoris, virtus ad omnia armavit acuitque, sed mors fato propera ætate florentem, unicæque gnatæ patrem abstulit. Principis Villæ Sanctæ axiomate primus decorari meruit PHILIPPVS à propatruo primi Celentiæ Ducis oriundus, quem uxor *Zenobia de Judice* prudentissima fœmina, patrem fecit FERDINANDI, viventis Principis Villæ Sanctæ & Ducis Gessi, nec non NICOLAI, qui Ecclesiastico vitæ genere deditus, & Nuncii Apostolici spartam ornans, ad Archiepiscopatum Capuanum, provehi meruit, nec non *Vincentii*.

Eadem stirpe satus erat *Ludovicus Caracciolus*, cui *Mariana de Tufo, Marchionissa S. Cypriani* nupta fuit, ortus ab HANNIBALE, Johannis primi Celentiæ domini filio natu minore, cujus propaginem tabulæ angustia exclusit. *Johannes Angelus*, Hannibalis & Victoriæ Palmeriæ filius, pater è *Victoria de Castellis* factus est trium natorum *Fulvii, Horatii* & *Lelii*: singuli liberos post se reliquerunt, Horatio è *Beatrice Turbola* natus est *Franciscus*, qui ex *Johanna de Loffredis* suscepit *Annam*, Thomæ Launaro Marchioni *de Pimonte* nuptam & *Ludovicum*, initio dictum, qui post Marchionissæ S. *Cypriani* obitum bis matrimonium repetiit, ducta secundis nuptiis *Silva Castelleta*, tertiisque *Anna Francona*. E prima conjuge nullam sustulisse videtur prolem, an è secunda tertiave pater factus fuerit, incompertum habemus.

(q) Libro XVI, p. 185.

AD

AD TAB. XIII.

HECTORIS Domini Marsici Veteris, quem Marinus I. cogn. *Scapuccinus* ex posteriore suscepit toro, propago in tres statim abiit ramos, à totidem ejus filiis, *Johanne*, *Marino* & *Tiberio* conditos. In postremo eminuit ANTONIVS Marchio S. Sebastiani, *Regentis Cancellariæ* munere functus, cujus facundia clara pollensque, probitas verò ita perspecta fuit, ut cùm an. 1647. inter Proregem & populum rebellem de compositione ageretur, hicque nova circa officiales civitatis statuta præfiniret, quibus Barones & Nobiles ab officiis excludi debebant, *Caracciolus Marchio S. Sebastiani & Rector Cancellariæ*, unà cum *Thoma Caravita Judice civili Vicariatus* exceptus fuerit, eò quod populus eos optimos integerrimosque cognoverit, sicut Brusonius memoriæ prodidit. (r) Marini palmes Ducem Montis Sardi & Marchiones Barisciani tulit; hunc jam ornat titulum JVLIVS CÆSAR, cùm virtutibus, tum etiam fortuna & amplissimo ornatus munere *Regentis Vicariæ* ut vulgari utar vocabulo. Ex Johannis, quem natu maximum Hectoris filium fuisse diximus, progenie Principes Marsici Veteris nec non Duces Girifalci provenerunt, sed posterior titulus mox cum primi Ducis gnata unica in aliam Caracciolæ familiæ domum transiit, ceu ex tabula patet.

AD TAB. XIV.

AD Duces Principesque Melphitanos ventum jam est, quorum aliorumque illustribus titulis conspicuorum virorum progenitor fuit, FRANCISCVS Caracciolus, ex numero filiorum Landolphi *Justitiarii Scholasticorum*; à Berardo filio Francisci natu majore descendit JOHANNES Caracciolus, vir omnium gentis suæ longè clarissimus, & ob summam, qua pollebat, autoritatem *Dominus* per quantam excellentiam dictus, *Sergianni* scilicet vulgari vocabulo, inde que etiam latinè quibusdam *Sergiannus* appellatus. De eo ita Facius Hist. Libro I. *Johannes Caracciolus genere clarus, virtute & forma corporis clarior, omnium longè Princeps apud Johannem erat*, reginam nempè, secundam hujus nominis, quæ ejus amore (sicut Collenutius Libro V. literis prodidit) cùm esset capta & singulari ac ridiculo modo, quem ex Bzovio Chr. Besoldus (s) enarravit, potita, *magnum regni Senescallum* eum creaverat. Erat hic *vir*, Facili jam iterum verbis utor, ex Libro II. Hist. *ingentis spiritus, nec ei consilium in omnia vel pacis vel belli munera deerat, nec ferre aquo animo poterat, quenquam sibi apud Joannam auctoritate & gratia praferri. Ipse enim cunctis regni regulis non anteire modò dignitate, verùm etjam imperare consueverat: eratque omnibus maximè formidolosus;* itaque Sfortiæ auxilio Marinum Bossam Jurisconsultum, cui regina res urbanas, suorumque redituum administrationem demandaverat, brevi tempore à suo munere removendum pellendumque ab aula curavit, deindeque auctus potentia Sfortiæ quoque tantam esse apud reginam virtutis nomine autoritatem, graviter ferebat, ac de illo etiam removendò tollendoque è medio cogitabat, sed dispari successu. Posteà Alphonso Aragonum Rege à Johanna accito & adoptato, cœpit inter eos suspiciones & inimicitiarum causas serere, (t) sed sibimet malum metere, ab Alphonso enim commodâ occasione detentus & in custodia aliquandiu habitus fuit, donec à regina redemtus est, quæ tacta desiderio viri, cujus consilio atque opera forti & fideli in rebus summis minimisque utebatur, pro eo duodecim Catalanos nobilissimos, à Sfortia captos, Aragonio reddidit: (u) Sed ille tandem è medio inimicorum conspiratione noctu fœdè sublatus est, cujus cœdis circumstantias Collenutius posteritati tradidit hunc in modum: *Anno Servatoris nostri MCCCCXXXII. Siniscalcho, qui regnum prope solus eò usque gubernaverat, & rex quasi fuerat, celebratisque nuptiis filii sui, cum Jacobi Caldor&filia, summum tum felicitatis fastigium conscenderat; veniunt ante conclave sui portam in Capuana arce, nocte intempesta, ad XV. Calendas Septembris, sicarii quidem, à Regina aliisque magnatibus missi:*

(r) Hist. Ital. Libro XV. p. 460. (s) de Reg. Sic. & Neapol. p. 943. & seq. (x)
(t) Facius Libro II. (u) Ibid. & ap. Collenut. l. c.

missi]: & ostium pulsantes jubent, ut subitò surgat, & ad reginam, quæ certa ex causa in vitæ periculo versetur, accurrat. Itaque ille statim assurgens, puero mandat, ut ostium aperiat, atque illi armati irruentes, eum, sicuti convenerat, necarunt, nudumque & non dum altera caliga indutum, tanquam vilissimum hominem, extra arcem exportarunt: quæ res magnum argumentum varietatis fortunæ omnibus esse potest, & iis præsertim qui spem suam in in fœminis ponunt, apud quas gratia se pollere arbitrantur. Neque enim quicquam de illius morte quæsitum fuit: sed cùm autor & causa ejus palam non essent, fuere omnia cum summo silentio oblivioni tradita. Principem conspirationis auctorem Cobellam Rufam, Antonii Suessæ Ducis conjugem, fuisse, quæ præcipuum gratiæ & auctoritatis locum apud reginam nacta erat, eoque implacabili odio in Caracciolum ferebatur, Mariana & Summontius literis consignarunt. (x) Terræ sine ullo funeris sollemni mandato à quatuor monachis S. Johannis Carbonariensis, in sacello quod ille magnificentissimè à tergo sepulchri Regis Ladislai exstruxerat, Trojanus ejus filius monumentum posuit, cui sequentes versus à Laur. Valla compositi, inscripti sunt:

Nil mihi ni titulus summo de culmine derat,
regina morbis invalida & senio.
Fœcunda populos proceresq; in pace tuebar,
pro Dominæ imperio nullius arma timens.
Sed me idem livor, qui te, fortissime Cæsar,
sopitum extinxit, nocte juvante dolos.
Non me, sed totum lacerat manus impia regnum,
Parthenopemq; suum perdidit alma decus.
Sir Janni Caracciolo Avellini Comiti, Venusii
Duci, ac Regni Magno Senescallo, & moderatori,
Trojanus filius Melphiæ Dux parenti de se
deque patria optimè merito erigendum cur.
MCCCCXXXII.

Lubet etiam huc transcribere, quæ de vita illius, opibusque partis & ad posteros transmissis *Fr. Ælius Marchesius* in Libro de Neapolitanis familiis, quem cum animadversionibus suis edidit Borellus, jamsæpe nobis citatus, tradidit: *Sergiannes, inquit, pubertatis annos egressus, militiæ se addixit Ladislai Regis fortissimi auspiciis, brevique tempore morum integritate, animi præstantia, militarique virtute effecit, ut Regi admodum carus & cunctis aulæ regiæ proceribus maximè amabilis esset & videretur. Nato mox inter Ladislaum & Florentinos bello, equitum turmæ præfecturam summa cum laude gessit: hinc fama & dignitate & Regis sua gratia auctus Neapolim reversus, Catharinam Filingeriam, Avellinensis Comitis filiam, uxorem duxit, quæ posteà, defunctis fratribus, Avellinensem Comitatum in Caracciolam familiam transtulit. Ex quo videri potest, prima dignitatis suæ fundamenta fuisse Ladislai Regis tempore sua virtute jacta & non Reginæ Joannæ gratia, ut vulgò prædicant. Mortuò deinde Ladislao, Sergiannes Reginæ usque ad infamiam carus, sibi Venusiæ Ducatum, Marino fratri Sancti Angeli Comitatum peperit; cæteris gentilibus innumera oppida, atque castella, nobilissimas cognationes, amplissimos magistratus procuravit. Hinc in Marrucinis ac Ferentanis tot castella à Marino Caracciolo adhuc possessa, hinc Marsici Veteris & Avigliani Domini, hinc Burgentiæ Comites initium habuere. Ipse verò, licet Capuam pluribus annis possederit, modestia usus nunquam passus est, se Principem appellari. Verùm moriens Trajano filio Venusiæ Ducatum & Avellini Comitatum reliquit. Trajanus verò Venusiæ loco, quam Gabrieli Ursino cedere coactus fuit, ab Alphonso Rege Melphiam sub eodem titulo habuit. Hic Johannem & Jacobum genuit: Joanni Melphiam, Jacobo Avellinum reliquit. Joannes Trajanum II. genuit, virum, quem videmus, omni virtutum*

(x) Mar. de reb. Hisp. Lib. XXI., Cap. 5. Summont. Hist. Neap. Lib. IV.

tum genere illustrem, qui paterno avitoque titulo non contentus, à Ferdinando Rege Principatus titulum assumpsit, & bodie miro splendore atque magnificentia egregiè ipsum tuetur

JOHANNIS Caraccioli, Trojani F. Melphiæ Ducis secundi mentio aliquoties occurrit in Jo. Jov. Pontani Historia rerum suo tempore gestarum: narratur primò fuisse illum, unà cum Jacobo fratre, Comite Avellinensi, in numero Baronum Neapolitanorum, qui partes Johannis Andegavensis adversus Ferdinandum Aragonium secuti sunt, dein quod cum *Masio Barresa*, quem Ferdinandus Venusiæ cum præsidio præfecerat, collatis sæpius signis conflixerit, iisque in certaminibus non minus sæpè victor evaserit, quàm victus. Comparationem eo loco Pontanus inter utrumque instituit, *duo hi*, scribens, *præstantes animis ac bellicis laudibus duces, nunquam manus conseruere, quin utrinque summis conatibus, ingentibus animis, haud minore sua quàm militum virtute, imperatoriisque artibus ac muneribus decertaverint. Joannes tamen Melphiæ Dux suam ubique majorum suorum nobilitatem prætulit, Masius, ut erat natura ferus, ac parum urbanis moribus, vix ab ingenio unquam discessit.* Postremò hoc Pontanus memorat, *Ferdinandus Rex Asculo recepto ad Aufidum proficiscitur eo consilio, uti Joannem Carracciolum debellaret. Is, quod Andegavensis factionis fractas res cerneret; nullumque superesse Tarentino exercitum, quo tutari oppida remque suam posset, se cum arcibus atque oppidis in regis fidem permisit; quem ad se venientem rex benigneque appellatum monuit, ut fidei memor quieta honestaque consilia perversis ac parum quietis anteponeret; postque aliquantum temporis mutuis ac gratis extractum sermonibus, juratum illum in verba, eadem die Melphiam remisit; id oppidum montosis in Apulia locis positum gerendis bellis maximè opportunum est.* (y) Subjungere lubet inscriptionem monumenti, quod ea in urbe matri suæ ille condidit.

Ex genere Caudalorum orta Illustris Melfiæ Ducissa Maria, celeberrimi armorum Cœlestis Herois Jacobi Caudali gnata, Illustris Ducis Comitisque Troiani Caraccioli consors, ex hac luce decedens Anno Salutis MCCCCLXXXI. hoc condita sepulcro est, nam duo sibi superstites filii præstantissimi, Dominus Joannes Caracciolus Illustris Melphiæ Dux, & Jacobus Caracciolus excellens Avellini Comes, cum ei marmoreum & dignum tanta genitrice monumentum erigi statuissent, illa spretis mundi pompis corpus reddi terræ, ut expeditius anima adiret ad superos, prudenter excogitavit.

TROIANUS Caracciolus, Johannis de quo modò dictum est, F. insigni Principis titulo auctus fuit, cumque ad JOHANNEM gnatum suum transmisit, hic cùm Carolus VIII. Rex Galliæ victricia in regnum Neapolitanum arma intulisset, tempori cessit, & Gallicis se applicuit partibus, pro quibus etiam sub vexillis Ludovici XII. in Ravennatensi prœlio pugnavit. Facta deinde in dicto regno rerum mutatione, fortunam speculatus Caroli V. Cæsaris partes suscepit; sed à Gallicis Melfiæ obsessus, & acriter oppugnatus, extremam necessitatem spontanea deditione prævenit die XXIII. Martii an. 1528, cumque Cæsareani exiguam de ipso liberando rationem habuissent, Gallica iterum secutus est signa, & opportunissimum se illis præbuit. (z) Franciscus I. Rex Gallorum, ut perspectæ fortitudinis virum sibi obstringeret, honoribus opibusque eum cumulavit, namque Equitem Ordinis sui, Vicariumque generalem copiarum suarum creavit, & sarciendæ, quam in Italia fecerat, possessionum jacturæ Romorantino, Nogentio, Brisque Comitis Roberti, Castro novo & aliis terris donavit, tandem verò præclaris in Provincia Belgioque facinoribus illustratum scipione Marescalli Franciæ decoravit anno 1544, & anno secuto Vicarium generalem in Subalpina regione constituit, quo munere cum summa cum laude quinquennii propè spatio functus esset, instaurata iis in locis militari disciplina, & cöercita Gallorum temerè rixantium petulantia, senio effetus Susæ decessit. (a)

(y) Libro I, II. & IV.
(z) Guicciard. Hist. Libro XVIII. & XIX.
(a) Thuan. Hist. Libro VI.

TROIANUS, Johannis Melfiæ Principis filiorum natu maximus, ad quem jure uxorio Molfettæ Principatus in regno Neapolitano spectabat, fatum patris antevertit, in pugna apud Cerisolam in Subalpinis dum inter confertissimos strenuè dimicat, occisus, nulla post se relicta prole. JOHANNES ANTONIUS illius frater, naturali facundia, linguarumque peritia & literis non mediocriter ornatus, Ecclesiastico vitæ generi se dedidit, & magno applausu de suggestu populum docuit. Abbatiæ S. Victoris præfectus librum evulgavit, quem *Speculum Veræ religionis* inscripsit. Posteà cum Ludovicus Lotharingus Cardinalis Episcopatum Tricasseorum ei resignasset, favorem occultum, quo Protestantium religioni addictos complectebatur, exseruit, effecitque, ut isti liberè citra ullam molestiam cœtus haberent. Ei scrupulus, referente *Thuano*, injectus est de vocatione sua, quod non Ecclesiæ neque populi suffragiis electus esset; itaque Protestantium Ecclesiæ Seniores evocat, ut piè ac prudenter despicerent, an eum eligere vellent, ac pro Episcopo habere; neque quidquam gratiæ darent; nam si minus idoneum existimarent, se libenter loco cessurum: ita re inter eos deliberata, omnium consensu electus & denuò ordinatus loco Episcopi sedit, in concionibus publicè ad populum, quibus eorum doctrinam sequebatur, assiduus, donec præsules exemplum veriti, apud regem pervicerunt, ut dignitate moveretur. (α) Deposito itaque episcopatu reliquum ætatis in Castronovo ad Ligerim, (*Chateauneuf sur Loire*) quod patri ipsius Franciscus Rex donaverat, exegit.

AD TAB. XV.

INter posteros MARINI Caraccioli, qui Sergianni M. Senescalli frater, & primus Comes *S. Angeli*, Johannæ II reginæ beneficio, fuit, militari celebratus est fama CAMILLUS, ejus è filio Jacobo nepos; is adhuc juvenis in obsequio Regis Ferdinandi I singulari fide & constantia permansit, & summa quæque pro eo discrimina obeundo excelsi animi & invicti roboris non unum specimen dedit, donec in acerrima Calvensis oppidi, quod *Caletem* veterum fuisse putant, oppugnatione ex majori machina in capite percussus occumberet, Regi, cui charissimus erat, magno sui desiderio relicto; obitum ejus Antonius de Bolonia, *Panormitanus* vulgò dictus, sequenti prosecutus est epigrammate:

Magnanimi juvenis lapis hic tegit ossa Camilli
Patria Parthenopes, præclara Carazcula proles,
dum subit ille ingens animis hostilia primus
menia, dumque suo pro Rege pericula temnit;
occubuit, heu quantum constabis sanguine Cales-
Comprime Rex lacrymas, armis ulciscere manes
militis, ille etenim generosa morte perennis
vivet, & unanimis narrabit Regis amorem. (β)

In sequiore quoque sexu habuit Marini Comitis S. Angeli propago, qua se jactet, nempè SIDONIAM, illius proneptem, Leonardi, III Comitis S. Angeli filiam, Laini Marchionissam; hæc cùm illa tempestate, qua regnum bello ardebat,

(α) Thuan. Libro XXVIII.
(β) Summont. Hist. Neap. Lib. V.

ardebat, Cæsareis Gallisque de eo decertantibus, in viduitatem conjecta esset, & Cæsaris partes sequeretur, à Simone Romano, copiarum Gallicarum ductore, mense Julio an. 1528. Laini obsessa est; at illa nihil trepidare, in sua & suorum virtute fidere, animum supra sexum periculumque habere, omnesque strenui & providi ducis partes implere; Simon magno conatu obsidionem urgens cùm nihil ob impigram præsidiariorum defensionem proficeret, alia Marchionissam via aggredi statuit, ostensoque ejus filio natu maximo, quem antequam Lainum obsidione cinxisset, ceperat, minatus est, nisi oppidum dederetur, sub oculis interfecturum se. Motis flexisque aliis, illa nec hilum, & alta voce respondit, & quod si istum vita privaverit, quatuor alios sibi reliquos esse, paratos sanguinem vitamque pro Rege suo profundere. Perspecta itaque invicta mulieris constantia Simon de expugnatione oppidi desperans, obsidionem solvit, quemadmodum *Carolus de Lellis Parte I de Famil. Neapol.* retulit. (7)

Caracciolis à Trojano, Joh. Jacobi, quarti Comitis S. Angeli, qui Sidoniæ frater fuit, filio natu minore prognatis cognomen *de Sole* inditum est à symbolo solari, quod à Sergianno M. Senescallo assumptum, & Marino quoque ejus fratri, ipsorum progenitori usu receptum, retinuerunt; ramus eorundem hodieque viget, cùm alter defloruerit, Comitatu S. Angeli ad colum delapso, & in Pignatellam domum translato.

AD TAB. XVI. ET XVII.

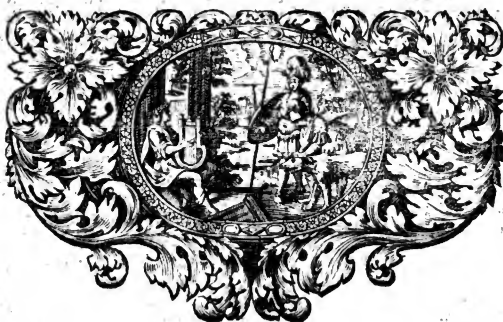
AD Francisci Caraccioli, Landolphi F. progeniem, qua *Sergiannus* sæpè jam dictus ortus est, pertinent etiam Domini *de Villa Maina*, Marchionum de *Capriglia* titulo aucti, nec non Loratini Domini, ex quibus Mirandæ Duces prodierunt, sicuti Tabula XVI videre est; priorum familiam jam sustinet DOMINICUS, tertius *Caprilia Marchio*, posteriorum JULIUS CÆSAR *Dux Mirandæ* secundus.

Postrema denique Caracciolanæ genealogiæ tabula MATTHÆI cogn. *Pisquitii* stirpem recenset, cui etiam *Landolphus*, à quô Caraccioli *de Leone* omnes genus ducunt, pater fuit; illius ramus primogenitus Dominos de *Montefalcone* tulit, quibus extinctis, & dominio isto ad Loffredos à Beatrice Caracciola, Pippi filia, & Marini fratris sui hærede, translato, successere Domini *de Casa dalbero*, Marchionum dignatione dein macti, quique in præsentia Principes Turris novæ etiam salutantur, postquam MARCELLUS, Marchio Casæ dalberanæ sextus connubio sibi junxisset *Corneliam Cossam*, cui TROJANUS Caracciolus, eadem satus stirpe, Princeps Turris novæ an. 1637. creatus, & sine prole mortuus, avunculus fuerat. Vulturaræ denique, Cervinaræ & S. Erasmi Marchiones etiam in progenie Matthæi numerantur: namque BARTHOLOMÆUS Caracciolus, Vincentii primi Marchionis de Casadalbero frater, *Vulturata Marchio* creatus est, in quo titulo cum filium primogenitum JOH. BABPTISTAM hæredem haberet, MARCUS ANTONIUS minor natu Marchionis *Motolæ* axioma obtinuit, quod sine prole defunctus ad nepotem ex dicto fratre suo transmisit, JOSEPHUM FRANCISCUM, qui Mottolæ Marchionatum in Cervinaram transtulit, & ducta in uxorem primis nuptiis Portia Caracciola ex Rubeis, Marchionatus S. Erami hærede, tres gnato suo JOHANNI BABTISTÆ reliquit Marchionatus, videlicet *Vulturariensem, Cervinatiensem & Sanct Eramensem*.

Liquet ex hactenus dictis, quanta Caracciolæ familiæ ab omni memoria fuerit dignitas, quantus splendor, quanta fuerint sintque etiam nunc ejusdem deco-

(7) pag. 154.

ra, quæ ut colophonis instar summatim repetamus, effulsit illa in Ecclesia Cardinalibus quinque, Patriarcha uno, Archiepiscopis XVII, Episcopis XXIV. Abbatibus & Prælatis bene multis, in seculo, Vicariis regnorum XI. Legatis ad Viros principes XVII, Magnatibus Hispaniæ V, supremis exercituum imperatoribus IX, M. Marescallis in regno Neapol. VI. in Gallia uno, M. Comestabili & M. Protonotario regni uno, M. Camerariis VI. M. Cancellariis VIII, Equitibus Aurei Velleris IV, Ordinis S. Michaelis II, aliorumque ordinum haud paucis: Inter titulos denique, quibus cumulati sunt, numerantur Principatus XII, Ducatus XXVII, Marchionatus XXVI & Comitatus duplo plures, quibus immensa aliorum feudorum dominiorumque accedit copia.

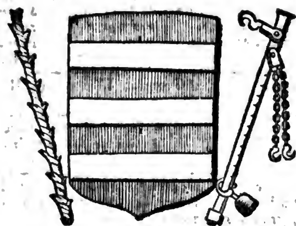
XVIII. CARA-

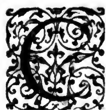
XVIII.

CARAFENSIS STIRPS

tum illa, quæ DE SPINA, tum altera, quæ DE STATÉRA cognominari solet.

Principum, Ducum, Marchionum, Comitumque multitudine in REGNO NEAPOLITANO redundans,

CARAFÆ scuto *rubeo, fasciis tribus argenteis distincto*, insignium loco ab omni memoria usi sunt, cum verò in duas, quas supra innuimus, lineas dividantur, appellationibus *de Spina & de Statera* distinctas, è priore orti *spinam viridem* dextro diagonali situ scutis suis induxerunt; ex altera autem prognati stateram, quam Joannes Thomas Carafa, Comes Magdalonensis secundus, symboli loco, cum lemmate, *Hoc fac & vives*, adscivit, qualemque sculptor superius expressit, *extra scutum* locarunt, nempe vel unam situ recto sub cuspide ejus, vel duas tergo clypei decussatim subjectas; plures tamen ex eadem linea scuto gentilitio simplici malunt uti.

TABU

CARAFÆ DE SPINA

1. PHILIPPUS CARAFA, cogn. de SPINA, Dn. de Ripalon Johannis IV Ducis N. Sergii V Ducis Pron. Riccardi Abn. & Atnepos. Obiit an. 1220. Uxor ei fuit

2. Bartholomæus Carafa, Baro de Ripa longa.

3. Philippus II Catacciolus Carafa, Baro de Ripa

4. Bartholomæus II Catacciolus Carafa. † 1362. *Mobilia de Montefalcione.* | Matthæus Catacciolus Carafa, † 4. Nov. 1315. Uxor 1. *Catharina de Anversa de Sangrio. 2. Alegoria Piscicella.* ☾

5. Andreas Carafa. DN. de FORLI, vixit 1384. *Maria de Cornai, Petri f.* | Nicolaus Dn. de Dipressi. | Bartholomæus. *Archiepisc. Barient.* 1347. † 16. Mart. 1367. | Petrus. *Roberta Dintsiaco, Cazzi C. de Terlizzi f.* ☾

6. JACOBUS DN. de ROCCA. *Vid. Tab seq. II.* | Galeottus Dn. de Pascarola † 1415. Ux. 1. *Covella Prancaccio. 2. Trusia Minutola.* | CAROLUS Dn. de FORLI. *Vid. Tab. V* | Bartholomæus. *Eques S. Joh. Prior & Senator Roman. Ordinis Promagister* cr. 1395. † 25. Apr. 1405. | Petrus Carafa.

7. (1) Andreas Dn. de Pascarola. *Veritas.* . . . . | Georgius. | (2) Ursillus Dn. de Pascarola.

8. Galeottus. | Galeottus Dn. de Pascarola. *Rosata de Pietramala, Florimontii f.*

9. Nicolaus Dn. Pascarolæ. *Maria de Guevara, Petri M. Senescalli f.* | Ludovicus Dn. de S. Lucido. *Eques Hieros.* | Andreas COMES DE S. SEVERINA cr. 1496. Prorex Neapol. 1525. † 15. vel 16. Oct. 1526. *Ux. Maria de Balzo Raimundi Duc. de Nardo f.* | Jacobus. Ux. 1. *Laura Carafa, 2. Hippolyta Caracciola.*

10. Galeottus Comes de S. Severina ex patrui hæreditate. Ux. 1. *Johanna Carafa, Johannis Dom. de Rosito f. 2 Eleonora de Aquino. Ladislai M. de Quarata f.* | Jo. Carolus † *ante patr.* | Rosita ux. *Friderici Carafa, Dom. de Rosito.* | Polyxena. | Aurelia.

11. Andreas Felix Com. de S. Severina. *Hieronyma Carafa, Tiberii Duc. Nocera fil.* 1538. | Jo. Ludovicus. | Prosper. *Hippolyta Campitelli, Jo. Bapt. B. de Melissa f.* | Feliciana, ux. *Salvatoris Spinelli M. de Fuscaldo.* | Isabella, nup. *Cesari della Marra. Dn. de Cellamare.* | Nicolaus.

12. Vespasianus Comes ultimus de S. Severina. | Fabritius *ἄγαμ.* | Andreas improl. | Marius *ἄγ.* | Virginia, ux. *Scipionis. Campofacto.* | Maria, nup. *Ferdinando Pisani B. de Pascarola.*

13.

14. Marcellus. | Vicus. | Petrus Paulus.

COMITES DE SEVERINA.

ga, Sergii, Ducis reipubl. Neapolitanæ, sexti hujus nominis, & ultimi F. 1.
& Stephani, Sardiniæ Regum, ex Sigismundis Pisanis ortorum.
Laura Capece.

Uxor, *Delitia Caracciola.* 2.

longa. Ux. *Latitia Caracciola.* 3.

Thomas Caracciolus Carafa. † 28. Dec. 1332. — Guilielmus Caracciolus Carafa. 4.

Ligorius, Gubernator. Aquilæ 1342. — THOMAS, conditor lineæ de STATERA. *Vid. Tab. VI.* — Jacobus. — (2) Philippus Carafa; *Episc. Bononiens. Presbyter Cardinalis cr.* 1378 † 22. Maji 1389. 5.

Andriella nupta *Nobili ex domo Evoli.* — Veritella, ux. *Francisci Guindazzi.* — Nicolaus, miles, ductor sub R. Ladislao. ux *incomperta.* — Laurentius. — Catharina. † *innupta* 10. Jun. 1383. — Nicolaus. ux. 1. *Catharina de Somma*, 2. *Maria Julia.* 6.

Scipio Dn. de Pascarola. Uxor *incomperta.* — Andreas. Uxor *incomperta.* — Covella uxor *Ludovici Antonii Carafa.* 7.

Rinierius. — Troilus. — Nicolaus, *Fetuccia f. Teresia Galluccio.* — Bartholomeus. — Paulus, *Elisabetha Frangipane de Tolfa.* 8.

Johannes. — Gubella, ux. *Jo. Baptista Cajetani B. de Solispate.* — Andreas, Dn. de Roccacienta & Piescolanciano. *Camilla Sanseverina.* — Johanna nup. *Rinaldo Carafa de Statera Dom. de Cusano.* — Vincentius Dn. de Montefalcone. *Catharina Caracciola, Marini M. de Bucchianico f.* — Jo. Bernardinus. 9.

Nicolaus occ. à Tiberio fratre *Hippolyta Carafa.* — Scipio occ. à Cæsare Tolfa — Trojanus, *Hippolyta de Diano.* — Camillus. — Claudius. — Tiberius. — Eleonora, nup. *Carolo Seripando.* — Antonia, nup. 1. *Hieronymo Carafa*, 2. *Hieronymo de Taso II. M. de Lavello.* 10.

Franciscus Ux. 1. *Laura Carafa, Ferdinandi Duc. Nocera f.* 2. *Victoria Sanseverina.* — Julia, ux. *Jo. Camilli Saraceni.* — Laura, ux. *Jo. Maria Campitelli B. de Melissa.* — Maria nup. *Nicolao Francisco de Costanzo.* — Andreas. *Lucretia Pignatello.* — Zizzotta, ux. *Jo. Antonii de Tranzo.* 11.

Petrus Carafa, larem transtulit Drepanum in Siciliam, ibidemque duxit *Vincentiam.* — Andriana, nup. 1. *Antonio Carafa Duci Andria*, 2. *Jo. Francisco di Sangro, Duci de Torremaggiore, Pr. de S. Severo.* 12.

Franciscus, Ux. *Clementia Provenzale Marcelli f.* 13.

Johanna, ux. *Vincentii de Sieri.* — N. uxor *Josephi de Caro B. de Arendati.* — N. uxor N. *Sansirotti.* 14.

COMITES DE GROTTERIA, DUCES DE CASTELVETERE

6\. JACOBUS CARAFA, Andreæ Domini de Forli F. Dom. *Cantelma, Jacobi, VI Dom. de Popoli filia.*

7\. Onuphrius, Dn. de Rocca de Cinquemiglia. *Catharina Carafa.*

8\. Jacobus DN. de CASTELVETERE ET ROCELLA, obiit mense Junio 1488. *Antonella de Molisi.*

9.	Vincentius COMES DELLA GROTTERIA cr. 1489. *Berardina Siscara, Pauli Com. de Ajello f.*	Francisca, uxor *Joh. Baptista Frangipani de Tolfa.*	JOHANNES DN. & COMES DE POLICASTRO. *Vid. Tab. IV.*

10.	Johannes Baptista MARCHIO de Castelvetere cr. 1530, Comes della Grotteria. *Lucretia Borgia de Aragonia, Godefridi Pr. de Squillace f.*	Julia, nup. 1. *Hieronymo Gesualdo.* 1545. 2. *Cæsari Carafa ex Com. de Madaloni.*	Francisca, ux. *Francisci delli Monti, M. de Corigliano.*

11\. Hieronymus, M. de Castelvetere, C. della Grotteria. *Livia Spinella, Ferdinandi D. de Castrovillari f.*

12\. Fabritius PRINCEPS de Roccella, cr. 1594. Eques Aur. Vell. 1622. *Julia Tagliavia de Aragonia, Caroli Pr. de Castelvetrano f.*

13.	Hieronymus II Princeps de Roccella, & S. Rom. Imp. *Diana Vittori, Horatii & Margarita Borgesia, sororis Pauli V. Papa filia.*	Carolus Carafa *Episcopus Aversanus* † 1644.	Simon Carafa *ex Cler. regul Theat. Archiepisc. Acerenza & Matera* 1638. *dein Messan.* 1647. † 25. Mart. 1675. æt. 80.

14.	Fabritius Pr. de Roccella & S. Rom. Imp. † 24. Febr 1671, *Agatha Branciforte, Johannis Com. de Mazarino f.*	Carolus, *Episc. Aversf.* 1644. *Presb. Cardinalis* 1664. † 21. Oct. 1680.	Gregorius, *Eques Melit. Prior. Roccell. M. Ordinis Magister el.* 29. Apr. 1680. † 21. Jul. 1690.	Jacobus, *Archiepisc. Rossan.* cr. 1646. † 1664. æt. 47.	Scipio, *Cler. Reg. Theat.* dictus *Paulus* dein *Episc. Aversf.* 1665. †. 7. Mart. 1686.

15.	Hieronymus, † *ante patrem.*	Carolus Maria Carafa, Branciforte Barresi & Santapau, Princeps BUTERÆ, inter dynastas titulis claros in regno Siciliæ dignitate primus, atque in regno Castellæ è Magnatibus primi Ordinis, Roccellæ ac Sacri Imperii Princeps, Licodiæ Castri Veteris, Militelli & Barrafranci Marchio, Magnus Comes Cryptæ aureæ, Grasuliati, Mazzareni Condianis item Comes: natus d. 22. Febr. 1651. † improlis Jun. 1695. *Isabella d'Avalos, Diegi Marchionis de Vasto fil.*	Hilarius † infans.	Simon † inf.

PRINCIPES DE ROCCELLA ET BOTERO.

de Rocca de Cinquemiglia. Uxor, *Francisca dicta Cecca*

Petrus, Justitiarius in Aprutio. *Clarice de Sangro.* 7.

Robertus, Dn. de Rodio, *innup.* — Jacobus Dn. de Rodio. *Aloisia Spina.* 8.

Mercurius Dn. de Rodio. — Petrus. — Angelus. 9.

Petrus Dn. de Rodio. — Christianus Carafa. — Antonius Carafa. — Galeottus Dn. de Torraca. *Elisabetha Caracciola.* 10.

Ferdinandus Carafa. *Diana Ruffo.* f. pr. — Portia, ux. *Vincentii Marullo, C. de Condejanni* 1548. — Franciscus Dn. de Torraca. *Johannella Dentice.* 11.

Isabella nup. *Ferdinando Cavaniglia M. de S. Marco.* — Lucretia, nup. 1. *Hippolyto Sanseverino D. de S. Donato, Fulvio de Costanzo, M. de Corleto.* 12.

VINCENTIUS Dux de BRUZZANO. *Vid. Tab. seq. III.* — Jacobus, † cæl. — Joh. Baptista, † cæl. — Petrus *Eques Melit.* — Franciscus *Eques Melit & prior primus Rocell.* † 22. Aug. 1632. — Æmilia, nup. *Fabritio Carafa, Duci Andriæ.* 13.

Franciscus *Eques & Commendat. Melit.* † 19. Sept. 1679. æt. 51. — Franciscus Maria, *Cler. Regul. Theatin.* 1637. † 1671. — Fortunatus, *Rom. Eccl. Cardinalis,* cr. 1686. *Episcopus Aversf.* 1687. † m. Januar. 1697. — Margarita ux. *Scipionis Spinelli, Pr. de Cariati.* — Maria Felix, *monialis.* — Francisca, nup. *Diego d' Avalos, Pr. Isernia, M. de Vasto.* 14.

Margarita *monialis,* dicta *soror Angelica.* — Diana, *monialis,* dicta *soror Agatha Maria.* — Francisca *monialis,* dicta *Soror Agnes* — Julia Principissa de Roccella & Butero, ex hæreditate fratris nup. *Friderico Carafa ex Duc. de Bruzzano,* nunc vidua. 15.

TABU

DUCES DE

13. VINCENTIUS CARAFA, Fabritii, primi Principis de Roccella filius natu minor, DUX de Rapolla, dein de BRUZZANO, cr. 1641.

14. Josephus, Dux II de Bruzzano † 11. April. 1678. Ux. 1. *Hippolyta Requesens de Aragonia, Antonii Pr. della Pantellaria f.* 2. *Antonia de Sangro, Pauli Pr. de S Severo f.* 3. *Maria Ruffo, ex Princip de Palazzuolo, Dominici Concublet de Arena, March. & Com. Arena vidua.*

Fridericus † improl. *Julia Carafa, Caroli Maria Pr. de Roccella & Botero soror ac hares.*

Franciscus *Archiepisc. Lanciani* 1674. *Catana in Sicil.* 1687.

15. (1) Hippolyta nup. 1. *Andrea Concublet de Arena, March. & Com. de Arena & Stilo,* 2. *Julio Spinelli, Pr. de S Georgio.*

(2) Vincentius, Dux III de Bruzzano. *Hippolyta Cantelma, Josephi Duc de Popoli f.*

LA III.

BRUZZANO.

Uxor 1. *Livia de Somma, ex Princip. de Colle.*
2. *Hippolyta Staiti de Aragonia, Diegi March. de Brancaleone & Dom. de Bruzzano soror.* 13

Carolus *Eques Melit.*	Catharina, *monialis* dicta *soror Maria Catharina.*	Paula, *monialis.*	Æmilia, *monialis* dicta *Soror Hippolyta Maria.*	Cicilia, *monial* dicta *soror Maria Celeste.*	Diana, *monial.* dicta soror *Josepha Maria.*	Anna, *monial.* dicta *Sor. Maria Fortuna.*	14.

Paulus Comes Carafa. *Magister Equit. in milit. Cæsar.*	Julia, uxor *Andrea Cicinelli, filii Princ. de Cursi.*	Catharina, *monialis* dicta *soror Josepha.*	15.

TABU

COMITES DE

9. JOHANNES CARAFA, Jacobi Dom. de Cas LICASTRO, cr. 1510. Uxor, *Johannella Sans.*

10. Petrus Antonius, Comes de Policastro, occ. 1531. Ux. 1, *Laura Tolomei, Senensis. Binni f.* 2. *Emylia Carafa. Rinaldi D. de Andria f.* — Fridericus † *calebs militans Cæsari in Lombardia.*

11. (1) Johannes Baptista, III Comes de Policastro. *Julia Carafa, Fabritii Com. de Ruvo soror.*

12. Petrus Antonius IV Comes de Policastro, † improlis. *Sueva Gesualdo, Ludovici Pr. de Venosa f.* — Fridericus, V Comes de Policastro. *Julia Ruffo, Pauli Com. de Sinopoli f.*

13. Lælius Carafa VI Comes de Policastro. *Victoria de Loria, Alphonsi Dom. de Maira f.* — Petrus Antonius Carafa, *Eques Melit.* — Octavius Carafa, † *calebs.*

14. Julia nupta *Fabritio Carafæ patruo suo.* — Maria, uxor *Jacobi Campolongo.*

14. (1) Johannes Carafa † *juvenis.* — Franciscus, VII Comes de Policastro. *Lucretia Carafa, Joh. Antonii Ducis I de Forli fil. Andreani II Ducis soror ac hæres.*

15. Fabritius, IX Comes de Policastro, nat. 13. Maji 1636. † m. Febr. 1688. *Beatrix Capece Minutola, Pr. de Ruodi soror, Hectoris fil.* — Julia *monialis*, dicta *Soror Maria Gabrielis.*

16. Franciscus, Dux de Forli, *obiit ante patrem.* — Hector, X Comes de Policastro. *Theresia Ferrao, Petri Pr. S. Agatha f.* — Johannes Carafa. — Anna Maria uxor *Francisci Pignatelli M. de S. Marco.* — Antonius, *nothus.*

17. Beatrix. — Isabella.

LA IV.

POLICASTRO.

telvetere & Roccella F. DN. dein COMES DE PO- 9.
Arnaldi filia.

Portia, ux. *Casparis Toraldi, primi March. de Polignano.* | Lucretia, *monialis.* | Francisca, nup *Carolo Mormile Dom. de Cagnano,* | Laura, uxor *Jo. Francisci de Arena, March. Arena.* 10.

(2) Portia nupta *Fabritio Carafa Comiti de Ruvo.* 11.

Julius Carafa, *Eques Melitens.* | Laura nup. 1. *Hieronymo Pignatelli, a viro incomperto, 3. Alphonso Caracciolo Com. de Nicastro.* | Chrysostoma, nup. *Octavio Carafa M. de Anzi.* 12.

Fabritius, VII Comes de Policastro. Ux. 1. *Julia Carafa, Lalii VI C. de Policastro fil. ac hares. 2. Francisca Cochi, Jo. Baptista f. 3. Eleonora de Sancta Cruce, Michaelis Gentilis vidua.* | Catharina, nupta, *Camillo de Curtis* † 1645. | *N. monialis* dicta *soror Iomosa,* † 1653. 13.

Josephus, *Eques Melit.* | Laura, *monialis* dicta *soror Angelica Catharina* priora monast. Sapientiæ 1668. | (2) Fridericus Carafa. | Æmilia uxor *Flaminii de Angelis M. de Ceglie Pr. de Biseto.* 14.

Januarius Carafa.
Ux. 1. *Beatrix Capece, Hieronymi fil. Marchionis de Rofrano soror.*
2. *Anna Maria de Taffis, Caroli fil. Ducis de Montenegro Buco filia.* 15.

(1) Carolus *Sacerdos.* 16.

TABU

DOMINI ET DU

6. CAROLUS CARAFA DN. DE FORLI, Uxor *1. Emma Aquaviva, 2. Mariella*

Carolus Dn. de Forli, † f. pr. *Margarita Riccardo.* | Bartholomæus Dn. de Forli. Ux. 1. *Rosata Pannone.*

8. Nicolaus Dn. de Forli † *ante p.* | Carolus Dn. de Forli. | Bartholomæus *Thomasina d'Af*

9. Johannes Dn. de Castelluccio. | Donatus. | Andrianus Dn. de Forli. Ux. *1. Antonia de Tufo 2. Catharina de Marra.*

10. (1) Bartholomæus Dn. de Gricignano abdicata paterna hæreditate, *Johanna d'Evoli, Andrea Dom. de Castropignan f.* | Portia, ux. *Joh. Angeli Pisanello.* | Violanta, ux. *Polydori.*

11. Johannes Hieronymus Carafa, † 1600. *Lucretia Cicinella, Fabii f.* | Jo. Vincentius Carafa. | Jo. Thomas Carafa. | Julius Cæsar Carafa. *improles.* | Antonia nup. 1. *Trojano Caracciolo, 2. Jo. Hieronymo d'Azzia.* | Lucretia, *monialis.*

12. Marcus Antonius Carafa, † ante patr. *Lucretia Cimino.* | Zenobia nup. *Francisco Antonio de Laguni B. de Rovagnano.* | Andrianus Dux II de Forli † 5. Apr. 1643. | Lucretia, fratris hæres, nup. *Francisco Carafa, VIII Com. de Policastro.*

13. Carolus. *Lucretia de Francis. Vincentii Doct. f.* | Victoria, Uxor *Jo Baptista Rifaldo.* | Carolus Carafa, *Sacerdos.* | Fridericus Carafa, *Clericus Regul.* dictus *Thomas Maria.* | Adrianus *Cler. Reg.* dictus *Jo. Petrus.*

14. Marcus Antonius, *Clericus & Abbas* initio, dein maritus *Maria Carafa, Joh. Antonii Ducis de Forli fil.* | Vincentius Carafa, *Abbas.* | Antonia nup. *Carolo de Somma.*

15. Carolus *Abbas & Rector S. Mariæ de Nive.* | Adrianus Carafa, improlis. *Lucretia Caracciola, Fabii Com. de Picerno f. Franc. Muscettola Pr. Leporani vid.* | Antonius Comes Carafa, S. Cæs. Majest. Generalis Commiss. bellicus & Dux legion. Eques Aur. Velleris, cr. 1687. † 6 Mart. 1693. f. pr. *Catharina de Cardona, filia Marchionis de Castelnuovo.*

LA V.

CES DE FORLI.

Andreæ Dom. de Forli (*Vid. Tab. I.*) B. *Carbone.* 6.

7.

obiit improlis. *2. Dorisia de Molisi.*

Andreanus Dn. de Forli. *Lucretia Tomacella.*

8.

Dn. de Forli. *fitto, Thoma, II C. de Trivento f.*

Altobellus Carafa.

9.

Joh. Thomas. *Vincentia de Lignora.* | Lucretia, ux. *Julii Caraccioli.* | Laura, nup. *Alfonso de Rao.* | Valerius. | Vincentius *Clericus.*

10.

(2) Franciscus † 11. Oct. 1571. improl. *Julia Brancaccio.*

Ferrantes Dn. de Forli per emtionem. *Lucretia de Rubeis, (de Rossi.)*

11.

Johannes Antonius, Dn. dein DUX de Forli, cr. 1610. † 3 Sept. 1631. *Diana Capece Minutula Alphonsi fil.* | Andrianus. | Franciscus. | Carolus. *Victoria de Lagni Alphonsi Bar. de Romagnano f. Jo. Baptista Rota vid.*

12.

Dianora, ux. *Ferdinandi Carafa IV Duc. de Laurino.* | Victoria, nup. *Francisco de Somma.* | Maria, ux. *Marci Antonii Carafa de Spina.* | Alphonsus Dn. de Rionigro & Dux de MONTENEGRO per Ux. *Beatricem Buccam de Aragon. Ranieri fratris sui haeredem.* | Ferdinandus Carafa. *Johanna Carafa, Hieronymi C. de Molisi fil. Matthai de Aquino D. de Casarano vid.* | Mutius Carafa, s. pr.

13.

Johannes Baptista, DUX de Montenegro, B. de Rio nigro. | Antonius Carafa, *Clericus.* | Victoria, ux. *Julii Casaris Bonito III. Pr. de Casapesella.* | Johanna, nup. *1. Andrea Capece Piscicello, D de Capracotta, 2. Carolo Carafa D. de Campolieto.* | Anna, nup. *Johanni Cicinello Pr. de Curfi.*

14.

15.

Antonia, nup. *Dominico Caracciolo.* | Eleonora, uxor *Thoma Filingieri, B. de Japigia.* | Lucretia, *monialis.*

DE STATERA inchoatur.

II Caraccioli Carafæ F. 5.

Uxor, *Mariella Marisćalca.* 6.

N. nupta *Marino de Norcia.*	N. uxor *Petri Lamberti.*	Gurrellus Caracciolus Carafa, regni Marescallus, † 11. Nov. 1402. *Gizzola de Alferiis.*	ANTONIUS Malitia. *Vid. Tab seq. VII.*	N. uxor *Rinaldi Sicardo.*		7.
Ludovicus Antonius Dn. Sessolæ, *duxit* *Cubella Carafa de Spina, Nicolai f.*	Philippus, *improlis.*	Carafellus Carafa, Dn. Sessolæ post fratr.	Johannes Caracciolus Carafa Dn. de Rosito. *N de Acerra.*			8.
Hannibal.	Alexander.	Sigismundus *Eques Melit.*	Jo. Baptista.	Jo. Vincentius.	Bernardus Dn. de Sessola & S. Arpino, † 1477. *Maria Marramaldo.*	9.
Johannes cogn. il Galante, Dn. de Rosito. *Dianora Tomacella.*	Carafellus II. *Hippolyta Cajetana, Berardini f.*	Vincentius.				10.
Fabritius, *occ à latronibus.*	Hector, f. Jo. Baptista. *Hippolyta Maria de Rubeis. Jacobi, nobilis Pistoriensis f. Onuphrii Curiali vid.*	Jo. Antonius.	Jo. Vincentius.	Joh. Ludovicus. Ux 1. *Sulpitia de Fondi. 2. Isabella de Marra.*	Diana ux *Jo. Thoma Misanello, VI Dn de Teana*	11.
Fabritius. *Johanna de S. Marco.*	Mutius. *Hippolyta Palmiere.*	Martius. *Faustina, de S. Marco.*	Octavius.	Cornelia, ux. *Trojani Gattola.*	Hippolyta, nup. *Horatio Capano.*	12.
Jo. Thomas *Eq. Melit.*	Clarice, ux. *Julii Cæsaris Orizlia,*	Octavius.	Marcellus, *Clericus Regul.* dictus *Gregorius.* 1606. *Prapos Generalis sui Ordinis* 1624, *Episc. Cassan.* dein *Archiepisc. Salernit.* † 23. Febr. 1675. æt. 87.	Olympia, uxor II *Fabritii Carafa, dicti Pöeta.*		13.

COMITES DE AIROLA ET RUVO, DUCES DE

7\. ANTONIUS cogn. Malitia CARAFA
Catharina Farafalla.

8\. Franciscus, Dn. della Torre del Greco, & de Vico di Pantano, † æt. 83. Ux. 1. *Maria Origlia, Jo. Ludovici Dom. de Vico di Pantano fil. primog.* 2. *Violanta de Comitibus (de Conti.)*
— THOMAS, *Vid. Tab. seq. VIII.*
— ANTONIUS *Vid. Tab. X.*
— GORRELLUS, *Vid. Tab. XIV.*

9\. (1) Carolus Dn. de Vico di Pantano & Circello, COMES de AIROLA. Ux. 1. *Maria Carbone Francisci & Wilhelmi Cardinalium soror.* 2. *Eleonora de Leonessa, Alphonsi C de Montesarchio, Dom. Airolæ & Cervinara fil. fratrum suorum hæres.*
— Oliverius *Archiepisc. Neapolit. cr. 1458. Presb Cardinalis 1467. † Decanus S. Collegii 20. Jan. 1511.*

10\. Johannes Baptista † ante patr. *Francisca Ursina, Roberti C. Albæ f. Franc Anton de Aquino M. Pi, car. vidua.*
— Johan. Vincentius March. de Montesarchio, † evolutus bonis omnibus. *Covella de Guevara,* Petri M. Vasti f.
— Maria, nup. *Carolo d'Evoli. Dom de Castropignano.*
— Julia, uxor *Pauli Siscara C. de Ajello.*

11\. Carolus, C. Airolæ, † improl. *Portia Cantelma, Johannis C. de Popoli f.*
— Ferdinandus.
— Isabella f. Beatrix, nup. *Alberico Carafa Duci Ariani 1516.*
— Julia, uxor 2. *Ladislai de Aquino* M. de Corato.
— Virginia, nup. *Francisco Baucio, C. Ungenti.*
— Fabritius Com de Ruvo, & primus DOM. ANDRIÆ, nat. 15. febr. 1515. † *Portia Carafa, Petri Antonii C. Policastri f.*

12\. Antonius DUX primus Andriæ cr. 1555. Comes de Ruvo † æt. 28. *Adriana Carafa de Spina, Andreæ fil.*
— Vincentius Carafa, *Eques Melit. Prior Hungar. dein Capuæ* Com. de Giurlano † 7. Jan. 1611. relicto *notho, de quo in Exegesi.*
— Franciscus MARCH. de BITETTO 1607. Ux. 1 *Dianora Caractiola Bernabovis Com. de Sicignano f. Par di Pappacoda vid.* 2. *Hieronyma de Cardines Berardini de Sangro vid.*
— Horatius † juv.
— Chrysostoma, nup. *Marino Caracciolo, I. Pr. Avellini.*

13\. Fabritius, II Dux Andriæ, Com. de Ruvo, occ. in flagr adulterio, 17. Oct. 1590. *Maria Carafa, Ludovici Pr de Stigliano f.*
— Portia, nup. *Indico de Guevara, Duci de Bovino.*
— (1) Antonius II Marchio de Bitetto. Ux. 1 *Victoria, f Vincentia Aquaviva de Arag. Antonii Dom. de Casamassima f.* 2. *Isabella Salazar, Andreæ C de Vaglio f.*
— Vincentius, *Magister Equitum.*

14\. Antonius, III Dux Andriæ, Comes de Ruvo. *Francisca de la Noja (Lannoy) Caroli Duc. de Bojano fil. primog.*
— Scipio, ob. *improlis.*
— *Ludovicus monachus Bened.*
— Portia, ux. *Francisci Pignatelli Pr. de Minor vino.*

15\. Fabritius, IV Dux Andriæ, Comes de Ruvo. *Æmylia Carafa. Fabritii Pr. de Roccella f.*
— Vincentius Carafa, *cn.*
— Scipio Carafa, *cn.*

Antonius V Dux Andriæ, C. de Ruvo. † in flore ætatis.
— Carolus, VI Dux Andriæ, Comes de Ruvo occ. 23. Oct 1655. *Constantia Ursina, Petri Duc. Gravinæ f.*

16\. Fabritius, VII Dux Andriæ, Com. de Ruvo. *Margarita Carafa, Diomedis D. de Madaloni f.*
— Æmylia, uxor *Martii Carafa. Duc. de Madaloni.*

17\. Carolus Carafa. VIII Dux Andriæ, Comes XIII de Ruvo, † in adolescentia.
— Nicolaus *nothus*, jam mortuus.

LA VII.

ANDRIA, MARCH. DE S. ERAMO ET BITETTO.

Johannelli F. † 10. Oct. 1438. 7.

Johannes Baptista, *Eques S. Johannis Hieros. & Prior Neapolit.*	DIOMEDES *Vid. Tab. XVI.*	Catharina, nupta *Johanni Gesualdo. Dom. de Pescopagano.*	8.

Alexander Carafa, *Archiepisc. Neapol. per fratris cessionem 1464. † 31. Jul. 1505.*	Hector COMES DE RUVO, † 1517. *calebs*, sed pater *nothi Troili* Carafæ.	(2) Fabritius Dn. della Torre del Greco. *Aurelia Tolomei, Dom. de S. Eramo & Valenzano, Salvatoris f.*	Jacobus. Carafa.	9.

Antonius II Comes de Ruvo, nat. 12. febr. 1471. † 1525. *Chrysostoma de Aquino Ladislai M. de Corato soror.*	Vincentius *Episc. Arimin.* dein *Archiep. Neapolit.* 1505. *Presb. Cardinalis* 1527. † m. Sept. 1540.	Feliciana ux. *Ladislai de Aquino, F. de Grotta Minarda M. de Corato.*	Jacobus Dn. de S. Eramo & Valenzano, n. 16. Aug. 1482. † *calebs* 1542.	10.

Franciscus Carafa, *Archiepisc. Neapol.* 1540. † 30. Jul. 1544.	Aurelia, ux. *Vincentii de Evoli Dn. de Castropignano.*	Joh. Thomas MARCHIO de S. Eramo, cr. 1569. Ux. 1. *Theresia de Guevara,* 2. *Isabella Caracciola.*	Oliverius Carafa, *Archiep. Neapolit.* post fratrem 1544. † eod. anno.	Beatrix, ux. *Placidi de Sangro.*	Julia, ux. *Jo Bapti sta Carafa C Policastr.*	Fabritius, *nothus*, a quo Domini *de Marilianella. Vid. Exeges.*	11.

(2) Octavius, M. de S. Eramo. Ux. 1. *Leonora Caracciola, Ferranti Duc de Martina f.* 2. *Camilla Carafa, Ferdinandi D. de Nocera f.*	Carolus Carafa † *in bello. Lusitan.*	Portia M. de S. Eramo, nup. *Jo. Bapt. Caracciolo Rubeo.*	Hippolyta, ux. *Balthasaris Caraccioli, M. de Bitetto.*	Camilla, ux. *Octavii Pignatelli Bar. de Regina.*	Silvia.	Martia. *moniales.*		12.

Ferdinandus *improlis.*	Fabritius Carafa, *Episc. Bitontinus.* 1622. † 9. Matt. 1651.	Carolus Carafa Eq. Alcant. † improlis. *Aloisia Carafa, Diomedis f.*	Horatius. † *juv.*	Catharina, nup. *Octavio Carafa Pr. de Belvedere.*	Anna, uxor *Ludovici de Sanseverino Duc. de S. Donato.*	13.

Vincentius Carafa, nat. 9. Maji 1585. *Jesuita* 1604. hujusque religionis *Generalis* 1646. † 8. Jun. 1649.	Fabritius Carafa, *posthumus.*	(2) Franciscus. † infans	Johanna, uxor *Dominici de Evoli. D. de Castropignano.*	14.

Carolus Carafa, *&c.*	Hippolyta nup. 1. *Ferdinando Caracciolo Duci Airola,* 2. *Alphonso Cajetano de Aragonia Duci de Lorenzano.*	15.

Hector, IX Dux Andriæ & XIV Comes de Ruvo † 1686. *Margarita de Sangro, Jo. Francisci Pr. de S. Severo f.*	Hieronymus. *&c.*	Vincentius. *&c.*	16.

Fabritius. X Dux Andriæ, XV. Com. de Ruvo. *Aurelia Imperiale, Andreæ, Pr. de Francavilla, M. d'Oria f.*	Franciscus, Abbas.	Antonius.	Carolus Eques Melit.	17.

Margarita. 18.

TABU

MARCHIONES DE MONTENEGRO

8. THOMAS CARAFA Antonii cogn. Malitia fil. II dog. obiit circa an. 1449.

9. (1) Vannella, nup. *Thomæ Filomarino.* — (2) Malitia Carafa. Ux. *Mariella Piscicella*, al. *Laura Pignatello.*

10. Thomas, ux. *Hippolyta Carafa.* — Rinaldus Dn. de Chiusano, † 1562. *1. Catharina de Loffredo. 2. Johanna Carafa de Spina, Pauli Dn. de Montefalc. f.* — Troillus *Episc. Rapoll.* dein *Geraci* 1497.

11. Johannes Malitia *Violanta de Afflictis, Michaelis C. Trivent. f.* — Joh. Antonius *Episc. Venafr.* 1557. † 1558. — Joh. Berardinus, ux. *Lucretia Pignatella.* — Hieronymus Dn. de Chiusano. *Antonia Carafa, Vincentii Dom. de Montefalc. f.* — Æmilia, ux. *Marcelli Caraccioli, C. de Biccari.* — Joh. Vincentius Dn. de Morrone. Ux. ... *Cornelia, Galluccio 2. Luisa Brancaccio.*

12. Thomas Carafa. *Maria de Evoli.* — Jo. Baptista. *Camilla Capece Galeotta.* — Fabritius. *Camilla Villana.* a — Jo. Andreas. *Margarita, Chigi, Sciarra Columnæ vid.* b — Rinaldus MARCHIO de MONTENEGRO. *Portia Caracciola, Bernab. Dn. de Sicignano f.* c — Johanna, nup. *Marcelli de Tufo, ex March. de Lavello.* — Ferdinandus, innpr. *Beatrix Milano, Balthasaris Dn. de S. Georgio f.*

13. Carolus. *Lucretia Caracciola Pisquitia.* — Violanta, nup. *Joh. Baptistæ Filomarino C. de Rocca.* — Alphonsus. *Portia Caracciola.* — Julius Cæsar *Episc. Ostun.* † 1603. — Marcellus. *Æmylia Ceva Grimaldo Christophori Dom. Telesæ f.* — Lucretia ux. *Johannis de Luna.* — Octavius. *Fulvia Caracciola.* d — Philippus. *Livia de Bologna.* — Octavius. *Luisa Galluccio Horatii Dom. Tora f.* e — Tiberius. Dn. de Reino *Lucretia Capece Bozzuto.* f.

14. Eleonora. — Franciscus. *Hippolyta Capece.* — Joh. Baptista. *Isabella Gambacorta, Jo. Andreæ D. de Limatola f.* — Franciscus Dn. de Molinara. *Maria Macedonio.* — Thomas *Episc. Volturar.* 1623. † 1668. æt. 77. — Antonius *Beatrix Pignatella.* — Marius. — Claudia, ux. *Cæsaris de Bologna.*

15. Fabritius. *Beatrix Caracciola.* — Dianora. Lucretia. *moniales.* — Franciscus, *Theatinus*, dict. Placidus, dein *Episc. Acerr.* — Marcellus. *Violanta Macedonio.* — Andreana, ux. *Bartolomæi Grimaldo. Duc. Telesæ.* — Vincentia, ux *Mauritii de Asti Dn. d' Acerno.* — Anna, nup. *Carolo Castriota M. de Bitrugno.*

16. Franciscus. *Zenobia Carafa.* — Lavora, ux. *Fabritii Pignatello Duc. de Belrisguardo.* — Popa, ux. *Josephi Filingiero, B. de Pia.* — Dianora *monialis.* — Thomas. *Theresia Carafa, Jo. Antonii f.* — Jo. Baptista *Sacerdos.* — Helena. Anna. *moniales.* — Dominicus.

LA VIII.

PRINCIPES DE CHIUSANO.

Ux. *1. Antonia, 5. Lætitia de Diano, 2. Dianora Carafa.* 8.

Baordus, DN. de RODI. *Veritas Burgarella.* — ALBERICUS DUX DE ARIANO. *Vid. Tab. seq. IX.* 9.

Johannes Ludovicus COMES de TROJA. *1. Victoria de Capua, 2. Anna Sanseverino, Barnaba C. de Lauria f.* 10.

Januarius impro-lis. *Beatrix Capece Galeota.*	Antonius nat. 25. Mart. 1538. *Cardinalis* 1568. † 14. Jan. 1591.	(2) Franciscus Dn. de Rodi *Isabella Carafa. Friderici M. de S. Lucido f.* ☽	Alphonsus, *Antonia Caldora.* ☉	Baordus COMES de MOLISE. *Johannella Carafa, Hieronymi f.* 11.

☾ Horatius, *Consumto patrimonio Venetias secessit.*	☉ Jo. Ludovicus. *Margarita Reca Jacobi f.*	Hieronymus, *Laura de Afflictis.* △	Scipio. *Isabella de Valva.*	Victoria, ux. *Alphonsi Marchese Dn. de Castelpagno.*	Marcellus.	Marius.	Jo. Antonius. *Catharina Spinelli de Giovenazzo.* 12.

c Hieronymus M. de Montenegro, n. 1564. † m. Apr. 1633. impr. *Hippolyta de Lannoy.*	Alphonsus, miles † 1642.	Laura, ux. *Ascanii Carafa.*	Antonia, nup. *Friderico de Capua. Dom. de Formello.*	△ Jo Franciscus. *Eleonora Blanch. Friderici Dom. de Oliveto f.* g.	Marius *ex.* *Catharina Vespolo, Scipionis Dom de Bitetto f.*	Baordus, s pr. *Victoria Falangola.*	Franciscus Antonius. *1. N. Borrello, 2. N. Daniele, 3. Finitia d'Appuzo.* 13.

d Jo. Antonius. *1. N. Brancaccio, 2. Fulvia d'Afflitto.*	Jo. Baptista *ex.* *Lucretia Capece Bozzuto, Julii Cæsaris de Rossi vid.*	Beatrix, ux. *Julii de Rubeis C. de Cajazzo D. delle Serre.*	e Margarita, ux. *Ludovici Gattola C. de Montella.*	f Fabritius. *Catharina Gesualdo. Cæsaris M. S. Stephani f.*	Camilla, ux. *Scipionis Carafa.*	g Hieronymus, Dn. de Porticchio. *1. N. Carafa. Franc. Antonii f. 2. Maria Aldano, Petri f.*	Isabella, ux. *Oliverii de Evoli, Dom. de Roccacicuta.*	N. nupta *Hieronymo Carafa.* 14.

(1) Zenobia ux. *Francisci Carafa.*	(2) Horatius. *Hippolyta de Tufo, Marii M. de S. Cipriano f.*	Antonia, ux. *Francisci Dentice.*	Theresia, nup. *Thomæ Carafa.*	Tiberius, PR. CLUSANI. cr. 1637. *Christina Carafa, Francisci I. Pr. de Sopino f.*	Camilla, ux. *Scipionis Carafa.*	(1) Franciscus. improl.	Johanna nup. 1. *Matthæo* J.V.D. *de Aquino, D. Casarani 2. Ferdinando Carafa de Spino.*	(2) Petrus. 15.

Anna, ux. *Hectoris Capece, Latro. D. de Siano.*	Fulvia.	Antonia.	Theresia. *moniales.*	Fabritius, II. Princ. Clusani. *Beatrix de Leonessa, Vincentii Duc. de Ceppaluni f.*	Cæsar, *Eques Melit.*	Malitia.	Josephus, *monachus. Benedict.*	Maria, ux. *Fabritii de Sangro D. de Casacalenda.*	Julia, *monialis.* 16.

Christina, nup. *Hieronymo Strambone Pr. de Volturara.*	Catharina.	Tiberius.	Vincentius.	Carolus.	Petrus.	Fabius. *Eq. Mel.*	17.

TABU

DUCES DE ARIANO, CERCIE ET CAMPOLIE

9. ALBERICUS CARAFA, Thomæ ex Diahora Ca mes de Marigliano.

10. Joh. Franciscus Dux II Ariani, C. Mariliani. *Francisca Ursina, Raimundi D. Gravina f.* † 1563. æt. 94.
Sigismundus, COMES DE MONTECALVO. *Francisca Ursina.*
Hieronymus Dn. de Baselice. *Victoria de Capua.*
Joh. Berardinus, *Archiepisc. Neapol.* 1505. † eod. an.

11. Albericus III Dux Ariani, † ex torris. *Isabella, f. Beatrix Carafa, Jo. Vincentii M. de Montesarchio f.*
Joh. Vincentius Dn. de Baselice, per ux. *Portiam Caraf. Ampatruelem.*
Diomedes, *Episc. Arian.* 1511. *Presb. Cardinalis,* 1555. † 1560.
Fridericus, *occ. in bello Neapol.* 1529.
Jo. Franciscus VII C. de Montecalvo. *Lucretia Carafa Berlingieri f.*
Jo. Hieronymus. *Eques Melit.*
Jo. Antonius, *Abbas.*

12. Faustina, ux. *Johannis Mariæ de Constanzo.*
Hieronymus, Dn. de Cercia majore. *Lucretia Carafa, ex M. Anzxi.*
Cæsar, *impr.*
Alphonsus, *Abbas.*
Fabius Dn. de Baselice. *Isabella Villano.*
Fridericus f. pr.
Victoria, nup. *Alphonso M. de Castelpagano.*

13. Diomedes DUX CERCIÆ cr. 1600. *1. Laura de Constanzo. 2. Portia Caracciola Jo. Baptistæ f.*
Oliverius, *Abbas.*
Albericus, *Julia de Bernando Gonsalvi Dom de Montestaggioso f.*
Justiniana, ux. *Hieronymi Bucca de Aragon.*
Octavius. *Maria Tavilla Horatii f.*
Franciscus, V Comes de Montecalvo. *Antonia de Cardines Ferdinandi II I M. de Laino f.*

14. (2) Hieronymus Dux Cerciæ, † f. prole. *Isabella Carafa. Octavii f.*
Isabella, uxor *Hieronymi Duc. Cercia, patruelis sui.*
Jo. Baptista VI C. de Montecalvo. *Dianora Carafa, Jo. Baptista Pr. de Colobraro f.*
Antonius. *Claudia Caracciola.*
Sigismundus. *1 Cornelia Seripando, 2. Johanna de Vecchia*
Michael *Lucretia Marchese.*

15. Franciscus, † *infans.*
Ferdinandus, † ante patr. *Lucretia Caracciola.*
Antonia, ux. *Lucii Capece.*
Claudia, nup. *Fabio Carafa, Duci II de Campolieto.*
Carolus Carafa, *improl. Hippolyta Carmagnano. Fuit vit de Taso vid.*
Octavius. *Eleonora Bongiovanni.*
Isabella, ux. *Francisci Caputo, M. de Petrella.*

16. Joh. Baptista. *Violanta de Afflitto ex Com. Triventi.*
Eleonora, nup. *Fabio Missanello, M. de Terra.*
Laura, ux. *Januarii Muscettola D. de Mileto.*
Michel Carafa. *Portia Barone.*

17. Ferdinandus *Johanna Recco.*
Lucretia, ux. *Josephi Recco Duc. Accadia.*
Johanna, nup. *1. Josepho Stàibano, 2. Fabritio, prioris fratri.*
Livia, ux. *Ludovici de Aloito.*
Antonia, ux. *Francisci Saluzii.*
Theresia, *monialis.*

LA IX.

TO, COMITES DE MONTECALVO, PR. DE SOPINO.

rafa, F. (Vid. Tab. VIII) DUX DE ARIANO cr. 1496. Co-
Uxor, *Johanna de Molisi.* 9.

10\. Alphonsus. *Episc. S. Agatha* 1505. *Lucera* 1512. † 1534. — Paulus. *Lucretia Scaglione, Jo. Ludovici Dom. de Crispliano f.* B — Ferdinandus *1. Antonia de Loffredo 2. Lucretia Carafa.* C — Jo. Baptista, *Prior Ord. S Joh. Hieros.* — Brisa. nup. 1. *Bartholomao de Capua, C. Palena, 2. Francisco Baucio C. de Castro.*

A — B — C

11\. Nicolaus. — Jo. Ludovicus. *Abbas.* — Ursina, ux. *Jacobi Seripando. Dom. de Casapuzzano.* — Portia, Dom. de Baselice, nup. *Jo. Vincentio Carafa patrueli.* — Johannella, ux *Baordi Carafa C. de Molise.* — Feliciana, ux. *Raimundi Ursini C. Patentri.* — Faustina, ux. *II Raimundi Ursini C. Pat.* — Hippolyta nup *Julio Carafa.* — Victoria, ux. *Julii de Tolfa C S. Valentii.* — Johanna, ux. *Hannibalis Gambacurta.*

D

12\. Sigismundus, III Comes de Montecalvo † improl. *Justiniana Caracciola Jo. Bapt. D. Martina f.* — Carolus *Episc. Guardia* 1567. *B jani* 1572. ob. 1608. — Joh. Baptista IV Com. de Montecalvo ⊙ *Hieronyma de Ajerbo & Aragon Michaelis II C. de Simari f.* — Fabius. *Violanta. Sanfelice.* — Marcus Antonius *Abbas.* — Fabritius *Abbas.* — Marius.

13\. Lucretia. ux. *Camilli Pignatello.* — Hieronymus. Dn. Sopini. *Felitia Gesualdo s. Caracciolo. Fabii Dom. Ariani f.* — Franciscus DUX DE CAMPOLIETO, cr. 1608. Ux. 1 *Zenobia de Pologna. 2. Hieronyma Tuttavilla.* Δ — Vincentius. — Jo. Baptista *Victoria Alderisio Francisci Dom. Tortorella f.* — Victoria, nup. *Fabritio Sanfelice ex Duc. Bacioli.*

Δ

14\. Franciscus PRINCEPS SOPINI. cr. 1625. *1. Lucretia Caracciola, 2 Beatrix Caracciola M Binetti, Jo. Baptista f.* — Jo. Baptista, *impr.* — Maria, ux. *Francisci Strambone.* — Eleonora, ux. *Caroli d'Evoli B de Castropignano.* — (2) Fabius Dux de Campolieto. *Claudia Carafa, Joh. Bapt. VI C. de Montecalvo f.* — Franciscus Dn. Tortarellæ. *Antonia Riccardo. Josephi B Corsani f.* — Isabella, ux. *Joh. Andrea Riccardo Antonia fratri.*

15\. Delitia, ux. *Caroli Leonessa D. S Martini.* — Christina, nup. *Tiberio Carafa Pr. Chiusani.* — Antonia, ux *Joh. Bapt Sorgente.* — Josephus Dux III de Campolieto. † celebs. — Carolus Dux IV de Campolieto, † impr. *Johanna Carafa Andrea Capece D. de Caprocotto vid.* — Beatrix, ux *Scipionis de Sangro D. de Casacalenda.* — Vincentia ux. *Andrea Strambone Duc. de Salza.* — Cæsar Dn. de Tortarella impr. *Isabella Capece.* — Antonius Dn Tortarellæ. *Roberta Recco Josephi D. Accadia sor.* — Beatrix, nup. *Johanni Cavalcante.*

16\. Aurelia nup. 1. *Josepho Teodoro.* 2. N. *Curriali Sorrentino.* — Victoria, nup. *Jacobo de Ponte Duci de Casa maxima.*

D

17\. Horatius Carafa, *Anna Mirella.* — Carolus Carafa, *Margarita de Rosa.* ⊙ — Cajetanus Carafa, *mites.*

⊙

Fortunatus, — Michael — Franciscus, — Antonius, — Anna. — Portia. — Theresia.

MARCHIONES DE S. LUCIDO,

8. **ANTONIUS CARAFA**, Antonii cogn. Malitia
Uxor, *Mandella C. Vannella Stendarda, Stendarda, Dom. Arienza filia.*

9. Ludovicus Dn, de Mondragone, 1467.
Isabella della Marra, Guilielmi Com. Aliani, & Dom. de Stigliano f.

10. ANTONIUS COMES DE MONDRAGONE.
Vid. Tab seq. XI.

Johannes Franciscus Carafa.
Abbas.

Fridericus MARCHIO DE S. LUCIDO. Com. d'Archi.
Johanna Galerana, Mediolanensis.

Camilla, nup. *Petro Coscia.*

11. Ferdinandus, March. II de S. Lucido, & Comes d'Archi.
1. Beatrix Loffredo, Marii f. † 1552.
2. Beatrix de Marra, ex Dom Serini.
3. Julia Concublet de Arena, Joh. Francisci Com. de Arena f.
4. Faustina Capece Latro.

Hippolyta, ux. *Johannis Cavaniglia, C. Montella & Troja.*

Joh. Franciscus, *Eleonora de Afflitto, Ferdinandi IV Com. de Trivento f.*

Marius Carafa, *Archiep. Neapol.* 1565. † 1576. 11. Sept.

Jo. Ludovicus. † *infans.*

12. (2) Fridericus † ante patrem. *Maria d'Avalos ex Princ. de Montesarchio, Alphonsi Gioeni M. de Giuliana vidua.*

Johonna M. de S. Lucido, nup. 1. *Jo. Baptista Frangipane de Tolfa, C. Serini, 2. Francisco Carafa, II M. de Anzi.*

Ascanius. *Laura Carafa, Rinaldi, I M. de Montenegro f.*

13. Ferdinandus † in juv.

Beatrix, nup. *Marco Antonio Carafa, Dom. de Minorbino,* † ex vena rupta in primo coitu.

Johannes Baptista II Dux de Jelzi.
Cornelia de Tufo, Francisci Dom. de Vallata f. Jacobi Milano, M. de S. Georgio vidua.

14. Decius Carafa, † *caelebs.*

Marius, III Dux de Jelzi, & Dn. de Campobasso.
Antonia de Aquino, Pr de Pietra Pulcina, Caesaris fil primog.

DUCES DE JELZI.

fil. tertiogenitus, 8.
Marini Boffa M. Cancellarii ex Johannetta.

Hieronymus, f. Johannes Carafa, *improlis.* Anna Galeotta. Fridericus Carafa, *&c.* 9.

Hippolyta ux. *Sigismundi Saraceni Dom. de Torrella.* Isabella vel Julia, nup. *Jo. Berardino Zurlo, C. de Montuoro.* Johannes Vincentius Carafa. *Julia Grisone, Antonii C. Avellini f.* Silvia, ux. *Jo. Hieronymi Mormile Dom. Teverola.* 10.

Carolus. *Monach. Cassinensis.* Hieronymus *Abbas S. Angeli.* Isabella, ux. *Joh. Petri Caraccioli Dom. de Rodi.* Cornelia, ux. *Fabii de Afflitto, C. de Trevento.* Octavianus, Du. de Cerze parva. *Martia Mormile, Henrici f.* Ferdinandus *Abbas.* Eligius †*calebs.* 11.

Camillus, *Abbas.* Decius, *Archiepisc. Durat.* 1608. *Neapolis* 1613. *Presb Cardinalis* 1611. † 24. Jan. 1626. Eligius Carafa DUX DE JELZI, *Hieronyma de Capua, ex Dom. Fornelli, Friderici f.* Julia, ux. *Octavii Brancia, Du. de Castelpagano.* 12.

Hieronymus, *Episc. Cotron.* Marius *Colonellus.* Thomas, † *in Flandria.* Octavianus, *Archiep. Patrass.* Camillus, † *calebs.* Martia, nup. 1. *Johanni de Cardines, 2. Octavio Caracciolo, Pr. de Forino.* 13.

Franciscus Carafa, *Prelatus.* 14.

TABU

PRINCIPES DE STIGLIANO, DUCES DE MON

10. ANTONIUS CARAFA, Ludovici Dom. de Mondragone F. DE STIGLIANO 1522, Comes de Aliano, † 1531.

11. Ludovicus Princeps II de Stigliano, Dux de Mondragone, Com. de Aliano, Magnas Hispaniæ. *1. Clarice Ursina, Joh. Jordani Duc. de Bracciano f. 2. Lucretia de Tufo, Jo. Hieronymi M. de Lavello f.* | HIERONYMUS *Vid. Tab. seq. XII.* | Julius, Ux. 1. *Julia Carafa, Pauli ex Duc. Ariani f. 2. Brianda Cantelma, Onufrii C. de Popoli f. Francisci Torelli vid.*

12. (1) Antonius, Pr. III de Stigliano, D. de Mondrag. Gr. Hisp. *1. Hippolyta Gonzaga, Ferdinandi Pr. Molfettæ f. Fabritii Columnæ vid. 1563. 2. Johanna Columna, Marci Antonii D. Palliani f.* | (2) Carolus Carafa, *impr.* | Maria, nup. *Fabritio Carafa Duci Andriæ*; post cujus mortem *monialis* 1608. † 29. Dec. 1615. | (2) Johannes Franciscus MARCH. de POLIGNANO per ux. *Annam Toraldo, Caspari III Marchionis de Polignano fil.* | Hippolyta, nup. *Francisco de Curtis.*

13. (1) Anna Clarice, nup. 1. *Ferdinando Carafa D. Nuceriæ, 2. Paulo de Sangro, Pr. de S. Severo.* | (2) Ludovicus, IV Pr. de Stigliano, Pr. S. R. Imp. Eques Aur. Vell. † 1630. *Isabella Gonzaga Vespasiani Duc. Sabionetæ & Trajecti f.* † 1637. | Marcus Antonius, Dn. de Minorbino, † s. pr. *Beatrix Carafa, Friderici M. de S. Lucido f. & hær.* | Antonius. *Eleonora Marchese, Fabii JCti f.* | Maria. | Brianda, ux. *Jo. Baptista Siscara ex Com. Ajelli.* | Johanna, ux. *Michaelis Blanch.* | Hippolyta, nup. *Mario Bucca de Aragonia.* | Caspar.

14. Antonius Dux de Mondragone, obiit ante patrem. *Helena Aldobrandina, Jo. Francisci fil.* † 2. Jan. 1663. | Lucretia nup. *Carolo Belprato ex Com. Anversæ.* | N. uxor *Antonii Jordani.*

15. Josephus, Dux de Mondragone & Sabioneta, † juvenis. | Onuphrius Comes de Fundi, † juv. | Anna Pr. de Stigliano Duc. Sabionetæ, uxor II *Philippi Ramirez de Guzman Duc. de Medina de las Torres*, ducta 1637. † m. Oct. 1644.

LA XI.

DRAGONE, COMITES DE MORCONE.

COMES dein DUX DE MONDRAGONE, cr. 1519. PRINCEPS 10.
Hippolyta de Capua, Bartholomæi IX Com. de Altavilla f.

FABIUS Dn. de S. Mauro. *Vid. Tab. XIII.*	Scipio; COMES DE MORCONE *1. Isabella Cajetana de Aragon.* Jacobi Mariæ *C. de Morcone f.* *2 Diana de Tufo, Jo. Vincentii M. de Censano f.*	Bernardina, ux. *Ferdinandi de Cardines, M. de Laino.*	Roberta, nup. *Diomedi Carafæ Duci I de Madaloni.*	11.

Vespasianus *Briandus Toraldo. Anna Sforot.*	Horatius *1. Brianda Spatafora. 2 Lucretia de Curtis.*	Jo. Vincentius *Laura vel Julia Dalli Terracina.*	Cæsar.	(1) Johan. Antonius Com. de Morcone, † 1622. f. pr. *Beatrix de Ruth. M. de Corato.*	Hector.	Cæsar.	Constantia nup *Johanni de Capua XI C. de Altavilla.*	12.

Jo. Baptista Carafa.	Antonius *Eq. S. Jac.*	Constantia, nup. *Tiberio de Pezzo*	Julius *Justina Caracciola.*	Franciscus.	Marcus Antonius. *Helena Daniele.*	Vespasianus.	Carolus.	Artemisia, nup. *Antonio Suarez de Messia, M. de Vico.*	Isabella, ux. *Petri de Martino Dom. de Faicchio.*	13.

Vincentius Carafa, ex Canonico Regulari. *Episcopus Calvensis* † 22. Jun. 1679.	Carolus. *Hadriana Gentilcore, Detti Bar. de Ciceràle f.*	Johannes. *Johanna Battiò Terracina, Horatii f.*	14.

Josephus, *monachus Dominic.*	Antonius, *mon. Dominic.*	Anna, nup. *1. Petro de Acunna Eq. S. Jac. 2. Philippo de Pezzo D. Cajanelli.*	Vincentius. *Isabella de Afflitto ex Pr. de Scanno, Bernardini de Roggiere vid.*	Paulus Maria, *Theatinus.*	Januccius, *Theatinus.*	Josepha Magdalena, nup. *Carolo Merella, M. de Casitri.*	15.

Johannes † infans.	Catharina.	Hadriana.	16.

DUCES DE LAURINO.

11. HIERONYMUS CARAFA, Antonii Ducis de Mondragone, Pr. de Sciglianofil. II

12. Johannes Antonius, DUX de LAURINO, 1591. *Victoria Cajetana de Aragonia, Ferdinandi Dom. de Piedimonte f.*

13. Hieronymus Dux II de Laurino. *Victoria Pignatelli, Jacobi Dom. de Castellaneta f.* | Ferdinandus. | Lucretia, ux. *Jacobi de Tufo, ex March. Lavelli.* | Johanna, *monialis.*

14. Johannes, Dux III de Laurino. *† improlis.* | Ferdinandus Dux IV de Laurino. *1. Anna Maria de Palma. Gonsalvi, Bar. de Villamarina f. 2. Dianora Carafa de Spina, Jo. Antonii Duc. de Forli f.* | Franciscus. Jacobus. Jo. Antonius. *Clerici Regulares Theatini.* | Cassandra, *monialis.*

15. (1) Joh. Baptista, Dux V de Laurino, † *1686.* sine prole. *Margarita Carafa, Fabritii Pr. de Colobraro f.* | (2) Victoria, fratris hæres, uxor *Josephi Spinelli filii Principis Oliveti.* | Diana, nup. 1. *Ludovico Capece Minutulo, Pr. de Ruoti. 2. Francisco Mariæ Capece Minut. Duci de Valentino.*

16. Dominicus † *juv.* | Franciscus, † *juv.* | Ursula. Hieronyma. Catharina. *obiere in juventa.*

PRINCIPES S. LAURENTII.

Uxor, *Henrichetta Sanseverina, Alphonsi Ducis de Somma filia.*	11.

Silvia, uxor *Galeatii Citinelli. Dom. de Carpenone.*	Hippolyta, nup. *Tiberio de Tarsia, Bar. de Belmonte.*	12.

Cassandra, nup. *Thoma Gargano. Dom. de Casal.*	Ludovicus, Dn. de Filitti & S. Lorenzo. *Aurelia Galeotta, Marii Dom. de Monestarace f.*	Aurella f. Henrichetta, ux. *Hieronymi de Roggiero Dom. de Lancusii.*	13.

Hieronymus, PRINCEPS S. LAURENT. cr. 1654. *Julia Coppola.*	Carolus. *Eleonora Galeota, Josephi Pr. de Monasterece* fil, hær.	Franciscus. *Teatinus.*	Vespasianus. *Epist. Ogentin.*	Victoria, ux. *Antonii Carmignano.*	Fulvia. ux. *Antonii de Quadra Dom. Carpenonis.*	Eleonora, nup. *Thoma Filingiero.*	14.

Ludovicus Princeps S. Laurentii. *Lucretia Beltrana Ferdinandi C. de Misagna f.*	Jo. Baptista.	Josephus.	Antonia.	Beatrix. *monial.*	Aurelia, nup. 1. *Francisco Gargano Pr. Durazzani, 2. Hectori Caracciolo, M. de Barisciano.*	15.

Hieronymus.	Carolus.	Dominicus.	Julia.	Anna Johanna.	Barbara.	Eleonora.	Fortunata.	16.

TABU

DUCES DE MADALONI

11. **FABIUS CARAFA**, Antonii, primi Princ. de Scigliano filius tertius, Dn. de S. Mauro.

12. Lelius March. de Arienzo, obiit improlis, *Anna Mendoza d' Alarcone, Petri Gonsales, M. de Valle Siciliana f.*

Martius, DUX de MADALONI ex hæreditate avunculi, Dn. de S. Mauro, † 1607. *Victoria Spinello, Pauli f.*

13. Diomedes, IV Dux de Madaloni, Comes de Cerretto, March. de Arienzo. *Margarita Aquaviva de Aragonia, Alberti Ducis X de Atri f.*

14. Martius V Dux de Madaloni. † 1628 *Maria de Capua Pacheco*, Matthæi II *Pr. de Conca fil.*

15. Diomedes, VI Dux de Madaloni, sub annum 1660. *Antonia Caracciola, Marini III Pr. Avellini fil. Francisci Duc. Airola vid.*

Josephus, † 10. Jul. 1647. *Leonora Carafa, Fabii & Hieronymæ Principum de Colobraro fil.*

16. Martius, VII Dux de Madaloni Eques Aur. Vell. *Æmilia Carafa, Caroli Duc. Andriæ f.*

Marinus.

Johannes, † juv.

Margarita, nup. *Fabritio Carafa Duc. Andriæ.*

Anna, *monialis*, dicta *Anna Felix.*

Francisca, *monialis* dicta *Maria Josepha.*

17. Diomedes M. de Arienzo † cælebs m. Jun. 1696.

Carolus Pr. della Guardia. *Therefia Charlotta Columna Philippi Pr. de Sonnino f.* 1699.

Lælius, *Abbas.*

Antonia, *monial. S. Angelo.*

Constantia, *monial.* dicta *Maria Dominica.*

Anna.

Catharina, nup. *Dominico Carafa Pr. Colubrar.*

Francisca.

Isabella.

PRINCIPES DE COLOBRARO.

Uxor, *Hieronyma Carafa, Diomedis Ducis de Madaloni soror.* 11.

Cornelia, nupta *Ludovico Cajetano de Aragonia, Duci Trajecti.* — Faustina, uxor *Herculis de Rossis Com. de Cajazzo.* 12.

Roberta, nupta *Camillo Caracciolo, II Pr. de Avellino.* 13.

Fabius Dn. de Formicola, PRINCEPS de COLOBRARO per uxorem *Hieronymam Carafam; Johannis Baptistæ filiam.* 14.

Franciscus Pr. de Colobraro. *Maria Villana Fabritii ex March. Pollæ f.* ☾ — Leonora, nup. *Josepho Carafæ patrueli suo.* — Faustina, nup. 1. *Francisco Loffredi Pr. de Maida* 2. *Ferdinando de Cardines M. Laini.* — Margarita, ux. *Joh. Baptistæ Carafæ D. Laurini.* 15.

Maria. — Dominicus Dn. de Morcone, & Princeps de Colobraro per uxorem *Eleonoram de Cardines Ferdinandi & Faustinæ Carafæ fil.* ea sine prole mortua duxit *Catharinam Carafam, Martii Ducis de Madaloni fil.* — Fabritius, IV Pr. de Colobraro, occ. in duello à Jo. Baptista de Capua Duce de Mignano, succedente ei *Faustina* amita. 16.

Regina. — Theresia. 17.

DUCES DE NOCERA, DE

8. GURRELLUS CARAFA, Antonii Malitiæ fil. IV
Lucretia Pignatella, Caroli filia.

9. Galeottus, Comes de Terranova.
Victoria Cantelma, Joh. Pauli Com. de Popoli f.

10. Gurrellus, *ignotus.*	Tiberius Comes Soriani & DUX NUCERIÆ. *Hieronyma Borgia, Petri Wilhelmi Lenzolii fil.* 1507.	Petrus Ludovicus, *M Mag. Ord. S. Maur. & Laz.*	DIOMEDES. *Vid. Tab. seq. XV.*	Isabella, nup. *Andreæ Coscia.*	Lucretia, ux. *Hannibalis Aloii.*	Camilla, ux. *Marcelli Januarii.*	Cathatina, nup. *Francisco Carafa, Dom. de Rodi.*

11. Ferdinandus, II DUX Nuceriæ, II Com. Soriani, *Eleonora Concublet de Arena, Jo. Francisci Com. Arenæ f.*	Cæsar Carafa.	Hieronyma, nup. *Andreæ Felici Carafæ C. de S. Severina.*	Tiberius.	Johannes.	Franciscus. *mortui ante patrem.*

12. Alfonsus III Dux Nuceriæ & III Com. Soriani March. S. Angeli, per ux. *Johannam Castriotam, Ferdinandi M. S. Angeli fil. Johannis Castriotæ vid.*	Hieronymus Carafa. *an.*	Carolus, Carafa, *J. pr.*	Franciscus Carafa, *Abbat.*	Tiberius Carafa. *Episc. Potentiæ* 1556. *Cassani* 1579. † 1588.

13. Ferdinandus, IV Dux Nucer. & Com. Soriani, March. S. Angeli † 1593. *Anna Clarice Carafa, Antonii Pr. de Stigliano f.*	Camilla, nup. *Ferdinando Caracciolo. Duc. Airolæ.*

14. Franciscus Maria, V Dux Nucer. & C. Sor. M. S. Ang. Eques Aur. Vell. Prorex Aragon. & Nav. † m. Jul. 1642. *1. Anna Pignatelli, Hectoris IV D. Montisleon. f. 2. Johanna Ruffo, Pr. de Scilla, Vincentii Ruffo, M. Lacodia vid.*	Antonius † Præses Barensis provinciæ.	Johanna nup. *Ludovico Vincentio de Capua, Pr. Riccia.*	Johannes Dux. de Noja. *Julia de Lannoy Duc. de Bojano Antonii Caraccioli vidua.*

15. (1) Franciscus Maria Dominicus, VI Dux Nuceriæ, † 1648. improlis. *Maria Ruffo, novercæ filia.*	Emanuel *nothus* Dn. Vallis longæ, † post an. 1661.	Gurrellus *nothus* occ. in obsid. Portolong. 1650.	Leonellus *nothus* in Sicilia uxorem duxit	Carolus Dux Nojæ & Bojani. *Lucretia Aquaviva, Rudolphi fil.*	Antonius.

16. Johannes, IV Dux Nojæ & Bojani. *Theresia de Judice, Nicolai Pr. de Cellamare f.*	Rudolphus Carafa *Eq. Melit.* dein Maritus *Dorothea Aquaviva ex Com. Conversan.*	Franciscus Maria.

17. Carolus V Dux Nojæ & Bojani. *Beatrix Spinella ex Principibus Tarsia.*	Nicolaus.	Pompejus.

LA XIV.

NOJA ET DE CANCELLARA.

Dn. de Veriolo, Cemigliano &c. 8.

Berlingerius, Dn. Vallis Novi. *Camilla Saracina, Michaelis Martino, Dom. Torellæ f.*	Julius Carafa.	9.

Beatrix ux. *Antonii Mormile Dom. de Frignano.*	Octavianus. *Dianora Coscia, Johannis f.*	Fridericus S. Albericus. Dn. de Loco ritondo. *Justina Indella.*	Johannes Paulus *improlis.*	Ferdinandus. *Isabella Carafa.*	Julia, nup. *Camillo Pignatelli.* C. Borrelli.	N. uxor *Petri Antonii d'[illegible].*	Lucretia nup. *Francisco Carafa, Dom. Montiscalvi.*	10.

Bartholomæus.	Jacobus. *obiere ante patrem.*	Victoria nup. *Johanni Maria Affatati Dom. Binetti.*	Alexander Carafa, † sine prole. *Laura Aquaviva Belisarii Duc. de Nardo fil.*	Laura.	11.

Hugo Carafa.	Fridericus Carafa.	Camilla, ux. *Octavii Carafæ M. de S. Eramo.*	Laura, nup. 1. *Marcello Januario,* 2. *Francisco Carafa ex Com. S. Severina.*	Angela, ux. *Brunonis de Arena Dom. S. Catharina.*	12.

Pompejus DUX de NOJA, cr. 1600. *Isabella Pappacoda, Jo. Laurentii M. de Capurso f.*	Antonius. *Hippolyta Pappacoda, Isabella soror.*	Alphonsus Carafa.	13.

Tiberius Carafa *Capucinus.*	Fridericus DUX de CANCELLARA. 1625. † improl. *1. Julia de Argentio Detii f. 2. Maria Brancaccio, Cæsaris f.*	Cæsar, *Eques Melit.*	Thomas *Eques Melit.*	Alphonsus II Dux Cancellaræ. † 4. Nov. 1673. *1. Constantia Gambacorta, Scipionis Pr. de Frasso soror 2. Hippolyta Brancaccio.*	14.

Alphonsus.	Ferdinandus. *Eques Melit.*	Tiberius.	Beatrix nup. *Jacobo Caracciolo D. Sicignani, 2. Carolo Carafa M. d'Anzi, 3. Julio Pignatelli Pr. Noja.*	(1) Thomas † ante patr.	Hippolyta, Duc. Cancellaræ ux. *Johannis Ursini.*	Johanna, nup. *Julio Sanchez de Luna, II M. de Gagliato.*	(2) Antonius, † antepatr.	Catharina, nup. *Josepho de Sangro.*	Cecilia ux. *Job. Baptista de Ponte D. de Flumari.*	15.

Julia.	Isabella.	Victoria.

Lucretia.	Zenobia.	Hippolyta.	Clara.	17

MARCHIONES DE ANZI

10. **DIOMEDES DE CARAFA**, Galeotti Comitis

11.	Cæſar. *Alphonſina Carafa Caſaris Bar. Flumara de Muro f.*	Franciſcus M. Admiralis regni Neapolit. † poſt an. 1594.	Octavius MARCHIO de ANZI. cr. 1576. *Chryſoſtoma* vel *Conſtantia Carafa, Jo. Baptiſta C. Policaſtri f.*

12.	Franciſcus, II Marchio de Anzi. *1. Johannella Carafa March. de Lucido, Jo Franciſci f. Jo. Baptiſta Frangipane C. Serini vid. 2. Æmylia Brancia, Pr. de Caſalmajore. Antonii Dom. de Larino f. 3. Portia Caracciola Jo. Baptiſta f. Diomedis Carafa Ducis Cercia &* Balthaſaris Aquaviva de Arag. vid.	Diomedes *Epiſcopus Tricaricenſis* 1605. † 1609.	Lucretia, ux. *Alphonſi Piccolomini de Aragonia Com. Celani.*

13.	(1) Octavius M. de Anzi & S Lucioo, PR. de BELVEDERE. *1. Catharina Caraſa. Franciſci M. Bitetti f. 2. Portia Sanſeverina Duc. S. Donati, Hippolyti Sanſeverini vid.*	Chryſoſtoma. nup. *Philippo Brancia, Pr. Caſalis majoris*	(2) Johannes Baptiſta, † improlis. *Andriana de Franchis Jacobi I M. Taviani f.*

14.	(1) Carolus, M. de Anzi, † ante patrem. *Beatrix Carafa, Johannis Duc. Noja f. Jacobi Caraccioli D. Siciniani vid.*	Franciſcus † 1689. 5. Dec. *Maria de Ponte, Trifonis Dom, Flumarii f.*	Joſephus.	Cæſar.	Antonius,	(2) Carolus *Canon. Regul. Lateran.*

15.	Franciſcus Maria, III Prineps de Belvedere, V March. de Anzi, Eques Aur. Vell. cr. 1685. *1. Silla de Somma, Franciſci fil. & har. 2. Johanna Grimalda, Jo. Franciſci Pr. de Gerace f.*	Julia monialis.	Octavius. *Thereſia Sorbellone, Legardi Comitis vid.*

16.	(1) Beatrix, nup. *Antonio Spinelli, Pr. Scalea.*	(2) Carolus M. de Anzi. *Eliſabetha Vandeneinden, Ferdinandi M. de Caſtelnuovo fil.*	Julia.	Petrus Ludovicus.	Tiberius, *Eques Melit.*

LA XV.

PRINCIPES DE PELVEDERE.

Terræ novæ F. Uxor, *Hieronyma Villant.* 10.

Carolus *Abbas.*	Ferdinandus. †1593.	Fabius.	Lucretia, nup. *Hieronymo Carafæ.*	11.

Tiberius PRINCEPS DE BISIGNANO, SCILLA & BELVEDERE, Magnas Hisp. Eques Aur. Vell. n. 22. Apr. 1580. †5. Oct. 1647. *1. Julia Ursina, Antonii Duc. Gravinæ f. Jo. Baptistæ Spinelli Pr. Fuscaldi vid. 2, Maria Ruffo Pr. Scillæ, Fabritii f.*	PetrusLudov. nat. 18. Jul. 1581. *Episc. Tricaric. 1624. Presb. Cardinalis* 1645. †15. febr. 1655.	Carolus, dictus dein *Thomas, mon. Dominicanus.*	Lucretia, nup. *Julio Carafa Dom. Cerciæ.*	12.

Diomedes. *Cornelia Muscettola Sergii Pr. Leporani f.*	Tiberius, obiit in Hispan.	Antonius dictus posteà Petrus Ludovicus, *ex Cler. Reg. Episc. Tricaric.* 1646.	Cæsar, *uxor. Faustina Caracciola.*	Petrus. *Anna Pistacchio Castelli. Jo. Francisci f.*	13.

Franciscus Dn. Larini, occ. à subditis suis 1679.	Cornelia.	Hieronyma, nup. *Leonardo de Tocco, Pr. Achaiæ.*

Petrus Ludovicus.	Carolus.	Josephus.	Johannes.	Catharina, *monialis.*	Anna, *monialis.*	15.

TABU

COMITES DE MADALONI ET

8. DIOMEDES CARAFA, Antonii; cogn. Malitia & de Cerretto 1483. Uxor 1. *Maria vel Isabel*

9. Johannes Thomas, II COMES de Magdaloni & Cerretto, † circa an. 1525. *Julia Sanseverina, Roberti Com. de Cajazzo f.*
JOHANNES ANTONIUS C. DE MONTORIO. *Vid. Tab. seq. XVII.*

10. Diomedes, III Comes de Madaloni & Cerretto. *1. Gezzolina Sanseverina, 2. Catharina de Capua. 3. Portia Cajetana de Arag. Honorati D. Trajecti f.*
Isabella, uxor *Prosperi Columnæ Lucii Trajecti.*

11. (1) Johannes Thomas Com. de Cerretto occ. in duello, vivo patre. *Johanna Caracciola, Jo. Baptistæ Dn. de Pietra Polcina f. & hær.*
(2) Franciscus occ. in duello sub. fin. anni 1555.
(3) Johanna, nup. *N. Ram. Com. S. Agatha.*
Cæsar *1. Julia Carafa de Spina, Vincentii I. C Grotteriæ f. 2. Hieronyma Griffa.*

12. Diomedes, IV Comes dein DUX de Madaloni, † 11. Jul. 1561. s. pr. *Roberta Carafa Antonii, I Pr. de Stigliano f.*
Vincentius.
Hieronyma, ux. *Fabritii Carafa Princip. de Stigliano.*
Cornelia, ux. *Diomedis Carafa C. de Montorio.*
(2) Diomedes. *Victoria Mormile.*
Roberta, nup. *Diego Lopez Suarez, D. S. Petri de Scafato.*

13. Scipio, MARCHIO de BARANELLO per ux. *Antoniam Carafam. Flaminii M. Baranelli fil.* qua sine prole mortua duxit *Victoriam Gesualdam Antonii Filingiero viduam*, † ille an. 1683.
Franciscus *† sine prole.*
Cæsar, *Magister Equitum.*
Josephus M. de Baranello per uxorem *Franciscam Carafam, Antoniæ sororem & hæredem.*
Maria.
Laura.
Hieronyma.

14. (2) Diomedes. *Isabella Laurito Monforte, Jo. Baptistæ D. de Lauritof.*
Victoria, *monialis.*
Diomedes Marchio de Baranello. *Francisca Chiroga, Diegi March. de S. Dana fil. Diegi de Ulloa vid.*

Franciscus, nat. m. Febr. 1659.

LA XVI.

CERRETTO, MARCH. DE BARANELLO.

filius natu minimus, COMES DE MADALONI, cr. 1465. 8
1. Caracciola Rossa. 2. Sueva Sanseverina.

Isabella uxor *Guilielmi Sanseverini Com. de Capaccio.* 9

Robertus Dn. de Sesto & Rocca Piperozza, † 1551. *Beatrix Sanseverina, filia Comitis Saponara.* — Johanna, uxor *Jo. Francisci Pico Com. Mirandula.* 10

Joh. Baptista, *Lucretia Pettenata.* — Joh. Thomas. *Lucretia Carafa de Spina.* — Ferdinandus. *Claudia Cicinelli.* — Lucretia, ux. *Jo. Ferdinandi d'Avalos ex Dom. de Ceppaluni.* — Cornelia, nup. *Jo. Vincentio de Tufo, M. Gensani.* 11

Ascanius Dn. Sesti. *Faustina Cicinelli.* — Horatius. — Detius. — Pompejus. — Robertus. — Scipio, improl. *Camilla* Carafa. — Andreas. — Lelius. — Thomas. — Robertus. — Beatrix, ux. *Scipionis Pilungieri.* — Hippolyta. 12

Johannes Baptista Dn. de Sesto & Colobraro. *Eleonora Cicinelli, Scipionis* Dn. de Colobraro f. — Carolus PRINCEPS de COLOBRARO cr. 1617. *Zenobia, vel Lucretia Caracciola.* 13

Ascanius. — Scipio. *obierunt impr.* — Lucretia, ux. *Vincentii Capece.* — Eleonora nup. *Jo. Baptistae Carafa, VI Com. de Montecalvo.* — Hieronyma, Pr. de Colobraro, ux. *Fabii Carafa ex Ducibus de Madaloni.* — Angela, nup. *1. Matthaeo de Capua, Pr. de Conca. 2. Nicolao Antonio Spinelli Pr. Oliveti.* 14

TABU

COMITES DE

9. JOHANNES ANTONIUS CARAFA, Dio
Victoria Camponesca, *Petri Lalli Cam*

10.	Johannes Alphonsus, II Com. de Montorio, † 18. febr. 1548. *Catharina Cantelma.*	Johannes Petrus, nat. 29. Jun. 1466. *Episc. Chiet.* 1505. autor sodalitatis Cleric. Regul. Theatin. 1524. *Presb. Cardinalis* 22. Dec. 1536. *Archiep. Neapol.* 1549. *Pontifex Rom.* 22. Apr. 1555. dictus PAULUS IV, † 1. Sept. 1559.	Elisabetha, nup. *Ludovico de Tolfa.*

11.	Ferdinandus, III Comes de Montorio. *Hieronyma Spinella, Ferdinandi Duc. de Castrovillari f.*	Johannes, IV Comes de Montorio, DUX de PALLIANO 1556. † 6. Mart. 1561. *Violanta Diascarlona, Antonii Com. de Alifi f.*	Antonius MARCHIO de MONTEBELLO & de BAGNO. *1. Brianna Beltrana.* *2. Laura Brancaccia.*

12.	Catharina. *monialis in Sapientia*, † m Aug. 1594.	Diomedes, V Com. de Montorio, MARCH. de CAVE. *Cornelia Carafa, Joh. Thomae C. de Cerretto f.*	Maria, *monial in Sapient.* 1562. † m. febr. 1619.	Paula. *monial. in Sap.* 1574. † m. Jan. 1636.	(1) Alphonsus, *Cardinalis*, cr. 1557. *Archiepisc. Neapol.* † 19. Aug. 1565.

13. Alphonsus Carafa, VI Comes de Montorio, occisus anno aet. 21. improlis, m. Mart. 1584.
Victoria Caracciola.

LA XVII.

MONTORIO.

medis Com. de Madaloni F. COMES DE MONTORIO. 9.
ponesci Com. de Montorio filia & hæres.

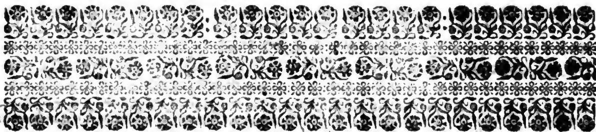
Johanna, ux. *Rostaini Cantelmo VII Com. de Popoli.* | Beatrix, ux. *Ludovici Leonessa Dom. de Telese.* | Diana, nup. *Jacobo Carbone Dom. de Padulo.* | Diana, ux. *Nicolai Mariæ de Tocco, Dom. Montismileti.* | Maria, *fundatrix adis Sapientiæ in urbe Neapol.* † 4. Jan. 1552. | Diomedes, *nothus* Castellanus S. Angeli. *Victoria de Castiglione.* 10.

Carolus, nat. 29. Mart. 1517. *Cardinalis* cr. 1555. † 6. Mart. 1561. | Diomedes. | Petrus. | Franciscus. | Brianna, ux. *Vincentii Toraldo, M. de Polignano.* | Victoria, *monialis* d. *Petronella* † m. Jan. 1558. | Josephus, Eq. S. Jac. *Camilla Cajetana.* | Julia, ux. *Gomesii de Figueroa.* 11.

Constantia, *monialis* † m. Aug. 1601. | Agnes, *monialis.* | Diomedes. *Maria Antonia Salernitana Pompeji fil.* | Petrus Dn. de Collepietro. *Isabella Grisone.* | Antonius. | Pompejus, † improl. *Beatrix de Venere.* | Johanna, ux. *Francisci Laudato.* | Victoria, nup. *Mutio Francisco Sterlich Bar de Scorano.* | N. uxor *Thedoli Bar. de S. Vito.* 12.

1. Aloisia, nup. 1. *Carolo Carafa ex March. de Bitetto,* 2. *Gerardo Gambacorta,* 3 *Josepho Mariconda.* | Camilla, uxor *Alphonsi de Tufo.* | Johannes Alphonsus Carafa, DUX de CASTELNOVO & Dn. de Collepietro. † 1653. *Cæcilia Salva Josephi M. S. Angeli de Scala f.* | Antonius *Eques Melit.* | Carolus, *Clericus* initio tandem Dux de Castelnovo, † post an. 1659. 13.

Franciscus Carafa. improlis. | N. nupta. . . . . *Castiglione.* 14.

EXEGESIS HISTORICA.

CARAFAS à Caracciolorum stirpe nonnullos derivare jam supra in horum genealogia obiter indicavimus. Car. *Borrellus* ita eam imbibit opinionem, ut ejus intuitu scriberet in Vindice Nobilitatis Neapolitanæ, *familiarum nullam cognitionem habere æquè certam, & evidentem de sui generis origine, atque habeat Carrafeorum familia.* Ratio præcipua, qua ille ipsiusque suffragatores nituntur ea est, quod ante annum 1300. ultimamque Caroli II Regis ætatem nullum appareat tam amplæ familiæ vestigium, neque Carafæ reperiantur, simpliciter usi hoc nomine & sine Caracciolani adjunctione. Contrariam verò opinionem ivit adsertum Vir Consultissimus, Blasius *Aldimarius*, qui augusto & vasto XXX annorum opere historiam genealogicam Carafæ gentis prosecutus est, erutis ex Archivio *Zecca*, uti vocat, Neapolitanæ aliquot Carafis, quorum nomina inde ab anno MCXCVII vigebant, deductisque familiæ primodiis à STEPHANO, quem ait à matris *Cara* nomine, Carafæ cognomen primum accepisse, & posteris transmisisse, cæterum è *Sigismundis* (gente Pisana nobilissima, ac postquàm mille fere annis floruerat seculo decimo sexto exstincta) sanguinem duxisse, eoque felicitatis pervenisse, ut Sardiniam insulam, quam Pisani Saracenorum jugo exsolverant, regio titulo possederit ad annum usque 1040. quo vivis excessit regno prius in filium *Ricardum* translato. Hic Saracenis insulam circa an. 1047. iterum incursantibus impar Neapolim fugit unà cum sorore *Stefania*, quæ sumpto ibi velo posteà monasteriis S.S. Gregorii, Sebastiani Salvatoris & Pantaleonis Abbatissæ dignatione præfecta, ille verò à Duce reipublice Sergio IV *Thalassiarcha* creatus est. Riccardi pariter & Stephaniæ effigiem Aldimarius exhibuit, in moneta expressam antiqua, ubi in antica pectore tenus visitur *Rex, galea coronata, lorica item ac paludamento conspicuus*, cum epigraphe: RICARD. REX SARD. E. KARE FIL. In aversa extat *fœmina diademate redimita, pallaque vestita*, cum lemmate STEFAN. SOROR. Ricardo natum esse perhibet idem nobilissimus autor *Sergium V Ducem Neapolitanum*, idque probat veteri charta Archivii Zeccani quo Carolus I Rex donationes aliquas, monasterio S. Gregorii factas corroboravit, ubi inter donatores *Tomasius Carafa* miles occurrit, isque eam fecisse dicitur donationem *in remissionem suorum peccatorum, & Nicolai Carafæ ejus patris, militis, filii Sergii VI Ducis olim Reip. Neapol. & in memoriam Stefaniæ Amitæ Sergii V Ducis similiter Reip. Neap. Abbatissæ olim dicti monasterii, & ipsius Tomasi Consanguineæ.* (a) *Sergius* VI Dux Neap. quinti è gnato *Johanne* IV itidem Duce, nepos fuit, cumque in bello, quod Rogerius, Siciliæ Comitis filius, Innocentio II Pontifici Rom. ob Apuliæ dominium intulit, fidem Lothario Imperatori, qui Papæ assistebat, datam fregisset, & ad Rogerium descivisset, acie exutus, fuga sibi consulere

(a) Hist. Geneal. della Fam. Caraf. Lib. I Cap. III.

consulere & Pisas se recipere coactus est; PHILIPPUS verò ejus filius, à quo genealogiam familiæ orditi sumus, Neapolim rediit, ibique à Rogerio, rerum interea potito, *annuam unciarum centum auri de carolenis argenti ponderis generalis elargitionem accepit*, ut habent verba diplomatis, quo eandem pensionem *Onuphrio* Carafæ Johanna II regina renovavit. Philippo natum esse tradit Aldimarius BARTHOLOMÆUM, quem alii Gregorii Caraccioli filium fuisse ferunt, ille verò uxorem ex Caracciola gente habuisse, ejusque respectu factum esse, quod aliqui illius posteri Caracciolum cognomen cum Carafensi conjunxerint, asserit, idque probat literis an. 1239. scriptis, & à Carolo *de Lellis* in commentario de hac familia inedito adductis, in quibus sequentia leguntur: *De Mandato Imperiali facto per Magnif. Rationalem de Camera, scripsit Justitiario Principatus Aprutii, ut annuos reditus super Terra Ripalongæ spectantes ad Delitiam Caraczolam, uxorem Bartholomæi Carafa ejus vita durante deveniant, ad filios, nepotes, & pronepotes descendentes ex eadem Delitia, & præfato Bartholomæo, filio Philippi Carafa de Spina ex Consulibus Neapolitanis provenientibus ex Stephano de Sigismundis, olim Sardiniæ Judice, cum hoc, ut ipsi se denominent Caraczuli Carafa, sicut supplicavit humiliter dicta Delitia &c.* (γ) Verum literarum harum non avthentia modò sed ipsa existentia ab aliis, iisdemque gravissimis viris, in dubium vocatur, imò negatur.

PHILIPPVS Carafa, Matthæi, qui Bartholomæi e Philippo II, Barone Ripælongæ, nepos fuit, F. primus è familia sua sacra decoratus est purpura, ab Urbano VI Presbyteris Cardinalibus tit. *S. Martini in montibus* adscriptus, cum Bononiensi præesset Ecclesiæ, ad quam urbem Pontifex galerum illi majoris honoris gratia misit; huncque Joh. Lignanus Jurisconsultus insignis, ac summæ tum temporis in ea autoritatis illi in æde S. Dominici, frequenti populo non minus plaudente, quàm spectante imposuit; atque ab eo tempore Cardinalis de Bononia salutari amavit. Legati etiam Apostolicæ sedis in Romandiola munus ab eodem accepit Pontifice, tandemque Bononiæ grassante pestilentia exstinctus, & in Cathedrali templo sepultus est, cum hac inscriptione: *Hic est Corpus Reverendi in Christo Patris & Domini D. Philippi de Carafis de Neapoli, Cardinalis Bononiensis.* (δ)

BARTHOLOMÆUS II. Philippi Cardinalis patruus, septem pater filiorum constituitur, ex quibus primus & sextus, ANDREAS nempè & THOMAS, stirpem Carafarum unam in duos quasi diduxerunt ramos, quorum uni à *Spina*, alteri à *Statera* cognomen impositum est. NICOLAUS, secundogenitus Dominus fuit *Dipressii & Pompani* in regione Hydruntina, & pater gnati unici *Maselli*, qui prole caruit. BARTHOLOMÆUS, tertius hujus nominis & secundi tertius natus, ex Juris civilis Doctore & Professore *Archiepiscopus Bariensis* evasit, & *Pascarolam* aliaque loca ære acquisivit. LIGORIVS, Aquilæ in Aprutio à Johanna I regina præfectus nullam æquè ac frater ejus minimus JACOBVS prolem post se reliquit. At PETRVS, quartogenitus NICOLAVM genuit, qui Ladislao Regi à consiliis fuit, & legationibus, gravissima ob negotia in Anglia Lusitaniaque obitis, inclaruit. Tres eidem fuère filii, in tabula præteriti & ex priore matrimonio suscepti, videlicet *Andreas*, *Petrus & Onuphrius*, quos inter *Petrus* tantum prolem sustulit ex *Maria Guindaza*, quam Rex Ladislaus in amoribus habuit, gnatas nempe duas, *Andriellam* Ermingano Sabrano Comiti Ariani nuptam, & *Veritellam* Francisci Cantelmi Comitis de Popoli conjugem, filiumque unicum posthumum *Petrum* Depressii & Rodi dominum, qui pater è *Maria Brancaccia* factus est *Francisci* Carafæ; huic nuptiis primis *Verdella Spinella*, secundis *Anna Maramalda* ducta est, & ex hac nati sunt *Paulus & Petrus*, in quibus linea hæc defecit.

ANDREAS, Bartholomæi II filius natu maximus, Forulense dominium in Aprutio jure tenuit uxorio, multorumque pater fuit liberorum, mares septem fuere, & in his JACOBVS & CAROLVS, quorum ille *Rocellensem*, hic *Forulensem* lineam condidit. Horum ætatibus sine dubio medius interjectus fuit *Galeottus* Pascarolæ dominus; ex illis verò quis primogenitus fuerit controversia inter posteros eorundem

Uu

(β) ibid. Cap. VI. (γ) loco cit. Cap. VII.
(δ) Ciacc. Hist. Pont. & Card. T. II p.

dem orta est. Jacobo cum *Aldimarius* in opere sæpe jam laudato primogenituram tribuisset, prodiit paulò post scriptor anonymus, qui Carolo illam vindicare annisus est edito libello, quem *Hyacinthus Falletus Arcadius*, *Patricius Rhegiensis*, sine mora recudi curavit, stricturasque ei è regione perpetuas adjunxit, quibus Aldimarii sententiam summo defendit studio, judicioque, cujus scripti cùm nobis quoque pro humanitate sua, quâ non minus atque eruditione pollet, fecerit, debitas ei gratias occasione ita ferente publicè agimus.

Quartus inter Andreæ filios nascendi sorte fuit BARTHOLOMÆUS; is cùm Ordini Equestri St. Johannis nomen dedisset, *Prior & Senator Romanus* à Papa Bonifacio IX. creatus, mortuoque Riccardo Caracciolo, quem Urbanus VI. orto in Ecclesia Schismate Magnum religionis Hierosolymitanæ, cui in Rhodo insula sedes tunc erat, Magistrum creaverat, adversus Jo. Ferdinandum Herediam, Clementis VII. Antipapæ Avenionensis partes amplexum, ab equitibus fratribusque Romæ congregatis, & Bonifacio, Urbani Successori, addictis, in illius locum suffectus est, non tamen Magistri, sed *Locumtenentis* titulo; qui in epitaphio quoque legitur, quod Romæ vita defuncto & in æde Prioratus Romani in monte Aventino sepulto conditum fuit, ita enim id se habet:

Hic jacet corpus Venerabilis Religiosi
Domini Fratris Bartholomæi Carafa
Militis de Neapoli.
Prioris urbis, & Ungariæ,
Magistri Hospitii
Domini Innocentii Papæ septimi,
nec non Sacræ Domus hospitalis
S. Joannis Hierosolymitani
Magisterii Locumtenentis.
Qui
etiam fuit Senator hujus almæ urbis
tempore Papæ Bonifacii noni,
Qui
Obiit Romæ de anno Dom. MCCCCV.
mense Aprilis, in die Sancti Marci.
Frater Jacobus de Opicis Procurator Generalis
Ordinis Sancti Joannis Hierosolymitani
Executor Testamenti fecit fieri. (e)

A Galeotto Carafa, quem secundum Andreæ primi Forulorum Domini filium fuisse diximus, *Pascarolæ toparchæ* descendunt, quos inter clarus inprimis factus est ANDREAS, ejus pronepos. Is postquam Regibus ex Aragonica domo ortis perpetua adhæsisset fide, postremoque eorum Friderico in Galliam usque comitem & ærumnarum socium se præbuisset, conclamatis ejus rebus, ad penates rediit, qua tempestate Galli Hispanique de summa rerum in regno Neapolitano decertabant. Hispanicas amplexus partes strenuam utilemque eis operam passim navavit, meritisque suis obtinuit, ut *Fanum Severinæ*, Calabriæ oppidum, aliaque loca, quæ anno 1496. emerat, quæque in publicum redacta fuerant, sibi cum *Comitis* axiomate redderentur. Maximum verò documentum summæ existimationis, quam apud Carolum V. Imperat. sibi peperit, hoc fuit, quod ab eo toti regno Neapolitano *Proregis* dignatione præfectus est, sub initium mensis Februarii an. 1525, in locum Caroli Lannoji, quem ad suscipiendum supremum exercitus sui imperium evocaverat; verum cùm XXI. mensium spatio tantùm amplissimo hoc munere functus esset, rebus humanis exemptus est, septuagenario major. Extare numismata, effigie ejus signata, Aldimarius refert, unum Neapoli in *Franc. Antonii Picchiatti* Musæo, quod aversa parte *prudentiæ saxo insedentis quadrato* figuram, cum lemmate *Nil abest*, exhibet, alterum Mediolani in cimmeliarcho Septaliensi, in quo *insignia Carafensia*, *statera stipata* visuntur,

(e) Aldimar. op. cit. Lib. I. Cap. XI.

tur, cum epigraphe: *Veritas conteret contraria*, in antica facie utrumque *effigiem illius pectoretenus, galea tecti*, repræsentat cum inscriptione: *ANDREAS CARAFA S. SEVERINÆ COMES.* Statera quod nonnunquam usus est, hanc noster affert causam, ut ostenderet, Carafas de Spina & de Statera nullo sibi discrimine haberi, hinc etiam cum improlis esset, magnam facultatum suarum partem in *Fridericum* Carafam, ex ramo *de Statera* prognatum, Antonii primi Principis Stiliani fratrem, transferre non dubitavit, earum in numero fuêre duodecim in Aprutio castella & inprimis *Fanum Lucidi*, & oppidum *Vico*. Equidem GALEOTTUS Carafa, Andreæ ex fratre Nicolao nepos, & in Comitatu S. Severinæ Successor, illam impugnare occœpit dispositionem, & Friderico dicam impingere, sed lite & causa cecidit.

AD TAB. II.

ROccellam, à qua linea principalis Carafarum de Spina denominata est, JACOBUS Carafa, Onuphrii, qui civilis prudentiæ laude floruit, filius, Jacobi, lineæ hujus autoris, nepos acquisivit, illa nec non Castello veteri à Rege Ferdinando I. donatus, ob præclaram operam, quam ipsi ad redigendos in ordinem Barones rebelles navavit, maximè ob debellatum & captum in arce Vastensi Antonium Caudelam, illorum antesignanum. Pari fide ac fortitudine VINCENTIUS, Jacobi filius natu major, dicto inserviit Regi à teneris annis, nec vir factus indolem mutavit, mutata licet Aragoniorum fortuna, sed ab eorum partibus adversus Gallos strenuè & constanter perstitit, quorum meritorum ergò à Friderico Rege suprema domus suæ præfectura, locoque in secretiore Consilio nec non *Comitatu Grottariæ* auctus est, hujusque titulum quidem jam an. 1489. accepit, in rei verò, terræ nempe Grottariensis, possessionem anno demùm 1496, Aldimario referente, pervenit; sed in epitaphio, quo genitoris sui tumulum in æde Castelli veteris insignivit, jam an. 1488. illo usus esse legitur axiomate: ita enim id se habet: *Vincentius Carafa Agrotteriæ Comes, Castri Veteris & Roccellæ Dominus, pius filius, Jacobo Carafæ patri, ductori exercitus præclarissimo ac fidei servantissimo posuit An. D. 1488, M. Junii.* (f)

JOH. BAPTISTA, Vincentii F. majorum suorum vestigiis insistens virtutis ac fidei à Carolo V. Imperatore hoc tulit prœmium, ut oppidum ejus *Castelli veteris* in *Marchionatum* erigeretur, ipseque & ejus hæredes ac successores dicti oppidi *Marchiones* crearentur, vigore diplomatis dati in Ynspruch die quinta mensis Junii an. 1530. Eo natus HIERONYMUS strenua Roccellæ defensione adversus Turcas, qui exscensione in Calabria facta eam oppugnarunt, plagisque, quas eis inflixit, ita ut naves repeterent, magnam sibi peperit gloriam, cum applausu omnis populi, ipsiusque Imperatoris gratiarum actione conjunctam. Similem campum virtutis suæ exserendæ nactus est FABRITIUS, Hieronymi F. cum an. 1594. Cicala Turcarum Archithalassus in Calabriam invasisset, Rhegioque capto & exusto ferro ignique cuncta vastasset, & prædas latè agens ad Castellum vetus usque venisset, tunc enim ille pari, ac genitor Roccellæ fecerat, fortitudine periculum propulsavit, Turcasque gravi affectos clade in fugam conjecit, quo nomine Philippus II. Rex ei gratias laudesque egit. Deinde cùm fratris *Thomæ Campanellæ de stilo* horrendæ cum Turcis conspirationi ita adversatus esset, ut autorem comprehensum in carcerem compegerit, à dicto Rege *Principis Roccellæ* titulum tantorum decoramentum meritorum accepit, cui Ferdinandus II. an. 1622. insignem *Principis S. Rom. Imperii* dignationem addidit, Philippus IV. Rex verò hunc imposuit cumulum, ut in splendidissimum Equitum *Aurei Velleris* Ordinem eum cooptaret.

CAROLUS Carafa, Fabritii primi Roccellæ Principis filius secundogenitus, studia literarum ac legum secutus, & à Paulo V. Papa *Episcopus Aversanus* an. 1616. creatus, legatione inclaruit, qua in Germania *Nuncii Apostolici* dignatione, cum potestate *Legati à latere* tandem sub Vrbano VIII. conjuncta, functus est; perpetuæ verò nomen suum commendavit memoriæ Commentario de *Germania restaurata*,

Uu 2 quem

(f) Zazzera della Nobiltà Italia.

quem scripsit ediditque. Vitæ munere in Episcopatu suo defuncti, & ibidem sepulti tumulo hæc inscripta leguntur verba: *OSSA CAROLI CARAFA MAXIMI PECCATORIS.* *SIMON*, illius frater, dubium fecit, claritudine studiorum, an morum innocentia illustrior sit dicendus, quorum commendatione è collegio Clericorum Regularium Teatinorum ad regimen Ecclesiarum *Acerentiæ & Materæ* in Lucania tunc unitarum ab Urbano VIII. evocatus, cumque id singulari animi moderatione, vitæ integritate, summoque Zelo novem annorum spatio obiisset, ad *Archiepiscopatum Messanensem* anno 1647. provectus est, cui XXVIII. annos præfuit, *in egenos largus & magnificus, templorum instaurator, morum suavitate & eleganti senecta venerabilis.*

HIERONYMUS Carafa, secundus Roccellæ Princeps, frater illorum, de quibus postremò dictum est natu maximus, viri consummatissimi, virtute Christiana & summa pietate ornatissimi elogio ab Aldimario mactus *Prioratus Roccellensis* fundationem, à genitore suo institutam, perfecit. Iste enim ex facultatibus suis XL. millia Ducatorum secreverat, eo consilio, ut iis *Bajulivatus sive Prioratus Hospitalis S. Johannis Hierosolymitani Linguæ Italiæ*, uti loqui amant, in terra sua Roccellæ fundaretur & dotaretur, reservato tamen sibi suæque familiæ in perpetuum jure Patronatus & præsentandi seu nominandi ad eundem Bajulivatum, quotiescumque & quandocumque illum vacare contigisset, cum aliis pactis conditionibusque, de quibus inter illum & dictum Hospitale sive Linguam Italiæ conventum fuit, primum verò *Bajulivum* sive Priorem Roccellensem nuncupavit FRANCISCUM fratrem suum, Equitibus Hierosolymitanis jam adscriptum. Isti itaque fundationi cura studioque Hieronymi, tertii Roccellæ Principis, ultima, ceu diximus, manus accessit. Nec verò is erga genitorem tantùm, sed etiam erga Regem suum pietatis documenta edidit, huicque illa præcipuè tempestate, qua concitatore Thoma Anello popularis seditio exarsit, urbemque & provincias in partes diduxit, tunc enim Roccellensis Principis, filiorumque ejus fides ac fortitudo cum aliis officiis, tum Calabria in obsequio retenta, enituit. Egregiam verò ille & numerosam habuit prolem, octo omninò filios, qui ad virilem pervenerunt ætatem; quoniam verò non nisi natu maximus inter eos, ex ratione œconomica, magnatibus palmaria, uxorem familiæ sustentandæ duxit, factum est, ut mascula illius propago in nepote deficeret.

Inter filios Hieronymi, II. Roccellæ Principis, natu minores duo sacra effulserunt purpura, CAROLUS & FORTUNATUS; illi primus ad illam dignitatem gradus fuit officium *Protonotarii Apostolici de numero Participantium*, quod beneficio Urbani VIII. Pontificis accepit: mox *utriusque signaturæ Referendariis* adscriptus, Antonii Cardinalis Barberini in Legationibus Ferrariæ primum, deinde Bononiæ vices gessit, anno autem 1644. patruo in Episcopatu Aversano surrogatus est. Sub Innocentio X. & Alexandro VII. *Nuncii Apostolici* munia obiit in Helvetia an. 1653, tum Venetiis an. 1655. & denique an. 1658. in aula Cæsarea, ubi cum ageret *Presbyter Cardinalis Tit. S. Susannæ* d. 14. Jan. 1664. creatus est, galerumque, per expressum nobilem Cubicularium sibi transmissum, Ratisbonæ in frequentibus comitiis, manu Imperatoris accepit. Insequenti anno Bononiæ regimen, *Legati* titulo, capessivit, Episcopatum vero Aversanum abdicavit, quem Papa fratri ejus *Scipioni*, qui Clericorum Regularium Teatinorum familiam ingressus *Pauli* nomen assumserat, tradidit. Fato Carolus Cardinalis Romæ concessit, postquam duobus comitiis, in quibus Clementes IX. & X. ad Pontificatum evecti sunt, interfuisset. FORTUNATUS, ejus frater natu minimus, patruo Simoni, in administratione Archiepiscopatus Messanensis vicariam per aliquot annorum spatium navavit operam, hocque mortuo cum Neapolim rediisset, de eo ad seculum reducendo, & cum fratris sui natu maximi filia *Julia* connubio jungendo actum, atque à Pontifice Rom. Innocentio XI. dispensatio rogata fuit, eò quod Juliæ frater Carolus Roccellæ & Boteri Princeps sterili utebatur matrimonio; sed tantum abest, ut Pontifex locum illi daret rogationi, ut potius in magna illa XXVII. purpuratorum patrum creatione, d. 2. Sept. an. 1686. facta, Fortunatum *Presbyterum Cardinalem* renunciaret, cum titulo *S.S. Johannis & Pauli in monte Cœlio*, annique secuti mense Julio *Episcopum Aversanum* constitueret, quam spartam cum decennii prope spatio ornasset, ex apoplexia repentè vita caruit.

GRE-

GREGORIUS & FRANCISCUS, tertius & sextus ex Hieronymi Principis filiis, militiam Hierosolymitanam sectati sunt; prior, ne non militia vita ejus super terram esset, tertio jam ætatis suæ mense Ordini Equitum illorum adscriptus fuit & Francisci patrui in Prioratu Roccellensi successor factus, virtutisque via ad supremam Ordinis dignitatem grassatus est. Cum triremium Melitensium præfectura ei commissa esset illa tempestate, qua atrox bellum Turcæ Venetis intulerunt, conjunctis cum horum classe triremibus suis prospere apud Dardanellas, uti vocant, pugnæ qua naves Turcicæ vel exustæ vel demersæ vel disjectæ sunt, præcipuum instrumentum fuit, gloriaque & spoliis onustus Melitam rediit; cujus præclaræ actionis memoriam posteritati commendatura Italica Equitum Melitensium natio, monumentum illi condidit, cum hac inscriptione: *Deo Opt. Max. Divoque Johanni Hierosolymitanæ Militiæ Patrono, ob gloriosam à Venetis de Turcica classe, ad Dardanorum ora, reportatam victoriam, consilio, opera & fælici ausu Fratris Gregorii Carafa Roccellæ Prioris, & septem Militentium Triremium Ducis, qui primus in hostes invectus, ità eos deterruit & profligavit, ut ipsam etiam Imperatoriam, nisi ejus ratis scopulo adexisset, in suam potestatem redegisset. Vicit tamen & captis ex adversariis prater tres majores, octo triremibus, aliis minoribus, innumeruque tormentis aneis, tum sexaginta supra trecentos Turcis in servitutem redactis, & ex Christianis bis mille ac sexcentis libertati donatis, ad suos, triumphantis in morem, reversus, vivit, vivetque Serenissima Reipublicæ, & Hierosolymitanæ Religionis bene merentissimus, ac sua Familiæ decus immortale. In tantæ rei memoriam Venerabilis Lingua Italica, uno corde, multiplici nomine, Dic. Consec. Anno MDCLVI.* Verùm non conterraneorum tantùm suorum, sed universi Ordinis existimatione valebat, ita ut defuncto Nicolao Cottonero Supremo Ordinis Magistro in ejus locum electus fuerit. Eo in fastigio constitutus multa piè, prudenter & magnificè fecisse prædicatur; mortalitatis etiam suæ subinde memor vivus valensque sepulcrum sibi condidit, eidemque ossa Franciscorum patrui ac fratris, Equitum ac Priorum ejusdem Ordinis Roccellâ Melitam devecta, inferri curavit, erectis in eorum laudem epitaphiis, quæ, res ab illis gestas breviter complexa, huc transscribere non pigrabimur, à senioris Francisci monumento initio ducto: F. D. *Franciscus Carafa Aragonius, primus Roccellæ Prior, Principis Roccellæ Filius, hic situs est, Fati velut conscius sui breve ævum gestis extendit, ac titulis, Cannatelli Commendatarius, in expeditione ad Sanctamauram terrestrium copiarum Dux, Summus Hierosolymitanæ Classis Præfectus, ad Hungariæ Reginam sui Ordinis Orator, Melitam prædis auxit, ac nomine. Hinc Neapolitani equitatus in Catalaunia Magister, famæ, familiæ, Ordini, satis vixit, licet trigesimo tertio ætatis anno immaturè præreptus obiit 22. Augusti Anno 1632. Ejus Corpus è Catalaunia primum in Calabriam, postmodum à F. D. Gregorio Carafa Magno Hierosolymitani Ordinis Magistro nepote Melitam transvectum extremam hic expectat tubam.*

Junioris Francisci epitaphium ita se habet: F. D. *Francisci Carafæ, Principis Roccellæ filii, cineres hæc habet urna, nomen, ac decus fama. Reatis, Firmi, Mazariæ, Panormi Commendatarius, collatos sibi suo ab Ordine titulos gestis excessit. Navali in tirocynio geminæ ad Sextum, & Abidum pugnæ interfuit, ac Fr. D. Gregorii Carafæ Roccellæ Prioris Triremium Præfecti fratris victoriam, famam, spolia virtute auxit sua: hinc ad præstandam Alexandro VII. Pont. Max. obedientiam sui Ordinis Orator. Demum summus Hierosolymitanæ classis Præfectus, virtutis, & gloriæ numeros explevit, una è tribus Algerianis navibus generoso suæ tantum triremis ausu ac impetu ad Cretam capta. Post tam præclarum facinus mors illum æternitati transscripsit. Obiit Roccellæ 19. Septembris Anno 1679. ætatis suæ 51. Mortalitatis spolium huc transvectum F. D Gregorius Carafa, M. H. O. M. hoc tumulo condidit.*

Sequitur ipsius Gregoriis inscriptio sepulchralis:

FR. *D. Gregorius Carafa è Principibus Roccellæ.*
Magnus Hierosolymitani Ordinis Magister,
Cui vivere vita peracta in votis erat,
quia mortem primam, qui prævenit, secundam
evitat,

hoc sibi adhuc vivens
non Mausolæum, sed tumulum posuit,
resurrecturo satis,
Anno Domini 1638. Magisterii vero VIII.

JACOBUS, SCIPIO & FRANCISCUS MARIA, quartus, quintus, septimusque ex Hieronymi Principis gnatis, studia pacis ac religionis secuti sunt; primus *Archiepiscopatum Rossanensem* nactus est, eique XVIII. annorum spatio summa cura & vigilantia præfuisse celebratur; cæteri duo *Clericorum Regularium Ordinis Teatini* familiam in domo S. Pauli Neapolis ingressi sunt; Scipio tunc mutato nomine *Paulus* salutari voluit, deindeque monasticam etiam cum Episcopatu Aversano commutavit, sicut jam dictum fuit, alter verò in illa perstitit, oblatos deprecatus honores, & deniq; Romæ *Procuratoris Generalis sui Ordinis* munere fungens naturæ concessit.

FABRITIUS, frater illorum, de quibus modò dictum est, natu maximus, tertius Roccellæ Princeps morte genitoris factus, avitos titulos singulari ergà DEUM pietate, erga egenos beneficentia, & erga omnes humanitate, aliisque se dignis virtutibus ornavit, naturali quoque prudentia, rerum usu aucta, polluit, ita ut Prorex Neapolitanus, Comes Pegnarandæ, non alius magis, quàm illius uteretur consiliis. Vitam ex adverso amisit casu, namque rheda vectus unà cum Francisco Maria Ruffo, Principe Scillæ, dum ex illa in currum descendit suum, pede labescente, crus ita læsit, ut non obstante curatione medicorum diligentissima gangræna accesserit & mortem illi attulerit. Ex uxore sua, illustri in Sicilia genere orta, filios quatuor, totidemque gnatos suscepit, sed ex illis tantum secundogenitus ad virilem pertigit ætatem, quanquam nec huic longa data fuit vita; at memoria benè redditæ vitæ sempiterna: erat enim CAROLUS MARIA Carafa Princeps studio linguarum, philosophiæ, oratoriæ, jurisprudentiæ, mathematumque ac exercitiorum equestrium peritia nemini secundus, qui eruditissimis atque ingeniosissimis scriptis, operibusque totum orbem literarium fama nominis sui implevit, cujus etiam magnificentiæ splendidissimam operis Aldimariani, sæpè jam citati, de familia Carafensi editionem literatorum respublica debet, sicuti grata me quoque fas est profiteri mente summam benevolentiam, qua nitidissimo ejusdem operis exemplari me donare ac beare dignatus est. Dubium verò fecit clarior ne vir esset & doctior, quàm melior, numque magis rerum gnarus civilium, quàm animo proposito- que honestior, adeò omnibus adornatus erat virtutibus, quantas perfecta & natura & industria mortalis conditio recipit. Vigesimo tertio ætatis anno *Isabellam d'Avalos*, præstantissimam fœminarum læto sibi junxit matrimonio, cui sola fœcunditatis felicitas defuit. Ea tempestate vitam cum morte commutavit avunculus ejus *Josephus Branciforte Buteri Princeps*, nulla post se relicta prole; unde Principatus Buterensis aliæque ditiones in Sicilia, una cum dignatione *Magnatis Hispaniæ* nec non *primi Baronis Siciliæ* ad illum devolutæ sunt: atque hoc nomine an. 1681. & 1690. Parlamentum regni Siculi Panormum convocavit; intermedio autem tempore, anno nempe 1684. ab Hispaniarum Rege legatione extraordinaria ad offerendum Innocentiæ XI. Rom. P. equum album, qui ratione regni Neapolitani Papæ singulis mitti solet annis, honestatus, eoque munere maxima pompa functus est. Postquam ergò insigni illa hæreditate auctus fuisset, amplissimis titulis, qui in Tabula leguntur, uti cœpit, in quibus maternæ familiæ aliarumque isti cognatarum nomina cum suopte gentilitio cognomine conjunxit; namque ex *Barresia* gente avia matris ejus *Catharina* orta erat, quæ Buteri & Petræpercipæ Principatus ad Branciforties detulit, Fabritio Brancifortio Comiti Mazzarini nupta; Barresiis verò dictus Buteræ principatus matrimonio Hieronymi Barresii Marchionis Petræperciæ cum *Antonio Santapau* obtigit, hujus enim frater Franciscus *Santapau* Princeps Buteri & Marchio Licodiæ improlis decessit; atque ex isto matrimonio nata est *Dorothea Barresia*, Johannis Brancifortii Comitis Mazzarini uxor, Fabritii mater. Supremum Carafa noster Buteræ & Roccellæ Princeps diem in Sicilia obiit, Falconaræ, suæ ditionis loco, octo à Mazzarino leucis distante, morte interceptus. Hæredem post se reliquit sororem suam JULIAM, quam conservandis in domo sua tantis possessionibus cum Fortuna-

to

to Carafa, patruo, connubio sociare cupiebat, sed spe obtinendæ à Pontifice Romano dispensationis frustratus, proximo agnato *Friderico, ex Brutiani Ducibus* oriundo, nuptui locavit, verum iste haud diu affini suo superstes mansit, Juliamque prole destitutam in viduitatem conjecit, in qua ea etiam nunc ætatem agit, ut adeò successio ditionum Sicularum Brancifortios in Sicilia, quorum familiam Princeps Petræperciæ ducit, Neapolitanarum verò Vasti Marchionem ex Avalis, Juliæ amitinum maneat, quia major ejus amita, Cariati Principissa, sine liberis ex hac vita migravit.

AD TAB. III. ET IV.

VINCENTIUS Carafa, qui in numero filiorum natu minorum Fabritii, primi Roccelli Principis fuit, Brutiani Ducum lineam condidit; is enim cum anno 1621. Rapollam, Basilicatæ civitatem, ære sibi comparasset, Ducis super ea titulum à Philippo III. Hisp. Rege obtinuit, quem posteà, Rapolla Bartholomæo de Aquino Principi Caramanici vendita, in Brutianum, suæ ditionis in Calabria ulteriori terram, transtulit, fatoque functus filio natu maximo JOSEPHO transmisit. Is bello Messanensi anno 1674. famam non intermorituram consecutus duos post se reliquit gnatos, quorum major VINCENTIUS hujus nominis secundus & Dux Brutiani tertius familiæ sustentationi jam vacat, alter, cui nomen PAULO, sub Leopoldo Cæsare stipendia facit præclara fama, jamque superioris legati in legione Truchsessiana gradum tenet.

Policastrensium etiam Comitum ramus ex Roccellensi provenit stirpe, cujus sator JOHANNES Carafa fuit; is strenuam ac fidelem operam navavit Ferdinando II. Regi, ita ut hic regnum, quo à Carolo VIII. Galliæ Rege pulsus fuerat, illi magna ex parte receptum ferret, horumque meritorum intuitu civitate Policastrensi eum an. 1496. donaret, quam deinde Fridericus Rex in Comitatum erexit. Hoc ille decus filio suo PETRO ANTONIO transmisit, qui æque ac FRIDERICUS frater Carolo V. Imperatori in bello Insubrico militavit, prælioque memorabili apud Ticinum interfuit, quo cum Franciscus Rex Galliæ captus & in Hispaniam deportatus esset, ille etiam eò trajecit, ibique ab Imperatore *Consiliarius Status* creatus est. Neapolim reversus in Pompeji Cardinalis Columnæ, qui tunc Proregis munere fungebatur, amicitiam intravit, apud quem aliquando cœnatus, cum multa nocte domum sine stipatoribus mulo vectus tenderet, ab aliquot nobilibus infestis impetitus armis atque ita vulneratus est, ut in ædes Baronis de Nicotera delatus paulò post spiritum effunderet; fœminæ alicujus causâ isto mactum fuisse infortunio creditum est. (g)

JOHANNES BAPTISTA, Comes Palicastrensis tertius, claudus & toto corpore deformis, præterea hebes & obtusi cordis fuit, ut raro in publicum prodiret; nihilo tamen minus uxore ducta liberos genuit corporis animique dotibus ornatissimos; gnatos forma adeò venusta fuisse ajunt, ut nihil suprà. PETRUS ANTONIUS filiorum natu maximus, magno animo suavissimisque moribus præditus, cum vix puber in Hispaniam profectus esset Regi pariter & magnatibus se indolemque suam probavit; sed penatibus redditum, febris maligna in flore virtutis & ætatis abstulit, succedente ei in avito Comitatu fratre natu proximo FRIDERICO, quo natus LÆLIUS Comes Policastri sextus virili caruit prole. JULIUS, tertius, Jo. Baptistæ Comitis filius, Hierosolymitano Ordini adscriptus, inter milites subsidiarios fuit, quos Vincentius Carafa, Hungariæ Prior, Melitæ à Solimanno Turcarum Imperatore obsessæ intulit anno 1565. studiis quoque literarum & carminum deditus versus Etrusco idiomate pepigit haud inelegantes, sed nimia curiositate molestias carceresque sibi attraxit ut Cæcias nubes. (h)

FABRITIUS, Friderici Comitis filius minor natu, Lælii fratris filiam primogenitam, Pontifice Romano facultatem largiente, uxorem duxit, ne scilicet ea viro extraneo unà cum avitis possessionibus in manus conveniret, stirpemque cum ea propagavit, pater factus cum aliorum liberorum, tum inprimis FRANCISCI Comitis Policastrensis octavi, quo natus FABRITIUS Comes nonus animum superbum pronum-

(g) Aldimar. op. cit. p. 233. (h) Ib. p. 237.

numque ad vindictam gerens multis conflictatus est adversitatibus, ita ut inquietam vitam crebris in carceribus exiliisque toleraret. Inde in rei quoque familiaris difficultates incidit, ita ut impedire nequierit, quin Forulensis vetus Carafarum de Spina fundus, qui materno ei obtigerat jure, sub hasta an. 1662. veniret, à Carolo Pannone, Doctore, emtus.

AD TAB. V.

FOrulensis linea à loco, cujus mentio modò facta est, ita dicta tabula quinta continetur, in qua occurrit ANDREANUS aliis Adrianus nominatus filiorum trium pater, quorum natu maximus BARTHOLOMÆUS jam attenuatis copiis familiaribus paterna cessit hæreditate; eam ea propter secundogenitus FRANCISCUS adiit, quo sine prole mortuo fratri ejus natu minimo FERDINANDO solius feudi *Rionegro* successio reliqui fuit. Eo nimirum res rediit, ut ad instantiam creditorum Bartholomæi Carafæ filiorumque ejus Forulense dominium venale proscriberetur, id Ferdinandus ut honori domus suæ consuleret, XXV. mille ducatis reluit, atque an. 1601. in JOHANNEM ANTONIUM filium suum natu maximum transtulit. Hic anno 1610. Ducis dignatione mactus novum decus ANDRIANO gnato suo transmisit, cui in cœlibatu defuncto LUCRETIA soror successit, Francisco Carafæ Comiti Policastrensi nupta; ea proinde Ducissæ Forulensis titulum assumsit, qui posteà cum ejus gnatus rem, ceu jam dictum est, dilapidasset, expiravit. Aliud viceversa feudum cum Ducali axiomate conjunctum huic intulit familiæ *Beatrix Bucca de Aragonia*, uxor Alphonsi Carafæ, qui Joh. Antonii primi Ducis de *Forli* ex fratre Carolo nepos fuit. Ista enim Rainiero Buccæ de Aragonia Duci Montisnigri fratri suo sine prole mortuo, successit, quare non tantum ALPHONSUS Carafa Ducis Montisnigri titulum adscivit, sed filius quoque ejus JOHANNES BAPTISTA, cujus fratres natu majores Ecclesiasticum vitæ genus amplexi sunt, illo utitur.

Ex Bartholomæi Carafæ, quem paternæ hæreditati renunciasse diximus, posteris maximè illustratus est ANTONIUS, *Comes Carafa* communiter appellatus, Marci Antonii filius natu minor; is initio ordini equestri Hierosolymitano nomen dedit, cum verò anno 1665. in Aula Cæsarea proxeneta Carolo Carafa, Nuntii Apostolici partes illic obeunte, aditum nactus, & à Leopoldo Imperat. in numerum Cubiculariorum suorum cooptatus esset, insignia dicti ordinis reddidit, & in bello Hungarico prima militiæ rudimenta posuit, moxque alæ Equitum & non ita multò post cohorti, quam *regimentum* vocant, militum Germanicorum fixæ præfectus est. Secundo cum Turcis bello exorto, & Vienna ab eis obsessa, à Cæsare ad Regem Poloniæ missus est, ut auxilia rogaret urgeretque, quibus impetratis, & urbe liberata, plerisque Hungaricarum civitatum expugnationibus interfuit, & postquam expeditioni anni 1685. recuperatione urbis limitaneæ, Eperies nominatæ, finis impositus fuisset, ad gradum *Generalis vigiliarum præfecti* provectus est. Posteà in Transylvania ad obsequium reducenda opera ejus enituit, Agriamque ultimo anni 1687. mense, primo autem insequentis Mongatsium Tekelii castrum ad deditionem adegit. Eodem temporis tractu *Commissarii generalis* copiarum Cæsarearum munere auctus, media æstate ad obsidionem Albæ Græcæ contendit, cumque ea in Christianorum potestatem redacta fuisset, Viennam rediit, atque insignia Ordinis *Aurei Velleris*, à Carolo II. Hispaniarum Rege sibi collata, manu Imperatoris solemni ritu accepit. Denique cum etiam in expeditionibus copiarum Cæsarearum adversus Gallos in Germania Italiaque muneris sui partes explevisset, & insigni *Consiliarii Cæsarei intimi* dignitate cumulatus fuisset, Viennæ fatis concessit, nulla sobole post se relicta, qua etiam frater ejus ANDREANUS s. *Andrianus* destituitur. Forulense avitum feudum, quod sub hasta venisse Carolo Pannoni diximus, ab ejus nepote Johanne Antonius Comes Carafa anno 1689. redemit, & in domum suam postliminiò reduxit.

AD

(i) Ibid. p. 242

AD TAB. VI.

CArafarum, qui de *Statera* cognominantur & fine spina gestant insignia, familiam sexta orditur tabula. Originem cognomenti hujus â Johannis Thomæ Carafæ Comitis de *Madalone* symbolo Aldimarius derivat, de quo inferius dicetur. Satorem rami hujus THOMAM CARAFAM, Bartholomæi & Mabiliæ de *Montesalcione* filium natu minorem fuisse, idem Nobilissimus autor adversus dissentientes evincit, memoratque illum à Philippo Principe Tarentino, eodemq; Imperatore Constantinopolitano, cui egregiè charus fuerit, castrum Sessolæ, in Cerrano Comitatu situm, dono accepisse. Filium habuit *Johannellum*, patrem novem liberorum; ex maribus GURRELLUS adolescentiam egressus, *paterna domus paupertatem*, ut habent *Fr. Ælii Marchesii* verba, *fastidiens in militiam profectus est; in qua dum strenuè se gerit, Ladislai Regis gratiam adeptus, ab eo castrorum præfectus, quem Gallico more Marescalcum appellant, creatus est, magistratus certè optimo cuique militum optabilis, cujus proventus ad quinquaginta auri uncias ascendit. Legitur quoque in regii Archivii libris Ladislai Regis privilegium, in quo Gurrello & ejus successoribus Rex muneris loco logiam Genuensium dono dedit: qua aucto patrimonio Gurrellus honorificè vixit & moriens in mediocri fortuna filios reliquit.* (k) Ab his longior manavit posteritas, atque illa fuit, quæ à fratribus ejus *Thoma* & *Nicolao* provenit, prior JOHANNIS ANTONII clarissimi Juris Consulti genitor fuit, cujus extat insignis tractatus *de Simonia*, Romæ an. 1556. excusus. Nicolao natus est BERTHOLDUS, qui ingressioni in urbem Neapolitanam per aquæductum factæ, quaque ea in Alphonsi Aragoniæ Regis potestatem devenit, pars magna fuit, hujusque eximiæ operæ prœmium *Flumaram* & *Calandram*, Calabriæ ulterioris loca, tulit.

CAFARELLUS etiam & JOHANNES, Gurrelli Carafæ filii, fideli ac forti opera, Alphonso Regi navata, inclaruerunt, Bartholomæo Facio, qui res suo tempore in regno Neapolitano gestas literis mandavit, sæpè laudati. CAFARELLUS non militari tantum virtute, sed consilio etiam & naturali quadam ad res agendas dexteritate præditus erat, quare Alphonsus ejus opera in legationibus præcipuè usus est, nec alius magis quàm ipsius instinctu post Ludovici Andini æmuli & Johannæ reginæ excessum animum ad occupandum regnum Neapolitanum denuò appulit, cùm enim, referente *Facio*, appareret à Superis datum esse Alphonso, ut omnibus, qui obsistere poterant, è medio sublatis ipse unus absque controversia Neapolitano regno potiretur, confestim Cafarellum Carafam, cujus opera fideli ac forti multos jam annos usus fuerat, ad Raimundum Buillum, cui Neapolitanæ arcis & Italicarum rerum curam mandaverat, misit, qui quorsum inclinarent civium ac regulorum animi, quantùm tutò posset, scrutaretur, quemque potissimùm suspicerent, cuique regnum destinarent. Hoc negotio pulchrè functum atque ad se reversum cum in secretiore colloquio Rex percontatus esset, quidnam sentiret, *videri sibi*, inquit, *eam arripiendam esse fortunam, quæ sese ultrò offerret: nunquam posteà majorem illi opportunitatem adipiscendi regni, quod tantis laboribus & periculis quæsiisset, fortunam allaturam;* quibus verbis Rex haud mediocriter confirmatus, expeditionem suscepit, neque ea successu caruit. (l) Legatus deinde missus est ab Alphonso ad factionem Dyrrachinam, ad Jo. Antonium Ursinum, animum ac vultum quasi diarium gerentem, ad Genuenses pacis ergò, Romam ad Cardinalium collegium post Eugenii Pontificis mortem, & denique ad Mediolanenses Philippo Duce vivis exempto, quemadmodum apud citatum legere est scriptorem. (m) Invicti de cœtero roboris, quo pollebat, documentum dedit, cùm anno 1420 cum Leonello Sanseverino, bellatorum ævi sui nulli secundo, equestri certamine congressus, frontem ejus lancea ita percussisset, ut penetrante per cassidem cuspide ex eo vulnere animam efflaret. JOHANNIS, Cafarelli fratris, studium erga Alphonsum Regem tunc præcipuè enituit, cum ab illo ad Trarensis arcis obsidionem cum triremibus missus, munus sibi demandatum, uti virum fortem ac solertem decet,

(k) Fr. Ælius de Neap. fam. p. 127. (l) Lib. IV. (m) Lib. IV. VIII. & IX.

decet, explevisset; magno enim conatu obsidionem urgens, rerum ad vitam necessariarum ingentem penuriam brevi effecit, eoque præsidiarios adegit, ut extremam necessitatem spontanea deditione prævenirent. (n) Memoriam dictorum fratrum posteri servatum iverunt epitaphio, quod ad sepulchrum eorum in æde S. Dominici Neapolis legitur in hunc modum:

CARAFELLO ET JOHANNI
Gurrelli Caraccioli, dicti Carafa
Regni Marescalli filiis
suma fide,
militarique gloria clariss.
Alphonso primo Neap. Regi
adeò charis
ut semper eorum opera
secundis adversisq; rebus usus fuerit
Hæredes Magnis Viris
parvum munus.

AD TAB. VII.

ANTONIO Carafæ, Johannelli filio natu minimo, ab acumine ingenii versuto & solerti MALITIÆ nomen natum est; de eo ita Ælius Marchesius: *Malitia secundiori* (quam frater Gurrellus scilicet, de quo prius verba fecerat) *fortuna usus, cùm esset civilibus magis artibus, quam armis aptior, nactus occasionem illius temporis, quo Joanna II. Regina ob vitæ intemperantiam alienatis ab se Principum animis, Neapolitanorum auxilio indigebat, sessionem Nidi perpetuò in Reginæ fide atque obsequio continuit, tantum sibi modestia ac prudentia apud suos contribules authoritatis comparaverat. Qua de causa in Reginæ familiaritatem introductus, Martino Pontifici primùm, mox Alphonso Regi orator missus, adeò in utraque legatione profecit, ut Martinum Reginæ pacatiorem reddiderit, & Alphonsum Regem, omnibus ejus consiliariis invitis, ad ferendam Reginæ opem compulerit: quæ res Reginam impulit, ut Francisco ejus filio primogenito Mariam Auriliam, splendidissimi equitis filiam, Vici è Pantano dominam, in uxorem tradiderit, invitis ac frustra reclamantibus Aurilia gentis principibus, qui ea tempestate sex Comitatus, & innumera pene castella possidebant; & in familia licet nobili claritatis novitatem indignabantur. Hæc, præter Vicum, dotis nomine marito tradidit domos plurimas Neapoli prope S. Severini cœnobium. Ex illo tempore Malitia vir prudens, cùm Alphonsum Regem potentissimum cerneret, & in controversia, quam de regno cum Ducibus Andegavensibus habebat, superiorem evasurum divinaret, moriens filios, quos sex & optimos habebat, ad Alphonsi partes capessendas hortatus est. Filii dicto audientes in summam amplitudinem feliciter pervenêre.* Hæc *Ælius*, quem *Borrellus* ob fictam inter Carafeorum & Auriliarum familias inæqualitatem castigavit, negans illam indignationem Auriliarum ob conjugium Mariæ Auriliæ cum Francisco Carafa ideò obortam esse, quod ambo non essent æquè illustres ac generosi, hancque è contrario veram irarum fuisse causam asserens, quia cum esset Maria adita quadam hæreditate maximè locuples, malebant ejus propinqui cognatione adeò opulentam lautamque dotem intra suæ familiæ fines retineri, quàm ad alienam gentem immigrare. Ad summam Franciscus senectam spiritum duxit, quippe qui anno demum ætatis suæ LXXXIII. naturæ debitum persolvit, *senii*, sicut in epitaphio ejus legitur, *nunquam questus*.

Sex Francisco fuere gnati, quos inter duo sacris præcelluere dignitatibus, Oliverius & Alexander: OLIVERIUS à pueritia literarum ac jurium inprimis studiis deditus, Canonicus primò fuit Neapolitanæ Ecclesiæ, deinde ejusdem *Archiepiscopus* à Pio II. Papa d. 18. Nov. an. 1458. à Paulo II. autem *Cardinalis* an. 1467. d. 18. Sept. creatus est. Sixtus IV. eundem ad Ferdinandum Regem Neap. Legatum *à latere* misit,

(n) Id. Lib. V.

fit, cumque an. 1472. adversus Turcas classe instructa XXIV. triremium, cum quibus Rex Neap. totidem, & Veneti L. conjunxerunt, expeditionem militarem suscepisset, ei Oliverium S. R. E. Cardinalem Legatum & ducem præfecit. Post Smyrnam captam, impetumque in Sataliæ urbis Africæ portum factum, quo catena ferrea acquisita, & ingentis trophæi instar super valvas Basilicæ Vaticanæ suspensa fuit, Romam reversus, iterum an. 1476. Neapolim *à latere* Legatus missus est, ut Beatricem Arragoniam, Ferdinandi Regis filiam, Matthiæ Corvino Hungariæ Regi desponsam, Hungariæ regni diademate coronaret. Anno 1482. cùm bellum inter Sixtum IV. & Ferdinandum ortum esset, atque Alphonsus Calabriæ Dux, Regis F. exercitum ad oppida Romanæ Ecclesiæ admovisset, Oliverius maxima animi dexteritate summisque laboribus armorum motus omnes composuit, pacisque autor & conciliator fuit. Archiepiscopatu Neapolitano jam an. 1464. in Alexandrum fratrem translato, Theatinam posteà Ecclesiam, nec non Ariminensem ac Terracinensem administravit, provectusque ad Episcoporum Cardinalium Ordinem, *Episcopus Albanensis ac Sabinensis*, & denique *Ostiensis ac Veliternus*, *Sacrique Collegii Decanus* factus est. (o) Supremum diem Romæ octogenarius obiit, postquam virtute ac auctoritate, qua valebat, perfecisset, *ut* dicente Ælio, *quam plurimi Patriarchæ, Metropolitæ, Præsules ac amplissimis sacerdotiis ornati in familia sua recenserentur.* ALEXANDER certè, quem fratrem gemellum Oliverii fuisse Aldimarius è Chiocarello refert, ei Archiepiscopatum Neapolitanum, ceu jam dictum est, debuit, VINCENTIUS, ex fratre Hectore natus, Ariminensem, posteaque itidem Neapolitanum, quippe quem Oliverius morte fratris ad se reversum isti cessit. Eundem Clemens VII. Papa inter purpuratos Patres illa tempestate, qua in mole Hadriani à militibus Cæsareanis detinebatur, anno nempè 1527. d. XXI. Nov. cooptavit; hac in dignitate constitutus denique *Albanensem* & *Prænestinam* rexit Ecclesiam, præter Neapolitanam, cui usque ad obitum præfuit, licet ab anno 1530. annuente Pontifice socium FRANCISCUM Carafam, fratris filium, sibi adscivisset. Hic cùm quarto à morte patrui Cardinalis anno Romam profectus curam Archiepiscopatus Neapolitani fratri suo OLIVERIO tradidisset, in lethalem illic implicitus est morbum, quo iste cognito subitò Romam advolavit, cùm maximè caleret, contractoque pariter morbo, ex flagrantissimo æstu, animique perturbatione, paucos fratri supervixit dies.

CAROLO Carafæ, Francisci filio & Oliverii Cardinalis fratri natu maximo Ferdinandus I. Rex Neapolit. ob fortem ac fidelem operam sibi navatam *Airolam* aliaque loca, Alphonso Leonenssæ, qui Johannis Andini partes secutus erat, cujusque ille gnatam secundis posteà duxit nuptiis, ademta, dono dedit, unde Airolæ Comitem se salutari passus est. Ex isto matrimonio nati sunt JOH. BAPTISTA & JOH. VINCENTIUS, quorum prior patris fatum prævertit; alter cum Ferdinando II. Rege inde à pueris educatus, singulari ei assiduitate inserviisse prædicatur, cumque iste venationibus, præcipuè illis, in quibus falconum valet usus, oppidò delectaretur, ita se arti dedidit accipitrariæ, ut in ea excelleret, & de natura & qualitate falconum commentarium scriberet. *A* dicto Rege, cujus regnum breve & inquietum fuit, Friderico successori de meliori nota commendatus, *Covellam Guevaram*, amplissimarum ditionum cohæredem, & reginæ ex sorore neptem, uxorem accepit, & ut tanta dignior esset affinitate Marchionis de *Montesarchio* (quod oppidum *Mons Herculis* Ælio Marchesio audit) titulo auctus est. Multarum de cœtero rerum usum habebat, multaque ejus & publicè & privatim vel provisa prudenter, vel acta constanter, vel responsa acutè ferebantur, propterea que quasi cognomen nactus est sapientis; sed exemplum præbuit proverbio, *prudentissimos quosque maximè in loco desipere*: namque cùm Lautreccius Gallica arma in regno Neapolitano circumferret, & Cæsareani tempori & necessitati nonnihil cederent, rebus eorum diffidens ad Gallicas descivit partes, multosque insipientiæ suæ imitatores habuit, qui sicut à *Jovio* memoriæ proditum est, (p) *hujus viri judicium, quod exactæ miliaris prudentiæ haberetur, temerè sunt subsecuti, quod à tanto viro consilium anceps, nisi gravi cum ratione, susceptum* non

(o) Ciaccon. Hist. Pont. Card. & Tom. II. p. 1089. (p) Histor. Lib. XXV.

non existimarent. Ex his fuere Caracciolus (rectius fortè Cajetanus, neque enim inter Caracciolos reperitur, qui Murconensem tenuit Comitatum) *Murconis Comes, Ferdinandus è Pandona familia Boviana regulus, Federicus Gaetanus, Franciscus Aquinas Quadratæ in Apulia regulus, qui demum finito bello aut securi percussi, aut bonis mulctati, malè sanæ & infidæ levitatis pœnas dederunt.* Carafam, cum omnibus evolutus bonis in egestate extremum vitæ tempus exigeret, non solum piguisse stultitiæ suæ referunt, sed etiam puduisse ita, ut sibi ipsi indignatus has crebrò ingeminaret voces: *Ah vecchio pazzo.*

HECTOR Carafa *Ruborum Comes* fuit, beneficio Oliverii Cardinalis, fratris sui, qui Comitatum illum ære an. 1510. acquisitum illi donavit; idem Alphonsi II. Neap. Regis cubiculo exercituique præfuit, cui perpetua cum fide obsequutus est, ceu legitur in monumento, quod vivens sibi fecit in æde S. Dominici. Uxorem non duxit, ex fœmina tamen incomperti nominis filium utcunque sustulit, cui sibi præmortuo in dicta æde hoc condidit epitaphium: *Hector Carafa Rubeorum Comes posuit Troilo Carafæ Canonico Neapolitano, filio pientiss. erepto morte iniqua, vixit an. XXII.* (q)

Hectori in Comitatu Rubensi successit ANTONIUS Carafa, ex fratre Fabritio illi nepos: huic frater erat natu minor JACOBUS ex materna hæreditate Dominus de S. *Eramo & Valenzano*, is filium ex concubina genitum, sed natalium jure donatum, & deinde vigore sententiæ, secundum ipsum in judicio contradictorio latæ, ad honores *Sedilis Nidi*, quibus agnati sui gaudebant, admissum, post se reliquit, FABRITIUM dictum, à quo propago orta est, hoc recensenda loco:

Fabritius Carafa, Jacobi Dom. de S. Eramo F. *naturalis legitimatus. Catharina de Sangro.*

Jacobus. Marcus Antonius. Hi duo in Hispaniam ad bellum Lusitanicum profecti mortem ibi oppetierunt.	Detius Dn. de *Mariglianella. Beatrix Caracciola, Julii ex Duc. Martina f.*	Carolus, Fundator Congregationis *piorum operariorum.* † 8. Sept. 1633. æt. 72.

Fabritius Dn. de *Mariglianella. Faustina Caracciola, Hectoris Dn. de Marsico Vetere f.*	Detius, *posthumus. Delia Carafa, Flaminii M. de Baranello soror.*

Jacobus Dn. *Mariliannella, quam vendidit Francisco Sanseverino.* † cœlebs.	Hector, cum fœmina Marilianensi *Olympia Cucca*, liberos genuit per sub-	Josephus, Magister Equitum in Flandr. † cœlebs.	Portia, ux. *Francisci Porta March. Piscopia.*	Faustina, † infans.

sequens matrimonium legitimatos, sed consortio honorum, quibus Nobiles Sedilis Nidi fruuntur, exclusos, quapropter illi in litem, nondum quantum constat finitam, descenderunt. Mortuus est *Hector* letho violento, à Vitaliano Barone Marianensi interfectus, unà cum filiis duobus, *Josepho* & *Francisco*; cæterorum nomina hæc sunt: *Dominicus, Vitus Antonius, Fabritius* & *Catharina.* (r)

JOHANNES THOMAS Carafa, Antonii Comitis *de Ruuo* filius natu minor, cum ex patrui hæreditate *Fanum Erasmi & Valenzanum* accepisset, *Marchionis* dignatione mactus est, sicut *Zazzera* tradidit; at *Admiratus* illam Octavio ejus filio demum à Philippo II. Rege collatam fuisse refert; hoc sine liberis mortuo ad *Portiam* ejus sororem, Jo. Baptistæ Caracciolo nuptam, Marchionatus delapsus est.

FABRITIUS quartus Rubeorum Comes, Antonii filius primogenitus, *Andriam* in Barensi regione à Ferdinando de Cordua Duce Sessæ CM. ducatis emit an. 1552. Ducatus titulo jam diu ornatam, quo tamen utendi facultatem gnatus demum ejus ANTONIUS an. 1556. consecutus est. Hic itaque Ducum Andriæ sator extitit, & pater FABRITII, secundi ex hac gente Ducis, quem Vir nobilissimus, cujus thalamum temeraverat, ἐπαυτοφώρῳ deprehensum, unà cum adultera morte truculenta è vita

(q) Aldimar. Lib. III. Cap. 3. (r) Aldimar. l. c.

vita sustulit. Eo nati sunt præter alios ANTONIUS & VINCENTIUS; hic cùm anno ætatis XIX. *Jesuitarum* societati se addixisset, ad supremum in ea dignitatis gradum pertigit, *Generalis* an. 1646. d. 7. Jan. electus, in locum Mutii Vitellesci, sed tres tantùm annos cum dimidio eam ornare potuit spartam, fato abreptus quinto & sexagesimo ætatis anno; vitam ejus P. *Daniel Bartoli* stylo suo posteritati commendavit. Antonius patri in Ducatu Andriæ successit, & jure uxoris suæ *Franciscæ Lanoja* in Bovianensem; sed hunc deinde Francisca Juliæ sorori suæ, Antonio Caracciolo ex Abellini Principibus primò dein Johanni Carafæ Duci Noïæ nuptæ, cessit, retentis ex paterna hæreditate Baronatu Capriatæ aliisque locis. Antonio genitus FABRITIUS, Dux Andriæ quartus, inter quinque gnatos tres habuit, qui avitum Ducatum successivè tenuerunt; ANTONIUM enim natu maximum in ætatis flore extinctum CAROLUS excepit, secundogenitus; is, postquàm in turbis, ex Thomæ Anielli seditione ortis, virtutis suæ fideique erga Regem egregia dedisset documenta, infelicem vitæ exitum sortitus est, ob contentionem, cum nepote Comitis de *Castriglio*, tunc Proregis Neapolitani, sibi natam, occisus. Equidem gnatum post se reliquit, qui in avitum successit Ducatum, FABRITIUM, hicque pater fuit CAROLI, Ducis Andriæ octavi; at iste immatura decessit ætate, superstite propatruo HECTORE, qui tertius Fabritii quarti Ducis filius fuit, & in lite, inter ipsum & Æmyliam Matalonensem Ducissam, defuncti amitam, de successione in Ducatum Comitatumque avitum orta, superior discessit, per sententiam judicialem, quæ d. 13. Nov. an. 1673. secundùm ipsum pronunciata est. Eidem hodiernus Andriæ Dux, isque decimus, felices debet natales.

Antonio, primo Duci Andriæ, fratres fuêre VINCENTIUS & FRANCISCUS. Hic *Bitetti Marchio* an. 1607. d. 10. Sept. creatus, propaginem habuit, cujus virilis stirps in gnato ipsius statim emarcuit. Ille Hierosolymitanæ se dedidit militiæ, maximisque floruit laudibus ac honoribus, quos recenset epitaphium, defuncto in æde S.S. Severini & Sosii Neapoli erectum, verbis sequentibus: *Viator. Vincentii Carafæ Fabritii Rubensium Comitis, atque Andriæ Ducis, Filii Ossa humata vides, hic ab exacta pueritia Hierosolymitanorum Equitum Ordini adscriptus, ac statim Hungariæ Prior creatus, Melitæ, Turcarum obsidione laboranti, opem tulit. Joannem de Austria in orientalibus & Tunetana expeditionibus impigrè est sequutus. In Italia Burgundia, Hispania, gravissimis Christianæ Reipub. temporibus, adversus Dei, Regisque populos rebelles, trina, quaterna sena millia peditum duxit. In Belgio pluribus simul Equitum turmis imperavit. Suæ Religionis inter hæc exercitus, Triremiumque præfecturis obedientialisque legationis munere, ad Clementem VIII. & Paulum V. PP. Max. præclarè functus. Tot exantlatos labores, sua dignitates, suaque præmia sunt consequuta, Capuæ Prioratus, Præfectura Equitum, supremum in Consilium cooptatio Comitatus Ciurlanæ titulus. Tandem humanæ conditionis memor hic sibi sepulturæ locum delegit, ut qui vivus D. Benedicti Religionem enixè percoluit, ejus ædem mortuus incoleret. Vixit Ann. LXIX. M. VI. obiit Anno Domini MDCXI. die VII. Mens. Januar.* (s) Filium Vincentius habuit *naturalem*, cui nomen fuit *Julio*, & uxor è familia nobili Rubensi, *Menna* dicta, cum qua genuit *Flaminium Baranelli* in Comitatu Molisensi *Dominum*, & *Marchionis* titulo auctum, patremque ex sorore Francisci Cosciæ Ducis de S. Agata, natarum duarum, *Antoniæ*, & *Franciscæ*, quæ ambæ viris è familia Carafarum Comitum Matalonensium nupserunt, eòque Marchionatum Baranensem transtulerunt, quemadmodum Tabula XVI. videre est.

AD TAB. VIII.

THOMÆ CARAFÆ, filio Antonii, cui *Malitiæ* cognomen fuit, secundogenito, viro strenuo, Alphonsus Rex in diversis expeditionibus usus est; cum motis à Puteolis, quod oppidum frustra obsederat, castris ad Vesevum montem haud procul ab oppido Turri quem Octavi vocant, illa posuisset, misit ad eum, qui id oppidum

(s) Ib. Lib. III. Cap. 9.

dum præfectus obtinebat, *Thomam Carafam*, in id operam suam pollicitum, propter necessitudinem, quæ ei cum præfecto erat, sicut *Barthol. Facius Histor. Libro VII.* retulit. Postea cùm invalescentibus Turcarum opibus, idem Rex Bernardinum Villamarinum virum acrem, rerumque maritimarum peritum, in Ægeum mare misisset cum triremibus, quas anteà adversus Venetos armaverat, unam adjecit, cujus ductor erat *Thomas Carafa, eques clarus*, ut habent autoris modo citati verba (t) *qui in ea expetitione febri correptus mortem obiit*. Numerosa ab illo manavit posteritas, viris, togæ ac sagi artibus titulisque illustribus ornatis, conspicua; inter illos ex progenie Malitiæ, Thomæ filii natu maximi, eminuit ANTONIUS, Rinaldi F. literis Græcis Latinisque juxta & doctissimè eruditus. Is sub Paulo IV. gentili suo primitias honorum in aula Romana adhuc adolescens degustavit, & post ejus obitum eadem, qua tota illa familia pœne conflagravit, invidia oppressus, etiam opimis sacerdotiis, quæ possidebat, spoliatus est. Qua adversitate in utilitatem suam ita conversa, ut virtutis bonarumque artium studio eò gnaviter incumberet, à Pio V. in Canonicatum Vaticanensem restitutus, ac paulò post annum agens trigesimum, seculi sexagesimo octavo, die IX. Kal. April. in sacrum Senatum *Diaconus Cardinalis S. Eusebii* lectus, deindeque sub Gregorio XIII. an. 1583. *Presbyter Cardinalis S.S. Johannis & Pauli, & Bibliothecarius Apostolicus* factus est. Ea indignitate constitutus, vir pietati & studiis devotus, juri Canonico emendando, Decretalibus epistolis colligendis & Bibliorum Græcorum ac Latinorum, quæ Sixti V auspiciis facta est, editioni præfuit, operâ & industriâ usus Petri Morini Presbyteri Parisiensis, Antonii Aquisi, Flaminii Nobilis Lucensis, Fulvii Ursini, aliorum; & post præceptorem Sirletum Bibliothecarius, etiam scholæ Maronitarum à Gregorio institutæ patrocinium suscepit; & cùm in Conciliis Græcis ac Latinis concinnandis laboraret morte præcipitata gloriam præceptam Friderico Borromæo Cardinali, suarum virtutum æmulatori, transscripsit. Mortuum laudaverunt certatim Thomas Bozius Eugubinus, Cæsar Baronius, nobilis Annalium Ecclesiasticorum scriptor, & luculentâ oratione Franciscus Bencjus. Corpus ad S. Sylvestri in monte Quirinali cum humili elogio, sicuti mandaverat, depositum fuit. (u)

Ex fratre Antonii Cardinalis *Hieronymo* natus est RINALDUS, quem Philippus II. Hisp. Rex *Marchionem Montisnigri* in Aprutio creavit. Hic pater fuit HIERONYMI, secundi Marchionis Montisnigri; is in re tenui à patre relictus, postquam ut incommodis suis utcunque mederetur uxorem, suasu propatrui Cardinalis duxisset, jamque quinque annorum spatio in conjugio vixisset, ad majoris fortunæ spem animum erexit, bellicæque laudis cupidine tactus, in Belgium, militaris disciplinæ tunc palæstram, profectus est, ibidemq; volo sub Alexandro Farnesio prima militiæ rudimenta fecit; post triennium turmæ equitum præfectus, mox strenui ac maximè pugnacis famam adeptus est, ita ut an. 1597. ab Alberto Archiduce in executione consilii de intercipienda Samarobriga Ambianorum capti secundæ illi à Ferdinando Portocarrero partes demandatæ fuerint, quas impigrè & feliciter explevit, nec deinde, cum Galli viceversa urbem oppugnarent, ipsique, Portocarrero occiso, summa imperii delata esset, ullum in se desiderari passus est fortis providique ducis officium, etiamsi tandem spe suppetiarum exclusa, necessitatem in virtutem verterit, urbemque Gallis pactione honorabili reddiderit. (x) Atque hac deditione adeò non incurrit indignationem Archiducis, quippe qui extremam, cum qua conflictatus erat necessitatem compertam habebat, ut ab eo Consiliarii bellici dignatione mactaretur, & Franc. Mendoza, Aragoniæ Archithalassus, cui in Hispaniam paulò post proficiscens summam rei militaris damandavit, juberetur, Marchionis Montisnigri præcipuè consilio ac manu in rebus gerendis uti; huncque, posteàquam in Belgium reversus esset, supremum suum Oeconomum in dicti Archithalassi locum constituit. In Hispaniam deinde abeundi facultate ab Archiduce accepta Montenegrius, à Rege Philippo III. benignè exceptus, & in Italiam missus est, ut Petro Toletano Produci Mediolanensi in bello Sabaudico operam navaret; profectus itaque eò unà cum Comite de Ognate,

(t) Histor. Lib. IX. (u) Ciaccon. Hist. Pont. & Card. Tomo III. p. 1035. & Thuan. Hist. Lib. C.
(x) Thuan. Hist. Lib. CXVIII.

te, qui Orator Regis ad Imperatorem ibat, in ficarios, capiti suo insidiatos, in via incidit, contra quos, licet dum ex equo se dejiceret calcaria vestibus ita se irretiissent, ut in genua subsidere cogeretur, animo intrepido & manu strenua se defendit, donec adventantibus suis illi præcipites sese fugæ mandarunt. Quatuor ipsi vulnera inflixerunt, ex quibus Monœci refectus Mediolanum pervenit, & Generalis Excubiarum Præfecti (*Mastro di Campo generale*) munia capessivit, eaque in obsidione Vercellensi, à dicto Produce an. 1617. suscepta, & felici eventu macta, egregia fama obiit. Posteà, anno 1621. ab Imperatore Ferdinando II. expetitus in locum Comitis Bucquojensis, ab Hungaris cæsi, jussu Philippi IV. Regis Hisp. eò se contulit, belloque Hungarico finito Mediolanum an. 1628. rediit, & spartam novam *Supremi Præfecti Equestris militiæ*, sibi à Rege delatam, ornavit, usque dum in Hispaniam revocaretur ad suscipiendum *Proregis & Capitanei Generalis* in regno Aragoniæ munus, quo perfunctus Ferdinando Infanti Hispaniæ, Regis fratri, in Belgium eunti, comes additus est, sed in itinere morbo correptus Genuæ mortis diem obiit, propè septuagenarius, nulla post se relicta prole, ita ut ipsius hæreditas ad *Joh. Baptistam Carafam*, *Jelciæ Ducem*, sororis ejus Antoniæ, Friderico Capuano nuptæ, è gnata nepotem, delaberetur. (y)

Inter posteros Thomæ Carafæ, qui Malitiæ filius natu maximus erat, inclaruit THOMAS, Marcelli F. Jurium Doctor, in Romana aula *utriusque signaturæ Referendarius*, intimus Gregorii XV. ac Urbani VIII. Cubicularius, *Vulturariensis*, deinde *Caputaquensis* Episcopus, & ob publica patriæ negotia ad Philippum IV. Regem ablegatus, unde redux dum Neapoli ad Episcopatum suum tendit, Salerni in ædibus Archiepiscopi, Gregorii Carafæ, morte interceptus, & in cathedrali templo sepultus est, *morum suavitate, prudentia & pietate dignitatum titulis præclarior*, ut habent verba epitaphii, in dicta æde illi erecti. Eadem ex linea Clusani Principes orti sunt, quorum primus fuit TIBERIUS, Fabritii F. à Philippo IV. Rege illo axiomate decoratus; vir ingenio amœno liberalibusque studiis præditus, & Academiæ *Otiosorum*, in urbe Neapolitana clarissimæ, Princeps. Ejus filio FABRITIO, secundo Clusani Principi, acerrima an. 1680. fuit lis coram sacro Regio Consilio Capuano cum HORATIO Carafa, Jo. Antonii filio, de ædibus extra Neapolim in loco, *Castigliola* dicto, sitis, & fidei commisso affectis, in qua ille inferior, Horatius superior discessit.

AD TAB. IX.

ALBERICUS Carafa, à quo nona initium ducit Tabula, à patruo Diomede adjutor in officio Rationarii regii (*Scrivano di ratione*) adscitus, solertiam suam Ferdinando Regi ita probavit, ut ab eo Consilarii sui & *Comitis Marilliani* dignatione mactaretur, cumque posteà *Arianum*, Guevaris ob rebellionem ademtum, à dicto Rege an. 1496. emisset, *Ducis* titulum super ea urbe obtinuit, primusque inter Carafas Ducali axiomate ornatus incessit. Gnatos octo habuit, quos omnes in conditionem se dignam collocatos vidit. Duo ex eis sacris fulserunt dignitatibus JOH. BERARDINVS & ALPHONSUS, hic Fano Agathæ & Luceriæ præfuit, ille Theatinam rexit Ecclesiam, uterque etiam *Patriarcha* audiit, posterior Antiochenus, prior Alexandrinus; hunc denique à Julio II. Papa Archiepiscopum Neapolitanum creatum fuisse in locum Oliverii Cardinalis Carafæ Ugellus tradit, sed antequam hanc capesseret provinciam fato cessit. JO. FRANCISCUS frater illorum natu maximus, *Mariliani Comes*, dum viveret genitor, dictus, post ejus excessum *Dux Ariani secundus* fuit, & utrumque titulum filio natu maximo ALBERICO transmisit, qui cùm soceri sui exemplo ad ficulneum Gallorum, eò quod fortuna eis arrideret, parietem se inclinasset, suarum fortunarum omnium jacturam fecit, & paternis laribus extorris decessit. JO. VINCENTIUS ejus frater, latifundiis in provincia Comitatus Molisensis ab uxore, eademque patrueli sua, auctus, Comitatum Marilianensem à Ferdinando Gonzaga, cui Rex illius ditionem in fiscum redactam donarat, redemit, pecunia mutuò

(y) Aldimar. Lib. II. p. 463. & seqq.

mutuò sumpta; sed fœnore ingravescente cum solvendo non esset, ex ægritudine inde contracta contabuit, filiis in re admodum tenui relictis, ita ut eorum natu maximus HIERONYMVS Marilianum iterum vendere coactus fuerit; hujus verò gnatus DIOMEDES, cum ducta nuptiis secundis *Portia Caracciola*, Officium Regii Generalis Thesaurarii in regno, quo pater Portiæ functus est, dotis loco, Rege annuente, obtinuisset, ad pinguiorem pervenit fortunam, tantasque congessit opes, ut substructiones magnificas facere, & Ducis sumptus tolerare valeret: à Philippo III. Rege enim *Dux Cerciæ majoris* an. 1600. creatus fuit, qui tamen titulus cum filio ejus Hieronymo, fine liberis defuncto, iterum expiravit. Habuit hic in conjugio Isabellam Octavii Carafæ, ex propatruo ipsius nati, filiam unicam; ea vidua facta seculo valedixit, & monasticam in monasterio S. Mariæ de Sapientia professa est, mense ultimo anni 1617. assumto *sororis Mariæ Magdalenæ* nomine, sed quarto abhinc mense inde egressa, novum fundavit monasterium secundum regulam S. Dominici, quod *Bettelem* dictum est; ad instaurandam quoque S.S. Apostolorum ædem pecuniam legavit; quam munificentiam Clerici Regulares Ecclesiæ istius *numismate* celebrarunt, id ab una parte refert *ædis partem & fœminam, calicem vel lampadem dexta tenentem*, cum lemmate: *Optimam partem elegit sibi Maria*, 1626; altera Carafensibus signata est insignibus cum epigraphe: *Isabella Carafa Ducissa Certiæ majoris munif.*

DIOMEDEM Carafam, Jo. Francisci Ariani Ducis secundi filium tertium, refert Ciacconius tum ob singulares egregiæ indolis dotes, tum ob civilium rerum cognitionem, cùm nihil esset in usu Romanæ curiæ, quod scientiam suam effugeret, Episcopum primò Arianensem, deinde *Presbyterum Cardinalem S.S. Sylvestri & Martini* à Paulo IV. Papa, agnato suo, creatum fuisse. Vir eidem prædicatur summa animi moderatione, quam ut exprimeret, cùm vivens sibi poneret sepulcrum, gentilitio stemmati cum statera hæc adscripsit verba: *Moderata durant.* Decessit anno ætatis sexagesimo & nono. (z) Fratrem habuit natu minorem FRIDERICUM, cui in parvo corpere magnus, *Zazzera* dicente, inerat animus, ejus in bello Forojuliensi, quo Venetis sub Camillo Ursino & Bartholomæo Alviano, clarissimis imperatoribus, militavit, deinde in bello Neapolitano, quo Gallorum partes secutus est, præclara edidit specimina, donec cum Johanne Caracciolo Melfiæ Principe ad Molfetam opugnandam profectus, & strenuè ibi inter primos pugnans, lapidis ictu fuit interfectus. (a)

SIGISMUNDO Carafæ, qui Alberici Ducis Ariani primi filius secundus fuit, pater *Montemcalvum*, in principatu Ulteriori situm, tradidit, & Ferdinandus Rex *Comitis* titulum adjecit, qui in linea ejus primogenita continuatus est; verùm ex natu minorum propagine etiam viri, titulis nobilitati, sati sunt; namque FRANCISCUS, Hieronymi Domini de *Sopino, S. Juliano & Saxinoro* F. & Jo. Baptistæ Comitis de *Montecalvo* quarti N. an. 1625. d. 28. Oct. *Principis* dignatione mactus eaque Sopinensi castello annexa est, cùm Fanum Juliani & Saxinorum alienasset; quoniam vero mascula prole destituebatur, successorem in Principatu nactus est generum in filia natu maxima *Carolum Leonessam*, qui Sopinum hastæ ob debita à socero relicta subjectum, & à Josepho Longo Marchione de S. Juliano emtum, reluit. FRANCISCUS Carafa, Fabii F. Jo. Francisci Comitis de Montecalvo secundi N. *Ducis* titulum super castello *Campilæti* à genitore sibi donati, anno 1608. d. 16. Augusti impetravit; in quo filium natu majorem, nepotesque ex eo duos successores habuit, cumque hi improles decessissent, CAROLUS quartus Campilæti Dux uxori equidem possessiones suas utendas fruendasque reliquit, sed onere aliquo in emolumentum Principis Clusanensis, agnati sui, impeditas.

AD TAB. X.

ANTONII Carafæ, tertii gnati illius cui Malitiæ cognomen inditum fuit, stirpem Tabula decima orditur; cum auctoritate apud Alphonsum & Ferdinandum Reges Nea-

(z) Ciacc. Tom. III. p. 848. (a) Guicciard. Hist. Lib. XIX.

Neapolit. valuisse Aldimarius ex Zazzera refert, subjicitque eum à posteriore post Marini Martiani rebellionem arce Mondragonensi in Campania donatum eandemque ipso defuncto ab eodem Rege Ludovico ejus filio jure beneficiario perpetuo collatam esse. Huic aliquot fuerunt gnati; inter natu minores FRIDERICUS numerabatur; hunc praeclaris corporis ac animi dotibus praeditum, manuque strenuum & bellatorem bonum Andreas Carafa de Spina, S. Severinae Comes, superius laudatus, egregiè charum habuit, ità ut spe prolis amissa, & facultate de bonis suis disponendi à Carolo V. Imperatore impetrata, multa in eum feuda donationis titulo transferret, quae inter *Fanum Lucidi* in Calabria ulteriore erat, *Marchionatus* deinde axiomate in ejus gratiam ornatum; huic ille Comitatum Archiensem adjecit, aere acquisitum, quem deinde FERDINANDUS ejus gnatus, ut rem familirem aere alieno, à patre contracto, liberaret, iterum vendidit. Idem pacis ac belli studiis clarissimus ad coelum eruditorum virorum elogiis evectus est, quorum multa Aldimarius recensuit: ex iis unicum huc lubet transscribere, quod *Jacobi Gaddi* est in Elogiis Oratoriis: *Poësi nobilissima*, ait ille, *divinaque facultati olim incubuere maximi Reges, Caesares, Pontifices rati nobilitatem, gloriamque sibi ex ea amplificari, non imminui, ut quidam imperiti, ac desides majorum fumosis imaginibus & avita luce non sua nobiles arbitrantur. Horum opinione despecta Ferrantes Carafa, & Julius Caesar Caracciolus Neapolitani Proceres, longè clarissimo, amplissimoque genere orti, Poësim amplexi sunt. Longum esset, ac supervacaneum, utriusque familiae Heroes, Titulos, Principatus, affinitates, ac dignitates summas recensere. Id tantum attigisse sufficiat, utramque in primis haberi Neapolitanae civitatis, quae nobilitate equestri par est cuilibet in Europa, sedes voluptuosa olim summorum Principum, ac Poetarum, Musis hospita & gratiis; Italiae deliciae, naturae matris benignissimae amor & cura. Ferrantes S. Lucidi Marchio, Jacobi Sanazzarii avita memoria utriusque Poeseos Antistitis vestigia sectatus, politiori literatura nobilis, apprimè cultus, & cultor optimorum Hetruscae linguae Scriptorum in tunctu ingenii foetibus dignoscitur. Hic multa & omnigena carmina Orationibus & Epistolis ad cunctos Christianae Reipublicae Principes sociata edidit, vel continentibus distractus negotiis, atque curis publicis aequè ac privatis, prudens Dynasta, & Aulicus & Academiae Serenorum inventor. Julii verò Sonetti pauci sed elegantes eruditi, faciles ac numerosi, quibus Petrarcam imitari videtur, extant inter flores illustrium Poetarum ab Hieronymo Ruscello collectos, cujus uti Scriptoris eruditi, judicium minimè contemnendum est nobis, ut honorificum Carracciolo; Siquidem dulce & decorum est, non mori totum, sed vivere busto superstitem in albo praecellentium virorum.* Caeterum haud exigua Ferdinandi Marchionis San Lucidiani infelicitas haec fuit, quod turbato mortalitatis ordine non gnati tantum unici, sed duorum quoque ex eo nepotum funera extulit; inter hos foemella erat, BEATRIX nomina, quam avi haereditas manebat, ea cum nondum matura viro, duodecennis quippe erat, nupsisset, in primo cum marito congressu venam rupit, hocque ex malo vitam amisit; quare in Ferdinandi possessiones JOHANNA, ex ejus fratre Jo. Francisco nata, successit; haec ex primo viro Jo. Fr. Frangipanio g[illegible]am unicam, ex altero Fr. Carafa Antii Marchione mares suscepit; horum natu major *Octavius Carafa*, ad quem materna haereditas ob sexus praerogativam pertinebat, Marchionatum San Lucidianum magnis oneratum debitis, sorori suae uterinae, Eleonorae Frangipaniae, Nicolao Placido de Sangro nuptae, renunciavit.

A fratre Friderici, Marchionis de S. Lucido primi, natu minore JOH. VINCENTIO illustris quoque descendit progenies; quam in praesentia sustentat ornatque MARIUS *Dux Jelciae*, tertius filius Jo. Baptistae, qui Hieronymi Marchionis Montisnigri haereditatem, jure materno, adiit, nepos ELIGII, qui primus Dux Jelciae & strenuus bello, fraterque fuit natu minor ASCANII & DETII; horum prior vitam privatam & ab ambitu remotam negociosae praetulit, improlisque decessit; alter à Mario Carafa, Archiepiscopo Neapolitano, propatrui sui filio, eductus, ejus instinctu, puer adhuc, Clericalem habitum assumsit, pluraque sacerdotia obtinuit, & à

 Cle-

Clemente VIII. *utriusque Signaturæ Referendarius*, renuntiatus, atque anno 1598. in Lusitaniam collector missus est. Romam revocatus à Paulo V. Archiepiscopus Damascenus anno 1606. creatus, & legatione in Belgium ad Albertum Archiducem primùm indeque in Hispaniam ad Philippum R. *Nuncii Apostolici* dignatione honestatus, dum illic ageret inter Presbyteros Cardinales an. 1611. d. 17. Aug. cooptatus & denique an. 1613. Neapolitanæ Ecclesiæ Archiepiscopus in locum Octavii Cardinalis Aquavivæ præfectus est, quam *singulari quadam sapientia, incomparabili vitæ integritate, sanctioris Zeli fama, admirabili tum religione, tum amplitudine, insigni item clementiæ ac justitiæ laude* administrasse prædicatur.

AD TAB. XI.

ANTONIO Carafæ, Ludovici Domini de Mondragone filio natu maximo, cum à matre *Isabella Marrana* præter Alianensem Comitatum magna argenti vis relicta fuisset, ita ut ea inter illum fratresque medimnis divideretur, honorum cupiditas succrevit, quantum opes creverunt, itaque primò *Ducis Mondraconensis* deinde *Principis Astilianensis* titulos ab Imperatore Carolo V. petiit obtinuitque. Ambos LUDOVICO, filiorum suorum, quos complures habebat, natu maximo transmisit; hic opibus affluens novas subinde possessiones pecunia præsenti comparatas paternis adjecit, publicamque magnificentiam dilexit, ita ut vitæ cultu ac splendore & inprimis equilium frequentia ac præstantia proceres Neapolitanos omnes superaret; falcones etiam eo aluisse fertur numero, ut iis pascendis quadraginta quotidiè gallinæ requirerentur. Filium post se reliquit unicum ANTONIUM, qui celebratissimæ expeditioni maritimæ adversus Turcas anno 1571. auspiciis Pontificis Romani Regisque Hispaniæ susceptæ interfuit, & LUDOVICUM genuit, quartum Astiliani Principem. Hunc Philippus Hisp. Rex torque Ordinis *Aurei Velleris* decoravit, & *Magnatis Hispaniæ*, Ferdinandus Imperator autem *Principis S. R. Imperii* dignatione mactavit. Eidem uxorio jure obvenerunt *Sabloneta*, Imperialis & libera dynastia in Lombardia, Ducatus Trajectensis & Comitatus Fundensis in regno aliaque castella; Sabloneta tamen ob actionem, quam Dux Mantuæ in eam movit, ab Imperatore CLXM scutatis redimenda illi erat, cumque ejus possessionem cepisset atrox conspiratio adversus caput ejus inita, detecta fuit, quam complicum supplicio irritam reddidit. Ad extremum mundi curarum pertæsus in cœnobium sive domum *Novitiatus* Jesuitarum se abdidit, ibique supremum diem explevit; defuncto Joh. Baptista de Ursis è societate JEsu sequens scripsit epitaphium:

Aloysius Stilianens. Princeps
Dux Sablonetæ
Fortunæ suæ, nec servus, nec Dominus
fastigium ejus, nec quæsivit, nec speravit
Animique tranquillitatem
allegata cupiditate curis exolutus,
eruditoque pioque in otio
consuetudine assecutus Sapientum,
vitæ molestiis immunis
mortis quoque molestiis obiit immunis,
Anno æt. LX. Salutis humanæ MDCXXX.

Cum

Cum Ludovico, de quo modò dictum est, stirps Stiliani Principum virilis defecit; filii enim unici, nepotumque ex eo masculorum funera vidit, itaque ad neptim ejus ANNAM amplissima, quam reliquit hæreditas, pervenit; eam Rex Hispaniarum Duci *Medinæ Turrium*, gratioso suo, & viduo facto, in matrimonium dedit, eique consummando illum Neapolim Proregis dignatione misit, quam provinciam cùm sexennii spatio obiisset, indeque sub initium anni 1644. discedere jussus esset, uxorem domi suæ reliquit, ubi ea eodem adhuc anno vitam cum morte commutavit, tribus relictis filiis, quorum natu maximus *Nicolaus Guzman Carafa* in matris possessiones successit, atq; an. 1689. sine prole defunctus vacuas fecit, Sabloneta ad Imperatorem ex lege beneficiaria devoluta. De ea gravis exarserat contentio inter Annam Carafam & Scipionem Gonzagam Principem Bozzolensem, in consilio Imperiali aulico agitata, posteriore feudi restitutionem petente ob emortuam Ludovici Carafæ Pr. Stiliani & Isabellæ Gonzagæ masculam propaginem; sed causa cecidit, lataque est sententia secundum Annam Carafam d. 2. Maji an. 1640. & conclusum, *illam ab instituta actione absolvendam, & in possessione Ducatus & feudi Imperialis Sablonetæ, omniumque ejus pertinentiarum manutenendam esse.*

Sed nec familiæ, à filiis Antonii, primi Principis de Stigliano, natu minoribus ortæ, feudis titulisque illustribus caruerunt: namque ut de iis, quæ eadem Tabula XI. recensentur, primo loco dicamus ad gnatum *Julii*, qui quartogenitus Antonii filius fuit, JOH. FRANCISCUM Marchionatus *Polinianensis* jure uxorio devenit, & SCIPIONI, ultimo Antonii filio, à priore uxore *Isabella Cajetano* jus in *Morconensem* Comitatum, tunc oppignoratum, allatum est, quo usus pignus, appenso argento, reluit, dictumque Comitatum JOH. ANTONIO, gnato suo, transmisit; huic *Quaratensis* Marchionatus hæres in matrimonium ducta est; sed eo, uxore sine prole mortua, excidit, permansit tamen in Carafensi familia, emtus à Duce Andriæ. Quantumvis verò liberis Joh. Antonius destitueretur, reliquum tamen vitæ inviduitate exegit parcè ac duriter suum defraudans genium, licet *Clericus Apostolicæ Cameræ* factus beneficia Ecclesiastica maximi proventus adeptus esset; verùm suprema voluntate arcam reseravit, clausoque Plutoni vindicias secundum libertatem dedit, scriptis legatis amplissimis, & instituto hærede Xenodochio Virginis annunciatæ. (b)

AD TAB. XII.

HIERONYMUS, filius Antonii primi Principis de Stigliano secundus, castella *Filitto, Castelnovo* & *S. Lorenzo* à patre accepit, satorque extitit stirpis Ducum Laurini & Principum S. Laurentii; namque JOH. ANTONIUS ejus gnatus cùm à Francisco Revertera insigne castellum Laurinense in citeriore Principatu, æque ac illa sunt, situm XXMD. ducatis an. 1548. emisset, *Ducis* titulum super idem an. 1591. d. 21. Octobr. obtinuit; in quo filium, dein nepotes duos, ac denique pronepotem *Joh. Baptistam* successores habuit; postremi gnati cum fatum genitoris prævertissent, filiæ autem monasticam amplexæ essent, ad sororem ejus natu majorem *Victoriam*, Josepho Spinello nuptam, Ducatus ille cum reliqua hæreditate delapsus est; LUDOVICUS, Joh. Antonii Laurinensis Ducis primi filius tertiogenitus, Filittense & San Laurentianum castellum ex paternis possessionibus sortitus, utrumque ad filium natu maximum HIERONYMUM transmisit, cui deinde Philippus IV. Hisp. Rex *Principis de Sancto Laurentio* axioma contulit; parem huic titulum fratri ipsius CAROLO uxor *Eleonora Galeota* attulit, *Principis Monasteracensis* filia ac hæres;

(b) Aldimar. Lib. II. p. 338. & seqq.

res; quoniam verò nullam cum ea genuit prolem, ad fiscum regium Principatus ille devolutus, & Carolo Gattæ ob Orbitellum strenuè defensum traditus est.

AD TAB XIII.

FABIO Carafæ, tertio Antonii primi Principis Stilianensis gnato, Diomedes Carafa Dux Mataloni & Comes Cerreti, sobole destitutus, *Hieronymam* sororem suam in matrimonium collocavit, conservandis in Carafensi familia possessionibus suis; ivitque ille auctum hæreditatem futuram emtione Arienzii, quod castellum haud procul à Matalono dissitum est; atque in eo filium natu majorem LELIUM successorem habuit, qui improlis decessit; MARTIUS verò natu minor avunculi hæreditatem adiit, factusque est *Dux Matalonensis secundus & Comes Cerreti*; idem militia exercitus supremam equitatus Neapolitani præfecturam gessit, genuitque *Diomedem* & *Robertam* Abellini Principissam, de cujus virtute ac laudibus, quibus à *Julio Cæsare Capuccio* posteritati commendata est in exegesi genealogiæ Caracciolanæ diximus. Diomede, Mataloni Duce quarto nati sunt MARTIUS & *Fabius*; ille gloria militari, in bello Insubrico parta, illustratus DIOMEDEM & JOSEPHUM suscepit, par nobile filiorum, quorum fides ac fortitudo illa enituit tempestate, qua populari & perniciosa seditione regnum ardebat & dividebatur: inter primos enim ex proceribus fuere, qui proregi manum operamque commodarunt, eò studio ac Zelo, ut maximam à Rege laudem gratiamque inirent, nec minorem rebellium invidiam ac persecutionem exciperent, quippe qui eorum capita licitati & prædia depopulati sunt, ædesque diripuerunt ac exusserunt; cumque JOSEPHUS infelici sorte in seditiosorum manus in ipsa urbe incidisset, confestim à truculento lanione capite truncatus est, quemadmodum *Aldimarius* refert. (c) Aliter *Brusonius* in Historia sua Italiæ rem enarravit, literisque prodidit, Matalonensem Ducem tunc in custodia ob causam indictam detentum, idoneum visum fuisse Consiliariis regiis, qui seditiosæ plebis pectora mulceret, placaretque, eò quod clientelis polleret & populo gratissimus esset; itaque in libertatem restituto id negotii datum fuisse; cum prodiisset in publicum, magna populi acclamatione exceptus est, sed ubi apparuit utrique parti eum assentari, ea fini ut duabus, quod ajunt, sellis sederet, suspectum sese & invisum utrinque reddidit, verbisque quibusdam contumeliosis in Thomam Anellum clam jactis, sed ad ejus populique aures perlatis, ita eum adversus se irritavit, ut ædes ipsius protinus diriperentur; Post aliquot dies cum urbem denuò ingressus esset, trecentis hominibus facinorosis & proscriptis stipatus, ut injuriam illam ulcisceretur, concursu multitudinis facto eò redactus est, ut fuga sibi consuleret, cumque eadem via illius frater Josephus Carafa salutem peteret, jaculo is ictus & prostratus, statimque à plebe dilaniatus est, non fine occulto, sicut *Brusonius* subjungit, Dei judicio, pœnam exigente tum crudelitatis, quam ergà Johannem Aurificem Principem de Sans ante annos haud ita multos exercuerat, quippe cujus supplicii, immeritò sumpti, auctor ex odio privato & spectator unà cum Duce Matalonensi fratre suo fuit, abscissumque illius ab humeris caput, in faciem prolapsum, pede percussit, ut sursum versum conspici posset, tum nefandi facinoris anno præterito patrati in Archiepiscopum eumque Rom. Ecclesiæ Cardinalem cui calce insultavit, occasione controversiæ in processione sanguinis Divi Januarii exortæ; ob hæc arbitratur scriptor citatus facinora contigisse, ut pes Josephi Carafæ à corpore avulsus, caputque amputatum in foro ad palum affixa & suspensa perstarent, usque ad Th. Anielli mortem. (d)

MARTIUM Carafam, viventem Mataloni Ducem, Diomedis, ultimo loco dicti filium

(c) Lib. II. p.
(d) Histor. Ital. Libro XV.

filium, Equitis conjunctissimi encomio mactat *Aldimarius*, qui non tantùm sublimi Ordine, *Aurei Velleris*, à Carolo II. Rege Hisp. ipsi collato, decoratus, sed etiam virtutibus omnibus illustri viro dignis præditus sit, elegantia morum, affabilitate, humanitate & liberalitate, ideoque ab æqualibus effusissimè diligatur, ab inferioribus reverentissimè colatur. Fautorem præterea esse ait insignem Virorum in literarum armorumque studiis præcellentium, historiæ veteris & recentioris peritissimum, indeque præcepta hausisse stricti erga superiores obsequii & moderati in subditos imperii; bibliotheca etiam omni genere librorum referta instructum esse, qua multas diei fallat horas, & multorum denique mores vidisse ac urbes. Movit idem uxorio nomine actionem in Andriensem Ducatum post Caroli Ducis Andriæ octavi, ex fratre uxoris, sororeque sua nati, immaturam mortem, sed litem amisit, quemadmodum ad Tab. VII. dictum fuit.

Colobrarienses etiam Principes ex hac Matalonensium Ducum stirpe defluxerunt, qui Principatus ex eadem linea, in qua dictus initio hærebat Ducatus, ad hanc translatus est, matrimonio Hieronymæ Carafæ, Caroli Principis de Colobraro primi filiæ, cum FABIO Carafa, Martii Ducis Matalonensis quinti fratre. Hunc in eo excepere Principatu FRANCISCUS & FABRITIUS, ille gnatus, hic nepos, in quo virilis propago defecit, cùm duello adversus Jo. Baptistam Capuanum, qui dein Dux Miniani factus est, congressus, & in gula lethaliter vulneratus, ad plures abiisset. Permansit tamen hac in familia Colobrariensis Principatus, *Faustina* Laini Marchionissa, defuncti amita, hæreditatem ejus cernente, quam ad gnatam *Eleonoram* DOMINICO Carafæ, Josephi, de quo ante dictum est, filio, nuptam transmisit.

AD TAB. XIV.

GURRELLUM Carafam, qui quartus Antonii, cogn. *Malitia* filius fuit, mente magis quàm corpore sanum, eaque prudentia præditum fuisse, ut ei Ferdinandus Rex libenter aures præbuerit *Zazzera* memoriæ prodidit. GALEOTTUS, illius gnatus, Regi modò dicto egregiam pace & bello operam navasse prædicatur, cumque Friderico Regi dubiis rebus summa adhæsisset fide, non tantum ab eo fœminam illustri loco natam, & reginæ arcta cognatione junctam, sed etiam Comitatum Terræ novæ accepit, quo quidem post paulò cum Fridericus Rex, à Gonsalvo Corduba regno pulsus, illeque nihilominus dicto Regis quàm usurpatoris audientior esset, multatus fuit; uxori tamen ejus, jam viduæ factæ, Ferdinandus Catholicus Rex Hispaniæ, cùm Neapolin venisset, id damni Comitatu *Sorianensi* utcunque resarsit, postquam intellexisset, quanta sit mulieris, quantaque fuerit viri defuncti virtus. Numerosa iisdem fuit soboles, ex qua TIBERIUS Sorianensem Comitatum tenuit, emtaque *Nuceria* impetravit, ut ea in Ducatum erigeretur. Cum Hieronyma Borgia, Alexandri VI. Papæ è sorore nepti vel pronepti, genuit FERDINANDUM, Ducem Nuceriæ secundum, patrem ALPHONSI, qui ad ditiones avitas Marchionatum civitatis *S. Angeli* in Aprutio jure adjunxit uxorio; hinc filius ejus natu maximus FERDINANDUS non tantum *Dux Nuceriæ & Comes Soriani*, sed etiam *Marchio civitatis S. Angeli* audiit; quoniam verò sumptu & magnificentia modum excessit, & in medio vitæ largioris cursu morte interceptus est, æs alienum grande Ducatorum DCM filio FRANCISCO MARIÆ reliquit. Hic juventam peregrinando, ætatem virilem pœnè omnem in castris, extremam in carcere contrivit; post diuturna enim atque egregia servitia, quæ Philippo III. & IV. Hispaniarum Regibus præstitit, quibusque torquem *aurei Velleris*, dignationem *Magnatis Hispaniæ*, & denique bello in Catalonia flagrante insigne munus *Proregis & Capita-*

nei Generalis regnorum Aragoniæ ac Navarræ, tanquam laborum ac fidei decoramenta, sibi peperit, obtrectationibus æmulorum, quorum ante signanum fuisse ferunt Protonotarium Aragoniæ, invidia ei apud Regem conflata fuit, ita ut tandem in aulam accitus, cumque eò venisset, custodiæ mandatus fuerit, in qua post decimum mensem spiritum deposuit. Filium legitimum unicum post se reliquit, cui ex materna hæreditate, per transactionem cum matertera Hieronyma Pignatella, Comitatus *S. Angeli Longobardorum* obvenit, cùm econtra Marchionatus civitatis S. Angeli jam venditus esset; sed iste in flore ætatis gravi morbo correptus, atque infernalibus jaculis petitus improlis occidit, & funere mersus est acerbo, quo ditiones ejus ad fiscum regium devolutæ sunt; ex illis *Nuceria* Francisco de Moura Marchioni Castelli Roderici deinde fuit collata, & *Sorianensis* terra monasterio Patrum Prædicatorum ejusdem loci vendita, Baronatus verò *Vallislungæ* Emanueli Carafæ, defuncti fratri *notho*, quem hæredem in bonis *burgensaticis* instituerat, acerrimam post litem concessus est.

Ex Ducum Nuceriæ stirpe satæ etiam sunt familiæ Ducum *Noiæ* & *Cancellaræ*; posteriorem titulum FRIDERICUS Carafa, ex Antonio, Ferdinandi, quarti Ducis Nuceriæ fratre penultimo, natus, obtinuit, d. 27. Octobr. an. 1625. cum Cancellaram, in Basilicata sitam, pretio sibi comparasset. Vitæ munere nulla genita prole defunctus, Ducatum fratri ALPHONSO transmisit, equiti Ordinis Calatravensis; huic gnatus fuit, qui THOMAS appellatus est, & Aldimario vulgaribus vocabulis *Idea della bizarria è del valor* dicitur; quoniam verò is ante patrem vivis excessit, Cancellarensis Ducatus post Alphonsi obitum ad *Hippolytam* ejus filiam natu maximam, & cum ea ad Johannem *Ursinum*, Octavii Comitis Pacentrensis & Oppidensis gnatum, delapsus est. Cœterum notasse hic convenit Friderico & Alphonso Carafis, Cancellariæ Ducibus, sororem à nonnullis tribui, cui nomen fuerit *Johannæ*, quæque primùm Francisco *Ursino*, Johannis modò dicti patruo, dein Fabritio *de Capua* Principi Morconensi nupserit.

Noiam in Barensi Provincia sitam POMPEJUS Carafa, qui etiam in numero fratrum natu minorum Ferdinandi, Ducis Nuceriæ quarti fuit, à Gisolpho Pappacoda, Capursi Marchione, anno 1592. emit, atque an. 1600. impetravit, ut *Ducatus* dignatione mactaretur, *in testimonium*, uti verba habent privilegii, *suorum majorum, ac totius familiæ meritorum & obsequiorum Neapolit. & Aragonensibus Regibus præstitorum*; commemoratur ibidem, quod ex Regulis Epiri materno genere descendat, quod pugnæ navali contra Turcas apud Echinadas cum Johanne Austriaco an. 1571. interfuerit, & in Flandria etiam militaverit. Ejus è filio Johanne nepoti CAROLO, tertio Duci Noiæ, *Bovianensis* ducatus accessit ab hæreditate Antonii Mariæ Caraccioli, ex fratre ipsius uterino nati, & in pueritia mortui, qui ducatus ad Juliam de *Lannoy*, Caroli matrem, per cessionem Franciscæ sororis suæ natu majoris, venerat, & quamvis is postea alienatus fuerit, titulus tamen ab illo ejusque & posteris retentus est; idem verò Carolus *Noiæ & Boviani Dux* vicissim Rotilinnense feudum in Barensi provincia emit, & unà cùm reliqua ditione JOHANNI, filiorum suorum natu maximo transmisit. Huic ex re levi rixa cum Aquaviviis Conversani Comitibus orta est, quæ in mutuas exarsit iras, easque acerrimas, quemadmodum in genealogiæ Aquavivianæ exegesi narratum fuit; illæ verò detumuere, postquàm duello experiri inter utramque partem constitutum fuit, id in media Germania apud urbem Nurembergam ad effectum perductum est, die 16. Novembr. anno 1673. *Julio Antonio Aquaviva* & *Francisco Maria Carafa*, Johannis Duce Noiæ fratre, congressis, & æquo ferè Marte digressis, Carafa leviter in brachio sauciato.

AD

AD TAB. XV.

DIOMEDEM Carafam, qui Galeotti Comitis Terrænovæ superiore tabula dicti filius natu minor fuit, ab ingenio & peritia artium equestrium, qua inter æquales enituerit, laudat Aldimarius, eumque legatione nomine civitatis Neapolitanæ apud Carolum V. Imperat, egregia fama functum esse refert. Ex ejus gnatis CÆSAR urbem Venetam ad habitandum voluptate propria delegit: cum enim resp. Veneta militiis suis præfecerat.(c)FRANCISCVS, viri multis scientiis & singulari bonitate ornati encomio mactus, *Thalassiarchæ* officium, morte Gonsalvi Ferdinandi de Corduba Ducis Sessæ vacuè factum, obtinuit, & præclarè gessit; FERDINANDUS, bello strenuus, expeditionis maritimæ, à Johanne Austriaco contra Turcas susceptæ, pars fuit; eidem præmaturè mortuo frater paulò ante dictus hoc in æde S. Dominici Neapolis condidit epitaphium:

Lege Viator lege,
Quando tot bona parvum hoc tegit saxum.
Memoriæ Ferdinandi Carafæ Diomedis fil.
In quo morum suavitas, Candor animi,
Parritia integritas, militaris gloria,
Humanarum rerum scientia, floruere, desiere.
D. Franciscus frater P.
Anno Domini MDLXXXXIII.

OCTAVIUS Carafa, Diomedis filius natu minimus, à matertera eductus, & hæreditate centum mille scutatorum auctus est, quibus *Antium* sive *Ansam* in Basilicata sibi comparavit, obtinuitque, ut ea in Marchionatum erigeretur; gnatos idem habuit Ecclesiasticis & secularibus dignitatibus insignes: namque DIOMEDES, vir ingenii cultissimi, à Clemente VIII. *Tricaricensis Episcopus* creari meruit. PETRUS LUDOVICUS fratris vestigia ingressus Romæ initio sub Paulo V. *utriusque Signaturæ Referendarius* fuit, dein Ferrariensis *Legatus*, tum *Prætor* Firmanus, posteà ad Episcopatum Tricaricensem ab Urbano VIII. atque ad legationem Coloniensem provectus est, cujus acta undecennalia latino signavit stylo, commentariumque typis exscriptum Francisco Cardinali Barbarino dedicavit. Denique ab Innocentio X. sacra purpura ornatus & *Presbyter Cardinalis tit. S. S. Sylvestri & Martini in Montibus* dictus est d. 6. Mart. an. 1645. Innocentio X. superstes conclave ingressus in ipsis comitiis ante electionem novi Pontificis apoplexia oppressus protinus expiravit, quatuor supra septuaginta annos natus. TIBERIUS, vir disertus, acer, opibus, gratia, amicitiis, vigore ingenii atque animi celeberrimus, defuncto sine liberis *Nicolao Berardino Sanseverinate* Principe Bisiniani, Duce San Petrino & San-Marcano, Comiteque Tricaricensi, qui *Juliæ Ursinæ* uxoris ejus prioris avunculus fuit, universæ hæreditatis ab illo relictæ possessionem cepit, titulumque *Principis Bisiniani*, cum dignatione *Grandis Hispanici* conjunctum, assumsit. Gravis verò ea propter lis mox exarsit, Ludovico *Sanseverinate* Comite Saponaræ ex capite *fideicommissi* aviti actionem movente, qua fervente cum Julia vivis excessisset, nuncupato hærede in bonis *feudalibus* Philippo III. Rege Hispan. in *allodialibus* verò & *burgensaticis*, ut loqui amant, marito, novæ ortæ sunt contentiones, intervenientibus Michaele Antonio *Ursino* Gravinæ Duce, necnon Ferdinando *de Mendoza & Alarcone*, Marchione Vallis Sicilianæ, quorum ille ex fratre, hic ex matertera defunctæ natus erat. Transactione tandem lis omnis à Rege composita est, qua Ludovico Sanseverinati Principatus *Bisianensis* cum

(c) Ciaccon. Hist. Pont. & Cardin. Tomo IV. p. 673.

cum *Grandatu* Hispanico, nec non Comitatus *Claramontius*, & Duci Gravinæ *San Marcanus* Ducatus cesserunt, Marchioni verò Vallis Sicilianæ XLM. *ducati* assignati sunt, & denique Tiberio Carafæ civitas *Belvederensis* in Calabria, in statu Bisinianensi comprehensa, *Principatus* titulo macta, collata, ipseque Eques Ordinis *Aurei Velleris* creatus fuit. Ad secunda verò Tiberius vota transiit cum *Maria Ruffa*, quæ etiam amplissimarum hæres erat possessionum, quoniam verò nec ex ea liberos suscepit, ad Ruffensem familiam illæ relapsæ sunt. Cæterùm cum gravis illa plebis seditio in civitate ac regno Neapolitano anno 1647. exarsisset, & Tiberius tum Proregem, quid ex ipsius re esset, tum populum officii sui frustrà admonuisset, neque aliud se fatigando nisi utriusque partis odium se quærere animadvertisset, Romam secessit, ibidemque supremum diem explevit, scripto hærede *Octavio* nepote suo ex fratre, sepultusque est in templo Farnesiano patrum Jesuitarum, ubi etiam fratris ejus *Petri Ludovici Cardinalis* ossa recondita fuerunt.

Ad OCTAVIUM Carafam, jam nominatum, qui patris sui Francisci successor in avito Marchionatu Antiæ, & patrui hæres in Principatu Belvederensi factus est, etiam Marchionatus *San Lucidanus* jure spectabat materno, sed hunc quia debitis valdè oneratus erat, repudiatum, *Dianoræ Tolfæ*, sorori suæ uterinæ, cessit. Ex ejus filiis secundogenitus, cui nomen erat FRANCISCO, Philippo IV. Regi Hispan. in Flandricis, Insubricis & Lusitanicis bellis stipendia fecit egregia fama, postea que inter Consiliarios Consilii *Collateralis status* regni Neapolit. adscitus est, in quo tandem Decanus fuit, prætereaque Dux *de Maira* in Calabria audiit. CAROLUS ejus frater natu major Marchionis Antiæ titulo usus fatum communis genitoris prævertit; at pater extitit FRANCISCI MARIÆ Principis de *Belvedere* viventis, Equitis *Aurei Velleris*, belli pacisque studiis ornatissimi, & summa prudentia, longa peregrinatione multoq; rerum usu parta, eminentissimi. Ex filiis ejus unum in duello, quo cum Principe Vainio, genere Romano congressus est, occubuisse, in Novellis mense Majo hujus anni 1702. legimus.

AD TAB. XVI.

Ultimi inter Antonii cognomine *Malitia* gnatos, DIOMEDIS, stirps superest, ut narratione de illustri Carafensi familia defungamur: de isto ita Fr. *Ælius Marchesius*: *Diomedes Carafa, è filiis Malitiæ natu minor, sed vitute maximus omnium, domi forisque Regi Alphonso primùm, mox Ferdinando ejus filio talem operam præstitit, ut statim finito Andegavensi bello, eum Magdaloni, paucis etiam post annis Cerreti Comitem creaverit, ac deinde perpetuò inter intimos & cariores habuerit, penè traditis in ejus manibus regni gubernaculis: quo effectum est, ut annuente Rege, fratres affinesque omnes in cœlum evexerit, cùm eos maximis affinitatibus amplissimisq; magistratibus decoravit; quorum gratia Langonissarum, Molisiorum & Camponiscorum procerum oppida, castella, atque opes amplissimæ ad eos transierint. Fortuna rerum domina nobilissimas familias prosternente, ut Malitiæ natos nepotesque honestaret, qui quidem ejus muneribus divites effecti, frugalitate ac parsimonia quotidie ditiores evadunt, & hucusque oppida, atque castella, vicosque prope centum sibi peperere.* *Facius* refert Regem Alphonsum Diomedis Carafæ opera in expugnatione Neapolis præcipuè usum, eumque in numero exulum Neapolitanorum fuisse, qui nocte intempesta per aquæductum, canalemque & puteos haud nulla difficultate in urbem penetrarunt. (f) Bonis etiam studiis atque artibus expolitum rerumque & exemplorum veterum peritissimum fuisse Diomedem *Zazzera* prædicat, ita ut in omnibus consiliis suis præcepta & facta priscorum sibi haberet documento. In numeros statuasque & alia antiquitatis monumenta, quibus ædes suas exornare solebat, XVII. millia scutatorum, ingentem illa

(f) Histor. Lib. VII.

la ætate argenti summam, insumsit, carminumque dulcedine claruit, & librum *de institutionibus militaribus*, Neapoli posteà typis excusum, composuit.

JOH. THOMAS, Diomedis filius natu major, secundus Magdaloni sive Matalonii Comes, magnaque apud Ferdinandum Regem in existimatione fuit, ita ut eum copiis, quas Gallis in regnum an. 1495. erumpentibus, objecit, cum summo imperio præfecerit, sed improsperè rem in pugna apud Ebulum gessit: præerat, *Jovio* referente, qui prœlium illud distinctè descripsit, (g) regio exercitui *Thomas Carafa Matalonii Princeps, externa militiæ prorsus ignarus, qui nihil in castra præter spectatam fidem & celebris familiæ nomen attulerat. Hic castigatis qui cauta & minus decora consilia sequerentur, omnes copias, veterum morem secutus, qui nostris sæpius funestus fuit, in quinque acies devisit, quæ pari fronte ad similitudinem directorum cornuum à medio agmine extendebantur. Inclinata acie Matalonius cæterique duces multis equitibus amissis, Ebulum fœda fuga petivere.* Ejusdem pugnæ *Guicciardinus* etiam mentionem fecit, sed magis succinctam, rem omnem sequentibus complexus verbis: *Persivus è regis Galliæ præfectus unus cum Helveticorum cohortibus, unaque Gallici equitatus parte Neapolim versus contendit: cujus adventu cognito Ferdinandus ei obvium Ebulum usque Matalonæ Comitem cum exercitu majorem partem tumultuario, ex necessariis & amicis collecto misit, qui quamvis numero longè superiore cum hostem ad Parvum lacum (oppidum id est Ebulo vicinum) offendissent, eumque propius accedere conspexissent, sese in fugam dederunt.* (h) Idem Comes Matalonensis autor fuit *statera*, qua Carafæ ex hac linea orti ab illis, qui spinam insignibus suis induxerunt, distingui solent; statera enim *symboli* loco usus est; cum lemmate, ex Evangelio desumpto: *Hoc fac & vives*; quod symbolum *nimis largum* Jovio visum est, *quia statera multa librentur;* ludibrium quoque eo debuit Persivo, paulò ante dicto, cum is in Ebolensi pugna rupta Aragoniorum acie vexillo Comitis Mataloni potitus esset, dixisse enim ferunt suo idiomate: *Par ma foy, que mon ennemy n'a pas fait ce qu' il a ècrit à l' entour de son peson, parce q' il n' a pas bien pesé ses forces avec les miennes.* (i).

Liberos quatuor dicto Comiti Matalonensi Aldimarius tribuit, quorum in numero *Johannam*, Jo. Francisco Pico Mirandulæ Comiti nuptam fuisse adversus Zazzeram, cui soror illius dicta & Isabella nominata est, asserit, iterumque in eo ab illo dissentit, quod DIOMEDEM, filium Jo. Thomæ natu majorem secundum Matalonensem Comitem, avique cognominis successorem fuisse scribat, cùm reverà tertius fuerit, & patri successerit. Isti primo natus est loco JOH. THOMAS, *Cerretti Comes* dictus, hic inde à pueris armorum studio & gloria tactus ita se in eis exercuit, ut dextra eorundem tractatione nemini concederet, cumque viros duos sibi amicos & commilitones, videlicet *Joh. Antonium Caldoram* & *Lelium Caracciolum* vicisset & neci dedisset, priorem quidem ludicro certamine, alterum verò serio duello, strenui ac maximè pugnacis famam adeptus est. Ea præcurrente in Belgium ad Carolum V. Imperatorem abiit, ingens famulorum agmen secum trahens, utque illi peritiam in armis suam ostentaret, equestres maximo sumptu instituit ludos, & mensibus tribus quatorve illic exactis in Italiam reversus est, in bello Insubrico Cæsari sub Prospero Columna adversus Gallos militaturus; at ibi victorem reperit suum: cum enim in gratiam Prosperi fœminæ Mediolanensi, cujus amore is flagrabat, cenam dedisset & de *Fabritio Maramaldo*, à muliere illa fortè laudato ut Prospero palparetur, detraxisset, ad duellum ab isto provocatus est, & cum eo in agro Mantuano congressus occubuit, stratagemate, quo usus & victoriam sibi pollicitus est, in ipsius caput perniciemque redundante, quemadmodum *Aldimarius* prolixè retulit. Genitori superstiti sicut triste sui desiderium, ita ingens æs alienum reliquit, quod priusquàm ille dissolveret, ex indignatione spiritum reddidit.

Zz DIO-

(g) Histor. Lib. III.
(h) Histor. Lib. II.
(i) Aldimar. Lib. II. p. 167.

DIOMEDES, tertius hujus nominis, à patre quinquennis, ab avo decennis relictus, in avitos successit comitatus, & postquam ex ephebis egressus est, militiæ rudimenta in exercitu Caroli V. Cæsaris fecit, in bello Senensi verò alam cataphractorum, sumptibus instructam suis, rexit, & mandata sibi impigrè ac strenuè fecit, ita ut in Hispaniam deinde profectum Rex *Ducis* dignatione mactaret, reversoque ad penates privilegium transmitteret, quo eum Gubernatorem pace belloque in Hydruntina & Bariensi provincia creavit. Eo munere dum fungitur Lecciæ morbo correptus decessit, cum paulò antequàm expiraret patentes ex Hispania literas accepisset, indices novi honoris à Rege ipsi destinati, nempè ut *Siciliæ Prorex* esset. Quia prolem non habebat nepotem è sorore sua Hieronyma, *Martium Carafam*, è linea Principum Stilianensium oriundum, hæredem instituit, quemadmodum superius dictum est.

FRANCISCUS Carafa, quem Diomedes, secundus hujus nominis, & tertius Matalonensis Comes è secundo suscepit matrimonio, eodem mortis genere, quo fratrem ejus natu majorem periisse diximus, è vivis sublatus est, ab *Hectore Bobba*, viro in certationibus equestribus primi nominis, quem provocârat, propè Carmaniolam interemtus, sicut *Aldimarius* refert; *Thuanus* verò *Moncatum* Pivarsii signiferum fuisse scripsit, qui Franciscum Carafam Pontificis agnatum commissis hastis transfodit, & humi exanimem stravit.(k) CÆSARI quoque, è tertio dicti Comitis conjugio prognato, cum fatorum malignitate colluctandum fuit; namque ob familiaritatem, quæ ipsi cum Ferdinando Sanseverino Principe Salernitano, rebellionis reo, intercesserat, in custodiam & quæstionem datus, tormentis fatigatus, Golettam relegatus, & denique à Turcis capta urbe in servitium abstractus est. Anno autem 1578. redemtus, & venia gratiaque à Rege donatus Neapolim rediit atq; uxorem jam ætate provecta duxit. Vita defunctus præter liberos in tabula notatos, *nothum* etiam post se reliquit, cui nomen *Petro* & posteritas fuit; hac nec legitimus illius gnatus DIOMEDES caruit: ab eo enim *Marchiones Baranelli* originem trahunt, quo feudo tituloque primò auctus est SCIPIO, filius illius major natu, cùm *Antoniam Flaminii Carafæ March. Baranelli* (ex Ducum Andriæ stirpe oriundo, sicut *in Exegesi Tabulæ* VII. dictum fuit) *filiam primogenitam* uxorem accepisset; sed postquàm ea improlis vivis excessisset, & feuda ac *burgensatica* ad ejus sororem *Franciscam* jam monasticæ destinatam, delapsa essent, curavit Diomedes, ut ista alteri ex filiis suis, JOSEPHO, nuberet, qui hoc matrimonio *Marchio Baranelli* factus est, huncque titulum unà cum re ad gnatum suum DIOMEDEM transmisit. Huic patruelis est *cognominis*, qui antiquum & celebre Palatium veterum Matalonensium Comitum possidet, in cujus cavædio celebre illud *caput equinum aneum* videre est, ab immani reliquum equo, qui, tanquam symbolum civitatis, antiquitus ante Fanum Restitutæ, ubi jam Archiepiscopales sunt ædes, stetit, cuique Conradus Rex Neapolitanus urbe, quæ obsequium ipsi detrectarat, potitus, frenum imponi, & hos insculpi fecit versus:

Hactenus effrenis, Domini nunc paret habenis,
Rex domat hunc æquus Parthenopensis equum.

Multo tempore, ut ex Bzovio Besoldus refert, (l) *extabat hic equus, ut erat frenatus, apud Neapolitanos; verum tamen, cùm vulgus ignarum à Virgilio Poeta certis sub constellationibus factum, ad infirmitates equorum curandas valere, nimis superstitiosè crederet, adeoque sanandos equos ad statuam adduceret, anno qui fuit, 1322. ex decreto Archiepiscopi in campanam conflata est.*

Ex Joh. Thomæ, Comitis Matalonensis secundi, filio natu minore ROBERTO,

(k) Histor. Lib. XV. sub finem.
(l) De Reg. Neapol. p. 622.

TO, *Sesti* & *Roccæ Piperozzæ* Domino, propago etiam orta est, quæ in primo Colubrariæ Principe desiit. Hoc feudum ad Cicinellos anteà pertinebat, ex qua familia cùm ASCANIUS Carafa, Roberti nepos, uxorem duxisset, huicque è fratre Colubrariæ regulo neptis esset, *Eleonora Cicinella* dicta, cui de paterna hæreditate controversia cum Hectore Caracciolo erat, Ascanius judicio illam defendit, victoriaque mactus filio suo natu majori JOH. BAPTISTÆ in matrimonium collocavit, ex quo nati filii cùm improles è vita migrassent, CAROLUS, eorum patruus, Colubrariæ Dominus factus, atque à Rege Philippo III. Principis titulo auctus est, quem unà cum feudo gnata ejus Hieronyma ad Fabium Carafam, ex Matalonensibus Ducibus stirpis Stilianæ ortum, transtulit, sicut superius relatum fuit.

AD TAB. XVII.

OCcupat extremam Carafensis genealogiæ tabulam linea Comitum *Montis aurei* sive *Montorii*, è qua traxit originem JOHANNES PETRUS Carafa, qui *Pontifex Maximus*, assumto *Pauli IV.* nomine, fuit: Hic ab ineunte ætate quietioris vitæ, sicut videbatur, cupidus, totum se literis dedit, cumque Romæ in contubernio Olivarii Carafæ Cardinalis aliquot annis fuisset, & prima sacerdotalis disciplinæ rudimenta posuisset, à Julio II. Theatæ in Marrucinis Episcopus creatus fuit. Obitis postea legationibus Neapoli, in Anglia & Hispania, cùm Brundusino Episcopatu à Carolo V. donatus esset, non solùm eum respuit, sed etiam Theatinum dimisit, relictaque urbe in montem Pincium concessit, ubi alienam à rerum humanarum cura vitam aliquot annos egit, & tres nactus socios, videlicet *Cajetanum Tienensem*, *Bonifacium Cellensem*, & *Paulum Consiliarium*, sacerdotum sodalitium instituit, qui paupertatem, castitatem & obedientiam more cœterorum professi & *Theatini* appellati sunt. Cum iisdem Venetiis plures annos cùm vixisset magna religionis & sanctitatis fama, à Paulo III. evocatus, & in Cardinalium collegium cooptatus, atque ob susceptum munus varia hominum fama jactatus est. Tandem post Marcelli II. excessum Pontifex renunciatus est, statimque post acceptam dignitatem rogatus, qua nam ratione & ipse & Jo. Alphonsi fratris filii victuri essent? *magnificè*, inquit, *& ut summum Principem decet*. Itaque magna & sumptuosa admodum pompa coronam à Joh. Bellajo, Episcopo Ostiensi, sumpsit, severitasque illa, ex qua emendationem in Ecclesiastica disciplina quidam sperabant, *plerique*, ut *Thuani* habent verba, *verebantur*, citò in superbiam vertit; inerat quippe ei, sicut *Gratianus* literis prodidit, *ingenium ferox & pervicax, animus elatus vastusque, & adversanti nesciens cedere, prorsusque imperii nimius*. Inde ortæ inter ipsum & Carolum Cæsarem, & fraude suorum auctæ incitatæque simultates facilè in bellum apertum, & utrique periculosum, propinquis verò Papæ, etiam post ipsius obitum, exitiosum, eruperunt. Quinto Pontificatus anno senio affectus morbo aquæ intercutis decessit, tenuique pompa, metu populi, qui in statuam defuncti insigniaque Carafensis familiæ furenti rabie sævire cœperat, in Basilica Vaticana sepultus est: Septimo demum post mortem ejus anno Pius V. ut benè de se merito Pontifici gratiam referret, magnificum monumentum exstruendum curavit. (m)

JOHANNES, ANTONIUS & CAROLUS Carafæ, fratres, à patrùo, Pontifice Maximo, in altum sublati fuisse videntur, ut lapsu graviori ruerent: *Postremum*, qui Hierosolymitanorum Equitum societati à primis annis nomen dederat, Neapolitanumque Prioratum fuerat adeptus, statim inito Pontificatu in Sacrum Senatum legit, ac summæ consiliorum omnium præposuit; *Antonium* Burgi & palatii custodem, deindeque Marchionem Montisbelli, quo Franciscum Balnei Comitem pri-

(m) Thuanus Hist. Lib. XV. & XXIII. Gratianus de Casibus Viror. Illustr.

varat, fecit; *Johannem* militiæ terrestri maritimæque præfectum, & spoliis Columnarum locupletatum Paliani Ducem dixit; at hos suapte natura ad omne vitiorum genus propensos, cum tantis repentè aucti & cumulati essent opibus, tantò deteriores ac facinorosiores evasisse, quantò plus autoritatis, licentiæ atque impunitatis erant nacti, *Gratianus* memorat. Quæ flagitia à singulis patrata sunt, non recipit enarranda hic scripturæ modus; legique possunt apud citatos jam nobis autores Thuanum *Historiarum sui temporis Libro XVI.* & seqq. nec non Gratianum in eleganti *de Casibus illustrium virorum* libello. Caroli Cardinalis legatio in Galliam insignis maximè est ad memoriam, & malignitatem animi ejus cognoscendam; illa enim per alterius rei speciem suscepta, id unicè egit, ut Regem ad rescindendas inducias, quas paulò ante cum Hispanis fecerat, & redintegrandum adversus eos bellum, repetendumque armis regnum Neapolitanum impelleret, habita eum in finem Fontis bellaquei coram Rege oratione prolixa, omnique arte ad persuadendum instructa, quam *Thuanus* recensuit; inde Lutetiam profectus, hancque regni metropolim, tanquam Pontificis legatus solicita pompa ingressus, cùm signum crucis, ut fit, ederet, verborum, quæ proferri mos est, loco, ferunt eum, ut erat *securo de numine animo, & summus religionis derisor*, occursante passim populo, & in genua ad ipsius conspectum procumbente, sæpius secreta murmuratione hæc verba ingeminasse; *Quandoquidem populus iste vult decipi, decipiatur.* (n) Reversus Romam postquam ipse fratresque ejus omnes prope arrogantiæ improbitatisque numeros implevissent, & patientiam Romanorum maximorum, minimorumque defatigassent, ausus tandem quidam est referre ad Pontificem propinquorum suorum scelera; attonitus is ea audivit, ingentique dolore atque impetu exarsit, & protinus misit, qui omnes, quicumque se aliqua propinquitate contingerent, aditu & conspectu suo prohiberet. Coacto in sequentem diem Senatu, gravi oratione prius de Patrum fide est conquestus, à quibus admonitum se oportuisset eorum, quæ contra remp. & existimationem suam fieri animadverterent, deinde trucibus verbis in suos invectus, Carolum Carafam Legatione Bononiæ, atque omni publica administratione removit, Johannique & Antonio munera omnia ademit, atque ipsos & reliquos gentiles atque affines suos, præter Alfonsum Cardinalem, Antonii filium, ante noctem excedere urbe, & in assignata cujusque exilio oppida abire imperavit, malum minatus, si quis aliquem eorum ulla re juvasset, professusque graviora meritos, adjecit ulciscendi sui, ac dignas à sontibus pœnas repetendi palmam successori se relinquere. Nec falsus his minis fuit vates; Pius IV. enim, ejus successor, Carolum & Alfonsum Cardinales, prætereaque Johannem Paliani Ducem cum Comite Alifæ, uxoris fratre & Leonardo Cardine, qui Romam reversi, nihil tale suspicabantur, in arcem Hadriani conjici jussit, Antonio aliisque fuga elapsis, & ex octo Cardinalibus judicium instruxit, in quo causæ cognitio instituta, & nono demum mense ad Pontificem relata, postremoque in pleno consistorio recitata est. Dein *Carolus Cardinalis* Majestatis damnatus, & judici capitalium rerum tradi jussus, in Hadriani arce carnificis manu nocte, quæ Non. Mart. an. 1561. præcessit, strangulatus est. *Johannes* etiam ejus frater, & cum eo *Alifanus Comes* & *Leonardus Cardineus* morti addicti, & in carcere turris novæ supplicio affecti sunt: illi, præter quod cum Carolo fratre ad obsidendum fallendumque Pontificem conspirasset, uxoris gravidæ cædes objecta est, quam adulterii falsò accusatam, stimulante Cardinali, per Alifanum, ejus fratrem, & Cardineum indicta causa strangulandam curaverat, quam ob causam isti etiam, tanquam homicidii convicti, capite luerunt. Johannis laudatur constantia, qua mortem subiit, cum paulò ante amicos egregia oratione solatus esset, & ad filium literas saluberrimis monitis plenas nihil turbato animo scripsisset. Mitius cum ALPHONSO Cardinali actum, homine mansuetæ continentisque naturæ; is tamen in cædem Paliani uxoris consensisse, & quædam è Pontificis cubiculo, paulò ante ipsius obitum surripuisse accusatus, CM aureis & Apostolicæ Cameræ præfectura multatus est. Exinde cum Neapolim ad curandum Archiepiscopatum sibi commissum, se recepisset, ex mœrore decessit, in flo-

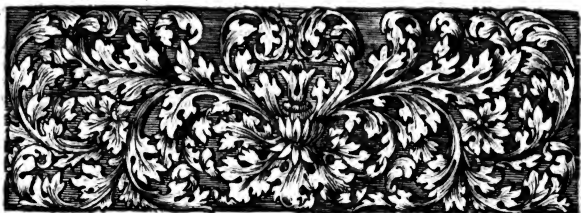
(n) Thuan. Libro XVII.

re ætatis, XXV. annos natus, genitore superstite. DIOMEDEM etiam, Johannis filium, hocque natum ALPHONSUM, Montorii Comites, fata præmaturè abstulerunt, priorem anno ætatis vigesimo, alterum uno grandiorem anno, à Ferdinando Loffredo, Trivici Marchione, in duello, cui rixa jocularis materiam præbuit, interfectum, (o) atque cum isto stirps Carafarum Montorii Comitum legitima emarcuit. Sed illegitima etiam, quæ à Diomede, Joh. Antonii Carafæ, primi Montorii Comitis filio naturali, orta est, defloruisse videtur: ex ea JOH. ALPHONSUS Ducis *Castelli novi* titulum gessit, atque in turbis intestinis, quibus anno 1647. agitatum fuit regnum, popularibus indeque Gallicis accessit partibus, quare à Philippo Rege perduellionis damnatus, feudisque multatus, & deinde amnistia generali exclusus est; post ejus mortem CAROLUS, ipsius frater, qui apud Cardinalem Gualtierium Magistri Cameræ munia obierat, Ducis *Castelli novi* & Domini *Collispetrini* titulos assumsit, sed paulò post vitam cum morte commutavit.

Explicit hic amplissima Carafarum genealogia, quatenus ab Aldimaro in Opere initio citato tradita fuit: quippe in Germania etiam nostra aliquis ex hac stirpe palmes floret, quem ex Principum *de Stigliano* ramo defluxisse auctor dictus obiter & generatim indicavit, nec ad enumerationem propaginis ex illo ortæ descendit: in præsentia claret in ea *Thomas Ferdinandus Carolus S. R. Imp. Comes Carafa de Stigliano S. Cæsareæ M. Cubicularius & Consiliarius Cameræ aulicæ*, cui uxor est gentilis, nempè *Maria Theresia Eleonora, nata Com. Carafa.* Inferior quoque Germania Carafas aliquando habuit, qui rem illic uxoresque & gloriam armis belli repererunt; hos *Sylvester de Petra Sancta in Tesseris Gentilitiis* ab Antonio Carafa, Ducis Nuceriæ quarti fratre, Hippolytæ Pappacodæ marito, derivavit; num verò progenies ex istis superstes sit, incompertum habemus.

(o) Aldimar. Libro II. p. 157. & Gregor. Leti Hist. Philippi II. Reg. Hisp. Parte II. Libro VIII. p. 224. ubi error illi obrepsit in nomine Comitis Montorii, quem Diomedem appellat, cum Ferdinandi nomen ei fuerit.

XIX.

CERDANA STIRPS.

CERDANÆ familiæ, quæ à Regibus Castellæ & Legionis oriunda, postquam in colum, ut loqui amant, delapsa esset, in Comitibus & Ducibus de Medina Celi, aliisque Hispaniæ proceribus refloruit, genealogia in Prodromo hujus operis inter stirpes *Stemmatis Desideriani* jam comparuit, sed talis, qualis tunc dari poterat, & disjuncta, quippe partem ejus priorem Tabula VIII. posteriorem Tabulæ XXV. & XXVI. dicti Stemmatis continent. Quamvis verò fastidiri aliàs soleat crambe bis cocta; hanc tamen non credo tædium lecturis allaturam, etiam fore spero, ut gratiæ mihi apponatur, quod ea, quæ die posteriori, quem discipulum esse prioris scitè Comicus dixit, didici, candidus impertio. Enimverò non continuò solum filo hic deducta conspicitur stemmato-gra-

graphia Cerdarum, sed emendata etiam, imò omnibus numeris absoluta, utpote in ipsa Hispania magno constructa studio à *Gerardo Ernesto de Franckenau*, cujus multiplicem doctrinam cum plurima humanitate conjunctam superius laudavi. Plurima, quæ dubia hactenus & obscura fuerunt, certa hîc & illustria redduntur. Apparet primùm Marianam, cùm Ludovicum Clarimontis Comitem, cui Insulas Fortunatas Pontifex Rom. attribuit, nepotem Alphonsi Cerdæ cognomento *Exhæredis* dixit, haud prorsus à vero aberrasse; omnes autem scriptores, tum Hispanos tum Gallos, haud levi se implicuisse errore, quotquot Alphonso Cerdæ, modò dicto, uxores tribuerunt duas, & secundam fuisse tradiderunt Isabellam *de Antoing*, nescientes Alphonso illi gnatum fuisse homonymum, cui ista in matrimonium ducta fuit, ex quo non solùm Ludovicus ille, Princeps Insularum Fortunatarum, qui cum patruo suo ejusdem nominis confundi consuevit, natus est, sed etiam Carolus Comes Enculismensis & Franciæ Comestabilis, nec non Isabella, uxor Roderici Alvarez de Asturias, Domini de Gijon & Norogna, quam alii alterius Isabellæ, Ludovici Cerdæ & Eleonoræ Gusmaniæ filiæ, maritum primum perperam dixerunt, quos errores omnes *Ludovicus de Salazar & Castro*, Historicorum & Genealogorum Hispaniæ facilè princeps, in Historia familiæ Laranæ anno 1697. edita, detexit. Ex hâc porrò genealogia liquet, Joannem Cerdam, qui filiam Dionysii Regis Portugalliæ naturalem, in conjugio habuit, etiam in numero natorum Alphonsi Exhæredis fuisse, & palmitem Dynastarum *de Villoria* protevisse, qui primogenito diuturnior fuit integro seculo. Posteriorem Cerdarum familiam quod attinet, exhibentur hîc propagines illegitimæ, Joannis Cerdæ Domini Turrisquadratæ Tabulâ I. & Ferdinandi Cerdæ Tabulâ II. ad hanc usque ætatem productæ, utraque enim viret, & altera quidem aucta Marchionatu *de la Rosa*; Thomæ Cerdæ præterea, Marchionis *de Laguna*, soboles hîc recensetur; & tertia denique Tabula continuationem Marchionum *de Ladrada* repræsentat, quibus per connubia cum familia illustri *de Leyva* inita ditiones ac tituli insignes accesserunt; sed in hac æque ac in Ducum de Medinaceli domo mascula proles deficit. Quoad historiam utriusque familiæ Cerdanæ quia non est quod dictis in Exegesi Tabularum supra citatarum Stemmatis Desideriani addam, eò Lectorem remitto.

TAB

COMITES DE CLARAMONTE ET MEDINACELI

1. FERDINANDUS, Cogn. de la CERDA, Alphonsi X. Cogn. Sapientis, Regis Hispan. & Electi Roman Imperatoris filius primogenitus, nat. 1254. † ante patrem in Ciudadreal An. 1275.

2. Alphonsus de la Cerda, cogn. *Exhares*, Regis Castellæ titulum contra Sanctium patruum sumsit, sed An. 1302. abdicavit, obiit circa An. 1333. *Mafalda s. Mathilda, Aimerici VI. Vice-Com. Narbonens f.*

3. Ludovicus de la Cerda Com. Claromont. & Telamon. in Gallia. *Eleonora de Guzman. Alphonsi Perez de Guzman, cogn Boni f. qua cum Portum S. Mariæ in Batica hereditario jure accepit cum tit. Comitatus*, 1306. — Johannes Alphonsus de la Cerda, Dn. de Gibraleon, † circa 1348. *Maria, Dionysii R. Portugall. fil. naturalis.* ⊙ — Margarita, de la Cerda, ux. *Philippi de Cabrera & Ribera, R. Sanctii IV. fil.* † m. Jun. 1327. — Agnes, de la Cerda, nup. *Ferdinando Rodriguez de Villalobos, Rico hom.* — Alphonsus de Hispania, *Archidiac. Parif.* circa 1321. duxit dein ux. *Isabellam de Antoing, Vicecom. Gandav. Henrici Brabant. dicti de Lovania vid.* † 1327. ux. 6. Dec. 1354. ☾ ⊙

4. Johannes de la Cerda, Dn. de Gibraleon, Alguasilius Supr. Hispali, occ. ibid. jussu Petri Crudelis. 1357. *Maria Coronel. Alphonsi Fernandez Coronel Dom. de Aquilar. f.* — Ludovicus, *Telamone in Gall. Comes.* — Alphonsus. † *infans.* — Isabella de la Cerda, domus hujus hæres, nup. 1. *Roderico Perez Ponce dicto de Asturias, 2. Bernardo de Foix, Gastonis Phœbi. III. Com. de Foix & Vicecom. Bearn. fil. natur. a R. Henrico II. creato Comiti de Medinaceli.* 1368. — Eleonora de la Cerda, Dom. de Deza & Enciso. — Maria de la Cerda, Dom. de Gibraleon, ux. *Pet. Nunnez de Guzman Dom. de Brizuela & Manzanedo*, † 1354. — Alphonsus Fernandez de la Cerda, post Petri Regis mortem Ferdinando R. Portug. serviit, qui varia ei oppida donavit. *Ludovica de Meneses.*

5. (2.) Gasto de la Cerda, II. COMES de MEDINACELI & Portus S. Mariæ. *Mencia de Mendoza, Petri Gonsalez de Mendoza, Dom. de Hita & Butrago f.* — Joannes Alphonsus de la Cerda, Dn. de Punhete & Sardoal in Portugal, & de Villoria in Castell.

6. Ludovicus I. de la Cerda, III. Comes de Medinaceli. *Joanna Sarmiento, Didaci Perez de Sarmiento, supr. Capitanei in Gallacia fil.* — Ludovicus de la Cerda, II. Dn. de Villoria, An. 1412. Capitaneus sub Ferdin. I. R. Arag.

7. GASTO de la Cerda, IV. Com. de Med. Celi *Vid. Tab. seq.* II. — Joannes de la Cerda Dn. Turris quadratæ, contraxit matrimonium cum *Violanta de Zuniga*, quod consummatum non fuit, sed ex *rustica puella* districtus Turris quadratæ nothos suscepit. — Maria de la Cerda, ux. *Jo. Alphonsi de Guzman, III Com. Niebla, I. Duc. Med. Sidon.* 1434.

8. Antonius de la Cerda, Dn. Turris quadratæ, legitimatus per Ferdin. Cathol. R. Hisp. Dominium suum permutavit cum Comite de Cifuentes. *Agnes Gomez de Ciudadreal, Alvari Gomez Secretarii regii Dom. de Pioz el Pozo, Alancon, los yelamos & Olmillos filia.* — Petrus. — Joannes.

9. Franciscus de la Cerda. Ux. *Anna del Marmol & Tovar.*

10. Antonius de la Cerda. Ux. 1. *Marina de Pisa.* 2. *Catharina de Ayala.* — Isabella. Agnes. *obiere innupta.* — Joanna.

11. (1.) Franciscus de la Cerda. Hieronymus. Joannes. Andreas. *Obiere omnes sine liberis.* — Anna de la Cerda. Ux. *Petri de Peralta.* — Agnes. — Eleonora.

12. Franciscus de la Cerda, Eq. S. Jac. Ux. *Lucia de Brizuela & Arteaga.*

13. Mariana de la Cerda, Ux. *Antonii Josephi Benedicti de Riano & Gamboa, III. Com. de Villariezo, Senatoris Urbani Burgensis.*

LA I.

DOMINI DE LARA ET VILLORIA.

Uxor, *Blanca, Ludovici IX. Regis Franciæ filia, ducta 1268.* † 1320. 1.

Ferdinandus de la Cerda. Uxor, *Joanna Nunnez de Lara, dicta Columbina, ſive la Palomilla, Joannis Nunnez de Lara, & Thereſia Alvarez de Azagra fil. Henrici Infantis vidua,* † *1350. feſto Trinit.* 2.

Blanca de Lara & Cerda, ux. 2. *Joannis Manuel Pr. Villena* 1327. † circa 1350.	Maria, nup. 1. *Carolo d'Evreux, Com d'Eſtampes,* 2. *Carolo II. Com. Alenzon.* 1336. † 19. Nov. 1369.	Joannes Nunnez de Lara, Dn. Laræ & Biſcajæ, Vexillifer ſupr. Caſtella & ſummus Præfectus domus regiæ Alphonſi XI, † Burgis 28. Nov. 1350. *Maria Dom. Viſcaja, Joannes Coclitis Dom. Biſcaja & Iſabella de Portugal f.* † *circa 1350.*	Magarita, *monialis Ordin. Prædicat. in monaſt. Caleruega,* † *circa 1373.*	3.

Ludovicus de España. Com. Claromontii, Pr. Inſ. Fortunat. à Clem. VI. Pont. Rom. cr. Avonione 1344. Admir. Franc. 1341. *occ. in pr. Creſſiac. contra Anglos 1346.*	Carolus de Hiſpan. Comeſtabilis Franciæ & Comes Engoliſm. occ. à Carolo II. R. Nav. in arce Aigle in Normand. 6. Jan. 1354. *Margarita, Caroli de Chatillon & Blois Duc. Britan. f.*	Iſabella de la Cerda, nup. *Roderico Alvarez de Aſturias Dom. de Gijon & Noregna.*	Lupus Nunnez de Lara, † inf.	Petrus Nunnez de Lara, Com. Majorgæ, Dn. de Caſtroverde, *nothus,* ex *Majore Leguizamon* † circa 1384. *Beatrix de Caſtro. ux.*	Nunius Dn. Biſcaiæ & Laræ nat. 1348. † 20. Dec. 1351.	Joanna de Lara, ux. *Telli filii Alphonſi* XI. occ. à Petro Crud. R. 1359.	Iſabella de Lara, ux. *Joannis, filii Alphonſi IV. R. Arag.* 1354. † 1359.	Didacus Nunnez de Lara, *nothus.*	4.

Uxor, *Maria Alvarez de Albornoz Dom. de Villoria.*

Theobaldus de Hiſpania, *nothus* ex *Cecilia de Levy* genitus, Dn. de Mombrun, legitim. à Carolo VI. R. Fr. 1384. conatus eſt ſuccedere patri in Comitatu Engoliſm, ſed fruſtrà, obtinuiſſe tamen creditur dominium de *Lunel*, quod poſteri ejus cum tit. de Hiſpania conſervarunt. 5.

Ux. *Iſabella de Roxas, Didaci Gomez de Sandoval, I. C. de Caſtro & Denia f.* 6.

Ludovicus II. de la Cerda, III. Dn. de Villoria, Valtablado, Eſcalona, Caſtrillo, Ventoſilla, Alcaid. major Tolet. Conſiliar. R. Joannis II. † 1469. *Franciſca de Caſtagneda*, Joannis Rodriquez de Caſtagneda, Rici hom. fil. 7.

Maria. Mencia. Joanna de la Cerda & Caſtagneda, IV. Dom. de Villoria, hæres unica, nup. *Didaco de Zuniga, Alvari primi Ducis de Arevalo* filio. 8.

Eleonora, nup. *Petro Aria de Avila.* Iſabella, nup. *Franciſco Zapata de Alarcon.* 9.

Joannes de la Cerda, *Canonicus Eccleſiæ Toletanæ, fundator majoratus.* Franciſcus de la Cerda. *Hieronyma de la Zarate, Ferdinandi, f.* 10.

Maria, Mariana. Anna de la Cerda, † *inf.* Antonius de la Cerda, Dn. de Alanzon, Pioz, el Pozo & Yelamos, quæ dominia, ipſi, ut legitimo poſtero Alvari Gomez, fuerunt adjudicata in Conſilio regio Madriti 1619. Ux. *Major de Obregon & Laſarte,* Guadalajaræ ducta, † 8. Aug. 1610. 11.

Joannes. Ludovicus. Mariana. Joanna. 12.

LUDO, LAGUNA, ET ROSA. 7.

Uxor. *Eleonora de la Vega & Mendoza, Eneci Lupi de Mendoza primi March. de Santillana filia, cum qua oppidum Cogolludo accepit.*

Joanna de la Cerda, *nup. Alvaro de Mendoza, primo Com. de Castrogeriz.*

Enecus, al. Joannes de la Cerda, Dn. de Miedes & Mandayona, per ux. *Briandam de Castro, Garsia de Castro fil. Petri de Mendoza, Dom. de Almazan vid.* 8.

Isabella, *nup. ux. Petri Zapata de Ayala.*

Petrus de la Cerda, Eq. S. Jac. *Maria de Zuniga & Rainoso.*

Junicus vel Ludovicus, † *sine lib.*

Anna, *nup. Didaco Hurtado de Mendoza, I. Com. de Melito.*

Ludovicus de la Cerda, II. Dn. de Mandayona. *Francisca, Innici Lopez de Mendoza, II. Duc. Infantad. f.* 9.

Ferdinandus de la Cerda, Eq. & Commend. Ord. Alcant. † 3. Oct. 1572. *Anna de Bernemicourt Caroli Dom. de La Thieuloye in Belgio fil. 1562.*

Petrus de la Cerda, vixit Guadalaxaræ *cælebs.*

Marina, *monialis.*

Ludovicus de la Cerd. *Francisca de Torres, Joannis Dom. de Roltortello. f.*

Martina, *ux. Alphonsi de Granada.*

Francisca, *ux. N. Dom. de Luxan.*

Ludovicus de la C. *Maria Osorio.*

Brianda de la C. *nup. Didaco Gomez Sarmiento de Villandrando, III. Com. de Salinas & Ribadeo.* 10.

Maria Magdalena de la C. *ux. Alphonsi Tellez Giron.*

Anna, *nup.* 1 *Henrico Mendoza,* 2 *Garsia Hurt. Mend. M. de Cagnete,* 3. *Antonio de Leyva, M. de Atela.*

Catharina *nup.* 1. *Antonio de Luna C. de Fuentiduegna,* 2. *Francisco de Villacis.*

Ludovicus, *nothus, Societ. Jesu.*

Ferdinandus de la Cerda, *nothus,* Eq. & Comend. S. Jac. Major domus R. Marianæ Austriacæ, † 10. Jul. 1665. 1. *Catharina de Ocariz.* 2. *Angela de Tieto & Monroy II. March. Rosa, Francisci I. March. de la Rosa f.*

Agnes, *ux. Joannis de Torres, sobrini sui.*

Alphonsus de la Cerda & Granata, successor Petri Cerda, avunculi sui. *Eleonora de Villar.*

Catharina de Granada. 11.

(1.) Franciscus de la Cerda, Commendat. Oreiæ & Vexilli f. supr. Ord. S. Jac. *Joanna de Ribadeneira X. Dom. de Caudilla, Alvari de Zuniga f. Joannis Hurtadi de Mendoza vid.*

(2.) Ferdinandus de la Cerda & Trejo, nat. 1641. IV. MARCH. de la ROSA, *Commendat. de las casas de Corduba in Ord. Alcant. Joanna Dentice & Castelli, Vincentii Duc. de Peratno in Sicil. f.*

Angela Maria del S. Sacramento, *monial. in monaster. reg. Discalceat. Madr.*

Petrus de la C. *Collegii major. Archiepiscop. socius.*

Ludovicus de la C. *Eq. Calatr.*

Josephus de la C. *Colleg. major, Archiep. socius.*

Petrus de la Cerda. *Hieronyma Maria de Lignan.*

Martina de la C. 12.

Ferdinandus Vincentius de la Cerda & Trejo, Eques Ord. S. Jac. natus Madriti 27. Jan. 1680. 13.

Antonia de la Cerda, *nup. Caspari de Haro, Duci de Carpio, March. de Liche,* † 16. *Jan. 1670.*

Anna Catharina de la Cerda, *ux. Joan. Thomæ Enriquez de Cabrera, XI. Admiralis Castella, VII. Duc. de Medina de Rioseco,* † m. Mart. 1697.

Thomas de la Cerda, III. Marchio de Laguna, Capit. Gener. Maris Oceani, Consiliar. Indicus, Prorex Mexic. & Supr. Major Domus Reginæ Marianæ Palatinæ, Magnas Hisp. cr. 22. Jun. 1689. Perpetuus m. Apr. 1692. † d. 22. Apr. ejusd. anni. *Maria Aloisia Manrique de Lara & Gonzaga X I. Com. de Paredes, Vespasiani Gonzaga ex Duc. Guastala & Maria Agnetis Manrique de Lara X. Com. de Paredes f. Cameraria major regina Mariana Palatina 1694.* 14.

Laurentia, *ux. Philippi Alexandri Colonna Duc. de Tagliacozzo, Comestab. Neap.* 1681. † 10. Aug. 1697.

Isabella, *nup. Philippo Antonio Spinula Duci del Sesto 1681.*

Maria & Josepha, *ob. infantes.*

Maria Nicolesa, *nup. Didaco Velez de Guevara, Com. d'Ognate.*

Franciscus Paulus de la Cerda n. 1675. † 1681.

Emanuel Manrique de la Cerda & Gonzaga, n. 2. Aug. 1678. † *sesquiennis.*

Maria Francisca Manrique, n. 12. Dec. 1676. † *triennis.*

Josephus Manrique de la Cerda & Gonzaga, IV. Marchio de la Laguna, nat. 5. Jul. 1683. 15.

TABULA III.

MARCHIONIS DE LADRADA, COM. DE BAGNOS.

12. **GUNDISALVUS de la LAMA & CERDA,** Johannis de la Cerda, V. Ducis de Medina Celi ex Joanna de la Cueva & Lama March. Ladradæ F. IV. MARCHIO de LADRADA.
Catharina de Leyva & Gamboa, Petri de Leyva, Capitanei generalis triremium Siculorum, & Eleonoræ de Gamboa filia ac exasse hæres.

13. Joannes de la Cerda, Leyva, Cueva & Arteaga, V. March. de Ladrada, XIIIvir Ord. S. Jac. Nobilis Cameræ Regius & Mexici Prorex, tandemq; Carmelita 1676.
Mariana Isabella de Leyva, II. Com. de Bagnos, Marchionissa de Leyva, Sanctii de Leyva, I. Com de Bagnos, ex Antonio Leyva, majore Petri supra dicti fratre nati, filia.

Petrus de la Cerda Leyva & Arteaga.

Sanctius de la Cerda, Leyva, Cueva, & Arteaga.

Catharina de la Cerda & Leyva.

14. Petrus de Leyva & de la Cerda, III. Comes de Bagnos, VI. Marchio de Ladrada, XIIIvir Ord. S. Jacobi, Nobilis Cameræ regius, & primus Stabuli Præfectus atque an. 1692. d. 6. Novemb. à Carolo II. creatus Magnas Castellæ.

Ursula de la Cerda & Leyva, uxor prima *Christophori V. Portocarrero de Guzman Enriquez & Luna, Com. IV. de Montijo, VIII. March. de Algava.*

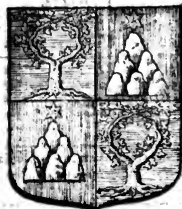
Ux. 1. *Maria de Alencastro, Alphonsi de Alencastro, M. de Portoseguro, & I. Ducis d' Abrantes f. 1654.* 2. *Joanna de Silva & Mendoza, Friderici de Silva Portugal & Mendoza, V. March. de Almenara, fil. Francisci Lopez de Ayala Velasco, VIII. Com. de Fuensalida vid. 1682.*

15. 1. Theresia de Leyva. Dama Reginæ Marianæ Palatinæ, nup. Madriti d. 29. Mart. 1693. *Emanueli de Moncada fratri VI. Marchionis de Aitona.*

XX. CHI.

XX.

CHISIÆ FAMILIÆ GENEALOGIA.

Uercus, quæ scuti superius delineati primum & quartum laterculum implet, *Roboream* familiam designat, è qua originem traxit Julius II. Papa, Chisiorum, sicut in Exegesi legere est, benefactor; mons autem, super quam stella fulget, *Chisiæ* gentis tesseram exhibet gentilitiam.

TABU

1. RANIERIUS, Rolandi F. vixit

2. Ardengus COMES *Ardingesiae*, 1172.

3. Uguccio Comes *Ardingesiae*, 1110. — Reginerius.

4. Bernardus, cogn. *Malpollone*, Comes *Orgia* 1156 - 1167. — Opizzinus, Comes *Orgia*.

5. Tancredus Comes de *Fornoli*, 1202. — Scolarus Comes de *Fornoli*, 1213. — Bernardinus, 1202.

6. Ardengus Comes de *Fornoli*. — Ranuccius de *Macereto*, 1209.

7. Anselmus 1218. Uxor, *Ciuntiera*. — Aricus de *Macereto*. — Terius de *Macereto*, 1248. — Tancredus. — Chisius.

8. CHISIUS de *Macereto*, 1294 - 1320. — Mina. — Ranierius. — Bernardinus dictus *Puccius*. — Alfasia, ux. *Sassi de Monte Orgiale*. — Johannes.

9. Laurentius Chigi, 1352. *Alexia Fai*. — Bernardus, *Abbas ad S. Salvator*. — B. Johannes, *Eremita Augustinianus Congreg. Leccet.* 1300 - 1363. — Margarita, ux. *Michaelis Berti*.

10. Hannibal Chigi. *Francisca Berti*. — Antonius Chigi. ☾ — Petrus Chigi. ⊙

11. Augustinus Chigi. *Johanna Guidarella*. — Bartholomaea nup. *Bartholomaeo Cecchi*. — Agnes. uxor *Nicolai Agnoli*. — Alexia — Laurentius Chigi. 1. *Johanna Dinia*. 2. *Lucia Borgesia*. 3. *Angela Manella*.

12. MARIANUS CHIGI, *vid. Tab. II.* — Benedictus Chigi. *Catharina Turamina*. — Matthaeus Chigi. — Francisca, ux. *Nicolai Toretti*. — Chisius. — Agnes, ux. *Francisci Vieri*. — Galganus Chigi. — Antonius Chigi. *Margarita* N.

13. Christophorus Chigi. *Sophonisba Marsilia*. — Nicolaus Chigi. — Feliciana, nup. *Thomae Venturio*.

14. Scipio Chigi. *Leonora Bellantia*. — Laelius Chigi. — Fr. Camillus Chigi, *Commendator Fani*. — Julius Chigi.

15. Camillus Chigi. *Laura Mignanella*. — Fr. Christophorus Chigi, *Commendator Fani*. — Sophonisba nup. *Bandino Tolomeo*.

16. Jacobus Chigi. *Acritia Ninia*. — Laelius Chigi. — Fr. Horatius Chigi, *Eq. Melit. Commendat. Fanens.* — Hieronyma, ux. *Pomponii Orlandini*.

17. Franciscus Chigi. *Virginia Guglielma*. — Christophorus Chigi. — Camillus Chigi. *Portia Geria Pannelina*. — Catharina, ux. *Caroli Piccolomini Mandolida*. — Fr. Carolus *Eq. Melit. Commendat. Fanens.* — Faustina, ux. *Armenii Petrucci*.

18. Jacobus Chigi. *Victoria Augustina*. — Faustina, ux. *Galgani Sozzini*. — Acrisia, ux. *Marii Cerretani*. — Catharina, *monialis*. — Sophonisba. — Quintilia. — Hieronyma.

LA I.

An. 1049. & circiter. 1.

Conestagius. Bernardinus. 2.

Ranuccius Comes *Ardingesc.* Adelasia uxor *Rugieri, Bernardi F.* 3.

Ugolinus Comes *Orgia.* Aldobrandinus Comes *Orgia.* Guido Comes *Orgia.* 4.

Orgesius de *Orgia,* 1202. Aldobrandinus Comes de *Fornoli,* 1213. 5.

Mastinellus de *Macereto,* 1228. Ranierius Comes de *Fornoli,* 1228. 6.

Fiordollanus Comes *Orgia,* 1229. Montanellus, 1248. Ranierius. Pepo, 1254. 7.

Augustinus. Thomas, dictus *Longus.* Nellus. 8.

Ambrosia, nup. *Joann. Christophero Marsilio.* Augustinus. Petrus. *Attilia Cinuzzia.* Michael. *Bartholomaa Nicoluccia.* 9.

B. Angela, nup. 1. *Minuccio de Gheri,* 1350. 2. *Bindo Casini,* 1375. 3. *Cennino Vanucci.* 1376. 4. *Ghiro Solazzi,* 1386. & denique *Sanctimonialis.* 10.

Chisius Chigi, *monachus Olivitanus,* 1442. Matthæus Chigi. Laurentius Chigi. Margarita, ux. *Johannis Brani.* Paulus. 11.

Franciscus Chigi. Lucas Chigi. Marianus Chigi. Jo. Maria Chigi. Antonius Chigi. Jacobus. Chisius. Augustinus Chigi *Castellanus Arcidossi.* 12.

Bartholomæa, uxor *Petri Binducci.* 13.

Fausta, nup. *Paridi Bolgarino.* 14.

Lælius Chigi. Olimpia, ux. *Hieronymi Petrucci.* 15.

Faustina, nup. *Joh. Baptista Guglielmo.* Scipio Chigi. *Flaminia Piccolomini, Bartholomai ex Carolidis f.* 16.

Laurentius Chigi. 1. *Hieronyma Orlandina.* 2. *Portia Borgesia.* Johannes Chigi. *Livia Piccolomini, Francisci Dom. Madanella f.* Bartholomæus, dictus posteà D. *Valerianus, Abbas Olivitanus.* Dianora, ux. *Hieronymi Tancredi.* 17.

Scipio Chigi. Johannes Chigi. Camillus Chigi. Horatius Chigi. Flaminia, *monialis* dicta *Maria Gertrudis.* Catharina. Laura. 18.

DIOMEDES, tertius hujus nominis, à patre quinquennis, ab avo decennis relictus, in avitos successit comitatus, & postquam ex ephebis egressus est, militiæ rudimenta in exercitu Caroli V. Cæsaris fecit, in bello Senensi verò alam cataphractorum, sumptibus instructam suis, rexit, & mandata sibi impigrè ac strenuè fecit, ita ut in Hispaniam deinde profectum Rex *Ducis* dignatione mactaret, reversoque ad penates privilegium transmitteret, quo eum Gubernatorem pace belloque in Hydruntina & Bariensi provincia creavit. Eo munere dum fungitur Lecciæ morbo correptus decessit, cum paulò antequàm expiraret patentes ex Hispania literas accepisset, indices novi honoris à Rege ipsi destinati, nempè ut *Siciliæ Prorex* esset. Quia prolem non habebat nepotem è sorore sua Hieronyma, *Martium Carafam*, è linea Principum Stilianensium oriundum, hæredem instituit, quemadmodum superius dictum est.

FRANCISCUS Carafa, quem Diomedes, secundus hujus nominis, & tertius Matalonensis Comes è secundo suscepit matrimonio, eodem mortis genere, quo fratrem ejus natu majorem periisse diximus, è vivis sublatus est, ab *Hectore Bobba*, viro in certationibus equestribus primi nominis, quem provocârat, propè Carmaniolam interemtus, sicut *Aldimarius* refert; *Thuanus* verò *Moncatum* Pivarsii signiferum fuisse scripsit, qui Franciscum Carafam Pontificis agnatum commissis hastis transfodit, & humi exanimem stravit.(k) CÆSARI quoque, è tertio dicti Comitis conjugio prognato, cum fatorum malignitate colluctandum fuit; namque ob familiaritatem, quæ ipsi cum Ferdinando Sanseverino Principe Salernitano, rebellionis reo, intercesserat, in custodiam & quæstionem datus, tormentis fatigatus, Golettam relegatus, & denique à Turcis capta urbe in servitium abstractus est. Anno autem 1578. redemtus, & venia gratiaque à Rege donatus Neapolim rediit atq; uxorem jam ætate provecta duxit. Vita defunctus præter liberos in tabula notatos, *nothum* etiam post se reliquit, cui nomen *Petro* & posteritas fuit; hac nec legitimus illius gnatus DIOMEDES caruit: ab eo enim *Marchiones Baranelli* originem trahunt, quo feudo tituloque primò auctus est SCIPIO, filius illius major natu, cùm *Antoniam Flaminii Carafæ Marcb. Baranelli* (ex Ducum Andriæ stirpe oriundo, sicut *in Exegesi Tabulæ* VII. dictum fuit) *filiam primogenitam* uxorem accepisset; sed postquàm ea improlis vivis excessisset, & feuda ac *burgensatica* ad ejus sororem *Franciscam* jam monasticæ destinatam, delapsa essent, curavit Diomedes, ut ista alteri ex filiis suis, JOSEPHO, nuberet, qui hoc matrimonio *Marchio Baranelli* factus est, huncque titulum unà cum re ad gnatum suum DIOMEDEM transmisit. Huic patruelis est *cognominis*, qui antiquum & celebre Palatium veterum Matalonensium Comitum possidet, in cujus cavædio celebre illud *caput equinum æneum* videre est, ab immani reliquum equo, qui, tanquam symbolum civitatis, antiquitus ante Fanum Restitutæ, ubi jam Archiepiscopales sunt ædes, stetit, cuique Conradus Rex Neapolitanus urbe, quæ obsequium ipsi detrectarat, potitus, frenum imponi, & hos insculpi fecit versus:

Hactenus effrenis, Domini nunc paret habenis,
Rex domat hunc æquus Parthenopensis equum.

Multo tempore, ut ex Bzovio Besoldus refert, (l) *extabat hic equus, ut erat frenatus, apud Neapolitanos; verum tamen, cùm vulgus ignarum à Virgilio Poeta certis sub constellationibus factum, ad infirmitates equorum curandas valere, nimis superstitiosè crederet, adeoque sanandos equos ad statuam adduceret, anno qui fuit, 1322. ex decreto Archiepiscopi in campanam conflata est.*

Ex Joh. Thomæ, Comitis Matalonensis secundi, filio natu minore ROBERTO,

(k) Histor. Lib. XV. sub finem.
(l) De Reg. Neapol. p. 622.

TO, *Sesti* & *Rocca Piperozza* Domino, propago etiam orta est, quæ in primo Colubrariæ Principe desiit. Hoc feudum ad Cicinellos antea pertinebat, ex qua familia cùm ASCANIUS Carafa, Roberti nepos, uxorem duxisset, huicque è fratre Colubrariæ regulo neptis esset, *Eleonora Cicinella* dicta, cui de paterna hæreditate controversia cum Hectore Caracciolo erat, Ascanius judicio illam defendit, victoriaque mactus filio suo natu majori JOH. BAPTISTÆ in matrimonium collocavit, ex quo nati filii cùm improles è vita migrassent, CAROLUS, eorum patruus, Colubrariæ Dominus factus, atque à Rege Philippo III. Principis titulo auctus est, quem unà cum feudo gnata ejus Hieronyma ad Fabium Carafam, ex Matalonensibus Ducibus stirpis Stilianæ ortum, transtulit, sicut superius relatum fuit.

AD TAB. XVII.

OCcupat extremam Carafensis genealogiæ tabulam linea Comitum *Montis aurei* sive *Montorii*, è qua traxit originem JOHANNES PETRUS Carafa, qui *Pontifex Maximus*, assumto *Pauli IV.* nomine, fuit: Hic ab ineunte ætate quietioris vitæ, sicut videbatur, cupidus, totum se literis dedit, cumque Romæ in contubernio Olivarii Carafæ Cardinalis aliquot annis fuisset, & prima sacerdotalis disciplinæ rudimenta posuisset, à Julio II. Theatæ in Marrucinis Episcopus creatus fuit. Obitis postea legationibus Neapoli, in Anglia & Hispania, cùm Brundusino Episcopatu à Carolo V. donatus esset, non solum eum respuit, sed etiam Theatinum dimisit, relictaque urbe in montem Pincium concessit, ubi alienam à rerum humanarum cura vitam aliquot annos egit, & tres nactus socios, videlicet *Cajetanum Tienensem*, *Bonifacium Cellensem*, & *Paulum Consiliarium*, sacerdotum sodalitium instituit, qui paupertatem, castitatem & obedientiam more cœterorum professi & *Theatini* appellati sunt. Cum iisdem Venetiis plures annos cùm vixisset magna religionis & sanctitatis fama, à Paulo III. evocatus, & in Cardinalium collegium cooptatus, atque ob susceptum munus varia hominum fama jactatus est. Tandem post Marcelli II. excessum Pontifex renunciatus est, statimque post acceptam dignitatem rogatus, qua nam ratione & ipse & Jo. Alphonsi fratris filii victuri essent? *magnificè*, inquit, *& ut summum Principem decet.* Itaque magna & sumptuosa admodum pompa coronam à Joh. Bellajo, Episcopo Ostiensi, sumpsit, severitasque illa, ex qua emendationem in Ecclesiastica disciplina quidam sperabant, *plerique*, ut *Thuani* habent verba, *verebantur*, citò in superbiam vertit; inerat quippe ei, sicut *Gratianus* literis prodidit, *ingenium ferox & pervicax, animus elatus vastusque, & adversanti nesciens cedere, prorsusque imperii nimius.* Inde ortæ inter ipsum & Carolum Cæsarem, & fraude suorum auctæ incitatæque simultates facilè in bellum apertum, & utrique periculosum, propinquis verò Papæ, etiam post ipsius obitum, exitiosum, eruperunt. Quinto Pontificatus anno senio affectus morbo aquæ intercutis decessit, tenuique pompa, metu populi, qui in statuam defuncti insigniaque Carafensis familiæ furenti rabie sævire cœperat, in Basilica Vaticana sepultus est: Septimo demum post mortem ejus anno Pius V. ut benè de se merito Pontifici gratiam referret, magnificum monumentum exstruendum curavit. (m)

JOHANNES, ANTONIUS & CAROLUS Carafæ, fratres, à patruo, Pontifice Maximo, in altum sublati fuisse videntur, ut lapsu graviori ruerent: *Postremum*, qui Hierosolymitanorum Equitum societati à primis annis nomen dederat, Neapolitanumque Prioratum fuerat adeptus, statim inito Pontificatu in Sacrum Senatum legit, ac summæ consiliorum omnium præposuit; *Antonium* Burgi & palatii custodem, deindeque Marchionem Montisbelli, quo Franciscum Balnei Comitem pri-

(m) Thuanus Hist. Lib. XV. & XXIII. Gratianus de Casibus Viror. Illustr.

vârat, fecit; *Johannem* militiæ terrestri maritimæque præfectum, & spoliis Columnarum locupletatum Paliani Ducem dixit; at hos suapte natura ad omne vitiorum genus propensos, cum tantis repentè aucti & cumulati essent opibus, tantò deteriores ac facinorosiores evasisse, quantò plus autoritatis, licentiæ atque impunitatis erant nacti, *Gratianus* memorat. Quæ flagitia à singulis patrata sunt, non recipit enarranda hic scripturæ modus; legique possunt apud citatos jam nobis autores Thuanum *Historiarum sui temporis Libro XVI.* & seqq. nec non Gratianum in eleganti *de Casibus illustrium virorum* libello. Caroli Cardinalis legatio in Galliam insignis maximè est ad memoriam, & malignitatem animi ejus cognoscendam; illa enim per alterius rei speciem suscepta, id unicè egit, ut Regem ad rescindendas inducias, quas paulò ante cum Hispanis fecerat, & redintegrandum adversus eos bellum, repetendumque armis regnum Neapolitanum impelleret, habita eum in finem Fontis bellaquei coram Rege oratione prolixa, omnique arte ad persuadendum instructa, quam *Thuanus* recensuit; inde Lutetiam profectus, hancque regni metropolim, tanquam Pontificis legatus solicita pompa ingressus, cùm signum crucis, ut fit, ederet, verborum, quæ proferri mos est, loco, ferunt eum, ut erat *securo de numine animo, & summus religionis derisor*, occursante passim populo, & in genua ad ipsius conspectum procumbente, sæpius secreta murmuratione hæc verba ingeminasse; *Quandoquidem populus iste vult decipi, decipiatur.* (n) Reversus Romam postquam ipse fratresque ejus omnes prope arrogantiæ improbitatisque numeros implevissent, & patientiam Romanorum maximorum, minimorumque defatigassent, ausus tandem quidam est referre ad Pontificem propinquorum suorum scelera; attonitus is ea audivit, ingentique dolore atque impetu exarsit, & protinus misit, qui omnes, quicumque se aliqua propinquitate contingerent, aditu & conspectu suo prohiberet. Coacto in sequentem diem Senatu, gravi oratione prius de Patrum fide est conquestus, à quibus admonitum se oportuisset eorum, quæ contra remp. & existimationem suam fieri animadverterent, deinde trucibus verbis in suos invectus, Carolum Carafam Legatione Bononiæ atque omni publica administratione removit, Johannique & Antonio munera omnia ademit, atque ipsos & reliquos gentiles atque affines suos, præter Alfonsum Cardinalem, Antonii filium, ante noctem excedere urbe, & in assignata cujusque exilio oppida abire imperavit, malum minatus, si quis aliquem eorum ulla re juvasset, professusque graviora meritos, adjecit ulciscendi sui, ac dignas à sontibus pœnas repetendi palmam successori se relinquere. Nec falsus his minis fuit vates; Pius IV. enim, ejus successor, Carolum & Alfonsum Cardinales, prætereaque Johannem Paliani Ducem cum Comite Alifæ, uxoris fratre & Leonardo Cardine, qui Romam reversi, nihil tale suspicabantur, in arcem Hadriani conjici jussit, Antonio aliisque fuga elapsis, & ex octo Cardinalibus judicium instruxit, in quo causæ cognitio instituta, & nono demum mense ad Pontificem relata, postremoque in pleno consistorio recitata est. Dein *Carolus Cardinalis* Majestatis damnatus, & judici capitalium rerum tradi jussus, in Hadriani arce carnificis manu nocte, quæ Non. Mart. an. 1561. præcessit, strangulatus est. *Johannes* etiam ejus frater, & cum eo *Alifanus Comes* & *Leonardus Cardineus* morti addicti, & in carcere turris novæ supplicio affecti sunt: illi, præter quod cum Carolo fratre ad obsidendum fallendumque Pontificem conspirasset, uxoris gravidæ cædes objecta est, quam adulterii falsò accusatam, stimulante Cardinali, per Alifanum, ejus fratrem, & Cardineum indicta causa strangulandam curaverat, quam ob causam isti etiam, tanquam homicidii convicti, capite luerunt. Johannis laudatur constantia, qua mortem subiit, cum paulò ante amicos egregia oratione solatus esset, & ad filium literas saluberrimis monitis plenas nihil turbato animo scripsisset. Mitius cum ALPHONSO Cardinali actum, homine mansuetæ continentisque naturæ; is tamen in cædem Paliani uxoris consensisse, & quædam è Pontificis cubiculo, paulò ante ipsius obitum surripuisse accusatus, CM aureis & Apostolicæ Cameræ præfectura multatus est. Exinde cum Neapolim ad curandum Archiepiscopatum sibi commissum, se recepisset, ex mœrore decessit, in flo-

ri

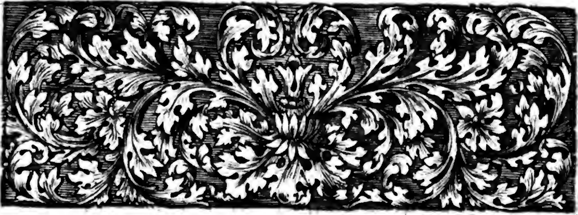
(n) Thuan. Libro XVII.

re ætatis, XXV. annos natus, genitore superstite. DIOMEDEM etiam, Johannis filium, hocque natum ALPHONSUM, Montorii Comites, fata præmaturè abstulerunt, priorem anno ætatis vigesimo, alterum uno grandiorem anno, à Ferdinando Loffredo, Trivici Marchione, in duello, cui rixa jocularis materiam præbuit, interfectum, (o) atque cum isto stirps Carafarum Montorii Comitum legitima emarcuit. Sed illegitima etiam, quæ à Diomede, Joh. Antonii Carafæ, primi Montorii Comitis filio naturali, orta est, defloruisse videtur: ex ea JOH. ALPHONSUS Ducis *Castelli novi* titulum gessit, atque in turbis intestinis, quibus anno 1647. agitatum fuit regnum, popularibus indeque Gallicis accessit partibus, quare à Philippo Rege perduellionis damnatus, feudisque multatus, & deinde amnistia generali exclusus est; post ejus mortem CAROLUS, ipsius frater, qui apud Cardinalem Gualtierium Magistri Cameræ munia obierat, Ducis *Castelli novi* & Domini *Collispetrini* titulos assumsit, sed paulò post vitam cum morte commutavit.

Explicit hic amplissima Carafarum genealogia, quatenus ab Aldimaro in Opere initio citato tradita fuit: quippe in Germania etiam nostra aliquis ex hac stirpe palmes floret, quem ex Principum *de Stigliano* ramo defluxisse auctor dictus obiter & generatim indicavit, nec ad enumerationem propaginis ex illo ortæ descendit: in præsentia claret in ea *Thomas Ferdinandus Carolus S. R. Imp. Comes Carafa de Stigliano S. Cæsareæ M. Cubicularius & Consiliarius Cameræ aulicæ*, cui uxor est gentilis, nempè *Maria Theresia Eleonora, nata Com. Carafa.* Inferior quoque Germania Carafas aliquando habuit, qui rem illic uxoresque & gloriam armis belli repererunt; hos *Sylvester de Petra Sancta in Tesseris Gentilitiis* ab Antonio Carafa, Ducis Nuceriæ quarti fratre, Hippolytæ Pappacodæ marito, derivavit; num verò progenies ex istis superstes sit, incompertum habemus.

(o) Aldimar. Libro II. p. 157. & Gregor. Leti Hist. Philippi II. Reg. Hisp. Parte II. Libro VIII. p. 224. ubi error illi obrepsit in nomine Comitis Montorii, quem Diomedem appellat, cum Ferdinandi nomen ei fuerit.

XIX.

CERDANA STIRPS.

CERDANÆ familiæ, quæ à Regibus Castellæ & Legionis oriunda, postquam in colum, ut loqui amant, delapsa esset, in Comitibus & Ducibus de Medina Celi, aliisque Hispaniæ proceribus refloruit, genealogia in Prodromo hujus operis inter stirpes *Stemmatis Desideriani* jam comparuit, sed talis, qualis tunc dari poterat, & disjuncta, quippe partem ejus priorem Tabula VIII. posteriorem Tabulæ XXV. & XXVI. dicti Stemmatis continent. Quamvis verò fastidiri aliàs soleat crambe bis cocta; hanc tamen non credo tædium lecturis allaturam, etiam fore spero, ut gratiæ mihi apponatur, quod ea, quæ die posteriori, quem discipulum esse prioris scitè Comicus dixit, didici, candidus impertio. Enim verò non continuò solum filo hic deducta conspicitur stemmatogra-

graphia Cerdarum, sed emendata etiam, imò omnibus numeris absoluta, utpote in ipsa Hispania magno constructa studio à *Gerardo Ernesto de Franckenau*, cujus multiplicem doctrinam cum plurima humanitate conjunctam superius laudavi. Plurima, quæ dubia hactenus & obscura fuerunt, certa hîc & illustria redduntur. Apparet primùm Marianam, cùm Ludovicum Clarimontis Comitem, cui Insulas Fortunatas Pontifex Rom. attribuit, nepotem Alphonsi Cerdæ cognomento *Exhæredu* dixit, haud prorsus à vero aberrasse; omnes autem scriptores, tum Hispanos tum Gallos, haud levi se implicuisse errore, quotquot Alphonso Cerdæ, modò dicto, uxores tribuerunt duas, & secundam fuisse tradiderunt Isabellam *de Antoing*, nescientes Alphonso illi gnatum fuisse homonymum, cui ista in matrimonium ducta fuit, ex quo non solùm Ludovicus ille, Princeps Insularum Fortunatarum, qui cum patruo suo ejusdem nominis confundi consuevit, natus est, sed etiam Carolus Comes Enculismensis & Franciæ Comestabilis, nec non Isabella, uxor Roderici Alvarez de Asturias, Domini de Gijon & Norogna, quam alii alterius Isabellæ, Ludovici Cerdæ & Eleonoræ Gusmaniæ filiæ, maritum primum perperam dixerunt, quos errores omnes *Ludovicus de Salazar & Castro*, Historicorum & Genealogorum Hispaniæ facilè princeps, in Historia familiæ Laranæ anno 1697. edita, detexit. Ex hâc porrò genealogia liquet, Joannem Cerdam, qui filiam Dionysii Regis Portugalliæ naturalem, in conjugio habuit, etiam in numero natorum Alphonsi Exhæredis fuisse, & palmitem Dynastarum *de Villoria* prosevisse, qui primogenito diuturnior fuit integro seculo. Posteriorem Cerdarum familiam quod attinet, exhibentur hîc propagines illegitimæ, Joannis Cerdæ Domini Turrisquadratæ Tabulâ I. & Ferdinandi Cerdæ Tabulâ II. ad hanc usque ætatem productæ, utraque enim viret, & altera quidem aucta Marchionatu *de la Rosa*; Thomæ Cerdæ præterea, Marchionis *de Laguna*, soboles hîc recensetur; & tertia denique Tabula continuationem Marchionum *de Ladrada* repræsentat, quibus per connubia cum familia illustri *de Leyva* inita ditiones ac tituli insignes accesserunt; sed in hac æque ac in Ducum de Medinaceli domo mascula proles deficit. Quoad historiam utriusque familiæ Cerdanæ quia non est quod dictis in Exegesi Tabularum supra citatarum Stemmatis Desideriani addam, eò Lectorem remitto.

TAB

COMITES DE CLARAMONTE ET MEDINACELI

1. FERDINANDUS, Cogn. de la CERDA, Alphonsi X. Cogn. Sapientis, Regis Hispan. & Electi Roman Imperatoris filius primogenitus, nat. 1254. † ante patrem in Ciudadreal An. 1275.

2. Alphonsus de la Cerda, cogn. *Exhæres*, Regis Castellæ titulum contra Sanctium patruum sumsit, sed An. 1302. abdicavit, obiit circa An. 1333. *Mafalda s. Mathilda, Aimerici VI. Vice-Com. Narbonens f.*

3.
- Ludovicus de la Cerda Com. Claromont. & Telamon. in Gallia. *Eleonora de Guzman. Alphonsi Perez de Guzman, cogn Boni f. qua cum Portum S. Maria in Bætica hæreditario jure accepit cum tit. Comitatus*, 1306.
- Johannes Alphonsus de la Cerda, Dn. de Gibraleon, † circa 1348. *Maria, Dionysii R. Portugall. fil. naturalis.* ⊙
- Margarita, de la Cerda, ux. *Philippi de Cabrera & Ribera, R. Sanctii IV. fil.* † m. Jun. 1327.
- Agnes, de la Cerda, nup. *Ferdinando Rodriguez de Villalobos, Rico hom.*
- Alphonsus de Hispania, *Archidiac. Paris.* circa 1321. duxit dein ux. *Isabellam de Antoing, Vicecom. Gandav. Henrici Brabant. dicti de Lovania vid.* † 1327. ux. 6. Dec. 1354. ☾

4.
- Johannes de la Cerda, Dn. de Gibraleon, Alguasilius Supr. Hispali, occ. ibid. jussu Petri Crudelis. 1357. *Maria Coronel, Alphonsi Fernandez Coronel Dom. de Aquilar. f.*
- Ludovicus, *Telamona in Gall. Comes.*
- Alphonsus. † *infans.*
- Isabella de la Cerda, domus hujus hæres, nup. 1. *Roderico Perez Ponce dicto de Asturias*, 2. *Bernardo de Foix, Gastonis Phœbi. III. Com. de Faix & Vicecom. Bearn. fil. natur. a R. Henrico II. creato Comiti de Medinaceli.* 1368.
- Eleonora de la Cerda, Dom. de Deza & Enciso.
- Maria de la Cerda, Dom. de Gibraleon, ux. *Pet. Nunnez de Guzman Dom. de Brizuela & Manzanedo*, † 1354.
- ⊙ Alphonsus Fernandez de la Cerda, post Petri Regis mortem Ferdinando R. Portug. serviit, qui varia ei oppida donavit. *Ludovica de Menezes.*

5.
- (2.) Gasto de la Cerda, II. COMES de MEDINACELI & Portus S. Mariæ. *Mencia de Mendoza, Petri Gonsalez de Mendoza, Dom. de Hita & Butrago f.*
- Joannes Alphonsus de la Cerda, Dn. de Punhete & Sardoal in Portugal, & de Villoria in Castell.

6.
- Ludovicus I. de la Cerda, III. Comes de Medinaceli. *Joanna Sarmiento, Didaci Perez de Sarmiento, supr. Capitanei in Gallacia fil.*
- Ludovicus de la Cerda. II. Dn. de Villoria, An. 1412. Capitaneus sub Ferdin. I. R. Arag.

7.
- GASTO de la Cerda, IV. Com. de Med. Celi *Vid. Tab. seq.* II.
- Joannes de la Cerda Dn. Turris quadratæ, contraxit matrimonium cum *Violanta de Zuniga*, quod consummatum non fuit, sed ex *rustica puella* districtus Turris quadratæ nothos suscepit.
- Maria de la Cerda, ux. *Jo. Alphonsi de Guzman, III Com. Niebla, I. Duc. Med. Sidon.* 1434.

8.
- Antonius de la Cerda, Dn. Turris quadratæ, legitimatus per Ferdin. Cathol. R. Hisp. Dominium suum permutavit cum Comite de Cifuentes. *Agnes Gomez de Ciudadreal, Alvari Gomez Secretarii regii Dom. de Pioz el Pozo, Alancon, los yelamos & Olmillos filia.*
- Petrus.
- Joannes.

9. Franciscus de la Cerda. Ux. *Anna del Marmol & Tovar.*

10.
- Antonius de la Cerda. Ux. 1. *Marina de Pisa.* 2. *Catharina de Ayala.*
- Isabella. Agnes. Joanna. *obiere innuptæ.*

11.
- (1.) Franciscus de la Cerda. Hieronymus. Joannes. Andreas. *Obiere omnes sine liberis.*
- Anna de la Cerda. Ux. *Petri de Peralta.*
- Agnes.
- Eleonora.

12. Franciscus de la Cerda, Eq. S. Jac. Ux. *Lucia de Brizuela & Arteaga.*

13. Mariana de la Cerda, Ux. *Antonii Josephi Benedicti de Riano & Gamboa, III. Com. de Villariezo, Senatoris Urbani Burgensis.*

LA I.

DOMINI DE LARA ET VILLORIA.

Uxor, *Blanca*, *Ludovici IX. Regis Franciæ filia*, *ducta* 1268. 1.
† 1320.

Ferdinandus de la Cerda. Uxor, *Joanna Nunnez de Lara*, *dicta Columbina*, *sive la Palomilla*, *Joannis Nunnez de Lara*, *& Theresia Alvarez de Azagra fil. Henrici Infantis vidua*, † 1350. *festo Trinit.* 2.

Blanca de Lara & Cerda, ux. 2. *Joannis Manuel Pr. Villena* 1327. † circa 1350.	Maria, nup. 1. *Carolo d'Evreux*, *Com d'Estampes*, 2. *Carolo II. Com. Alenzon.* 1336. † 19. Nov. 1369.	Joannes Nunnez de Lara, Dn. Laræ & Biscajæ, Vexillifer supr. Castella & summus Præfectus domus regiæ Alphonsi XI. † Burgis 28. Nov. 1350. *Maria Dom. Biscaja*, *Joannes Coclitis Dom. Biscaja & Isabella de Portugal f.* † *circa* 1350.	Magarita, *monialis Ordin. Prædicat. in monast. Caleruega*, † *circa* 1373.	3.

Ludovicus de España, Com. Claromontii, Pr. Inf. Fortunat. à Clem. VI. Pont. Rom. cr. Avenione 1344. Admir. Franc. 1341. *occ. in pr. Cressiac. contra Anglos* 1346.	Carolus de Hispan. Comestabilis Franciæ & Comes Engolism. occ. à Carolo II. R. Nav. in arce Aigle in Normand. 6. Jan. 1354. *Margarita*, *Caroli de Chatillon & Blois Duc. Britan. f.*	Isabella de la Cerda, nup. *Roderico Alvarez de Asturias Dom. de Gijon & Norogna.*	Lupus Nunnez de Lara, † inf.	Petrus Nunnez de Lara, Com. Majorgæ, Dn. de Castroverde, *nothus*, ex *Majore Legnizamon* † circa 1384. *Beatrix de Castro*.	Nunius Dn. Biscaiæ & Laræ nat. 1348. † 20. Dec. 1351.	Joanna de Lara, ux. *Telli filii Alphonsi* XI. occ. à Petro Crud. R. 1359.	Isabella de Lara, ux. *Joannis*, *filii Alphonsi IV. R. Arag.* 1354. † 1359.	Didacus Nunnez de Lara, *nothus*.	4.

Uxor, *Maria Alvarez de Albornoz Dom. de Villoria.*	Theobaldus de Hispania, *nothus* ex *Cacilia de Levy* genitus, Dn. de Mombrun, legitim. à Carolo VI. R. Fr. 1384. conatus est succedere patri in Comitatu Engolism, sed frustrà, obtinuisse tamen creditur dominium de *Lunel*, quod posteri ejus cum tit. de Hispania conservarunt.	5.
Ux. *Isabella de Roxas*, *Didaci Gomez de Sandoval*, *I. C. de Castro & Denia f.*		6.

Ludovicus II. de la Cerda, III Dn. de Villoria, Valtablado, Escalona, Castrillo, Ventosilla, Alcaid. major Tolet. Consiliar. R. Joannis II. † 1469. *Francisca de Castagneda*, Joannis Rodriquez de Castagneda, Rici hom. fil. 7.

Maria.	Mencia.	Joanna de la Cerda & Castagneda, IV. Dom. de Villoria, hæres unica, nup. *Didaco de Zuniga*, *Alvari primi Ducis de Arevalo* filio.	8.

Eleonora, nup. *Petro Aria de Avila.*	Isabella, nup. *Francisco Zapata de Alarcon.*	9.
Joannes de la Cerda, *Canonicus Ecclesia Toletana*, *fundator majoratus.*	Francifcus de la Cerda. *Hieronyma de la Zarate*, *Ferdinandi*, f.	10.

Maria.	Mariana.	Anna de la Cerda, † *inf.*	Antonius de la Cerda, Dn. de Alanzon, Pioz, el Pozo & Yelamos, quæ dominia, ipsi, ut legitimo postero Alvari Gomez, fuerunt adjudicata in Consilio regio Madriti 1619. Ux. *Major de Obregon & Lasarte*, Guadalajaræ ducta, † 8. Aug. 1610.	11.

Joannes. Ludovicus. Mariana. Joanna. 12.

TABU-

LUDO, LAGUNA, ET ROSA. 7.

Uxor. *Eleonora de la Vega & Mendoza, Eneci Lupi de Mendoza primi March. de Santillana filia, cum qua oppidum Cogolludo accepit.*

Joanna de la Cerda, *nup. Alvaro de Mendoza. primo Com. de Castrogeria.*	Enecus, al. Joannes de la Cerda, Dn. de Miedes & Mandayona, per ux. *Briandam de Castro, Garsiæ de Castro fil. Petri de Mendoza, Dom. de Almazan vid.*	8.

Isabella, *northa, ux. Petri Zapata de Ayala.*	Petrus de la Cerda, Eq. S. Jac. *Maria de Zuniga & Rainoso.*	Junicus vel Ludovicus, † *sine lib.*	Anna, *nup. Didaco Hurtado de Mendoza, I. Com. de Melito.*	Ludovicus de la Cerda, II. Dn. de Mandayona. *Francisca, Innici Lopez de Mendoza, II. Duc. Infantad. f.*	9.

Ferdinandus de la Cerda, Eq. & Commend. Ord. Alcant. † 3. Oct. 1572. *Anna de Bernemicourt Caroli Dom. de La Thieuloye in Belgio fil.* 1562.	Petrus de la Cerda, vixit Guadalaxaræ ayaμ. ⊙ — Martina, *monialis.*	Ludovicus de la Cerd. *Francisca de Torres, Joannis Dom. de Roitortello. f.* ⊙	Martina, *ux. Alphonsi de Granada.* ☾	Francisca, *ux. N. Dom. de Luxan.*	Ludovicus de la C. *Maria Osorio.*	Brianda de la C. *nup. Didaco Gomez Sarmiento de Villandrando, III. Com. de Salinas & Ribadeo.*	10.

Maria Magdalena de la C. *ux. Alphonsi Tellez Giron.*	Anna, *nup.* 1. *Henrico Mendoza,* 2. *Garsia, Hurt. Mend. M. de Cagnete,* 3. *Antonio de Leyva, M. de Atela.*	Catharina *nup.* 1. *Antonio de Luna C. de Fuentiduegna,* 2. *Francisco de Villatis.*	Ludovicus, *nothus, Societ. Jesu.*	Ferdinandus de la Cerda, *nothus,* Eq. & Comend. S. Jac. Major domus R. Marianæ Austriacæ, † 10. Jul. 1665. 1. *Catharina de Ocariz.* 2. *Angela de Tieto & Monroy II. March. Rosa, Francisci I. March. de la Rosa f.*	Agnes, *ux. Joannis de Torres, sobrini sui.*	Alphonsus de la Cerda & Granata, successor Petri Cerda, avunculi sui. *Eleonora de Villar.*	Catharina de Granada.	11. 11

(1.) Franciscus de la Cerda, Commendat. Oreiæ & Vexilli f. supr. Ord. S. Jac. *Joanna de Ribadeneira X. Dom. de Caudilla, Alvari de Zuniga f. Joannis Hurtadi de Mendoza vid.*	(2.) Ferdinandus de la Cerda & Trejo, nat. 1641. IV. MARCH. de la ROSA, *Commendat. de las casas de Corduba in Ord. Alcant. Joanna Dentice & Casteli, Vincentii Duc. de Peraino in Sicil. f.*	Angela Maria del S. Sacramento, *monial. in monaster. reg. Discalceat. Madr.*	Petrus de la C. *Collegii major. Archiepiscop. socius.*	Ludovicus de la C. *Eq. Calatr.*	Josephus de la C. *Colleg. major. Archiep. socius.*	Petrus de la Cerda. *Hieronyma Maria de Lignan.*	Martina de la C.	12.

Ferdinandus Vincentius de la Cerda & Trejo, Eques Ord. S. Jac. natus Madriti 27. Jan. 1680. 13.

Antonia de la Cerda, *nup. Caspari de Haro, Duci de Carpio. March. de Liche,* † 16. *Jan.* 1670.	Anna Catharina de la Cerda, *ux. Joan. Thomæ Enriquez de Cabrera, XI. Admiralis Castellæ, VII. Duc. de Medina de Rioseco,* † m. Mart. 1697.	Thomas de la Cerda, III. Marchio de Laguna, Capit. Gener. Maris Oceani, Consiliar. Indicus, Prorex Mexic. & Supr. Major Domus Reginæ Marianæ Palatinæ, Magnas Hisp. cr. 22. Jun. 1689. Perpetuus m. Apr. 1692. † d. 22. Apr. ejusd. anni. *Maria Aloisia Manrique de Lara & Gonzaga XI. Com. de Paredes, Vespasiani Gonzaga ex Duc. Guastala & Mariæ Agnetis Manrique de Lara X. Com. de Paredes f. Cameraria major reginæ Marianæ Palatinæ 1694.*	14.

Laurentia, *ux. Philippi Alexandri Columnæ Duc. de Tagliacotto, Comestab. Neap.* 1681. † 10. Aug. 1697.	Isabella, *nup. Philippo Antonio Spinula Duci del Sesto 1682.*	Maria & Josepha, *ob. infantes.*	Maria Nicolesa, *nup. Didaco Velez de Guevara, Com. d'Ognate.*	Franciscus Paulus de la Cerda n. 1675. † 1681.	Emanuel Manrique de la Cerda & Gonzaga, n. 2. Aug. 1678. † *sesquiennis.*	Maria Francisca Manrique, n. 22. Dec. 1676. † *triennis.*	Josephus Manrique de la Cerda & Gonzaga, IV. Marchio de la Laguna, nat. 5. Jul. 1683.	15.

TABU-

TABULA III.

MARCHIONIS DE LADRADA, COM. DE BAGNOS.

12. GUNDISALVUS de la LAMA & CERDA, Johannis de la Cerda, V. Ducis de Medina Celi ex Joanna de la Cueva & Lama March. Ladradæ F. IV. MARCHIO de LADRADA.
Catharina de Leyva & Gamboa, Petri de Leyva, Capitanei generalis triremium Siculorum, & Eleonora de Gamboa filia ac exasse hæres.

13. Joannes de la Cerda, Leyva, Cueva & Arteaga, V. March. de Ladrada, XIIIvir Ord. S. Jac. Nobilis Cameræ Regius & Mexici Prorex, tandemq; Carmelita 1676.
Mariana Isabella de Leyva, II. Com. de Bagnos, Marchionissa de Leyva, Sanctii de Leyva, I. Com. de Bagnos, ex Antonio Leyva, majore Petri supra dicti fratre nati, filia.

Petrus de la Cerda Leyva & Arteaga.

Sanctius de la Cerda, Leyva, Cueva, & Arteaga.

Catharina de la Cerda & Leyva.

14. Petrus de Leyva & de la Cerda, III. Comes de Bagnos, VI. Marchio de Ladrada, XIIIvir Ord. S. Jacobi, Nobilis Cameræ regius, & primus Stabuli Præfectus atque an. 1692. d. 6. Novemb. à Carolo II. creatus Magnas Castellæ.
Ux. 1. *Maria de Alencastro, Alphonsi de Alencastro, M. de Portoseguro, & I. Ducis d'Abrantes f.* 1654. 2. *Joanna de Silva & Mendoza, Friderici de Silva Portugal & Mendoza, V. March. de Almenara, fil. Francisci Lopez de Ayala Velasco, VIII. Com. de Fuensalida vid.* 1682.

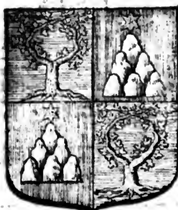
Ursula de la Cerda & Leyva, uxor prima *Christophori V. Portocarrero de Guzman Enriquez & Luna, Com. IV. de Montijo, VIII. March. de Algava.*

15. 1. Theresia de Leyva. Dama Reginæ Marianæ Palatinæ, nup. Madrici d. 29. Mart. 1693. *Emanueli de Moncada fratri VI. Marchionis de Aitona.*

XX. CHI.

XX.

CHISIÆ FAMILIÆ GENEALOGIA.

Quercus, quæ scuti superius delineati primum & quartum laterculum implet, *Roboream* familiam designat, è qua originem traxit Julius II. Papa, Chisiorum, sicut in Exegesi legere est, benefactor; mons autem, super quam stella fulget, *Chisiæ* gentis tesseram exhibet gentilitiam.

LA I.

An, 1049. & circiter. 1.

Conestagius. | Bernardinus. 2.

Ranuccius Comes *Ardingesc.* | Adelasia uxor *Rugieri, Bernardi F.* 3.

Ugolinus Comes *Orgia.* | Aldobrandinus Comes *Orgia.* | Guido Comes *Orgia.* 4.

Orgesius de *Orgia*, 1202. | Aldobrandinus Comes de *Fornoli*, 1213. 5.

Mastinellus de *Macereto*, 1228. | Ranierius Comes de *Fornoli*, 1228. 6.

Fiordollanus Comes *Orgia*, 1229. | Montanellus, 1248. | Ranierius. | Pepo, 1254. 7.

Augustinus. | Thomas, dictus *Longus.* | Nellus. 8.

Ambrosia, nup. *Joann. Christophoro Marsilio.* | Augustinus. | Petrus. *Attilia Cinuzzia.* | Michael. *Bartholomaea Nicoluccia.* 9.

B. Angela, nup. 1. *Minuccio de Gheri*, 1350. 2. *Bindo Casini*, 1375. 3. *Cennino Vanucci.* 1376. 4. *Ghiro Solazzi*, 1386. & denique *Sanctimonialis.* 10.

Chisius Chigi, *monachus Olivitanus*, 1442. | Matthaeus Chigi. | Laurentius Chigi. | Margarita, ux. *Johannis Brandi.* | Paulus. 11.

Franciscus Chigi. | Lucas Chigi. | Marianus Chigi. | Jo. Maria Chigi. | Antonius Chigi. | Jacobus. | Chisius. | Augustinus Chigi *Castellanus Arcidossi.* 12.

Bartholomaea, uxor *Petri Binducci.* 13.

Fausta, nup. *Paridi Bolgarino.* 14.

Laelius Chigi. | Olimpia, ux. *Hieronymi Petrucci.* 15.

Faustina, nup. *Joh. Baptista Guglielmo.* | Scipio Chigi. *Flaminia Piccolomini, Bartholomai ex Carolidis f.* 16.

Laurentius Chigi. 1. *Hieronyma Orlandina.* 2. *Portia Borgesia.* | Johannes Chigi. *Livia Piccolomini, Francisci Dom. Madanella f.* | Bartholomaeus, dictus posteà D. *Valerianus, Abbas Olivitanus.* | Dianora, ux. *Hieronymi Tancredi.* 17.

Scipio Chigi. | Johannes Chigi. | Camillus Chigi. | Horatius Chigi. | Flaminia, *monialis* dicta *Maria Gertrudis.* | Catharina. | Laura. 18.

12\. MARIANUS CHIGI, Augustini F.

13\.
- Sigismundus Chigi. *Sulpitia Petruccia, Pandulphi Dom. Senarum f.*
- Margarita, ux. *Johannis Cinugi*
- Alexandra, nup. *Galeatio Saracino.*
- Hieronyma, nup. 1. *Antonio Borgesio*, 2. *Petro Piccolomineo.*

14\.
- Marius Chigi. 1. *Claudia Columna*, 2. *Hortensia Ginuccia*, 3. *Agnes Bulgarina.*
- Pandulphus Chigi.
- Alphonsus.
- Sigismundus. *Laura Sergarda.*
- Cassandra, nup. *Fabio Placido.*
- Virginia, ux. 1. *Julii Alidosii*, 2. *Alexandri Bulgarini.*
- Hortensia, nup. *Sinulpho Ottierio.*
- Augustus Chigi. 1. *Leonora Piccolominea Hieronymi ex Mandolid. f.* 2. *Olympia Bulgarina.*

15\.
- Flavius Chigi. *Laura Marsilia, Alexandri f. Antonii Mignanelli vidua.*
- Fortunius.
- Hortensia, nup. *Flaminio Brandino.*
- Camilla, ux. *Æmylii Piccolominei de Rusticin.*
- Fabius.
- Leonora, ux. *Alphonsi de Testa.*
- Sigismundus.
- Angelus.
- Sulpitius, dictus *Octavius.*
- Augustinus Chigi *Olympia Piccolominea Æmylii ex Carolis f.*
- Virginia ux. *Hieronymi Bandinelli.*

16\.
- Augustus Chigi † Senis 1651. 1. *Olympia de Ciaja dicta Chisia*, 2. *Francisca Piccolominea, Bernardini ex Dom. Triana f.*
- Marius Chigi, nat. 1594. Rom. Ecclesiæ Polemarchus, † 16. Nov. 1667. *Berenice de Aciaria (Ciaja)* 1626. † 23. Nov. 1667.
- Fabius Chigi, nat. 13. Febr. 1599. R. E. *Presb. Cardinalis*, cr. 1652. PONTIFEX MAX. cr. 1655. dictus ALEXANDER VII. † 22. Maji 1667.
- Sigismundus.
- Catharina, *monialis* dicta *Soror Martha.*
- Agnes, *monial.* d. *Sor. Maria Agnes.*
- Ersilia, *monial.* d. *Sor. Lutegardis.*
- Hortensia, *monial.* d. *Sor. Alexandra.*
- Flavia, *monialis.*

17\.
- 1. Augustinus Chigi PRINCEPS de Farnese, nat. 1630. *Maria Virginia Burgesia, Pauli Pr. Rossani f.* 25. Apr. 1659.
- Virginia nup. *Johanni Bapt. Piccolomineo Dom. Modanella.*
- Olympia ux. *Julii Gori Pannelini.*
- Laura *monial.* dicta *Soror Maria Palcheria.*
- 2. Sigismundus Chigi, nat. 1648. *Diaconus Cardinalis* cr. 1667. † 30. Apr. 1678.
- Flavius Chigi, nat. 1631. *Presbyter Cardinalis* cr. 1657. *Archipresbyter S. Joh. in Later. Episc. Portuens. & Subdecanus S. Collegii* 1689. † 13. Sept. 1693.

18\.
- Augustus Chigi Princeps de Riccia, nat. 1662.
- Marius Chigi.
- Sigismundus. †
- Constantia, nup. *Æmilio Altieri Duci de Monterano* 1697.
- Laura.
- Sulpitia.
- Angela.
- Olympia.
- Agnes.
- Rosa.
- Leonora.
- Berenice.
- Anna.

(Laura ... Anna:) m o n i a l e s.

Uxor, *Margarita Balda.* 12

Franciscus Chigi. *Baptista Gattescia.* ☾ — Laurentius Chigi. — Everasia. ux. *Andrea Bellanti.* — Augustinus Chigi Dn. de *Portercole.* 1. *Margarita Saracina,* 2. *Francisca Ordeascia.* — Angelus. 13

Alexander Chigi. *Laura Marescotta.* ⊙ — Ludovicus Chigi. *Francisca Spiriti.* — Belardinus Chigi. *Capitan. Laura Plana.* ☾ — Laura, ux. *Bartholomæi Staffa Capitanei.* — Margarita, nupt. 1. *Camillo Columna,* 2. *Sarra Columna,* 3. *Jo. Andrea Carafa.* — Camilla, nup. *Juliano Salviato.* — Laurentius Chigi. *Laura Capizucca.* △ — Augustinus. 14

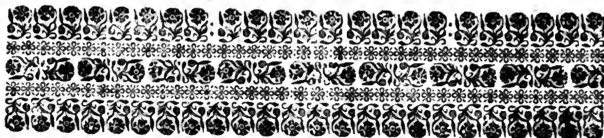
Aurelius. — Eleonora, nup. *Henrico de Ciaja.* — Hieronymus, *Eques Melit.* — Curtius Chigi. *Aglaura Petruccia.* — Penelope, nup. *Johan. Baptistæ Placido.* — Sulpitia ux. *Flaminii Piccolominai de Triana.* — Franciscus Chigi. *Lucretia Poggia.* — Hippolyta ux. *Ursini Sprechi* — Ovidia, nup. *Dominico Bonello.* — Artemisia, ux. *Adriani Fani.* — Augustinus Chigi. *Hortensia Gabrielia.* 15

Æmylia, ux. *Valerii Beltramini.* — Franciscus Chigi. *Laura Nerucia.* — Alexander. — Ludovicus Chigi. *Pacifica Feliciana.* — Laura, ux, *Petri Francisci Bussi.* — Poggius. — Laurentius Chigi. *Dianora Montoria.* — Victoria, nup. *Paulo Gualtierio.* — Clarice, nup. *Lelio Camajano, Equiti.* 16

Agnes, uxor *Ansani Zondodari.* — Aglaura, *monialis,* dicta *Soror Faustina.* — Hieronyma, nup. *Carolo Maria Lancio.* — Laurentius Chigi. *Laura Lancellotta.* — Franciscus. 17

Bonaventura Zondodari Marchio de S. Quirico. Cæcilia Astalla 1679. — *Marcus Antonius Zondodari, Eques & Commendat. Melit.* — *Antonius Felix Zondodari, Vicelegatus Bonon.* — *Alexander Zondodari, Abbas.*

Magdalena. — Alexandra. moniales. — Ludovicus Chigi. — Joannes. — Portia. — Hortensia. — Lucretia. — Franciscus. — Bernardinus. 18

EXEGESIS HISTORICA.

CHISIÆ familiæ originem & decora *August. Oldoinus*, Operis Ciacconiani de Pontif. & Cardinal. continuator, solito prolixius descripsit, cujus verba, cum liber paucorum teratur manibus, non pigrabimur referre: *Chisiorum familia Maceretum oppidum ditionis Senensis à quatuor abhinc seculis possedit. Nunc præter ruinas, & balnea salutifera nihil de eo reliqui fecit vetustas. Recenset inter suos plures claros viros; videlicet* Ranuccium, *qui anno 1200. &* Anselmum, *qui anno 1248. Macereti Domini floruerunt.* Anselmus *enim unus ex quinquaginta Nobilibus Senensibus, electus est, ad assistendum Federico Cæsari in bello Parmensi.* Chisius *Anselmi filius, à quo posteri* Chisii *dicti, non modò parentis Dynastiam, hæreditario jure sibi obvenientem, sed virtutes quoque adiit, & clarus suo ævo floruit in patria.* Marianus *Reipublicæ Senensis Orator primùm ad Carolum VIII. Gallicum Regem, deinde ad Alexandrum VI. Romanum Pontificem electus, ejusdem Caroli jussu Rempublicam in integrum restituit.* Scipio *ejusdem Reipublicæ Orator, Henricum secundum, tum Marignani Marchionem, & Cosmum Florentiæ Ducem adiit. Senas deinde ab exercitu Cæsareo obsidione cinctas militiæ princeps defendit.* Sigismundus *Patrimonii Petri Thesaurarius*, Augustinus junior, *Xenodochii Senensis Rector, Catharinæ Ducis Mantuæ, ac Principum Mediceorum Matthiæ, & Leopoldi summus Præfectus, ac Consiliorum primus. Eandem familiam supra modum illustravit* B. Joannes Chisius *religiosi Ordinis Eremitarum S. Augustini clarum sidus. Floruit etiam pernobilis hæc gens propinquitatibus multis magnuque; affinitate enim maxima familias plures in Italia claras arctè complectitur; nonnullas tantùm indicabo.* Sigismundus & Franciscus *Chisii germani fratres, Sulpitiam Pandolfi Petruccii Senensis Dynastæ filiam primus, alter Baptistam, unicum germen nobilis familiæ de Gatta Viterbii, proximique agri Dominæ, in uxores duxerunt.* Marius *Sigismundi filius Claudiam Columnam in matrimonio habuit.* Virginiam *autem sororem suam Julio Alidosio Fori-Cornelii Principi locavit.* Augustinus senior *Urbi, ac Orbi universo clarus Margaritam filiam Siarræ Columnæ in primis nuptiis, & in secundis Julio Carafæ tradidit.* Camillam *alteram filiam Juliano Salviato, Cosimo Florentiæ Duci arcta propinquitate conjuncto, in nuptias dedit.* Laurentius *ejusdem Augustini filius, Margaritæ & Camillæ frater Lauram Capisucchiam nobilem Romanam duxit.* Augustinus *senioris nepos, Laurentii ac Lauræ filius Hortensiam ex Dominis Eugubii splendidis natalibus ortam sibi junxit. Ædificia in variis Italiæ urbibus extructa ab hujusce familiæ viris, eandem illustrarunt.* Franciscus *Palatium Viterbii*, Scipio *Vici villam*, Augustinus & Sigismundus *Senense Palatium, quod benè inhabitarunt Paulus III. & Julius III.* Augustinus *Romanum, aliudque in Portu Herculis Etruriæ, ad Chisiæ familiæ ditionem olim spectante.* Christophorus *Fanense, Aramque maximam Ecclesiæ Eremitarum S. Augustini Senis extruxit.* Sigismundus *in eodem Templo Altare erexit, Petri Perusini tabula, & marmoreis ornamentis illustre.* Angela B. *Joannis neptis opulentum patrimonium Eremitanis Senensibus S. Augustini jam marito vidua, cum se divino famulatui devoveret, concessit.* Aurelius *Cœnobium Refugii pro sacris virginibus construxit, annuisque redditibus ditavit, ejusdemque Cœnobii Templum ornavit.* Augustini *Sacella in S. Mariæ de Populo, & S. Mariæ de Pace Templis*

plis à fundamentis excitata satis superque in urbe conspicua sunt. Julius II. Romanus Pontifex cum è sacro fonte Camillum *Chisium suscepisset, puero vix nato Fanensem S. Joannis Hierosolymitani Commendam dono dedit, & Chisiæ familiæ insignia propria* querceu *ditavit.* (a)

Antiquitatem, illa, quàm *Oldoinus* innuit, majorem originemque splendidiorem ostentat genealogia, Senis ad nos allata & superioribus tabulis exhibita: ea enim Chisiorum stirpem inde ab undecimo repetit seculo, & Comites *Ardengescia, Orgia & Fornoli* enumerat, quibus duodecimo inprimis effloruit. Romæ sub Julii II. Pontificatu primitus videntur inclaruisse Chisii, cùm ille AUGUSTINUM Chisium sacro præfecisset ærario, cujus officii partes ita iste fertur explevisse, ut pecunia nec Pontifici ad bella, quæ gessit, quæque immensos requirebant sumptus, nec sibi ad luxuriam defuerit; de hac *Balius* ex Hadr. Junii animadversionibus *in Dictionario Histor. & Critico* sequentia retulit: *Privatum hominem ad prodigiosi luxus enormem licitationem non macelli unius, sed peregrini quoque orbis conturbatricem aspirasse quis non merito maximo demiretur? Is fuit* Augustinus quidam Chiesius, *Romanus Trapezites, qui Leoni X. Pontifici maximo totique purpurei Senatus cœtui, exterorumque Regum legatis, ob filium ab illo baptismi lavacro tinctum, splendidissima, ut ita dicam, repotia constituit, in quibus non satis fuit eduliorum omnis generis missuumque exquisitissimorum apparatui modum omnem ademisse, nisi etiam lances, pinaces, cæteraque cùm escaria vasa, tùm potus instrumenta ex argento affabrè facta omnia in Tiberis præterlabentis alveum inani luxus ostento præcipitarentur, idq; non uno modo, sed pluribus quoque vicibus, quotiescunque scenicum illud ferculorum & mensarum choragium mutandum foret. Atque ista parvo constitisse æstimandum erat, nisi & alieno ex orbe petitarum immani pretio avium, quas Psittacos nominamus, sola lingua variis in patinis condita, ultimo ferculo omnem luxus ostentationem longè superassent.*

Majorem genti suæ splendorem & solidius in urbium regina stabilimentum seculo peperit decimo septimo FABIUS Chisius, Flavii & Lauræ Marsiliæ filius: is amœno ingenio studiisque liberalibus præditus cùm Romam vigesimo & septimo ætatis suæ anno venisset, ita brevi illustratus est tempore, ut ab Urbano VIII. Papa primo anni 1629. mense *Referendarius utriusque Signaturæ* crearetur; sub ejusdem deinde auspiciis Ferrariensis Legationis vices difficillimis belli, pestis, aliarumque calamitatum publicarum temporibus cum laude obiit, eademque tempestate exercitus Pontificii Curatoris munere functus est; in insula Melitensi postea agens, *Quæsitoris* dignatione, Episcopatu Neritonensi in Salentinis auctus est. Inde *Apostolicus Nuncius* ad tractum Rheni & provincias inferioris Germaniæ ab eodem Urbano missus, atque ab ejus successore Innocentio X. Conventui Monasteriensi & Osnabruggensi, pacis sanciendæ ergo instituto, eodem honoris titulo interesse jussus campum nactus est, in quo versatile ipsius ad omnia ingenium decurreret: ad eum enim nec non Aloisium Contarenum, Venetæ reip. Oratorem, opera *mediationis*, ceu loqui amant, ferè omnis rediit, nec tamen per illum stetit, quo minus multa rationibus & utilitatibus Romanæ Ecclesiæ adversantia decernerentur. Nonnemo publico tradere sustinuit scripto, Chisium tunc nutasse in religione, atque ex frequenti cum Protestantibus conversatione propensionem ad eorum dogmata contraxisse, ita ut viro sibi cognato & æquè animo fluctuanti Comiti Pompeio mutatæ religionis auctor extiterit; & seriò secum constituerit, post finitam legationem & rationem ejus Papæ redditam, solum & sacra vertere, sed per honores, qui Romam reverso collati sunt, illam veritatis sementem, quæ nondum penitus nec in profundum radices egerat, suffocatam fuisse, quemadmodum *Balius* in opere citato uberius retulit. Verum narratis hisce præter alia maximè refragatur aversatio à Protestantium colloquio commercioque, quam ille Monasterii præ se tulit, quamque *Vicquefortius* in eo reprehendit. (b) Pace facta Chisius Coloniam indeque munere legationis suæ expleto, Romam rediit, statim ab Innocentio Papa *Secretarius Status*, ceu vocant, atque an. 1652. d. 19. Febr. *Presbyter Cardinalis Tit. S. Mariæ de Populo* creatus, cumque Innocentius sub anni 1655. initium ad plures abiisset, Pontifex Maximus omnibus suffragiis d. VII. Aprilis renunciatus est, ALEXANDRI VII. nomine assumpto. Gessit Pontificatum duodecim annorum spatio, insignem præcipuè

(a) Tom. IV, p. 688. & 689. (b) Vol. I. de l'Ambassadeur, p. 648.

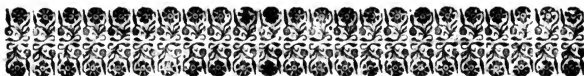
molesta contentione, quæ ei cum Rege Galliæ orta est ex facinore, à Corsis militibus prætorianis adversus Crequium istius Legatum Romæ admisso, nec aliter, quàm submissâ displicentiæ reverentiæque testificatione, cujus Papæ nepos, *Flavius Cardinalis Chisius*, internuncius apud Regem esset, expiando. Ornatui urbis mirè studuit, plateas vicosque multos laxavit & ad regularem formam reduxit, ædificia vetera splendidè restauravit, nova magnificentissimè exstruxit; Gymnasium, quod *Sapientiam* vocant, à Leone X. institutum perfecit, & bibliothecâ, omnis generis libris refertâ, instruxit. Literatos viros plurimi fecit, eorumque consuetudine quotidiè, sicut *Oldoinus* memoriæ prodidit, utebatur pomeridianis horis. Poesim tamen, in qua magna cum laude floruerat, quamque ne inter graviores quidem curas jam major natu unquam dimiserat, postquam ad Pontificatum pervenit, in honore quidem habuit, magnis etiam ingeniis ad eam excolendam præmio excitatis, sed ipse non amplius attigit; ultimaq; ejus carmina fuisse idem refert viginti hexametra, quæ è Comitiis Vaticanis ad Ferdinandum Furstenbergium jocabundus scripsit elegantissimè de forma & statu comitiorum.

Initio Pontificatus sui Alexander VII. speciem præbuit abolituri malum sedis Romanæ inveteratum, quod *Nepotismum* vocant; prohibendo Roma consanguineos suos, & jurando se nunquam eos ibi excepturum; verùm nondum præteriit annus, cùm tepefieret ille Zelus, & storgæ cederet, appareretque humani nihil à Papa alienum esse, id quod etiam à Pasquino verbis, è Symbolo Niceno irreligiosè desumptis, illi exprobratum est. Data itaque propinquis suis facultate Romam adventandi, obviam eis processit, ex Cardinalis Palavicini, ut ajunt, consilio, ne scilicet juramentum violaret suum, nec Romæ, sed extra urbem, media propè in via illos excepit. MARIUM fratrem Gubernatorem Status Ecclesiastici, FLAVIUM ejus filium Cardinalem *Patronum* creavit; AUGUSTINUM, ex alio fratre, jam vita defuncto, natum castro S. Angeli præfecit; eidemque matrimonii opulentissimi fœcundissimique conciliator fuit & *Farnesium* Imperiale feudum in Etruria, *Ricciamque* in Latio Principis dignatione tenenda, paravit. SIGISMUNDO, Augustini fratri, puero decenni, in ordinem militiæ Hierosolymitanæ adscripto, *Prioratum* Romanum contulit. Hunc deinde Clemens IX. Alexandri successor purpura decoravit, decimum & nonum agentem annum, & denique mors etiam ætate virentem abstulit. Sed Alexander natos quoque ex Sorore uterina *Honorata Mignanella*, Firmano *Bichio* nupta, honoribus fortunisque auxit, namque *Antonium Bichium* Cardinalem An. 1659. dixit, *Petrum Mariam* Episcopum Tudertinum fecit, *Johannemque* ejus fratrem, Ordinis Melitensis Priorem, præfectura Pontificiæ classis & legatione ad Magnum Etruriæ Ducem decoravit, *Rutilium* Bichium verò, eorundem fratrem, M. Etruriæ Dux inter Equites Ordinis S. Stephani cooptavit; hic ducta in uxorem *Catharina Piccolominea* ex *Rusticinis* stirpem propagavit suam, pater factus *Hannibalis* Comitis de *Scorgiano*, qui *Annam Eleonoram Augustinam* in conjugio habet, *Galgani* Abbatis, *Marii* Equitis Melit. & *Caroli*, qui ille videtur esse, quem Alexander VIII. Ann. 1690. ex Auditore Generali Cameræ Apostolicæ Cardinalem creavit.

FLAVIUS Chisius, Marii F. cujus jam mentio facta est, in prima creatione Cardinalium, à patruo d. IX. Apr. An. 1657. facta, purpuræ honorem & titulum S. *Mariæ de Populo* obtinuit, prætereaque Præfectura Firmana ac Tiburtina, Legatione Avenionensi, & summæ proxima potestate in omnem Romanæ Ecclesiæ ditionem auctus est: his posteà cumuli instar accessere Præfectura justitiæ, Archipresbyteratus Basilicæ Lateranensis, præfectura bibliothecæ Vaticanæ, & aliquot monasteriorum sodalitatumque patronatus, & denique Episcopatus Tusculanus, cumque ad *Subdecani* in Sacro Collegio gradum pertigisset, Portuensis. An. 1664. legationem ad Regem Galliæ ob caussam, quam supra tetigimus, obiit, *Legati à latere* charactere insignitus, in qua negotii tædium oblectamentis sibi familiaribus fefellisse, comemque se jucundum & facilem ita præbuisse perhibetur, ut post discessum infirmiori etiam sexui magnum sui reliquerit desiderium. Longinquo tandem morbo, intemperantiore vita contracto, implicitus,

plicitus, ſecundo ſupra ſexageſimum ætatis anno animam efflavit, ſcripto hærede Principe *Auguſtino Chiſio*, patrueli ſuo, ea lege, ut intra biennii ſpatium nepoti ipſius è ſorore Marchioni *Zondedario* X. millia ſcutatorum exſolveret; hunc quippe in nomen & ſtemma Chiſiæ familiæ adſcivit, ejusque commodo ex bonis ſuis in Senenſi territorio ſitis *fidei commiſſum* inſtituit, cùm jam An 1679. Marchionatum SanQuiricenſem, à Magno Duce Etruriæ ſibi collatum, eidem donaſſet. Fratri quoque dicti Marchionis *Alexandro Zondedario* Abbatias duas vivens adhuc tradidit, neque cœteros eorum fratres, quorum nomina unà cum illis in Tabula II. legere licet, beneficiorum ſuorum exſortes reliquit, imò ſororem etiam illorum in condiṭionem ſe dignam collocavit, Marchioni *Clementi Vitellio* Anno 1683. nuptui datam.

INDEX TITULORUM,

In hoc opere occurrentium,

Secundum vulgarem illorum appellationem adornatus.

Literis R. Pr. D. M. C. & Dn. diversa axiomatum genera, nempe *Regum*, *Principum*, *Ducum*, *Marchionum*, *Comitum* & *Dominorum* designari ex abundanti fortassis lectorem monemus.

H. de *Hie-*

INDEX TITULORUM.

de Val-

HUMANE LECTOR,

Errata quædam, sensum fortassis impedientia aut genealogiæ ordinem turbantia, ita lege & corrige: pag. 4. *generat.* 12. lin. 4 *lege* 1250. pag. 11. *gener.* 13. † 1275. p. 36. lin. 11. *corpus ejus* Catanam *deportatum*. p. 42. lin. 14. *ante fin.* An. 1348. p. 44. lin. antepen. eo cognito, p. 122. & 123. *not. in generatione* 12. *enumeratos* Joanne II. Com. de Uregna, & Leonora de Vega natos esse, *præter Petrum nothum*, qui Roderici Giron filius fuit. *pag. ead. gen.* 14, *lin.* 4. *lege* † 23. Nov. 1573. p. 126. *gen.* 10. *Petro de Acugna marito Theresia de Sarmiento subjice* signum ☾, iis quippe nati sunt *Petrus & Joannes de Acugna*. Pag. 148. *gener.* 8. *Cæsar* Michael Angelus de *Avalos*, p. 156. *l. antep.* indolem, *p.* 192. *l.* 4. Totilam, *p.* 197. *l.* 11. laudandum, *p.* 239. *Generat.* 8. *not. II. & III. Comit. Palenæ* ex secundo Matthæi Francisci conjugio ortos esse, *illorumq; fratrem nothum Jo. Franciscum* patrem fuisse *Ferdinandi & Matthæi, & generat.* 10. *Jo. Hieronymum & Jacobum* Ludovico, *Ferdinandum verò & Octavium* Friderico natos esse. *Pag.* 263. *gener.* 17. *l.* 3. *lege* 2. *Antonio* Caracciolo. *p.* 283. *l.* 35. Caraccolis. *p.* 315. *lin. ult. not. Margaritam*, X. Ducis Andriæ esse filiam, *p.* 323. *gener.* 13. *not. Julium & Franciscum Carafas* Horatii, *Marcum Antonium & cæteros* Jo. Vincentii esse filios, *p.* 326. *gener.* 15. *Josepho subjice* sign. ⊙, pater enim is fuit Dominici *è regione sub eodem signo locati. p.* 338. *l.* 6. *lege* copiam *fecerit. p.* 352. *l. ult.* eum. *p.* 359. *l.* 16. Patritia. *p.* 365. *l. ult.* superstes. *p.* 371. *gener.* 9. *Petro de la Cerda add.* sign. ☾, pater enim is fuit Ludovici.

F I N I S.

